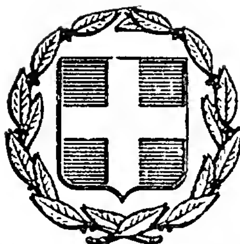

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1984

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
164

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 456

Αστικός Κώδικας και Εισαγωγικός του Νόμος.

ΚΟ ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

'Εχοντας υπόψη:

Τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 2 εδάφ. γ και 3 του Ν. 1406/1983 (ΦΕΚ 182 Α'), με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, αποφασίζουμε:

'Αρθρο μόνο.

Τα κείμενα του Αστικού Κώδικα και του Εισαγωγικού του Νόμου, όπως ήδη ισχύουν και μεταγλωττίστηκαν στη δημοτική από την επιτροπή του άρθρου 36 παρ. 1 του Ν. 1406/1983, έχουν ως εξής:

ΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΓΕΝΙΚΑ

'Αρθρο 1.
Πηγές του δικαίου.

Οι κανόνες του δικαίου περιλαμβάνονται στους νόμους και στα έθιμα.

'Αρθρο 2.
Αναδρομική δύναμη του νόμου.

Ο νόμος ορίζει για το μέλλον, δεν έχει αναδρομική δύναμη και διατηρεί την ισχύ του εφόσον άλλος κανόνας δικαίου δεν τον καταργήσει ρητά ή σιωπηρά.

'Αρθρο 3.
Κανόνες δημόσιας τάξης.

Η ιδιωτική βούληση δεν μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή κανόνων δημόσιας τάξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ

'Αρθρο 4.
Κατάσταση αλλοδαπών.

Ο αλλοδαπός απολαμβάνει τα αστικά δικαιώματα του ημεδαπού.

'Αρθρο 5.
Ικανότητα δικαίου.

Η ικανότητα δικαίου του φυσικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας.

'Αρθρο 6.
Αφάνεια.

Η αφάνεια διέπεται από το δίκαιο της ιθαγένειας.

Ελληνικό δικαστήριο μπορεί να κηρύξει άφαντο αλλοδαπό, αν πριν από την εξαφάνισή του κατοικούσε ή διέμενε στην Ελλάδα ή εφόσον έχει περιουσία στην Ελλάδα.

'Αρθρο 7.
Ικανότητα για δικαιοπραξία.

Η ικανότητα για δικαιοπραξία ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας.

'Αρθρο 8.
Απαγόρευση.

Η απαγόρευση ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας.

Ελληνικό δικαστήριο μπορεί να κηρύξει σε απαγόρευση αλλοδαπό που κατοικεί στην Ελλάδα. Αν διαμένει ή έχει περιουσία στην Ελλάδα, μπορούν να ληφθούν μόνο προσωρινά μέτρα.

'Αρθρο 9.
Ικανότητα αλλοδαπού στην Ελλάδα.

Αλλοδαπός που επιχειρεί στην Ελλάδα δικαιοπραξία για την οποία είναι ανίκανος κατά το δίκαιο της ιθαγένειάς του, θεωρείται ικανός να την επιχειρήσει, αν κατά το ελληνικό δίκαιο έχει αυτή την ικανότητα. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στις δικαιοπραξίες οικογενειακού και κληρονομικού δικαίου ούτε στις εμπράγματες δικαιοπραξίες για ακίνητα που βρίσκονται έξω από την Ελλάδα.

'Αρθρο 10.
Νομικό πρόσωπο.

Η ικανότητα του νομικού προσώπου ρυθμίζεται από το δίκαιο της έδρας του.

'Αρθρο 11.
Τύπος δικαιοπραξίας.

Η δικαιοπραξία είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν είναι σύμφωνη είτε με το δίκαιο που διέπει το περιεχόμενό της είτε με το δίκαιο του τόπου όπου επιχειρείται είτε με το δίκαιο της ιθαγένειας όλων των μερών.

'Αρθρο 12.

Ο τύπος εμπράγματης δικαιοπραξίας ρυθμίζεται από το δίκαιο της τοποθεσίας του πράγματος.

'Αρθρο 13.
Γάμος.

1. Οι ουσιαστικές προϋποθέσεις του γάμου ρυθμίζονται και για τα δύο πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν από το δίκαιο της ιθαγένειας ενός απ' αυτά. Ο τύπος του γάμου ρυθμίζεται είτε κατά το δίκαιο της ιθαγένειας ενός από τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν είτε κατά το δίκαιο του τόπου όπου τελείται.

2. Όταν τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν ή το ένα απ' αυτά είναι Έλληνες και ο γάμος τελείται στο εξωτερικό, η δήλωση του άρθρου 1367 του αστικού κώδικα μπορεί να γίνει και στην ελληνική προξενική αρχή.

Άρθρο 14.

Προσωπικές σχέσεις των συζύγων.

Οι προσωπικές σχέσεις των συζύγων ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής ιθαγένειάς τους, εφόσον ο ένας τη διατηρεί· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια του γάμου κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο με το οποίο οι σύζυγοι συνδέονται στενότερα.

Άρθρο 15.

Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων.

Οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων διέπονται από το δίκαιο που ρυθμίζει τις προσωπικές σχέσεις τους αμέσως μετά την τέλεση του γάμου.

Άρθρο 16.

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός.

Το διαζύγιο και ο δικαστικός χωρισμός ρυθμίζονται από το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων κατά την έναρξη της διαδικασίας του διαζυγίου ή του χωρισμού.

Άρθρο 17.

Τέκνο γεννημένο σε γάμο.

Η ιδιότητα τέκνου ως γεννημένου σε γάμο κρίνεται κατά το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις της μητέρας και του συζύγου της κατά το χρόνο της γέννησης του τέκνου ή, αν ο γάμος τους έχει λυθεί πριν από τη γέννηση, κατά το χρόνο της λύσης του γάμου.

Άρθρο 18.

Σχέσεις γονέων και τέκνου.

Οι σχέσεις μεταξύ γονέων και τέκνου ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο της ιθαγένειας του τέκνου.

Άρθρο 19.

Τέκνο χωρίς γάμο των γονέων του.

Οι σχέσεις μητέρας και τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο της ιθαγένειας της μητέρας.

Άρθρο 20.

Οι σχέσεις πατέρα και τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους· 2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους· 3. από το δίκαιο της ιθαγένειας του πατέρα.

Άρθρο 21.

Οι σχέσεις μητέρας και πατέρα τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο τους ρυθμίζονται κατά σειρά από το δίκαιο της τελευταίας κατά τη διάρκεια της κύησης κοινής τους ιθαγένειας, συνήθους διαμονής ή απλής διαμονής.

Άρθρο 22.

Εξομοίωση προς τέκνο γεννημένο σε γάμο.

Η εξομοίωση τέκνου γεννημένου χωρίς γάμο των γονέων του με επιγενόμενο μεταξύ τους γάμο, προς τέκνο γεννημένο σε γάμο, ρυθμίζεται από το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων αμέσως μετά την τέλεση του γάμου. Η εξομοίωση με πράξη της αρχής ρυθμίζεται από το δίκαιο της ιθαγένειας του πατέρα κατά το χρόνο της πράξης ή, αν αυτή επιχειρείται μετά το θάνατο του πατέρα, κατά το χρόνο του θανάτου του.

Άρθρο 23.

Υιοθεσία.

Οι ουσιαστικές προϋποθέσεις της υιοθεσίας ρυθμίζονται από το δίκαιο της ιθαγένειας του κάθε μέρους.

Οι σχέσεις μεταξύ του θετού γονέα και του θετού τέκνου διέπονται από την τελευταία κοινή τους ιθαγένεια κατά τη διάρκεια της υιοθεσίας. Αν δεν υπήρξε κοινή ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο της ιθαγένειας που είχε ο θετός γονέας κατά την τέλεση της υιοθεσίας.

Άρθρο 24.

Επιμέλεια.

Η επιτροπεία, καθώς και κάθε άλλη επιμέλεια, διέπονται από το δίκαιο της ιθαγένειας.

Ελληνικό δικαστήριο μπορεί να διορίσει επίτροπο ή άλλο επιμελητή για αλλοδαπό που κατοικεί στην Ελλάδα. Αν διαμένει ή έχει περιουσία στην Ελλάδα, μπορούν να ληφθούν μόνο προσωρινά μέτρα.

Άρθρο 25.

Ενοχές από σύμβαση.

Οι ενοχές από σύμβαση ρυθμίζονται από το δίκαιο στο οποίο έχουν υποβληθεί τα μέρη. Αν δεν υπάρχει τέτοιο, εφαρμόζεται το δίκαιο που αρμόζει στη σύμβαση από το σύνολο των ειδικών συνθηκών.

Άρθρο 26.

Ενοχές από αδίκημα.

Οι ενοχές από αδίκημα διέπονται από το δίκαιο της πολιτείας όπου διαπράχθηκε το αδίκημα.

Άρθρο 27.

Νομή και εμπράγματα δικαιώματα.

Η νομή και τα εμπράγματα δικαιώματα σε κινητά ή ακίνητα πράγματα ρυθμίζονται από το δίκαιο της πολιτείας όπου βρίσκονται.

Άρθρο 28.

Κληρονομικές σχέσεις.

Οι κληρονομικές σχέσεις διέπονται από το δίκαιο της ιθαγένειας που είχε ο κληρονομούμενος όταν πέθανε.

Άρθρο 29.

Απόκτηση και απώλεια ιθαγένειας.

Η απόκτηση και η απώλεια από ένα πρόσωπο της ιθαγένειας μιας πολιτείας ρυθμίζονται από το δίκαιο της πολιτείας αυτής.

Άρθρο 30.

Έλλειψη ιθαγένειας και συνήθους διαμονής.

Εφόσον ο νόμος δεν καθιερώνει άλλη ρύθμιση, αν το πρόσωπο δεν έχει ιθαγένεια, εφαρμόζεται στη θέση του δικαίου της ιθαγένειας το δίκαιο της συνήθους διαμονής και, αν δεν έχει συνήθη διαμονή, το δίκαιο της απλής διαμονής.

Άρθρο 31.

Πολλαπλή ιθαγένεια.

Αν το πρόσωπο έχει ελληνική και ξένη ιθαγένεια, ως δίκαιο της ιθαγένειας εφαρμόζεται το ελληνικό δίκαιο.

Αν το πρόσωπο έχει πολλαπλή ξένη ιθαγένεια, εφαρμόζεται το δίκαιο της πολιτείας με την οποία συνδέεται στενότερα.

Άρθρο 32.

Αναπαραπομπή.

Στο αλλοδαπό δίκαιο που πρέπει να εφαρμοστεί δεν

περιλαμβάνονται και οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου της αλλοδαπής πολιτείας.

'Αρθρο 33.

Επιφύλαξη δημόσιας τάξης.

Διάταξη αλλοδαπού δικαίου δεν εφαρμόζεται, αν η εφαρμογή της προσκρούει στα χρηστά ήθη ή γενικά στη δημόσια τάξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΦΥΣΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

'Αρθρο 34.

Ικανότητα δικαίου.

Κάθε άνθρωπος είναι ικανός να έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις.

'Αρθρο 35.

Ύπαρξη και τέλος προσώπου.

Το πρόσωπο αρχίζει να υπάρχει μόλις γεννηθεί ζωντανό και παύει να υπάρχει με το θάνατό του.

'Αρθρο 36.

Ως προς τα δικαιώματα που του επάγονται το κυοφορούμενο θεωρείται γεννημένο, αν γεννηθεί ζωντανό.

'Αρθρο 37.

Απόδειξη θανάτου.

'Οποιος ισχυρίζεται, για να ασκήσει δικαίωμα, ότι ένα πρόσωπο ζει ή πέθανε, ή ότι σε ορισμένη εποχή ζούσε ή ότι επέζησε από κάποιον άλλο, οφείλει να το αποδείξει.

'Αρθρο 38.

Αν περισσότεροι έχουν πεθάνει και δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι ο ενας επέζησε από κάποιον άλλο, τεκμαίρεται ότι όλοι πέθαναν ταυτόχρονα.

'Αρθρο 39.

Θεωρείται ότι έχει αποδειχθεί ο θάνατος προσώπου που το σώμα του δεν βρέθηκε, αν εξαφανίστηκε υπό συνθήκες που κάνουν το θάνατό του βέβαιο.

'Αρθρο 40.

Αφάνεια.

Αν ο θάνατος προσώπου είναι πολύ πιθανός, επειδή εξαφανίστηκε ενώ βρισκόταν σε κίνδυνο ζωής, ή επειδή λείπει πολύ καιρό χωρίς ειδήσεις, το δικαστήριο το κηρύσσει άφαντο ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε εξαρτά δικαιώματα από το θάνατό του.

'Αρθρο 41.

Η κήρυξη της αφάνειας δεν μπορεί να ζητηθεί πριν από την πάροδο ενός τουλάχιστον έτους από τη στιγμή του κινδύνου, και, αν ήταν παρατεταμένος, από την τελευταία στιγμή του, ή πέντε τουλάχιστον ετών από την τελευταία είδηση.

'Αρθρο 42.

Αρμόδιο δικαστήριο.

Η αίτηση για την κήρυξη της αφάνειας δικάζεται από το δικαστήριο της τελευταίας στην Ελλάδα κατοικίας ή διαμονής του προσώπου που εξαφανίστηκε, και, αν δεν υπάρχει, από το δικαστήριο της πρωτεύουσας του κράτους.

'Αρθρο 43.

Αν η αίτηση κριθεί βάσιμη, το δικαστήριο διατάζει να δημοσιευτεί στον τύπο περίληψή της και ορίζει τον τρόπο της δημοσίευσης.

Η περίληψη περιέχει : 1. το όνομα, το επώνυμο, το επάγγελμα και την κατοικία του αιτούντος και εκείνου που εξαφανίστηκε· 2. πρόσκληση προς εκείνον που εξαφανίστηκε ή οποιονδήποτε άλλο να δώσει πληροφορίες σχετικά με τη ζωή ή το θάνατο αυτού που εξαφανίστηκε, μέσα σε ορισμένη προθεσμία. Η προθεσμία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα χρόνο από την τελευταία δημοσίευση.

'Αρθρο 44.

Αφού περάσει η προθεσμία που αναφέρεται στη δημοσίευση, το δικαστήριο δικάζει την αίτηση και μπορεί να διατάξει αυτεπαγγέλτως κάθε απόδειξη καθώς και την ένορκη εξέταση του αιτούντος.

Αν κριθεί ότι τα γεγονότα που αναφέρει η αίτηση για την αφάνεια αποδείχθηκαν, η απόφαση κηρύσσει την αφάνεια, καθορίζει από πότε αρχίζει και καταλογίζει τα δικαστικά έξοδα και τέλη στην περιουσία του αφάντου.

'Αρθρο 45.

Ματαίωση της αίτησης.

Αν κατά τη διάρκεια της δίκης της αφάνειας εμφανιστεί αυτός που είχε εξαφανιστεί ή φτάσουν ειδήσεις γι' αυτόν ή αποδειχθεί ο θάνατός του, η αίτηση απορρίπτεται.

'Αρθρο 46.

'Αρση της αφάνειας.

'Υστερα από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον το δικαστήριο μπορεί να άρει την κατάσταση της αφάνειας ή να μεταβάλει το χρόνο της έναρξής της. Στη δίκη κλητεύεται και εκείνος που είχε ζητήσει να κηρυχθεί η αφάνεια ή, αν έχει πεθάνει ή κατοικεί στο εξωτερικό ή είναι άγνωστη η διαμονή του, ο εισαγγελέας.

'Αρθρο 47.

Δημοσίευση της απόφασης.

Η απόφαση που κηρύσσει την αφάνεια, καθώς και αυτή που αίρει την κατάσταση της αφάνειας ή που μεταβάλλει το χρόνο της έναρξής της δημοσιεύεται, όταν γίνει τελεσίδικη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 43 παρ. 1 και από τη δημοσίευση ισχύει για όλους. Για το γεγονός που βεβαιώνει η απόφαση συντάσσεται ληξιαρχική πράξη ή γίνεται αντίστοιχη σημείωση πάνω σ' αυτήν.

'Αρθρο 48.

Αποτελέσματα της κήρυξης της αφάνειας.

Μετά τη δημοσίευση της τελεσίδικης απόφασης που κηρύσσει την αφάνεια, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, μπορούν να ασκηθούν όλα τα δικαιώματα που εξαρτώνται από το θάνατο του αφάντου σαν να είχε αποδειχθεί ο θάνατος.

Τα αποτελέσματα της κήρυξης της αφάνειας αρχίζουν από το χρόνο που σύμφωνα με την απόφαση άρχισε η αφάνεια.

'Αρθρο 49.

Οι κληρονόμοι και οι κληροδόχοι της περιουσίας του αφάντου έχουν υποχρέωση να δώσουν ασφάλεια για την ενδεχόμενη απόδοση της περιουσίας σε επικρατέστερους δικαιούχους ή στον άφαντο. 'Οσοι ασκούν οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα που εξαρτάται από το θάνατο του αφάντου μπορούν να υποχρεωθούν σε ασφάλεια. Η ασφάλεια αίρεται όταν περάσουν δέκα χρόνια από τότε που η περιουσία παραδόθηκε στους κληρονόμους ή τους κληροδόχους ή από τότε που ασκήθηκε άλλο δικαίωμα.

'Αρθρο 50.

Αν εμφανιστεί ο άφαντος ή αναγνωριστεί ότι τρίτοι έχουν επικρατέστερα δικαιώματα, αυτοί που άσκησαν δικαίωμα από την κήρυξη της αφάνειας έχουν υποχρέωση να αποδώσουν ό,τι πήραν. Αν πρόκειται για κληρονομία, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την αγωγή περί κλήρου.

Άρθρο 51.

Κατοικία.

Το πρόσωπο έχει κατοικία τον τόπο της κύριας και μόνιμης εγκατάστασής του. Κανένας δεν μπορεί να έχει συγχρόνως περισσότερες από μία κατοικίες. Για τις υποθέσεις που αναφέρονται στην άσκηση του επαγγέλματος λογίζεται ως ειδική κατοικία του προσώπου ο τόπος όπου ασκεί το επάγγελμά του.

Άρθρο 52.

Η κατοικία διατηρείται ωσότου αποκτηθεί νέα.

Άρθρο 53.

Αν δεν μπορεί να αποδειχθεί η τελευταία κατοικία του προσώπου, ως κατοικία θεωρείται ο τόπος της διαμονής του.

Άρθρο 54.

Κατοικία νόμιμη.

Αυτοί που έχουν διοριστεί σε ισόβια δημόσια υπηρεσία έχουν κατοικία τον τόπο όπου υπηρετούν.

[το άρθρο 55 καταργήθηκε με το άρθρο 2 ν. 1329/83]

Άρθρο 56.

Ο ανήλικος που τελεί υπό γονική μέριμνα έχει κατοικία την κατοικία των γονέων του ή του γονέα που ασκεί μόνος του τη γονική μέριμνα. Αν τη γονική μέριμνα ασκούν και οι δύο γονείς χωρίς να έχουν την ίδια κατοικία, ο ανήλικος έχει κατοικία την κατοικία του γονέα με τον οποίο συνήθως διαμένει.

Οι ανήλικοι που τελούν υπό επιτροπεία, καθώς και οι απαγορευμένοι, έχουν κατοικία την κατοικία του επιτρόπου τους.

Άρθρο 57.

Δικαίωμα στην προσωπικότητα.

Όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Αν η προσβολή αναφέρεται στην προσωπικότητα προσώπου που έχει, πεθάνει, το δικαίωμα αυτό έχουν ο σύζυγος, οι κατιόντες, οι ανιόντες, οι αδελφοί και οι κληρονόμοι του από διαθήκη.

Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.

Άρθρο 58.

Δικαίωμα στο όνομα.

Αν σ' αυτόν που δικαιούται να φέρει ένα όνομα αμφισβητείται από άλλον το δικαίωμα αυτό, ή αν κάποιος χρησιμοποιεί παράνομα ορισμένο όνομα, ο δικαιούχος ή εκείνος που βλάπτεται, μπορεί να ζητήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα και με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.

Άρθρο 59.

Ικανοποίηση ηθικής βλάβης.

Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις.

Άρθρο 60.

Δικαίωμα στα προϊόντα της διάνοιας.

Όποιος προσβάλλεται παράνομα στο αποκλειστικό δικαίωμά του επάνω στα προϊόντα της διάνοιάς του έχει δικαίωμα να απαιτήσει κατά τους όρους του νόμου, να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Άρθρο 61.

Νομικά πρόσωπα γενικά.

Ένωση προσώπων για την επιδίωξη ορισμένου σκοπού, καθώς επίσης σύνολο περιουσίας που έχει ταχθεί στην εξυπηρέτηση ορισμένου σκοπού, μπορούν να αποκτήσουν προσωπικότητα (νομικό πρόσωπο), αν τηρηθούν οι όροι που αναγράφει ο νόμος.

Άρθρο 62.

Έκταση ικανότητας.

Η ικανότητα του νομικού προσώπου δεν εκτείνεται σε έννομες σχέσεις που προϋποθέτουν ιδιότητες φυσικού προσώπου.

Άρθρο 63.

Έγγραφο για τη σύσταση.

Η συστατική πράξη, το καταστατικό ή ο οργανισμός του νομικού προσώπου συντάσσονται εγγράφως.

Άρθρο 64.

Έδρα.

Το νομικό πρόσωπο, αν στη συστατική πράξη ή στο καταστατικό δεν ορίζεται διαφορετικά, έχει ως έδρα τον τόπο όπου λειτουργεί η διοίκησή του.

Άρθρο 65.

Διοίκηση.

Το νομικό πρόσωπο διοικείται από ένα ή περισσότερα πρόσωπα. Όταν η διοίκηση είναι πολυμελής, αν δεν ορίζεται κάτι άλλο στη συστατική πράξη ή στο καταστατικό, οι αποφάσεις λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων.

Άρθρο 66.

Μέλος της διοίκησης δεν δικαιούται να ψηφίσει, αν η απόφαση αφορά την επιχείρηση δικαιοπραξίας ή την έγερση ή την κατάργηση δίκης μεταξύ του νομικού προσώπου και του μέλους ή του συζύγου του ή εξ αίματος συγγενούς του ως και τον τρίτο βαθμό.

Άρθρο 67.

Εξουσία της διοίκησης.

Όποιος έχει τη διοίκηση νομικού προσώπου φροντίζει τις υποθέσεις του και το αντιπροσωπεύει δικαστικά και εξώδικα. Υποκατάσταση απαγορεύεται εφόσον η συστατική πράξη ή το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 68.

Η έκταση της εξουσίας εκείνου που έχει τη διοίκηση προσδιορίζεται από τη συστατική πράξη ή το καταστατικό· ο προσδιορισμός αυτός ισχύει και για τους τρίτους. Με τη συστατική πράξη ή το καταστατικό ορισμένες υποθέσεις μπορούν να ανατεθούν σε ιδιαίτερο πρόσωπο. Η εξουσία του, σε περίπτωση αμφιβολίας, εκτείνεται και σε κάθε συναφή πράξη.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την αντιπροσώπευση και την εντολή.

Άρθρο 69.

Έλλειψη προσώπων διοίκησης.

Αν λείπουν τα πρόσωπα που απαιτούνται για τη διοίκηση του νομικού προσώπου, ή, αν τα συμφέροντά τους συγκρούονται προς εκείνα του νομικού προσώπου, ο πρόεδρος των πρωτοδικών διορίζει προσωρινή διοίκηση ύστερα από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον.

Άρθρο 70.

Δικαιοπραξίες του νομικού προσώπου.

Δικαιοπραξίες που επιχείρησε μέσα στα όρια της εξουσίας του το όργανο που διοικεί το νομικό πρόσωπο υποχρεώνουν το νομικό πρόσωπο.

Άρθρο 71.

Ευθύνη νομικού προσώπου.

Το νομικό πρόσωπο ευθύνεται για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των οργάνων που το αντιπροσωπεύουν, εφόσον η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που τους είχαν ανατεθεί και δημιουργεί υποχρέωση αποζημιώσεως. Το υπαίτιο πρόσωπο ευθύνεται επιπλέον εις ολόκληρον.

Άρθρο 72.

Εκκαθάριση.

Μόλις το νομικό πρόσωπο διαλυθεί, βρίσκεται αυτοδικαίως σε εκκαθάριση. Ωσότου περατωθεί η εκκαθάριση και για τις ανάγκες της θεωρείται ότι υπάρχει.

Άρθρο 73.

Αν ο νόμος ή η συστατική πράξη ή το καταστατικό δεν ορίζουν διαφορετικά ή το αρμόδιο όργανο δεν αποφάσισε διαφορετικά, η εκκαθάριση γίνεται από εκείνους που έχουν τη διοίκηση του νομικού προσώπου. Αν δεν υπάρχουν, ο πρόεδρος των πρωτοδικών διορίζει έναν ή περισσότερους εκκαθαριστές.

Άρθρο 74.

Ο εκκαθαριστής ενεργεί ως διοικητής του νομικού προσώπου. Η εξουσία του περιορίζεται στις ανάγκες της εκκαθάρισης.

Άρθρο 75.

Ο εκκαθαριστής ευθύνεται να αποζημιώσει τους δανειστές του νομικού προσώπου για κάθε υπαίτια παράβαση των υποχρεώσεών του. Περισσότεροι εκκαθαριστές ευθύνονται εις ολόκληρον.

Άρθρο 76.

Η εκκαθάριση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τη δικαστική εκκαθάριση κληρονομίας, που εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 77.

Τύχη της περιουσίας μετά τη διάλυση.

Η περιουσία νομικού προσώπου που διαλύθηκε, αν ο νόμος ή η συστατική πράξη ή το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά, ή το αρμόδιο όργανο δεν αποφάσισε διαφορετικά, περιέρχεται στο δημόσιο. Το δημόσιο έχει την υποχρέωση να εκπληρώσει το σκοπό του νομικού προσώπου με την περιουσία αυτή.

Άρθρο 78.

Σωματείο.

Ένωση προσώπων που επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό αποκτά προσωπικότητα όταν εγγραφεί σε ειδικό δημόσιο βιβλίο (σωματείο) που τηρείται στο πρωτοδικείο της έδρας του. Για να συσταθεί σωματείο χρειάζονται είκοσι τουλάχιστον πρόσωπα.

Άρθρο 79.

Αίτηση για την εγγραφή σωματείου.

Για την εγγραφή του σωματείου στο βιβλίο οι ιδρυτές ή η διοίκηση του σωματείου υποβάλλουν αίτηση στο πρωτοδικείο. Στην αίτηση επισυνάπτονται η συστατική πράξη, τα ονόματα των μελών της διοίκησης και το καταστατικό με τις υπογραφές των μελών και με χρονολογία.

Άρθρο 80.

Καταστατικό σωματείου.

Το καταστατικό, για να είναι έγκυρο, πρέπει να καθορίζει: 1· το σκοπό, την επωνυμία και την έδρα του σωματείου· 2. τους όρους της εισόδου, της αποχώρησης και της αποβολής των μελών, καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους· 3. τους πόρους του σωματείου· 4. τον τρόπο της δικαστικής και της εξώδικης αντιπροσώπευσης του σωματείου· 5. τα όργανα της διοίκησης του σωματείου, καθώς και τους όρους με τους οποίους καταρτίζεται και λειτουργεί η διοίκηση και παύονται τα όργανά της· 6. τους όρους με τους οποίους συγκαλείται, συνεδριάζει και αποφασίζει η συνέλευση των μελών· 7. τους όρους για την τροποποίηση του καταστατικού· 8. τους όρους για τη διάλυση του σωματείου.

Άρθρο 81.

Απόφαση για την εγγραφή του σωματείου.

Αν συντρέχουν οι νόμιμοι όροι, το πρωτοδικείο δέχεται την αίτηση και διατάζει: 1. να δημοσιευτεί στον τύπο περίληψη του καταστατικού με τα ουσιώδη στοιχεία του· 2. να εγγραφεί το σωματείο στο βιβλίο των σωματείων. Η εγγραφή αυτή περιλαμβάνει το όνομα και την έδρα του σωματείου, τη χρονολογία του καταστατικού, τα μέλη της διοίκησης και τους όρους που την περιορίζουν.

Το καταστατικό βεβαιώνεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου και κατατίθεται στο αρχείο του.

Άρθρο 82.

Η απόφαση του πρωτοδικείου υπόκειται μόνο σε έφεση. Την απόφαση που απορρίπτει την αίτηση έχει το δικαίωμα να εκκαλέσει μόνο αυτός που είχε υποβάλει την αίτηση· την απόφαση που δέχεται την αίτηση έχει το δικαίωμα να εκκαλέσει μόνο η εποπτεύουσα αρχή.

Άρθρο 83.

Από πότε υπάρχει το σωματείο.

Το σωματείο αποκτά προσωπικότητα από τη στιγμή που θα εγγραφεί στο βιβλίο. Η εγγραφή γίνεται μόλις η απόφαση που τη διατάζει γίνει τελεσίδικη.

Άρθρο 84.

Εγγραφή τροποποίησης του καταστατικού.

Κάθε τροποποίηση του καταστατικού ισχύει μόνο αφού εγγραφεί στο βιβλίο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 79,81 και 82.

Άρθρο 85.

Σημείωση της διάλυσης του σωματείου.

Η διάλυση του σωματείου, οπωσδήποτε και αν επέλθει, καθώς και τα ονόματα των εκκαθαριστών, σημειώνονται στο βιβλίο των σωματείων, δίπλα στην εγγραφή του. Η σημείωση γίνεται ύστερα από αίτηση της διοίκησης του σωματείου ή της αρχής που προκάλεσε τη διάλυσή του.

Άρθρο 86.

Είσοδος νέων μελών.

Αν το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά, η είσοδος νέων μελών επιτρέπεται πάντοτε.

Άρθρο 87.

Αποχώρηση μελών.

Τα μέλη έχουν δικαίωμα να αποχωρήσουν από το σωματείο. Η αποχώρηση πρέπει να γνωστοποιείται τρεις τουλάχιστον μήνες πριν από τη λήξη του λογιστικού έτους και ισχύει για το τέλος του.

Άρθρο 88.

Αποβολή μελών.

Αποβολή μέλους επιτρέπεται: 1. στις περιπτώσεις που προβλέπει το καταστατικό· 2. αν υπάρχει σπουδαίος λόγος και το αποφασίσει η γενική συνέλευση.

Το μέλος που έχει αποβληθεί έχει το δικαίωμα να προσφύγει στον πρόεδρο των πρωτοδικών μέσα σε δύο μήνες

αφότου του γνωστοποιήθηκε η απόφαση, αν η αποβολή έγινε αντίθετα προς τους όρους του καταστατικού ή αν δεν υπήρχαν σπουδαίοι λόγοι για την αποβολή του.

'Αρθρο 89.

Ισοτιμία μελών.

'Ολα τα μέλη του σωματείου έχουν ίσα δικαιώματα. Ιδιαίτερα δικαιώματα απονέμονται ή αφαιρούνται με τη συναίνεση όλων των μελών.

'Αρθο 90.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις αυτών που έπαψαν να είναι μέλη.

'Οσοι έπαψαν να είναι μέλη του σωματείου δεν έχουν κανένα δικαίωμα στην περιουσία του.

Οφείλουν να καταβάλουν την εισφορά τους ανάλογα με το χρόνο που παρέμειναν μέλη.

'Αρθρο 91.

Αμεταβίβαστο της ιδιότητας του μέλους.

Η ιδιότητα του μέλους, αν το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά, δεν επιδέχεται αντιπροσώπευση και δεν μεταβιβάζεται ούτε κληρονομείται.

'Αρθρο 92.

Διοίκηση του σωματείου.

Η διοίκηση του σωματείου, αν το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά, αποτελείται από μέλη του σωματείου.

'Αρθρο 93.

Συνέλευση του σωματείου.

Η συνέλευση των μελών αποτελεί το ανώτατο όργανο του σωματείου και αποφασίζει για κάθε υπόθεσή του που δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου. Η συνέλευση, αν το καταστατικό δεν ορίζει διαφορετικά, ιδίως εκλέγει τα πρόσωπα της διοίκησης, αποφασίζει για την είσοδο ή την αποβολή μέλους, εγκρίνει τον ισολογισμό, αποφασίζει για τη μεταβολή του σκοπού του σωματείου, για την τροποποίηση του καταστατικού και για τη διάλυση του σωματείου.

'Αρθρο 94.

'Εργο της συνέλευσης.

Η συνέλευση έχει την εποπτεία και τον έλεγχο των οργάνων της διοίκησης και έχει το δικαίωμα οποτεδήποτε να τα παύει, χωρίς να θίγεται το δικαίωμά τους να απαιτήσουν την αμοιβή που έχει συμφωνηθεί. Το καταστατικό δεν μπορεί να περιορίσει το δικαίωμα της συνέλευσης να παύει τα όργανα της διοίκησης για σπουδαίους λόγους και ιδίως για βαριά παράβαση των καθηκόντων τους ή για ανικανότητα να ασκήσουν την τακτική διαχείριση.

'Αρθρο 95.

Σύγκληση.

Η διοίκηση συγκαλεί τη συνέλευση στις περιπτώσεις που ορίζει το καταστατικό ή κάθε φορά που επιβάλλεται από το συμφέρον του σωματείου.

'Αρθρο 96.

Η συνέλευση συγκαλείται, αν το ζητήσει ο αριθμός μελών που προβλέπει το καταστατικό. Αν δεν υπάρχει τέτοια πρόβλεψη, τη σύγκληση μπορεί να ζητήσει το ένα πέμπτο των μελών με αίτηση όπου αναγράφονται τα θέματα που πρόκειται να συζητηθούν.

Αν η διοίκηση δεν εισακούσει την αίτηση, ο πρόεδρος πρωτοδικών μπορεί να εξουσιοδοτήσει τους αιτούντες να συγκαλέσουν τη συνέλευση και να ρυθμίσει τα σχετικά με την προεδρία της.

'Αρθρο 97.

Πώς αποφασίζει η συνέλευση.

Η συνέλευση αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των μελών που είναι παρόντα. Απόφαση για θέμα που δεν αναγράφεται στην πρόσκληση είναι άκυρη.

Αν όλα τα μέλη συναινέσουν εγγράφως σε ορισμένη πρόταση, μπορεί να ληφθεί απόφαση και χωρίς συνέλευση των μελών.

'Αρθρο 98.

Το μέλος δεν έχει δικαίωμα να ψηφίσει, αν η απόφαση αφορά την επιχείρηση δικαιοπραξίας ή την έγερση ή την κατάργηση δίκης μεταξύ του σωματείου και του μέλους ή του συζύγου του ή εξ αίματος συγγενούς του ως και τον τρίτο βαθμό.

'Αρθρο 99.

Για να αποφασιστεί η τροποποίηση του καταστατικού ή η διάλυση του σωματείου χρειάζεται η παρουσία των μισών τουλάχιστον μελών και πλειοψηφία των τριών τετάρτων των παρόντων.

'Αρθρο 100.

Για να μεταβληθεί ο σκοπός του σωματείου πρέπει να συναινέσουν όλα τα μέλη. Οι απόντες συναινούν εγγράφως.

'Αρθρο 101.

Ακυρότητα απόφασης.

Απόφαση της συνέλευσης είναι άκυρη, αν αντιβαίνει στο νόμο ή στο καταστατικό. Την ακυρότητα κηρύσσει το δικαστήριο ύστερα από αγωγή μέλους που δεν συναίνεσε ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον. Η αγωγή αποκλείεται μετά την πάροδο έξι μηνών από την απόφαση της συνέλευσης. Η απόφαση που κηρύσσει την ακυρότητα ισχύει έναντι όλων.

'Αρθρο 102.

Ο πρόεδρος πρωτοδικών μπορεί να αναστείλει την εκτέλεση μιας άκυρης απόφασης, αν το ζητήσει η διοίκηση του σωματείου ή μέλος του ή ο εισαγγελέας.

'Αρθρο 103.

Διάλυση του σωματείου.

Το σωματείο διαλύεται οποτεδήποτε με απόφαση της συνέλευσης των μελών.

'Αρθρο 104.

Το σωματείο διαλύεται στις περιπτώσεις που προβλέπει το καταστατικό.

Το σωματείο διαλύεται μόλις τα μέλη του μείνουν λιγότερα από δέκα.

'Αρθρο 105.

Με απόφαση του πρωτοδικείου μπορεί να διαλυθεί το σωματείο, αν το ζητήσει η διοίκησή του ή το ένα πέμπτο των μελών του ή η εποπτεύουσα αρχή: 1. αν, επειδή μειώθηκε ο αριθμός των μελών του ή από άλλα αίτια, είναι αδύνατο να αναδειχθεί διοίκηση ή γενικά να εξακολουθήσει να λειτουργεί το σωματείο σύμφωνα με το καταστατικό· 2. αν ο σκοπός του σωματείου εκπληρώθηκε ή αν από τη μακρόχρονη αδράνεια συνάγεται ότι ο σκοπός του έχει εγκαταλειφθεί· 3. αν το σωματείο επιδιώκει σκοπό διαφορετικό από εκείνον που καθορίζει το καταστατικό ή αν ο σκοπός ή η λειτουργία του σωματείου έχουν καταστεί παράνομοι ή ανήθικοι ή αντίθετοι προς τη δημόσια τάξη.

'Αρθρο 106.

Περιουσία σωματείου που διαλύθηκε.

Η περιουσία σωματείου που διαλύθηκε δεν διανέμεται ποτέ στα μέλη του.

'Αρθρο 107.

Ενώσεις που δεν αποτελούν σωματεία.

'Ενωση προσώπων για την επιδίωξη σκοπού, όταν δεν

αποτελεί σωματείο, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, διέπεται από τις διατάξεις για την εταιρία. Μόλις η ένωση αυτή μετατραπεί σε σωματείο, η περιουσία της μεταβιβάζεται στο σωματείο σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις.

'Αρθρο 108.

'Ιδρυμα.

Αν με ιδρυτική πράξη μια περιουσία ορίστηκε για να εξυπηρετηθεί ορισμένος σκοπός, το ίδρυμα αποκτά προσωπικότητα με διάταγμα που εγκρίνει τη σύστασή του.

'Αρθρο 109.

Ιδρυτική πράξη.

Η ιδρυτική πράξη γίνεται είτε με δικαιοπραξία εν ζωή είτε με διάταξη τελευταίας βούλησης. Η δικαιοπραξία εν ζωή απαιτείται να γίνει με συμβολαιογραφικό έγγραφο.

'Αρθρο 110.

Περιεχόμενο.

Στην ιδρυτική πράξη πρέπει να καθορίζεται ο σκοπός του ιδρύματος, η περιουσία που αφιερώνεται και ο οργανισμός του.

Το διάταγμα που εγκρίνει το ίδρυμα μπορεί να ορίσει ή να συμπληρώσει ή να τροποποιήσει τον οργανισμό, με τον όρο ότι η θέληση του ιδρυτή θα παραμείνει σεβαστή. Η συμπλήρωση ή η τροποποίηση μπορεί να γίνει με τους ίδιους όρους και με μεταγενέστερο διάταγμα με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 119.

'Αρθρο 111.

Ανάκληση ιδρυτικής πράξης.

'Υστερα από αίτηση του ιδρυτή το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει την ανάκληση της ιδρυτικής πράξης: 1. επειδή επακολούθησε απορία του ιδρυτή· 2. για σπουδαίους λόγους που δικαιολογούν την ανάκληση.

Μετά την έκδοση του διατάγματος δεν επιτρέπεται αίτηση για ανάκληση.

'Αρθρο 112.

'Εγκριση ιδρύματος.

Η αρμόδια αρχή προκαλεί αυτεπαγγέλτως την έγκριση του ιδρύματος.

'Αρθρο 113.

Υποχρεώσεις του ιδρυτή.

Από τη σύσταση του ιδρύματος ο ιδρυτής έχει την υποχρέωση να μεταβιβάσει σ' αυτό την περιουσία που έταξε.

Δικαιώματα που μεταβιβάζονται με απλή εκχώρηση, εφόσον η βούληση του ιδρυτή δεν είναι αντίθετη, μεταβιβάζονται αυτοδικαίως μόλις συσταθεί το ίδρυμα.

'Αρθρο 114.

'Ιδρυση μετά το θάνατο του ιδρυτή.

'Ιδρυμα που συνιστάται μετά το θάνατο του ιδρυτή θεωρείται ότι υφίσταται κατά το χρόνο του θανάτου του ως προς την περιουσία που έχει ταχθεί υπέρ του ιδρύματος.

'Αρθρο 115.

Δικαιώματα δανειστών και μεριδούχων.

Οι δανειστές και οι νόμιμοι μεριδούχοι του ιδρυτή μπορούν να προσβάλουν τη σύσταση του ιδρύματος σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δωρεές.

'Αρθρο 116.

Δικαιώματα ωφελουμένων.

Τα πρόσωπα που ωφελούνται από το σκοπό του ιδρύματος έχουν αγωγή εναντίον του. Αν τα πρόσωπα αυτά δεν προσδιορίζονται κατά τρόπο επαρκή από την ιδρυτική πράξη, η διοίκηση του ιδρύματος τα προσδιορίζει κατά εύλογη κρίση.

'Αρθρο 117.

Τέλος ιδρύματος.

Το ίδρυμα παύει να υπάρχει στις περιπτώσεις που ορίζει η ιδρυτική πράξη ή ο οργανισμός του.

'Αρθρο 118.

Το ίδρυμα διαλύεται με διάταγμα: 1. αν ο σκοπός του, εκπληρώθηκε ή έγινε απραγματοποίητος· 2. αν έχει παρεκκλίνει από το σκοπό του, ή αν ο σκοπός ή η λειτουργία του έγινε παράνομος ή ανήθικος ή αντίθετος προς τη δημόσια τάξη.

'Αρθρο 119.

Μεταβολή του οργανισμού.

Ο οργανισμός του ιδρύματος μπορεί να μεταβληθεί, ακόμη και αντίθετα προς τη θέληση του ιδρυτή, αν το ζητήσει η διοίκηση του ιδρύματος και αν η μεταβολή επιβάλλεται για να συντηρηθεί η περιουσία του ή για να εκπληρωθεί ο σκοπός του.

'Αρθρο 120.

Μετατροπή σκοπού.

Αν ο σκοπός του ιδρύματος έγινε απραγματοποίητος, μπορεί να δοθεί σ' αυτό, με διάταγμα που προκαλεί η αρμόδια αρχή, άλλος παραπλήσιος σκοπός, σύμφωνα με την πιθανότερη θέληση του ιδρυτή.

'Αρθρο 121.

Η μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων της ιδρυτικής πράξης ως προς τις διατάξεις της που εξυπηρετούν σκοπό δημόσιο ή κοινωφελή απαγορεύεται. 'Οταν η θέληση του ιδρυτή καταστεί απόλυτα απραγματοποίητη, επιτρέπεται, εξαιρετικά, η περιουσία που είχε ταχθεί να διατεθεί με ειδικό νόμο για άλλο παραπλήσιο σκοπό.

'Αρθρο 122.

Επιτροπές εράνων.

Επιτροπές από πέντε τουλάχιστον μέλη, που έχουν σκοπό να συγκεντρώσουν χρήματα ή άλλα αντικείμενα με εράνους, γιορτές ή άλλα παρόμοια μέσα, για την εξυπηρέτηση ορισμένου σκοπού δημόσιου ή κοινωφελούς (επιτροπές εράνων), αποκτούν προσωπικότητα με διάταγμα.

'Αρθρο 123.

Συστατικό διάταγμα.

Το διάταγμα περιέχει τον οργανισμό και τα μέλη της επιτροπής και καθορίζει το έργο και την έδρα της, καθώς και το χρονικό διάστημα για να περατώσει το έργο της. Το διάστημα αυτό μπορεί να παραταθεί.

'Αρθρο 124.

Διάλυση της επιτροπής.

Η επιτροπή παύει να υπάρχει μόλις περάσει ο χρόνος που είχε ταχθεί ή περατωθεί το έργο της.

'Αρθρο 125.

Η επιτροπή μπορεί να διαλυθεί με διάταγμα: 1. αν αποφασίσει η ίδια να διαλυθεί· 2. αν έχει παρεκκλίνει από το έργο της· 3. αν η εκτέλεση του έργου της έγινε ανέφικτη ή συνάγεται οπωσδήποτε ότι εγκαταλείφθηκε· 4. αν ο σκοπός έγινε παράνομος ή ανήθικος ή αντιβαίνει στη δημόσια τάξη.

'Αρθρο 126.

Υποκατάσταση ιδρύματος.

Αν ο οργανισμός προβλέπει ότι η περιουσία που έχει συγκεντρωθεί από την επιτροπή θα χρησιμοποιηθεί για ορισμένο διαρκή σκοπό, για την περαιτέρω εκπλήρωσή του πρέπει να συσταθεί ίδρυμα και εφαρμόζονται οι διατάξεις για το ίδρυμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΕΣ

'Αρθρο 127.

Ενήλικος.

'Οποιος έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του (ενήλικος) είναι ικανός για κάθε δικαιοπραξία.

'Αρθρο 128.

Ανίκανοι για δικαιοπραξία.

Ανίκανοι για δικαιοπραξία είναι: 1. όποιος δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο έτος· 2. όποιος βρίσκεται σε δικαστική ή σε νόμιμη απαγόρευση.

'Αρθρο 129.

Περιορισμένα ικανοί.

Περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία έχουν οι ανήλικοι που συμπλήρωσαν το δέκατο έτος και όποιοι βρίσκονται σε δικαστική αντίληψη.

'Αρθρο 130.

Δήλωση βούλησης από ανίκανο.

Η δήλωση βούλησης από ανίκανο για δικαιοπραξία είναι άκυρη.

'Αρθρο 131.

Η δήλωση της βούλησης είναι άκυρη, αν κατά το χρόνο που έγινε, το πρόσωπο δεν είχε συνείδηση των πράξεών του ή δεν είχε τη χρήση του λογικού επειδή έπασχε από πνευματική ασθένεια.

'Αρθρο 132.

Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, αν η δήλωση απευθυνόταν σε άλλον, που αγνοούσε ανυπαίτια την κατάσταση του προσώπου με το οποίο συναλλάχθηκε, μπορεί το πρόσωπο αυτό να υποχρεωθεί κατά τις περιστάσεις να ανορθώσει τη ζημία που επήλθε από την ακυρότητα, εφόσον δεν μπορεί να καλυφθεί από αλλού.

'Αρθρο 133.

Δικαιοπραξίες του περιορισμένα ικανού.

Πρόσωπα με περιορισμένη ικανότητα είναι ικανά να επιχειρήσουν δικαιοπραξία μόνο στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος ή μόνο με τους όρους που τάσσει ο νόμος.

'Αρθρο 134.

Ανήλικος που συμπλήρωσε το δέκατο έτος.

Ο ανήλικος που έχει συμπληρώσει το δέκατο έτος είναι ικανός για δικαιοπραξία, από την οποία αποκτά απλώς και μόνο έννομο όφελος.

'Αρθρο 135.

Ανήλικος που συμπλήρωσε το δέκατο τέταρτο έτος.

Ο ανήλικος που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος μπορεί να διαθέτει ελεύθερα κάθε τι που κερδίζει από την προσωπική του εργασία ή που του δόθηκε για να το χρησιμοποιήσει ή για να το διαθέτει ελεύθερα.

'Αρθρο 136.

Ανήλικος που συμπλήρωσε το δέκατο πέμπτο έτος.

Ο ανήλικος που συμπλήρωσε το δέκατο πέμπτο έτος μπορεί, με τη γενική συναίνεση των προσώπων που ασκούν την επιμέλειά του, να συνάψει σύμβαση εργασίας ως εργαζόμενος. Αν δεν δίνεται η συναίνεση, αποφασίζει το δικαστήριο ύστερα από αίτηση του ανηλίκου.

'Αρθρο 137.

Ανήλικος που τελεί γάμο.

Ο έγγαμος ανήλικος μπορεί να επιχειρεί μόνος του κάθε δικαιοπραξία απαραίτητη για να συντηρεί ή να βελτιώνει την περιουσία του ή για να αντιμετωπίζει τις ανάγκες της προσωπικής του συντήρησης και εκπαίδευσης, καθώς και τις τρέχουσες ανάγκες της οικογένειάς του. Μπορεί επίσης: 1. να εκμισθώνει μόνος τα ακίνητά του, αστικά ή αγροτικά, το πολύ για μία εξαετία· 2. να εισπράττει μόνος του εισοδήματα από την περιουσία του· 3. να διεξάγει μόνος του κάθε δίκη σχετική με τις παραπάνω δικαιοπραξίες.

'Αρθρο 138.

Εικονική δήλωση.

Δήλωση βούλησης που δεν έγινε στα σοβαρά παρά μόνο φαινομενικά (εικονική) είναι άκυρη.

'Αλλη δικαιοπραξία που καλύπτεται κάτω από την εικονική είναι έγκυρη αν τα μέρη την ήθελαν και συντρέχουν οι όροι που απαιτούνται για τη σύστασή της.

'Αρθρο 139.

Η εικονικότητα δεν βλάπτει εκείνον που συναλλάχθηκε αγνοώντας την.

'Αρθρο 140.

Δήλωση από πλάνη.

Αν κάποιος καταρτίζει δικαιοπραξία και η δήλωσή του δεν συμφωνεί, από ουσιώδη πλάνη, με τη βούλησή του, έχει δικαίωμα να ζητήσει την ακύρωση της δικαιοπραξίας.

'Αρθρο 141.

Πλάνη ουσιώδης.

Η πλάνη είναι ουσιώδης όταν αναφέρεται σε σημείο τοσο σπουδαίο για την όλη δικαιοπραξία, ώστε, αν το πρόσωπο γνώριζε την πραγματική κατάσταση, δεν θα επιχειρούσε τη δικαιοπραξία.

'Αρθρο 142.

Η πλάνη που αναφέρεται σε ιδιότητες του προσώπου ή του πράγματος θεωρείται ουσιώδης, αν κατά τη συμφωνία των μερών ή με βάση την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, οι ιδιότητες αυτές είναι τόσο σπουδαίες για την όλη δικαιοπραξία, ώστε, αν το πρόσωπο γνώριζε την πραγματική κατάσταση, δεν θα επιχειρούσε τη δικαιοπραξία.

'Αρθρο 143.

Πλάνη ως προς τα παραγωγικά αίτια.

Εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, πλάνη που αναφέρεται αποκλειστικά στα παραγωγικά αίτια της βούλησης δεν είναι ουσιώδης.

'Αρθρο 144.

Πότε αποκλείεται η ακύρωση λόγω πλάνης.

Η δικαιοπραξία δεν ακυρώνεται λόγω της πλάνης: 1. αν ο άλλος δέχεται τη δήλωση της βούλησης όπως την εννοεί ο πλανώμενος· 2. αν η ακύρωση αντιβαίνει στην καλή πίστη.

'Αρθρο 145.

Αποζημίωση λόγω της ακύρωσης.

'Οποιος αξιώνει να ακυρωθεί η δικαιοπραξία επειδή πλανήθηκε έχει υποχρέωση να ανορθώσει τη ζημία που επέρχεται από την ακύρωση στο μέτρο που δεν υπερβαίνει το διαφέρον από την έγκυρη δικαιοπραξία.

Η υποχρέωση για αποζημίωση αποκλείεται, αν αυτός που ζημιώθηκε γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την πλάνη.

'Αρθρο 146.

Εσφαλμένη διαβίβαση δήλωσης.

Αν δήλωση βούλησης διαβιβάστηκε λανθασμένα, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την πλάνη.

'Αρθρο 147.

Δήλωση ως συνέπεια απάτης.

'Οποιος παρασύρθηκε με απάτη σε δήλωση βούλησης έχει δικαίωμα να ζητήσει να ακυρωθεί η δικαιοπραξία. Αν η δήλωση απευθύνεται σε άλλον και η απάτη έγινε από τρίτον, η ακύρωση μπορεί να ζητηθεί μόνο εφόσον εκείνος προς τον οποίο απευθύνεται η δήλωση ή τρίτος που απέκτησε αμέσως δικαίωμα από αυτήν γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την απάτη.

'Αρθρο 148.

Αν η πλάνη που προκλήθηκε από την απάτη δεν είναι ουσιώδης και το άλλο μέρος αποδέχεται τη δήλωση της βούλησης όπως τη θέλησε αυτός που απατήθηκε, το δικαστήριο μπορεί να μην ακυρώσει τη δικαιοπραξία.

'Αρθρο 149.

Εκείνος που απατήθηκε έχει δικαίωμα, παράλληλα με την ακύρωση της δικαιοπραξίας, να ζητήσει και την ανόρθωση κάθε άλλης ζημίας, σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες. 'Εχει επίσης δικαίωμα να αποδεχτεί τη δικαιοπραξία και να ζητήσει μόνο να ανορθωθεί η ζημία.

'Αρθρο 150.

Δήλωση ως συνέπεια απειλής.

'Οποιος εξαναγκάστηκε σε δήλωση βούλησης με απειλή που ασκήθηκε παράνομα ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη από τον άλλον ή από τρίτο έχει δικαίωμα να ζητήσει να ακυρωθεί η δικαιοπραξία.

'Αρθρο 151.

Η απειλή πρέπει στις συγκεκριμένες συνθήκες, να προξενεί φόβο σε γνωστικό άνθρωπο και να εκθέτει σε σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα, την ελευθερία, την τιμή, την περιουσία αυτού που απειλήθηκε ή των προσώπων που συνδέονται μαζί του στενότατα.

'Αρθρο 152.

Παράλληλα με την ακύρωση της δικαιοπραξίας εκείνος που απειλήθηκε έχει δικαίωμα να ζητήσει και την ανόρθωση κάθε άλλης ζημίας σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες. 'Εχει επίσης δικαίωμα να αποδεχτεί τη δικαιοπραξία και να ζητήσει μόνο την ανόρθωση της ζημίας.

'Αρθρο 153.

Απειλή από τρίτον.

'Οποιος εξαναγκάστηκε με απειλή που ασκήθηκε από τρίτον, να απευθύνει δήλωση βούλησης σε άλλον, αν ακυρωθεί για το λόγο αυτό η δήλωση, μπορεί κατά τις περιστάσεις να υποχρεωθεί να αποζημιώσει τον άλλον, αν αυτός ούτε γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει την απειλή.

'Αρθρο 154.

Η ακύρωση δικαιοπραξίας λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής επέρχεται με δικαστική απόφαση. Την ακύρωση έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν μόνο αυτός που πλανήθηκε ή απατήθηκε ή απειλήθηκε και οι κληρονόμοι τους.

'Αρθρο 155.

Αγωγή για ακύρωση.

Η αγωγή για ακύρωση απευθύνεται κατά του άλλου συμβαλλομένου· αν πρόκειται για μονομερή δικαιοπραξία, απευθύνεται κατά εκείνου που αντλεί άμεσα από αυτήν έννομο συμφέρον.

'Αρθρο 156.

Απόσβεση του δικαιώματος για ακύρωση.

Η παραίτηση του δικαιούχου επιφέρει απόσβεση του δικαιώματος για ακύρωση. Η παραίτηση, ρητή ή σιωπηρή, δεν είναι ανάγκη να απευθυνθεί σε άλλον.

'Αρθρο 157.

'Οταν περάσουν δύο χρόνια από τη δικαιοπραξία επέρχεται απόσβεση του δικαιώματος για ακύρωση. Αν η πλάνη ή η απάτη ή η απειλή εξακολούθησαν και μετά τη δικαιοπραξία, η διετία αρχίζει από τότε που πέρασε η κατάσταση αυτή. Σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται ακύρωση όταν περάσουν είκοσι χρόνια από τη δικαιοπραξία.

'Αρθρο 158.

Τύπος δικαιοπραξίας.

Η τήρηση τύπου για τη δικαιοπραξία απαιτείται μόνο όπου το ορίζει ο νόμος.

'Αρθρο 159.

Δικαιοπραξία για την οποία δεν τηρήθηκε ο τύπος που απαιτεί ο νόμος, εφόσον δεν ορίζεται το αντίθετο, είναι άκυρη.

Σε περίπτωση αμφιβολίας είναι επίσης άκυρη η δικαιοπραξία, αν δεν τηρήθηκε ο τύπος που είχαν καθορίσει τα μέρη. Αλλά η εκπλήρωση της δικαιοπραξίας με επίγνωση της έλλειψης του τύπου, θεραπεύει την έλλειψη αυτή.

'Αρθρο 160.

'Εγγραφος τύπος.

Αν ο νόμος ή τα μέρη όρισαν για τη δικαιοπραξία έγγραφο τύπο, το έγγραφο πρέπει να έχει την ιδιόχειρη υπογραφή του εκδότη.

Αν πρόκειται για σύμβαση, η υπογραφή των συμβαλλομένων πρέπει να τεθεί στο ίδιο έγγραφο. Αν συνταχθούν για τη σύμβαση περισσότερα πρωτότυπα, αρκεί η υπογραφή του κάθε μέρους στο έγγραφο που προορίζεται για το άλλο.

'Αρθρο 161.

Το συμβολαιογραφικό έγγραφο αναπληρώνει τον έγγραφο τύπο. Αν πρόκειται για σύμβαση, η αποδοχή της πρότασης μπορεί να γίνει και με χωριστό συμβολαιογραφικό έγγραφο.

'Αρθρο 162.

Επιστολές, τηλεγραφήματα.

Αν ο έγγραφος τύπος ορίστηκε από τα μέρη, αρκούν, σε περίπτωση αμφιβολίας, και ενυπόγραφες επιστολές ή τα πρωτότυπα τηλεγραφημάτων.

'Αρθρο 163.

Υπογραφή με μηχανικό μέσο.

Αποτύπωση της υπογραφής με μηχανικό μέσο ισχύει ως ιδιόχειρη υπογραφή, αν πρόκειται για ανώνυμους τίτλους που εκδίδονται σε μεγάλο αριθμό.

'Αρθρο 164.

Τροποποίηση τυπικής δικαιοπραξίας.

Ο τύπος που ο νόμος ορίζει για τη δικαιοπραξία απαιτείται και για τις τροποποιήσεις της.

'Αρθρο 165.

Ρήτρα για τη σύνταξη εγγράφου.

Αν τα μέρη επιφυλάχθηκαν να συντάξουν έγγραφο για σύμβαση που καταρτίστηκε μεταξύ τους, σε περίπτωση αμφιβολίας η σύμβαση ισχύει και αν δεν συνταχθεί το έγγραφο.

'Αρθρο 166.

Προσύμφωνο.

Η σύμβαση με την οποία τα μέρη ανέλαβαν την υποχρέωση να συνάψουν ορισμένη σύμβαση (προσύμφωνο) υπόκειται στον τύπο που ο νόμος ορίζει για τη σύμβαση που πρέπει να συναφθεί.

Άρθρο 167.

Δήλωση που απευθύνεται σε άλλον.

Η δήλωση της βούλησης έχει νομική ενέργεια μόνο αφότου περιέλθει στο πρόσωπο στο οποίο απαιτείται να απευθυνθεί.

Άρθρο 168.

Η δήλωση της βούλησης δεν έχει καμιά ενέργεια, αν προηγουμένως ή ταυτόχρονα περιήλθε σ' εκείνον στον οποίο απευθύνεται ανάκλησή της.

Άρθρο 169.

Ο θάνατος αυτού που δήλωσε τη βούλησή του δεν επιδρά στο κύρος της δήλωσης. Το ίδιο ισχύει και για τη μεταγενέστερη δικαιοπρακτική του ανικανότητα.

Άρθρο 170.

Δήλωση προς ανίκανο.

Η δήλωση της βούλησης είναι άκυρη εφόσον το πρόσωπο στο οποίο έγινε δεν είχε την ικανότητα για δικαιοπραξία

Άρθρο 171.

Δήλωση βούλησης προς πρόσωπο που δεν έχει συνείδηση των πράξεών του ή που στερείται τη χρήση του λογικού από πνευματική ασθένεια, είναι άκυρη.

Αν αυτός που δήλωσε αγνοούσε ανυπαίτια την κατάσταση του προσώπου, μπορεί κατά τις περιστάσεις το πρόσωπο αυτό να υποχρεωθεί να ανορθώσει τη ζημία του από την ακυρότητα, εφόσον δεν μπορεί να καλυφθεί από αλλού.

Άρθρο 172.

Δήλωση προς περιορισμένα ικανό.

Δήλωση βούλησης προς πρόσωπο με περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα είναι άκυρη, αν αυτό δεν είχε ικανότητα για τη δικαιοπραξία στην οποία η δήλωση αποσκοπούσε.

Άρθρο 173.

Ερμηνεία της δήλωσης.

Κατά την ερμηνεία της δήλωσης βουλήσεως αναζητείται η αληθινή βούληση χωρίς προσήλωση στις λέξεις.

Άρθρο 174.

Δικαιοπραξία απαγορευμένη.

Δικαιοπραξία που αντιβαίνει σε απαγορευτική διάταξη του νόμου, αν δεν συνάγεται κάτι άλλο, είναι άκυρη.

Άρθρο 175.

Απαγόρευση διάθεσης.

Η διάθεση ενός αντικειμένου είναι άκυρη αν ο νόμος την απαγορεύει. Αν η απαγόρευση έχει οριστεί για το συμφέρον ορισμένων προσώπων, την ακυρότητα μπορούν να προτείνουν μόνο αυτά.

Άρθρο 176.

Αν την απαγόρευση του προηγούμενου άρθρου έχει τάξει δικαστική απόφαση, ισχύει ό,τι και στην απαγόρευση από το νόμο.

Άρθρο 177.

Δικαιοπραξία που περιορίζει την εξουσία διάθεσης απαλλοτριωτού δικαιώματος, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει κάτι άλλο, έχει ενοχική μόνο ενέργεια και δεν επιδρά στο κύρος της διάθεσης.

Άρθρο 178.

Δικαιοπραξία αντίθετη προς τα χρηστά ήθη.

Δικαιοπραξία που αντιβαίνει στα χρηστά ήθη είναι άκυρη.

Άρθρο 179.

Άκυρη ως αντίθετη προς τα χρηστά ήθη είναι ιδίως η δικαιοπραξία με την οποία δεσμεύεται υπερβολικά η ελευθερία του προσώπου ή η δικαιοπραξία με την οποία εκμεταλλεύεται κάποιος την ανάγκη, την κουφότητα ή την απειρία του άλλου και πετυχαίνει έτσι να συνομολογήσει ή να πάρει για τον εαυτό του ή τρίτο, για κάποια παροχή, περιουσιακά ωφελήματα, που, κατά τις περιστάσεις, βρίσκονται σε φανερή δυσαναλογία προς την παροχή.

Άρθρο 180.

Έννοια της ακυρότητας.

Η άκυρη δικαιοπραξία θεωρείται σαν να μην έγινε.

Άρθρο 181.

Η ακυρότητα μέρους συνεπιφέρει την ακυρότητα ολόκληρης της δικαιοπραξίας, αν συνάγεται ότι δεν θα είχε επιχειρηθεί χωρίς το άκυρο μέρος.

Άρθρο 182.

Μετατροπή.

Όταν η άκυρη δικαιοπραξία περιέχει τα στοιχεία άλλης δικαιοπραξίας, αυτή ισχύει εφόσον συνάγεται ότι τα μέρη θα την ήθελαν, αν ήξεραν την ακυρότητα.

Άρθρο 183.

Επικύρωση.

Επικύρωση άκυρης δικαιοπραξίας ισχύει σαν νέα κατάρτισή της.

Αν οι συμβαλλόμενοι επικυρώσουν άκυρη σύμβαση, σε περίπτωση αμφιβολίας δημιουργείται αμοιβαία μεταξύ τους υποχρέωση για κάθε παροχή που θα όφειλαν, αν η σύμβαση ήταν έγκυρη από την αρχή.

Άρθρο 184.

Ενέργεια ακύρωσης.

Η ακυρώσιμη δικαιοπραξία μετά την ακύρωσή της εξομοιώνεται με την εξαρχής άκυρη, με την επιφύλαξη των διατάξεων που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα που τρίτος απέκτησε από σύμβαση που ακυρώθηκε.

Άρθρο 185.

Πρόταση για σύμβαση.

Όποιος προτείνει τη σύναψη σύμβασης δεσμεύεται όλο το χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο μπορεί να την αποδεχτεί εκείνος στον οποίο έγινε η πρόταση.

Άρθρο 186.

Ανάκληση πρότασης.

Όποιος πρότεινε τη σύναψη μιας σύμβασης έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει την πρόταση, αν απέκλεισε τη δέσμευσή του από την πρόταση ή αν από τη φύση της σύμβασης ή από τις ειδικές περιστάσεις συνάγεται ότι αποκλείεται η δέσμευση.

Άρθρο 187.

Απόσβεση πρότασης.

Η πρόταση για τη σύναψη σύμβασης αποσβήνεται αν αποκρούστηκε ή αν δεν έγινε αποδεκτή έγκαιρα κατά τις διατάξεις των άρθρων 189 έως 194.

Άρθρο 188.

Θάνατος ή ανικανότητα μετά την πρόταση.

Η πρόταση, εφόσον απ' αυτήν δεν συνάγεται το αντίθετο, παραμένει ισχυρή και αν ακόμη, πριν γίνει δεκτή, αυτός που την έκανε ή αυτός στον οποίο απευθύνεται πέθανε ή έγινε ανίκανος για δικαιοπραξία.

Άρθρο 189.

Αποδοχή της πρότασης.

Η αποδοχή της πρότασης για τη σύναψη σύμβασης απαιτείται να περιέλθει σ' αυτόν που πρότεινε μέσα στην προθεσμία που είχε τάξει. Αν δεν είχε τάξει προθεσμία, η αποδοχή πρέπει να περιέλθει σ' αυτόν έως τη στιγμή που κατά τις περιστάσεις ήταν υποχρεωμένος να την περιμένει.

Άρθρο 190.

Καθυστερημένη αποδοχή.

Δήλωση αποδοχής που είχε αποσταλεί έγκαιρα, έφτασε όμως εκπρόθεσμα σ' αυτόν που είχε προτείνει, ισχύει, εκτός αν αυτός ειδοποιήσει αμέσως για την καθυστέρηση τον αποδεχόμενο.

Άρθρο 191.

Καθυστερημένη αποδοχή πρότασης θεωρείται σαν νέα πρόταση. Αποδοχή με τροποποιήσεις θεωρείται σαν αποποίηση με νέα πρόταση.

Άρθρο 192.

Κατάρτιση της σύμβασης.

Η σύμβαση συντελείται μόλις περιέλθει σ' αυτόν που πρότεινε η δήλωση αποδοχής της πρότασής του.

Άρθρο 193.

Η σύμβαση συντελείται με μόνη την αποδοχή, αν από το περιεχόμενο της πρότασης ή από τα συναλλακτικά ήθη ή από τις ειδικές περιστάσεις συνάγεται ότι δεν είναι ανάγκη να περιέλθει η αποδοχή σ' αυτόν που έκανε την πρόταση. Στην περίπτωση αυτή η πρόταση αποσβήνεται από τη στιγμή που θα περάσει η κατά τις περιστάσεις εύλογη προθεσμία για την αποδοχή της πρότασης.

Άρθρο 194.

Αν η σύμβαση καταρτίζεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο χωρίς να είναι ταυτόχρονα παρόντα και τα δύο μέρη, συντελείται, αν δεν έχει οριστεί κάτι άλλο, μόλις συνταχθεί το συμβολαιογραφικό έγγραφο για την αποδοχή της πρότασης. Στην περίπτωση αυτή η πρόταση αποσβήνεται από τη στιγμή που θα περάσει η κατά τις περιστάσεις εύλογη προθεσμία για την αποδοχή της πρότασης.

Άρθρο 195.

Έλλειψη συμφωνίας σε μερικά σημεία.

Σε περίπτωση αμφιβολίας η σύμβαση δεν είναι καταρτισμένη, εφόσον τα μέρη δεν συμφώνησαν σε όλα τα σημεία της.

Άρθρο 196.

Αν τα μέρη θεωρούν ότι η σύμβαση έχει συνομολογηθεί αν και δεν έχουν συμφωνήσει σε κάποιο όρο της, ισχύει ό,τι συμφώνησαν, εφόσον συνάγεται ότι η σύμβαση θα καταρτιζόταν και χωρίς τα μέρη να αποφασίσουν για τον όρο αυτόν.

Άρθρο 197.

Ευθύνη από τις διαπραγματεύσεις.

Κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη σύμβασης τα μέρη οφείλουν αμοιβαία να συμπεριφέρονται σύμφωνα με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη.

Άρθρο 198.

Όποιος κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη σύμβασης προξενήσει υπαίτια στον άλλο ζημία είναι υποχρεωμένος να την ανορθώσει και αν ακόμη η σύμβαση δεν καταρτίστηκε.

Για την παραγραφή της αξίωσης αυτής εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη για την παραγραφή των απαιτήσεων από αδικοπραξία.

Άρθρο 199.

Σύμβαση με πλειστηριασμό.

Σε περίπτωση πλειστηριασμού η σύμβαση, εφόσον δεν συνάγεται κάτι άλλο, ολοκληρώνεται με την κατακύρωση. Αν δεν συνάγεται κάτι άλλο, ο υπερθεματιστής δεσμεύεται ωσότου δοθεί μεγαλύτερη προσφορά ή ωσότου ματαιωθεί η κατακύρωση.

Άρθρο 200.

Ερμηνεία συμβάσεων.

Οι συμβάσεις ερμηνεύονται όπως απαιτεί η καλή πίστη, αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ
ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

Άρθρο 201.

Αίρεση αναβλητική.

Αν με τη δικαιοπραξία τα αποτελέσματά της εξαρτήθηκαν από γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο (αίρεση αναβλητική), τα αποτελέσματα αυτά επέρχονται μόλις συμβεί το γεγονός (πλήρωση της αίρεσης).

Άρθρο 202.

Αίρεση διαλυτική.

Αν με τη δικαιοπραξία εξαρτήθηκε η ανατροπή των αποτελεσμάτων της από γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο (αίρεση διαλυτική), μόλις συμβεί το γεγονός αυτό παύει η ενέργεια της δικαιοπραξίας και επανέρχεται αυτοδικαίως η προηγούμενη κατάσταση.

Άρθρο 203.

Ενέργεια αιρέσεων.

Αν σύμφωνα με το περιεχόμενο της δικαιοπραξίας τα αποτελέσματα της πλήρωσης της αίρεσης ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο από την πλήρωσή της, το καθένα από τα μέρη είναι υποχρεωμένο να παράσχει στο άλλο ό,τι αυτό θα είχε αν τα αποτελέσματα είχαν επέλθει κατά το προγενέστερο αυτό χρονικό σημείο.

Άρθρο 204.

Όποιος έχει δικαίωμα που εξαρτάται από αίρεση, μπορεί, αν πληρώθηκε η αίρεση, να ζητήσει αποζημίωση από τον άλλο εφόσον κατά τη διάρκεια της αβεβαιότητας ματαίωσε ή έβλαψε υπαίτια το δικαίωμα που εξαρτάται από την αίρεση.

[Το άρθρο 205 καταργήθηκε με το άρθρο 53 Εισ ΝΚΠολ Δ].

Άρθρο 206.

Διάθεση όσο εκκρεμεί η αίρεση.

Μετά την πλήρωση της αίρεσης κάθε διάθεση του αντικειμένου της δικαιοπραξίας, που επιχειρήθηκε όσο εκκρεμούσε η αίρεση, είναι αυτοδικαίως άκυρη, εφόσον ματαιώνει ή βλάπτει το αποτέλεσμα που εξαρτάται από την αίρεση. Το ίδιο ισχύει και αν, όσο εκκρεμούσε η αίρεση, το αντικείμενο εκποιήθηκε με αναγκαστική εκτέλεση.

Άρθρο 207.

Πλασματική πλήρωση ή μη πλήρωση της αίρεσης.

Η αίρεση θεωρείται ότι πληρώθηκε, αν την πλήρωσή της εμπόδισε αντίθετα προς την καλή πίστη εκείνος που θα ζημιωνόταν από την πλήρωσή της.

Η αίρεση θεωρείται ότι δεν πληρώθηκε, αν την πλήρωσή της προκάλεσε αντίθετα προς την καλή πίστη εκείνος που θα τον ωφελούσε η πλήρωσή της.

Άρθρο 208.

Αίρεση ακατανόητη, παράνομη κ.λπ.

Αίρεση ακατανόητη ή αντιφατική ή αίρεση, που προσδίνει

παράνομο ή ανήθικο περιεχόμενο στη δικαιοπραξία την καθιστά άκυρη.

Αίρεση αδύνατη ως αναβλητική καθιστά άκυρη τη δικαιοπραξία· ως διαλυτική δεν έχει καμιά ενέργεια.

'Αρθρο 209.

Χρόνος από τον οποίο κρίνονται τα στοιχεία της δικαιοπραξίας.

'Οταν πρόκειται για δικαιοπραξία με αναβλητική αίρεση, τα στοιχεία της που αφορούν τον τύπο και το πρόσωπο κρίνονται με βάση το χρόνο της σύναψης της δικαιοπραξίας· τα στοιχεία που αφορούν το αντικείμενο της δικαιοπραξίας κρίνονται με βάση το χρόνο της πλήρωσης της αίρεσης.

'Αρθρο 210.

Προθεσμία αναβλητική και διαλυτική.

Αν με τη δικαιόπραξία έχει οριστεί ότι τα αποτελέσματά της αρχίζουν από ορισμένο χρονικό σημείο (αναβλητική προθεσμία) ή παύουν από ορισμένο χρονικό σημείο (διαλυτική προθεσμία), εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για τις αναβλητικές και τις διαλυτικές αιρέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΤΗΤΑ

'Αρθρο 211.

'Αμεση αντιπροσώπευση.

Δήλωση βούλησης από κάποιον (αντιπρόσωπο) στο όνομα άλλου (αντιπροσωπευομένου) μέσα στα όρια της εξουσίας αντιπροσώπευσης ενεργεί αμέσως υπέρ και κατά του αντιπροσωπευομένου. Το αποτέλεσμα αυτό επέρχεται είτε η δήλωση γίνει ρητά στο όνομα του αντιπροσωπευομένου είτε συνάγεται από τις περιστάσεις ότι έγινε στο όνομά του.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται αναλόγως και όταν η δήλωση της βούλησης απευθύνεται προς τον αντιπρόσωπο.

'Αρθρο 212.

Ερμηνευτικός κανόνας.

Αν δεν μπορεί να διαγνωστεί ότι κάποιος ενεργεί στο όνομα άλλου, θεωρείται ότι ενεργεί στο δικό του όνομα.

'Αρθρο 213.

Ικανότητα αντιπροσώπου.

'Οποιος έχει περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα μπορεί να επιχειρήσει δικαιοπραξία ως αντιπρόσωπος άλλου.

'Αρθρο 214.

Στοιχεία που κρίνονται από τον αντιπρόσωπο.

Τα ελαττώματα της βούλησης, η γνώση ή η υπαίτια άγνοια ορισμένων περιστατικών, καθώς και η επίδρασή τους στη δικαιοπραξία κρίνονται από το πρόσωπο του αντιπροσώπου.

'Αρθρο 215.

Αν ο αντιπρόσωπος ενέργησε σύμφωνα με ορισμένες οδηγίες του αντιπροσωπευομένου, δεν μπορεί ο αντιπροσωπευόμενος να επικαλεστεί την άγνοια του αντιπροσώπου για περιστατικά που ο ίδιος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει.

'Αρθρο 216.

Πληρεξουσιότητα.

Η εξουσία αντιπροσώπευσης παρέχεται με τη σχετική δικαιοπραξία (πληρεξουσιότητα).

'Αρθρο 217.

Η πληρεξουσιότητα μπορεί να δοθεί με δήλωση προς τον εξουσιοδοτούμενο ή προς τον τρίτο, με τον οποίο επιχειρείται η δικαιοπραξία.

Εφόσον δεν συνάγεται κάτι άλλο, η δήλωση υποβάλλεται στον τύπο που απαιτείται για τη δικαιοπραξία την οποία αφορά η πληρεξουσιότητα.

'Αρθρο 218.

Ανάκληση πληρεξουσιότητας.

Η πληρεξουσιότητα παύει με ανάκληση. Η παραίτηση από το δικαίωμα της ανάκλησης είναι άκυρη, εφόσον η πληρεξουσιότητα αφορά αποκλειστικά το συμφέρον του αντιπροσωπευομένου.

'Αρθρο 219.

Η ανάκληση της πληρεξουσιότητας γίνεται με δήλωση προς τον πληρεξούσιο ή τον τρίτο.

'Αρθρο 220.

Η πληρεξουσιότητα που δόθηκε με συμβολαιογραφικό έγγραφο ανακαλείται μόνο κατά τον ίδιο τύπο.

'Αρθρο 221.

Αν η πληρεξουσιότητα δόθηκε με δήλωση προς τον τρίτο, η δήλωση ανάκλησης γίνεται μόνο προς αυτόν.

'Αρθρο 222.

Παύση της πληρεξουσιότητας.

Η πληρεξουσιότητα, εφόσον δεν συνάγεται το αντίθετο, παύει από τη στιγμή που περατώθηκε η έννομη σχέση στην οποία στηρίζεται, όπως είναι ιδίως η σύμβαση εντολής, εταιρίας, εργασίας.

'Αρθρο 223.

Η πληρεξουσιότητα, εφόσον δεν συνάγεται το αντίθετο, παύει με το θάνατο ή τη δικαιοπρακτική ανικανότητα αυτού που έδωσε ή αυτού που έλαβε την πληρεξουσιότητα.

'Αρθρο 224.

Δικαιοπραξία μετά την παύση.

Δικαιοπραξία που επιχειρήθηκε μετά την παύση της πληρεξουσιότητας από πληρεξούσιο που αγνοούσε την παύση ισχύει υπέρ και κατά του αντιπροσωπευομένου ή των καθολικών του διαδόχων, εκτός αν ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την παύση της πληρεξουσιότητας.

'Αρθρο 225.

Αν ο πληρεξούσιος κατά την επιχείρηση της δικαιοπραξίας με τον τρίτο γνώριζε ότι η πληρεξουσιότητα είχε πάψει, ο αντιπροσωπευόμενος που επικαλείται κατά του τρίτου την παύση αυτή, μπορεί κατά τις περιστάσεις να υποχρεωθεί σε εύλογη αποζημίωσή του, αν του ήταν εύκολο να έχει γνωστοποιήσει την παύση στον τρίτο.

'Αρθρο 226.

Μονομερής δικαιοπραξία χωρίς επίδειξη του πληρεξουσίου.

Μονομερής δικαιοπραξία που επιχειρείται προς άλλον χωρίς επίδειξη του πληρεξούσιου εγγράφου είναι άκυρη, αν ο άλλος προς τον οποίο γίνεται την αποκρούσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

'Αρθρο 227.

Υποχρέωση απόδοσης του πληρεξουσίου

'Οταν η πληρεξουσιότητα πάψει, ο πληρεξούσιος και κάθε άλλος κάτοχος είναι υποχρεωμένος να αποδώσει το πληρεξούσιο έγγραφο ή να το καταθέσει σε δημόσια αρχή· δεν έχει το δικαίωμα να αντιτάξει επίσχεσή του.

'Αρθρο 228.

Βεβαίωση ότι έπαψε η πληρεξουσιότητα.

'Οποιος έχει δώσει έγγραφη πληρεξουσιότητα έχει το δικαίωμα να ζητήσει από το δικαστήριο να βεβαιώσει την παύση της πληρεξουσιότητας και να κηρύξει ανίσχυρο το πληρεξούσιο έγγραφο. Περίληψη του διατακτικού της απόφασης δημοσιεύεται στον τύπο κατά τον τρόπο που ορίζει η απόφαση. 'Οταν περάσει ένας μήνας από τη δημοσίευση αυτή, το πληρεξούσιο έγγραφο είναι ανίσχυρο.

Άρθρο 229.

Έλλειψη πληρεξουσιότητας.

Αν μια σύμβαση συνομολογήθηκε στο όνομα άλλου χωρίς την πληρεξουσιότητά του, το κύρος της εξαρτάται από την έγκριση του αντιπροσωπευομένου. Ο αντισυμβαλλόμενος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να εγκρίνει ρητά ο αντιπροσωπευόμενος τη σύμβαση μέσα σε εύλογη προθεσμία που καθορίζει ο ίδιος.

Άρθρο 230.

Ο αντισυμβαλλόμενος έχει το δικαίωμα έως την έγκριση να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, εφόσον κατά τη συνομολόγησή της δεν γνώριζε την έλλειψη της πληρεξουσιότητας. Η υπαναχώρηση μπορεί να δηλωθεί και προς τον αντιπρόσωπο.

Άρθρο 231.

Συνέπειες της έλλειψης.

Όποιος κατάρτισε μια σύμβαση ως αντιπρόσωπος, εφόσον δεν αποδεικνύει την εξουσία αντιπροσώπευσης ή δεν εγκρίνει τη σύμβαση ο αντιπροσωπευόμενος, έχει την υποχρέωση, κατ' επιλογήν του αντισυμβαλλομένου, ή να εκτελέσει ο ίδιος τη σύμβαση ή να καταβάλει αποζημίωση.

Αν ο αντιπρόσωπος αγνοούσε την έλλειψη εξουσίας, έχει την υποχρέωση να ανορθώσει τη ζημία που έπαθε ο αντισυμβαλλόμενος επειδή πίστεψε ότι υπήρχε η εξουσία, εφόσον η ζημία δεν υπερβαίνει το διαφέρον από την έγκυρη σύμβαση.

Ο αντιπρόσωπος απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση, αν ο αντισυμβαλλόμενος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι δεν υπήρχε εξουσία αντιπροσώπευσης.

Άρθρο 232.

Μονομερής δικαιοπραξία που επιχειρήθηκε από αντιπρόσωπο χωρίς να έχει εξουσία αντιπροσώπευσης είναι άκυρη.

Άρθρο 233.

Μονομερής δικαιοπραξία που επιχειρείται προς άλλον από αντιπρόσωπο ο οποίος δεν έχει εξουσία, εφόσον ο άλλος δεν την απέκρουσε γι' αυτό το λόγο, είναι ισχυρή αφότου την ενέκρινε ο αντιπροσωπευόμενος. Το άλλο μέρος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να εγκρίνει ρητά τη δικαιοπραξία ο αντιπροσωπευόμενος μέσα σε εύλογη προθεσμία που του καθορίζει.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται αναλόγως και όταν πρόκειται για μονομερή δικαιοπραξία, που επιχειρήθηκε με τη συναίνεσή του προς αντιπρόσωπο που στερείται την εξουσία για αντιπροσώπευση.

Άρθρο 234.

Όποιος επιχείρησε ως αντιπρόσωπος μονομερή δικαιοπραξία προς άλλον, εφόσον δεν αποδεικνύει την εξουσία αντιπροσώπευσης ή δεν εγκρίνει τη δικαιοπραξία ο αντιπροσωπευόμενος, ευθύνεται κατά τη διάταξη του άρθρου 231 που εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 235.

Δικαιοπραξία του αντιπροσώπου με τον εαυτό του.

Ο αντιπρόσωπος δεν μπορεί να επιχειρήσει στο όνομα του αντιπροσωπευομένου δικαιοπραξία με τον εαυτό του ατομικά ή με την ιδιότητά του ως αντιπροσώπου άλλου, εκτός αν ο αντιπροσωπευόμενος είχε επιτρέψει τη δικαιοπραξία ή αυτή συνίσταται αποκλειστικά στην εκπλήρωση υποχρέωσης.

Αυτοσύμβαση που δεν έχει περιβληθεί τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου είναι άκυρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΗ

Άρθρο 236.

Συναίνεση.

Αν για να είναι έγκυρη μια δικαιοπραξία χρειάζεται η συγκατάθεση τρίτου (συναίνεση), αυτή παρέχεται με δήλωση προς το ένα ή το άλλο μέρος, και, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, δεν είναι ανάγκη να γίνει με τον τύπο που απαιτείται για τη δικαιοπραξία.

Άρθρο 237.

Ανάκληση της συναίνεσης.

Ανάκληση της συναίνεσης επιτρέπεται μέχρις ότου επιχειρηθεί η δικαιοπραξία και δηλώνεται προς εκείνο από τα μέρη προς το οποίο είχε δοθεί η συναίνεση. Η ανάκληση αποκλείεται, αν αυτό συνάγεται από την ίδια τη συναίνεση ή από την έννομη σχέση στην οποία στηρίζεται η συναίνεση.

Άρθρο 238.

Έγκριση.

Η συγκατάθεση που παρέχεται μετά την επιχείρηση της δικαιοπραξίας (έγκριση), εφόσον δεν ορίζεται το αντίθετο, ανατρέχει στο χρόνο της δικαιοπραξίας. Από την αναδρομική ενέργεια δεν επηρεάζονται τα δικαιώματα που τρίτοι απέκτησαν πριν από την έγκριση.

Άρθρο 239.

Διάθεση από μη δικαιούχο.

Διάθεση αντικειμένου από μη δικαιούχο είναι έγκυρη, αν έγινε με τη συναίνεση του δικαιούχου.

Διάθεση χωρίς αυτή τη συναίνεση, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ισχυροποιείται αν ο δικαιούχος την εγκρίνει ή αν αυτός που διέθεσε αποκτήσει το αντικείμενο ή κληρονομηθεί από το δικαιούχο. Στις δύο τελευταίες περιπτώσεις, αν έγιναν περισσότερες διαθέσεις ασυμβίβαστες μεταξύ τους, υπερισχύει η προγενέστερη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

Άρθρο 240.

Στις προθεσμίες που καθορίζονται με νόμο, δικαστική απόφαση ή δικαιοπραξία ισχύουν οι ερμηνευτικές διατάξεις των άρθρων 241 έως 246.

Άρθρο 241.

Έναρξη.

Η προθεσμία αρχίζει την επόμενη της ημέρας όπου έγινε το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία της.

Για τη συμπλήρωση της ενηλικίωσης υπολογίζεται και η ημέρα της γέννησης.

Άρθρο 242.

Λήξη.

Η προθεσμία λήγει όταν περάσει ολόκληρη η τελευταία ημέρα και, αν είναι κατά το νόμο εορτάσιμη, όταν περάσει ολόκληρη η επόμενη εργάσιμη.

Άρθρο 243.

Εβδομάδα, μήνας, χρόνος.

Προθεσμία που έχει υπολογιστεί σε εβδομάδες λήγει μόλις περάσει η αντίστοιχη ομώνυμη ημέρα της τελευταίας εβδομάδας.

Προθεσμία που έχει προσδιοριστεί σε μήνες λήγει μόλις περάσει η ημέρα του τελευταίου μηνός που αντιστοιχεί σε αριθμό με την ημέρα που άρχισε, και, αν δεν υπάρχει αντίστοιχη, η τελευταία ημέρα του μηνός.

Προθεσμία που έχει προσδιοριστεί σε χρόνια λήγει μόλις περάσει η αντίστοιχη ημερομηνία του τελευταίου χρόνου.

Άρθρο 244.

Προθεσμία μισού χρόνου έχει την έννοια προθεσμίας έξι μηνών. Προθεσμία μισού μηνός έχει την έννοια προθεσμίας δεκαπέντε ημερών.

Αν η προθεσμία που έχει προσδιοριστεί αποτελείται από

μήνες και ημέρες, πρώτα υπολογίζονται οι μήνες και κατόπιν γίνεται η πρόσθεση των ημερών.

'Αρθρο 245.

Αν η προθεσμία παραταθεί, η νέα αρχίζει αφότου περάσει η πρώτη.

'Αρθρο 246.

Ως αρχή του μηνός νοείται η πρώτη, ως μέση η δέκατη πέμπτη και ως τέλος η τελευταία ημέρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ
ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

'Αρθρο 247.

Παραγραφή της αξίωσης.

Το δικαίωμα να απαιτήσει κάποιος από άλλον μια πράξη ή μια παράλειψη (αξίωση) παραγράφεται.

'Αρθρο 248.

Οικογενειακές αξιώσεις.

Αξίωση από οικογενειακή έννομη σχέση δεν παραγράφεται εφόσον επιδιώκεται να αποκατασταθεί για το μέλλον η κατάσταση που αρμόζει στη σχέση αυτή.

'Αρθρο 249.

Εικοσαετής παραγραφή.

Εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, οι αξιώσεις παραγράφονται σε είκοσι χρόνια.

'Αρθρο 250.

Πενταετής παραγραφή.

Σε πέντε χρόνια παραγράφονται οι αξιώσεις : 1. των εμπόρων, των βιομηχάνων και των χειροτεχνών, για εμπορεύματα που χορήγησαν, για την εκτέλεση εργασιών και για την επιμέλεια υποθέσεων άλλων, καθώς και για τις δαπάνες που έκαναν· 2. εκείνων που ασκούν κατ' επάγγελμα τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την αλιεία και τη δασοκομία, για τη χορήγηση των προϊόντων του επαγγέλματός τους· 3. εκείνων που ασκούν τη μεταφορά γενικά προσώπων ή πραγμάτων, για κόμιστρα και για τα έξοδά τους· 4. των ξενοδόχων, των πανδοχέων και αυτών που χορηγούν κατ' επάγγελμα τροφή, για την παροχή κατοικίας και τροφής καθώς και για κάθε άλλη παροχή για τις ανάγκες των πελατών τους καθώς και για τις δαπάνες που έκαναν· 5. εκείνων που, χωρίς να ανήκουν στα πρόσωπα που αναφέρονται στον αριθμό 1, ασκούν κατ' επάγγελμα την επιμέλεια ξένων υποθέσεων ή την παροχή υπηρεσιών, για τις αμοιβές και για τις δαπάνες τους· 6. των υπηρετών και των εργατών για την πληρωμή των μισθών ή άλλων αμοιβών και εξόδων τους· 7. εκείνων που παρέχουν κάθε είδους διδασκαλία, για την αμοιβή και για τις δαπάνες τους· 8. των ιδρυμάτων που προορίζονται για τη διδασκαλία, την ανατροφή, την περίθαλψη ή τη νοσηλεία, για την παροχή διδασκαλίας, περίθαλψης ή νοσηλείας και για τις σχετικές δαπάνες· 9. εκείνων που δέχονται πρόσωπα για περίθαλψη ή για ανατροφή, για τις παροχές και δαπάνες που αναφέρονται στον προηγούμενο αριθμό· 10. των γιατρών και των μαιών, για την αμοιβή και για τις δαπάνες τους· 11. των δικηγόρων, των συμβολαιογράφων και των δικαστικών επιμελητών, για τις αμοιβές και για τις δαπάνες τους· 12. των προσώπων που διορίζονται από κάποια αρχή και διεξάγουν ορισμένες υποθέσεις, για τις αμοιβές και για τις δαπάνες τους· 13. των διαδίκων, για τις προκαταβολές που έδωσαν στους δικηγόρους τους· 14. των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων, για τις αμοιβές και για τις δαπάνες τους· 15. των τόκων, χρεολύτρων και μερισμάτων· 16. των κάθε είδους μισθωμάτων· 17. των κάθε είδους μισθών, των καθυστερούμενων προσόδων, συντάξεων, διατροφής και κάθε άλλης παροχής που επαναλαμβάνεται περιοδικά· 18. των προσώπων στα οποία παρέχεται εργασία, για τις προκαταβολές τους έναντι των αξιώσεων από την παροχή της.

'Αρθρο 251.

Έναρξη παραγραφής.

Η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξή της.

'Αρθρο 252.

Αν για την απαίτηση της παροχής απαιτείται προηγούμενη όχληση, η παραγραφή αρχίζει από τότε που η όχληση είναι δυνατή. Αν εκτός από την όχληση απαιτείται και η παρέλευση προθεσμίας, η παραγραφή αρχίζει από τότε που ήταν δυνατή η όχληση και πέρασε η προθεσμία.

'Αρθρο 253.

Η παραγραφή των αξιώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 250 αρχίζει μόλις λήξει το έτος μέσα στο οποίο συμπίπτει η έναρξη της παραγραφής που ορίζεται στα δύο προηγούμενα άρθρα.

'Αρθρο 254.

Αν πρόκειται για περιοδικές παροχές που οφείλονται αυτοτελώς και δεν εξαρτώνται από κεφάλαιο, η παραγραφή του καθολικού δικαιώματος αρχίζει από το χρονικό σημείο που η πρώτη καθυστερούμενη περιοδική δόση έγινε απαιτητή.

'Αρθρο 255.

Αναστολή παραγραφής.

Η παραγραφή αναστέλλεται για όσο χρόνο ο δικαιούχος εμποδίστηκε από δικαιοστάσιο ή από άλλο λόγο ανώτερης βίας να ασκήσει την αξίωσή του μέσα στο τελευταίο εξάμηνο του χρόνου της παραγραφής. Αναστέλλεται επίσης η παραγραφή για όσο χρονικό διάστημα μέσα στο τελευταίο εξάμηνο του χρόνου της ο υπόχρεος απέτρεψε με δόλο το δικαιούχο να ασκήσει την αξίωση.

'Αρθρο 256.

Αναστέλλεται η παραγραφή των αξιώσεων : 1. μεταξύ συζύγων κατά τη διάρκεια του γάμου, έστω και αν ύστερα ακυρωθεί· 2. μεταξύ γονέων και τέκνων κατά τη διάρκεια της ανηλικότητας· 3. μεταξύ επιτρόπων και επιτροπευομένων κατά τη διάρκεια της επιτροπείας· 4. των υπηρετών και των κυρίων κατά τη διάρκεια της υπηρετικής σχέσης, όχι όμως πέρα από δεκαπέντε χρόνια.

'Αρθρο 257.

Το χρονικό διάστημα της αναστολής δεν υπολογίζεται στο χρόνο της παραγραφής.

'Οταν πάψει η αναστολή, η παραγραφή συνεχίζεται, σε καμιά όμως περίπτωση δεν συμπληρώνεται πριν περάσουν έξι μήνες.

'Αρθρο 258.

Παραγραφή κατά ανικάνων.

Η παραγραφή τρέχει και σε βάρος προσώπων που είναι ανίκανα ή έχουν περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία.

Αν τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν επίτροπο ή αντιλήπτορα, η παραγραφή δεν συμπληρώνεται πριν περάσουν έξι μήνες αφότου έγιναν απεριορίστως ικανά ή απέκτησαν επίτροπο ή αντιλήπτορα. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται εφόσον ο ανίκανος ή ο περιορισμένα ικανός έχει την ικανότητα να παραστεί στο δικαστήριο.

'Αρθρο 259.

Η παραγραφή αξίωσης που ανήκει σε κληρονομία ή απευθύνεται κατά κληρονομίας δεν συμπληρώνεται πριν από την πάροδο εξαμήνου αφότου ο κληρονόμος απέκτησε την κληρονομία ή αφότου η αξίωση μπορεί να ασκηθεί από κηδεμόνα κληρονομίας ή κατά κηδεμόνα κληρονομίας.

'Αρθρο 260.

Διακοπή. Αναγνώριση.

Η παραγραφή διακόπτεται, όταν ο υπόχρεος αναγνωρίσει την αξίωση με οποιοδήποτε τρόπο.

'Αρθρο 261.

'Εγερση αγωγής.

Την παραγραφή διακόπτει η έγερση της αγωγής. Η παραγραφή που διακόπηκε με τον τρόπο αυτό αρχίζει και πάλι από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου.

'Αρθρο 262.

Στις περιπτώσεις που για να εγερθεί η αγωγή απαιτείται προπαρασκευαστική διαδικασία, η διακοπή της παραγραφής θεωρείται ότι έγινε αφότου άρχισε η προπαρασκευαστική διαδικασία, αν η αγωγή εγερθεί μέσα σε τρεις μήνες από τότε που περατώθηκε ή μέσα στην προθεσμία που τάσσει ο νόμος.

'Αρθρο 263.

Κάθε παραγραφή που διακόπηκε με την έγερση της αγωγής θεωρείται σαν να μη διακόπηκε, αν ο ενάγων παραιτηθεί από την αγωγή ή η αγωγή απορριφθεί τελεσίδικα για λόγους μη ουσιαστικούς.

Αν ο δικαιούχος εγείρει και πάλι την αγωγή μέσα σε έξι μήνες, η παραγραφή θεωρείται ότι έχει διακοπεί με την προηγούμενη αγωγή.

'Αρθρο 264.

'Αλλοι τρόποι διακοπής.

Την παραγραφή διακόπτουν επίσης: 1. η επίδοση επιταγής πληρωμής κάτω από εκτελεστό δικαιογράφο· 2. η αναγγελία για επαλήθευση σε πτώχευση· 3. η αναγγελία για κατάταξη σε πλειστηριασμό· 4. η υποβολή ένστασης συμψηφισμού της αξίωσης.

'Αρθρο 265.

Αν ο δικαιούχος παραιτήθηκε από την επιταγή πληρωμής ή από την αναγγελία, η παραγραφή θεωρείται σαν να μη διακόπηκε.

'Αρθρο 266.

Η παραγραφή που διακόπηκε με αναγγελία σε πτώχευση αρχίζει και πάλι αφότου η πτώχευση περατώθηκε ή, αν επακολούθησαν αντιρρήσεις κατά της απαίτησης, από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου.

'Αρθρο 267.

Η παραγραφή που διακόπηκε με ένσταση συμψηφισμού της αξίωσης αρχίζει και πάλι από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου στη δίκη όπου είχε υποβληθεί η ένσταση.

'Αρθρο 268.

Απόφαση ή εκτελεστό δικαιόγραφο για την αξίωση.

Κάθε αξίωση που βεβαιώθηκε με τελεσίδικη απόφαση ή με δημόσιο έγγραφο εκτελεστό παραγράφεται μετά είκοσι χρόνια, και αν ακόμη η αξίωση καθαυτή υπαγόταν σε συντομότερη παραγραφή. Αξιώσεις όμως παροχών που επαναλαμβάνονται περιοδικά και που βεβαιώθηκαν με τελεσίδικη απόφαση ή με δημόσιο έγγραφο εκτελεστό, ληξιπρόθεσμες στο μέλλον, υπάγονται στη συντομότερη παραγραφή.

'Αρθρο 269.

Υποβολή διαφοράς σε διαιτητές κλπ.

Την παραγραφή διακόπτει η υποβολή σε διαιτησία ή σε διοικητική αρχή ή σε διοικητικό δικαστήριο ή σε άλλο ειδικό δικαστήριο της διαφοράς που αναφέρεται στην αξίωση. Οι διατάξεις των άρθρων 261 έως 263, 267 έως 268 εφαρμόζονται αναλόγως.

Αν για να υποβληθεί η διαφορά σε διαιτησία απαιτείται να διοριστούν διαιτητές ή να τηρηθούν ορισμένες διατυπώσεις ή προϋποθέσεις, η παραγραφή διακόπτεται μόλις ο δικαιούχος έκανε ό,τι τον αφορούσε για να λυθεί η διαφορά.

'Αρθρο 270.

Αποτελέσματα διακοπής.

Αν η παραγραφή διακόπηκε, ο χρόνος που πέρασε έως τότε δεν υπολογίζεται και αφότου περατώθηκε η διακοπή αρχίζει νέα παραγραφή.

Στις περιπτώσεις του άρθρου 250 η νέα παραγραφή αρχίζει μόλις λήξει το έτος μέσα στο οποίο περατώθηκε η διακοπή.

'Αρθρο 271.

Παραγραφή εμπράγματων αξιώσεων.

Αν πρόκειται για παραγραφή εμπράγματων αξιώσεων, ο ειδικός ή ο καθολικός διάδοχος έχει το δικαίωμα να προσμετρήσει και το χρονικό διάστημα που οι δικαιοπάροχοί του βρίσκονταν στη νομή του πράγματος.

'Αρθρο 272.

Ενέργεια της συμπλήρωσης της παραγραφής.

'Οταν συμπληρωθεί η παραγραφή, ο υπόχρεος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή.

'Ο,τι καταβλήθηκε χωρίς γνώση της παραγραφής δεν αναζητείται. 'Εγγραφη συμβατική αναγνώριση αξίωσης που έχει παραγραφεί, καθώς και η παροχή ασφάλειας, είναι έγκυρες αν έγιναν χωρίς γνώση της παραγραφής.

'Αρθρο 273.

Παραγραφή ενστάσεων.

Οι ενστάσεις, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, δεν παραγράφονται.

'Αρθρο 274.

Παραγραφή παρεπόμενων αξιώσεων.

'Οταν παραγραφεί η κύρια αξίωση, συμπαραγράφονται και οι παρεπόμενες από αυτήν αξιώσεις, και αν ακόμη δεν συμπληρώθηκε η παραγραφή που ισχύει γι' αυτές.

'Αρθρο 275.

Δικαιοπραξία που μεταβάλλει τους όρους της παραγραφής.

Δικαιοπραξία που αποκλείει την παραγραφή ή καθορίζει χρόνο συντομότερο ή μακρότερο από τον νόμιμο ή που γενικά κάνει τους όρους της παραγραφής βαρύτερους ή ελαφρότερους είναι άκυρη.

'Αρθρο 276.

Παραίτηση από την παραγραφή.

Παραίτηση από την παραγραφή μετά τη συμπλήρωσή της είναι έγκυρη.

'Αρθρο 277.

Πρόταση παραγραφής.

Το δικαστήριο δεν λαμβάνει αυτεπαγγέλτως υπόψη την παραγραφή που δεν έχει προταθεί.

'Αρθρο 278.

Ο δανειστής ή όποιος άλλος έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να προτείνει την παραγραφή και αν ακόμη δεν την προτείνει ή παραιτείται από αυτήν ο οφειλέτης.

'Αρθρο 279.

Αποσβεστική προθεσμία.

Στις περιπτώσεις που ο νόμος ή τα μέρη τάσσουν προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να ασκηθεί το δικαίωμα (αποσβεστική προθεσμία) εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την παραγραφή.

'Αρθρο 280.

Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως αποσβεστική προθεσμία που τάσσει ο νόμος· η παραίτηση από αυτήν είναι άκυρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ
ΑΣΚΗΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ, ΑΥΤΟΔΙΚΙΑ, ΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑΓΚΗΣ

Άρθρο 281.
Κατάχρηση δικαιώματος.

Η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος.

Άρθρο 282.
Αυτοδικία.

Η ικανοποίηση της αξίωσης από το δικαιούχο αυτοδύναμα και χωρίς τη βοήθεια της αρχής (αυτοδικία) επιτρέπεται μόνο όταν η βοήθεια της αρχής δεν μπορεί να φτάσει έγκαιρα και υπάρχει κίνδυνος από την αναβολή να ματαιωθεί ή να δυσκολευτεί σημαντικά η πραγμάτωση της αξίωσης.

Άρθρο 283.

Όποιος αυτοδικεί χωρίς να υπάρχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, ή υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την αποτροπή του κινδύνου, έχει υποχρέωση αποζημίωσης. Την ίδια υποχρέωση έχει και αν νόμιζε από πλάνη ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις του νόμου.

Άρθρο 284.
Άμυνα.

Δεν αποτελεί παράνομη πράξη η υπεράσπιση που επιβάλλεται σε κάποιον για να αποτρέψει παρούσα και άδικη επίθεση εναντίον του ίδιου ή τρίτου.

Άρθρο 285.
Κατάσταση ανάγκης.

Δεν αποτελεί παράνομη πράξη η καταστροφή ξένου πράγματος, εφόσον είναι αναγκαία για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος που απειλεί δυσανάλογα μεγαλύτερη ζημία αυτού που επιχειρεί την καταστροφή ή άλλου.

Άρθρο 286.

Εκείνος που επιχείρησε σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο την καταστροφή ευθύνεται σε αποζημίωση, αν είχε προκαλέσει υπαίτια τον κίνδυνο· σε κάθε άλλη περίπτωση μπορεί κατά τις περιστάσεις να καταδικαστεί σε εύλογη αποζημίωση. Μετά την καταβολή έχει εναντίον εκείνου που ωφελήθηκε από την πράξη του αναγωγή, σύμφωνα με τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων.

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΝΟΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΓΕΝΙΚΑ

Άρθρο 287.
Έννοια της ενοχής.

Ενοχή είναι η σχέση με την οποία ένα πρόσωπο έχει υποχρέωση προς ένα άλλο σε παροχή. Η παροχή μπορεί να συνίσταται και σε παράλειψη.

Άρθρο 288.

Ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να εκπληρώσει την παροχή όπως απαιτεί η καλή πίστη, αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη.

Άρθρο 289.
Παροχή κατά γένος.

Αν το πράγμα που οφείλεται είναι ορισμένο μόνο κατά γένος, το δικαίωμα της επιλογής, αν δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σχέση, ανήκει στον οφειλέτη.

Ο οφειλέτης δεν έχει υποχρέωση να δώσει από τα άριστα πράγματα του γένους, ούτε έχει δικαίωμα να δώσει από τα χειρότερα.

Άρθρο 290.

Αν ο οφειλέτης αποχωρίσει από το γένος ένα πράγμα με σκοπό την καταβολή, η ενοχή συγκεντρώνεται σ' αυτό μόνο αφότου ο δανειστής γίνει υπερήμερος ως προς την αποδοχή του.

Αν ο οφειλέτης με αίτηση του δανειστή αποστέλλει το πράγμα σε τόπο διαφορετικό από τον τόπο εκπλήρωσης της παροχής, η συγκέντρωση επέρχεται αφότου το πράγμα παραδοθεί για την αποστολή.

Άρθρο 291.
Παροχή σε ξένο νόμισμα.

Όταν πρόκειται για χρηματική οφειλή σε ξένο νόμισμα που πρέπει να πληρωθεί στην Ελλάδα, ο οφειλέτης, αν δεν συμφωνήθηκε το αντίθετο, έχει δικαίωμα να πληρώσει σε εγχώριο νόμισμα με βάση την τρέχουσα αξία του ξένου νομίσματος στο χρόνο και τον τόπο της πληρωμής.

Άρθρο 292.

Όταν πρόκειται για χρηματική οφειλή σε ξένο νόμισμα που πρέπει να πληρωθεί στην Ελλάδα, αν ο οφειλέτης έγινε υπερήμερος, ισχύει ό,τι και στη μη έγκαιρη εκπλήρωση κάθε οφειλής χρηματικού ποσού.

Αν υπερήμερος έγινε ο δανειστής, η υπερτίμηση του ξένου νομίσματος μετά την υπερημερία του δανειστή δεν βαρύνει τον οφειλέτη.

Άρθρο 293.
Ποσοστό τόκου.

Το ανώτατο όριο του τόκου που οφείλεται από δικαιοπραξία προσδιορίζεται όπως ορίζει ο νόμος. Οι προμήθειες ή άλλα ανταλλάγματα που συνομολογούνται ή καταβάλλονται επιπλέον του τόκου λογίζονται ως τόκος.

Το ποσοστό του νόμιμου τόκου ή του τόκου υπερημερίας προσδιορίζεται όπως ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 294.

Κάθε δικαιοπραξία για τόκο που υπερβαίνει το ανώτατο θεμιτό όριο είναι άκυρη ως προς το επιπλέον.

Άρθρο 295.

Αν οφείλεται τόκος από δικαιοπραξία χωρίς να ορίζεται το ποσοστό του, ισχύει ο νόμιμος τόκος.

Ο τόκος από δικαιοπραξία, εφόσον δεν ορίζεται σ' αυτήν κάτι άλλο, καταβάλλεται κάθε χρόνο.

Άρθρο 296.
Τόκος τόκου.

Για τόκους κάθε είδους οφείλεται τόκος, αν τέτοιος τόκος συμφωνηθεί ή αν ζητηθεί με αγωγή· και στις δύο όμως περιπτώσεις μόνο για οφειλόμενους τόκους ενός ολόκληρου τουλάχιστον έτους ή μιας χρήσης αν πρόκειται για το δημόσιο. Η συμφωνία για πληρωμή τέτοιου τόκου πρέπει να γίνεται ή η αγωγή να επιδίδεται, αφού λήξει το έτος ή η χρήση.

Ταμιευτήρια, πιστωτικά ιδρύματα και τράπεζες μπορούν να ορίσουν με το καταστατικό τους ή να συνομολογήσουν από πριν ότι οι τόκοι καταθέσεων που δεν εισπράττονται θα ισχύουν ως νέα έντοκη κατάθεση.

Άρθρο 297.
Διαφέρον.

Ο υπόχρεος σε αποζημίωση οφείλει να την παράσχει σε χρήμα. Αντί για χρηματική αποζημίωση το δικαστήριο

μπορεί, εκτιμώντας τις ειδικές περιστάσεις, να διατάξει την αποκατάσταση της προηγούμενης κατάστασης, εφόσον η αποζημίωση με τον τρόπο αυτό δεν προσκρούει στο συμφέρον του δανειστή.

Άρθρο 298.

Η αποζημίωση περιλαμβάνει τη μείωση της υπάρχουσας περιουσίας του δανειστή (θετική ζημία), καθώς και το διαφυγόν κέρδος. Τέτοιο κέρδος λογίζεται εκείνο που προσδοκά κανείς με πιθανότητα σύμφωνα με τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις και ιδίως τα προπαρασκευαστικά μέτρα που έχουν ληφθεί.

Άρθρο 299.

Ζημία μη περιουσιακή.

Για μη περιουσιακή ζημία οφείλεται χρηματική ικανοποίηση στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 300.

Ζημία από οικείο πταίσμα.

Αν εκείνος που ζημιώθηκε συντέλεσε από δικό του πταίσμα στη ζημία ή την έκτασή της, το δικαστήριο μπορεί να μην επιδικάσει αποζημίωση ή να μειώσει το ποσό της. Το ίδιο ισχύει και όταν εκείνος που ζημιώθηκε παρέλειψε να αποτρέψει ή να περιορίσει τη ζημία ή δεν επέστησε την προσοχή του οφειλέτη στον κίνδυνο ασυνήθιστα μεγάλης ζημίας, τον οποίο ο οφειλέτης ούτε γνώριζε ούτε όφειλε να γνωρίζει.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για το πταίσμα των προσώπων για τα οποία ευθύνεται εκείνος που ζημιώθηκε.

Άρθρο 301.

Υποχρέωση λόγω δαπανών.

Ο υπόχρεος σε αποζημίωση λόγω δαπανών που έγιναν οφείλει από το χρόνο της δαπάνης νόμιμο τόκο στην αξία που δαπανήθηκε κατά το χρόνο αυτό.

Για δαπάνες που έγιναν σε αντικείμενο που πρέπει να αποδοθεί δεν οφείλονται τόκοι για όσο χρονικό διάστημα αυτός που έχει δικαίωμα σε αποζημίωση αποκομίζει τα ωφελήματα ή τους καρπούς του αντικειμένου.

Άρθρο 302.

Δικαίωμα αφαίρεσης.

Όποιος, λόγω δαπανών που έγιναν σε πράγμα που πρέπει να αποδοθεί, έχει δικαίωμα να αφαιρέσει τα κατασκευάσματα που είναι πάνω στο πράγμα, οφείλει, ασκώντας το δικαίωμα της αφαίρεσης, να επαναφέρει το πράγμα στην προηγούμενη κατάσταση με δικά του έξοδα. Αν η κατοχή του πράγματος περιήλθε στον άλλο, αυτός έχει δικαίωμα να εμποδίσει την αφαίρεση, εφόσον δεν του παρέχεται ασφάλεια για τη ζημία από την αφαίρεση.

Άρθρο 303.

Υποχρέωση σε λογοδοσία.

Όποιος έχει τη διαχείριση μιας ολικά ή μερικά ξένης υπόθεσης, εφόσον η διαχείριση συνεπάγεται εισπράξεις και δαπάνες, έχει υποχρέωση να λογοδοτήσει. Για το σκοπό αυτόν ο δοσίλογος οφείλει να ανακοινώσει στο δεξίλογο λογαριασμό που να περιέχει αντιπαράθεση των εσόδων και των εξόδων, καθώς και ό,τι προκύπτει από την αντιπαράθεση αυτή και να επισυνάψει τα δικαιολογητικά, εφόσον συνηθίζονται.

Άρθρο 304.

Υποχρέωση σε απόδοση ομάδας.

Όποιος έχει υποχρέωση να αποδώσει ομάδα αντικειμένων ή να δώσει πληροφορίες γι' αυτήν, οφείλει να εγχειρίσει στο δικαιούχο κατάλογο των στοιχείων της ομάδας.

Άρθρο 305.

Διαζευκτική ενοχή.

Αν από δύο ή περισσότερες οφειλόμενες παροχές πρέπει να καταβληθεί μόνο η μία (ενοχή διαζευκτική), το δικαίωμα της επιλογής σε περίπτωση αμφιβολίας το έχει ο οφειλέτης.

Άρθρο 306.

Επιλογή.

Η επιλογή γίνεται με δήλωση προς το άλλο μέρος· η δήλωση είναι αμετάβλητη και δεν επιδέχεται αίρεση ή προθεσμία.

Αν οι δανειστές ή οι οφειλέτες είναι περισσότεροι, η δήλωση της επιλογής γίνεται σε κάθε περίπτωση από όλους ή προς όλους μαζί.

Άρθρο 307.

Απλοποίηση.

Με την επιλογή η διαζευκτική ενοχή γίνεται απλή.

Άρθρο 308.

Αν ο οφειλέτης, έχοντας το δικαίωμα επιλογής, δεν το ασκήσει έως την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, το δικαίωμα επιλογής περιέρχεται στο δανειστή.

Άρθρο 309.

Απώλεια του δικαιώματος επιλογής.

Αν ο δανειστής, έχοντας το δικαίωμα επιλογής, γίνει υπερήμερος, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να του τάξει εύλογη προθεσμία για να ασκήσει το δικαίωμα επιλογής. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, το δικαίωμα της επιλογής περιέρχεται στον οφειλέτη.

Άρθρο 310.

Συγκέντρωση της διαζευκτικής ενοχής.

Αν η ενοχή είναι διαζευκτική και η μία από τις παροχές είναι ή γίνει αδύνατη, η ενοχή συγκεντρώνεται στις υπόλοιπες, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 311 έως 314.

Άρθρο 311.

Αδυναμία σε περίπτωση διαζευκτικής ενοχής.

Ο οφειλέτης, αν έχει το δικαίωμα της επιλογής και η μία παροχή γίνει αδύνατη από πταίσμα του και έπειτα και η άλλη από τυχαίο γεγονός, οφείλει την αξία της παροχής που έγινε αδύνατη από τυχαίο γεγονός.

Άρθρο 312.

Αν το δικαίωμα της επιλογής έχει ο οφειλέτης και η μία παροχή γίνει αδύνατη από πταίσμα του δανειστή, ο οφειλέτης έχει δικαίωμα ή να καταβάλει την παροχή που σώζεται και να απαιτήσει αποζημίωση γι' αυτή που έγινε αδύνατη ή να θεωρήσει τον εαυτό του απαλλαγμένο από κάθε υποχρέωση.

Άρθρο 313.

Αν το δικαίωμα της επιλογής έχει ο δανειστής και η μία παροχή γίνει αδύνατη από πταίσμα του, έχει δικαίωμα ο δανειστής ή να ζητήσει την παροχή που σώζεται και να αποζημιώσει τον οφειλέτη γι' αυτή που έγινε αδύνατη ή να θεωρήσει ότι η ενοχή έχει αποσβεσθεί.

Άρθρο 314.

Αν το δικαίωμα της επιλογής έχει ο δανειστής και η μία παροχή γίνει αδύνατη από πταίσμα του οφειλέτη, ο δανειστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει ή την παροχή που σώζεται ή αποζημίωση γι' αυτή που έγινε αδύνατη.

Άρθρο 315.

Οι διατάξεις των άρθρων 311 έως 314 εφαρμόζονται αναλόγως και όταν η διαζευκτική ενοχή περιέχει περισσότερες από δύο παροχές.

Άρθρο 316.

Μερική εκπλήρωση.

Ο οφειλέτης δεν έχει δικαίωμα να εκπληρώσει κατά ένα μέρος την οφειλόμενη παροχή.

'Αρθρο 317.

Εκπλήρωση από τρίτον.

Η παροχή μπορεί να εκπληρωθεί και από τρίτον, εκτός αν ο δανειστής έχει συμφέρον να την εκπληρώσει ο οφειλέτης.

'Αρθρο 318.

Ο δανειστής μπορεί να αρνηθεί την παροχή που προσφέρεται από τρίτον, αν ο οφειλέτης δήλωσε ότι είναι αντίθετος σ' αυτήν.

'Αρθρο 319.

Δικαίωμα τρίτου σε προσφορά και υποκατάσταση.

Αν επισπεύδεται αναγκαστική εκποίηση κατά του οφειλέτη, όποιος εξαιτίας της κινδυνεύει να χάσει εμπράγματο δικαίωμα ή την κατοχή πάνω στο πράγμα που εκποιείται, έχει δικαίωμα να ικανοποιήσει το δανειστή με καταβολή, δημόσια κατάθεση ή συμψηφισμό.

Εφόσον ο δανειστής ικανοποιείται, αυτός που τον ικανοποίησε υποκαθίσταται στα δικαιώματά του.

'Αρθρο 320.

Τόπος παροχής.

Αν ο τόπος της παροχής δεν συνάγεται ούτε από τη δικαιοπραξία ούτε από τις περιστάσεις και ιδίως από τη φύση της ενοχικής σχέσης, η παροχή καταβάλλεται στον τόπο όπου ο οφειλέτης είχε την κατοικία του κατά τη γένεση της ενοχής.

Αν η υποχρέωση προέρχεται από την άσκηση του επαγγέλματος του οφειλέτη, αντί για τον τόπο της κατοικίας ισχύει ο τόπος της επαγγελματικής του εγκατάστασης.

'Αρθρο 321.

Αν η παροχή είναι χρηματική, σε περίπτωση αμφιβολίας ο οφειλέτης πρέπει να την καταβάλει στον τόπο όπου ο δανειστής έχει την κατοικία του κατά το χρόνο της καταβολής.

Αν η απαίτηση προέρχεται από την άσκηση του επαγγέλματος του δανειστή, αντί για τον τόπο της κατοικίας ισχύει ο τόπος της επαγγελματικής του εγκατάστασης.

'Αρθρο 322.

Αν η εκπλήρωση παροχής που πρέπει να καταβληθεί στην κατοικία του δανειστή έγινε σημαντικά δυσχερέστερη επειδή ο δανειστής μετέβαλε την κατοικία του μετά τη γένεση της ενοχής, ο οφειλέτης μπορεί να καταβάλει στην αρχική κατοικία του δανειστή.

'Αρθρο 323.

Χρόνος παροχής.

Αν ο χρόνος της παροχής δεν συνάγεται ούτε από τη δικαιοπραξία ούτε από τις περιστάσεις και ιδίως από τη φύση της ενοχικής σχέσης, έχει δικαίωμα ο δανειστής να απαιτήσει και ο οφειλέτης να εκπληρώσει την παροχή αμέσως.

'Αρθρο 324.

Αν ο χρόνος της παροχής είναι ορισμένος, ο οφειλέτης σε περίπτωση αμφιβολίας έχει δικαίωμα να εκπληρώσει την παροχή και πριν από το χρόνο αυτό. Δεν έχει όμως δικαίωμα να αφαιρέσει προεξοφλητικό τόκο, εφόσον δεν συνάγεται κάτι άλλο από το νόμο ή τη δικαιοπραξία.

'Αρθρο 325.

Δικαίωμα επίσχεσης.

Αν ο οφειλέτης έχει κατά του δανειστή ληξιπρόθεσμη αξίωση συναφή με την οφειλή του, έχει δικαίωμα, εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο, να αρνηθεί την εκπλήρωση της παροχής ωσότου ο δανειστής εκπληρώσει την υποχρέωση που τον βαρύνει (δικαίωμα επίσχεσης).

'Αρθρο 326.

Δικαίωμα επίσχεσης έχει ιδίως και ο υπόχρεος να αποδώσει ένα πράγμα για δαπάνες που έγιναν πάνω σ' αυτό ή για ζημία που έπαθε απ' αυτό.

'Αρθρο 327.

Δικαίωμα επίσχεσης δεν υπάρχει κατά αξιώσεων, κατά των οποίων δεν αντιτάσσεται συμψηφισμός.

'Αρθρο 328.

Ο δανειστής μπορεί να αποκρούσει το δικαίωμα της επίσχεσης παρέχοντας ασφάλεια. Η ασφάλεια με εγγυητή αποκλείεται.

'Αρθρο 329.

Αν ο οφειλέτης που έχει εναχθεί από το δανειστή αντιτάσσει το δικαίωμα της επίσχεσης, η καταδίκη του οφειλέτη σε παροχή γίνεται με τον όρο της ταυτόχρονης εκπλήρωσης από το δανειστή της υποχρέωσης που τον βαρύνει.

'Αρθρο 330.

Ευθύνη λόγω πταίσματος.

Ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίστηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσής του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του. Αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές.

'Αρθρο 331.

Αν ο οφειλέτης δεν έχει τη χρήση του λογικού ή συνείδηση των πράξεών του ή δεν συμπλήρωσε το δέκατο τέταρτο έτος ή είναι κωφάλαλος, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 915 έως 918.

'Αρθρο 332.

Συμφωνία για μη ευθύνη από πταίσμα.

'Ακυρη είναι κάθε από πριν συμφωνία που αποκλείει ή περιορίζει την ευθύνη από δόλο ή βαριά αμέλεια.

'Ακυρη είναι επίσης η από πριν συμφωνία ότι δεν θα ευθύνεται ο οφειλέτης και για ελαφριά ακόμη αμέλεια, αν ο δανειστής βρίσκεται στην υπηρεσία του οφειλέτη ή η ευθύνη προέρχεται από την άσκηση επιχείρησης για την οποία προηγήθηκε παραχώρηση της αρχής.

'Αρθρο 333.

'Οποιος ευθύνεται με μέτρο μόνο την επιμέλεια που δείχνει συνήθως στις δικές του υποθέσεις δεν απαλλάσσεται από την ευθύνη για βαριά αμέλεια.

'Αρθρο 334.

Ευθύνη από πταίσμα του προστηθέντος.

Ο οφειλέτης ευθύνεται για το πταίσμα των προσώπων που χρησιμοποιεί για να εκπληρώσει την παροχή, όπως για δικό του πταίσμα.

Η ευθύνη αυτή μπορεί από πριν να περιοριστεί ή να αποκλειστεί, εκτός αν ο δανειστής βρίσκεται στην υπηρεσία του οφειλέτη ή η ευθύνη προέρχεται από την άσκηση επιχείρησης για την οποία προηγήθηκε παραχώρηση της αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ

'Αρθρο 335.

Αδυναμία για εκπλήρωση.

Αν κατά την εκπλήρωσή της η παροχή είναι ολικά ή μερικά αδύνατη για λόγους που είτε είναι γενικοί είτε αφορούν τον οφειλέτη, αυτός έχει υποχρέωση να ανορθώσει τη ζημία του δανειστή που επέρχεται από την αδυναμία.

'Αρθρο 336.

Πότε επέρχεται απαλλαγή λόγω αδυναμίας.

Ο οφειλέτης απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση εξαιτίας αδυναμίας να εκπληρώσει την παροχή, αν αποδείξει ότι η αδυναμία οφείλεται σε γεγονός για το οποίο δεν έχει ευθύνη. Οφείλει όμως αμέσως, μόλις μάθει την αδυναμία για εκπλήρωση, να ειδοποιήσει το δανειστή.

'Αρθρο 337.

Μερική αδυναμία.

Σε περίπτωση μερικής υπαίτιας αδυναμίας του οφειλέτη να εκπληρώσει την παροχή ο δανειστής, μέσα σε εύλογη προθεσμία αφότου γίνει η προσφορά ή η πρόσκληση από τον οφειλέτη, αν δεν έχει συμφέρον στη μερική εκπλήρωση, έχει δικαίωμα να την αρνηθεί εντελώς και να θεωρήσει την αδυναμία ολική.

'Αρθρο 338.

Περιελθόν.

Αν ο οφειλέτης απαλλάχθηκε από την υποχρέωσή του, επειδή βρισκόταν σε αδυναμία να την εκπληρώσει από γεγονός για το οποίο δεν έχει ευθύνη, οφείλει να αποδώσει στο δανειστή καθετί που περιήλθε σ' αυτόν εξαιτίας αυτού του γεγονότος.

'Αρθρο 339.

Μη εκπλήρωση παροχής που επιδικάστηκε.

Αν ο οφειλέτης καταδικάστηκε τελεσίδικα σε παροχή μη χρηματική, ο δανειστής μπορεί να του τάξει εύλογη προθεσμία για να εκπληρώσει την παροχή, δηλώνοντας συνάμα ότι μετά την πάροδο της προθεσμίας αποκρούει την παροχή. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, οφείλεται μόνο αποζημίωση για μη εκπλήρωση της παροχής.

'Αρθρο 340.

Υπερημερία του οφειλέτη.

Ο οφειλέτης ληξιπρόθεσμης παροχής γίνεται υπερήμερος, αν προηγήθηκε δικαστική ή εξώδικη όχληση του δανειστή.

'Αρθρο 341.

Δήλη ημέρα.

Αν για την εκπλήρωση της παροχής συμφωνηθεί ορισμένη ημέρα, ο οφειλέτης γίνεται υπερήμερος με μόνη την παρέλευση της ημέρας αυτής.

Αν για την εκπλήρωση της παροχής έχει ταχθεί ορισμένη προθεσμία από την καταγγελία, ο οφειλέτης γίνεται υπερήμερος όταν, αφού γίνει η καταγγελία, περάσει η προθεσμία.

'Αρθρο 342.

Ο οφειλέτης δεν γίνεται υπερήμερος, αν η καθυστέρηση της παροχής οφείλεται σε γεγονός για το οποίο δεν έχει ευθύνη.

'Αρθρο 343.

Συνέπειες.

Ο υπερήμερος οφειλέτης εκτός από την παροχή οφείλει και αποζημίωση για τη ζημία του δανειστή από την καθυστέρηση.

Αν ο δανειστής εξαιτίας της υπερημερίας δεν έχει πια συμφέρον στην εκπλήρωση της παροχής, έχει δικαίωμα, μέσα σε εύλογη προθεσμία αφότου γίνει η προσφορά ή η πρόσκληση από τον οφειλέτη, να αποκρούσει την παροχή και να απαιτήσει αποζημίωση για τη μη εκπλήρωση.

'Αρθρο 344.

Ο οφειλέτης κατά τη διάρκεια της υπερημερίας ευθύνεται για κάθε αμέλεια. Ευθύνεται επίσης για τα τυχαία γεγονότα, εκτός αν αποδείξει ότι η ζημία θα επερχόταν και αν η παροχή εκπληρωνόταν έγκαιρα.

'Αρθρο 345.

Υπερημερία σε περίπτωση χρηματικής οφειλής.

'Οταν πρόκειται για χρηματική οφειλή, ο δανειστής σε περίπτωση υπερημερίας έχει δικαίωμα να απαιτήσει τον τόκο υπερημερίας που ορίζεται από το νόμο ή με δικαιοπραξία χωρίς να είναι υποχρεωμένος να αποδείξει ζημία. Ο δανειστής, αν αποδείξει και άλλη θετική ζημία, εφόσον στο νόμο δεν ορίζεται διαφορετικά, έχει δικαίωμα να απαιτήσει και αυτήν.

'Αρθρο 346.

'Εναρξη τόκων με επίδοση αγωγής.

Ο οφειλέτης χρηματικής οφειλής, και αν δεν είναι υπερήμερος, οφείλει νόμιμους τόκους αφότου επιδόθηκε η αγωγή για το ληξιπρόθεσμο χρέος.

'Αρθρο 347.

Ο οφειλέτης αντικειμένου αν υποχρεωθεί να καταβάλει την αξία του εξαιτίας γεγονότος που συνέβη κατά τη διάρκεια της υπερημερίας του, οφείλει νόμιμους τόκους στο ποσό της αξίας από το χρόνο που λαμβάνεται ως βάση για τον υπολογισμό της.

'Αρθρο 348.

Η ευθύνη για το πράγμα μετά την αγωγή.

'Οποιος οφείλει ορισμένο πράγμα ευθύνεται αφότου επιδόθηκε η αγωγή σε αποζημίωση για χειροτέρευση ή καταστροφή ή αδυναμία να το αποδώσει, σύμφωνα με τις διατάξεις για τη διεκδίκηση, με την επιφύλαξη της τυχόν μεγαλύτερης ευθύνης από την ενοχική σχέση ή την υπερημερία.

Το ίδιο ισχύει και για την αξίωση του δανειστή να του αποδοθούν ωφελήματα καθώς και για την αξίωση του οφειλέτη να του αποδοθούν δαπάνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΣΤΗ

'Αρθρο 349.

Πότε είναι υπερήμερος ο δανειστής.

Ο δανειστής γίνεται υπερήμερος, αν δεν αποδέχεται την παροχή που του προσφέρεται.

Η προσφορά πρέπει να είναι πραγματική και η προσήκουσα.

'Αρθρο 350.

Ο δανειστής γίνεται υπερήμερος και με προσφορά του οφειλέτη μη πραγματική, αν δήλωσε ήδη ότι δεν δέχεται την παροχή.

'Αρθρο 351.

Ο δανειστής γίνεται επίσης υπερήμερος, αν, μολονότι προσκλήθηκε από τον οφειλέτη, δεν προβαίνει στην απαιτούμενη πράξη ή σύμπραξη, χωρίς την οποία δεν μπορεί ο οφειλέτης να εκπληρώσει την παροχή.

Δεν απαιτείται πρόσκληση, αν για την πράξη που πρέπει να επιχειρήσει ο δανειστής συμφωνήθηκε είτε ορισμένη ημέρα είτε παρέλευση ορισμένης προθεσμίας από την καταγγελία.

'Αρθρο 352.

Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων ο δανειστής δεν γίνεται υπερήμερος αν ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εκπληρώσει την παροχή κατά το χρόνο της προσφοράς ή της πράξης που έπρεπε να επιχειρήσει ο δανειστής.

'Αρθρο 353.

Υπερημερία στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις.

Αν ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση παροχής μόνο έναντι αντιπαροχής, ο δανειστής γίνεται υπερήμερος αν είναι πρό-

θυμος να δεχτεί την παροχή που του προσφέρεται αλλά δεν προσφέρει την αντιπαροχή που του ζητείται.

'Αρθρο 354.

Χρόνος παροχής μη ορισμένος.

Αν ο χρόνος της παροχής δεν είναι ορισμένος, ο δανειστής δεν γίνεται υπερήμερος για το λόγο ότι προσωρινά εμποδίζεται να δεχτεί την παροχή, εκτός αν ειδοποιήθηκε έγκαιρα από τον οφειλέτη ότι επίκειται η εκπλήρωσή της. Το ίδιο ισχύει και όταν ο οφειλέτης έχει δικαίωμα να εκπληρώσει την παροχή και πριν από τον ορισμένο χρόνο.

'Αρθρο 355.

Συνέπειες της υπερημερίας του δανειστή.

Ο οφειλέτης κατά τη διάρκεια της υπερημερίας του δανειστή ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.

'Αρθρο 356.

Ο οφειλέτης χρηματικής οφειλής κατά τη διάρκεια της υπερημερίας του δανειστή δεν οφείλει τόκους, με την επιφύλαξη της διάταξης του επόμενου άρθρου.

'Αρθρο 357.

Κατά τη διάρκεια της υπερημερίας του δανειστή ο οφειλέτης που ευθύνεται για τα ωφελήματα κάποιου αντικειμένου έχει υποχρέωση μόνο για όσα εξήγαγε.

'Αρθρο 358.

Ο οφειλέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον υπερήμερο δανειστή καθετί που χρειάστηκε να δαπανήσει επιπλέον για την ατελεσφόρητη προσφορά της παροχής καθώς και για τη φύλαξη και τη συντήρησή της κατά τη διάρκεια της υπερημερίας.

'Αρθρο 359.

Συνέπειες στην περίπτωση υποχρέωσης για απόδοση ακινήτου.

Ο οφειλέτης, αν έχει υποχρέωση να αποδώσει ακίνητο και ο δανειστής έγινε υπερήμερος, δικαιούται, ειδοποιώντας προηγουμένως το δανειστή, αν αυτό είναι εφικτό, να προκαλέσει το διορισμό από το δικαστήριο μεσεγγυούχου, ο οποίος έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κάθε μεσεγγυούχου. Αφότου ο μεσεγγυούχος παραλάβει το ακίνητο, επέρχεται απόσβεση της υποχρέωσης του οφειλέτη.

Το ίδιο ισχύει και αν ο οφειλέτης από λόγο που αφορά το πρόσωπο του δανειστή ή εξαιτίας εύλογης αβεβαιότητας ως προς το πρόσωπό του, αδυνατεί να εκπληρώσει με ασφάλεια την υποχρέωσή του.

'Αρθρο 360.

Ο οφειλέτης του ακινήτου μπορεί να προκαλέσει την άρση της μεσεγγύησης και την ανάληψη του ακινήτου, εφόσον ο δανειστής δεν αποδέχτηκε τη μεσεγγύηση. Από την άρση η υποχρέωση του οφειλέτη θεωρείται ότι δεν αποσβέστηκε ποτέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΕΝΟΧΕΣ ΑΠΟ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΑ

'Αρθρο 361.

Ενοχή από σύμβαση.

Για τη σύσταση ή αλλοίωση ενοχής με δικαιοπραξία απαιτείται σύμβαση, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά.

'Αρθρο 362.

Σύμβαση για αδύνατη παροχή.

Αυτός που υποσχέθηκε παροχή η οποία είναι αδύνατη κατά τη σύναψη της σύμβασης, για λόγους που είτε είναι γενικοί είτε αφορούν τον ίδιο, έχει υποχρέωση να ανορθώσει τη ζημία του δανειστή από τη μη εκπλήρωση της παροχής. Η διάταξη του άρθρου 337 εφαρμόζεται αναλόγως και εδώ.

'Αρθρο 363.

Ο οφειλέτης, εφόσον στο νόμο δεν ορίζεται διαφορετικά, απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση που απορρέει από την υπόσχεση αδύνατης παροχής, αν κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης αγνοούσε χωρίς υπαιτιότητα ότι η παροχή είναι αδύνατη. Οφείλει όμως, αμέσως μόλις μάθει την αδυναμία για εκπλήρωση, να ειδοποιήσει το δανειστή για το γεγονός αυτό. Η διάταξη του άρθρου 338 εφαρμόζεται και εδώ.

'Αρθρο 364.

Σε περίπτωση υπόσχεσης αδύνατης παροχής, αν ο δανειστής κατά τη σύναψη της σύμβασης γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η παροχή είναι αδύνατη, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 300.

'Αρθρο 365.

Σύμβαση για παροχή απαγορευμένη από το νόμο.

Οι διατάξεις για την υπόσχεση αδύνατης παροχής εφαρμόζονται και όταν η υπόσχεση αφορά παροχή που προσκρούει σε απαγορευτική διάταξη του νόμου.

'Αρθρο 366.

Σύμβαση για μεταβίβαση κάθε μέλλουσας περιουσίας.

Σύμβαση για μεταβίβαση κάθε μέλλουσας περιουσίας ή ποσοστού της ή για σύσταση επικαρπίας σ' αυτήν είναι άκυρη.

'Αρθρο 367.

Σύμβαση για μεταβίβαση της υφιστάμενης περιουσίας.

Σύμβαση για μεταβίβαση ολόκληρης της υφιστάμενης περιουσίας ή ποσοστού της ή για σύσταση επικαρπίας σ' αυτήν απαιτείται να γίνει ενώπιον συμβολαιογράφου.

'Αρθρο 368.

Σύμβαση για την κληρονομία προσώπου που ζει.

Σύμβαση για την κληρονομία προσώπου που ζεί είτε με το ίδιο είτε με τρίτο πρόσωπο, είτε για ολόκληρη είτε για ποσοστό της, είναι άκυρη. Το ίδιο ισχύει και για τη σύμβαση με την οποία περιορίζεται η ελευθερία ως προς τις διατάξεις τελευταίας βούλησης.

'Αρθρο 369.

Εμπράγματες συμβάσεις για ακίνητο.

Συμβάσεις που έχουν αντικείμενο τη σύσταση, μετάθεση, αλλοίωση ή κατάργηση εμπράγματων δικαιωμάτων πάνω σε ακίνητα απαιτείται να γίνονται ενώπιον συμβολαιογράφου.

'Αρθρο 370.

Η συμβατική υποχρέωση για εκποίηση ή επιβάρυνση πράγματος σε περίπτωση αμφιβολίας εκτείνεται και στο κατά την κατάρτιση της σύμβασης παράρτημά του.

'Αρθρο 371.

Αοριστία παροχής.

Αν ο προσδιορισμός της παροχής ανατέθηκε σε έναν από τους συμβαλλομένους ή σε τρίτον, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι ο προσδιορισμός πρέπει να γίνει με δίκαιη κρίση. Αν δεν έγινε με δίκαιη κρίση ή βραδύνει, γίνεται από το δικαστήριο.

'Αρθρο 372.

Σύμβαση στην οποία ο προσδιορισμός της παροχής ανατίθεται στην απόλυτη κρίση ενός από τους συμβαλλομένους είναι άκυρη.

'Αρθρο 373.

Αν ο προσδιορισμός της παροχής ανατέθηκε από τους συμβαλλομένους στην απόλυτη κρίση τρίτου και αυτός αδυνατεί ή αρνείται ή βραδύνει, η σύμβαση είναι άκυρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΦΟΤΕΡΟΒΑΡΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

'Αρθρο 374.

Ένσταση μη εκπλήρωσης της σύμβασης.

Ο υπόχρεος από αμφοτεροβαρή σύμβαση έχει δικαίωμα να αρνηθεί την εκπλήρωση της παροχής, για όσο χρόνο ο αντισυμβαλλόμενος δεν εκπληρώνει ή δεν προσφέρει την αντιπαροχή (ένσταση μη εκπλήρωσης της σύμβασης), εκτός αν έχει υποχρέωση να εκπληρώσει πρώτος.

Σε περίπτωση παροχής προς περισσοτέρους, η ένσταση προτείνεται εναντίον καθενός για το μέρος που του αναλογεί ωσότου εκπληρωθεί ή προσφερθεί η όλη αντιπαροχή.

'Αρθρο 375.

Η ένσταση μη εκπλήρωσης της σύμβασης δεν μπορεί να αποκρουστεί με την παροχή ασφάλειας.

'Αρθρο 376.

Αν ο ένας από τους συμβαλλομένους εκπλήρωσε κατά ένα μέρος την παροχή, δεν μπορεί ο άλλος να αρνηθεί την αντιπαροχή όταν η άρνηση αντιβαίνει στην καλή πίστη λόγω των ειδικών περιστάσεων και ιδίως επειδή το μέρος της παροχής που καθυστερείται ακόμη είναι επουσιώδες.

'Αρθρο 377.

Αυτός που έχει υποχρέωση από αμφοτεροβαρή σύμβαση να εκπληρώσει πρώτος την παροχή, αν η αξίωσή του για την αντιπαροχή κινδυνεύει από ουσιώδη ελάττωση της περιουσιακής κατάστασης του άλλου, που δεν τη γνώριζε ούτε όφειλε να τη γνωρίζει κατά την κατάρτιση της σύμβασης, μπορεί να αρνηθεί την εκπλήρωση της παροχής ωσότου ο άλλος παράσχει ασφάλεια.

'Αρθρο 378.

Η ένσταση μη εκπλήρωσης της σύμβασης αποτέλεσμα έχει ότι ο εναγόμενος καταδικάζεται στην παροχή με τον όρο ταυτόχρονης εκπλήρωσης από τον άλλο της αντιπαροχής που τον βαρύνει.

'Αρθρο 379.

Αοριστία αντιπαροχής.

Αν η έκταση της αντιπαροχής δεν ορίστηκε, σε περίπτωση αμφιβολίας το δικαίωμα του προσδιορισμού ανήκει στο δικαιούμενο να απαιτήσει την αντιπαροχή.

'Αρθρο 380.

Ανυπαίτια αδυναμία παροχής του ενός.

Αν η παροχή του ενός από τους συμβαλλομένους είναι αδύνατη από γεγονός για το οποίο αυτός δεν έχει ευθύνη, απαλλάσσεται και ο άλλος συμβαλλόμενος από την αντιπαροχή και την αναζητεί, αν τυχόν την κατέβαλε, κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Αλλά δεν απαλλάσσεται αν απαίτησε ό,τι περιήλθε στον άλλο εξαιτίας του γεγονότος της αδυναμίας.

'Αρθρο 381.

Αδυναμία παροχής από υπαιτιότητα του άλλου.

Αν η παροχή του ενός από τους συμβαλλομένους έγινε αδύνατη από πταίσμα του άλλου, αυτός δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωση αντιπαροχής. Από την αντιπαροχή όμως αφαιρείται καθετί που ωφελείται ή δόλια παραλείπει να ωφεληθεί από την απαλλαγή αυτός που απαλλάσσεται λόγω της αδυναμίας.

Το ίδιο ισχύει αν η παροχή του ενός έγινε αδύνατη χωρίς υπαιτιότητά του κατά το διάστημα που ο άλλος βρισκόταν σε υπερημερία αποδοχής της.

'Αρθρο 382.

Αδυναμία παροχής από υπαιτιότητα του ίδιου.

Αν η παροχή του ενός από τους συμβαλλομένους είναι αδύνατη από γεγονός για το οποίο αυτός έχει ευθύνη, μπορεί ο άλλος είτε να επικαλεστεί τα δικαιώματα του άρθρου 380 είτε να απαιτήσει αποζημίωση είτε να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση του άρθρου 339, αν περάσει άπρακτη η προθεσμία που προβλέπεται σ' αυτό.

'Αρθρο 383.

Υπερημερία εκπλήρωσης του ενός.

Αν ο ένας από τους συμβαλλομένους βρίσκεται σε υπερημερία ως προς την παροχή που οφείλει, έχει δικαίωμα ο άλλος να του τάξει εύλογη προθεσμία για εκπλήρωση, δηλώνοντας συνάμα ότι μετά την πάροδό της αποκρούει την παροχή. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία, ο τελευταίος έχει δικαίωμα ή να απαιτήσει αποζημίωση για τη μη εκπλήρωση ή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, όχι όμως να απαιτήσει την παροχή.

'Αρθρο 384

Αν, μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί, η παροχή εκπληρώθηκε κατά ένα μόνο μέρος και ο δανειστής δεν έχει συμφέρον στη μερική εκπλήρωση, έχει δικαίωμα να απαιτήσει αποζημίωση λόγω μη εκπλήρωσης για την όλη παροχή ή να υπαναχωρήσει από την όλη σύμβαση.

'Αρθρο 385

Δεν απαιτείται να ταχθεί στον υπερήμερο οφειλέτη προθεσμία για την εκπλήρωση της παροχής : 1. αν από την όλη στάση του προκύπτει ότι το μέτρο αυτό θα ήταν άσκοπο· 2. αν ο δανειστής εξαιτίας της υπερημερίας δεν έχει συμφέρον στην εκτέλεση της σύμβασης.

'Αρθρο 386

Σύμβαση για διαδοχικές τμηματικές παροχές.

Αν η σύμβαση είναι εκτελεστέα κατά διαδοχικές τμηματικές παροχές και ο οφειλέτης περιήλθε σε υπερημερία ή υπαίτια αδυναμία ως προς μία τμηματική παροχή, ο δανειστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει αποζημίωση ή να υπαναχωρήσει ως προς μόνη την παροχή αυτή· τα ίδια δικαιώματα έχει ως προς τις υπολειπόμενες παροχές μόνο αν η καθυστέρηση ή αδυναμία ως προς την τμηματική παροχή είναι τόσο ουσιώδης, ώστε ο δανειστής δεν έχει πια συμφέρον για το υπόλοιπο μέρος της σύμβασης ή αν υπάρχει βάσιμος φόβος ότι δεν θα εκπληρωθούν οι υπολειπόμενες παροχές. Με τους όρους αυτούς το δικαίωμα του δανειστή για αποζημίωση ή υπαναχώρηση εκτείνεται και στο μέρος της σύμβασης που εκτελέστηκε ήδη.

'Αρθρο 387

Δικαίωμα αποζημίωσης μαζί με την υπαναχώρηση.

Στις περιπτώσεις όπου ο δανειστής ασκεί το δικαίωμα της υπαναχώρησης, μπορεί επιπλέον με αίτησή του και κατά την εύλογη κρίση του δικαστηρίου να του επιδικαστεί και αποζημίωση για την τυχόν ζημία από τη μη εκπλήρωση της σύμβασης.

Στο δικαίωμα της υπαναχώρησης κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 389 έως 396.

'Αρθρο 388

Απρόοπτη μεταβολή των συνθηκών.

Αν τα περιστατικά στα οποία κυρίως, ενόψει της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, τα μέρη στήριξαν τη σύναψη αμφοτεροβαρούς σύμβασης, μεταβλήθηκαν ύστερα, από λόγους που ήταν έκτακτοι και δεν μπορούσαν να προβλεφθούν, και από τη μεταβολή αυτή η παροχή του οφειλέτη, ενόψει και της αντιπαροχής, έγινε υπέρμετρα επαχθής, το δικαστήριο μπορεί κατά την κρίση του με αίτηση του οφειλέτη να την αναγάγει στο μέτρο που αρμόζει και να αποφασίσει τη λύση της σύμβασης εξολοκλήρου ή κατά το μέρος που δεν εκτελέστηκε ακόμη.

Αν αποφασιστεί η λύση της σύμβασης, επέρχεται απόσβεση των υποχρεώσεων παροχής που πηγάζουν απ' αυτήν και οι συμβαλλόμενοι έχουν αμοιβαία υποχρέωση να αποδώσουν τις παροχές που έλαβαν κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ
ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗ

Άρθρο 389
Δικαίωμα υπαναχώρησης.

Στη σύμβαση μπορεί κάποιος να επιφυλάξει στον εαυτό του το δικαίωμα της υπαναχώρησης.

Η υπαναχώρηση επιφέρει απόσβεση των υποχρεώσεων για παροχή που πηγάζουν από τη σύμβαση και οι συμβαλλόμενοι έχουν αμοιβαία υποχρέση να αποδώσουν τις παροχές που έλαβαν κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

Άρθρο 390.
Πώς ασκείται.

Η υπαναχώρηση γίνεται με δήλωση αυτού που έχει το δικαίωμα να υπαναχωρήσει προς τον άλλο.

Άρθρο 391.
Πότε αποκλείεται.

Η υπαναχώρηση αποκλείεται αν το αντικείμενο που έλαβε ο δικαιούμενος να υπαναχωρήσει καταστράφηκε από τυχαίο γεγονός ολικά ή κατά μεγάλο μέρος ή χειροτέρεψε ουσιωδώς.

Άρθρο 392

Η υπαναχώρηση αποκλείεται, αν αυτό που έλαβε ο δικαιούμενος να υπαναχωρήσει: 1. από πταίσμα του καταστράφηκε ολικά ή κατά μεγάλο μέρος, ή χάθηκε ή χειροτέρεψε ουσιωδώς· 2. μεταποιήθηκε από αυτόν ολικά ή κατά μεγάλο μέρος με επεξεργασία ή μετάπλαση σε άλλο πράγμα.

Άρθρο 393

Η υπαναχώρηση αποκλείεται, αν ο δικαιούμενος να υπαναχωρήσει εκποίησε ολικά ή κατά μεγάλο μέρος το αντικείμενο που έλαβε ή το επιβάρυνε με δικαίωμα υπέρ τρίτου.

Άρθρο 394
Ματαίωση της υπαναχώρησης που ασκήθηκε.

Αν ο δικαιούμενος να υπαναχωρήσει έγινε υπερήμερος ως προς την ολική ή την κατά μεγάλο μέρος απόδοση αυτού που έλαβε, η υπαναχώρηση γίνεται ανίσχυρη, εφόσον δεν το αποδίδει μέσα στην εύλογη προθεσμία που του έταξε ο άλλος.

Άρθρο 395
Απόσβεση.

Το δικαίωμα της υπαναχώρησης αποσβήνεται αν δεν ασκηθεί μέσα σε εύλογη προθεσμία που τάσσεται από τον άλλο.

Άρθρο 396
Υπαναχώρηση σε περίπτωση περισσοτέρων.

Αν στη σύμβαση οι συμβαλλόμενοι από τις δύο πλευρές είναι περισσότεροι, το δικαίωμα της υπαναχώρησης απαιτείται να ασκηθεί από όλους και κατά όλων.

Αν το δικαίωμα αυτό αποσβεστεί για έναν, αποσβήνεται και ως προς τους άλλους.

Άρθρο 397
Υπαναχώρηση στην περίπτωση μη εκτέλεσης της σύμβασης.

Αυτός που επιφύλαξε στον εαυτό του την υπαναχώρηση για την περίπτωση όπου ο άλλος δεν θα εκπλήρωνε την υποχρέωσή του από τη σύμβαση, σε περίπτωση αμφιβολίας έχει το δικαίωμα αυτό μόνο αν η μη εκπλήρωση οφείλεται σε υπαιτιότητα του άλλου. Αυτός που ισχυρίζεται ότι εκπλήρωσε την υποχρέωσή του οφείλει να το αποδείξει.

Άρθρο 398
Υπαναχώρηση έναντι καταβολής ποινής.

Αν ο ένας από τους συμβαλλομένους επιφύλαξε στον εαυτό του την υπαναχώρηση έναντι καταβολής ποινής, η υπαναχώρηση είναι ανίσχυρη εφόσον έγινε χωρίς σύγχρονη καταβολή της ποινής και ο άλλος την απέκρουσε για το λόγο αυτό χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

Άρθρο 399
Ρήτρα έκπτωσης σε περίπτωση μη εκπλήρωσης.

Αν στη σύμβαση συνομολογήθηκε ότι ο οφειλέτης που δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του εκπίπτει από τα συμβατικά του δικαιώματα, θεωρείται ότι ο δανειστής επιφύλαξε για την περίπτωση αυτή δικαίωμα υπαναχώρησης.

Άρθρο 400
Ρήτρα κράτησης της παροχής.

Η συμβατική ρήτρα ότι ο δανειστής σε περίπτωση υπαναχώρησης κρατεί ως όφελος το μέρος της παροχής που έλαβε διέπεται από τις διατάξεις για την ποινική ρήτρα.

Άρθρο 401
Παροχή εκπληρωτέα σε ορισμένο χρόνο.

Αν στη σύμβαση συνομολογήθηκε ότι η παροχή πρέπει να εκπληρωθεί αποκλειστικά σε ορισμένο χρόνο ή αποκλειστικά μέσα σε ορισμένη προθεσμία, σε περίπτωση αμφιβολίας ο δανειστής έχει το δικαίωμα να υπαναχωρήσει για μόνη την καθυστέρηση ανεξάρτητα από υπαιτιότητα του οφειλέτη. Αν ο δανειστής προτιμά την απαίτηση της παροχής, οφείλει να το ανακοινώσει αμέσως στον οφειλέτη, αλλιώς δεν έχει την απαίτηση αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ

Άρθρο 402
Έννοια του αρραβώνα.

Αν κατά την κατάρτιση της σύμβασης δόθηκε αρραβώνας, εφόσον δεν ορίστηκε τίποτε άλλο, θεωρείται ότι δόθηκε για την κάλυψη της ζημίας από τη μη εκτέλεση της σύμβασης.

Άρθρο 403
Τύχη του αρραβώνα.

Ο υπαίτιος για τη μη εκτέλεση της σύμβασης χάνει τον αρραβώνα που έδωσε ή αποδίδει διπλάσιο αυτόν που έλαβε. Σε περίπτωση αμφιβολίας δεν αποκλείεται υποχρέωση για περαιτέρω αποζημίωση, που μειώνεται όμως κατά το ποσό του αρραβώνα.

Άρθρο 404
Ποινική ρήτρα.

Ο οφειλέτης μπορεί να υποσχεθεί στο δανειστή ως ποινή χρηματικό ποσό ή κάτι άλλο (ποινική ρήτρα), για την περίπτωση που δεν θα εκπλήρωνε ή που δεν θα εκπλήρωνε προσηκόντως την παροχή.

Άρθρο 405
Κατάπτωση της ποινής και συνέπειες.

Η ποινή καταπίπτει αν ο οφειλέτης αδυνατεί υπαίτια να εκπληρώσει την παροχή ή αν περιέλθει σε υπερημερία.

Η κατάπτωση της ποινής επέρχεται και αν ακόμη ο δανειστής δεν έχει υποστεί καμιά ζημία.

Άρθρο 406

Σε περίπτωση που η ποινή συμφωνήθηκε για την περίπτωση της μη εκπλήρωσης της παροχής, ο δανειστής, αν απαιτήσει την ποινή που κατέπεσε, αποκλείεται να ζητήσει την εκπλήρωση της παροχής.

Αν ο δανειστής αντί για εκπλήρωση έχει δικαίωμα αποζημίωσης, μπορεί να απαιτήσει την ποινή που κατέπεσε, καθώς και την επιπλέον αποδεικνυόμενη ζημία.

'Αρθρο 407

Αν η ποινή συμφωνήθηκε για την περίπτωση της μη προσήκουσας και ιδίως της μη έγκαιρης εκπλήρωσης της παροχής, ο δανειστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει εκτος από την ποινή που κατέπεσε και την εκπλήρωση της παροχής. 'Εχει επίσης το δικαίωμα να απαιτήσει και την επιπλέον αποδεικνυόμενη ζημία, από τη μη προσήκουσα εκπλήρωση.

'Αρθρο 408

Ποινική ρήτρα σε περίπτωση άκυρης παροχής.

Αν η υπόσχεση της παροχής είναι άκυρη, είναι άκυρη και η ποινική ρήτρα, και αν ακόμη τα μέρη γνώριζαν την ακυρότητα της υπόσχεσης.

'Αρθρο 409

Υπέρμετρη ποινή.

Αν η ποινή που συμφωνήθηκε είναι δυσανάλογα μεγάλη μειώνεται, ύστερα από αίτηση του οφειλέτη, από το δικαστήριο, στο μέτρο που αρμόζει. Αντίθετη συμφωνία δεν ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΥΠΕΡ ΤΡΙΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΡΙΤΟΥ

'Αρθρο 410.

Σύμβαση υπέρ τρίτου.

Αν κάποιος δεχτεί υπόσχεση παροχής υπέρ τρίτου, μπορεί να απαιτήσει να καταβάλει στον τρίτο αυτός που υποσχέθηκε.

'Αρθρο 411

Δικαίωμα του τρίτου.

Ο τρίτος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την παροχή απευθείας απ' αυτόν που υποσχέθηκε, αν προκύπτει τέτοια θέληση των μερών που έχουν συμβληθεί ή αυτό συνάγεται από τη φύση και το σκοπό της σύμβασης.

'Αρθρο 412

Εφόσον ο τρίτος που έχει το δικαίωμα να απαιτήσει απευθείας την παροχή δήλωσε προς αυτόν που υποσχέθηκε ότι θα ασκήσει το δικαίωμά του, ο δέκτης της υπόσχεσης δεν μπορεί να τον απαλλάξει από την υποχρέωσή του.

'Αρθρο 413

Αποποίηση του τρίτου.

Αν ο τρίτος με δήλωσή του προς αυτόν που υποσχέθηκε αποποιήθηκε το δικαίωμά του που πηγάζει από τη σύμβαση, το δικαίωμα αυτό θεωρείται ότι δεν αποκτήθηκε.

'Αρθρο 414

Ενστάσεις κατά του τρίτου.

Αυτός που υποσχέθηκε έχει το δικαίωμα να αντιτάξει και απέναντι στον τρίτο ενστάσεις από τη σύμβαση.

'Αρθρο 415.

Σύμβαση σε βάρος τρίτου.

Αυτός που υποσχέθηκε σε άλλον ότι τρίτος θα καταβάλει κάποια παροχή, εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σύμβαση, οφείλει αποζημίωση αν ο τρίτος αρνηθεί την καταβολή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΑΠΟΣΒΕΣΗ ΤΩΝ ΕΝΟΧΩΝ

'Αρθρο 416.

Καταβολή

Η ενοχή αποσβήνεται με καταβολή.

'Αρθρο 417.

Καταβολή προς άλλον εκτός από το δανειστή

Η καταβολή απαιτείται να γίνει στο δανειστή ή σε όποιον ο δανειστής ή το δικαστήριο ή ο νόμος έχει επιτρέψει να δεχτεί την καταβολή.

Η καταβολή που έγινε σε άλλον ισχύει αν ο δανειστής την εγκρίνει ή εφόσον ωφελείται απ' αυτήν.

'Αρθρο 418

Μη προσήκουσα καταβολή.

Αν ο δανειστής αποδέχτηκε την παροχή που έγινε με σκοπό καταβολής, αυτόν βαρύνει η απόδειξη ότι η καταβολή δεν ήταν η προσήκουσα.

'Αρθρο 419.

Δόση αντί καταβολής.

Ο δανειστής δεν είναι υπόχρεος να δεχτεί αντί καταβολής άλλη παροχή. Αν όμως δεχτεί τέτοια παροχή, η ενοχή αποσβήνεται.

'Αρθρο 420

Αν αντί καταβολής δόθηκε στο δανειστή κάτι άλλο, για τα πραγματικά ή νομικά ελλατώματά του ο οφειλέτης ευθύνεται όπως ο πωλητής.

'Αρθρο 421

Υπόσχεση αντί καταβολής.

Αν ο οφειλέτης για να ικανοποιήσει το δανειστή αναλάβει απέναντί του νέα υποχρέωση, αυτή δεν θεωρείται ότι έγινε αντί καταβολής, εκτος αν προκύπτει σαφώς το αντίθετο.

'Αρθρο 422

Καταλογισμός σε περίπτωση περισσότερων χρεών.

Αν ο οφειλέτης έχει περισσότερα χρέη προς το δανειστή, έχει το δικαίωμα να ορίσει κατά την καταβολή το χρέος που θέλει να εξοφληθεί. Αν δεν όρισε τίποτε, η παροχή που έγινε καταλογίζεται πρώτα στο ληξιπρόθεσμο χρέος και, αν υπάρχουν περισσότερα, σε εκείνο που παρέχει μικρότερη ασφάλεια για το δανειστή· αν υπάρχουν περισσότερα με ίση ασφάλεια, στο επαχθέστερο για τον οφειλέτη· αν υπάρχουν περισσότερα εξίσου επαχθή, στο αρχαιότερο· αν όλα τα χρέη είναι σύγχρονα, ο καταλογισμός γίνεται σύμμετρα.

'Αρθρο 423

Αν το χρέος αποτελείται από κεφάλαιο, τόκους και έξοδα· η παροχή καταλογίζεται πρώτα στα έξοδα, έπειτα στους τόκους και τελευταία στο κεφάλαιο.

Ο δανειστής μπορεί να αρνηθεί την αποδοχή της παροχής, αν ο οφειλέτης όρισε αλλιώς τον καταλογισμό.

'Αρθρο 424.

Δικαίωμα για εξοφλητική απόδειξη.

Ο οφειλέτης καταβάλλοντας έχει το δικαίωμα να απαιτήσει έγγραφη εξοφλητική απόδειξη και, αν εξοφλήσει ολοσχερώς, απόδοση του χρεωστικού εγγράφου. Από την απόδοση του χρεωστικού εγγράφου τεκμαίρεται η εξόφληση του χρέους.

'Αρθρο 425.

'Εξοδα της εξόφλησης.

Τα έξοδα της εξοφλητικής απόδειξης φέρει ο οφειλέτης αν δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σχέση.

'Αρθρο 426.

Ο κομιστής έγγραφης εξόφλησης.

Ο κομιστής έγγραφης εξοφλητικής απόδειξης του δανειστή θεωρείται ότι έχει εξουσιοδοτηθεί για την είσπραξη, εκτός αν υπάρχουν περιστατικά γνωστά στον οφειλέτη που καταβάλλει, από τα οποία προκύπτει το αντίθετο.

'Αρθρο 427.

Δημόσια κατάθεση.

Ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα σε περίπτωση υπερημε-

ρίας του δανειστή να προβεί σε δημόσια κατάθεση του οφειλομένου, αν αυτό συνίσταται σε χρήματα ή άλλα πράγματα δεκτικά κατάθεσης κατά το νόμο.

'Αρθρο 428.

Πράγμα μη καταθέσιμο.

Αν το οφειλόμενο είναι κινητό πράγμα μη δεκτικό κατάθεσης, ο οφειλέτης σε περίπτωση υπερημερίας του δανειστή, αφού τον ειδοποιήσει προηγουμένως, μπορεί να το πουλήσει με δημόσιο πλειστηριασμό και να καταθέσει δημόσια το εκπλειστηρίασμα. Η ειδοποίηση μπορεί να παραλειφθεί, αν το πράγμα υπόκειται σε φθορά και υπάρχει κίνδυνος από τη χρονοτριβή ή αν η ειδοποίηση είναι ιδιαίτερα δύσκολη.

'Αρθρο 429.

Αν το μη δεκτικό κατάθεσης κινητό έχει χρηματιστηριακή τιμή ή έχει ανάλογα με τα απαιτούμενα έξοδα μικρή αξία, η πώληση γίνεται χωρίς πλειστηριασμό με άδεια του προέδρου των πρωτοδικών.

'Αρθρο 430.

Πώς γίνεται η κατάθεση.

Η δημόσια κατάθεση γίνεται στην αρμόδια αρχή του τόπου της εκπλήρωσης της παροχής. Ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να γνωστοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την κατάθεση στο δανειστή και, αν το παραλείψει, ευθύνεται σε αποζημίωση, εκτός αν η γνωστοποίηση είναι ιδιαίτερα δύσκολη.

'Αρθρο 431.

Αποτελέσματα της κατάθεσης.

Η δημόσια κατάθεση επιφέρει απόσβεση της ενοχής σαν να είχε γίνει κατά το χρόνο της κατάθεσης καταβολή από τον οφειλέτη.

'Αρθρο 432.

Απαίτηση του αντικειμένου της κατάθεσης.

Ο δανειστής έχει το δικαίωμα οποτεδήποτε να απαιτήσει από την αρχή το αντικείμενο που έχει κατατεθεί. Ο οφειλέτης όμως, εφόσον είναι υπόχρεος στην παροχή μόνο έναντι αντιπαροχής του δανειστή, μπορεί με δήλωσή του κατά την κατάθεση να εξαρτήσει την εκ μέρους του δανειστή απαίτηση του αντικειμένου που κατατέθηκε από τη σύγχρονη εκπλήρωση της αντιπαροχής.

'Αρθρο 433.

Ανάληψη από τον οφειλέτη.

Εφόσον ο δανειστής με δήλωση στην αρμόδια αρχή δεν αποδέχτηκε την κατάθεση, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να αναλάβει το αντικείμενο που έχει κατατεθεί. Αν το αναλάβει, η κατάθεση θεωρείται ότι δεν έγινε.

Το δικαίωμα για ανάληψη είναι ακατάσχετο και ανεκχώρητο.

'Αρθρο 434.

'Αλλες περιπτώσεις κατάθεσης.

Αν ο οφειλέτης, για λόγο που αφορά το πρόσωπο του δανειστή ή εξαιτίας εύλογης αβεβαιότητας ως προς το πρόσωπο του δανειστή, αδυνατεί να εκπληρώσει με ασφάλεια την υποχρέωσή του, έχει το δικαίωμα να προβεί σε δημόσια κατάθεση με τα ίδια αποτελέσματα όπως στην περίπτωση της υπερημερίας του δανειστή.

Η πώληση των μη δεκτικών κατάθεσης κινητών γίνεται στην περίπτωση αυτή με άδεια του δικαστηρίου.

'Αρθρο 435.

'Εξοδα της κατάθεσης.

Τα έξοδα της δημόσιας κατάθεσης ή του πλειστηριασμού ή της πώλησης βαρύνουν το δανειστή, εφόσον ο οφειλέτης δεν ανέλαβε το αντικείμενο που έχει κατατεθεί.

'Αρθρο 436.

Ανανέωση.

Η ενοχή αποσβήνεται αν με σύμβαση αντικατασταθεί, με το σκοπό κατάργησης, με νέα ενοχή (ανανέωση) που περιλαμβάνει είτε τα ίδια πρόσωπα είτε άλλο οφειλέτη είτε άλλο δανειστή.

'Αρθρο 437.

Σε περίπτωση ενοχής άκυρης ή ακυρώσιμης.

Αν η παλαιά ενοχή είναι άκυρη, είναι άκυρη και η ανανέωση, εκτός αν προκύπτει απ' αυτήν ότι περιέχει επικύρωση της άκυρης ενοχής.

Αν η παλαιά ενοχή είναι ακυρώσιμη, η ανανέωση ισχύει, εκτός αν ο οφειλέτης το αγνοούσε χωρίς υπαιτιότητά του όταν έγινε η ανανέωση.

'Αρθρο 438.

Σκοπός ανανέωσης.

Ο σκοπός της ανανέωσης απαιτείται να συνάγεται σαφώς.

'Αρθρο 439.

Ασφάλειες της παλαιάς ενοχής.

Σε περίπτωση ανανέωσης οι εγγυητές, τα ενέχυρα ή οι υποθήκες της παλαιάς ενοχής διατηρούνται υπέρ της νέας μόνο αν συναίνεσε ο εγγυητής ή ο κύριος του ενυπόθηκου ή του πράγματος που έχει ενεχυρασθεί, οφειλέτης ή τρίτος.

'Αρθρο 440.

Συμψηφισμός.

Ο συμψηφισμός επιφέρει απόσβεση των μεταξύ δύο προσώπων αμοιβαίων απαιτήσεων, όσο καλύπτονται, αν είναι ομοειδείς κατά το αντικείμενο και ληξιπρόθεσμες.

'Αρθρο 441.

Πρόταση συμψηφισμού.

Ο συμψηφισμός επέρχεται αν ο ένας τον επικαλεστεί με δήλωση προς τον άλλο. Η πρόταση του συμψηφισμού επιφέρει απόσβεση των αμοιβαίων απαιτήσεων από τότε που συνυπήρξαν.

'Αρθρο 442.

Ο συμψηφισμός κατά επίδικης απαίτησης, αν η ανταπαίτηση αποδεικνύεται αμέσως, προτείνεται σε κάθε στάση της δίκης, ακόμη και κατά την εκτέλεση.

'Αρθρο 443.

Ανταπαίτηση που έχει παραγραφεί.

Σε συμψηφισμό προτείνεται και ανταπαίτηση που έχει παραγραφεί, αν κατά το χρόνο που οι απαιτήσεις συνυπήρξαν δεν είχε συμπληρωθεί ο χρόνος της παραγραφής της.

'Αρθρο 444.

Συμψηφισμός με αίρεση ή προθεσμία.

Η δήλωση συμψηφισμού είναι ανίσχυρη, αν έγινε με αίρεση ή προθεσμία. Αλλά η πρόταση συμψηφισμού ενώπιον δικαστηρίου είναι ισχυρή εφόσον γίνεται για την περίπτωση που η αγωγή δεν θα απορριφθεί για άλλο λόγο.

'Αρθρο 445.

Χαριστική προθεσμία.

Αυτός που χορήγησε χαριστικά στον οφειλέτη προθεσμία καταβολής δεν εμποδίζεται από το γεγονός αυτό να συμψηφίσει την απαίτησή του.

'Αρθρο 446.

Παροχές σε διαφορετικό τόπο.

Αν οι αμοιβαίες απαιτήσεις έχουν διαφορετικό τόπο καταβολής, αυτός που συμψηφίζει έχει την υποχρέωση να ανορθώ-

σει τη ζημία που υφίσταται ο άλλος επειδή δεν μπορεί να εκπληρώσει ή να λάβει την παροχή στον ορισμένο τόπο.

Άρθρο 447.

Συμψηφισμός από απαίτηση άλλου.

Ο εγγυητής μπορεί να αντιτάξει σε συμψηφισμό την ανταπαίτηση του πρωτοφειλέτη κατά του δανειστή, ο πρωτοφειλέτης όμως δεν μπορεί να αντιτάξει την ανταπαίτηση του εγγυητή.

Άρθρο 448.

Συμψηφισμός κατά του εκδοχέα.

Μετά την αναγγελία της εκχώρησης στον οφειλέτη αυτός δεν μπορεί να προτείνει έναντι του εκδοχέα σε συμψηφισμό απαιτήσεις του κατά του εκχωρητή μεταγενέστερες από την αναγγελία.

Άρθρο 449.

Συμψηφισμός σε περίπτωση κατάσχεσης.

Αν απαίτηση έχει κατασχεθεί, ο οφειλέτης της δεν μπορεί να προτείνει κατά του προσώπου που επέβαλε την κατάσχεση σε συμψηφισμό ανταπαίτηση, που απέκτησε κατά του δανειστή μετά την κατάσχεση.

Άρθρο 450.

Απαράδεκτο του συμψηφισμού.

Δεν επιτρέπεται συμψηφισμός κατά απαίτησης η οποία προέρχεται από αδίκημα που διαπράχθηκε από δόλο.

Δεν επιτρέπεται συμψηφισμός, αν ο οφειλέτης παραιτήθηκε προκαταβολικά από αυτόν.

Άρθρο 451.

Δεν επιτρέπεται συμψηφισμός κατά ακατάσχετης απαίτησης.

Άρθρο 452.

Συμψηφισμός σε περίπτωση περισσότερων χρεών.

Αν ο οφειλέτης έχει περισσότερα χρέη προς το δανειστή και αυτός δεν συμφωνεί ως προς το χρέος που πρέπει να συμψηφιστεί, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την καταβολή σε περίπτωση περισσότερων χρεών.

Άρθρο 453.

Σύγχυση.

Όταν οι ιδιότητες δανειστή και οφειλέτη ενωθούν στο ίδιο πρόσωπο, επέρχεται απόσβεση της ενοχής με σύγχυση. Η ενοχή αναβιώνει μόλις πάψει να υπάρχει η ένωση αυτή.

Άρθρο 454.

Άφεση χρέους.

Όταν ο δανειστής συμφωνήσει με τον οφειλέτη την άφεση του χρέους, ή με σύμβαση μαζί του αναγνωρίσει ότι δεν υπάρχει το χρέος, επέρχεται απόσβεση της ενοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ
ΕΚΧΩΡΗΣΗ

Άρθρο 455.

Έννοια.

Ο δανειστής μπορεί με σύμβαση να μεταβιβάσει σε άλλον την απαίτησή του χωρίς τη συναίνεση του οφειλέτη (εκχώρηση).

Άρθρο 456.

Παράδοση αποδεικτικών.

Ο εκχωρητής έχει την υποχρέωση να δώσει στον εκδοχέα όσες πληροφορίες είναι αναγκαίες για την ενάσκηση της απαίτησης και να του παραδώσει τα αποδεικτικά της έγγραφα που βρίσκονται στην κατοχή του.

Αν εκχωρηθεί μέρος της απαίτησης, παραδίνεται κανονικά επικυρωμένο αντίγραφο των εγγράφων αυτών, επιφυλάσσεται όμως στον εκδοχέα το δικαίωμα να ζητήσει επίδειξη των πρωτοτύπων.

Άρθρο 457.

Δημόσιο έγγραφο με αίτηση.

Ο εκχωρητής έχει υποχρέωση, αν το ζητήσει ο εκδοχέας, να συντάξει δημόσιο έγγραφο για την εκχώρηση. Τα έξοδα βαρύνουν τον εκδοχέα.

Άρθρο 458.

Μεταβίβαση παρεπόμενων δικαιωμάτων.

Με την εκχώρηση μεταβιβάζονται και οι υποθήκες, εγγυήσεις, ενέχυρα ή άλλα παρεπόμενα δικαιώματα που ασφαλίζουν την απαίτηση καθώς και τα προνόμια τα οποία στην αναγκαστική εκτέλεση ή στην πτώχευση συνδέονται με τη φύση της απαίτησης ή της εγγύησης. Προνόμια που συνδέονται με το πρόσωπο του δανειστή δεν μεταβιβάζονται.

Άρθρο 459.

Με την εκχώρηση, αν δεν συμφωνήθηκε αλλιώς, μεταβιβάζονται και οι καθυστερούμενοι τόκοι.

Άρθρο 460.

Αναγγελία.

Ο εκδοχέας δεν αποκτά δικαίωμα απέναντι στον οφειλέτη και στους τρίτους πριν ο ίδιος ή ο εκχωρητής αναγγείλει την εκχώρηση στον οφειλέτη.

Άρθρο 461.

Καταβολή πριν από την αναγγελία.

Ο οφειλέτης ελευθερώνεται, αν πριν από την αναγγελία καταβάλει στον εκχωρητή το χρέος ή συνομολογήσει με αυτόν σύμβαση άφεσης.

Άρθρο 462.

Υποχρεώσεις του οφειλέτη προς τον εκδοχέα.

Ο οφειλέτης έχει προς τον εκδοχέα τις ίδιες υποχρεώσεις που είχε προς τον εκχωρητή.

Άρθρο 463.

Ενστάσεις κατά του εκδοχέα.

Ο οφειλέτης μπορεί να αντιτάξει κατά του εκδοχέα όλες τις ενστάσεις που είχε κατά του εκχωρητή πριν από την αναγγελία.

Ανταπαίτηση, την οποία ο οφειλέτης είχε κατά του εκχωρητή στο χρόνο της αναγγελίας, μπορεί, αν και μη ληξιπρόθεσμη, να την αντιτάξει σε συμψηφισμό κατά του εκδοχέα, αν αυτή έγινε ληξιπρόθεσμη όχι βραδύτερα από την απαίτηση που εκχωρήθηκε.

Άρθρο 464.

Απαιτήσεις ανεκχώρητες.

Απαιτήσεις ακατάσχετες είναι ανεκχώρητες.

Άρθρο 465.

Απαίτηση η οποία λόγω της φύσης της παροχής συνδέεται στενά με το πρόσωπο του δανειστή είναι ανεκχώρητη.

Άρθρο 466.

Δεν μπορεί να εκχωρηθεί απαίτηση, αν δανειστής και οφειλέτης συμφώνησαν το ανεκχώρητο. Αλλά απέναντι στον εκδοχέα ο οφειλέτης δεν μπορεί να επικαλεστεί τέτοια συμφωνία, αν ο εκδοχέας απέκτησε την απαίτηση στηριζόμενος σε έγγραφο που δεν περιείχε όρο για το ανεκχώρητο.

Άρθρο 467.

Ευθύνη του εκχωρητή.

Σε περίπτωση εκχώρησης από επαχθή αιτία ο εκχωρητής ευθύνεται μόνο για την ύπαρξη της απαίτησης.

Σε περίπτωση εκχώρησης από χαριστική αιτία δεν ευθύνεται ούτε για την ύπαρξη της απαίτησης.

'Αρθρο 468.

Αν ο εκχωρητής ανέλαβε την ευθύνη για τη φερεγγυότητα του οφειλέτη, σε περίπτωση αμφιβολίας η ευθύνη αυτή αναφέρεται μόνο στη φερεγγυότητα κατά το χρόνο της εκχώρησης και αν η απαίτηση που εκχωρήθηκε τελεί κατά το χρόνο αυτό υπό αίρεση ή προθεσμία, η ευθύνη αναφέρεται στη φερεγγυότητα κατά το χρόνο της πλήρωσής τους.

'Αρθρο 469.

Αν η μεταβίβαση της απαίτησης επέρχεται από το νόμο, ο παλαιός δανειστής δεν ευθύνεται απέναντι στο νέο ούτε για την ύπαρξη της απαίτησης ούτε για τη φερεγγυότητα.

'Αρθρο 470.

Μεταβίβαση άλλων δικαιωμάτων.

Οι διατάξεις για την εκχώρηση απαιτήσεων εφαρμόζονται αναλόγως και σε περίπτωση μεταβίβασης άλλων δικαιωμάτων, για τα οποία δεν ορίζεται κάτι άλλο στο νόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ
ΑΝΑΔΟΧΗ ΧΡΕΟΥΣ

'Αρθρο 471.

'Εννοια.

Με σύμβαση που συνάπτει με το δανειστή μπορεί κάποιος να αναδεχτεί ξένο χρέος έτσι ώστε να υπεισέλθει αυτός στη θέση του οφειλέτη και ο τελευταίος να απαλλαγεί.

'Αρθρο 472.

Υποχρεώσεις του αναδοχέα.

Ο αναδοχέας έχει απέναντι στο δανειστή τις ίδιες υποχρεώσεις που είχε και ο παλαιός οφειλέτης.

'Αρθρο 473.

Ενστάσεις του αναδοχέα.

Ο αναδοχέας μπορεί να αντιτάξει ενστάσεις που απορρέουν από τη σχέση μεταξύ του δανειστή και του παλαιού οφειλέτη.

Απαίτηση του παλαιού οφειλέτη κατά του δανειστή δεν μπορεί να την αντιτάξει σε συμψηφισμό ο αναδοχέας.

'Αρθρο 474.

Ο αναδοχέας δεν έχει ενστάσεις από τη σχέση του με τον παλαιό οφειλέτη.

'Αρθρο 475.

Δικαιώματα παρεπόμενα στην απαίτηση.

Δικαιώματα παρεπόμενα στην απαίτηση κατά του παλαιού οφειλέτη εξακολουθούν να υπάρχουν και μετά την αναδοχή. Εγγυητές όμως, ενέχυρα και υποθήκες διατηρούνται μόνο αν συναίνεσε ο εγγυητής ή ο κύριος του ενυποθήκου ή του πράγματος που έχει ενεχυρασθεί.

Προνόμια που ασκούνται στην αναγκαστική εκτέλεση ή στην πτώχευση αποσβήνονται με την αναδοχή.

'Αρθρο 476.

Εκποίηση ενυποθήκου και αναδοχή.

'Οποιος με σύμβαση αποκτά από άλλον ενυπόθηκο ακίνητο με τον όρο να καταβάλει το υποθηκικό χρέος εκείνου που μεταβιβάζει, υπεισέρχεται ως προς το χρέος στη θέση του τελευταίου και τον απαλλάσσει, αν ο δανειστής δεν αποκρούσει εγγράφως την αλλαγή του οφειλέτη μέσα σε έξι μήνες από τη σχετική έγγραφη ανακοίνωση, που γίνεται μετά τη μεταγραφή της εκποίησης. Η ανακοίνωση γίνεται μόνο από αυτόν που μεταβιβάζει και προς αυτόν γίνεται η απάντηση του δανειστή. Αυτός που μεταβιβάζει γνωστοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση σ' εκείνον που αποκτά, την απάντηση αυτή.

'Αρθρο 477.

Σωρευτική αναδοχή.

Αν κάποιος με σύμβαση που συνάπτει με το δανειστή υποσχεθεί την εκπλήρωση ξένου χρέους, ο οφειλέτης δεν απαλλάσσεται αλλά παράγεται πρόσθετη ενοχή αυτού που υποσχέθηκε, εφόσον δεν προκύπτει σαφώς το αντίθετο.

'Αρθρο 478.

Υπόσχεση τρίτου προς τον οφειλέτη.

Αν τρίτος υποσχέθηκε στον οφειλέτη ότι θα καταβάλει το χρέος του, σε περίπτωση αμφιβολίας ο δανειστής δεν αποκτά δικαίωμα από τη σύμβαση αυτή.

'Αρθρο 479.

Σε περίπτωση μεταβίβασης ομάδας περιουσίας.

Αν με σύμβαση μεταβιβάστηκε περιουσία ή επιχείρηση, αυτός που αποκτά ευθύνεται απέναντι στο δανειστή έως την αξία των μεταβιβαζόμενων στοιχείων για τα χρέη που ανήκουν στην περιουσία ή στην επιχείρηση. Η ευθύνη αυτού που μεταβιβάζει εξακολουθεί να υπάρχει.

Αντίθετη συμφωνία μεταξύ των συμβαλλομένων που βλάπτει τους δανειστές είναι άκυρη απέναντί τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ
ΕΝΟΧΗ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ

'Αρθρο 480.

Σε περίπτωση αμφιβολίας η ενοχή δεν είναι εις ολόκληρον.

Αν περισσότεροι οφείλουν διαιρετή παροχή ή αν περισσότεροι έχουν δικαίωμα σε διαιρετή παροχή, σε περίπτωση αμφιβολίας κάθε οφειλέτης έχει την υποχρέωση να καταβάλει και κάθε δανειστής έχει το δικαίωμα να λάβει ίσο μέρος.

'Αρθρο 481.

Παθητική ενοχή εις ολόκληρον.

Οφειλή εις ολόκληρον υπάρχει όταν σε περίπτωση περισσότερων οφειλετών της ίδιας παροχής καθένας απ' αυτούς έχει την υποχρέωση να την καταβάλει ολόκληρη, ο δανειστής όμως έχει το δικαίωμα να την απαιτήσει μόνο μια φορά.

'Αρθρο 482.

Δικαίωμα του δανειστή.

Σε περίπτωση οφειλής εις ολόκληρον ο δανειστής έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την παροχή κατά την προτίμησή του από οποιονδήποτε συνοφειλέτη είτε ολικά είτε μερικά. 'Εως την καταβολή ολόκληρης της παροχής παραμένουν υπόχρεοι όλοι οι οφειλέτες.

'Αρθρο 483.

Γεγονότα που ενεργούν αντικειμενικά.

Η καταβολή που έγινε από ένα συνοφειλέτη απαλλάσσει και τους λοιπούς. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση δόσης ή υπόσχεσης αντί καταβολής, δημόσιας κατάθεσης, ανανέωσης και συμψηφισμού.

Απαίτηση ενός από τους συνοφειλέτες δεν μπορεί να προταθεί σε συμψηφισμό κατά του δανειστή από τους λοιπούς.

'Αρθρο 484.

'Αφεση χρέους.

Η άφεση χρέους προς ένα από τους οφειλέτες ισχύει και για τους λοιπούς μόνο εφόσον συμφωνήθηκε με τέτοιο σκοπό. Το ίδιο ισχύει και για την παροχή προθεσμίας σε έναν από τους οφειλέτες.

'Αρθρο 485.

Υπερημερία του δανειστή.

Η υπερημερία του δανειστή απέναντι σε έναν από τους οφειλέτες ενεργεί υπέρ όλων.

'Αρθρο 486.

Γεγονότα που ενεργούν υποκειμενικά.

'Αλλα γεγονότα που συνέβησαν σε έναν από τους συνοφειλέτες εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σχέση, δεν ενεργούν υπέρ ή κατά των λοιπών. Αυτό ισχύει ιδίως για την όχληση, την καταγγελία, την υπερημερία, το πταίσμα, την αδυναμία παροχής στο πρόσωπο ενός συνοφειλέτη, την παραγραφή, τη διακοπή και την αναστολή της, τη σύγχυση και το δεδικασμένο.

'Αρθρο 487.

Αναγωγή μεταξύ των συνοφειλετών.

Μεταξύ τους οι περισσότεροι συνοφειλέτες ευθύνονται κατά ίσα μέρη, εκτός αν προκύπτει κάτι άλλο από τη σχέση.

'Ο,τι ο συνοφειλέτης που κατέβαλε δεν μπόρεσε να εισπράξει από κάποιο συνοφειλέτη, κατανέμεται με την ίδια αναλογία ανάμεσα σ' αυτόν και τους λοιπούς.

'Αρθρο 488.

Υποκατάσταση.

Εφόσον ένας από τους συνοφειλέτες ικανοποίησε το δανειστή και έχει δικαίωμα αναγωγής κατά των λοιπών υποκαθίσταται στα δικαιώματα του δανειστή.

'Αρθρο 489.

Ενεργητική ενοχή εις ολόκληρον.

Απαίτηση εις ολόκληρον υπάρχει όταν σε περίπτωση περισσότερων δανειστών για την ίδια παροχή, ο καθένας απ' αυτούς έχει το δικαίωμα να την απαιτήσει ολόκληρη, ο οφειλέτης όμως έχει την υποχρέωση να την καταβάλει μόνο μια φορά.

'Αρθρο 490.

Δικαίωμα του οφειλέτη.

'Οταν υπάρχει απαίτηση εις ολόκληρον, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα κατά την προτίμησή του να καταβάλει την παροχή σε οποιονδήποτε από τους δανειστές, εφόσον κάποιος απ' αυτούς δεν έχει εγείρει εναντίον του αγωγή.

'Αρθρο 491.

Γεγονότα που ενεργούν αντικειμενικά.

Η καταβολή, η δόση ή υπόσχεση αντί καταβολής η δημόσια κατάθεση, η ανανέωση, ο συμψηφισμός ή η σύγχυση έναντι ενός από τους δανειστές επιφέρει απόσβεση της απαίτησης και ως προς τους λοιπούς. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση άφεσης χρέους από ένα δανειστή, εφόσον η άφεση συνομολογήθηκε με τέτοιο σκοπό.

Η υπερημερία ενός από τους δανειστές ενεργεί και κατά των λοιπών.

'Αρθρο 492.

Γεγονότα που ενεργούν υποκειμενικά.

'Αλλα γεγονότα που συνέβησαν σε έναν από τους δανειστές δεν ενεργούν υπέρ ή κατά των λοιπών, εκτός αν προκύπτει κάτι άλλο από τη σχέση.

'Αρθρο 493.

Αναγωγή μεταξύ των δανειστών.

Μεταξύ τους οι περισσότεροι δανειστές έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη, εκτός αν προκύπτει κάτι άλλο από τη σχέση.

'Αρθρο 494.

Αδιαίρετη παροχή.

Αν περισσότεροι οφείλουν αδιαίρετη παροχή εφαρμόζονται οι διατάξεις της οφειλής εις ολόκληρον.

Η αδιαίρετη παροχή γίνεται διαιρετή, αν μετατράπηκε σε χρηματική. Αλλ' αν η αδιαίρετη παροχή γίνει αδύνατη από πταίσμα ή κατά την υπερημερία ενός ή μερικών από τους οφειλέτες, αυτοί ενέχονται εις ολόκληρον ενώ οι λοιποί ελευθερώνονται από την ενοχή.

'Αρθρο 495.

Αν περισσότεροι έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν αδιαίρετη παροχή, εφόσον δεν είναι από το νόμο ή από δικαιοπραξία δανειστές εις ολόκληρον ο οφειλέτης χρωστά την παροχή μόνο σε όλους μαζί και κάθε δανειστής έχει το δικαίωμα να απαιτήσει μόνο την παροχή προς όλους.

Γεγονός που επήλθε στο πρόσωπο ενός από τους δανειστές ούτε ωφελεί ούτε βλάπτει τους λοιπούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ
ΔΩΡΕΑ

'Αρθρο 496.

'Εννοια.

Η παροχή σε κάποιον ενός περιουσιακού αντικειμένου αποτελεί δωρεά, αν γίνεται κατά τη συμφωνία των μερών χωρίς αντάλλαγμα.

'Αρθρο 497.

Το να παραλείψει κάποιος, προς όφελος ενός άλλου, να αποκτήσει περιουσία ή το να παραιτηθεί από ένα δικαίωμα που δεν απέκτησε ακόμη, καθώς και το να αποποιηθεί μια κληρονομία ή κληροδοσία, δεν αποτελεί δωρεά.

'Αρθρο 498.

Σύσταση.

Για τη σύσταση δωρεάς απαιτείται συμβολαιογραφικό έγγραφο.

Η δωρεά κινητού πράγματος για την οποία δεν συντάχθηκε συμβολαιογραφικό έγγραφο ισχυροποιείται αφότου ο δωρητής παραδώσει το πράγμα στο δωρεοδόχο.

'Αρθρο 499.

Ευθύνη του δωρητή.

Ο δωρητής ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.

Για πραγματικά και νομικά ελαττώματα του αντικειμένου της δωρεάς ο δωρητής ευθύνεται μόνο αν υποσχέθηκε πως δεν υπάρχουν τέτοια ελαττώματα ή αν τα απέκρυψε με δόλο.

'Αρθρο 500.

Ο δωρητής δεν οφείλει τόκους υπερημερίας.

'Αρθρο 501.

Ο δωρητής έχει το δικαίωμα να αρνηθεί να εκπληρώσει τη δωρεά, αν η εκπλήρωσή της θα έθετε σε κίνδυνο, ενόψει και των υπόλοιπων χρεών του, είτε τη δική του συντήρηση είτε τη διατροφή που οφείλει κατά το νόμο σε άλλους.

'Αρθρο 502.

Δωρεά κατά περιοδικές παροχές.

Αν η δωρεά συνίσταται σε περιοδικές παροχές, ο θάνατος του δωρητή συνεπάγεται την απόσβεση της υποχρέωσής του, εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά.

'Αρθρο 503.

Δωρεά υπό τρόπο.

Σε περίπτωση δωρεάς υπό τρόπο, ο δωρητής έχει το δικαίωμα, αν εκπλήρωσε την υποχρέωσή του που πηγάζει από τη δωρεά, να απαιτήσει από το δωρεοδόχο την εκτέλεση του τρόπου.

Αν πεθάνει ο δωρητής, την εκτέλεση τρόπου που αφορά δημόσιο η κοινωφελή σκοπό, έχει δικαίωμα να απαιτήσει και η δημόσια αρχή.

'Αρθρο 504.

Ο δωρεοδόχος έχει το δικαίωμα να αρνηθεί να εκτελέσει τον τρόπο, εφόσον η αξία του αντικειμένου της δωρεάς δεν καλύπτει τη δαπάνη που απαιτείται για την εκτέλεση και δεν συμπληρώνεται η διαφορά.

Άρθρο 505.

Ανάκληση της δωρεάς.

Ο δωρητής έχει το δικαίωμα να ανακαλέσει τη δωρεά, αν ο δωρεοδόχος φάνηκε με βαρύ του παράπτωμα αχάριστος απέναντι στο δωρητή ή στο σύζυγο στή στενό συγγενή του και ιδίως αν αθέτησε την υποχρέωσή του να διατρέφει το δωρητή.

Άρθρο 506.

Ο κληρονόμος του δωρητή έχει δικαίωμα να ανακαλέσει τη δωρεά, αν ο δωρεοδόχος, ενεργώντας με πρόθεση, θανάτωσε το δωρητή ή τον εμπόδισε να ανακαλέσει τη δωρεά.

Άρθρο 507.

Ο δωρητής ή ο κληρονόμος του έχει δικαίωμα να ανακαλέσει τη δωρεά, αν ο δωρεοδόχος παραλείπει υπαίτια να εκτελέσει τον τρόπο υπό τον οποίο έγινε η δωρεά.

Άρθρο 508.

Η δωρεά που έγινε από κάποιον που δεν έχει γνήσιους κατιόντες μπορεί να ανακληθεί μέσα σε μιά πενταετία αφότου εκπληρώθηκε άν, ενόσω ζούσε ο δωρητής ή ύστερα από το θάνατό του, γεννήθηκε γνήσιο τέκνο του ή αν νομιμοποιήθηκε τέκνο του με γάμο.

Άρθρο 509.

Η ανάκληση της δωρεάς γίνεται με δήλωση προς το δωρεοδόχο. Αφού γίνει η ανάκληση αποσβήνεται η υποχρέωση του δωρητή για παροχή και αναζητείται η παροχή που εκπληρώθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

Άρθρο 510.

Η ανάκληση αποκλείεται, αν ο δωρητής έδωσε συγγνώμη στο δωρεοδόχο ή αν πέρασε ένα έτος αφότου ο δωρητής, έχοντας δικαίωμα να ανακαλέσει, πληροφορήθηκε το λόγο της ανάκλησης.

Δεν επιτρέπεται ανάκληση ύστερα από το θάνατο του δωρεοδόχου.

Άρθρο 511.

Προκαταβολική παραίτηση από το δικαίωμα της ανάκλησης δεν ισχύει.

Άρθρο 512.

Δωρεές που έγιναν από ιδιαίτερο ηθικό καθήκον ή από λόγους ευπρέπειας δεν μπορούν να ανακληθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΠΩΛΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

Άρθρο 513.

Έννοια της πώλησης.

Με τη σύμβαση της πώλησης ο πωλητής έχει την υποχρέωση να μεταβιβάσει την κυριότητα του πράγματος ή το δικαίωμα, που αποτελούν το αντικείμενο της πώλησης, και να παραδώσει το πράγμα και ο αγοραστής έχει την υποχρέωση να πληρώσει το τίμημα που συμφωνήθηκε.

Άρθρο 514.

Νομικά ελαττώματα.

Ο πωλητής έχει υποχρέωση να μεταβιβάσει το αντικείμενο της πώλησης ελεύθερο από κάθε δικαίωμα τρίτου (νομικό ελάττωμα).

Άρθρο 515.

Ο πωλητής δεν ευθύνεται για τα νομικά ελαττώματα που υπάρχουν κατά το χρόνο της πώλησης, αν ο αγοραστής τα γνώριζε. Αλλα για την υποθήκη ή την προσημείωση ή την κατάσχεση ή το ενέχυρο που υπάρχει ο πωλητής ευθύνεται και αν ακόμη ο αγοραστής γνώριζε την ύπαρξή τους.

Άρθρο 516.

Μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων του πωλητή.

Αν ο πωλητής δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις του, ο αγοραστής έχει όσα δικαιώματα έχει ο δανειστής στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις και ιδίως σε περίπτωση υπερημερίας ή υπαίτιας αδυναμίας του οφειλέτη.

Άρθρο 517.

Η απόδειξη απέναντι στον πωλητή ότι υπάρχουν νομικά ελαττώματα βαρύνει τον αγοραστή.

Άρθρο 518.

Συμφωνία απαλλαγής του πωλητή από την ευθύνη.

Η συμφωνία που αποκλείει ή περιορίζει την ευθύνη του πωλητή για νομικά ελαττώματα είναι άκυρη, αν ο πωλητής αποσιώπησε με δόλο το νομικό ελάττωμα.

Άρθρο 519.

Πληροφορίες και παράδοση εγγράφων.

Ο πωλητής έχει υποχρέωση να πληροφορήσει τον αγοραστή για τις νομικές σχέσεις του αντικειμένου της πώλησης, και ιδίως για τα όρια, τα δικαιώματα και τα βάρη πάνω στο ακίνητο, καθώς και να του παραδώσει όσα αποδεικτικά έγγραφα των δικαιωμάτων του κατέχει.

Άρθρο 520.

Ευθύνη σε περίπτωση άλλων εκποιήσεων.

Οι διατάξεις που ρυθμίζουν την ευθύνη του πωλητή για νομικά ελαττώματα εφαρμόζονται αναλόγως και σε άλλες συμβάσεις που γεννούν υποχρέωση για εκποίηση με αντάλλαγμα.

[Τό άρθρο 521 καταργήθηκε με το άρθρο 53 Εισ. ΝΚ Πολ.Δ]

Άρθρο 522.

Ο κίνδυνος στην πώληση.

Αφότου παραδοθεί το πράγμα που πουλήθηκε, τον κίνδυνο για την τυχαία καταστροφή ή τη χειροτέρευσή του φέρει ο αγοραστής.

Προκειμένου για ακίνητο, αν η μεταγραφή της πώλησης έγινε πριν από την παράδοση, ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο από τη μεταγραφή.

Άρθρο 523.

Σε περίπτωση που η πώληση είναι υπό αίρεση, αν το πράγμα που πουλήθηκε παραδόθηκε στον αγοραστή ενόσω εκκρεμεί ακόμη η αίρεση, τον κίνδυνο για την τυχαία καταστροφή ή χειροτέρευσή του, που συνέβη πριν από την πλήρωση της αίρεσης, τον φέρει ο πωλητής αν η αίρεση είναι αναβλητική, και ο αγοραστής αν η αίρεση είναι διαλυτική.

Άρθρο 524.

Αν ο πωλητής, με αίτηση του αγοραστή, στέλνει το πράγμα σε τόπο διαφορετικό από τον τόπο της εκπλήρωσης της παροχής, ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο αφότου το πράγμα παραδοθεί για αποστολή.

Άρθρο 525.

Από τη στιγμή που ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο, παίρνει τα ωφελήματα και φέρει τα βάρη του πράγματος.

Άρθρο 526.

Έξοδα για την παράδοση και την παραλαβή.

Ο πωλητής βαρύνεται με τα έξοδα για την παράδοση του πράγματος που πουλήθηκε και ιδίως για το ζύγισμα, τη μέτρηση ή την αρίθμηση· ο αγοραστής βαρύνεται με τα έξοδα της παραλαβής και της αποστολής σε τόπο διαφορετικό από τον τόπο της εκπλήρωσης.

Άρθρο 527.

Έξοδα για τη σύμβαση και τη μεταγραφή.

Τα έξοδα ή τα τέλη που απαιτούνται για την έγγραφη κατάρτιση της σύμβασης βαρύνουν εξίσου και τα δύο μέρη.

Ο αγοραστής ακινήτου ή δικαιώματος σε ακίνητο βαρ ύνεται με τα έξοδα της μεταγραφής.

'Αρθρο 528.

Δαπάνες πριν από την παράδοση.

Σε όσες περιπτώσεις ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο πριν από την παράδοση, έχει την υποχρέωση, σύμφωνα με τις διατάξεις για την εντολή, να αποδώσει τις δαπάνες που, ύστερα από τη μετάθεση του κινδύνου στον αγοραστή και έως την παράδοση, έγιναν αναγκαίες για το πράγμα που πουλήθηκε και που τις κατέβαλε ο πωλητής. Για άλλες δαπάνες μη αναγκαίες ισχύουν οι διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων.

'Αρθρο 529.

Τόκος του τιμήματος.

Αν δεν πιστώθηκε το τίμημα, ο αγοραστής οφείλει γι' αυτό τόκους, αφότου παίρνει τα ωφελήματα του πράγματος.

'Αρθρο 530.

Αγοραία ή χρηματιστηριακή τιμή.

Αν ορίστηκε ως τίμημα η αγοραία ή η χρηματιστηριακή τιμή, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι τα μέρη απέβλεψαν στη μέση τιμή της αγοράς ή του χρηματιστηρίου κατά το χρόνο και στον τόπο της εκπλήρωσης της παροχής.

Αν το τίμημα του πράγματος ορίστηκε κατά βάρος, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι τα μέρη απέβλεψαν στο καθαρό βάρος.

'Αρθρο 531.

Πίστωση του τιμήματος.

Αν ο πωλητής εκπλήρωσε τη σύμβαση εξ ολοκλήρου και πίστωσε το τίμημα, δεν έχει δικαίωμα να υπαναχωρήσει εξ αιτίας καθυστέρησης του τιμήματος.

'Αρθρο 532.

'Ορος διατήρησης της κυριότητας.

Αν στην πώληση έχει τεθεί ο όρος ότι ο πωλητής διατηρεί την κυριότητα ωσότου αποπληρωθεί το τίμημα, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι η μεταβίβαση της κυριότητας στον αγοραστή επέρχεται μόλις πληρωθεί η αίρεση της αποπληρωμής του τιμήματος και ότι ο πωλητής, σε περίπτωση υπερημερίας του αγοραστή, έχει δικαίωμα είτε να απαιτήσει το τίμημα είτε να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, ασκώντας τα δικαιώματά του από την κυριότητα. Σ' αυτή την περίπτωση ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο αφότου του παραδοθεί το πράγμα.

'Αρθρο 533.

Απαγόρευση αγοράς.

Σε περίπτωση πώλησης με αναγκαστικό ή εκούσιο πλειστηριασμό απαγορεύεται να αγοράσουν είτε αυτοπροσώπως είτε διαμέσου άλλου είτε για λογαριασμό άλλου: 1. εκείνοι που έχουν από το νόμο τη διαχείριση της περιουσίας κάποιου, πράγματα από αυτή την περιουσία· 2. οι εντολοδόχοι ή διαχειριστές, πράγματα των οποίων τους έχει ανατεθεί ή πώληση· 3. δημόσια πρόσωπα ή οι βοηθοί τους, πράγματα που η πώλησή τους γίνεται με τη μεσολάβησή τους.

'Αρθρο 534.

'Υπαρξη ελαττωμάτων.

Ο πωλητής ευθύνεται αν, κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή, το πράγμα που πουλήθηκε έχει πραγματικά ελαττώματα που αναιρούν ή μειώνουν ουσιωδώς την αξία ή τη χρησιμότητά του.

'Αρθρο 535.

'Ελλειψη συμφωνημένων ιδιοτήτων.

Ο πωλητής ευθύνεται αν, κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή, το πράγμα που πουλήθηκε δεν έχει τις συμφωνημένες ιδιότητες.

'Αρθρο 536.

Γνώση του αγοραστή.

Ο πωλητής δεν ευθύνεται για πραγματικά ελαττώματα που γνώριζε ο αγοραστής κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης.

Το ίδιο ισχύει αν ο αγοραστής κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης γνώριζε ότι λείπουν οι ιδιότητες που είχαν συμφωνηθεί.

'Αρθρο 537.

Ο πωλητής δεν ευθύνεται για πραγματικά ελαττώματα που ο αγοραστής κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης αγνοούσε από βαριά αμέλεια, εκτός αν ο πωλητής υποσχέθηκε πως το ελάττωμα δεν υπήρχε ή αν το αποσιώπησε με δόλο.

'Αρθρο 538.

Ρήτρα μη ευθύνης για ελλείψεις.

Η συμφωνία που αποκλείει ή περιορίζει την ευθύνη είναι άκυρη, αν ο πωλητής αποσιώπησε με δόλο το ελάττωμα του πράγματος ή την έλλειψη της συμφωνημένης ιδιότητας.

[Το άρθρο 539 καταργήθηκε με το άρθρο 53 Εισ Ν Κ Πολ Δ]

'Αρθρο 540.

Αναστροφή της πώλησης ή μείωση του τιμήματος.

Στις περιπτώσεις ευθύνης του πωλητή για πραγματικό ελάττωμα ή για έλλειψη συμφωνημένης ιδιότητας, ο αγοραστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει είτε την αναστροφή της πώλησης είτε τη μείωση του τιμήματος.

'Αρθρο 541.

Ο αγοραστής μπορεί, αν ανακαλυφθεί αργότερα και άλλο ελάττωμα, να απαιτήσει νέα μείωση του τιμήματος ή την αναστροφή της πώλησης. Το ίδιο ισχύει και όταν λείπει συμφωνημένη ιδιότητα.

'Αρθρο 542.

Το δικαστήριο μπορεί, μολονότι ο αγοραστής κίνησε την αγωγή για αναστροφή της πώλησης, να επιδικάσει μόνο μείωση του τιμήματος, αν κρίνει πως οι περιστάσεις δεν δικαιολογούν την αναστροφή.

'Αρθρο 543.

Ελλείψεις κατά τη σύναψη.

Αν κατά τη σύναψη της πώλησης λείπει η συμφωνημένη ιδιότητα του πράγματος, ο αγοραστής έχει δικαίωμα, αντί για τη μείωση του τιμήματος ή την αναστροφή, να απαιτήσει αποζημίωση για μη εκτέλεση της σύμβασης. Το ίδιο ισχύει και αν κατά τη σύναψη της πώλησης ο πωλητής γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει το ελάττωμα του πράγματος.

'Αρθρο 544.

Μεταγενέστερη έλλειψη από υπαιτιότητα του πωλητή.

Ο αγοραστής έχει το δικαίωμα του προηγούμενου άρθρου και αν η συμφωνημένη ιδιότητα έπαψε να υπάρχει ή το ελάττωμα του πράγματος εμφανίστηκε από υπαιτιότητα του πωλητή μετά την πώληση και πριν μεταβεί ο κίνδυνος στον αγοραστή.

'Αρθρο 545.

Ανεπιφύλακτη παραλαβή.

Αν ο αγοραστής παρέλαβε το πράγμα χωρίς επιφύλαξη, γνωρίζοντας το ελάττωμα ή την έλλειψη της συμφωνημένης ιδιότητας, λογίζεται πως το αποδέχτηκε.

'Αρθρο 546.

Πρόσκληση από τον πωλητή για αναστροφή.

Αν ο αγοραστής προβάλλει ευθύνη του πωλητή για ελαττώματα ή για έλλειψη συμφωνημένων ιδιοτήτων, ο πωλητής μπορεί, προτείνοντας την αναστροφή, να του τάξει εύλογη προθεσμία για να δηλώσει αν απαιτεί την αναστροφή. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, η αναστροφή αποκλείεται.

Άρθρο 547.

Ενέργεια της αναστροφής.

Αν αναστραφεί η πώληση, ο αγοραστής έχει υποχρέωση να αποδώσει το πράγμα ελεύθερο από κάθε βάρος που του πρόσθεσε ο ίδιος, καθώς και τα ωφελήματα που αποκόμισε. Ο πωλητής επιστρέφει το τίμημα με τόκο, τα έξοδα της πώλησης, καθώς και όσα ο αγοραστής δαπάνησε για το πράγμα.

Άρθρο 548.

Ο αγοραστής έχει δικαίωμα να ζητήσει την αναστροφή ή τη μείωση του τιμήματος και αν ακόμη το πράγμα καταστράφηκε ή χειροτέρεψε εξαιτίας του ελαττώματος.

Άρθρο 549.

Αν το πράγμα εξ ολοκλήρου ή σε μεγάλο μέρος καταστράφηκε ή χάθηκε ή χειροτέρεψε ουσιωδώς από τυχαίο περιστατικό, ο αγοραστής έχει δικαίωμα μόνο σε μείωση του τιμήματος.

Το ίδιο ισχύει και αν το πράγμα μεταποιήθηκε ή εκποιήθηκε εξ ολοκλήρου ή σε μεγάλο μέρος από τον αγοραστή.

Άρθρο 550.

Πώληση ορισμένης έκτασης

Αν ο πωλητής ακινήτου διαβεβαίωσε τον αγοραστή ότι το ακίνητο έχει ορισμένη έκταση, ευθύνεται όπως και για συμφωνημένη ιδιότητα. Ο αγοραστής έχει δικαίωμα να ζητήσει την αναστροφή για ελλιπή έκταση τότε μόνο όταν η έλλειψη είναι τόσο σημαντική, ώστε ο αγοραστής δεν έχει συμφέρον στη σύμβαση.

Άρθρο 551.

Αναστροφή σε πώληση περισσότερων πραγμάτων.

Αν από περισσότερα πράγματα που πουλήθηκαν μερικά μόνο έχουν ελάττωμα ή δεν έχουν τη συμφωνημένη ιδιότητα, η αναστροφή χωρεί μόνο ως προς αυτά, και αν ακόμη ορίστηκε ενιαίο τίμημα για όλα. Αν όμως κατά την πρόθεση των μερών τα πράγματα πουλήθηκαν αθρόα ή ως σύνολο και εκείνα που έχουν το ελάττωμα ή την έλλειψη δεν μπορούν να αποχωριστούν από τα υπόλοιπα χωρίς να ζημιωθεί ο ένας από τους συμβαλλομένους, η αναστροφή επεκτείνεται σε όλα.

Άρθρο 552.

Η αναστροφή για το κύριο πράγμα περιλαμβάνει και το παρεπόμενο, και αν ακόμη ορίστηκε γι' αυτό ιδιαίτερο τίμημα.

Άρθρο 553.

Αναστροφή ή μείωση σε πώληση με περισσότερους πωλητές ή αγοραστές.

Αν οι πωλητές ή οι αγοραστές είναι περισσότεροι, το δικαίωμα της αναστροφής ασκείται από όλους ή εναντίον όλων, ενώ το δικαίωμα για τη μείωση του τιμήματος ασκείται και από τον καθένα ή κατά του καθενός, συμμέτρως. Το ίδιο ισχύει και αν ο πωλητής ή ο αγοραστής κληρονομηθεί από πολλούς.

Άρθρο 554.

Παραγραφή.

Οι αγωγές για αναστροφή ή μείωση του τιμήματος ή για αποζημίωση λόγω ελαττώματος ή έλλειψης συμφωνημένης ιδιότητας παραγράφονται μετά την πάροδο δύο ετών για τα ακίνητα και έξι μηνών για τα κινητά.

Άρθρο 555.

Η παραγραφή αρχίζει στα κινητά από την εγχείριση του πράγματος στον αγοραστή και στα ακίνητα από την παράδοση σ' αυτόν. Το ίδιο ισχύει και αν ο αγοραστής ανακάλυψε το ελάττωμα ή την έλλειψη της ιδιότητας αργότερα.

Αν ο αγοραστής ζήτησε να διεξαχθεί συντηρητική απόδειξη, η παραγραφή διακόπτεται έως το τέλος της διαδικασίας αυτής.

Άρθρο 556.

Αν συμφωνήθηκε προθεσμία ευθύνης του πωλητή για ελάττωμα ή έλλειψη συμφωνημένης ιδιότητας, αυτό σε περίπτωση αμφιβολίας σημαίνει πως η παραγραφή για τα ελαττώματα ή τις ελλείψεις που εκδηλώθηκαν μέσα στην προθεσμία αρχίζει από τότε που εκδηλώθηκαν.

Άρθρο 557.

Ο πωλητής δεν μπορεί να επικαλεστεί την παραγραφή των δύο ετών ή των έξι μηνών, αν απέκρυψε με δόλο το ελάττωμα ή την έλλειψη της συμφωνημένης ιδιότητας.

Άρθρο 558.

Ο αγοραστής μπορεί και μετά τη συμπλήρωση του χρόνου της παραγραφής να ασκήσει με ένσταση τα δικαιώματά του από το ελάττωμα ή από την έλλειψη της συμφωνημένης ιδιότητας, εφόσον ειδοποίησε γι' αυτά τον πωλητή μέσα στο χρόνο της παραγραφής.

Άρθρο 559.

Πώληση πράγματος ορισμένου κατά γένος.

Σε πώληση πραγμάτων ορισμένων κατά γένος ο αγοραστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει, αντί για την αναστροφή ή τη μείωση του τιμήματος, την αντικατάσταση του πράγματος με άλλο χωρίς ελάττωμα ή με τις συμφωνημένες ιδιότητες. Ως προς τους όρους της άσκησης του δικαιώματος αυτού εφαρμόζονται ανάλογως οι διατάξεις των άρθρων 546 έως 549, 551 έως 558, που αφορούν την αναστροφή.

Άρθρο 560.

Το δικαίωμα που έχει ο αγοραστής κατά το προηγούμενο άρθρο, να απαιτήσει την αντικατάσταση του πράγματος με άλλο, το έχει με τους ίδιους όρους και ο πωλητής, εφόσον τέτοια απαίτηση δεν είναι φανερά ασύμφορη για τον αγοραστή.

Άρθρο 561.

Στην πώληση πράγματος ορισμένου κατά γένος, αν κατά το χρόνο που ο κίνδυνος μεταβαίνει στον αγοραστή λείπει η συμφωνημένη ιδιότητα ή αν ο πωλητής απέκρυψε με δόλο το ελάττωμα, ο αγοραστής έχει δικαίωμα, αντί για την αναστροφή ή τη μείωση του τιμήματος ή την παροχή άλλου πράγματος, να απαιτήσει αποζημίωση για τη μη εκτέλεση της σύμβασης.

Άρθρο 562.

Άλλες ανταλλακτικές συμβάσεις.

Οι διατάξεις οι σχετικές με την ευθύνη του πωλητή για ελαττώματα του πράγματος ή για έλλειψη συμφωνημένων ιδιοτήτων εφαρμόζονται αναλόγως και σε άλλες συμβάσεις εκποίησης με αντάλλαγμα.

Άρθρο 563.

Πώληση με δοκιμή.

Η πώληση με δοκιμή λογίζεται, σε περίπτωση αμφιβολίας, ότι τελεί υπό την αναβλητική αίρεση της έγκρισης του αγοραστή. Ο αγοραστής είναι ελεύθερος να εγκρίνει ή να αποποιηθεί.

Άρθρο 564.

Ο αγοραστής έχει δικαίωμα να εκφραστεί μόνο μέσα στην προθεσμία που έχει ταχθεί ή, αν δεν υπάρχει προθεσμία, μόνο μέσα σε εύλογη προθεσμία που τάσσει ο πωλητής.

Αν το πράγμα που πουλήθηκε με δοκιμή έχει παραδοθεί στον αγοραστή, η σιωπή του λογίζεται ως έγκριση, αλλιώς ως αποποίηση.

'Αρθρο 565.

Σύμφωνο εξώνησης.

Με το σύμφωνο της εξώνησης ο πωλητής έχει δικαίωμα μέσα σε ορισμένη προθεσμία να πάρει πίσω το πράγμα αντί τιμήματος που έχει συμφωνηθεί.

'Αρθρο 566.

Τίμημα, προθεσμία.

Αν δεν συμφωνήθηκε τίμημα για την εξώνηση, ως τίμημα λογίζεται το τίμημα της πώλησης.

Η προθεσμία για την εξώνηση είναι πενταετής, αν δεν συμφωνήθηκε άλλη ή αν αυτή που συμφωνήθηκε είναι μακρότερη.

'Αρθρο 567.

Δήλωση για την εξώνηση.

Η εξώνηση συντελείται με τη δήλωση του πωλητή προς τον αγοραστή ότι ασκεί το δικαίωμα της εξώνησης. Η δήλωση πρέπει να γίνει με τον ίδιο τύπο που ορίζει ο νόμος για τη σύμβαση της πώλησης.

'Αρθρο 568.

Ενέργεια.

'Οταν συντελεστεί η εξώνηση, ο αγοραστής έχει υποχρέωση να επιστρέψει το πράγμα μαζί με τα παραρτήματά του ελεύθερο από τα βάρη με τα οποία το έχει επιβαρύνει πριν από την εξώνηση και ο πωλητής έχει υποχρέωση να καταβάλει το τίμημα. Για τα πριν από την εξώνηση ωφελήματα δεν παρέχεται αξίωση.

'Αρθρο 569.

Ο αγοραστής έχει υποχρέωση αποζημίωσης, αν κατά την εξώνηση είναι αδύνατη από υπαιτιότητά του η απόδοση του πράγματος στην κατάσταση που το παρέλαβε.

Το ίδιο ισχύει και αν το πράγμα εκποιήθηκε αναγκαστικά πριν από την εξώνηση.

'Αρθρο 570.

Αν το πράγμα καταστράφηκε πριν από την εξώνηση εξ ολοκλήρου ή σε μεγάλο μέρος, χωρίς υπαιτιότητα του αγοραστή, το δικαίωμα της εξώνησης αποσβήνεται. Αν το πράγμα έχει χειροτερέψει, ο πωλητής δεν έχει δικαίωμα σε μείωση του τιμήματος της εξώνησης.

'Αρθρο 571.

Ο αγοραστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει τις δαπάνες που έγιναν πάνω στο πράγμα πριν από την εξώνηση, μόνο εφόσον αυξήθηκε από αυτές η αξία του. Ο αγοραστής μπορεί να αφαιρέσει το κατασκεύασμα που έχει προστεθεί.

'Αρθρο 572.

Εξώνηση υπέρ ή κατά περισσοτέρων.

Αν το δικαίωμα της εξώνησης ανήκει ή περιήλθε σε περισσότερους ή αρμόζει κατά περισσότερων υποχρέων, μπορεί να ασκηθεί μόνο από όλους και εναντίον όλων. Αν όμως κάποιος από τους δικαιούχους παραιτήθηκε από το δικαίωμα ή το έχασε, οι υπόλοιποι το ασκούν εξ ολοκλήρου.

'Αρθρο 573.

Ανταλλαγή.

Στην ανταλλαγή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την πώληση. Ο καθένας από τους συμβαλλομένους κρίνεται ως πωλητής για την παροχή που τον βαρύνει και ως αγοραστής για την παροχή που απαιτεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΜΙΣΘΩΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ

'Αρθρο 574.

'Εννοια.

Με τη σύμβαση της μίσθωσης πράγματος ο εκμισθωτής έχει υποχρέωση να παραχωρήσει στο μισθωτή τη χρήση του πράγματος για όσο χρόνο διαρκεί η σύμβαση και ο μισθωτής να καταβάλει το συμφωνημένο μίσθωμα.

'Αρθρο 575.

Υποχρεώσεις του εκμισθωτή.

Ο εκμισθωτής έχει την υποχρέωση να παραδώσει στο μισθωτή το μίσθιο κατάλληλο για τη συμφωνημένη χρήση και να το διατηρεί κατάλληλο σ' όλη τη διάρκεια της μίσθωσης.

'Αρθρο 576.

Ελλείψεις ή πραγματικά ελαττώματα του μισθίου.

Αν κατά το χρόνο της παράδοσής του στο μισθωτή το μίσθιο έχει ελάττωμα που εμποδίζει μερικά ή ολικά τη συμφωνημένη χρήση (πραγματικό ελάττωμα) ή αν κατά τη διάρκεια της μίσθωσης εμφανίστηκε τέτοιο ελάττωμα, ο μισθωτής έχει δικαίωμα μείωσης ή μη καταβολής του μισθώματος.

Το ίδιο ισχύει και αν λείπει από το μίσθιο μια συμφωνημένη ιδιότητα ή αν έλειψε μια τέτοια ιδιότητα όσο διαρκεί η μίσθωση.

'Αρθρο 577.

Αν κατά τη συνομολόγηση της μίσθωσης λείπει η συμφωνημένη ιδιότητα του μισθίου, ο μισθωτής έχει δικαίωμα, αντί για τη μείωση ή τη μη καταβολή του μισθώματος, να απαιτήσει αποζημίωση για τη μη εκτέλεση της σύμβασης. Το ίδιο ισχύει και αν ο εκμισθωτής γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει το πραγματικό ελάττωμα του μισθίου που υπήρχε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης.

'Αρθρο 578.

Ο μισθωτής έχει το δικαίωμα του προηγούμενου άρθρου και αν από υπαιτιότητα του εκμισθωτή έλειψε η συμφωνημένη ιδιότητα ή εμφανίστηκε το ελάττωμα του μισθίου μετά τη συνομολόγηση της σύμβασης.

Ο μισθωτής έχει το ίδιο δικαίωμα και αν ο εκμισθωτής έγινε υπερήμερος ως προς την άρση του πραγματικού ελαττώματος ή της έλλειψης της ιδιότητας. Σ' αυτή την περίπτωση όμως ο μισθωτής έχει δικαίωμα να επιχειρήσει ο ίδιος την άρση και να απαιτήσει τη δαπάνη.

'Αρθρο 579.

Ο εκμισθωτής δεν ευθύνεται για πραγματικά ελαττώματα, που γνώριζε ο μισθωτής κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης.

Το ίδιο ισχύει και για συμφωνημένες ιδιότητες, που την έλλειψή τους γνώριζε ο μισθωτής κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης.

'Αρθρο 580.

Ο εκμισθωτής δεν ευθύνεται για πραγματικά ελαττώματα, που ο μισθωτής αγνοούσε από βαριά αμέλεια κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης, εκτός αν ο εκμισθωτής υποσχέθηκε ότι δεν υπάρχει ελάττωμα ή αν το αποσιώπησε με δόλο.

'Αρθρο 581.

Ο εκμισθωτής δεν ευθύνεται για το πραγματικό ελάττωμα ή την έλλειψη συμφωνημένης ιδιότητας, αν ο μισθωτής παρέλαβε ανεπιφύλακτα το μίσθιο γνωρίζοντας το ελάττωμα ή την έλλειψη.

'Αρθρο 582.

Ρήτρα περιορισμού της ευθύνης του εκμισθωτή.

Η συμφωνία που αποκλείει ή περιορίζει την ευθύνη είναι άκυρη, αν ο εκμισθωτής αποσιώπησε με δόλο το ελάττωμα του μισθίου ή την έλλειψη συμφωνημένης ιδιότητας.

'Αρθρο 583.

Νομικά ελαττώματα του μισθίου.

Αν εξαιτίας κάποιου δικαιώματος τρίτου αφαιρέθηκε από

το μισθωτή ολικά ή μερικά η συμφωνημένη χρήση του μισθίου (νομικό ελάττωμα), εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 576 έως 579 και 582. Αλλά ο μισθωτής δεν μπορεί να επιχειρήσει ο ίδιος την άρση του νομικού ελαττώματος με δαπάνες του εκμισθωτή.

Άρθρο 584.

Ο μισθωτής, με την επιφύλαξη των διατάξεων που ισχύουν για τα πραγματικά και τα νομικά ελαττώματα ή για την έλλειψη ιδιοτήτων, έχει δικαίωμα κατά τα λοιπά, αν δεν του παραδόθηκε ή του παρεμποδίστηκε η χρήση του μισθίου, να απαιτήσει, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, την εκτέλεση της σύμβασης ή αποζημίωση.

Άρθρο 585.

Καταγγελία για μη παραχώρηση της χρήσης.

Σε κάθε περίπτωση που δεν παραχωρήθηκε εγκαίρως στο μισθωτή, ολικά ή μερικά, ανεμπόδιστη η συμφωνημένη χρήση ή που του αφαιρέθηκε αργότερα η χρήση που του παραχωρήθηκε, ο μισθωτής έχει δικαίωμα να τάξει στον εκμισθωτή εύλογη προθεσμία για να αποκαταστήσει τη χρήση και, αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, να καταγγείλει τη μίσθωση. Ο μισθωτής έχει δικαίωμα να καταγγείλει και χωρίς προθεσμία, αν εξαιτίας του λόγου που δικαιολογεί την καταγγελία, δεν έχει συμφέρον στην εκτέλεση της σύμβασης.

Άρθρο 586.

Ο μισθωτής δεν δικαιούται να καταγγείλει τη μίσθωση για πραγματικά ή νομικά ελαττώματα ή για έλλειψη συμφωνημένης ιδιότητας σε όσες περιπτώσεις δεν ευθύνεται γι' αυτά ο εκμισθωτής.

Άρθρο 587.

Ενέργεια της καταγγελίας.

Με την καταγγελία αίρεται για το μέλλον η μισθωτική σχέση και επιστρέφεται το μίσθωμα που τυχόν προκαταβλήθηκε για το χρόνο μετά την καταγγελία. Εκείνος που έχει δικαίωμα να καταγγείλει δεν έχει υποχρέωση σε αποζημίωση εξαιτίας της καταγγελίας.

Άρθρο 588.

Κίνδυνος της υγείας του μισθωτή.

Στη μίσθωση κατοικίας, αν η χρήση του μισθίου συνεπάγεται σπουδαίο κίνδυνο για την υγεία του μισθωτή ή των οικείων του που συγκατοικούν, ο μισθωτής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη μίσθωση χωρίς να τάξει προθεσμία, και αν ακόμη κατά τη σύναψη της μίσθωσης ή την παράδοση του μισθίου γνώριζε τις επικίνδυνες συνθήκες ή παραιτήθηκε από τα σχετικά δικαιώματά του.

Άρθρο 589.

Υποχρέωση του μισθωτή για ειδοποίηση.

Ο μισθωτής έχει υποχρέωση να αποζημιώσει τον εκμισθωτή, αν παρέλειψε να του γνωστοποιήσει εγκαίρως ελαττώματα του μισθίου που εμφανίστηκαν κατά τη διάρκεια της μίσθωσης ή δικαιώματα που τρίτος αντιποιείται πάνω σ' αυτό.

Άρθρο 590.

Βάρη και φόροι του μισθίου.

Ο εκμισθωτής φέρει τα βάρη του μισθίου και τους φόρους που το βαρύνουν.

Άρθρο 591.

Δαπάνες.

Ο εκμισθωτής αποδίδει στο μισθωτή τις αναγκαίες δαπάνες που αυτός έκανε στο μίσθιο.

Οι επωφελείς δαπάνες αποδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων. Ο μισθωτής έχει δικαίωμα να αφαιρέσει τα κατασκευάσματα που πρόσθεσε ο ίδιος στο μίσθιο.

Άρθρο 592.

Φθορές ή μεταβολές.

Ο μισθωτής δεν ευθύνεται για φθορές ή μεταβολές που οφείλονται στη συμφωνημένη χρήση.

Άρθρο 593.

Δικαίωμα υπομίσθωσης.

Ο μισθωτής έχει δικαίωμα, εφόσον δεν συμφωνήθηκε το αντίθετο, να παραχωρήσει σε άλλον τη χρήση του μισθίου και ιδίως να το υπεκμισθώσει, ευθυνόμενος απέναντι στον εκμισθωτή για το πταίσμα του τρίτου. Μόνη η συναίνεση του εκμισθωτή στην υπεκμίσθωση ή στην παραχώρηση της χρήσης δεν απαλλάσσει το μισθωτή από την ευθύνη αυτή.

Άρθρο 594.

Κακή χρήση του μισθίου.

Ο εκμισθωτής έχει δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη μίσθωση και συγχρόνως να ζητήσει αποζημίωση, αν ο μισθωτής, παρά τις διαμαρτυρίες του εκμισθωτή, δεν μεταχειρίζεται το μίσθιο με επιμέλεια και όπως συμφωνήθηκε ή δεν τηρεί τη συμπεριφορά που πρέπει απέναντι στους άλλους ενοίκους.

Άρθρο 595.

Πληρωμή του μισθώματος.

Το μίσθωμα καταβάλλεται στις συμφωνημένες ή στις συνηθισμένες προθεσμίες. Αν δεν υπάρχουν τέτοιες προθεσμίες, καταβάλλεται κατά τη λήξη της μίσθωσης και, αν συμφωνήθηκε καταβολή σε μικρότερα διαστήματα, κατά τη λήξη τους.

Άρθρο 596.

Ο μισθωτής δεν απαλλάσσεται από το μίσθωμα, αν εμποδίζεται να χρησιμοποιήσει το μίσθιο από λόγους που αφορούν τον ίδιο. Έχει δικαίωμα όμως να αφαιρέσει από το μίσθωμα καθετί που ωφελήθηκε ο εκμισθωτής χρησιμοποιώντας το μίσθιο με άλλο τρόπο.

Άρθρο 597.

Αν ο μισθωτής καθυστερεί το μίσθωμα ολικά ή μερικά, ο εκμισθωτής δικαιούται να καταγγείλει τη μίσθωση τουλάχιστον πριν από ένα μήνα, αν πρόκειται για μίσθωση που η διάρκειά της συμφωνήθηκε για ένα χρόνο ή περισσότερο, και πριν από δέκα ημέρες στις άλλες μισθώσεις. Δεν αποκλείεται αξίωση του εκμισθωτή για αποζημίωση εξαιτίας της πρόωρης λύσης της μίσθωσης.

Η καταγγελία μένει χωρίς αποτέλεσμα αν ο μισθωτής πριν περάσει η προθεσμία αυτή καταβάλει το καθυστερούμενο μίσθωμα μαζί με τα τυχόν έξοδα της καταγγελίας.

Άρθρο 598.

Είναι άκυρη κάθε συμφωνία με την οποία συντομεύονται οι προθεσμίες του προηγούμενου άρθρου ή λύνεται αυτόματα η μίσθωση ή παρέχεται τέτοιο δικαίωμα στον εκμισθωτή μόλις ο μισθωτής γίνει υπερήμερος ως προς την πληρωμή του μισθώματος.

Άρθρο 599.

Απόδοση του μισθίου.

Ο μισθωτής κατά τη λήξη της μίσθωσης έχει υποχρέωση να αποδώσει το μίσθιο στην κατάσταση που το παρέλαβε.

Σε περίπτωση υπεκμίσθωσης ή παραχώρησης της χρήσης του μισθίου σε τρίτον, ο εκμισθωτής μπορεί κατά τη λήξη της μίσθωσης να απαιτήσει το μίσθιο και από τον υπομισθωτή ή από εκείνον στον οποίο παραχωρήθηκε η χρήση.

'Αρθρο 600.

Αν το μίσθιο ήταν ασφαλισμένο και καταστράφηκε ή έπαθε βλάβη απο πυρκαγιά, ο μισθωτής, εφόσον ο εκμισθωτής μπορεί να αποζημιωθεί ή αποζημιώθηκε από τον ασφαλιστή, ευθύνεται απέναντί τους μόνο αν αυτοί αποδείξουν ότι η πυρκαγιά οφείλεται σε υπαιτιότητά του.

'Αρθρο 601.

Ο μισθωτής, για όσο χρόνο παρακρατεί το μίσθιο μετά τη λήξη της μίσθωσης, οφείλει ως αποζημίωση το συμφωνημένο μίσθωμα, χωρίς αυτό να αποκλείει δικαίωμα του εκμισθωτή να απαιτήσει και άλλη περαιτέρω ζημία.

'Αρθρο 602.

Παραγραφή.

Οι αξιώσεις του εκμισθωτή για αποζημίωση εξαιτίας μεταβολών ή φθορών στο μίσθιο παραγράφονται ύστερα από έξι μήνες αφότου το ανέλαβε. Σε κάθε περίπτωση οι αξιώσεις αυτές παραγράφονται μαζί με την αξίωση για ανάληψη του μισθίου.

'Αρθρο 603.

Οι αξιώσεις του μισθωτή για δαπάνες παραγράφονται ύστερα από έξι μήνες αφότου έληξε η μίσθωση.

'Αρθρο 604.

Ενέχυρο στα εισκομισθέντα.

Για καθυστερούμενα μισθώματα ο εκμισθωτής ακινήτου έχει νόμιμο ενέχυρο στα κινητά του μισθωτή ή του συζύγου και των τέκνων που συνοικούν μαζί του και που αυτοί έφεραν στο μίσθιο, εφόσον δεν είναι από τα ακατάσχετα.

Το ενέχυρο εκτείνεται και στα πράγματα που έφεραν στο μίσθιο ο υπομισθωτής ή ο σύζυγος και τα τέκνα που συνοικούν μαζί του, αλλά μόνο έως το ποσό των μισθωμάτων που αυτός οφείλει στον υπεκμισθωτή.

Το ενέχυρο ασφαλίζει τα καθυστερούμενα μισθώματα των δύο ετών πριν από την κατάσχεση των πραγμάτων.

'Αρθρο 605.

Δικαιώματα τρίτων στα εισκομισθέντα δεν παραβλάπτονται από το νόμιμο ενέχυρο του εκμισθωτή, ακόμη και αν αυτός θεωρούσε καλόπιστα ότι αυτά ανήκουν στο μισθωτή.

'Αρθρο 606.

Αν τα εισκομισθέντα απομακρύνθηκαν από το μίσθιο και μεταφέρθηκαν αλλού, το νόμιμο ενέχυρο του εκμισθωτή υπάρχει μόνο εφόσον αυτός, μέσα σε ένα μήνα αφότου πληροφορήθηκε την απομάκρυνσή τους, τα κατέσχε αναγκαστικώς ή εκτέλεσε απόφαση που διατάζει τη συντηρητική κατάσχεση ή τη δικαστική μεσεγγύησή τους.

'Αρθρο 607.

Ο μισθωτής έχει δικαίωμα να απαλλάξει από το νόμιμο ενέχυρο όλα ή μερικά από τα εισκομισθέντα παρέχοντας ασφάλεια έως την αξία των πραγμάτων που απαλλάσσονται.

'Αρθρο 608.

Λήξη της μίσθωσης ορισμένου χρόνου.

Η μίσθωση που συνομολογήθηκε για ορισμένο χρόνο λήγει μόλις περάσει αυτός ο χρόνος, χωρίς να απαιτείται τίποτε άλλο.

Η μίσθωση αόριστης διάρκειας λήγει με καταγγελία του καθενός από τους συμβαλλομένους.

'Αρθρο 609.

Λήξη σε περίπτωση αόριστης διάρκειας.

Στη μίσθωση με αόριστη διάρκεια η καταγγελία του προηγούμενου άρθρου, εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, γίνεται: Αν πρόκειται για μίσθωμα κινητού ή ακινήτου που έχει οριστεί με την ημέρα πριν από μια τουλάχιστον ημέρα. Αν πρόκειται για μίσθωμα κινητού πράγματος που έχει οριστεί κατά εβδομάδα ή κατά μακρότερα διαστήματα, τουλάχιστον πριν από τρεις ημέρες. Αν πρόκειται για μίσθωμα ακινήτου που έχει οριστεί κατά εβδομάδα, τουλάχιστον πριν από πέντε ημέρες και ισχύει για το τέλος της εβδομάδας. Αν πρόκειται για μίσθωμα ακινήτου που έχει οριστεί κατά μήνα, τουλάχιστον πριν από δεκαπέντε ημέρες και ισχύει για το τέλος του ημερολογιακού μηνός. Αν πρόκειται για μίσθωμα ακινήτου που έχει οριστεί κατά διαστήματα μακρότερα από ένα μήνα, τουλάχιστον πριν από τρεις μήνες και ισχύει για το τέλος του Μαρτίου ή του Ιουνίου ή του Σεπτεμβρίου ή του Δεκεμβρίου κάθε έτους.

'Αρθρο 610.

Στη μίσθωση που συνομολογήθηκε για χρόνο μακρότερο από μια τριακονταετία ή για όλη τη ζωή του εκμισθωτή ή του μισθωτή, κάθε συμβαλλόμενος μπορεί, όταν περάσουν τριάντα χρονια, να λύσει τη μίσθωση με καταγγελία, σύμφωνα με τις διατάξεις για τη μίσθωση αόριστης διάρκειας.

'Αρθρο 611.

Σιωπηρή αναμίσθωση.

Η μίσθωση που συνομολογήθηκε για ορισμένο χρόνο λογίζεται ότι ανανεώθηκε για αόριστο χρόνο, αν μετά την παρέλευση του χρόνου που συμφωνήθηκε ο μισθωτής εξακολουθήσει να χρησιμοποιεί το μίσθιο και ο εκμισθωτής το γνωρίζει και δεν εναντιώνεται.

'Αρθρο 612.

Θάνατος του μισθωτή.

'Οταν αποβιώσει ο μισθωτής, οι κληρονόμοι του έχουν δικαίωμα να καταγγείλουν τη μίσθωση. Η καταγγελία γίνεται τουλάχιστον πριν από τρεις μήνες και ισχύει για το τέλος του ημερολογιακού μηνός.

Στην περίπτωση, όπου το μίσθιο χρησίμευε, όσο ζούσε ο μισθωτής, ως οικογενειακή στέγη με την έννοια του άρθρου 1393 και ζει κατά το χρόνο του θανάτου του ο σύζυγός του, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις από τη μίσθωση περιέρχονται αποκλειστικά σ' αυτόν, ο οποίος δικαιούται όμως, τηρώντας την προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου, να καταγγείλει οποτεδήποτε τη μίσθωση.

'Αρθρο 612Α.

Οικογενειακή στέγη.

Στην περίπτωση όπου το μίσθιο χρησιμεύει ως οικογενειακή στέγη και η χρήση αυτή έχει γνωστοποιηθεί στον εκμισθωτή, η καταγγελία της μίσθωσης, στην οποία αυτός προβαίνει, είναι άκυρη, εφόσον δεν την κοινοποιεί και στο σύζυγο του μισθωτή, τηρώντας την ίδια προθεσμία που τυχόν απαιτείται για την καταγγελία.

'Αρθρο 613.

Μισθώσεις δημόσιων υπαλλήλων.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι που μετατίθενται σε άλλον τόπο μπορούν, αφότου μετατεθούν, να καταγγείλουν τη μίσθωση, σύμφωνα με τις διατάξεις για τη μίσθωση αόριστης διάρκειας.

'Αρθρο 614.

Εκποίηση του μισθίου.

Στη μίσθωση ακινήτου που αποδεικνύεται με έγγραφο βέβαιης χρονολογίας, αν ο εκμισθωτής κατά τη διάρκεια της μίσθωσης μεταβιβάσει σε τρίτον την κυριότητα του μισθίου ή παραχωρήσει άλλο εμπράγματο δικαίωμα που αποκλείει στο μισθωτή τη χρήση, ο νέος κτήτορας υπεισέρχεται στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις της μίσθωσης, εκτός αν έγινε αντίθετη συμφωνία στο μισθωτήριο έγγραφο. Αν το εμπράγματο δικαίωμα που παραχώρησε ο εκμισθωτής στον τρίτο δεν αποκλείει στο μισθωτή τη χρήση, ο τρίτος έχει υποχρέωση να μην την παρεμποδίσει.

'Αρθρο 615.

Στη μίσθωση ακινήτου που δεν αποδεικνύεται με έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ή που περιέχει τον όρο, ότι σε περί-

πτωση εκποίησης του μισθίου ή παραχώρησης εμπράγματου δικαιώματος που αποκλείει τη χρήση του μισθωτή ο νέος κτήτορας θα έχει δικαίωμα να αποβάλει το μισθωτή, ο νέος κτήτορας μπορεί να καταγγείλει τη μίσθωση πριν από ένα μήνα, αν η μίσθωση έχει διάρκεια έως ένα έτος και πριν από δύο μήνες, αν έχει διάρκεια μακρότερη από ένα έτος.

Σε περίπτωση που ο νέος κτήτορας καταγγείλει τη μίσθωση, διατηρούνται ακέραια τα δικαιώματα του μισθωτή απέναντι στον εκμισθωτή για αποζημίωση.

Άρθρο 616.

Οι προκαταβολές μισθωμάτων, που έγιναν στον εκμισθωτή που εκποίησε ή οι εκχωρήσεις μισθωμάτων, που έγιναν απ' αυτόν, καθώς και οι κατασχέσεις μισθωμάτων, που έγιναν από δανειστές του, είναι ανίσχυρες απέναντι στο νέο κτήτορα για μισθώματα πέρα από τρεις μήνες, που αρχίζουν από τότε που αυτός γνωστοποίησε στο μισθωτή την εκποίηση.

Άρθρο 617.

Αν το μίσθιο ακίνητο είναι ενυπόθηκο, οι προκαταβολές μισθωμάτων προς τον κύριο του ακινήτου, οι εκχωρήσεις μισθωμάτων που έγιναν απ' αυτόν καθώς και οι κατασχέσεις μισθωμάτων που έγιναν από δανειστές του είναι ανίσχυρες απέναντι στους ενυπόθηκους δανειστές για μισθώματα πέρα από τρεις μήνες αφότου κατασχέθηκε το μίσθιο.

Άρθρο 618.

Μισθώσεις που πρέπει να μεταγράφονται.

Η μίσθωση ακινήτου για χρονικό διάστημα μακρότερο από εννέα έτη ισχύει απέναντι στο νέο κτήτορα μόνο αν καταρτιστεί με συμβολαιογραφικό έγγραφο και το έγγραφο αυτό μεταγραφεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

ΜΙΣΘΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ Ή ΑΛΛΟΥ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Άρθρο 619.

Αγρομίσθωση.

Με τη σύμβαση της μίσθωσης αγροτικού κτήματος ο εκμισθωτής έχει υποχρέωση, με αντάλλαγμα την καταβολή μισθώματος, να παραχωρήσει στο μισθωτή τη χρήση του μισθίου και την κάρπωσή του με τους όρους της τακτικής εκμετάλλευσης.

Άρθρο 620.

Στη μίσθωση αγροτικού κτήματος εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για τη μίσθωση πράγματος, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στα άρθρα 621 έως 637.

Άρθρο 621.

Υποχρεώσεις του μισθωτή.

Εφόσον δεν προκύπτει τίποτε άλλο από τη σύμβαση ή από την επιτόπια συνήθεια, ο μισθωτής φέρει τις δαπάνες των επισκευών που απαιτούνται για την τακτική χρήση και κάρπωση, καθώς και εκείνες που απαιτούνται για τη συντήρηση των οικημάτων, των αποθηκών, των δρόμων, των τάφρων ή των περιφραγμάτων. Επίσης φέρει τις δαπάνες για την τακτική εκμετάλλευση του πράγματος, και ιδίως για την καλλιέργεια.

Άρθρο 622.

Υποχρεώσεις του εκμισθωτή.

Ο εκμισθωτής οφείλει αποζημίωση για τις έκτακτες επισκευές, καθώς επίσης και για τις βελτιώσεις που έγιναν στο μίσθιο, εφόσον αύξησαν την παραγωγικότητά του. Ο μισθωτής έχει δικαίωμα να αφαιρέσει το κατασκεύασμα που πρόσθεσε στο μίσθιο.

Άρθρο 623.

Ο μισθωτής έχει υποχρέωση να εκμεταλλεύεται το μίσθιο με επιμέλεια και σύμφωνα με τον προορισμό του και ιδίως να φροντίζει για τη διατήρησή του σε καλή κατάσταση, ώστε να είναι παραγωγικό.

Χωρίς τη συναίνεση του εκμισθωτή, ο μισθωτής δεν έχει δικαίωμα να μεταβάλει τον υφιστάμενο τρόπο εκμετάλλευσης, έτσι ώστε αυτή να επηρεάζεται σημαντικά πέρα από το χρόνο της μίσθωσης.

Άρθρο 624.

Υπεκμίσθωση.

Εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σύμβαση ή από την επιτόπια συνήθεια, ο μισθωτής δεν μπορεί χωρίς τη συναίνεση του εκμισθωτή να παραχωρήσει σε άλλον τη χρήση του μισθίου και ιδίως να το υπεκμισθώσει.

Άρθρο 625.

Πληρωμή του μισθώματος.

Αν δεν υπάρχει συμφωνία ή επιτόπια συνήθεια, το μίσθωμα καταβάλλεται στο τέλος του μισθωτικού έτους.

Άρθρο 626.

Νόμιμο ενέχυρο του εκμισθωτή.

Το νόμιμο ενέχυρο του εκμισθωτή αγροτικού κτήματος για την εξασφάλιση του μισθώματος εκτείνεται και στους καρπούς του μισθίου, εφόσον αυτοί δεν είναι από τους ακατάσχετους.

Άρθρο 627.

Ελάττωση του μισθώματος.

Ο μισθωτής έχει δικαίωμα σε ανάλογη ελάττωση του μισθώματος, αν η πρόσοδος του μισθίου μειώθηκε σημαντικά πριν από τη συγκομιδή ή ύστερα απ' αυτήν εξαιτίας γεγονότων ανώτερης βίας. Κάθε προκαταβολική παραίτηση του μισθωτή απ' αυτό το δικαίωμα είναι άκυρη.

Ελάττωση του μισθώματος δεν χωρεί, εφόσον η ζημία από τη μείωση της προσόδου καλύφθηκε με άλλο τρόπο και ιδίως από ασφαλιστική σύμβαση.

Άρθρο 628.

Καταγγελία για καθυστέρηση του μισθώματος.

Σε περίπτωση καθυστέρησης του μισθώματος αγροτικού κτήματος η προθεσμία της καταγγελίας του άρθρου 597 είναι δύο μηνών.

Η καταγγελία που προβλέπεται στο άρθρο 613 δεν ισχύει για τα αγροτικά κτήματα.

Άρθρο 629.

Απόδοση του μισθίου.

Κατά τη λήξη της μίσθωσης ο μισθωτής έχει υποχρέωση να αποδώσει το μίσθιο και τα πράγματα που περιλαμβάνονται στον εξοπλισμό του, και ιδίως εργαλεία, κτήνη, λιπάσματα, στην κατάσταση που αυτό θα βρισκόταν αν κατά τη διάρκεια της μίσθωσης είχε γίνει τακτική εκμετάλλευσή του.

Άρθρο 630.

Αν ο μισθωτής παρέλαβε διατιμημένα τα πράγματα που ανήκουν στον εξοπλισμό του μισθίου, έχει υποχρέωση κατά τη λήξη της μίσθωσης να αποδώσει εξοπλισμό της ίδιας ποιότητας και αξίας ή να αποκαταστήσει τη διαφορά από τη μειωμένη αξία.

Ο μισθωτής δεν οφείλει αποζημίωση ή τη διαφορά από τη μείωση της αξίας, αν αποδείξει ότι τα πράγματα χάθηκαν ή καταστράφηκαν ή χειροτέρεψαν από πταίσμα του εκμισθωτή ή από ανώτερη βία.

Ο μισθωτής έχει δικαίωμα στην επιπλέον αξία, εφόσον αυτή οφείλεται αποκλειστικά σε δαπάνες και σε εργασία του.

Άρθρο 631.

Αν η μίσθωση λύθηκε κατά τη διάρκεια του μισθωτικού έτους, ο μισθωτής δεν έχει δικαίωμα στους καρπούς που δεν έχουν ακόμη αποχωριστεί κατά το χρόνο της λύσης.

Έχει όμως δικαίωμα να απαιτήσει τις δαπάνες για την παραγωγή τους, εφόσον δεν υπερβαίνουν την αξία των καρπών.

Άρθρο 632.

Θάνατος του μισθωτή.

Σε περίπτωση θανάτου του μισθωτή οι κληρονόμοι του έχουν δικαίωμα να καταγγείλουν τη μίσθωση πριν από έξι τουλάχιστον μήνες, για το τέλος της γεωργικής περιόδου του μισθίου. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εκμισθωτής, άν οι κληρονόμοι δεν παρέχουν τα εχέγγυα για την κατάλληλη εκμετάλλευση του κτήματος.

Άρθρο 633.

Σιωπηρή αναμίσθωση.

Η μίσθωση που συνομολογήθηκε για ορισμένο χρόνο λογίζεται ότι ανανεώθηκε για ένα έτος από τη συμφωνημένη λήξη, αν δεν έγινε καταγγελία από το ένα μέρος έξι τουλάχιστον μήνες πριν απ' αυτή τη λήξη.

Άρθρο 634.

Ελάχιστο όριο διάρκειας.

Η μίσθωση δεν μπορεί να συνομολογηθεί για χρονικό διάστημα συντομότερο από τέσσερα χρόνια. Αν ορίστηκε για συντομότερο διάστημα, ισχύει για τέσσερα χρόνια.

Άρθρο 635.

Αν δεν καθορίστηκε η διάρκεια της μίσθωσης, η μίσθωση λήγει, αφού περάσουν τέσσερα χρόνια, οποτεδήποτε με καταγγελία καθενός από τα μέρη, που γίνεται τουλάχιστο πριν από έξι μήνες και ισχύει για το τέλος της γεωργικής περιόδου του μισθίου.

Άρθρο 636.

Προϊόντα του μισθίου κατά τη λήξη.

Κατά τη λήξη της μίσθωσης ο μισθωτής έχει υποχρέωση να αφήσει από τα προϊόντα του κτήματος, ιδίως από το σπόρο, το χόρτο και το λίπασμα, όση ποσότητα απαιτείται για την τακτική καλλιέργεια του κτήματος έως τη νέα εσοδεία. Εφόσον όμως δεν παρέλαβε τέτοια προϊόντα κατά την είσοδό του στο κτήμα, έχει αξίωση να αποζημιωθεί γι' αυτά από τον εκμισθωτή.

Άρθρο 637.

Στην περίπτωση του άρθρου 615 η προθεσμία της καταγγελίας είναι τουλάχιστον έξι μηνών και η καταγγελία γίνεται για το τέλος της γεωργικής περιόδου του μισθίου.

Άρθρο 638.

Μίσθωση άλλων προσοδοφόρων.

Οι διατάξεις που ισχύουν για τη μίσθωση αγροτικού κτήματος, έχουν, με εξαίρεση τα άρθρα 632 έως 637, ανάλογη εφαρμογή και σε μισθώσεις όπου, με αντάλλαγμα την καταβολή μισθώματος, παραχωρείται η χρήση άλλου πράγματος ή δικαιώματος και η κάρπωσή του κατά τους κανόνες της τακτικής εκμετάλλευσης.

Άρθρο 639.

Κτηνοληψία.

Σε περίπτωση μίσθωσης κτηνών που δεν περιλαμβάνονται στη μίσθωση αγροτικού κτήματος, και εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σύμβαση ή από την επιτόπια συνήθεια, το μαλλί και η γονή ανήκουν μισά - μισά και στα δύο μέρη, ενώ τα υπόλοιπα ωφελήματα ανήκουν στο μισθωτή. Ο μισθωτής φέρει τη δαπάνη της διατροφής.

Άρθρο 640.

Σε περίπτωση μίσθωσης κτηνών, εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σύμβαση ή από την επιτόπια συνήθεια, η τυχαία απώλεια όλων των κτηνών βαρύνει τον εκμισθωτή. Η απώλεια ενός μέρους μόνο απ' αυτά αναπληρώνεται από τη γονή των επόμενων ετών.

Κατά τα λοιπά στη μίσθωση κτηνών εφαρμόζονται αναλόγως οι γενικές διατάξεις για τη μίσθωση πράγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΕΠΙΜΟΡΤΗ ΑΓΡΟΛΗΨΙΑ

Άρθρο 641.

Έννοια.

Στη μίσθωση αγροτικού κτήματος το μίσθωμα μπορεί να συμφωνηθεί σε ποσοστό των καρπών (επίμορτη αγροληψία), που προσδιορίζεται από την επιτόπια συνήθεια, αν δεν έχει οριστεί κάτι άλλο.

Στην επίμορτη αγροληψία εφαρμόζονται αναλόγως όλες οι διατάξεις για τη μίσθωση αγροτικού κτήματος, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στα άρθρα 642 έως 647.

Άρθρο 642.

Εκμετάλλευση του μισθίου.

Ο εκμισθωτής έχει τη γενική διεύθυνση της εκμετάλλευσης του μισθίου και την εποπτεία των σχετικών εργασιών σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης ή της επιτόπιας συνήθειας.

Άρθρο 643.

Διανομή των καρπών.

Οι καρποί του μισθίου μοιράζονται ανάμεσα στον εκμισθωτή και στον αγρολήπτη σε ίσα μέρη εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σύμβαση ή από την επιτόπια συνήθεια.

Άρθρο 644.

Πριν αρχίσει η συγκομιδή των καρπών ο αγρολήπτης οφείλει να ειδοποιεί τον εκμισθωτή για την έναρξή της.

Άρθρο 645.

Βάρη και φόροι του μισθίου.

Τα βάρη και οι φόροι του μισθίου βαρύνουν και τα δύο μέρη ανάλογα με τη συμμετοχή τους στους καρπούς, εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη σύμβαση ή από την επιτόπια συνήθεια. Το ίδιο ισχύει και για τις έκτακτες επισκευές καθώς και για τα έξοδα του σπόρου, του λιπάσματος και των αντιπαρασιτικών ή των υλών που είναι χρήσιμες για την αύξηση της γονιμότητας του εδάφους.

Άρθρο 646.

Αγροληψία για ολόκληρη τη ζωή του αγρολήπτη.

Αν η αγροληψία συμφωνήθηκε για ολόκληρη τη ζωή του αγρολήπτη ή για διάστημα μακρότερο από δέκα χρόνια, ο αγρολήπτης έχει δικαίωμα, αφού περάσουν δέκα χρόνια, να καταγγείλει τη μίσθωση τουλάχιστον πριν από ένα χρόνο και για το τέλος της γεωργικής περιόδου του μισθίου. Αντίθετη συμφωνία δεν ισχύει.

Άρθρο 647.

Ανικανότητα του αγρολήπτη για καλλιέργεια.

Ο εκμισθωτής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση πριν από έξι μήνες και για το τέλος της γεωργικής περιόδου του μισθίου, αν ο αγρολήπτης έγινε από χρόνιο νόσημα ανίκανος να καλλιεργεί το κτήμα και τα μέλη της οικογένειάς του δεν μπορούν να τον αντικαταστήσουν σ' αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ
ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 648.

Έννοια.

Με τη σύμβαση εργασίας ο εργαζόμενος έχει υποχρέωση να παρέχει, για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, την εργασία του

στον εργοδότη και αυτός να καταβάλει το συμφωνημένο μισθό.

Σύμβαση εργασίας υπάρχει και όταν ο μισθός υπολογίζεται κατά μονάδα της παρεχόμενης εργασίας ή κατ' αποκοπήν, αρκεί ο εργαζόμενος να προσλαμβάνεται ή να απασχολείται για ορισμένο ή για αόριστο χρόνο.

'Αρθρο 649.

Αν η εργασία κατά τις συνηθισμένες περιστάσεις παρέχεται μόνο με μισθό, λογίζεται ότι έχει σιωπηρά συμφωνηθεί μισθός.

'Αρθρο 650.

Εκείνος που έχει άδεια της αρχής ή που προσφέρεται δημόσια να διεξάγει υποθέσεις ή που διεξάγει κατ' επάγγελμα υποθέσεις, λογίζεται ότι αποδέχτηκε την πρόταση για σύμβαση τέτοιας εργασίας, αν δεν την αποκρούσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

'Αρθρο 651.

Προσωπική φύση της σχέσης.

Αν δεν προκύπτει κάτι άλλο από τη συμφωνία ή από τις περιστάσεις, ο εργαζόμενος οφείλει να εκτελέσει αυτοπροσώπως την υποχρέωσή του και η αξίωση του εργοδότη στην εργασία είναι αμεταβίβαστη.

'Αρθρο 652.

Υποχρεώσεις του εργαζομένου.

Ο εργαζόμενος οφείλει να εκτελέσει με επιμέλεια την εργασία που ανέλαβε και ευθύνεται για τη ζημία που προξενείται στον εργοδότη από δόλο ή από αμέλειά του.

Ο βαθμός της επιμέλειας, για την οποία ευθύνεται ο εργαζόμενος, κρίνεται με βάση τη σύμβαση, ενόψει της μόρφωσης ή των ειδικών γνώσεων που απαιτούνται για την εργασία, καθώς και των ικανοτήτων και των ιδιοτήτων του εργαζομένου που ο εργοδότης γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει.

'Αρθρο 653.

Υποχρεώσεις του εργοδότη.

Ο εργοδότης έχει υποχρέωση να καταβάλει το συμφωνημένο ή το συνηθισμένο μισθό.

'Αρθρο 654.

Αν ο μισθός συνίσταται ολικά ή κατά ένα μέρος σε ποσοστό από τα κέρδη, ο εργοδότης έχει υποχρέωση να παρέχει στον εργαζόμενο ή αντί γι' αυτόν σε πρόσωπο που εκλέγουν τα μέρη ή το δικαστήριο, τις αναγκαίες πληροφορίες για τα κέρδη και τις ζημίες και, εφόσον απαιτείται, έχει υποχρέωση να επιδείξει τα λογιστικά βιβλία.

'Αρθρο 655.

Πότε καταβάλλεται ο μισθός.

Αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία ή συνήθεια, ο μισθός καταβάλλεται μετά την παροχή της εργασίας και, αν υπολογίζεται κατά ορισμένα διαστήματα κατά τη διάρκεια της σύμβασης, καταβάλλεται στο τέλος καθενός απ' αυτά. Σε κάθε περίπτωση μόλις λήξει η σύμβαση γίνεται απαιτητός ο μισθός που αντιστοιχεί στο χρόνο έως τη λήξη. Σε εργασία κατά μονάδα ή κατ' αποκοπήν ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα στις προκαταβολές που δικαιολογούνται από τις περιστάσεις ανάλογα με την εργασία που έχει προσφέρει και τις δαπάνες που τυχόν έκανε.

'Αρθρο 656.

Υπερημερία του εργοδότη.

Αν ο εργοδότης έγινε υπερήμερος ως προς την αποδοχή της εργασίας ή αν η αποδοχή της εργασίας είναι αδύνατη από λόγους που τον αφορούν και δεν οφείλονται σε ανώτερη βία, ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να απαιτήσει το μισθό, χωρίς να είναι υποχρεωμένος να παράσχει την εργασία σ άλλο χρόνο. Ο εργοδότης όμως έχει δικαίωμα να αφαιρέσει από το μισθό καθετί που ο εργαζόμενος ωφελήθηκε από τη ματαίωση της εργασίας ή από την παροχή της αλλού.

'Αρθρο 657.

Λόγοι που εμπόδισαν τον εργαζόμενο.

Ο εργαζόμενος διατηρεί την αξίωση του για το μισθό, αν ύστερα από δεκαήμερη τουλάχιστον παροχή εργασίας εμποδίζεται να εργαστεί από σπουδαίο λόγο που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά του.

Ο εργοδότης έχει δικαίωμα να αφαιρέσει από το μισθό τα ποσά που εξαιτίας του εμποδίου καταβλήθηκαν στον εργαζόμενο από ασφάλιση υποχρεωτική κατά το νόμο.

'Αρθρο 658.

Το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διατηρείται, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, η αξίωση για το μισθό σε περίπτωση εμποδίου, δεν μπορεί να υπερβεί τον ένα μήνα, αν το εμπόδιο εμφανίστηκε ένα τουλάχιστον έτος μετά την έναρξη της σύμβασης, και το μισό μήνα σε κάθε άλλη περίπτωση. Η αξίωση για το διάστημα αυτό υπάρχει και αν ακόμη ο εργοδότης κατάγγειλε τη μίσθωση επειδή το εμπόδιο του παρείχε το δικαίωμα αυτό.

'Αρθρο 659.

Εργασία πέρα από τη συμφωνημένη.

Αν παρουσιαστεί ανάγκη για εργασία πέρα από τη συμφωνημένη ή τη συνηθισμένη, ο εργαζόμενος έχει υποχρέωση να την παράσχει, αν είναι σε θέση να το κάνει και η άρνησή του θα ήταν αντίθετη με την καλή πίστη.

Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα για την πρόσθετη αυτή εργασία σε συμπληρωματική αμοιβή, που κανονίζεται ανάλογα με το συμφωνημένο μισθό και με τις ειδικές περιστάσεις.

'Αρθρο 660.

Ασθένεια του εργαζομένου.

Ο εργοδότης σε περίπτωση ασθένειας του εργαζομένου που έχει προσληφθεί και ζει μαζί του, έχει υποχρέωση να του παρέχει, ενόσω διαρκεί η σύμβαση, περίθαλψη και ιατρική αντίληψη στο σπίτι ή και σε νοσοκομείο έως ένα μήνα, αν η ασθένεια παρουσιάστηκε τουλάχιστον ένα έτος μετά την έναρξη της σύμβασης, και έως δέκα ημέρες, αν η ασθένεια παρουσιάστηκε μετά τρεις μήνες από την έναρξη της σύμβασης. Ο εργοδότης έχει δικαίωμα να καταλογίσει τις δαπάνες στο μισθό που οφείλει για το χρόνο που διαρκεί η ασθένεια.

Η υποχρέωση του εργοδότη δεν υπάρχει, αν η ασθένεια οφείλεται σε δόλο ή σε βαριά αμέλεια του εργαζομένου ή από την εισαγωγή του σε νοσοκομείο ως ασφαλισμένου υποχρεωτικά για την περίπτωση ασθένειας.

'Αρθρο 661.

Ο εργοδότης έχει τις υποχρεώσεις του προηγούμενου άρθρου και αν ακόμη, έχοντας εξαιτίας της ασθένειας τέτοιο δικαίωμα, καταγγείλει τη σύμβαση.

'Αρθρο 662.

Ασφάλεια και υγιεινή των χώρων εργασίας.

Ο εργοδότης οφείλει να διαρρυθμίζει τα σχετικά με την εργασία και με το χώρο της καθώς και τα σχετικά με τη διαμονή, τις εγκαταστάσεις και τα μηχανήματα ή εργαλεία, έτσι ώστε να προστατεύεται η ζωή και η υγεία του εργαζομένου.

'Αρθρο 663.

Αν ο εργαζόμενος έχει προσληφθεί και ζει στην κατοικία του εργοδότη, αυτός έχει υποχρέωση να διαρρυθμίζει τα σχετικά με το χώρο της διαμονής και του ύπνου, καθώς και τα σχετικά με την περίθαλψη και με το χρόνο εργασίας και ανάπαυσης, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται η υγεία και η ηθική,

καθώς και η άσκηση των θρησκευτικών και των πολιτικών καθηκόντων του εργαζομένου.

'Αρθρο 664.

Συμψηφισμός ή κρατήσεις του μισθού.

Ο εργοδότης δεν μπορεί να συμψηφίσει οφειλόμενο μισθό με απαίτησή του κατά του εργαζομένου, εφόσον ο μισθός αυτός είναι απολύτως αναγκαίος για τη διατροφή του εργαζομένου και της οικογένειάς του.

Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει για το συμψηφισμό με απαίτηση που έχει ο εργοδότης λόγω ζημίας που του προξένησε ο εργαζόμενος με δόλο κατά την εκτέλεση της σύμβασης εργασίας.

Ο μισθός, εφόσον δεν υπόκειται σε συμψηφισμό, είναι και ακατάσχετος.

'Αρθρο 665.

Στην περίπτωση που συμφωνήθηκαν κρατήσεις από το μισθό, αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά θεωρείται ότι έγιναν για την κάλυψη ενδεχόμενης ζημίας του εργοδότη. Τέτοιες κρατήσεις είναι ισχυρές μόνο στο μέτρο του προηγούμενου άρθρου και είναι τοκοφόρες αφότου έγιναν.

'Αρθρο 666.

Παροχή άδειας.

Ο εργοδότης, αν η εργασία εξαντλεί εντελώς ή σημαντικά τις παραγωγικές δυνάμεις του εργαζομένου, έχει υποχρέωση να του δίνει κάθε χρόνο άδεια για δέκα τουλάχιστον συνεχείς ημέρες, αν η συμβατική σχέση υπάρχει χωρίς διακοπή ήδη από ένα χρόνο, για δεκαπέντε ημέρες αν η σχέση υπάρχει από πέντε χρόνια και για είκοσι ημέρες αν η σχέση υπάρχει από δεκαπέντε χρόνια.

Κατά τη διάρκεια της άδειας ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα στο μισθό.

'Αρθρο 667.

Η άδεια του προηγούμενου άρθρου δίνεται στην κατάλληλη, ενόψει των συνθηκών της εργασίας, εποχή. Στο χρόνο της άδειας δεν υπολογίζεται ο χρόνος που ο εργαζόμενος εμποδίζεται να εργαστεί, αλλά έχει δικαίωμα στο μισθό.

Ο εργοδότης δεν έχει υποχρέωση να δώσει άδεια, από τότε που ο εργαζόμενος κατάγγειλε τη σύμβαση.

'Αρθρο 668.

Δικαίωμα στις εφευρέσεις.

Οι εφευρέσεις που έγιναν από τον εργαζόμενο κατά την εκτέλεση της εργασίας ανήκουν σ' αυτόν, εκτός αν αποτελούν το αντικείμενο της εργασίας που του έχει ανατεθεί ή αν ο εργοδότης επιφύλαξε για τον εαυτό του το δικαίωμα σ' αυτές. Σε περίπτωση τέτοιας επιφύλαξης του εργοδότη, ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα σε ιδιαίτερη εύλογη αμοιβή.

'Αρθρο 669.

Λήξη της σύμβασης.

Η σύμβαση εργασίας παύει αυτοδικαίως, όταν λήξει ο χρόνος για τον οποίο συνομολογήθηκε.

Σύμβαση εργασίας που η διάρκειά της δεν ορίστηκε ούτε συνάγεται από το είδος και το σκοπό της εργασίας, λύνεται ύστερα από καταγγελία καθενός από τα μέρη. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο ή στη σύμβαση, η καταγγελία πρέπει να γίνει πριν από δεκαπέντε ημέρες και επιφέρει τη λύση μετά την παρέλευση αυτής της προθεσμίας. Δεν μπορεί να συμφωνηθεί υπέρ του εργοδότη προθεσμία συντομότερη από τη νόμιμη.

'Αρθρο 670.

Η σύμβαση εργασίας που η διάρκειά της ορίζεται για ολόκληρη τη ζωή ενός προσώπου ή υπερβαίνει την πενταετία μπορεί, όταν περάσουν πέντε χρόνια, να καταγγελθεί από τον εργαζόμενο οποτεδήποτε, αφού τηρηθεί εξάμηνη προθεσμία καταγγελίας.

'Αρθρο 671.

Σιωπηρή ανανέωση.

Η σύμβαση εργασίας που συνομολογήθηκε για ορισμένο χρόνο λογίζεται πως ανανεώθηκε για αόριστο χρόνο, αν μετά τη λήξη του χρόνου της ο εργαζόμενος εξακολουθεί την εργασία χωρίς να εναντιώνεται ο εργοδότης.

'Αρθρο 672.

Καταγγελία για σπουδαίο λόγο.

Καθένα από τα μέρη έχει δικαίωμα σε κάθε περίπτωση να καταγγείλει οποτεδήποτε τη σύμβαση για σπουδαίο λόγο, χωρίς να τηρήσει προθεσμία. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να αποκλειστεί με συμφωνία.

'Αρθρο 673.

Αν ο σπουδαίος λόγος, για τον οποίο έγινε η καταγγελία, συνίσταται ή οφείλεται σε αθέτηση της σύμβασης, εκείνος που την αθέτησε έχει υποχρέωση σε αποζημίωση.

'Αρθρο 674.

Αν ο σπουδαίος λόγος, για τον οποίο ο εργοδότης έκανε την καταγγελία, οφείλεται σε μεταβολή των προσωπικών ή των περιουσιακών του σχέσεων, το δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του, να επιδικάσει στον εργαζόμενο εύλογη αποζημίωση.

'Αρθρο 675.

Θάνατος του ενός.

Η σύμβαση εργασίας λύνεται με το θάνατο του εργαζομένου.

Με το θάνατο του εργοδότη η σύμβαση λύνεται μόνο όταν τα μέρη απέβλεψαν κυρίως στο πρόσωπό του. Σ' αυτή την περίπτωση το δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του, να επιδικάσει στον εργαζόμενο εύλογη αποζημίωση.

'Αρθρο 676.

Εμπιστευτικές εργασίες.

Σύμβαση εμπιστευτικών ελευθέριων εργασιών, στην οποία ο εργαζόμενος δεν τελεί σε διαρκή σχέση με πάγιο μισθό, μπορεί να καταγγελθεί από τον εργοδότη και χωρίς σπουδαίο λόγο. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εργαζόμενος, που όμως ευθύνεται σε αποζημίωση, αν καταγγείλει άκαιρα τη σύμβαση.

'Αρθρο 677.

'Αδειες για ανεύρεση άλλης εργασίας.

'Οταν καταγγελθεί η σύμβαση, ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να ζητήσει τον αναγκαίο ελεύθερο χρόνο για να βρει άλλη εργασία, εφόσον δεν του μένει διαφορετικά κατάλληλος χρόνος γι' αυτό το σκοπό.

'Αρθρο 678.

Πιστοποιητικό εργασίας.

Κατά τη λήξη της σύμβασης ο εργαζόμενος μπορεί να απαιτήσει από τον εργοδότη πιστοποιητικό για το είδος και τη διάρκεια της εργασίας του. Μόνο αν το ζητήσει ειδικά ο εργαζόμενος, βεβαιώνεται και η ποιότητα της εργασίας του και η διαγωγή του.

'Αρθρο 679.

Παραίτηση του εργαζομένου από δικαιώματά του.

Είναι άκυρη η συμφωνία με την οποία περιορίζονται τα δικαιώματα του εργαζομένου από τα άρθρα 656 έως 658, 659 παρ. 2 έως 667, 668 εδ. 2, 670, 674, 677 και 678.

'Αρθρο 680.

Συλλογική σύμβαση εργασίας.

Με σύμβαση ανάμεσα σε εργοδότες ή ένωση εργοδοτών και σε εργαζομένους ή ένωση εργαζομένων (συλλογική

σύμβαση εργασίας) μπορούν να καθορίζονται, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του νόμου, οι όροι με τους οποίους θα συνομολογούνται οι επιμέρους συμβάσεις εργασίας των ατόμων ή των ενώσεων που υποβάλλονται στη συλλογική σύμβαση.

Η συλλογική σύμβαση απαιτείται να καταρτιστεί εγγράφως.

Οι όροι των επιμέρους συμβάσεων εργασίας, που είναι αντίθετοι με τη συλλογική σύμβαση, είναι άκυροι, εφόσον δεν είναι ευνοϊκότεροι για τον εργαζόμενο, και στη θέση τους ισχύουν οι όροι της συλλογικής σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ
ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΟΥ

Άρθρο 681.
Έννοια.

Με τη σύμβαση έργου ο εργολάβος έχει υποχρέωση να εκτελέσει το έργο και ο εργοδότης να καταβάλει τη συμφωνημένη αμοιβή.

Άρθρο 682.

Αμοιβή λογίζεται πως έχει συμφωνηθεί σιωπηρά, αν το έργο συνηθίζεται να εκτελείται μόνο με αμοιβή.

Η διάταξη του άρθρου 650 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 683.

Όταν πρόκειται για σύμβαση κατασκευής έργου, σε περίπτωση αμφιβολίας, αν την ύλη που απαιτείται για το σκοπό αυτό τη χορηγεί ο εργολάβος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την πώληση, και αν τη χορηγεί ο εργοδότης εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη σύμβαση έργου.

Άρθρο 684.
Υποκατάσταση άλλου.

Ο εργολάβος δεν έχει δικαίωμα να υποκαταστήσει άλλον στην εκτέλεση του έργου, εκτός αν προκύπτει το αντίθετο από τη σύμβαση ή από τη φύση του έργου.

Άρθρο 685.
Υποχρεώσεις του εργολάβου.

Ο εργολάβος έχει την υποχρέωση να χρησιμοποιεί με επιμέλεια την ύλη που χορήγησε ο εργοδότης, να λογοδοτήσει σχετικά και να επιστρέψει στον εργοδότη το τυχόν υπόλοιπο της ύλης.

Αν, κατά την εκτέλεση του έργου, η ύλη που χορήγησε ο εργοδότης ή το γήπεδο που αυτός υπέδειξε παρουσιάσουν ελαττώματα ή αν προκύψει από άλλη αιτία κατάσταση από την οποία κινδυνεύει η έγκαιρη ή η προσήκουσα εκτέλεση, ο εργολάβος οφείλει να ειδοποιήσει σχετικά τον εργοδότη χωρίς υπαίτια καθυστέρηση· αλλιώς ευθύνεται για τις επιζήμιες συνέπειες.

Άρθρο 686.
Δικαιώματα του εργοδότη.

Αν ο εργολάβος δεν αρχίσει εγκαίρως την εκτέλεση του έργου ή αν, χωρίς υπαιτιότητα του εργοδότη, επιβραδύνει την εκτέλεση στο σύνολό της ή εν μέρει με τρόπο που αντιβαίνει στη σύμβαση και καθιστά αδύνατη την έγκαιρη περάτωση του έργου, ο εργοδότης μπορεί να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, χωρίς να περιμένει το χρόνο της παράδοσης του έργου. Όταν υπάρχει υπερημερία του εργολάβου, διατηρούνται ακέραια τα δικαιώματα που έχει ο εργοδότης εξαιτίας της.

Άρθρο 687.

Αν κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του έργου προβλέπεται με βεβαιότητα κατασκευή ελαττωματική ή αντίθετη προς τη σύμβαση από υπαιτιότητα του εργολάβου, ο εργοδότης έχει δικαίωμα να τάξει σ' αυτόν εύλογη προθεσμία για να διορθώσει τις ελλείψεις και, αν αυτή περάσει άπρακτη, να εκτελέσει αυτός τη διόρθωση σε βάρος του εργολάβου.

Άρθρο 688.
Επουσιώδη ελαττώματα του έργου

Αν το έργο που εκτελέστηκε έχει επουσιώδη ελαττώματα, ο εργοδότης έχει δικαίωμα να απαιτήσει είτε τη διόρθωσή τους μέσα σε εύλογη προθεσμία, εφόσον η διόρθωση δεν απαιτεί δυσανάλογες δαπάνες, είτε ανάλογη μείωση της αμοιβής.

Άρθρο 689.
Ουσιώδη ελαττώματα του έργου.

Αν το έργο που εκτελέστηκε έχει ουσιώδη ελαττώματα που το κάνουν άχρηστο ή αν του λείπουν συμφωνημένες ιδιότητες, ο εργοδότης έχει, αντί για τα δικαιώματα του προηγούμενου άρθρου, το δικαίωμα να απαιτήσει την αναστροφή της σύμβασης.

Στην περίπτωση της αναστροφής ή μείωσης της αμοιβής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 541, 546 έως 549, 551 έως 553, που ισχύουν για την πώληση.

Άρθρο 690.
Ελλείψεις από υπαιτιότητα.

Ο εργοδότης έχει δικαίωμα αντί για αναστροφή ή μείωση, να απαιτήσει αποζημίωση για μη εκτέλεση της σύμβασης, αν οι ελλείψεις του έργου οφείλονται σε υπαιτιότητα του εργολάβου.

Άρθρο 691.

Ο εργοδότης δεν έχει κανένα δικαίωμα για ελλείψεις του έργου, αν είναι υπαίτιος γι' αυτές, είτε εξαιτίας των οδηγιών που έδωσε παρά τις ρητές αντιρρήσεις του εργολάβου είτε κατ' άλλο τρόπο.

Άρθρο 692.
Έγκριση του έργου.

Μετά την έγκριση του έργου από τον εργοδότη ο εργολάβος απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη για τις ελλείψεις του, εκτός αν αυτές δεν μπορούσαν να διαπιστωθούν με κανονική εξέταση όταν έγινε η παραλαβή του έργου ή αν ο εργολάβος τις απέκρυψε με δόλο.

Άρθρο 693.
Παραγραφή.

Οι αξιώσεις του εργοδότη εξαιτίας ελλείψεων του έργου παραγράφονται, όταν περάσουν δέκα χρόνια από τότε που έγινε η παραλαβή του, αν πρόκειται για οικοδομήματα ή για άλλες ακίνητες εγκαταστάσεις· αλλιώς παραγράφονται σε έξι μήνες· στην παραγραφή αυτήν εφαρμόζονται ανάλογα τα άρθρα 555 παρ. 2 έως 558.

Άρθρο 694.
Χρόνος πληρωμής της αμοιβής.

Η αμοιβή του εργολάβου καταβάλλεται κατά την παράδοση του έργου. Αν η αμοιβή συνίσταται σε χρήματα και δεν πιστώθηκε, είναι τοκοφόρα από την παράδοση του έργου.

Αν η παράδοση του έργου και η καταβολή της αμοιβής συμφωνήθηκε να γίνουν τμηματικά, η αμοιβή καταβάλλεται μόλις γίνει η παράδοση κάθε τμήματος.

Άρθρο 695.
Ενέχυρο του εργολάβου.

Για τις απαιτήσεις του από τη σύμβαση ο εργολάβος έχει νόμιμο ενέχυρο στα κινητά πράγματα του εργοδότη που κατασκεύασε ή επισκεύασε, εφόσον αυτά βρίσκονται στην κατοχή του.

Άρθρο 696.
Μεταβολή τιμών του προϋπολογισμού.

Με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 388, αν η σύμβαση καταρτίστηκε με βάση προϋπολογισμό που την ακρίβειά του εγγυήθηκε ρητά ο εργολάβος, αυτός δεν μπορεί

να ζητήσει αύξηση της αμοιβής, και αν ακόμη υπερτιμήθηκαν μεταγενέστερα οι προϋπολογισμένες εργασίες.

'Αρθρο 697.

Αν ο εργολάβος δεν εγγυήθηκε την ακρίβεια του προϋπολογισμού και προκύπτει ανάγκη να γίνει ουσιώδης υπέρβασή του, ο εργοδότης μπορεί να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση παρέχοντας στον εργολάβο αμοιβή για τις εργασίες που εκτελέστηκαν έως την υπαναχώρηση.

Ο εργολάβος οφείλει να ειδοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τον εργοδότη ότι εμφανίζεται ανάγκη να γίνει υπέρβαση του προϋπολογισμού, διαφορετικά χάνει κάθε αξίωση για την επιπλέον δαπάνη ή εργασία.

'Αρθρο 698.

Ποιός φέρει τον κίνδυνο του έργου.

Ο εργολάβος φέρει τον κίνδυνο του έργου ωσότου γίνει η παράδοσή του. Αν ο εργοδότης έγινε υπερήμερος ως προς την αποδοχή, αυτός φέρει τον κίνδυνο.

Ο εργοδότης φέρει τον κίνδυνο της τυχαίας καταστροφής και χειροτέρευσης του υλικού που είχε δώσει.

'Αρθρο 699.

Αν από ελάττωμα της ύλης που χορήγησε ο εργοδότης ή εξαιτίας του τρόπου που αυτός όρισε για την εκτέλεση, το έργο καταστράφηκε ή χειροτέρεψε πριν από την παράδοση ή έγινε αδύνατη η εκτέλεσή του, ο εργολάβος έχει δικαίωμα, εφόσον επέστησε εγκαίρως την προσοχή του εργοδότη σ' αυτούς τους κινδύνους, να απαιτήσει αμοιβή για την εργασία που εκτελέστηκε και απόδοση των δαπανών που δεν περιλαμβάνονται στην αμοιβή. Δεν αποκλείεται και περαιτέρω ευθύνη του εργοδότη εξαιτίας της υπαιτιότητάς του.

'Αρθρο 700.

Δικαίωμα του εργοδότη για καταγγελία.

Ο εργοδότης έχει δικαίωμα έως την αποπεράτωση του έργου να καταγγείλει οποτεδήποτε τη σύμβαση. Αν γίνει καταγγελία, οφείλεται στον εργολάβο η συμφωνημένη αμοιβή, αφαιρείται όμως απ' αυτήν η δαπάνη που εξοικονομήθηκε από τη ματαίωση της σύμβασης, καθώς και οτιδήποτε άλλο ωφελήθηκε ο εργολάβος από άλλη εργασία του ή παρέλειψε με δόλο να ωφεληθεί.

'Αρθρο 701.

Θάνατος του εργολάβου.

Η σύμβαση λύνεται με το θάνατο του εργολάβου, αν τα μέρη απέβλεψαν κυρίως στο πρόσωπό του. Σε τέτοια περίπτωση ο εργοδότης οφείλει να καταβάλει την αξία του χρήσιμου υλικού και το μέρος της αμοιβής που αναλογεί στην εργασία που εκτελέστηκε.

'Αρθρο 702.

Μισθοί εργατών.

Οι εργάτες που χρησιμοποιούνται από τον εργολάβο στην κατασκευή οικοδομικού έργου ή άλλης ακίνητης εγκατάστασης έχουν για το μισθό τους απαίτηση απευθείας κατά του εργοδότη έως το ποσό που αυτός οφείλει στον εργολάβο.

Αφότου ο εργάτης δήλωσε στον εργοδότη πως ασκεί την απαίτησή του, αυτός δεν μπορεί πια να καταβάλει στον εργολάβο ή στο διάδοχό του ή να συμβιβαστεί μαζί τους έτσι ώστε να ζημιωθεί ο εργάτης.

Η συμφωνία που περιορίζει προκαταβολικά αυτά τα δικαιώματα του εργάτη είναι άκυρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ

ΜΕΣΙΤΕΙΑ

'Αρθρο 703.

'Εννοια.

Εκείνος που υποσχέθηκε αμοιβή σε κάποιον (μεσίτη) για τη μεσολάβηση ή την υπόδειξη ευκαιρίας για τη σύναψη μιας σύμβασης, έχει υποχρέωση να πληρώσει μόνο αν η σύμβαση καταρτιστεί ως συνέπεια αυτής της μεσολάβησης ή υπόδειξης. Αν καταρτίστηκε προσύμφωνο αλλά η οριστική σύμβαση ματαιώθηκε, οφείλεται μόνο η μισή αμοιβή.

Για τις δαπάνες του ο μεσίτης έχει αξίωση, μόνο αν συμφωνήθηκε η καταβολή τους. Σ' αυτή την περίπτωση οι δαπάνες οφείλονται και αν ακόμη δεν καταρτίστηκε η σύμβαση

'Αρθρο 704.

Αν η σύμβαση καταρτίστηκε με αναβλητική αίρεση, η αμοιβή του μεσίτη καταβάλλεται, αν πληρωθεί η αίρεση.

Αν η σύμβαση καταρτίστηκε με διαλυτική αίρεση, η αμοιβή καταβάλλεται μόλις συναφθεί η σύμβαση.

'Αρθρο 705.

Αμοιβή λογίζεται ότι συμφωνήθηκε σιωπηρά, αν η μεσολάβηση ή η υπόδειξη κατά τις συνηθισμένες περιστάσεις γίνεται μόνο με αμοιβή ή αν ανατέθηκε σε επαγγελματία μεσίτη.

Αν δεν ορίστηκε το ποσό της αμοιβής, οφείλεται η αμοιβή που ισχύει κατά τη διατίμηση και, αν δεν υπάρχει διατίμηση, η αμοιβή που συνηθίζεται στον τόπο.

'Αρθρο 706.

Ο μεσίτης δεν έχει δικαίωμα σε αμοιβή ούτε σε δαπάνες, αν αντίθετα με το περιεχόμενο της σύμβασης, ενέργησε και για τον άλλο συμβαλλόμενο. Το ίδιο ισχύει αν ο μεσίτης δέχτηκε από τον άλλο υπόσχεση αμοιβής υπό περιστάσεις αντίθετες προς την καλή πίστη.

'Αρθρο 707.

Υπέρμετρη αμοιβή.

Αν η συμφωνημένη αμοιβή του μεσίτη είναι δυσανάλογα μεγάλη, μειώνεται από το δικαστήριο, με αίτηση του οφειλέτη, στο μέτρο που αρμόζει.

'Αρθρο 708.

Προξενητικά γάμου.

Η υπόσχεση προξενητικών γάμου είναι άκυρη, και αυτά που τυχόν καταβλήθηκαν αναζητούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

'Αρθρο 709.

'Εννοια.

Εκείνος που δημόσια προκήρυξε αμοιβή για την εκτέλεση πράξης, ιδίως για την επίτευξη αποτελέσματος, οφείλει την αμοιβή σ' αυτόν που εκτέλεσε, και αν ακόμη αυτός ενέργησε άσχετα με την προκήρυξη.

Προκήρυξη επάθλου που πρόκειται να απονεμηθεί ύστερα από διαγωνισμό, είναι ισχυρή μόνο αν περιέχει προθεσμία για τη διεξαγωγή του διαγωνισμού.

'Αρθρο 710.

Ανάκληση.

Ωσότου περατωθεί η πράξη, εκείνος που έκανε την προκήρυξη μπορεί να την ανακαλέσει με τον ίδιο τρόπο που την έκανε ή με παραπλήσιο τρόπο ή με ιδιαίτερη ανακοίνωση, εκτός αν στην προκήρυξη παραιτήθηκε από την ανάκληση. Σε περίπτωση αμφιβολίας ο προσδιορισμός προθεσμίας για την εκτέλεση της πράξης λογίζεται ως παραίτηση.

Αν η ανάκληση δεν γνωστοποιήθηκε με τον τρόπο αυτό, είναι άκυρη απέναντι σ' εκείνον που, αγνοώντας την ανάκληση και έχοντας αποβλέψει στην προκήρυξη, εκτέλεσε την πράξη.

'Αρθρο 711.

Εκτέλεση από περισσοτέρους.

Αν την πράξη που προκηρύχθηκε εκτέλεσαν περισσότεροι αυτοτελώς, η αμοιβή ανήκει, εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από την προκήρυξη, σ' αυτόν που πρώτος την εκτέλεσε,

και, σε περίπτωση σύγχρονης εκτέλεσης από περισσοτέρους, σε όλους κατά ίσα μέρη.

'Αρθρο 712.

Αν για την επίτευξη του αποτελέσματος συντέλεσαν περισσότεροι, η αμοιβή κατανέμεται μεταξύ τους απ' αυτόν που την προκήρυξε κατά δίκαιη κρίση ανάλογα με τη συμβολή του καθενός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΝΤΟΛΗ

'Αρθρο 713.

'Εννοια.

Με τη σύμβαση της εντολής ο εντολοδόχος έχει υποχρέωση να διεξαγάγει χωρίς αμοιβή την υπόθεση που του ανέθεσε ο εντολέας.

'Αρθρο 714.

Ο εντολοδόχος ευθύνεται για κάθε πταίσμα.

'Αρθρο 715.

Υποκατάσταση άλλου.

Ο εντολοδόχος, αν δεν ορίστηκε διαφορετικά στη σύμβαση, δεν έχει δικαίωμα να υποκαταστήσει άλλον για την εκτέλεση της εντολής, εκτός αν εξαναγκαστεί από τις περιστάσεις ή αν συνηθίζεται η υποκατάσταση.

'Αρθρο 716.

Αν ο εντολοδόχος υποκατέστησε άλλον χωρίς δικαίωμα, ευθύνεται για το πταίσμα του άλλου σαν να ήταν δικό του πταίσμα.

Αν υποκατέστησε άλλον έχοντας το σχετικό δικαίωμα, ο εντολοδόχος ευθύνεται μόνο για πταίσμα ως προς την εκλογή του υποκαταστάτου και ως προς τις οδηγίες που του έδωσε.

Και στις δύο περιπτώσεις ο εντολέας μπορεί να ασκήσει απευθείας κατά του υποκαταστάτου τις αγωγές που έχει εναντίον του ο εντολοδόχος.

'Αρθρο 717.

Παρέκκλιση από τα όρια της εντολής.

Ο εντολοδόχος μπορεί να παρεκκλίνει από τα όρια της εντολής μόνο όταν αδυνατεί να ειδοποιήσει τον εντολέα και είναι συγχρόνως φανερό ότι ο εντολέας θα το είχε επιτρέψει, αν γνώριζε τα περιστατικά που προκάλεσαν την παρέκκλιση.

'Αρθρο 718.

Υποχρέωση του εντολοδόχου.

Ο εντολοδόχος έχει υποχρέωση να παρέχει πληροφορίες στον εντολέα σχετικά με την υπόθεση που του ανατέθηκε και μετά το πέρας της εντολής οφείλει λογοδοσία.

'Αρθρο 719.

Ο εντολοδόχος έχει υποχρέωση να αποδώσει στον εντολέα καθετί που έλαβε για την εκτέλεση της εντολής ή απέκτησε από την εκτέλεσή της.

'Αρθρο 720.

Ο εντολοδόχος, αν χρησιμοποίησε για τον εαυτό του χρήματα του εντολέα, οφείλει τόκο γι' αυτά από τότε που τα χρησιμοποίησε.

'Αρθρο 721.

Υποχρεώσεις του εντολέα.

Ο εντολέας έχει υποχρέωση να προκαταβάλει τις δαπάνες που απαιτούνται για την εκτέλεση της εντολής.

'Αρθρο 722.

Ο εντολέας οφείλει να αποδώσει στον εντολοδόχο ότιδήποτε αυτός δαπάνησε για την κανονική εκτέλεση της εντολής.

'Αρθρο 723.

Ο εντολέας οφείλει να ανορθώσει κάθε ζημία που ο εντολοδόχος έπαθε χωρίς πταίσμα του κατά την εκτέλεση της εντολής.

'Αρθρο 724.

Ανάκληση της εντολής.

Ο εντολέας έχει δικαίωμα να ανακαλέσει την εντολή οποτεδήποτε. Αντίθετη συμφωνία είναι άκυρη, εκτός αν η εντολή αφορά και το συμφέρον του εντολοδόχου ή τρίτου.

'Αρθρο 725.

Καταγγελία από τον εντολοδόχο.

Ο εντολοδόχος έχει δικαίωμα να καταγγείλει την εντολή οποτεδήποτε, αν δεν παραιτήθηκε από το δικαίωμα αυτό. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, η παραίτηση είναι χωρίς αποτέλεσμα.

Αν η καταγγελία έγινε άκαιρα χωρίς σπουδαίο λόγο, ο εντολοδόχος έχει υποχρέωση να ανορθώσει τη ζημία που η καταγγελία προξένησε στον εντολέα.

'Αρθρο 726.

Λύση της εντολής.

Η εντολή λύνεται, αν δεν ορίστηκε το αντίθετο, με το θάνατο του εντολέα ή του εντολοδόχου, καθώς επίσης με την απαγόρευση ή την πτώχευσή τους. Το ίδιο αποτέλεσμα επιφέρει σε περίπτωση νομικού προσώπου η διάλυσή του.

'Αρθρο 727.

Αν στις περιπτώσεις του προηγούμενου άρθρου η λύση της εντολής εκθέτει σε κίνδυνο τα συμφέροντα του εντολέα, ο εντολοδόχος, ο κληρονόμος του ή ο νόμιμος αντιπρόσωπό του έχει υποχρέωση να συνεχίσει την υπόθεση που έχει ανατεθεί ωσότου μπορέσει να φροντίσει ο εντολέας ή ο κληρονόμος του ή ο νόμιμος αντιπρόσωπός του.

'Αρθρο 728.

Με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 224, ο εντολέας ή ο κληρονόμος του ευθύνεται, σαν να υπήρχε ακόμη η εντολή, από τις υποθέσεις που ο εντολοδόχος διεξήγαγε πριν πληροφορηθεί τη λύση της εντολής.

'Αρθρο 729.

Συμβουλή ή σύσταση.

Αν κάποιος έδωσε συμβουλή ή σύσταση, δεν ευθύνεται για τη ζημία που προξενήθηκε απ' αυτήν, εκτός αν με σύμβαση ανέλαβε την ευθύνη ή αν βρισκόταν σε δόλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ

'Εννοια.

'Αρθρο 730.

'Οποιος διοικεί χωρίς εντολή ξένη υπόθεση έχει υποχρέωση να τη διεξάγει προς το συμφέρον του κυρίου και σύμφωνα με την πραγματική ή την εικαζόμενη θέληση του κυρίου.

Αντίθετη θέληση του κυρίου για τη διοίκηση της υπόθεσης δεν λαμβάνεται υπόψη, αν αντιβαίνει στο νόμο ή στα χρηστά ήθη.

'Αρθρο 731.

Υποχρεώσεις του διοικητή.

Ο διοικητής αλλοτρίων ευθύνεται για κάθε πταίσμα. Αν ανέλαβε τη διοίκηση εναντίον της πραγματικής ή της εικαζόμενης θέλησης του κυρίου και έπρεπε να το είχε διαγνώσει, ευθύνεται και για τα τυχαία γεγονότα, εκτός αν αποδείξει ότι η ζημία θα επερχόταν και χωρίς την ανάμιξή του.

'Αρθρο 732.

'Οποιος διοίκησε ξένες υποθέσεις για να αποτρέψει κίνδυνο που απειλούσε τον κύριο ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.

'Αρθρο 733.

Ο διοικητής αλλοτρίων οφείλει, μόλις μπορέσει, να αναγγείλει στον κύριο ότι ανέλαβε τη διοίκηση και να περιμένει, αν δεν υπάρχει άμεσος κίνδυνος από την αναβολή, τις οδηγίες του κυρίου.

'Αρθρο 734.

Ο διοικητής αλλοτρίων έχει απέναντι στον κύριο υποχρέωση να λογοδοτήσει, να αποδώσει όσα απέκτησε από τη διοίκηση και να καταβάλει τόκους κατά τις διατάξεις για την εντολή, που εφαρμόζονται αναλόγως.

'Αρθρο 735.

Αν ο διοικητής αλλοτρίων είναι ανίκανος ή περιορισμένα ικανός για δικαιοπραξία, ευθύνεται από τη διοίκηση μόνο κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Δεν αποκλείεται περαιτέρω ευθύνη από αδικοπραξία.

'Αρθρο 736.

Δικαιώματα του διοικητή.

Αν ο διοικητής αλλοτρίων ανέλαβε τη διοίκηση προς το συμφέρον και σύμφωνα με την πραγματική ή την εικαζόμενη θέληση του κυρίου, έχει δικαίωμα να ζητήσει απ' αυτόν τις δαπάνες της διοίκησης και την ανόρθωση των ζημιών κατά τις διατάξεις για την εντολή, που εφαρμόζονται αναλόγως.

'Αρθρο 737.

Αν δεν συντρέχουν οι όροι του προηγούμενου άρθρου, ο διοικητής δεν έχει δικαίωμα να ζητήσει την ανόρθωση των ζημιών. Απόδοση των δαπανών δικαιούται να ζητήσει μόνο κατά τις διατάξε.ς για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

'Αρθρο 738.

Ο διοικητής δεν έχει καμιά αξίωση από τη διοίκηση, αν είχε την πρόθεση να μην απαιτήσει δαπάνες ή αποζημίωση.

Αν κάποιος έδωσε διατροφή σε συγγενή του εξ αίματος σε ευθεία γραμμή ή δεύτερου βαθμού σε πλάγια γραμμή, λογίγεται σε περίπτωση αμφιβολίας υπέρ αυτού του συγγενή ότι υπήρχε η πρόθεση αυτή.

'Αρθρο 739.

Διοίκηση από κάποιον ξένων υποθέσεων ως δικών του.

'Οποιος, γνωρίζοντας ότι πρόκειται για ξένη υπόθεση, τη διοικεί σαν δική του, με την επιφύλαξη της τυχόν ευθύνης του από αδικοπραξία, έχει τις υποχρεώσεις από τη διοίκηση αλλοτρίων. Στην περίπτωση αυτή ο διοικητής έχει δικαίωμα να απαιτήσει δαπάνες μόνο κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

'Αρθρο 740.

Οι διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων δεν εφαρμόζονται αν κάποιος διεξάγει ξένη υπόθεση νομίζοντας πως είναι δική του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΤΑΙΡΙΑ

'Αρθρο 741.

'Εννοια.

Με τη σύμβαση της εταιρίας δύο ή περισσότεροι έχουν αμοιβαίως υποχρέωση να επιδιώκουν με κοινές εισφορές κοινό σκοπό και ιδίως οικονομικό.

'Αρθρο 742.

Εισφορές.

Οι εισφορές των εταίρων μπορούν να συνίστανται σε εργασία τους, σε χρήματα ή σε άλλα αντικείμενα, καθώς και σε κάθε άλλη παροχή.

Αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, οι εταίροι είναι υποχρεωμένοι σε ίσες εισφορές.

'Αρθρο 743.

Υποχρεώσεις του εταίρου.

Σε περίπτωση υπερημερίας ή αδυναμίας του εταίρου να καταβάλει την εισφορά και να εκτελέσει τις υποχρεώσεις του, αντί για το δικαίωμα υπαναχώρησης κατά τις αρχές για τις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, χωρεί καταγγελία της εταιρίας.

'Αρθρο 744.

Ως προς τον κίνδυνο της εισφοράς και την ευθύνη για ελαττώματά της εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για τη μίσθωση, αν η εισφορά συνίσταται στη χρήση πράγματος ή σε εργασία, και οι διατάξεις για την πώληση, αν η εισφορά συνίσταται στην κυριότητα του πράγματος.

'Αρθρο 745.

Ο εταίρος αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, δεν έχει υποχρέωση να αυξήσει την εισφορά του, ούτε να τη συμπληρώσει, αν μειώθηκε εξαιτίας ζημιών μετά την πραγματοποίησή της.

'Αρθρο 746.

Ο εταίρος ευθύνεται μόνο για την επιμέλεια που δείχνει στις δικές του υποθέσεις.

'Αρθρο 747.

Ο εταίρος δεν δικαιούται να ενεργεί για δικό του ή ξένο λογαριασμό πράξεις αντίθετες με τα συμφέροντα της εταιρίας.

'Αρθρο 748.

Διοίκηση της εταιρίας.

Η διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων ανήκει, αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, σε όλους μαζί τους εταίρους. Για κάθε πράξη χρειάζεται η συναίνεση όλων των εταίρων.

Αν κατά την εταιρική σύμβαση η απόφαση λαμβάνεται κατά πλειοψηφία, σε περίπτωση αμφιβολίας η πλειοψηφία υπολογίζεται με βάση το συνολικό αριθμό των εταίρων.

'Αρθρο 749.

Αν η διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων ανατέθηκε σε έναν ή σε μερικούς από τους εταίρους, οι υπόλοιποι αποκλείονται από τη διαχείριση.

Αν η διαχείριση ανατέθηκε σε μερικούς μόνο από τους εταίρους, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

'Αρθρο 750.

Αν με την εταιρική σύμβαση η διαχείριση των υποθέσεων ανατέθηκε σε περισσότερους ή σε όλους τους συνεταίρους, με την έννοια ότι μπορεί και ο καθένας να ενεργεί μόνος, καθένας από τους λοιπούς διαχειριστές εταίρους μπορεί, αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, να εναντιωθεί στην ενέργεια μιας πράξης πριν από την εκτέλεσή της.

Απέναντι στους τρίτους η εναντίωση ενεργεί μόνο αν αυτοί συναλλάχθηκαν γνωρίζοντάς την.

'Αρθρο 751.

Αν υπάρχουν περισσότεροι διαχειριστές εταίροι, ο καθένας τους δικαιούται να ενεργεί μόνος χωρίς τη συναίνεση των λοιπών ή παρά την εναντίωση κάποιου απ' αυτούς, αν πρόκειται για επείγον μέτρο από την παράλειψη του οποίου απειλείται σοβαρή ζημία της εταιρίας.

'Αρθρο 752.

Ανάκληση του διαχειριστή.

Η διαχείριση που έχει ανατεθεί με την εταιρική σύμβαση σε έναν ή σε μερικούς από τους εταίρους μπορεί να ανα-

κληθεί μόνο για σπουδαίο λόγο. Η συμφωνία που αποκλείει την ανάκληση για σπουδαίο λόγο είναι άκυρη.

Σπουδαίος λόγος θεωρείται ιδίως η βαριά παράβαση καθηκόντων ή η ανικανότητα για τακτική διαχείριση.

Η ανάκληση γίνεται με ομόφωνη απόφαση όλων των λοιπών εταίρων, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία.

'Αρθρο 753.

Παραίτηση.

Ο εταίρος έχει δικαίωμα να παραιτηθεί από τη διαχείριση που του έχει ανατεθεί με την εταιρική σύμβαση μόνο για σπουδαίο λόγο. Συμφωνία που αποκλείει την παραίτηση για σπουδαίο λόγο είναι άκυρη.

'Οποιος παραιτείται άκαιρα, χωρίς σπουδαίο λόγο που να δικαιολογεί την άκαιρη παραίτηση, ευθύνεται για τη ζημία της εταιρίας απ' αυτή την ενέργειά του.

'Αρθρο 754.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις των εταίρων.

Ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του διαχειριστή εταίρου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 714 έως 723 για την εντολή.

Ο εταίρος δεν έχει δικαίωμα να αμειφθεί για τη διαχείριση, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία.

'Αρθρο 755.

Κάθε εταίρος έχει δικαίωμα να πληροφορείται αυτοπροσώπως για την πορεία των εταιρικών υποθέσεων, να εξετάζει τα βιβλία και τα έγγραφα, καθώς και α καταρτίζει περίληψη της περιουσιακής κατάστασης της εταιρίας. Αντίθετη συμφωνία είναι άκυρη.

'Αρθρο 756.

Με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 750 παρ. 2, ο εταίρος εφόσον έχει επιτραπεί σ' αυτόν η διαχείριση με την εταιρική σύμβαση, λογίζεται σε περίπτωση αμφιβολίας πως έχει και την πληρεξουσιότητα να αντιπροσωπεύει τους λοιπούς εταίρους απέναντι στους τρίτους.

'Αρθρο 757.

Η πληρεξουσιότητα που δόθηκε με την εταιρική σύμβαση σε κάποιον εταίρο μπορεί να ανακληθεί από τους λοιπούς μόνο σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 752, και αν δόθηκε σε συνδυασμό με τη διαχείριση, μόνο μαζί μ' αυτήν.

'Αρθρο 758.

Δικαιώματα στην εισφορά ή στα αποκτήματα.

Οι εισφορές των εταίρων, καθώς και καθετί που αποκτάται για την εταιρία από τη διαχείρισή της, ανήκουν σε όλους τους εταίρους κατά το λόγο της εταιρικής μερίδας του καθενός.

Καθετί που ο διαχειριστής εταίρος απέκτησε στο όνομά του, αντιπροσωπεύοντας την εταιρία, έχει υποχρέωση να το καταστήσει κοινό όλων των εταίρων κατά το λόγο της εταιρικής μερίδας του καθενός.

'Αρθρο 759.

Υποχρεώσεις απέναντι σε τρίτους.

Οι υποχρεώσεις που γεννήθηκαν απέναντι σε τρίτους από τη διαχείριση ή την αντιπροσώπευση της εταιρίας βαρύνουν όλους τους εταίρους κατά το λόγο της εταιρικής μερίδας του καθενός.

'Αρθρο 760.

Αμοιβαίες απαιτήσεις των εταίρων.

Οι απαιτήσεις μεταξύ των εταίρων από την εταιρική σύμβαση δεν μεταβιβάζονται.

Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται ως προς τις απαιτήσεις του διαχειριστή εταίρου από τη διαχείριση, εφόσον αυτές μπορούν να απαιτηθούν και πριν από την εκκαθάριση, καθώς επίσης ως προς τις απαιτήσεις που αφορούν την αναλογία στα κέρδη ή το προϊόν της εκκαθάρισης.

'Αρθρο 761.

Αμεταβίβαστη η εταιρική μερίδα.

Ωσότου τελειώσει η εκκαθάριση κάθε εταίρος έχει υποχρέωση απέναντι στους λοιπούς να μη διαθέσει το μερίδιό του στα κοινά πράγματα. Επίσης δεν έχει δικαίωμα να ζητήσει τη διανομή των κοινών πραγμάτων πριν περατωθεί η εκκαθάριση.

'Αρθρο 762.

Διανομή κερδών και ζημιών.

Σε περίπτωση εταιρίας με διάρκεια μακρότερη από ένα έτος ο λογαριασμός κλείνεται και τα κέρδη μοιράζονται στο τέλος κάθε έτους, εφόσον δεν προκύπτει κάτι άλλο από την εταιρική σύμβαση.

'Αρθρο 763.

Αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, οι εταίροι μετέχουν στα κέρδη και στις ζημίες κατά ίσα μέρη, ανεξάρτητα από την εισφορά τους.

Αν η αναλογία του καθενός ορίστηκε μόνο ως προς τα κέρδη ή μόνο ως προς τις ζημίες, σε περίπτωση αμφιβολίας η αναλογία αυτή ισχύει και για τα δύο.

'Αρθρο 764.

Η συμφωνία με την οποία κάποιος εταίρος αποκλείεται από τα κέρδη ή απαλλάσσεται από τις ζημίες είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο αυτός.

Η συμφωνία με την οποία ο εταίρος που συνεισφέρει μόνο την εργασία του δεν θα συμμετέχει στις ζημίες είναι ισχυρή.

'Αρθρο 765.

Λύση της εταιρίας.

Η εταιρία που έχει συσταθεί για ορισμένο χρόνο λύνεται μόλις περάσει αυτός ο χρόνος.

'Αρθρο 766.

Λύση με καταγγελία.

Η εταιρία που έχει συσταθεί για ορισμένο χρόνο λύνεται με καταγγελία πριν περάσει ο χρόνος αυτός, αν υπάρχει σπουδαίος λόγος. Αντίθετη συμφωνία, που περιορίζει με προθεσμία ή με άλλον τρόπο το δικαίωμα αυτό της καταγγελίας, είναι άκυρη.

'Αρθρο 767.

Εταιρία που έχει αόριστη διάρκεια λύνεται οποτεδήποτε με καταγγελία οποιουδήποτε εταίρου.

Αν ο εταίρος κατάγγειλε την εταιρία άκαιρα και χωρίς σπουδαίο λόγο, που να δικαιολογεί την άκαιρη καταγγελία, ενέχεται για τη ζημία που προκάλεσε η λύση στους άλλους εταίρους.

'Αρθρο 768.

Η εταιρία που έχει συσταθεί για ολόκληρη τη ζωή κάποιου από τους εταίρους λογίζεται ότι έχει συσταθεί για αόριστη διάρκεια.

'Αρθρο 769.

Σιωπηρή ανανέωση.

Αν η εταιρία που έχει συσταθεί για ορισμένο χρόνο συνεχίζεται σιωπηρά και ύστερα από την πάροδο αυτού του χρόνου, λογίζεται ότι ανανεώθηκε για αόριστο χρόνο.

'Αρθρο 770.

Καταγγελία για παράβαση υποχρεώσεων.

Αν ο σπουδαίος λόγος, για τον οποίο καταγγέλθηκε η εταιρία, συνίσταται στο ότι κάποιος από τους εταίρους έχει παραβεί τις εταιρικές υποχρεώσεις του, ο εταίρος αυτός ενέχεται για τη ζημία που προκάλεσε η λύση της εταιρίας στους λοιπούς εταίρους.

Άρθρο 771.

Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος για να καταγγελθεί η εταιρία, ο οποίος αφορά παράβαση των υποχρεώσεων εταίρου, το δικαστήριο μπορεί, μετά αίτηση όλων των λοιπών εταίρων, να αποκλείσει από την εταιρία τον υπαίτιο. Αφότου επιδοθεί η τελεσίδικη απόφαση, η εταιρία συνεχίζεται μεταξύ των λοιπών εταίρων.

Άρθρο 772.

Λύση από το σκοπό.

Η εταιρία λύνεται, αν ο σκοπός της πραγματοποιήθηκε ή έγινε ανέφικτος.

Άρθρο 773.

Λύση λόγω θανάτου.

Η εταιρία λύνεται με το θάνατο ενός από τους εταίρους. Μπορεί όμως να συμφωνηθεί ότι η εταιρία θα συνεχιστεί είτε μεταξύ των λοιπών εταίρων είτε μεταξύ αυτών και των κληρονόμων εκείνου που πέθανε. Η ανηλικότητα των κληρονόμων δεν παραβλάπτει το κύρος της συμφωνίας.

Άρθρο 774.

Αν η εταιρία λυθεί με το θάνατο ενός από τους εταίρους, ο κληρονόμος του έχει υποχρέωση να το γνωστοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στους λοιπούς εταίρους και, αν επίκειται κίνδυνος από την αναβολή, να συνεχίσει τη διαχείριση που είχε ανατεθεί σ' εκείνον που πέθανε, ωσότου ληφθούν τα αναγκαία μέτρα. Με τους ίδιους όρους έχουν και οι λοιποί εταίροι υποχρέωση να συνεχίσουν προσωρινά τη διαχείριση που τους είχε ανατεθεί. Στο διάστημα αυτό η η εταιρία λογίζεται ότι υπάρχει.

Άρθρο 775.

Λύση με την απαγόρευση ή την πτώχευση ενός.

Η εταιρία λύνεται με την απαγόρευση ή την κήρυξη σε πτώχευση ενός από τους εταίρους, εκτός αν συμφωνήθηκε πως σ' αυτή την περίπτωση η εταιρία θα συνεχίζεται μεταξύ των λοιπών εταίρων.

Άρθρο 776.

Διαχείριση μετά τη λύση.

Με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 224, αν η εταιρία λύθηκε με άλλον τρόπο και όχι με καταγγελία, η διαχειριστική εξουσία που κατά την εταιρική σύμβαση ανήκει σε κάποιον εταίρο εξακολουθεί να υπάρχει γι' αυτόν εφόσον χωρίς υπαιτιότητά του αγνοεί τη λύση.

Άρθρο 777.

Εκκαθάριση.

Η εταιρία λογίζεται ότι εξακολουθεί και μετά τη λύση της, εφόσον το απαιτούν οι ανάγκες και ο σκοπός της εκκαθάρισης. Από τη λύση παύει η εξουσία των διαχειριστών εταίρων.

Άρθρο 778.

Αφού λυθεί η εταιρία η εκκαθάριση, αν δεν συμφωνήθηκε κάτι άλλο, ενεργείται από όλους τους εταίρους μαζί ή από εκκαθαριστή που έχει διοριστεί με ομόφωνη απόφαση όλων. Σε περίπτωση διαφωνίας ο εκκαθαριστής διορίζεται ή αντικαθίσταται από το δικαστήριο με αίτηση ενός από τους εταίρους και η αντικατάσταση γίνεται μόνο για σπουδαίους λόγους.

Άρθρο 779.

Απόδοση αυτούσιων πραγμάτων.

Σε περίπτωση που η εισφορά συνίσταται στη χρήση ορισμένων πραγμάτων, τα πράγματα αυτά αποδίδονται αυτούσια.

Άρθρο 780.

Τρόπος της εκκαθάρισης.

Κατά την εκκαθάριση πρώτα εξοφλούνται τα κοινά χρέη των εταίρων απέναντι σε τρίτους, καθώς και όσα υπάρχουν μεταξύ των εταίρων, και κατόπιν επιστρέφονται οι εισφορές.

Αν η εισφορά δεν συνίσταται σε χρήμα, καταβάλλεται η αξία του αντικειμένου της κατά το χρόνο της πραγματοποίησής της.

Αν η εισφορά συνίσταται σε εργασία ή σε χρήση πράγματος δεν αποδίδεται.

Άρθρο 781.

Μετατροπή του ενεργητικού σε χρήμα.

Η εταιρική περιουσία μετατρέπεται σε χρήμα, εφόσον αυτό απαιτείται για την εξόφληση των εταιρικών χρεών και για την απόδοση των εισφορών. Η μετατροπή γίνεται κατά τις διατάξεις για την πώληση κοινού πράγματος.

Άρθρο 782.

Ό,τι απομένει μετά την εξόφληση των χρεών και την απόδοση των εισφορών, διανέμεται στους εταίρους κατά το λόγο της μερίδας που έχει ο καθένας στα κέρδη.

Άρθρο 783.

Ανεπάρκεια του ενεργητικού.

Αν τα εταιρικά πράγματα δεν αρκούν για την εξόφληση των χρεών και την απόδοση των εισφορών, για ό,τι λείπει ενέχονται οι εταίροι κατά το λόγο της συμμετοχής τους στις ζημίες. Αν δεν είναι δυνατόν να εισπραχθεί από έναν εταίρο το έλλειμμα που του αναλογεί, ενέχονται γι' αυτό κατά την ίδια αναλογία οι λοιποί εταίροι.

Άρθρο 784.

Προσωπικότητα της αστικής εταιρίας.

Η εταιρία του κεφαλαίου αυτού, αν επιδιώκει οικονομικό σκοπό, αποκτά νομική προσωπικότητα, εφόσον τηρηθούν οι όροι της δημοσιότητας που ο νόμος τάσσει για το σκοπό αυτό στις ομόρρυθμες εμπορικές εταιρίες. Η προσωπικότητα αυτής της αστικής εταιρίας εξακολουθεί να υπάρχει ωσότου περατωθεί η εκκαθάριση και για τις ανάγκες της εκκαθάρισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Άρθρο 785.

Έννοια.

Αν ένα δικαίωμα ανήκει σε περισσοτέρους από κοινού, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, υπάρχει ανάμεσά τους κοινωνία κατ' ιδανικά μέρη. Σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι τα μέρη είναι ίσα.

Άρθρο 786.

Δικαιώματα του κοινωνού.

Κάθε κοινωνός έχει ανάλογη μερίδα στους καρπούς του κοινού αντικειμένου.

Άρθρο 787.

Κάθε κοινωνός έχει δικαίωμα να κάνει χρήση του κοινού αντικειμένου, εφόσον αυτή δεν εμποδίζει τη σύγχρηση των λοιπών.

Άρθρο 788.

Διοίκηση του κοινού.

Η διοίκηση του κοινού ανήκει σε όλους μαζί τους κοινωνούς. Στις μεταξύ τους σχέσεις ευθύνονται για κάθε πταίσμα.

Αν επίκειται κίνδυνος, καθένας από αυτούς έχει δικαίωμα, και χωρίς τη συναίνεση των λοιπών, να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για τη συντήρηση του πράγματος.

Άρθρο 789.

Αποφάσεις με πλειοψηφία.

Με απόφαση της πλειοψηφίας των κοινωνών μπορεί να καθοριστεί ο τρόπος της τακτικής διοίκησης και εκμετάλ-

λευσης που αρμόζει στο κοινό αντικείμενο. Η πλειοψηφία υπολογίζεται με βάση το μέγεθος των μερίδων.

'Αρθρο 790.

Κανονισμός από το δικαστήριο.

Αν η διοίκηση και η χρησιμοποίηση δεν καθορίστηκε με κοινή συμφωνία ή με πλειοψηφία, καθένας από τους κοινωνούς έχει δικαίωμα να ζητήσει να την κανονίσει το δικαστήριο με τον τρόπο που είναι ο πιο πρόσφορος και συμφέρει περισσότερο σε όλους τους κοινωνούς. Αν υπάρχει ανάγκη, το δικαστήριο μπορεί να διορίσει διαχειριστή.

'Αρθρο 791.

Ενέργεια υπέρ και κατά των διαδόχων.

Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων η απόφαση των κοινωνών ή του δικαστηρίου ισχύει υπέρ και κατά των ειδικών διαδόχων τους.

'Αρθρο 792.

Ουσιώδεις μεταβολές και προσθήκες.

Ουσιώδης μεταβολή του κοινού αντικειμένου ή δυσανάλογα δαπανηρή προσθήκη σ' αυτό δεν μπορεί να αποφασιστεί από την πλειοψηφία ούτε να απαιτηθεί με αγωγή.

Το δικαίωμα κάθε κοινωνού για την αναλογία του στα ωφελήματα από το κοινό αντικείμενο δεν υπόκειται σε καμία μείωση χωρίς τη συναίνεσή του.

'Αρθρο 793.

Διάθεση της μερίδας.

Κάθε κοινωνός έχει δικαίωμα να διαθέσει το μερίδιό του. Για τη διάθεση ολόκληρου του κοινού αντικειμένου απαιτείται να συμπράξουν όλοι.

'Αρθρο 794.

Δαπάνες για το κοινό αντικείμενο.

Κάθε κοινωνός ενέχεται απέναντι στους λοιπούς, κατά την αναλογία της μερίδας του, για τα έξοδα της συντήρησης, της διοίκησης και της χρησιμοποίησης του κοινού.

'Αρθρο 795.

Δικαίωμα για λύση της κοινωνίας.

Κάθε κοινωνός έχει δικαίωμα να απαιτήσει οποτεδήποτε τη λύση της κοινωνίας, εφόσον το δικαίωμα αυτό δεν αποκλείεται από δικαιοπραξία ή από τον προορισμό του κοινού πράγματος για κάποιο διαρκή σκοπό.

Με δικαιοπραξία μπορεί να αποκλειστεί η λύση της κοινωνίας το πολύ για δέκα χρόνια.

'Αρθρο 796.

Απαγόρευση της λύσης.

Η δικαιοπραξία με την οποία αποκλείεται στον κοινωνό για ορισμένο χρόνο η λύση της κοινωνίας ισχύει υπέρ και κατά των ειδικών διαδόχων του.

'Αρθρο 797.

Πρόωρη λύση για σπουδαίο λόγο.

Λύση της κοινωνίας μπορεί να ζητηθεί για σπουδαίο λόγο και πριν από το συμφωνημένο χρόνο. Η συμφωνία που περιορίζει προκαταβολικά το δικαίωμα αυτό είναι άκυρη.

'Αρθρο 798.

Διανομή.

Η λύση της κοινωνίας επέρχεται με διανομή.

'Αρθρο 799.

Αν δεν συμφωνούν για τη διανομή όλοι οι κοινωνοί, κάθε κοινωνός μπορεί να απαιτήσει δικαστική διανομή κατά τις διατάξεις της πολιτικής δικονομίας.

'Αρθρο 800.

Αυτούσια διανομή.

Η διανομή γίνεται αυτουσίως, αν το αντικείμενο ή τα αντικείμενα που πρόκειται να διανεμηθούν είναι δυνατόν χωρίς μείωση της αξίας να διαιρεθούν σε ομοειδή μέρη ανάλογα με τις μερίδες των κοινωνών.

'Αρθρο 801.

Πλειστηριασμός.

Αν το δικαστήριο διέταξε την πώληση με πλειστηριασμό, διανέμεται το εκπλειστηρίασμα. Σε περίπτωση που απαγορεύεται να εκποιηθεί το κοινό σε τρίτον, ο πλειστηριασμός γίνεται μεταξύ των κοινωνών.

'Αρθρο 802.

Αμοιβαίες απαιτήσεις από την κοινωνία.

Κατά τη δικαστική διανομή κάθε κοινωνός έχει δικαίωμα να απαιτήσει να του πληρωθούν οι αξιώσεις που έχει από την κοινωνία κατά των άλλων κοινωνών από το μέρος που περιέρχεται με τη διανομή στον οφειλέτη. Γι' αυτή την πληρωμή το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την πώληση αυτού του μέρους με πλειστηριασμό.

'Αρθρο 803.

Δικαιώματα τρίτων στο κοινό πράγμα.

Εμπράγματα δικαιώματα τρίτων πάνω στο κοινό πράγμα δεν παραβλάπτονται από τη διανομή, αδιάφορο αν έγινε αυτουσίως ή με πώληση εκούσια ή με πλειστηριασμό.

'Αρθρο 804.

Ευθύνη για ελαττώματα του μέρους
που έλαχε στον κάθε κοινωνό.

Για πραγματικά και νομικά ελαττώματα του μέρους του κοινού πράγματος, που περιήλθε με τη διανομή στον κάθε κοινωνό, οι λοιποί κοινωνοί ευθύνονται κατά τις διατάξεις για την πώληση, ανάλογα με τη μερίδα τους.

'Αρθρο 805.

Η αξίωση για τη λύση της κοινωνίας δεν παραγράφεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΕΚΤΟ

ΔΑΝΕΙΟ

'Αρθρο 806.

'Εννοια.

Με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.

'Αρθρο 807.

Χρόνος απόδοσης.

Αν δεν ορίστηκε χρόνος για την απόδοση του δανείου ούτε συνάγεται αυτός από τις περιστάσεις, το δάνειο αποδίδεται αφού περάσει ένας μήνας από την καταγγελία του δανειστή ή του οφειλέτη. Αν είναι άτοκο, ο οφειλέτης έχει δικαίωμα να το αποδώσει και χωρίς καταγγελία.

'Αρθρο 808.

Υπερημερία.

Λόγω υπερημερίας ως προς την απόδοση, ο οφειλέτης χρηματικού δανείου δεν έχει σε καμιά περίπτωση υποχρέωση να καταβάλει άλλη αποζημίωση εκτός από το νόμιμο ή το συμβατικό τόκο. Αντίθετη συμφωνία είναι άκυρη.

'Αρθρον 809.

Υπόσχεση δανείου σε αφερέγγυο πρόσωπο.

Εκείνος που υποσχέθηκε την παροχή δανείου έχει δικαίωμα

να την αρνηθεί, αν ο δέκτης της υπόσχεσης έγινε μετά την υπόσχεση αφερέγγυος.

Το ίδιο δικαίωμα έχει αυτός που υποσχέθηκε και όταν η αφερεγγυότητα υπήρχε κατά την υπόσχεση, αυτός όμως την αγνοούσε χωρίς υπαιτιότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΧΡΗΣΙΔΑΝΕΙΟ

Άρθρο 810.
Έννοια.

Με τη σύμβαση του χρησιδανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους (χρήστης) παραχωρεί στον άλλο τη χρήση πράγματος χωρίς αντάλλαγμα και αυτός (χρησάμενος) έχει υποχρέωση να αποδώσει το πράγμα μετά τη λήξη της σύμβασης.

Άρθρο 811.
Υποχρεώσεις του χρήστη.

Ο χρήστης ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.

Άρθρο 812.

Ο χρήστης οφείλει αποζημίωση για ελαττώματα του πράγματος, που την ύπαρξή τους αποσιώπησε με δόλο.

Άρθρο 813.
Υποχρεώσεις του χρησαμένου.

Ο χρησάμενος φέρει τις συνηθισμένες δαπάνες για τη συντήρηση του πράγματος. Για άλλες δαπάνες έχει αξίωση σύμφωνα με τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων και έχει δικαίωμα αφαίρεσης πριν από την απόδοση του πράγματος.

Άρθρο 814.

Ο χρησάμενος δεν ευθύνεται για φθορά ή μεταβολές του πράγματος, που προέρχονται από τη συμφωνημένη χρήση.

Άρθρο 815.

Ο χρησάμενος δεν έχει δικαίωμα να κάνει χρήση διαφορετική από τη συμφωνημένη, ούτε να παραχωρήσει χωρίς άδεια του χρήστη τη χρήση του πράγματος σε τρίτον.

Άρθρο 816.
Λήξη

Το χρησιδάνειο, αν δεν ορίστηκε η διάρκεια της σύμβασης, λήγει μόλις ο χρησάμενος κάνει χρήση του πράγματος, ή περάσει ο χρόνος κατά τον οποίο μπορούσε να κάνει χρήση.

Άρθρο 817.

Ο χρήστης έχει δικαίωμα να απαιτήσει το πράγμα και πριν από τη λήξη της σύμβασης, αν ο χρησάμενος το χρησιμοποιεί αντίθετα προς τους όρους της σύμβασης, ή αν το χειροτερεύει, ή αν το παραχώρησε χωρίς δικαίωμα σε τρίτον, ή αν ο ίδιος ο χρήστης χρειάστηκε επειγόντως το πράγμα και δεν μπορούσε να προβλέψει αυτή την ανάγκη.

Άρθρο 818.

Το χρησιδάνειο λήγει με το θάνατο του χρησαμένου.

Άρθρο 819.

Αν ο χρησάμενος παραχώρησε το πράγμα σε τρίτον, ο χρήστης μετά τη λήξη του χρησιδανείου μπορεί να απαιτήσει και εναντίον του τρίτου την απόδοση του πράγματος.

Άρθρο 820.
Παραγραφή.

Οι αξιώσεις του χρήστη για αποζημίωση λόγω μεταβολών ή φθορών του πράγματος παραγράφονται αφού περάσουν έξι μήνες από τότε που το ανέλαβε· σε κάθε περίπτωση παραγράφονται μαζί με την αξίωση του χρήστη για ανάληψη του πράγματος.

Άρθρο 821.

Οι αξιώσεις του χρησαμένου για δαπάνες παραγράφονται αφού περάσουν έξι μήνες από τη λήξη του χρησιδανείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΟΓΔΟΟ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Άρθρο 822.
Έννοια.

Με τη σύμβαση της παρακαταθήκης ο θεματοφύλακας παραλαμβάνει από άλλον κινητό πράγμα για να το φυλάει με την υποχρέωση να το αποδώσει όταν του ζητηθεί. Αμοιβή μπορεί να απαιτηθεί μόνο όταν συμφωνήθηκε ή συνάγεται από τις περιστάσεις.

Άρθρο 823.
Υποχρεώσεις του θεματοφύλακα.

Ο θεματοφύλακας οφείλει να καταβάλει την επιμέλεια που καταβάλει στις δικές του υποθέσεις. Αν όμως οφείλεται αμοιβή για τη φύλαξη, ευθύνεται για κάθε πταίσμα.

Άρθρο 824.

Ο θεματοφύλακας δεν έχει δικαίωμα να μεταχειρίζεται το πράγμα χωρίς την άδεια του παρακαταθέτη.

Επίσης δεν έχει δικαίωμα να καταθέσει το πράγμα σε τρίτον, εκτός αν εξουσιοδοτήθηκε γι' αυτό από τον παρακαταθέτη, ή αν εξαναγκάστηκε από τις περιστάσεις, ή αν συνηθίζεται η περαιτέρω κατάθεση.

Άρθρο 825.

Ο θεματοφύλακας που κατέθεσε το πράγμα σε τρίτον ευθύνεται, αν το έκανε χωρίς δικαίωμα, για κάθε πταίσμα του τρίτου· αν έκανε την κατάθεση έχοντας το σχετικό δικαίωμα, ευθύνεται για πταίσμα ως προς την εκλογή του τρίτου.

Και στις δύο περιπτώσεις ο παρακαταθέτης μπορεί να ασκήσει απευθείας κατά του τρίτου τις αγωγές που έχει εναντίον του ο θεματοφύλακας.

Άρθρο 826.
Υποχρεώσεις του παρακαταθέτη.

Ο παρακαταθέτης οφείλει να αποδώσει στο θεματοφύλακα ό,τι αυτός δαπάνησε κανονικά για τη φύλαξη του πράγματος. Οφείλει επίσης να τον αποζημιώσει για τη ζημία από την παρακαταθήκη, εκτός αν η ζημία αυτή δεν προέρχεται από πταίσμα του.

Άρθρο 827.
Χρόνος απόδοσης.

Ο θεματοφύλακας, αν ο παρακαταθέτης απαιτεί το πράγμα, οφείλει να το αποδώσει και αν ακόμη δεν έχει περάσει η προθεσμία που ορίστηκε για τη φύλαξή του.

Άρθρο 828.

Ο θεματοφύλακας δεν έχει δικαίωμα να επιστρέψει το πράγμα που παρακατατέθηκε πριν περάσει η προθεσμία που ορίστηκε, εκτός αν απρόβλεπτα περιστατικά του καθιστούν αδύνατη την ασφαλή φύλαξη του πράγματος για περισσότερο χρόνο χωρίς δική του ζημία.

Αν δεν ορίστηκε προθεσμία για τη φύλαξη, ο θεματοφύλακας μπορεί να επιστρέψει το πράγμα οποτεδήποτε.

Άρθρο 829.
Τόπος απόδοσης.

Το πράγμα, εφόσον δεν ορίστηκε διαφορετικά, αποδίδεται στον τόπο όπου φυλάγεται. Ο θεματοφύλακας δεν έχει υποχρέωση να προσκομίσει το πράγμα στον παρακαταθέτη.

Άρθρο 830.
Ανώμαλη παρακαταθήκη.

Η κατάθεση χρημάτων ή άλλων αντικαταστατών πραγ-

μάτων, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ως δάνειο, αν ο θεματοφύλακας έχει την εξουσία να τα χρησιμοποιεί. Σχετικά όμως με το χρόνο και τον τόπο της απόδοσης ισχύουν, σε περίπτωση αμφιβολίας, οι διατάξεις για την παρακαταθήκη.

Ο θεματοφύλακας χρεογράφων δεν έχει εξουσία να τα διαθέτει, αν αυτή δεν του δόθηκε με έγγραφο και ρητά.

'Αρθρο 831.

Μεσεγγύηση.

Αν δύο ή περισσότεροι παρέδωσαν σε τρίτον ένα πράγμα κινητό ή ακίνητο για εξασφάλιση των αμφισβητούμενων ή αβέβαιων δικαιωμάτων τους πάνω σ' αυτό, ο θεματοφύλακας (μεσεγγυούχος) έχει την υποχρέωση να το αποδώσει μόνο με τη συναίνεση όλων ή μετά δικαστική απόφαση.

'Αρθρο 832.

Ο μεσεγγυούχος του προηγούμενου άρθρου ή αυτός που διορίστηκε με δικαστική απόφαση υπόκειται στις διατάξεις που αφορούν το θεματοφύλακα, εφόσον τα μέρη δεν όρισαν διαφορετικά.

'Αρθρο 833.

Αν το επιβάλλει η φύση του αντικειμένου, ο μεσεγγυούχος έχει υποχρέωση να επιχειρεί και πράξεις διαχείρισης, οπότε εφαρμόζονται ως προς αυτές οι διατάξεις για την εντολή.

Αν υπάρχει φανερή ανάγκη, ή αν η διατήρηση του πράγματος είναι αδύνατη, ο μεσεγγυούχος έχει δικαίωμα να το εκποιήσει με τον τρόπο που συμφέρει περισσότερο στα μέρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΕΝΑΤΟ
ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΩΝ

'Αρθρο 834.

Έκταση της ευθύνης.

Ο ξενοδόχος ευθύνεται για κάθε βλάβη, καταστροφή ή αφαίρεση των πραγμάτων που έφεραν οι πελάτες στο ξενοδοχείο, εκτός αν η ζημία οφείλεται στον ίδιο τον πελάτη ή σε επισκέπτη, συνοδό ή υπηρέτη του, ή στην ιδιάζουσα φύση του πράγματος ή σε ανώτερη βία.

Με ξενοδοχεία εξομοιώνονται τα οικοτροφεία, οι κλινικές, οι κλινάμαξες και τα επιβατικά πλοία ή αερόπλοια για το κατάλυμα που παρέχουν στους πελάτες.

'Αρθρο 835.

Χρήματα και τιμαλφή.

Για χρήματα, χρεόγραφα και τιμαλφή η ευθύνη του ξενοδόχου σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο περιορίζεται στο ποσό των τριάντα χιλιάδων δραχμών για κάθε πελάτη, εκτός αν ο ξενοδόχος, γνωρίζοντας την ιδιότητα των πραγμάτων αυτών, ανέλαβε τη φύλαξή τους ή την αποποιήθηκε, καθώς και αν η ζημία προήλθε από πταίσμα του ξενοδόχου ή της οικογένειας ή του προσωπικού του.

'Αρθρο 836.

Ζημία που δεν γνωστοποιήθηκε.

Αν ο πελάτης, έχοντας πληροφορηθεί τη ζημία, βραδύνει αδικαιολόγητα να την αναγγείλει στον ξενοδόχο, επέρχεται απόσβεση της αξίωσής του για αποζημίωση, εκτός αν είχε παραδώσει τα πράγματα στον ξενοδόχο ή η ζημία οφείλεται σε πταίσμα του ξενοδόχου, της οικογένειας ή του προσωπικού του.

'Αρθρο 837.

Μονομερής γνωστοποίηση για μη ύπαρξη ευθύνης.

Κάθε μονομερής γνωστοποίηση του ξενοδόχου που αποκλείει ή περιορίζει την ευθύνη του είναι άκυρη.

'Αρθρο 838.

Ενέχυρο στα εισκομισθέντα.

Ο ξενοδόχος έχει νόμιμο ενέχυρο στα πράγματα που έχει φέρει ο πελάτης στο ξενοδοχείο για τις απαιτήσεις του από τη διαμονή του πελάτη σ' αυτό και από τις συναφείς παροχές. Οι διατάξεις για το νόμιμο ενέχυρο του εκμισθωτή ακινήτου εφαρμόζονται αναλόγως.

'Αρθρο 839.

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται αναλόγως και για όσους διατηρούν στάβλους, αποθήκες, αμαξοστάσια, αεροδρόμια, ως προς τα ζώα, τις άμαξες, τα αυτοκίνητα, τα αερόπλοια και τα συναφή πράγματα που οι πελάτες φέρνουν σ' αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ
ΙΣΟΒΙΑ ΠΡΟΣΟΔΟΣ

'Αρθρο 840.

Έννοια.

Η υποχρέωση για ισόβια παροχή χρημάτων ή άλλων αντικαταστατών πραγμάτων σε περιοδικές δόσεις (ισόβια πρόσοδος) μπορεί να συσταθεί για ολόκληρη τη ζωή του δικαιούχου ή του οφειλέτη ή τρίτου. Σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι έχει συσταθεί για ολόκληρη τη ζωή του δικαιούχου.

Το ποσό που καθορίστηκε για την πρόσοδο δηλώνει, σε περίπτωση αμφιβολίας, το ποσό της προσόδου που πρέπει να καταβάλλεται ετησίως.

'Αρθρο 841.

Καταβολή της προσόδου.

Η πρόσοδος προκαταβάλλεται, αν είναι χρηματική, κάθε μήνα, και οποιαδήποτε άλλη σε χρονικές περιόδους που καθορίζονται από το σκοπό της προσόδου.

Αν ο δικαιούχος πεθάνει πριν από το τέλος της περιόδου, για την οποία πρέπει να προκαταβληθεί η πρόσοδος, ο οφειλέτης οφείλει ολόκληρο το ποσό της περιόδου.

'Αρθρο 842.

Σύμβαση.

Η σύμβαση για ισόβια πρόσοδο είναι άκυρη, αν δεν καταρτιστεί ενώπιον συμβολαιογράφου.

'Αρθρο 843.

Εκχώρηση και κατάσχεση.

Ο δικαιούχος προσόδου μπορεί να εκχωρήσει τα δικαιώματά του, εκτός αν ορίστηκε διαφορετικά.

Αυτός που συνιστά πρόσοδο υπέρ άλλου από χαριστική αιτία μπορεί ταυτόχρονα να ορίσει ότι είναι ακατάσχετη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ
ΠΑΙΓΝΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

'Αρθρο 844.

Δεν γεννιέται απαίτηση.

Από παίγνιο ή από στοίχημα δεν γεννιέται απαίτηση. Το ίδιο ισχύει και για την αφηρημένη υπόσχεση ή αναγνώριση τέτοιας οφειλής, ή για την έκδοση συναλλαγματικής, ή άλλου χρεωστικού ομολόγου για το σκοπό αυτό.

'Αρθρο 845.

Όσα καταβλήθηκαν δεν αναζητούνται.

Τα χρέη από παίγνιο ή από στοίχημα που καταβλήθηκαν εκούσια και χωρίς δόλο ή άλλο τέχνασμα εκείνου που κέρδισε, δεν αναζητούνται.

'Αρθρο 846.

Απαίτηση από λαχείο γεννιέται μόνο αν η σύστασή του έχει επιτραπεί με νόμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΓΓΥΗΣΗ

Άρθρο 847.
Έννοια.

Με τη σύμβαση της εγγύησης ο εγγυητής αναλαμβάνει απέναντι στο δανειστή την ευθύνη ότι θα καταβληθεί η οφειλή.

Άρθρο 848.

Εγγύηση μπορεί να δοθεί και για οφειλή μελλοντική ή υπό αίρεση.

Άρθρο 849.
Σύσταση.

Η εγγύηση είναι άκυρη, αν δεν δηλωθεί εγγράφως. Η έλλειψη του εγγράφου καλύπτεται, εφόσον ο εγγυητής εκπλήρωσε την οφειλή.

Άρθρο 850.
Εγγύηση για άκυρη οφειλή.

Η εγγύηση προϋποθέτει έγκυρη κύρια οφειλή. Είναι όμως ισχυρή η εγγύηση για οφειλή που συνομολογήθηκε από πρόσωπο ανίκανο ή περιορισμένα ικανό για δικαιοπραξία, αν ο εγγυητής εγγυήθηκε για το πρόσωπο αυτό γνωρίζοντας την ανικανότητά του.

Άρθρο 851.
Έκταση της ευθύνης του εγγυητή.

Ο εγγυητής ευθύνεται για την έκταση που έχει κάθε φορά η κύρια οφειλή, και ιδίως για τις συνέπειες του πταίσματος ή της υπερημερίας του πρωτοφειλέτη.

Άρθρο 852.

Ο εγγυητής, σε περίπτωση αμφιβολίας, δεν ευθύνεται για παρεπόμενες παροχές που είχαν συμφωνηθεί και ήταν απαιτητές κατά το χρόνο της εγγύησης. Για τέτοιες παροχές που γίνονται απαιτητές μετά την εγγύηση, ο εγγυητής σε περίπτωση αμφιβολίας ευθύνεται μόνο αν κατά το χρόνο της εγγύησης γνώριζε την ύπαρξή τους.

Άρθρο 853.
Ενστάσεις του εγγυητή.

Ο εγγυητής μπορεί να προτείνει εναντίον του δανειστή τις μη προσωποπαγείς ενστάσεις του πρωτοφειλέτη, και αν ακόμη αυτός παραιτηθεί απ' αυτές μετά τη συνομολόγηση της εγγύησης.

Άρθρο 854.
Περισσότεροι εγγυητές.

Περισσότεροι εγγυητές ευθύνονται εις ολόκληρον και αν ακόμη δεν ανέλαβαν από κοινού την εγγύηση.

Άρθρο 855.
Ένσταση δίζησης.

Ο εγγυητής έχει δικαίωμα να αρνηθεί την καταβολή της οφειλής, ωσότου ο δανειστής επιχειρήσει αναγκαστική εκτέλεση εναντίον του πρωτοφειλέτη και αυτή αποβεί άκαρπη (ένσταση δίζησης).

Άρθρο 856.

Σε περίπτωση εγγύησης που δόθηκε για χρηματική οφειλή, η αναγκαστική εκτέλεση που αναφέρεται στο προηγούμενο άρθρο πρέπει να επιχειρηθεί στα κινητά πράγματα του πρωτοφειλέτη που βρίσκονται στον τόπο της κατοικίας ή της διαμονής του.

Αν ο δανειστής έχει δικαίωμα ενεχύρου ή επίσχεσης σε κινητά πράγματα του πρωτοφειλέτη, πρέπει να επιχειρήσει εκτέλεση και σ' αυτά.

Άρθρο 857.

Ο εγγυητής δεν έχει την ένσταση της δίζησης: 1. Αν παραιτήθηκε απ' αυτήν, και ιδίως αν εγγυήθηκε ως αυτοφειλέτης· 2. Αν η δίωξη του πρωτοφειλέτη έγινε σημαντικά δύσκολη λόγω μεταβολής της κατοικίας ή διαμονής του μετά τη συνομολόγηση της εγγύησης· 3. Αν ο πρωτοφειλέτης κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης και ο δανειστής δεν έχει ενέχυρο σε πράγμα του· 4. Αν είναι φανερό ότι η αναγκαστική εκτέλεση εναντίον του πρωτοφειλέτη θα απέβαινε άκαρπη.

Άρθρο 858.
Αναγωγή και υποκατάσταση του εγγυητή.

Ο εγγυητής, εφόσον ικανοποίησε το δανειστή και έχει δικαίωμα αναγωγής εναντίον του πρωτοφειλέτη, υποκαθίσταται στα δικαιώματα του δανειστή.

Άρθρο 859.

Ο εγγυητής που ικανοποίησε το δανειστή δεν έχει αναγωγή, αν παρέλειψε να αντιτάξει βάσιμες ενστάσεις του πρωτοφειλέτη, που γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει.

Άρθρο 860.

Ο συνεγγυητής πού ικανοποίησε το δανειστή έχει αναγωγή εναντίον των λοιπών συνεγγυητών στην έκταση που, σύμφωνα με το άρθρο 487, ευθύνονται μεταξύ τους οι οφειλέτες εις ολόκληρον.

Άρθρο 861.
Δικαίωμα του εγγυητή για ασφάλεια.

Ο εγγυητής μπορεί να απαιτήσει από τον πρωτοφειλέτη ασφάλεια και πριν ακόμη γίνει απαιτητή η οφειλή: 1. Αν χειροτέρεψε η περιουσιακή κατάσταση του πρωτοφειλέτη· 2. Αν η δίωξη του πρωτοφειλέτη έγινε σημαντικά δύσκολη λόγω μεταβολής της κατοικίας ή της διαμονής του μετά τη συνομολόγηση της εγγύησης· 3. Αν ο πρωτοφειλέτης έγινε υπερήμερος· 4. Αν ο εγγυητής καταδικάστηκε να καταβάλει την οφειλή.

Άρθρο 862.
Απόσβεση της εγγύησης.

Ο εγγυητής ελευθερώνεται, εφόσον από πταίσμα του δανειστή έγινε αδύνατη η ικανοποίησή του από τον οφειλέτη.

Άρθρο 863.

Ο εγγυητής ελευθερώνεται, εφόσον ο δανειστής παραιτήθηκε από ασφάλειες που υπήρχαν αποκλειστικά για την απαίτησή του, για την οποία είχε δοθεί η εγγύηση με αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο εγγυητής.

Άρθρο 864.

Όταν η κύρια οφειλή αποσβεστεί, ο εγγυητής ελευθερώνεται, εκτός αν η απόσβεση επήλθε από δικό του πταίσμα.

Άρθρο 865.

Αν επήλθε σύγχυση κύριας οφειλής και εγγύησης στο ίδιο πρόσωπο, τα δικαιώματα του δανειστή δεν παραβλάπτονται.

Άρθρο 866.
Εγγύηση για ορισμένο χρόνο.

Εκείνος που εγγυήθηκε για ορισμένο μόνο χρόνο ελευθερώνεται από την εγγύηση, αν ο δανειστής δεν επιδιώξει δικαστικώς την απαίτησή του μέσα σε ένα μήνα από την πάροδο αυτού του χρόνου και δεν συνεχίσει τη σχετική διαδικασία χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

Άρθρο 867.

Εγγύηση για αόριστο χρόνο.

Εκείνος που εγγυήθηκε για αόριστο χρόνο μπορεί, όταν γίνει απαιτητή η κύρια οφειλή, να αξιώσει από το δανειστή να επιδιώξει δικαστικώς την απαίτησή του μέσα σε ένα μήνα και να συνεχίσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη διαδικασία. Αν ο δανειστής δεν συμμορφωθεί με την αξίωση του εγγυητή, ο εγγυητής ελευθερώνεται.

Άρθρο 868.

Άν στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου απαιτείται καταγγελία του δανειστή για να γίνει απαιτητή η κύρια οφειλή, ο εγγυητής μπορεί, αφού περάσει ένα έτος αφότου εγγυήθηκε, να αξιώσει από το δανειστή να καταγγείλει και να επιδιώξει δικαστικώς την απαίτησή του μέσα σε ένα μήνα, και να συνεχίσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη διαδικασία. Αν ο δανειστής δεν συμμορφωθεί με την αξίωση του εγγυητή, ο εγγυητής ελευθερώνεται.

Άρθρο 869.

Εγγύηση υπέρ εργαζομένου ή εργολάβου.

Εκείνος που εγγυήθηκε υπέρ εργαζομένου ή εργολάβου ελευθερώνεται, αν ο δανειστής αμέλησε να ασκήσει στον εργαζόμενο ή στον εργολάβο την επιβαλλόμενη εποπτεία και από την παράλειψη αυτή γεννήθηκε ή αυξήθηκε η οφειλή.

Άρθρο 870.

Εντολή πίστωσης τρίτου.

Η εντολή να πιστώσει ο εντολοδόχος στο δικό του όνομα και για δικό του λογαριασμό έναν τρίτο, ισχύει ως εγγύηση για την υποχρέωση του τρίτου από την πίστωση που χορηγήθηκε. Στην εντολή αυτή εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 849.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ

ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Άρθρο 871.

Έννοια.

Με τη σύμβαση του συμβιβασμού οι συμβαλλόμενοι διαλύουν με αμοιβαίες υποχωρήσεις μια φιλονικία τους ή μια αβεβαιότητα για κάποια έννομη σχέση. Με αβέβαιη σχέση εξομοιώνεται και η επισφαλής απαίτηση.

Άρθρο 872.

Διάρρηξη.

Ο συμβιβασμός μπορεί να ακυρωθεί, αν τα γεγονότα που κατά το περιεχόμενο της σύμβασης αποτέλεσαν τη βάση του συμβιβασμού δεν είναι αληθινά και η φιλονικία ή η αβεβαιότητα δεν θα γεννιόταν, αν οι συμβαλλόμενοι γνώριζαν την κατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΑΦΗΡΗΜΕΝΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ Ή ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΧΡΕΟΥΣ

Άρθρο 873.

Έννοια και κύρος.

Η σύμβαση με την οποία γίνεται υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους, έτσι ώστε να γεννιέται ενοχή ανεξάρτητα από την αιτία του χρέους, είναι έγκυρη αν η υπόσχεση ή η δήλωση για την αναγνώριση γίνει εγγράφως. Έγγραφη υπόσχεση ή δήλωση αναγνώρισης, που δεν αναφέρει την αιτία του χρέους, λογίζεται σε περίπτωση αμφιβολίας ότι έγινε με τέτοιο σκοπό.

Άρθρο 874.

Το έγγραφο που αναφέρει το προηγούμενο άρθρο δεν απαιτείται αν η υπόσχεση ή η αναγνώριση αφορά υπόλοιπο αλληλόχρεου λογαριασμού που έχει κλείσει.

Άρθρο 875.

Αν η υπόσχεση ή η αναγνώριση αφορά αιτία για την οποία ο νόμος απαιτεί ιδιαίτερο τύπο, είναι άκυρη αν δεν γίνει μ' αυτόν τον τύπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΚΤΑΞΗ

Άρθρο 876.

Έννοια.

Με την έκταξη εγχειρίζεται σ' εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται (λήπτη) ένα έγγραφο, με το οποίο εξουσιοδοτείται ο λήπτης να εισπράξει στο όνομά του από τον εκτασσόμενο μια παροχή από χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα και ο εκτασσόμενος να τα καταβάλει στο λήπτη για λογαριασμό του εκτάσσοντος.

Άρθρο 877.

Αποδοχή από τον εκτασσόμενο.

Ο εκτασσόμενος, αν αποδεχτεί την έκταξη απέναντι στο λήπτη, έχει απέναντί του την υποχρέωση να καταβάλει την παροχή. Δεν έχει δικαίωμα να αντιτάξει ενστάσεις ούτε από τη σχέση του με τον εκτάσσοντα ούτε από τη σχέση του εκτάσσοντος με το λήπτη.

Η αποδοχή γίνεται πάνω στο έγγραφο της έκταξης.

Άρθρο 878.

Ο εκτασσόμενος έχει υποχρέωση να καταβάλει την παροχή μόνο όταν του παραδοθεί το έγγραφο της έκταξης

Άρθρο 879.

Η απαίτηση του λήπτη κατά του εκτασσομένου από την αποδοχή παραγράφεται μετά τρία χρόνια.

Άρθρο 880.

Δεν έχει υποχρέωση να αποδεχτεί.

Ο εκτασσόμενος, από μόνο το λόγο ότι είναι τυχόν οφειλέτης του εκτάσσοντος, δεν έχει υποχρέωση να αποδεχτεί την έκταξη ή να καταβάλει την παροχή που αναγράφεται σ' αυτήν.

Άρθρο 881.

Έκταξη για την εξόφληση χρέους.

Άν η έκταξη έγινε για να εξοφληθεί κάποιο χρέος του εκτασσομένου προς τον εκτάσσοντα ή του τελευταίου προς το λήπτη, η εξόφληση αυτή, εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, επέρχεται μόνο αφότου ο εκτασσόμενος καταβάλει στο λήπτη.

Άρθρο 882.

Υποχρεώσεις του λήπτη.

Ο λήπτης οφείλει να ειδοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τον εκτάσσοντα, αν δεν θέλει ή δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει την έκταξη ή αν ο εκτασσόμενος αρνείται να την αποδεχτεί ή να καταβάλει την παροχή.

Άρθρο 883.

Ανάκληση της έκταξης.

Ο εκτάσσων έχει δικαίωμα απέναντι στον εκτασσόμενο να ανακαλέσει την έκταξη, εφόσον ο εκτασσόμενος δεν την αποδέχτηκε απέναντι στο λήπτη ή δεν κατέβαλε την παροχή.

Αν ο εκτάσσων κηρύχθηκε σε πτώχευση, η έκταξη που δεν έγινε ακόμη αποδεκτή λογίζεται ότι ανακλήθηκε.

Άρθρο 884.

Θάνατος ή ανικανότητα του ενός.

Η έκταξη δεν αποσβήνεται, αν πεθάνει ή γίνει αργότερα

ανίκανος για δικαιοπραξία ο εκτάσσων, ο εκτασσόμενος ή ο λήπτης.

'Αρθρο 885.

Μεταβίβαση της έκταξης.

Ο λήπτης έχει δικαίωμα να μεταβιβάσει με σύμβαση την έκταξη σε άλλον.

Ο εκτάσσων μπορεί να αποκλείσει αυτή τη μεταβίβαση· Απέναντι όμως στον εκτασσόμενο ο αποκλεισμός αυτός ισχύει μόνο αν προκύπτει από το έγγραφο της έκταξης ή αν γνωστοποιήθηκε στον εκτασσόμενο πριν από την αποδοχή της έκταξης ή πριν από την καταβολή.

'Αρθρο 886.

Η δήλωση για τη μεταβίβαση που προβλέπει το προηγούμενο άρθρο απαιτείται να είναι έγγραφη και μπορεί να γίνει και πάνω στο έγγραφο της έκταξης. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να παραδοθεί στο νέο λήπτη και το έγγραφο της έκταξης.

'Αρθρο 887.

Αν ο εκτασσόμενος αποδεχτεί την έκταξη απέναντι στο νέο από τη μεταβίβαση λήπτη, δεν έχει δικαίωμα να αντιτάξει εναντίον του ενστάσεις από την έννομη σχέση του με τον προηγούμενο λήπτη.

Κατά τα λοιπά στη μεταβίβαση της έκταξης ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις για την εκχώρηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΕΚΤΟ

ΑΝΩΝΥΜΑ ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ

'Αρθρο 888.

'Εννοια.

'Οποιος υπέγραψε έγγραφο που περιέχει υπόσχεσή του για κάποια παροχή στον κομιστή του εγγράφου (ανώνυμο χρεόγραφο), έχει υποχρέωση να καταβάλει στον κομιστή την παροχή, εκτός αν αυτός δεν έχει δικαίωμα να διαθέσει τον τίτλο.

'Αρθρο 889.

Καταβολή σε κομιστή που δεν δικαιούται.

Ο οφειλέτης ελευθερώνεται καταβάλλοντας στον κομιστή του χρεογράφου, και αν ακόμη ο κομιστής δεν έχει δικαίωμα να το διαθέσει, εκτός αν πληρώνοντας ενέργησε αντίθετα προς την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη.

'Αρθρο 890.

Κυκλοφορία τίτλου χωρίς τη θέληση του οφειλέτη.

Ο οφειλέτης υποχρεώνεται από τον τίτλο και αν ακόμη ο τίτλος τού αφαιρέθηκε με κλοπή ή χάθηκε ή έχει τεθεί με άλλο τρόπο σε κυκλοφορία χωρίς τη θέλησή του.

'Αρθρο 891.

Κυκλοφορία μόνο με ειδικό νόμο.

Τα ανώνυμα χρεόγραφα που εκδόθηκαν στην Ελλάδα και περιέχουν υπόσχεση πληρωμής ορισμένου χρηματικού ποσού, μπορούν να τεθούν σε κυκλοφορία μόνο στις περιπτώσεις όπου το επιτρέπει ειδικά ο νόμος. Ο τίτλος που κυκλοφόρησε κατά παράβαση αυτής της διάταξης είναι άκυρος. Εκείνος που τον υπέγραψε ενέχεται για τη ζημία που προξενήθηκε στον κομιστή από την έκδοση.

'Αρθρο 892.

Ενστάσεις κατά του κομιστή.

Ο οφειλέτης έχει δικαίωμα να προτείνει κατά του κομιστή μόνο ενστάσεις ακυρότητας του τίτλου, ή ενστάσεις που προκύπτουν από το ίδιο το έγγραφο, ή που ανήκουν στον οφειλέτη κατά του κομιστή προσωπικώς.

'Αρθρο 893.

Πληρωμή μόνο με την παράδοση του τίτλου.

Ο οφειλέτης έχει υποχρέωση παροχής μόνο αν του παραδοθεί ο τίτλος. Με την παράδοση ο οφειλέτης αποκτά αυτοδικαίως την κυριότητα του τίτλου και αν ακόμη ο κομιστής δεν είχε δικαίωμα να τον διαθέσει.

'Αρθρο 894.

Φθορά του τίτλου.

Αν ο τίτλος, εξαιτίας φθοράς ή αλλοίωσης, έγινε ακατάλληλος για κυκλοφορία, το ουσιώδες του όμως περιεχόμενο και τα διακριτικά του σημεία μπορούν ακόμη να διαγνωστούν, ο κομιστής του έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον οφειλέτη την έκδοση νέου τίτλου, παραδίνοντάς του ταυτόχρονα εκείνον που έχει φθαρεί. Η δαπάνη βαρύνει τον κομιστή.

'Αρθρο 895.

Κλοπή, απώλεια κλπ. του τίτλου.

Σε περίπτωση κλοπής, απώλειας ή καταστροφής του ανώνυμου χρεογράφου, ο μέχρι τότε κομιστής του μπορεί, εφόσον δεν ορίζεται σ' αυτό το αντίθετο, να ζητήσει από το δικαστήριο να κηρύξει, με τη διαδικασία που ορίζει ο νόμος, τον τίτλο ανίσχυρο ή να απαγορεύσει στον οφειλέτη να πληρώσει σ' εκείνον που τον παρουσιάζει. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στα τοκομερίδια, στα μερισματόγραφα, καθώς και στα άτοκα γραμμάτια που είναι πληρωτέα ενόψει.

'Αρθρο 896.

Εκείνος που προκάλεσε, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, την κήρυξη του χρεογράφου ως ανίσχυρου, εκτός από το δικαίωμα να ασκήσει την αξίωσή του δυνάμει του χρεογράφου, έχει και το δικαίωμα να απαιτήσει από τον οφειλέτη να εκδώσει νέο τίτλο. Η δαπάνη βαρύνει εκείνον που το ζητεί.

'Αρθρο 897.

Τοκομερίδια.

Τα τοκομερίδια του ανώνυμου χρεογράφου, εφόσον δεν ορίζεται σ' αυτά το αντίθετο, εξακολουθούν να ισχύουν και αν ακόμη αποσβεστεί η κύρια απαίτηση ή αρθεί ή μεταβληθεί η υποχρέωση πληρωμής τόκου.

Εφόσον κατά την εξόφληση του κύριου τίτλου δεν αποδίδονται τέτοια τοκομερίδια, ο οφειλέτης έχει δικαίωμα να παρακρατήσει το ποσό που αναγράφεται σ' αυτά εωσότου συμπληρωθεί ο χρόνος της παραγραφής.

'Αρθρο 898.

Σε περίπτωση κλοπής, απώλειας ή καταστροφής τοκομεριδίων ή μερισματογράφων ο μέχρι τότε κομιστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον οφειλέτη την πληρωμή, αν πριν από τη λήξη τους τον ειδοποίησε για την κλοπή, την απώλεια ή την καταστροφή και κανείς άλλος δεν τα παρουσίασε για πληρωμή ούτε άσκησε σχετική αγωγή.

Η αξίωση της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να αποκλειστεί με αντίθετη ρήτρα διατυπωμένη πάνω στο τοκομερίδιο ή στο μερισματόγραφο.

'Αρθρο 899.

Στην περίπτωση που εκδίδονται νέα τοκομερίδια ή μερισματόγραφα ανώνυμου χρεογράφου, αυτά παραδίδονται στον κομιστή του ειδικού στελέχους της ανανέωσης. Αν ο κομιστής του ανώνυμου χρεογράφου εναντιώνεται στην παράδοση, παραδίδονται σ' αυτόν.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται, αν έχει οριστεί διαφορετικά πάνω στο στέλεχος της ανανέωσης.

'Αρθρο 900.

Μετατροπή του ανώνυμου τίτλου σε ονομαστικό.

Το ανώνυμο χρεόγραφο μπορεί να μετατραπεί σε ονο-

μαστικό υπέρ ορισμένου δικαιούχου μόνο από τον οφειλέτη. Ο οφειλέτης δεν έχει τέτοια υποχρέωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ

Άρθρο 901.
Περιπτώσεις.

Όποιος έχει σχετικά με κάποιο πράγμα αξίωση εναντίον του κατόχου του, έχει δικαίωμα να απαιτήσει απ' αυτόν να επιδείξει το πράγμα, αν η επίδειξη είναι αναγκαία για την άσκηση της αξίωσης.

Άρθρο 902.

Όποιος έχει έννομο συμφέρον να πληροφορηθεί το περιεχόμενο ενός εγγράφου που βρίσκεται στην κατοχή άλλου έχει δικαίωμα να απαιτήσει την επίδειξη ή και αντίγραφό του, αν το έγγραφο συντάχθηκε για το συμφέρον αυτού που το ζητεί, ή πιστοποιεί έννομη σχέση που αφορά και αυτόν, ή σχετίζεται με διαπραγματεύσεις που έγιναν σχετικά με τέτοια έννομη σχέση είτε απευθείας από τον ίδιο είτε για το συμφέρον του, με τη μεσολάβηση τρίτου.

Άρθρο 903.
Πώς γίνεται.

Η επίδειξη του πράγματος ή του εγγράφου γίνεται στον τόπο όπου βρίσκεται κατά το χρόνο της αίτησης, εκτός αν ο ένας ή ο άλλος αξιώσει για σπουδαίο λόγο την επίδειξη αλλού.

Ο κίνδυνος και οι δαπάνες της επίδειξης βαρύνουν εκείνον που την αξιώνει.

Ο κάτοχος μπορεί να αντιτάξει άρνηση, εφόσον δεν προκαταβάλλονται οι δαπάνες και δεν παρέχεται ασφάλεια για ενδεχόμενη ζημία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΟΓΔΟΟ
ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 904.
Έννοια.

Όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια. Η υποχρέωση αυτή γεννιέται ιδίως σε περίπτωση παροχής αχρεώστητης ή παροχής για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε ή αιτία παράνομη ή ανήθικη.

Με παροχή εξομοιώνεται και η συμβατική αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει χρέος.

Άρθρο 905.
Απαίτηση αχρεωστήτου.

Η απαίτηση αχρεωστήτου αποκλείεται, αν ο λήπτης της παροχής αποδείξει ότι αυτός που κατέβαλε γνώριζε ότι δεν υπήρχε το χρέος.

Το χρέος που καταβλήθηκε πριν από την λήξη του δεν αναζητείται. Επίσης δεν αναζητούνται οι καρποί του ενδιάμεσου χρόνου.

Άρθρο 906.

Η απαίτηση αχρεωστήτου αποκλείεται για ό,τι καταβλήθηκε από ιδιαίτερο ηθικό καθήκον ή από λόγους ευπρέπειας.

Άρθρο 907.
Απαίτηση παροχής από αισχρή αιτία.

Παροχή που έγινε για ανήθικη αιτία δεν αναζητείται, αν η ανήθικη αιτία αφορά και το δότη.

Η διάταξη αυτή δεν ισχύει αν η παροχή αυτή συνίσταται σε συνομολόγηση υποχρέωσης. Ό, τι όμως δόθηκε για να εκπληρωθεί αυτή η υποχρέωση δεν αναζητείται.

Άρθρο 908.
Έκταση της ευθύνης του λήπτη.

Ο λήπτης οφείλει να αποδώσει το πράγμα που έλαβε ή το αντάλλαγμα που τυχόν έλαβε απ' αυτό. Οφείλει επίσης να αποδώσει και τους καρπούς που συνέλεξε καθώς και οτιδήποτε απέκτησε από το πράγμα.

Άρθρο 909.

Η υποχρέωση για απόδοση κατά το προηγούμενο άρθρο αποσβήνεται. εφόσον ο λήπτης δεν είναι πια πλουσιότερος κατά το χρόνο της επίδοσης της αγωγής.

Άρθρο 910.

Από την επίδοση της αγωγής ο λήπτης ευθύνεται κατά τις γενικές διατάξεις των άρθρων 346 και 348.

Άρθρο 911.

Ο λήπτης ευθύνεται σαν να είχε επιδοθεί η αγωγή : 1. σε περίπτωση απαίτησης αχρεωστήτου, εφόσον γνώριζε ή αφότου έμαθε την ανυπαρξία του χρέους· 2. σε περίπτωση απαίτησης για παράνομη ή ανήθικη αιτία.

Άρθρο 912.

Σε περίπτωση απαίτησης για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε ο λήπτης, αφότου όφειλε να προβλέψει την αναζήτηση, ευθύνεται για ό, τι έλαβε σαν να είχε επιδοθεί η αγωγή.

Ο λήπτης έχει την υποχρέωση να αποδώσει καρπούς μόνο αφότου μάθει ότι η αιτία δεν επακολούθησε ή έληξε.

Άρθρο 913.

Εφόσον ο λήπτης δεν ευθύνεται σε απόδοση, επειδή ό, τι περιήλθε σ' αυτόν χωρίς αιτία το προσπόρισε σε τρίτον με χαριστική πράξη, ο δότης μπορεί να αναζητήσει από τον τρίτο ό, τι περιήλθε σ' αυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΕΝΑΤΟ
ΑΔΙΚΟΠΡΑΞΙΕΣ

Άρθρο 914.
Έννοια.

Όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει.

Άρθρο 915.
Περιπτώσεις μη καταλογισμού

Δεν ευθύνεται όποιος ζημίωσε άλλον χωρίς να έχει συνείδηση των πράξεών του ή χωρίς να έχει τη χρήση του λογικού εξαιτίας πνευματικής ασθένειας.

Όποιος κατά την επαγωγή της ζημίας έφερε τον εαυτό του σε τέτοια κατάσταση με χρήση οινοπνευματωδών ποτών ή άλλων παραπλήσιων μέσων, ευθύνεται για τη ζημία, εκτός αν περιήλθε στην κατάσταση αυτή χωρίς υπαιτιότητά του.

Άρθρο 916.

Όποιος δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο έτος της ηλικίας του δεν ευθύνεται για τη ζημία που προξένησε.

Άρθρο 917.

Όποιος έχει συμπληρώσει το δέκατο, όχι όμως το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του ευθύνεται για τη ζημία που προξένησε, εκτός αν ενέργησε χωρίς διάκριση. Το ίδιο ισχύει και για τους κωφαλάλους.

Άρθρο 918.

Αυτός που προξένησε τη ζημία, εφόσον κατά τις διατάξεις των άρθρων 915 έως 917 δεν έχει ευθύνη, μπορεί να καταδικαστεί από το δικαστήριο, ύστερα από εκτίμηση της κατάστασης των μερών, σε εύλογη αποζημίωση, αν η ζημία δεν μπορεί να καλυφθεί από αλλού.

Άρθρο 919.
Προσβολή των χρηστών ηθών.

Όποιος με πρόθεση ζημίωσε άλλον κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει.

Άρθρο 920.

Δυσφημητικές διαδόσεις.

Όποιος, γνωρίζοντας ή υπαίτια αγνοώντας, υποστηρίζει ή διαδίδει αναληθείς ειδήσεις που εκθέτουν σε κίνδυνο την πίστη, το επάγγελμα ή το μέλλον άλλου, έχει την υποχρέωση να τον αποζημιώσει.

[Το άρθρο 921 καταργήθηκε με το άρθρο 7 ν. 1329/83].

Άρθρο 922.

Ευθύνη του προστήσαντος.

Ο κύριος ή ο προστήσας κάποιον άλλον σε μια υπηρεσία ευθύνεται για τη ζημία που ο υπηρέτης ή ο προστηθείς προξένησε σε τρίτον παράνομα κατά την υπηρεσία του.

Άρθρο 923.

Ευθύνη εκείνου που εποπτεύει άλλον.

Όποιος έχει κατά το νόμο την εποπτεία ανηλίκου ή απαγορευμένου ευθύνεται για τη ζημία που τα πρόσωπα αυτά προξενούν παράνομα σε τρίτον, εκτός αν αποδείξει ότι άσκησε την προσήκουσα εποπτεία ή ότι η ζημία δεν μπορούσε να αποτραπεί.

Την ίδια ευθύνη έχει και όποιος ασκεί την εποπτεία δυνάμει σύμβασης.

Άρθρο 924.

Ευθύνη του κατόχου ζώου.

Ο κάτοχος ζώου ευθύνεται για τη ζημία που προξενήθηκε απ' αυτό σε τρίτον.

Αν η ζημία έγινε από κατοικίδιο ζώο που χρησιμοποιείται για το επάγγελμα, τη φύλαξη της κατοικίας ή τη διατροφή τού κατόχου του, αυτός δεν ευθύνεται, αν αποδείξει ότι δεν τον βαρύνει κανένα πταίσμα ως προς τη φύλαξη και την εποπτεία του ζώου.

Άρθρο 925.

Πτώση κτίσματος ή άλλου έργου.

Ο κύριος ή νομέας κτίσματος ή άλλου έργου που συνέχεται με το έδαφος ευθύνεται για τη ζημία που προξενήθηκε σε τρίτον εξαιτίας ολικής ή μερικής πτώσης του, εκτός αν αποδείξει ότι η πτώση δεν οφείλεται σε ελαττωματική κατασκευή ή σε πλημμελή συντήρησή του.

Άρθρο 926.

Ζημία από περισσοτέρους.

Αν από κοινή πράξη περισσοτέρων προήλθε ζημία ή αν για την ίδια ζημία ευθύνονται παράλληλα περισσότεροι, ενέχονται όλοι εις ολόκληρον. Το ίδιο ισχύει και αν έχουν ενεργήσει περισσότεροι συγχρόνως ή διαδοχικά και δεν μπορεί να εξακριβωθεί τίνος η πράξη επέφερε τη ζημία.

Άρθρο 927.

Αναγωγή μεταξύ τους.

Εκείνος που κατά το προηγούμενο άρθρο κατέβαλε ολόκληρη την αποζημίωση έχει δικαίωμα αναγωγής κατά των λοιπών. Το δικαστήριο προσδιορίζει το μέτρο της μεταξύ τους ευθύνης ανάλογα με το βαθμό του πταίσματος καθενός. Αν δεν μπορεί να εξακριβωθεί ο βαθμός αυτός, η ζημία κατανέμεται μεταξύ όλων σε ίσα μέρη.

Άρθρο 928.

Σε περίπτωση θανάτωσης.

Σε περίπτωση θανάτωσης προσώπου ο υπόχρεος οφείλει να καταβάλει τα νοσήλια και τα έξοδα της κηδείας σ' εκείνον που κατά το νόμο βαρύνεται μ' αυτά. Έχει επίσης την υποχρέωση να αποζημιώσει εκείνον που κατά το νόμο είχε δικαίωμα να απαιτεί από το θύμα διατροφή ή παροχή υπηρεσιών.

Άρθρο 929.

Σε περίπτωση βλάβης του σώματος ή της υγείας.

Σε περίπτωση βλάβης του σώματος ή της υγείας προσώπου η αποζημίωση περιλαμβάνει, εκτός από τα νοσήλια και τη ζημία που έχει ήδη επέλθει, οτιδήποτε ο παθών θα στερείται στο μέλλον ή θα ξοδεύει επιπλέον εξαιτίας της αύξησης των δαπανών του. Υποχρέωση αποζημίωσης υπάρχει και προς τον τρίτο, ο οποίος είχε κατά το νόμο δικαίωμα να απαιτήσει την παροχή υπηρεσιών από τον παθόντα και τις στερείται.

Άρθρο 930.

Η αποζημίωση των δύο προηγούμενων άρθρων που αναφέρεται στο μέλλον καταβάλλεται σε χρηματικές δόσεις κατά μήνα. Όταν υπάρχει σπουδαίος λόγος, η αποζημίωση μπορεί να επιδικαστεί σε κεφάλαιο εφάπαξ.

Ο οφειλέτης της αποζημίωσης μπορεί κατά τις περιστάσεις να υποχρεωθεί να παράσχει ασφάλεια.

Η αξίωση αποζημίωσης δεν αποκλείεται από το λόγο ότι κάποιος άλλος έχει την υποχρέωση να αποζημιώσει ή να διατρέφει αυτόν που αδικήθηκε.

Άρθρο 931.

Η αναπηρία ή η παραμόρφωση που προξενήθηκε στον παθόντα λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη κατά την επιδίκαση της αποζημίωσης, αν επιδρά στο μέλλον του.

Άρθρο 932.

Ικανοποίηση της ηθικής βλάβης.

Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του. Σε περίπτωση θανάτωσης προσώπου η χρηματική αυτή ικανοποίηση μπορεί να επιδικαστεί στην οικογένεια του θύματος λόγω ψυχικής οδύνης.

Άρθρο 933.

Η αξίωση του προηγούμενου άρθρου δεν εκχωρείται ούτε κληρονομείται, εκτός αν αναγνωρίστηκε με σύμβαση ή επιδόθηκε γι' αυτήν αγωγή.

Άρθρο 934.

Παράνομη αφαίρεση πράγματος.

Όποιος οφείλει πράγμα που αφαιρέθηκε με παράνομη πράξη είναι υπερήμερος από το χρόνο της αφαίρεσης.

Άρθρο 935.

Ο οφειλέτης αποζημίωσης για την αφαίρεση πράγματος έχει για τις δαπάνες που έκανε σ' αυτό αξίωση κατά τις διατάξεις για τη διεκδίκηση πράγματος.

Άρθρο 936.

Αποζημίωση για την αφαίρεση ή βλάβη πράγματος.

Όποιος οφείλει αποζημίωση για την αφαίρεση ή βλάβη πράγματος ελευθερώνεται καταβάλλοντάς την σ' αυτόν που ήταν νομέας του πράγματος κατά το χρόνο της αφαίρεσης ή βλάβης, εκτός αν γνωρίζει ή υπαίτια αγνοεί ότι τρίτος έχει κυριότητα ή άλλο δικαίωμα πάνω σ' αυτό.

Άρθρο 937.

Παραγραφή.

Η απαίτηση από αδικοπραξία παραγράφεται μετά πενταετία, αφότου ο παθών έμαθε τη ζημία και τον υπόχρεο σε αποζημίωση· σε κάθε όμως περίπτωση η απαίτηση παραγράφεται μετά την πάροδο είκοσι ετών από την πράξη.

Αν η αδικοπραξία αποτελεί συνάμα κολάσιμη πράξη που κατά τον ποινικό νόμο υπόκειται σε μακρότερη παραγραφή, αυτή ισχύει και για την απαίτηση αποζημίωσης.

Άρθρο 938.

Ευθύνη για ό, τι περιήλθε.

Όποιος οφείλει αποζημίωση από αδικοπραξία έχει την

υποχρέωση, κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, να αποδώσει ό, τι περιήλθε σ' αυτόν, ακόμη και αν η απαίτηση από την αδικοπραξία έχει παραγραφεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟ
ΚΑΤΑΔΟΛΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

Άρθρο 939.

Όροι της διάρρηξης.

Οι δανειστές έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν κατά τους όρους των επόμενων άρθρων τη διάρρηξη κάθε απαλλοτρίωσης που έγινε από τον οφειλέτη προς βλάβη τους, εφόσον η υπόλοιπη περιουσία δεν αρκεί για την ικανοποίησή τους.

Άρθρο 940.

Περιπτώσεις.

Δεν αποτελεί απαλλοτρίωση η αποποίηση από τον οφειλέτη κληρονομίας ή κληροδοσίας.

Δεν θεωρείται απαλλοτρίωση η καταβολή ληξιπρόθεσμου χρέους. Η δόση αντί καταβολής είναι απαλλοτρίωση.

Άρθρο 941.

Γνώση του τρίτου.

Η απαλλοτρίωση υπόκειται σε διάρρηξη, αν αυτός υπέρ του οποίου έγινε (τρίτος) γνώριζε ότι ο οφειλέτης απαλλοτριώνει προς βλάβη των δανειστών του.

Τεκμαίρεται ότι ο τρίτος το γνωρίζει, αν κατά την απαλλοτρίωση είναι σύζυγος του οφειλέτη ή συγγενής του σε ευθεία γραμμή ή συγγενής του σε πλάγια γραμμή εξ αίματος έως και τον τρίτο βαθμό ή από αγχιστεία έως το δεύτερο. Το τεκμήριο δεν ισχύει, αν πέρασε ένα έτος από την απαλλοτρίωση έως την έγερση της αγωγής.

Άρθρο 942.

Σε περίπτωση απαλλοτρίωσης από χαριστική αιτία δεν απαιτείται η κατά το προηγούμενο άρθρο γνώση του τρίτου.

Άρθρο 943.

Αποτελέσματα της διάρρηξης.

Το αποτέλεσμα της διάρρηξης είναι ότι ο τρίτος έχει την υποχρέωση να αποκαταστήσει τα πράγματα στην κατάσταση που ήταν. Η διάρρηξη ενεργεί μόνο υπέρ των δανειστών που προσέβαλαν την απαλλοτρίωση.

Σε περίπτωση απαλλοτρίωσης από χαριστική αιτία ο τρίτος, αν ήταν καλόπιστος, ευθύνεται μόνο κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

Άρθρο 944.

Ειδικοί διάδοχοι του τρίτου.

Οι δανειστές έχουν το δικαίωμα να εγείρουν την αγωγή διάρρηξης, που τους ανήκει κατά του τρίτου, και εναντίον ειδικού διαδόχου του, αν αυτός, όταν αποκτούσε από τον τρίτο, γνώριζε το δόλο του οφειλέτη. Η γνώση αυτή τεκμαίρεται αν ο ειδικός διάδοχος, όταν απέκτησε από τον τρίτο, είχε με τον οφειλέτη τη σχέση του άρθρου 941 παρ. 2 και δεν είχε περάσει ένα έτος από την απαλλοτρίωση του οφειλέτη έως την έγερση της αγωγής.

Άρθρο 945.

Οι δανειστές έχουν το δικαίωμα να εγείρουν την αγωγή διάρρηξης, που τους ανήκει κατά του τρίτου, εναντίον ειδικού διαδόχου του από χαριστική αιτία, χωρίς να απαιτείται η γνώση του τελευταίου κατά το προηγούμενο άρθρο. Η διάταξη του άρθρου 943 παρ. 2 εφαρμόζεται και εδώ.

Άρθρο 946.

Παραγραφή.

Η αγωγή διάρρηξης παραγράφεται όταν περάσουν πέντε έτη από την απαλλοτρίωση.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΑΝΩ Σ' ΑΥΤΑ ΓΕΝΙΚΩΣ

Άρθρο 947.

Έννοια.

Πράγματα, κατά την έννοια του νόμου, είναι μόνο ενσώματα αντικείμενα.

Πράγματα λογίζονται και οι φυσικές δυνάμεις ή ενέργειες, ιδίως το ηλεκτρικό ρεύμα και η θερμότητα, εφόσον υπόκεινται σε εξουσίαση, όταν περιορίζονται σε ορισμένο χώρο.

Άρθρο 948.

Κινητά και ακίνητα.

Ακίνητα πράγματα είναι το έδαφος και τα συστατικά του μέρη. Κινητά είναι όσα δεν είναι ακίνητα.

Άρθρο 949.

Όπου στο νόμο ή σε δικαιοπραξία γίνεται διάκριση ανάμεσα στην ακίνητη περιουσία ενός προσώπου, ως σύνολο, και στην κινητή περιουσία του, στα ακίνητα περιλαμβάνεται και η επικαρπία ακινήτου, καθώς και οι πραγματικές δουλείες πάνω σε ακίνητα, ενώ στα κινητά περιλαμβάνονται και όλες οι απαιτήσεις.

Άρθρο 950.

Αντικαταστατά.

Αντικαταστατά πράγματα είναι τα κινητά που προσδιορίζονται συνήθως στις συναλλαγές με αριθμό, μέτρο ή σταθμά.

Άρθρο 951.

Αναλωτά.

Αναλωτά πράγματα είναι τα κινητά των οποίων η χρήση, σύμφωνα με τον προορισμό τους, συνίσταται στην κατανάλωση.

Άρθρο 952.

Αναλωτά είναι και τα κινητά των οποίων η χρήση, σύμφωνα με τον προορισμό τους, συνίσταται στην εκποίηση. Τέτοια είναι ιδίως τα νομίσματα, τα τραπεζικά γραμμάτια, τα τοκομερίδια ή τα μερισματόγραφα που έχουν λήξει, καθώς και τα κινητά τα οποία, αν και δεν είναι από τη φύση τους αναλωτά, αποτελούν μέρος εμπορικού καταστήματος ή ομάδας πραγμάτων και προορίζονται να εκποιηθούν χωριστά.

Άρθρο 953.

Συστατικό.

Συστατικό μέρος πράγματος, που δεν μπορεί να αποχωριστεί από το κύριο πράγμα χωρίς βλάβη αυτού του ίδιου ή του κύριου πράγματος ή χωρίς αλλοίωση της ουσίας ή του προορισμού τους δεν μπορεί να είναι χωριστά αντικείμενο κυριότητας ή άλλου εμπράγματου δικαιώματος.

Άρθρο 954.

Συστατικά του ακινήτου με την έννοια του προηγούμενου άρθρου είναι και 1. τα πράγματα που έχουν συνδεθεί σταθερά με το έδαφος, ιδίως οικοδομήματα· 2. τα προϊόντα του ακινήτου εφόσον συνέχονται με το έδαφος· 3. το νερό κάτω από το έδαφος και η πηγή· 4. οι σπόροι μόλις σπαρθούν και τα φυτά μόλις φυτευτούν.

Συστατικά του οικοδομήματος είναι όλα τα κινητά που χρησιμοποιήθηκαν για την ανέγερσή του ή συναρμόστηκαν σ' αυτό.

Άρθρο 955.

Πράγματα που έχουν συνδεθεί με το έδαφος για παροδικό μόνο σκοπό δεν θεωρούνται συστατικά του ακινήτου. Το ίδιο ισχύει και για τα οικοδομήματα ή κτίσματα γενικώς που ανεγέρθηκαν σε ξένο ακίνητο από αυτόν που έχει εμπράγματο δικαίωμα πάνω σ' αυτό για την άσκηση αυτού του δικαιώματός του.

Κινητά πράγματα προσαρμοσμένα στο οικοδόμημα για παροδικό μόνο σκοπό δεν θεωρούνται συστατικά του οικοδομήματος.

Άρθρο 956.

Παράρτημα.

Παράρτημα είναι το κινητό πράγμα που, χωρίς να είναι συστατικό του κύριου πράγματος, έχει προοριστεί να εξυπηρετεί διαρκώς τον οικονομικό του σκοπό και έχει τεθεί ήδη σε τοπική σχέση προς το κύριο πράγμα, αντίστοιχη προς αυτό το σκοπό.

Άρθρο 957.

Δεν είναι παράρτημα το πράγμα που δεν θεωρείται τέτοιο στις συναλλαγές.

Πρόσκαιρος αποχωρισμός του παραρτήματος από το κύριο πράγμα δεν αίρει την ιδιότητά του αυτή.

Άρθρο 958.

Δικαιοπραξία εμπράγματη για το κύριο πράγμα περιλαμβάνει σε περίπτωση αμφιβολίας και το παράρτημα.

Άρθρο 959.

Σε περίπτωση οικοδομήματος που έχει κατασκευαστεί για διαρκή εξυπηρέτηση βιομηχανικής επιχείρησης, λογίζονται παραρτήματά του, εφόσον συντρέχουν και οι λοιποί όροι, τα μηχανήματα, τα σκεύη και τα εργαλεία που έχουν προοριστεί γι' αυτήν.

Άρθρο 960.

Παραρτήματα αγροτικού ακινήτου λογίζονται, εφόσον συντρέχουν και οι λοιποί όροι, τα σκεύη, τα εργαλεία και τα κτήνη που είναι προορισμένα για την οικονομική του εκμετάλλευση, καθώς και όσα γεωργικά προϊόντα είναι αναγκαία για τη συνέχιση της καλλιέργειας έως τη νέα εσοδεία, όπως επίσης και τα λιπάσματα που βρίσκονται στο ακίνητο και προέρχονται απ' αυτό.

Άρθρο 961.

Καρποί.

Καρποί του πράγματος είναι τα προϊόντα του, καθώς και καθετί που αποκτά κανείς από το πράγμα σύμφωνα με τον προορισμό του.

Καρποί δικαιώματος είναι οι πρόσοδοι που παρέχει το δικαίωμα σύμφωνα με τον προορισμό του.

Καρποί είναι επίσης και οι πρόσοδοι που παρέχει το πράγμα ή το δικαίωμα με βάση κάποια έννομη σχέση (πολιτικοί καρποί).

Άρθρο 962.

Ωφελήματα.

Ωφελήματα είναι όχι μόνο οι καρποί του πράγματος ή του δικαιώματος αλλά και κάθε όφελος που παρέχει η χρήση του πράγματος ή του δικαιώματος.

Άρθρο 963.

Όποιος έχει δικαίωμα να παίρνει τους φυσικούς καρπούς πράγματος ή δικαιώματος έως έναν ορισμένο χρόνο ή από έναν ορισμένο χρόνο παίρνει, εφόσον δεν ορίστηκε κάτι άλλο, μόνο εκείνους που αποχωρίστηκαν κατά τη διάρκεια του δικαιώματός του. Αν πρόκειται για πολιτικούς καρπούς, ιδίως μισθώματα, τόκους, μερίσματα, ή άλλες κανονικά επαναλαμβανόμενες προσόδους, ο δικαιούχος, εφόσον δεν ορίστηκε κάτι άλλο, παίρνει όσο μέρος αναλογεί στη διάρκεια του δικαιώματός του.

Άρθρο 964.

Ο υπόχρεος από το νόμο σε απόδοση καρπών έχει δικαίωμα αποζημίωσης για τις δαπάνες που καταβλήθηκαν για την παραγωγή των καρπών, εφόσον οι δαπάνες αυτές δεν υπερβαίνουν την αξία των καρπών.

Άρθρο 965.

Βάρη του πράγματος.

Όποιος φέρει τα βάρη του πράγματος έως έναν ορισμένο χρόνο ή από έναν ορισμένο χρόνο, αν τα βάρη αυτά είναι από τα περιοδικώς καταβαλλόμενα, ευθύνεται, εφόσον δεν ορίστηκε κάτι διαφορετικό, ανάλογα με τη διάρκεια της υποχρέωσής του. Όταν πρόκειται για άλλα βάρη, ευθύνεται για όσα έγιναν απαιτητά κατά τη διάρκεια της υποχρέωσής του.

Άρθρο 966.

Πράγματα εκτός συναλλαγής.

Πράγματα εκτός συναλλαγής είναι τα κοινά σε όλους, τα κοινόχρηστα και τα προορισμένα για την εξυπηρέτηση δημόσιων, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών.

Άρθρο 967.

Κοινόχρηστα.

Πράγματα κοινής χρήσης είναι ιδίως τα νερά με ελεύθερη και αέναη ροή, οι δρόμοι, οι πλατείες, οι γιαλοί, τα λιμάνια και οι όρμοι, οι όχθες πλεύσιμων ποταμών, οι μεγάλες λίμνες και οι όχθες τους.

Άρθρο 968.

Κυριότητα σε κοινόχρηστα.

Τα κοινόχρηστα πράγματα, εφόσον δεν ανήκουν σε δήμο ή κοινότητα, ή ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ανήκουν στο δημόσιο.

Άρθρο 969.

Αν υπάρχει σύγκρουση μεταξύ περισσότερων δικαιουμένων να χρησιμοποιούν κοινόχρηστο νερό, προτιμάται κατά σειρά: 1. η σπουδαιότερη χρήση για την κοινή ωφέλεια· 2. η χρήση που προάγει περισσότερο την κοινωνική οικονομία· 3. η αρχαιότερη· 4. η χρήση για επιχείρηση που συνδέεται με ορισμένο τόπο· 5. η χρήση προς όφελος του παροχθίου.

Άρθρο 970.

Σε κοινόχρηστα πράγματα μπορούν να αποκτηθούν με παραχώρηση της αρχής κατά τους όρους του νόμου ιδιαίτερα ιδιωτικά δικαιώματα εφόσον με τα δικαιώματα αυτά εξυπηρετείται ή δεν αναιρείται η κοινή χρήση.

Άρθρο 971.

Τα πράγματα εκτός συναλλαγής αποβάλλουν την ιδιότητά τους αυτή από τότε που έπαψε ο προορισμός τους για την κοινή χρήση ή για δημόσιο, δημοτικό, κοινοτικό ή θρησκευτικό σκοπό.

Άρθρο 972.

Αδέσποτα, έρημος κλήρος.

Τα αδέσποτα ακίνητα καθώς και οι περιουσίες όσων πεθαίνουν χωρίς κληρονόμο ανήκουν στο δημόσιο.

Άρθρο 973.

Εμπράγματα δικαιώματα.

Δικαιώματα που παρέχουν εξουσία άμεση και εναντίον όλων πάνω στο πράγμα (εμπράγματα δικαιώματα) είναι η κυριότητα, οι δουλείες, το ενέχυρο και η υποθήκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΝΟΜΗ

'Αρθρο 974.

Έννοια νομής και κατοχής.

'Οποιος απέκτησε τη φυσική εξουσία πάνω στο πράγμα (κατοχή) είναι νομέας του, αν ασκεί την εξουσία αυτή με διάνοια κυρίου.

'Αρθρο 975.

Νομή δικαιώματος ή οιονεί νομή.

Στα δικαιώματα του ενεχύρου και των δουλειών η νομή συνίσταται στην άσκηση αυτών των δικαιωμάτων με διάνοια δικαιούχου.

'Αρθρο 976.

Κτήση νομής.

Σε πράγμα που βρίσκεται στη νομή άλλου η νομή αποκτάται με παράδοση που γίνεται με τη βούληση του νομέα. Η συμφωνία όμως του έως τώρα νομέα μ' εκείνον που αποκτά αρκεί για την κτήση της νομής, όταν ο τελευταίος είναι σε θέση να ασκεί την εξουσία πάνω στο πράγμα.

'Αρθρο 977.

Παράδοση σ' εκείνον που αποκτά υπάρχει και όταν συμφωνηθεί ανάμεσα σ' αυτόν και στον έως τώρα νομέα να παραμείνει ο τελευταίος ή τρίτος στην κατοχή του πράγματος με βάση ορισμένη έννομη σχέση. Σ' αυτή την περίπτωση έναντι του τρίτου μεταβιβάζεται η νομή στον αποκτώντα αφότου γνωστοποιηθεί αυτό στον τρίτο από τον έως τώρα νομέα.

'Αρθρο 978.

Στα εμπορεύματα και γενικώς στα κινητά πράγματα που έχουν αποτεθεί σε αποθήκη ή έχουν παραληφθεί από μεταφορέα, αν έχει εκδοθεί γι' αυτά αποθετήριο έγγραφο ή φορτωτική, η μετάθεση της νομής γίνεται με μεταβίβαση του αποθετήριου εγγράφου ή της φορτωτικής.

'Αρθρο 979.

Κτήση μέσω άλλου

Η νομή αποκτάται με αντιπρόσωπο, όταν αυτός αποκτήσει τη φυσική εξουσία πάνω στο πράγμα με σκοπό να καταστήσει νομέα του τον αντιπροσωπευόμενο.

'Αρθρο 980.

'Ασκηση μέσω άλλου.

Η νομή ασκείται αυτοπροσώπως ή μέσω άλλου.

'Οποιος άρχισε να κατέχει στο όνομα άλλου, τεκμαίρεται, όσο διατηρεί την κατοχή, ότι κατέχει στο όνομα του άλλου.

'Αρθρο 981.

Απώλεια νομής.

Η νομή χάνεται μόλις πάψει η φυσική εξουσία πάνω στο πράγμα ή εκδηλωθεί αντίθετη διάνοια του νομέα. Παροδικό από τη φύση του κώλυμα για την άσκηση της εξουσίας δεν επιφέρει απώλεια της νομής.

'Αρθρο 982.

Αν ο αντιπρόσωπος του νομέα ακινήτου θελήσει να αντιποιηθεί τη νομή, αυτή δεν χάνεται για το νομέα προτού λάβει γνώση της αντιποίησης.

'Αρθρο 983.

Η νομή μεταβιβάζεται στους κληρονόμους του νομέα.

'Αρθρο 984.

Προσβολή της νομής.

Η νομή προσβάλλεται είτε με διατάραξη είτε με αποβολή του νομέα εφόσον αυτές γίνονται παράνομα και χωρίς τη θέλησή του.

Η νομή που αποκτήθηκε με τέτοια αποβολή είναι επιλήψιμη. Το ελάττωμα αυτό της νομής αντιτάσσεται και κατά των κληρονόμων του νομέα· το ελάττωμα της νομής του προκατόχου αντιτάσσεται κατά του ειδικού διαδόχου μόνο αν αυτός το γνώριζε κατά την κτήση.

'Αρθρο 985.

Ο νομέας έχει δικαίωμα να αποκρούσει με τη βία κάθε διατάραξη ή απειλούμενη αποβολή από τη νομή.

Ο νομέας κινητού από τον οποίο αφαιρέθηκε αυτό παράνομα έχει δικαίωμα να το ξαναπάρει με τη βία από το δράστη που συλλαμβάνεται ή καταδιώκεται επ' αυτοφώρω.

Ο νομέας ακινήτου από τον οποίο αφαιρέθηκε αυτό παράνομα έχει δικαίωμα να το ξαναπάρει με τη βία αμέσως μετά την αποβολή.

Τα ίδια δικαιώματα έχει ο νομέας που προσβλήθηκε και κατά των διαδόχων κατά των οποίων αντιτάσσεται το επιλήψιμο της νομής.

'Αρθρο 986.

Τα δικαιώματα του προηγούμενου άρθρου έχει αντί για το νομέα και εκείνος που ασκεί γι' αυτόν την εξουσία πάνω στο πράγμα, εφόσον βρίσκεται σε σχέση οικιακής ή υπηρεσιακής εξάρτησης από το νομέα και οφείλει να ακολουθεί τις οδηγίες του ως προς το πράγμα.

'Αρθρο 987.

Προστασία σε περίπτωση αποβολής.

Ο νομέας που αποβλήθηκε παράνομα από τη νομή έχει δικαίωμα να αξιώσει την απόδοσή της απ' αυτόν που νέμεται επιλήψιμα απέναντί του. Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.

'Αρθρο 988.

Η αγωγή αποβολής είναι απαράδεκτη, αν εκείνος που αποβλήθηκε είχε αποκτήσει τη νομή επιλήψιμα απέναντι στον τωρινό νομέα ή στους δικαιοπαρόχους του μέσα στο τελευταίο έτος πριν από την αποβολή του.

'Αρθρο 989.

Προστασία σε περίπτωση διατάραξης.

Ο νομέας που διαταράχτηκε παράνομα έχει δικαίωμα να αξιώσει την παύση της διατάραξης καθώς και την παράλειψή της στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.

'Αρθρο 990.

Η αγωγή διατάραξης είναι απαράδεκτη, αν εκείνος που διαταράχτηκε είχε αποκτήσει τη νομή επιλήψιμα απέναντι σ' αυτόν που τη διατάραξε ή τους δικαιοπαρόχους του μέσα στο τελευταίο έτος πριν από τη διατάραξή του.

'Αρθρο 991.

Ο εναγόμενος για διατάραξη ή αποβολή δεν μπορεί να επικαλεστεί δικαίωμα που του παρέχει εξουσία πάνω στο πράγμα παρά μόνο αν το δικαίωμα έχει αναγνωριστεί τελεσίδικα σε δίκη ανάμεσα σ' αυτόν και τον ενάγοντα.

'Αρθρο 992.

Παραγραφή.

Οι αξιώσεις από την αποβολή και τη διατάραξη παραγράφονται μετά ένα έτος από την αποβολή ή τη διατάραξη.

'Αρθρο 993.

Νομέας μέρους πράγματος.

Τα δικαιώματα από την προσβολή της νομής έχει και εκείνος που νέμεται μέρος μόνο του πράγματος, ιδίως χωριστά διαμερίσματα κατοικιών ή άλλους χώρους.

'Αρθρο 994.

Νομή περισσοτέρων κατ' ιδανικά μέρη.

Αν νέμονται περισσότεροι το ίδιο πράγμα κατ' ιδανικά

μέρη, καθένας απ' αυτούς έχει κατά τρίτων τα δικαιώματα από την προσβολή της νομής. Στις μεταξύ τους σχέσεις δεν παρέχεται η προστασία από τη νομή εφόσον πρόκειται για τα όρια της χρήσης του πράγματος που αρμόζει στον καθένα.

'Αρθρο 995.

Πράγμα που περιήλθε σε ξένο ακίνητο.

Αν ξέφυγε κινητό πράγμα από την εξουσία του νομέα και περιήλθε σε ξένο ακίνητο, ο νομέας του ακινήτου έχει υποχρέωση να επιτρέψει την αναζήτηση και την ανάληψη· έχει όμως αξίωση αποζημίωσης για τις ζημίες από την αναζήτηση.

'Αρθρο 996.

Προστασία οιονεί νομής.

Ο νομέας δικαιώματος ενεχύρου ή δουλείας έχει σε περίς πτωση παράνομης διατάραξης ή αποβολής τις αγωγές τηνομής.

'Αρθρο 997.

Προστασία κατόχου.

Σε περίπτωση παράνομης διατάραξης της νομής πράγματος ή δικαιώματος ή αποβολής απ' αυτήν έχει κατά τρίτων τις αγωγές της νομής και εκείνος που απέκτησε την κατοχή του πράγματος ή του δικαιώματος από το νομέα ως μισθωτής ή θεματοφύλακας ή με άλλη παρόμοια σχέση.

'Αρθρο 998.

Προστασία κατά κατόχου.

Εναντίον εκείνου που κατέχει με βάση τη σχέση του προηγούμενου άρθρου ο νομέας έχει, εφόσον συντρέχουν οι όροι του νόμου, τις αγωγές για τη νομή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ

'Αρθρο 999.

Αντικείμενο κυριότητας.

Αντικείμενο κυριότητας είναι μόνο πράγματα ή όσα θεωρούνται πράγματα από το νόμο.

'Αρθρο 1000.

Περιεχόμενο κυριότητας.

Ο κύριος του πράγματος μπορεί, εφόσον δεν προσκρούε' στο νόμο ή σε δικαιώματα τρίτων, να το διαθέτει κατ' αρέσκειαν και να αποκλείει κάθε ενέργεια άλλου πάνω σι αυτό.

'Αρθρο 1001.

Η κυριότητα πάνω σε ακίνητο εκτείνεται, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, στο χώρο πάνω και κάτω από το έδαφος. Δεν μπορεί όμως ο κύριος να απαγορεύσει ενέργεια που επιχειρείται σε τέτοιο ύψος ή βάθος ώστε να μην εξαρτά κανένα συμφέρον από την απαγόρευση.

'Αρθρο 1002.

Ιδιοκτησία ορόφου.

Κυριότητα χωριστή σε όροφο οικοδομής ή σε διαμέρισμα ορόφου μπορεί να συσταθεί μόνο με δικαιοπραξία του κυρίου του όλου ακινήτου. 'Οροφοι θεωρούνται και τα υπόγεια καθώς και τα δωμάτια κάτω από τη στέγη.

'Αρθρο 1003

Περιορισμοί κυριότητας, εκπομπές.

Ο κύριος ακινήτου έχει υποχρέωση να ανέχεται την εκπομπή καπνού, αιθάλης, αναθυμιάσεων, θερμότητας, θορύβου, δονήσεων ή άλλες παρόμοιες επενέργειες που προέρχονται από άλλο ακίνητο, εφόσον αυτές δεν παραβλάπτουν σημαντικά τη χρήση του ακινήτου του ή προέρχονται από χρήση συνήθη για ακίνητα της περιοχής του κτήματος από το οποίο προκαλείται η βλάβη.

'Αρθρο 1004.

Επιβλαβείς εγκαταστάσεις.

Ο κύριος ακινήτου έχει δικαίωμα να απαγορεύσει την κατασκευή ή τη διατήρηση εγκαταστάσεων στο γειτονικό ακίνητο εφόσον από την ύπαρξη ή χρήση τους προβλέπονται με βεβαιότητα παράνομες επενέργειες στο ακίνητό του.

'Αρθρο 1005.

Αν στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου η εγκατάσταση επιχειρείται ύστερα από άδεια της αρχής που απαιτεί ο νόμος ή ύστερα από την τήρηση ειδικών όρων που τάσσει ο νόμος, άρση της εγκατάστασης μπορεί να απαιτηθεί μόνο αφότου επήλθαν πράγματι οι βλαπτικές επενέργειες απ' αυτήν πάνω στο ακίνητο.

'Αρθρο 1006.

Κίνδυνος πτώσης οικοδομής.

Αν υπάρχει κίνδυνος να πέσει ολικά ή κατά ένα μέρος οικοδομή ή άλλο έργο και από την πτώση αυτή απειλείται βλάβη στο γειτονικό ακίνητο, ο κύριός του έχει δικαίωμα να απαιτήσει από εκείνον που θα ευθύνεται σε αποζημίωση σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες, να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για την αποτροπή του κινδύνου.

'Αρθρο 1007.

Ανόρυξη κοντά στα θεμέλια του γείτονα.

Δεν επιτρέπεται να σκάβεται το ακίνητο σε τέτοιο βάθος, ώστε το έδαφος του γειτονικού ακινήτου να στερηθεί το απαιτούμενο έρεισμα, εκτός αν έχει ληφθεί πρόνοια να στερεωθεί αρκετά το έδαφος με άλλο τρόπο.

'Αρθρο 1008.

Ρίζες ή κλαδιά του γειτονικού ακινήτου.

Ο κύριος ακινήτου μπορεί να κόψει και να κρατήσει για τον εαυτό του τις ρίζες δέντρων του γειτονικού ακινήτου που εισχωρούν στο κτήμα του. Το ίδιο ισχύει και για τα κλαδιά των δέντρων του γειτονικού ακινήτου που εκτείνονται πάνω από το κτήμα του, εφόσον τάχθηκε προηγουμένως στο νομέα του γειτονικού ακινήτου εύλογη προθεσμία για να τα κόψει.

Το δικαίωμα αυτό δεν παρέχεται, αν οι ρίζες ή τα κλαδιά δεν εμποδίζουν τη χρήση του ακινήτου.

'Αρθρο 1009.

Καρποί που πέφτουν σε γειτονικό ακίνητο.

Καρποί που πέφτουν στο γειτονικό ακίνητο από κάποιο δέντρο λογίζονται καρποί του ακινήτου στο οποίο πέφτουν. Η διάταξη δεν ισχύει αν αυτό το ακίνητο είναι κοινόχρηστο.

'Αρθρο 1010.

Ενοικοδόμηση κατά ένα μέρος σε γειτονικό ακίνητο.

Αν ο κύριος ακινήτου, ανεγείροντας πάνω σ'αυτό οικοδομή, την επεκτείνει καλόπιστα στο γειτονικό γήπεδο και ο κύριος του γηπέδου δεν διαμαρτυρήθηκε καθόλου πριν από την ανέγερση της οικοδομής κατά μεγάλο μέρος, το δικαστήριο μπορεί κατά εύλογη κρίση να επιδικάσει την κυριότητα του γηπέδου που καταλήφθηκε στον κύριο του ακινήτου που οικοδομήθηκε· η επιδίκαση γίνεται έναντι καταβολής της αξίας του γηπέδου κατά το χρόνο της κατάληψής του και αποκατάστασης κάθε άλλης ζημίας, ιδίως από την τυχόν μείωση της αξίας του υπολοίπου.

'Αρθρο 1011.

Η διάταξη του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως και όταν από την επέκταση της οικοδομής στο γειτονικό γήπεδο και την επιδίκαση βλάπτονται άλλοι που έχουν εμπράγματο δικαίωμα πάνω σ' αυτό.

Άρθρο 1012.

Υποχρέωση παροχής διόδου.

Αν ακίνητο στερείται την αναγκαία δίοδο προς το δρόμο, έχει δικαίωμα ο κύριός του να απαιτήσει δίοδο από τους γείτονες έναντι ανάλογης αποζημίωσης.

Άρθρο 1013.

Η κατεύθυνση της διόδου και η έκταση του δικαιώματος για τη χρήση της, καθώς και η αποζημίωση που πρέπει να καταβληθεί, καθορίζονται με δικαστική απόφαση.

Άρθρο 1014.

Δεν υπάρχει υποχρέωση των γειτόνων να παράσχουν δίοδο αν η συγκοινωνία του ακινήτου προς το δημόσιο δρόμο έπαψε με αυτόβουλη πράξη ή παράλειψη του κυρίου του ακινήτου.

Άρθρο 1015.

Αν εξαιτίας της εκποίησης μέρους του ακινήτου αποκόπηκε η συγκοινωνία προς το δημόσιο δρόμο του μέρους που εκποιήθηκε ή του μέρους που απέμεινε, έχει υποχρέωση να παράσχει δίοδο ο κύριος του μέρους από όπου γινόταν έως τώρα η συγκοινωνία. Με την εκποίηση μέρους εξομοιώνεται και η εκποίηση ενός από περισσότερα ακίνητα που ανήκουν στον ίδιο κύριο.

Άρθρο 1016.

Εκείνος που παρακωλύεται ή διαταράσσεται στη χρήση της διόδου προστατεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις για την προστασία των πραγματικών δουλειών, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 1017.

Αν ανοίχτηκε νέα δίοδος ή από άλλο λόγο έπαψε η ανάγκη εκείνης που είχε συσταθεί, ο κύριος του ακινήτου πάνω στο οποίο βρίσκεται έχει δικαίωμα να απαιτήσει την κατάργησή της αποδίδοντας την αποζημίωση που είχε καταβληθεί.

Άρθρο 1018.

Ανοχή επισκευών.

Αν απαιτείται για την επισκευή ή την ανακαίνιση κτηρίου η είσοδος και η κυκλοφορία του εργαζόμενου προσωπικού στο γειτονικό ακίνητο ή η παροδική τοποθέτηση σ' αυτό εγκαταστάσεων ή οικοδομικού υλικού, έχει υποχρέωση ο κύριος του γειτονικού ακινήτου, εφόσον δεν παρακωλύεται σοβαρά η χρήση του, να ανεχθεί αυτές τις ενέργειες έναντι αποζημίωσης ή παροχής ασφάλειας για την τυχόν ζημία.

Άρθρο 1019.

Ορόσημα όμορων ακινήτων.

Ο κύριος ακινήτου έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον κύριο του γειτονικού κτήματος να κατασκευάσουν από κοινού και με κοινή δαπάνη σταθερά ορόσημα ή να αποκαταστήσουν τα ορόσημα που μετακινήθηκαν ή έχουν φθαρεί.

Άρθρο 1020.

Κανονισμός ορίων.

Σε περίπτωση σύγχυσης των ορίων χωρεί κανονισμός τους από το δικαστήριο. Αν είναι ανέφικτη η εξακρίβωσή τους, προσδιορίζονται σύμφωνα με την υπάρχουσα κατάσταση της νομής. Αν δεν μπορεί και αυτή να εξακριβωθεί, κατανέμεται η αμφισβητούμενη έκταση κατά ίσο μέρος στο καθένα από τα ακίνητα.

Άρθρο 1021.

Διαχώρισμα συνεχόμενων ακινήτων.

Αν δύο ακίνητα χωρίζονται με μονοπάτι ή άλλη λωρίδα γης ή φράχτη ή τοίχο ή τάφρο ή άλλο κατασκεύασμα που εξυπηρετεί και τα δύο ακίνητα, τεκμαίρεται ότι οι κύριοί τους έχουν δικαίωμα κοινής χρήσης αυτών των διαχωρισμάτων εφόσον από τα εξωτερικά σημεία ή την τοπική συνήθεια δεν προκύπτει αποκλειστική χρήση του ενός απ' αυτούς.

Άρθρο 1022.

Αν στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου η χρήση του κατασκευάσματος είναι κοινή για τους δύο γείτονες, καθένας απ' αυτούς έχει δικαίωμα να το χρησιμοποιεί σύμφωνα με τον προορισμό του χωρίς να παρακωλύεται η χρήση του άλλου. Οι δαπάνες για τη συντήρηση βαρύνουν εξίσου και τους δύο. Εφόσον ο ένας απ' αυτούς έχει συμφέρον να διατηρηθεί το κατασκεύασμα, αυτό δεν μπορεί να καταργηθεί ή να μεταβληθεί χωρίς τη συναίνεσή του. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται στις μεταξύ τους σχέσεις οι διατάξεις για την κοινωνία.

Άρθρο 1023.

Δέντρο στο όριο.

Το δέντρο που βρίσκεται πάνω στα όρια είναι κοινό και των δύο γειτόνων.

Εφόσον δεν χρησιμεύει ως ορόσημο, έχει δικαίωμα καθένας από τους γείτονες να απαιτήσει την αποκοπή του.

Άρθρο 1024.

Υποχρεώσεις από τη ροή των νερών.

Τα αγροτικά ακίνητα που βρίσκονται χαμηλότερα δέχονται τα νερά που τρέχουν φυσικά και χωρίς χειροποίητο έργο απ' αυτά που βρίσκονται ψηλότερα. Στον κύριο του χαμηλότερου ή του ψηλότερου ακινήτου απαγορεύεται κατασκεύασμα που εμποδίζει ή μεταβάλλει τη φυσική ροή.

Άρθρο 1025.

Ο κύριος του ακινήτου έχει υποχρέωση να ανέχεται την επισκευή ή την αποκατάσταση των κατασκευασμάτων που υπάρχουν σ' αυτό για την περιστολή της φοράς του νερού, εφόσον γίνεται χωρίς βλάβη του. Η δαπάνη βαρύνει εκείνους που ωφελούνται ανάλογα με την ωφέλειά τους.

Άρθρο 1026.

Βρόχινο νερό της στέγης.

Ο κύριος οικοδομής έχει υποχρέωση να κατασκευάσει τη στέγη έτσι ώστε τα νερά της βροχής να μη φέρονται προς το κτήμα του γείτονα.

Άρθρο 1027.

Νερό για τη χρήση χωριού.

Ο κύριος του ακινήτου δεν μπορεί χρησιμοποιώντας το νερό της πηγής που υπάρχει στο ακίνητο ή ανοίγοντας πηγάδι σ' αυτό, να αποκόψει ή να μειώσει σημαντικά το νερό που χρησιμοποιείται ήδη από τους κατοίκους χωριού για τις ανάγκες τους.

Άρθρο 1028.

Υποχρεώσεις αυτού που έχει πηγάδι ή πηγή.

Ο κύριος ακινήτου στο οποίο υπάρχει πηγή ή πηγάδι έχει υποχρέωση, χωρίς δική του στέρηση, να χορηγεί έναντι αποζημίωσης στον κύριο του γειτονικού κτήματος το νερό το απαραίτητο για τις οικιακές του ανάγκες, εφόσον η προμήθεια νερού από αλλού είναι σ' αυτόν δυνατή μόνο με δυσανάλογη δαπάνη.

Άρθρο 1029.

Διοχέτευση διαμέσου ξένου αγρού.

Ο κύριος ακινήτου έχει δικαίωμα έναντι αποζημίωσης να απαιτήσει τη διοχέτευση νερού πηγής ή πηγαδιού ή ποταμού διαμέσου ξένου αγροτικού ακινήτου, εφόσον έχει δικαίωμα πάνω στο νερό αυτό. Η διοχέτευση γίνεται με τον περισσότερο πρόσφορο και λιγότερο επαχθή τρόπο για το ακίνητο που επιβαρύνεται.

Άρθρο 1030.

Όποιος διοχετεύει νερό σύμφωνα με το προηγούμενο

άρθρο διαμέσου ξένου ακινήτου έχει υποχρέωση να κατασκευάσει ό,τι είναι αναγκαίο, ώστε από τη διοχέτευση αυτή να μην παρακωλύονται τρίτοι, κύριοι παρακείμενων ακινήτων, στην άσκηση των δικαιωμάτων τους.

'Αρθρο 1031.

Σωλήνες διαμέσου ξένου ακινήτου.

Ο κύριος ακινήτου έχει υποχρέωση, αφού ληφθεί υπόψη και το δικό του συμφέρον, να επιτρέπει έναντι ανάλογης αποζημίωσης την εναέρια ή την υπόγεια διέλευση διαμέσου του ακινήτου σωλήνων νερού ή φωταερίου ή ηλεκτρικών καλωδίων για την εξυπηρέτηση άλλων ακινήτων. Η εγκατάσταση γίνεται με τον περισσότερο πρόσφορο και λιγότερο επαχθή τρόπο για το ακίνητο που επιβαρύνεται. Ο κύριος αυτού του ακινήτου έχει δικαίωμα να απαιτήσει τη μετατόπιση της εγκατάστασης σε άλλη θέση του ακινήτου με δαπάνες εκείνου που έχει δικαίωμα διέλευσης.

'Αρθρο 1032.

Παραγραφή περιορισμών.

Οι αξιώσεις από τα άρθρα 1004 έως 1007, 1012, 1015, 1018, 1019, 1020, 1023 παρ. 2,1029 και 1031 δεν υπόκεινται σε παραγραφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΚΤΗΣΗ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑΣ

'Αρθρο 1033.

Κτήση ακινήτου με σύμβαση.

Για τη μεταβίβαση της κυριότητας ακινήτου απαιτείται συμφωνία μεταξύ του κυρίου και εκείνου που την αποκτά, ότι μετατίθεται σ' αυτόν η κυριότητα για κάποια νόμιμη αιτία. Η συμφωνία γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και υποβάλλεται σε μεταγραφή.

'Αρθρο 1034.

Κτήση κινητού με σύμβαση.

Για τη μεταβίβαση της κυριότητας κινητού απαιτείται παράδοση της νομής του από τον κύριο σ' αυτόν που την αποκτά και συμφωνία των δύο ότι μετατίθεται η κυριότητα

'Αρθρο 1035.

Αν το κινητό βρίσκεται στη νομή τρίτου, αρκεί για τη μεταβίβαση της κυριότητάς του η εκχώρηση της διεκδικητικής αγωγής κατά του τρίτου.

'Αρθρο 1036.

Κτήση κινητού από μη κύριο.

Με την εκποίηση κινητού κατά το άρθρο 1034 εκείνος που αποκτά γίνεται κύριος και αν ακόμη η κυριότητα του πράγματος δεν ανήκει σ' αυτόν που εκποιεί, εκτός αν κατά το χρόνο της παράδοσης της νομής εκείνος που αποκτά βρίσκεται σε κακή πίστη.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται ιδίως όταν η χωρίς δικαίωμα εκποίηση γίνεται από εκείνον που έχει δικαίωμα επικαρπίας ή ενεχύρου πάνω στο πράγμα, ή από το μισθωτή ή το θεματοφύλακα, ή εκείνον που βρίσκεται σε άλλη παρόμοια σχέση με τον κύριο.

'Αρθρο 1037.

Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου εκείνος που αποκτά βρίσκεται σε κακή πίστη, αν γνωρίζει ή αγνοεί από βαριά αμέλεια ότι το κινητό πράγμα δεν ανήκει κατά κυριότητα σ' αυτόν που εκποιεί.

'Αρθρο 1038.

Πράγματα από κλοπή ή απώλεια.

Η μεταβίβαση κινητού από μη κύριο σ' εκείνον που αποκτά καλόπιστα δεν επέρχεται, αν το μεταβιβαζόμενο έχει ξεφύγει από τη νομή του κυρίου με κλοπή ή με απώλεια.

'Αρθρο 1039.

Αν πρόκειται για χρήματα ή ανώνυμους τίτλους, η μεταβίβαση από μη κύριο σε εκείνον που αποκτά καλόπιστα επέρχεται και αν ακόμη αυτά είχαν ξεφύγει από τη νομή του κυρίου με κλοπή ή με απώλεια. Το ίδιο ισχύει και όταν πρόκειται για άλλα κινητά πράγματα που εκποιούνται σε δημόσιο πλειστηριασμό ή σε εμποροπανήγυρη ή αγορά.

'Αρθρο 1040.

Δικαιώματα τρίτων πάνω στο κινητό που μεταβιβάστηκε.

Με τη μεταβίβαση του κινητού πράγματος στην κυριότητα εκείνου που το αποκτά, αποσβήνονται εμπράγματα δικαιώματα τρίτων που τυχόν υπάρχουν πάνω σ' αυτό, εκτός αν εκείνος που αποκτά ήταν κακόπιστος ως προς το δικαίωμα του τρίτου κατά το χρόνο της παράδοσης της νομής.

'Αρθρο 1041.

Τακτική χρησικτησία.

Εκείνος που έχει στη νομή του με καλή πίστη και με νόμιμο τίτλο πράγμα κινητό για μια τριετία και ακίνητο για μια δεκαετία, γίνεται κύριος του πράγματος (τακτική χρησικτησία).

'Αρθρο 1042.

'Εννοια καλής πίστης.

Ο νομέας βρίσκεται σε καλή πίστη στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, όταν χωρίς βαριά αμέλεια έχει την πεποίθηση ότι απέκτησε την κυριότητα.

'Αρθρο 1043.

Νομιζόμενος τίτλος.

Για τη χρησικτησία αρκεί και ο νομιζόμενος τίτλος, εφόσον δικαιολογείται η καλή πίστη του νομέα.

Στα ακίνητα δεν υπάρχει νομιζόμενος τίτλος χωρίς μεταγραφή, στις περιπτώσεις που αυτή απαιτείται.

'Αρθρο 1044.

Μεταγενέστερη κακή πίστη.

Η καλή πίστη πρέπει να υπάρχει κατά το χρόνο της απόκτησης της νομής. Η μεταγενέστεση κακή πίστη δεν βλάπτει.

'Αρθρο 1045.

'Εκτακτη χρησικτησία.

Εκείνος που έχει στη νομή του για μια εικοσαετία πράγμα κινητό ή ακίνητο, γίνεται κύριος (έκτακτη χρησικτησία).

'Αρθρο 1046.

Τεκμήριο νομής.

Εκείνος που έχει στη νομή του το πράγμα κατά την έναρξη και τη λήξη ορισμένης χρονικής περιόδου, τεκμαίρεται ότι το νέμεται και κατά τον ενδιάμεσο χρόνο.

'Αρθρο 1047.

Αναστολή χρησικτησίας.

Η χρησικτησία δεν αρχίζει και, αν έχει αρχίσει, δεν συνεχίζεται κατά το διάστημα που αναστέλλεται η παραγραφή της διεκδικητικής αγωγής, ή εμποδίζεται σύμφωνα με το νόμο η συμπλήρωση της παραγραφής αυτής.

'Αρθρο 1048.

Διακοπή χρησικτησίας.

Η χρησικτησία διακόπτεται με την απώλεια της νομής· Η διακοπή λογίζεται ότι δεν επήλθε, αν αυτός που έχασε τη νομή την ανέκτησε μέσα σε ένα έτος, ή αργότερα αλλά με αγωγή που ασκήθηκε μέσα στο έτος.

'Αρθρο 1049.

Η χρησικτησία διακόπτεται με την έγερση της διεκδικη-

τικής αγωγής εναντίον αυτού που χρησιδεσπόζει ή αυτού που κατέχει στο όνομα εκείνου. Η διακοπή επέρχεται μόνο υπέρ του ενάγοντος. Οι διατάξεις για τη διακοπή της παραγραφής με την έγερση της αγωγής εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 1050.

Αν η χρησικτησία διακόπηκε, ο χρόνος που πέρασε έως τη διακοπή δεν υπολογίζεται. Νέα χρησικτησία μπορεί να αρχίσει μόνο μετά τη λήξη της διακοπής.

Άρθρο 1051.

Προσαύξηση χρόνου.

Εκείνος που απέκτησε τη νομή του πράγματος με καθολική ή ειδική διαδοχή μπορεί να συνυπολογίσει το δικό του χρόνο χρησικτησίας στο χρόνο χρησικτησίας του δικαιοπαρόχου.

Άρθρο 1052.

Ο χρόνος χρησικτησίας που διανύθηκε υπέρ του νομέα κληρονομίας υπολογίζεται υπέρ του πραγματικού κληρονόμου.

Άρθρο 1053.

Ενέργεια χρησικτησίας κατά τρίτου.

Όταν αποκτηθεί η κυριότητα του πράγματος με χρησικτησία, επέρχεται απόσβεση και των εμπράγματων δικαιωμάτων τρίτων που τυχόν υπάρχουν πάνω σ' αυτό, εκτός αν αυτός που χρησιδεσπόζει δεν βρισκόταν κατά την κτήση της νομής σε καλή πίστη ως προς το δικαίωμα του τρίτου. Ο χρόνος της χτησικτησίας πρέπει να περάσει και ως προς το δικαίωμα του τρίτου. Για τον υπολογισμό αυτού του χρόνου εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη χρησικτησία της κυριότητας του πράγματος.

Άρθρο 1054.

Ανεπίδεκτα χρησικτησίας.

Ανεπίδεκτα χρησικτησίας, τακτικής ή έκτακτης, είναι τα εκτός συναλλαγής πράγματα.

Άρθρο 1055.

Πράγματα που εξαιρούνται από τη χρησικτησία.

Εξαιρούνται από την τακτική ή έκτακτη χρησικτησία τα πράγματα που ανήκουν σε πρόσωπα, τα οποία τελούν υπό γονική μέριμνα, επιτροπεία ή δικαστική αντίληψη ενόσω διαρκούν αυτές οι καταστάσεις.

Άρθρο 1056.

Κτήση με προσκύρωση κλπ.

Με επιδίκαση από το δικαστήριο ή με προσκύρωση από δημόσια αρχή αποκτάται η κυριότητα μόνο στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 1057.

Κτήση με ένωση.

Αν κινητό ενωθεί με ακίνητο έτσι, ώστε να γίνει συστατικό του, η κυριότητα του ακινήτου εκτείνεται και στο κινητό.

Άρθρο 1058.

Συνάφεια.

Αν κινητά που ανήκουν σε διαφορετικούς κυρίους ενωθούν έτσι, ώστε να γίνουν συστατικά ενιαίου πράγματος, οι έως τώρα κύριοί τους γίνονται συγκύριοι του πράγματος κατά μέρη που προσδιορίζονται από την αξία που έχουν τα πράγματα κατά το χρόνο της ένωσης.

Αν το ένα από τα πράγματα πρέπει να θεωρηθεί ως το κύριο, ο κύριος του πράγματος αυτού αποκτά κυριότητα στο όλο.

Άρθρο 1059.

Σύμμιξη, σύγχυση.

Η διάταξη του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως και όταν κινητά αναμιχθούν έτσι, ώστε ο χωρισμός τους να αποβαίνει αδύνατος ή να απαιτεί δυσανάλογες δαπάνες.

Άρθρο 1060.

Εφόσον με την ένωση ή την ανάμιξη αποσβήνεται η κυριότητα πράγματος, αποσβήνονται και τα εμπράγματα δικαιώματα άλλων που υπάρχουν πάνω σ' αυτό.

Άρθρο 1061.

Ειδοποιία.

Εκείνος που παράγει με επεξεργασία ή μετάπλαση ξένης ύλης νέο κινητό πράγμα, αποκτά την κυριότητα πάνω σ' αυτό μόνο εφόσον η αξία της εργασίας που κατέβαλε είναι προφανώς ανώτερη από την αξία της ύλης. Ως επεξεργασία θεωρείται και η γραφή, η ζωγραφική, η ιχνογραφία, η φωτογραφία, η εκτύπωση, η χαρακτική, καθώς και κάθε άλλη παρόμοια επεξεργασία της επιφάνειας.

Εφόσον αποσβήνεται η κυριότητα πάνω στην ύλη, αποσβήνονται και τα εμπράγματα δικαιώματα τρίτων που υπάρχουν πάνω σ' αυτήν.

Άρθρο 1062.

Αν εκείνος που παρήγαγε το νέο πράγμα δεν ήταν καλόπιστος, το δικαστήριο μπορεί κατά εύλογη κρίση να επιδικάσει την κυριότητα στον κύριο της ύλης.

Άρθρο 1063.

Αποζημίωση για απόσβεση κυριότητας.

Εκείνος που έχασε την κυριότητά του ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα εξαιτίας της ένωσης, της ανάμιξης, της επεξεργασίας, ή της μετάπλασης, έχει απαίτηση εναντίον εκείνου που ωφελήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, με επιφύλαξη του τυχόν δικαιώματός του για αποζημίωση από αδικοπραξία ή για απόδοση δαπανών ή για αφαίρεση κατασκευάσματος.

Αξίωση για επαναφορά της προηγούμενης κατάστασης αποκλείεται.

Άρθρο 1064.

Κτήση καρπών.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 1065 και 1066, η κυριότητα των προϊόντων ή άλλων συστατικών του πράγματος ανήκει και μετά τον αποχωρισμό στον κύριο του πράγματος.

Άρθρο 1065.

Με την επιφύλαξη της διάταξης του επόμενου άρθρου, εκείνος που έχει δικαίωμα να αποκτήσει τα προϊόντα ή άλλα συστατικά πράγματος δυνάμει δικαιώματος πάνω στο ξένο πράγμα, τα αποκτά με τον αποχωρισμό.

Άρθρο 1066.

Εκείνος που νέμεται το πράγμα με καλή πίστη αποκτά με τον αποχωρισμό την κυριότητα των καρπών ή άλλων προϊόντων που θεωρούνται ως καρποί, εφόσον κατά τον αποχωρισμό βρίσκεται σε καλή πίστη. Το ίδιο ισχύει και γι' αυτόν που έχει καλόπιστη νομή επικαρπίας πάνω στο πράγμα.

Άρθρο 1067.

Εκείνος που έχει δικαίωμα από ενοχική σχέση με τον κύριο του πράγματος ή με άλλο δικαιούχο, να πάρει τα προϊόντα ή άλλα συστατικά του πράγματος, γίνεται κύριος όταν αποκτήσει τη νομή τους.

Άρθρο 1068.

Η διάταξη του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται και αν αυτός που παραχώρησε με ενοχική σχέση σε τρίτον το δικαίωμα να πάρει τα προϊόντα ή άλλα συστατικά, δεν είχε τέτοιο δικαίωμα, ο τρίτος όμως κατά το χρόνο που αποκτά τη νομή τους βρίσκεται σε καλή πίστη και εκείνος που παραχώρησε είναι νομέας του πράγματος.

Άρθρο 1069.

Πρόσχωση.

Το έδαφος που προστίθεται από τον ποταμό λίγο λίγο και ανεπαίσθητα σε παραποτάμιο κτήμα, ανήκει στον κύριο του κτήματος.

Άρθρο 1070.

Απόσπαση παραποτάμιου τμήματος.

Αν από τη φορά του νερού του ποταμού αποσπάστηκε απότομα τμήμα γης από ένα κτήμα και ενώθηκε σε άλλο κτήμα της ίδιας ή της άλλης όχθης, η κυριότητα δεν χάνεται, αν μέσα σε ένα έτος ο κύριος επανακτήσει τη νομή του τμήματος που αποσπάστηκε ή εγείρει γι' αυτό αγωγή.

Άρθρο 1071.

Νησί σε ποταμό.

Το νησί που πρόβαλε σε ποταμό μη πλεύσιμο ανήκει στους κυρίους των παραποτάμιων κτημάτων. Σε καθένα από αυτούς ανήκει το τμήμα, που περιλαμβάνεται μεταξύ νοητής γραμμής κατά μήκος και στη μέση του ποταμού και γραμμών που σύρονται κάθετα προς αυτήν από την άκρη της πλευράς του κάθε κτήματος.

Άρθρο 1072.

Κοίτη που εγκαταλείφθηκε.

Η κοίτη ποταμού μη πλεύσιμου που εγκαταλείφθηκε ανήκει στους κυρίους των παραποτάμιων κτημάτων. Η διάταξη του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως.

Οι κύριοι του εδάφους της νέας κοίτης έχουν δικαίωμα μέσα σε ένα έτος να αποκαταστήσουν το ρεύμα στην προηγούμενη κοίτη.

Άρθρο 1073.

Αν ο βραχίοντας ποταμού περιβάλει παραποτάμιο κτήμα ή τμήμα του, η κυριότητα πάνω σ' αυτό δεν χάνεται.

Άρθρο 1074.

Κατάκλυση εδάφους.

Η κυριότητα δεν χάνεται αν παροδικά κατακλυστεί το έδαφος από τη ροή των νερών της βροχής ή από έκτακτο ξεχείλισμα ποταμού.

Άρθρο 1075.

Κατάληψη αδεσπότων.

Εκείνος που παίρνει στη νομή του αδέσποτο κινητό, γίνεται κύριός του.

Άρθρο 1076.

Κινητό πράγμα γίνεται αδέσποτο, αν ο κύριος εγκαταλείψει τη νομή του με σκοπό να παραιτηθεί από την κυριότητα.

Άρθρο 1077.

Άγρια ή τιθασευμένα ζώα.

Τα άγρια ζώα είναι αδέσποτα, εφόσον βρίσκονται στη φυσική τους ελευθερία. Άγρια ζώα μέσα σε περίφρακτο χώρο και ψάρια μέσα σε ιχθυοτροφείο ή σε άλλα περίκλειστα ιδιόκτητα νερά δεν είναι αδέσποτα. Άγριο ζώο που πιάστηκε γίνεται αδέσποτο αν ξαναποκτήσει την ελευθερία του και ο κύριός του δεν πάρει μέτρα, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, για την καταδίωξή του. Τιθασευμένο ζώο γίνεται αδέσποτο, αν χάσει τη συνήθεια της επιστροφής.

Άρθρο 1078.

Σμήνος από μέλισσες.

Σμήνος από μέλισσες που αποδήμησε γίνεται αδέσποτο, αν ο κύριός του δεν πάρει μέτρα, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, για την καταδίωξή του.

Άρθρο 1079.

Ο κύριος του σμήνους έχει δικαίωμα να το καταδιώξει και να το συλλάβει μέσα σε ξένο ακίνητο, και αν ακόμη μπήκε σε ξένη άδεια κυψέλη· έχει όμως υποχρέωση να επανορθώσει τη σχετική ζημία.

Άρθρο 1080.

Αν σμήνη από μέλισσες περισσότερων κυρίων αποδήμησαν και αναμίχθηκαν, οι κύριοι που καταδίωξαν τα σμήνη τους γίνονται συγκύριοι του ενιαίου σμήνους που συνέλαβαν. Οι μερίδες τους ορίζονται από τον αριθμό των σμηνών που καταδιώχτηκαν.

Άρθρο 1081.

Εύρεση απολωλότων.

Όποιος βρήκε χαμένο πράγμα έχει υποχρέωση να ειδοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση εκείνον που το έχασε ή τον κύριο ή κάθε άλλο δικαιούχο. Αν είναι δύσκολη τέτοια ειδοποίηση, έχει υποχρέωση να ειδοποιήσει την αστυνομική αρχή και να αναφέρει τα περιστατικά που γνωρίζει εφόσον συντελούν στην ανεύρεση του δικαιούχου. Ο ευρέτης δεν έχει υποχρέωση να ειδοποιήσει, αν η αξία του αντικειμένου δεν ξεπερνά τις εκατό δραχμές.

Άρθρο 1082.

Ο ευρέτης έχει υποχρέωση να φυλάξει και να συντηρήσει το πράγμα, εκτός αν προτιμά να το παραδώσει στην αστυνομική αρχή.

Αν το πράγμα υπόκειται σε φθορά ή η φύλαξή του απαιτεί δυσανάλογες δαπάνες, παραδίνεται στην αστυνομική αρχή που μπορεί να το εκποιήσει δημόσια. Αν είναι φανερό ότι το πράγμα δεν έχει αξία ή είναι πιθανό πως η εκποίησή του δεν μπορεί να αποδώσει αξιόλογο τίμημα, διατίθεται κατά την κρίση της αρχής.

Άρθρο 1083.

Ο ευρέτης ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.

Άρθρο 1084.

Η αστυνομική αρχή έχει δικαίωμα οποτεδήποτε να απαιτήσει να της παραδοθεί το πράγμα. Αφότου ο ευρέτης τής το παραδώσει είτε αυθόρμητα είτε ύστερα από πρόσκλησή της, απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη για μεταγενέστερα γεγονότα.

Με την απόδοση σε εκείνον που το έχασε, ο ευρέτης απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση απέναντι σε κάθε δικαιούχο, εκτός αν γνώριζε ότι αυτός που το έχασε είναι κλέφτης.

Άρθρο 1085.

Δαπάνες του ευρέτη.

Ο ευρέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει από το δικαιούχο κάθε δικαιολογημένη κατά τις περιστάσεις δαπάνη για τη φύλαξη και συντήρηση του πράγματος ή για την αναζήτηση του δικαιούχου.

Άρθρο 1086.

Εύρετρα.

Ο ευρέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει εύρετρα από το δικαιούχο. Αυτά συνίστανται σε δέκα τοις εκατό για την έως πεντακόσιες δραχμές αξία του πράγματος κατά το χρόνο της απόδοσης, σε πέντε τοις εκατό για την πέρα από τις πεντακόσιες και μέχρι τις δέκα χιλιάδες δραχμές αξία και σε δύο τοις εκατό για την επιπλέον αξία του πράγματος.

Αν το πράγμα έχει αξία μόνο για το δικαιούχο, τα εύρετρα ορίζονται κατά εύλογη κρίση.

Ο ευρέτης δεν έχει δικαίωμα να αξιώσει εύρετρα, αν παρέλειψε αδικαιολόγητα την ειδοποίηση ή απέκρυψε την εύρεση μολονότι προσκλήθηκε.

Άρθρο 1087.

Στις αξιώσεις του ευρέτη για δαπάνες και εύρετρα εφαρμό-

ζονται αναλόγως οι διατάξεις για τις αξιώσεις λόγω δαπανών του νομέα κατά του κυρίου που διεκδικεί.

Άρθρο 1088.

Κτήση από τον ευρέτη.

Με την παρέλευση έτους από την ειδοποίηση της αστυνομικής αρχής ο ευρέτης αποκτά την κυριότητα του πράγματος από τη στιγμή της εύρεσης, εκτός αν στο μεταξύ ο δικαιούχος έγινε γνωστός στην αρχή ή στον ευρέτη. Με την απόκτηση της κυριότητας επέρχεται απόσβεση και κάθε εμπράγματου δικαιώματος τρίτου.

Άρθρο 1089.

Αν ο δικαιούχος έγινε γνωστός πριν περάσει το έτος του προηγούμενου άρθρου, ο ευρέτης μπορεί να απαιτήσει τις δαπάνες και τα εύρετρα τάσσοντας γι' αυτό προθεσμία που δεν μπορεί να λήγει πριν από την παρέλευση του έτους.

Όταν η προθεσμία αυτή περάσει άπρακτη, ο ευρέτης αποκτά την κυριότητα του πράγματος.

Άρθρο 1090.

Με την παράδοση του πράγματος στην αρχή δεν παραβλάπτονται τα δικαιώματα του ευρέτη.

Αν η αρχή προβεί σε εκποίηση, το πλειστηρίασμα υποκαθίσταται στο πράγμα.

Απόδοση του πράγματος ή του πλειστηριάσματος στο δικαιούχο επιτρέπεται μόνο με τη συναίνεση του ευρέτη.

Άρθρο 1091.

Κτήση από δήμο ή κοινότητα.

Αν ο ευρέτης δεν παραλάβει το πράγμα που απέκτησε κατά κυριότητα μέσα στην προθεσμία που του τάχθηκε από την αστυνομική αρχή, η κυριότητα του πράγματος περιέρχεται στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου όπου βρέθηκε.

Άρθρο 1092.

Εύρεση μέσα σε οίκημα ή άλλο δημόσιο χώρο.

Εκείνος που βρήκε ένα πράγμα σε κατοικημένο κτήριο ή μέσα σε χώρο προορισμένο για τη χρήση του κοινού, έχει υποχρέωση να το παραδώσει στον κύριο του κτηρίου ή στο μισθωτή ή σ' αυτόν που έχει την εποπτεία του χώρου. Στην περίπτωση αυτή λογίζεται ευρέτης εκείνος στον οποίο παραδόθηκε το πράγμα.

Άρθρο 1093.

Κτήση θησαυρού.

Εκείνος που βρήκε και πήρε στη νομή του κινητό πράγμα αξίας, κρυμμένο μέσα σε άλλο πράγμα, κινητό ή ακίνητο, τόσο καιρό ώστε να μην μπορεί να εξακριβωθεί ο κύριός του (θησαυρός) γίνεται κύριος του μισού θησαυρού. Ο άλλος μισός ανήκει στον κύριο του πράγματος όπου ήταν κρυμμένος ο θησαυρός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Προστασία της κυριότητας

Άρθρο 1094.

Διεκδικητική αγωγή.

Ο κύριος πράγματος δικαιούται να απαιτήσει από το νομέα ή τον κάτοχο την αναγνώριση της κυριότητάς του και την απόδοση του πράγματος.

Άρθρο 1095.

Ο νομέας μπορεί να αρνηθεί την απόδοση του πράγματος, αν έχει έναντι του κυρίου δικαίωμα να νέμεται ή να κατέχει το πράγμα.

Άρθρο 1096.

Ευθύνη ως προς τα ωφελήματα.

Ο νομέας ενέχεται να αποδώσει τα ωφελήματα που έχουν εξαχθεί από το πράγμα μετά την επίδοση της αγωγής. Επιπλέον ευθύνεται και για τα ωφελήματα που δεν εισέπραξε από δική του υπαιτιότητα μετά την επίδοση της αγωγής, ενώ μπορούσε να τα εισπράξει σύμφωνα με τους κανόνες της τακτικής διαχείρισης.

Άρθρο 1097.

Ευθύνη ως προς το πράγμα.

Ο νομέας από την επίδοση της αγωγής ευθύνεται σε αποζημίωση του κυρίου, αν από υπαιτιότητά του το πράγμα χειροτέρεψε ή καταστράφηκε ή δεν μπορεί να αποδοθεί για κάποιον άλλο λόγο.

Άρθρο 1098.

Κακόπιστος νομέας.

Αν ο νομέας ήταν κακόπιστος κατά το χρόνο που κατέλαβε το πράγμα, ή αν έμαθε αργότερα ότι δεν έχει δικαίωμα νομής, υπέχει από τότε, ως προς το πράγμα και τα ωφελήματα του πράγματος, την ίδια ευθύνη που έχει και για το χρόνο μετά την επίδοση της αγωγής. Δεν αποκλείεται περαιτέρω ευθύνη του από υπερημερία.

Άρθρο 1099.

Αν ο νομέας απέκτησε τη νομή του πράγματος με παράνομη πράξη, ευθύνεται σε αποζημίωση του κυρίου κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες.

Άρθρο 1100.

Καλόπιστος νομέας.

Αν ο νομέας πήρε και εξακολούθησε να έχει καλόπιστα τη νομή του πράγματος, δεν ευθύνεται για το πριν από την επίδοση της αγωγής χρονικό διάστημα ούτε σε απόδοση των ωφελημάτων του πράγματος ούτε σε αποζημίωση για τη χειροτέρευση ή την καταστροφή του πράγματος ή την αδυναμία απόδοσής του.

Άρθρο 1101.

Αξίωση αναγκαίων δαπανών.

Ο καλόπιστος νομέας έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον κύριο αποζημίωση για δαπάνες που έγιναν στο πράγμα, προκειμένου να διατηρηθεί κατάλληλο για τακτική εκμετάλλευση (αναγκαίες δαπάνες), καθώς και για την πληρωμή βαρών του πράγματος. Για συνηθισμένες όμως δαπάνες συντήρησης του πράγματος δεν έχει δικαίωμα αποζημίωσης, εφόσον του έμειναν τα ωφελήματα του πράγματος.

Άρθρο 1102.

Ο κακόπιστος νομέας, και από την επίδοση της αγωγής κάθε νομέας, έχει δικαίωμα αποζημίωσης για τις αναγκαίες δαπάνες ή για τις δαπάνες εξαιτίας βαρών του πράγματος, μόνο κατά τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων.

Άρθρο 1103.

Επωφελείς δαπάνες.

Για δαπάνες από τις οποίες αυξήθηκε η αξία του πράγματος (επωφελείς δαπάνες) έχει δικαίωμα αποζημίωσης μόνο ο καλόπιστος νομέας για το πριν από την επίδοση της αγωγής διάστημα και μόνο εφόσον σώζεται η αύξηση της αξίας κατά το χρόνο της απόδοσης του πράγματος.

Άρθρο 1104.

Δικαίωμα αφαίρεσης.

Για το πράγμα που ενώθηκε με άλλο ως συστατικό του, ο νομέας έχει το δικαίωμα της αφαίρεσης.

Το δικαίωμα αποκλείεται : 1. αν πρόκειται για συνήθη δαπάνη συντήρησης, για την οποία ο νομέας δεν έχει δικαίωμα αποζημίωσης επειδή πήρε τα ωφελήματα· 2. αν ο νομέας δεν ωφελείται καθόλου από την αφαίρεση· 3. αν του καταβάλλεται η αξία που θα είχε το συστατικό μετά τον αποχωρισμό.

Άρθρο 1105.

Ο νομέας έχει δικαίωμα αποζημίωσης ή αφαίρεσης για

τις δαπάνες που έγιναν από το δικαιοπάροχό του με τους ίδιους όρους που και εκείνος θα είχε αυτό το δικαίωμα.

Η υποχρέωση του κυρίου εκτείνεται και στις δαπάνες που έγιναν πριν αποκτήσει την κυριότητα.

'Αρθρο 1106.

Δικαίωμα επίσχεσης.

Ο νομέας έχει δικαίωμα επίσχεσης του πράγματος ωσότου ικανοποιηθεί για τις δαπάνες που του οφείλονται. Δεν έχει το δικαίωμα αυτό, αν απέκτησε το πράγμα με παράνομη πράξη που έγινε με πρόθεση.

'Αρθρο 1107.

Απόσβεση αξίωσης δαπανών.

Η αξίωση αποζημίωσης ή αφαίρεσης που έχει ο νομέας εξαιτίας δαπανών αποσβήνεται, όταν από την απόδοση του πράγματος περάσει μήνας αν πρόκειται για κινητά, και έξι μήνες αν πρόκειται για ακίνητα.

'Αρθρο 1108.

Αρνητική αγωγή.

Αν η κυριότητα προσβάλλεται με άλλο τρόπο εκτός από αφαίρεση ή κατακράτηση του πράγματος, ο κύριος δικαιούται να απαιτήσει από εκείνον που προσέβαλε την κυριότητα, να άρει την προσβολή και να την παραλείπει στο μέλλον. Δεν αποκλείεται περαιτέρω αξίωση αποζημίωσης κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες.

Το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου δεν παρέχεται, αν εκείνος που έκανε την προσβολή ενέργησε δυνάμει δικαιώματος.

'Αρθρο 1109.

Κινητό που περιήλθε σε ξένο ακίνητο.

Ο κύριος κινητού πράγματος που περιήλθε σε ξένο ακίνητο έχει δικαίωμα να απαιτήσει από το νομέα του ακινήτου να του επιτρέψει την αναζήτηση και την ανάληψη, υποχρεούται όμως να τον αποζημιώσει για τη ζημία που προξενήθηκε από την αναζήτηση.

'Αρθρο 1110.

Τεκμήριο κυριότητας.

Υπέρ του νομέα κινητού ισχύει το τεκμήριο ότι είναι κύριός του. Το τεκμήριο δεν αντιτάσσεται κατά του προηγούμενου νομέα, από τον οποίο το πράγμα ξέφυγε με κλοπή ή απώλεια. Προκειμένου όμως για χρήματα και ανώνυμους τίτλους το τεκμήριο αντιτάσσεται και εναντίον του.

'Αρθρο 1111.

Υπέρ του προηγούμενου νομέα κινητού ισχύει το τεκμήριο, ότι ήταν κύριός του κατά τη διάρκεια της νομής του.

'Αρθρο 1112.

Πουβλικιανή αγωγή.

Εκείνος που απέκτησε τη νομή ακινήτου με τα προσόντα της τακτικής χρησικτησίας δικαιούται, αν έχασε τη νομή πριν συμπληρωθεί ο χρόνος, να απαιτήσει από αυτόν που το νέμεται χωρίς έγκυρο ή νομιζόμενο τίτλο, την απόδοση του πράγματος κατά τις διατάξεις για τη διεκδικητική αγωγή που εφαρμόζονται αναλόγως.

Αν ο παραπάνω νομέας ακινήτου προσβάλλεται με άλλο τρόπο εκτός από αφαίρεση ή κατακράτηση του πράγματος, έχει δικαίωμα επίσης να προστατευθεί όπως και ο κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ
ΣΥΓΚΥΡΙΟΤΗΤΑ

'Αρθρο 1113.

Κοινό πράγμα.

Αν η κυριότητα του πράγματος ανήκει σε περισσοτέρους εξ αδιαιρέτου κατ' ιδανικά μέρη, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία.

'Αρθρο 1114.

Πραγματική δουλεία σε βάρος ή υπέρ του κοινού ακινήτου.

Στο κοινό ακίνητο μπορεί να συσταθεί πραγματική δουλεία υπέρ του εκάστοτε κυρίου άλλου ακινήτου και αν ακόμη αυτός είναι συγκύριος του ακινήτου που βαρύνεται με τη δουλεία. Το ίδιο ισχύει και για πραγματική δουλεία πάνω σε ακίνητο υπέρ των εκάστοτε κυρίων κοινού ακινήτου, αν κάποιος από αυτούς είναι κύριος του ακινήτου που βαρύνεται με τη δουλεία.

'Αρθρο 1115.

Πράξεις που ισχύουν κατά των διαδόχων.

Οι διατάξεις των άρθρων 791 και 796, όταν πρόκειται για κοινό εμπράγματο δικαίωμα, εφαρμόζονται μόνο αν η συμφωνία ή η απόφαση των κοινωνών έχει υποβληθεί στον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου και σε μεταγραφή. Στην περίπτωση του άρθρου 791 μεταγραφή απαιτείται και για τη δικαστική απόφαση.

'Αρθρο 1116.

Κάθε συγκύριος έναντι τρίτων.

Κάθε συγκύριος έχει δικαίωμα έναντι τρίτων να ασκεί για ολόκληρο το πράγμα τις αξιώσεις από την κυριότητα. Όταν όμως διεκδικεί ολόκληρο το πράγμα, οφείλει να απαιτήσει την απόδοσή του σε όλους τους συγκυρίους.

'Αρθρο 1117.

Αναγκαία συγκυριότητα σε περίπτωση ιδιοκτησίας ορόφου.

Όταν πρόκειται για οικοδομή, ο κύριος ορόφου ή διαμερίσματός του είναι αυτοδικαίως συγκύριος εξ αδιαιρέτου κατ' ανάλογη μερίδα πάνω στα μέρη του όλου ακινήτου, τα οποία χρησιμεύουν στην κοινή και των λοιπών κυρίων χρήση, όπως είναι ιδίως το έδαφος, τα θεμέλια, οι πρωτότοιχοι, η στέγη, η αυλή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

'Αρθρο 1118.

Έννοια.

Πάνω σε ακίνητο μπορεί να αποκτηθεί εμπράγματο δικαίωμα υπέρ του εκάστοτε κυρίου άλλου ακινήτου, που να του παρέχει κάποια ωφέλεια (πραγματική δουλεία).

'Αρθρο 1119.

Με την πραγματική δουλεία ο κύριος του δουλεύοντος φέρει το βάρος είτε να ανέχεται κάποια χρησιμοποίηση του ακινήτου του από τον κύριο του δεσπόζοντος είτε να παραλείπει ορισμένες πράξεις, τις οποίες θα είχε δικαίωμα να επιχειρεί ως κύριος.

'Αρθρο 1120.

Πραγματικές δουλείες κατά την έννοια του προηγούμενου άρθρου είναι ιδίως: η δουλεία οδού, η δουλεία διοχέτευσης ή αποχέτευσης ή άντλησης νερού ή ποτισμού θρεμμάτων του δεσπόζοντος, ή βοσκής ή ξύλευσης, η δουλεία εκβολής στο δουλεύον του νερού της στέγης του δεσπόζοντος, η δουλεία εξώστη ή προστέγου πάνω στο δουλεύον ή στήριξης της οικοδομής πάνω στο γειτονικό κτίριο, η δουλεία υπονόμου, η δουλεία μη ανέγερσης, μη παρεμπόδισης του φωτός ή της θέας του δεσπόζοντος.

'Αρθρο 1121.

Σύσταση.

Οι πραγματικές δουλείες συνιστώνται με δικαιοπραξία ή με χρησικτησία. Οι διατάξεις για τη χρησικτησία ακινήτων και για τη μεταβίβασή τους με συμφωνία εφαρμόζονται αναλόγως και στη σύσταση των πραγματικών δουλειών.

Άρθρο 1122.

Περισσότεροι κύριοι.

Αν το δεσπόζον ή το δουλεύον ακίνητο ανήκει σε περισσοτέρους, για τη σύσταση δουλείας με δικαιοπραξία απαιτείται η συναίνεση όλων.

Άρθρο 1123.

Χρησικτησία σε περίπτωση αρνητικής δουλείας.

Αν η δουλεία συνίσταται στο να μην κάνει κανείς κάτι, η νομή για έκτακτη χρησικτησία αρχίζει από τότε που ο κύριος του δεσπόζοντος απαγόρευσε στον κύριο του δουλεύοντος την πράξη της οποίας η παράλειψη αποτελεί το περιεχόμενο της δουλείας.

Άρθρο 1124.

Έκταση της δουλείας.

Το δικαίωμα της δουλείας εκτείνεται μόνο έως την εξυπηρετούμενη ανάγκη του δεσπόζοντος. Νέες ανάγκες του, σε περίπτωση αμφιβολίας, δεν συνεπάγονται διαφορετική επιβάρυνση για τον κύριο του δουλεύοντος.

Άρθρο 1125.

Στο δικαίωμα της δουλείας περιλαμβάνεται κάθε πράξη του δικαιούχου που είναι αναγκαία για την άσκησή της. Οφείλει όμως αυτός να ασκεί το δικαίωμά του με κάθε δυνατή φειδώ ως προς τα συμφέροντα του κυρίου του δουλεύοντος.

Άρθρο 1126.

Διατήρηση κατασκευάσματος στο δουλεύον.

Αν για την άσκηση της δουλείας διατηρείται στο δουλεύον ακίνητο κάποιο κατασκεύασμα, ο δικαιούχος έχει υποχρέωση να το διατηρεί σε κανονική κατάσταση, εφόσον αυτό απαιτεί το συμφέρον του κυρίου του δουλεύοντος. Αν το κατασκεύασμα εξυπηρετεί και το συμφέρον του κυρίου του δουλεύοντος, την υποχρέωση για συντήρηση έχουν και οι δύο ανάλογα με το συμφέρον του καθενός, εκτός αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά.

Άρθρο 1127.

Αν η δουλεία συνίσταται σε δικαίωμα να διατηρεί ο δικαιούχος οικοδομικό κατασκεύασμα πάνω σε οικοδομικό κατασκεύασμα του δουλεύοντος ακινήτου, ο κύριος του δουλεύοντος, αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, έχει υποχρέωση να συντηρεί το δικό του κατασκεύασμα, εφόσον αυτό απαιτεί το συμφέρον του δικαιούχου.

Άρθρο 1128.

Μεταβολή του τρόπου άσκησης της δουλείας.

Ο κύριος του δουλεύοντος δικαιούται να απαιτήσει, έναντι προκαταβολής της απαιτούμενης δαπάνης, να μεταβληθεί ο τρόπος που ασκείται η δουλεία, αν ο οικονομικός της σκοπός πραγματοποιείται εξίσου με αυτή τη μεταβολή και ο έως τώρα τρόπος της άσκησής της είναι γι' αυτόν ιδιαίτερα επαχθής.

Το ίδιο ισχύει και για τη μεταβολή της θέσης, στην οποία ασκείται έως τώρα στο ακίνητο η δουλεία.

Άρθρο 1129.

Χρήση του δουλεύοντος από τον κύριο.

Η ύπαρξη της δουλείας δεν στερεί τον κύριο του δουλεύοντος από το δικαίωμα να το χρησιμοποιεί για τον εαυτό του με όμοιο τρόπο, εκτός αν συμφωνήθηκε διαφορετικά, ή αν το δουλεύον δεν επαρκεί για τέτοια χρήση.

Άρθρο 1130.

Διαίρεση του δεσπόζοντος.

Αν διαιρεθεί το δεσπόζον ακίνητο, η δουλεία εξακολουθεί να υπάρχει υπέρ του κάθε μέρους, η άσκησή της όμως δεν μπορεί να είναι επαχθέστερη για τον κύριο του δουλεύοντος. Για κάθε μέρος του πράγματος στο οποίο η δουλεία δεν παρέχει χρησιμότητα επέρχεται απόσβεσή της.

Άρθρο 1131.

Διαίρεση του δουλεύοντος.

Αν διαιρεθεί το δουλεύον, η δουλεία εξακολουθεί να υπάρχει πάνω στο καθένα από τα μέρη στα οποία διαιρέθηκε. Επέρχεται όμως απόσβεση για το κάθε μέρος ως προς το οποίο από τη φύση της δουλείας ή από τη σύμβαση έπαψε η άσκησή της.

Άρθρο 1132.

Προστασία της δουλείας.

Αυτός που έχει δικαίωμα πραγματικής δουλείας και, όταν υπάρχουν περισσότεροι δικαιούχοι, ο καθένας από αυτούς, έχει δικαίωμα σε περίπτωση προσβολής να απαιτήσει από τον προσβολέα την αναγνώριση της δουλείας και την άρση της προσβολής, καθώς και την παράλειψή της στο μέλλον. Δεν αποκλείεται περαιτέρω αξίωση αποζημίωσης κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες.

Το δικαίωμα της προηγούμενης παραγράφου δεν παρέχεται, αν εκείνος που έκανε την προσβολή ενέργησε δυνάμει δικαιώματος.

Άρθρο 1133.

Την προστασία του προηγούμενου άρθρου έχει κι αυτός που απέκτησε τη νομή της δουλείας με τα προσόντα της τακτικής χρησικτησίας εναντίον εκείνου που νέμεται το δουλεύον χωρίς έγκυρο ή νομιζόμενο τίτλο, αν πριν συμπληρωθεί ο χρόνος της χρησικτησίας προσβάλλεται στην άσκησή της.

Άρθρο 1134.

Απόσβεση της δουλείας.

Η δουλεία αποσβήνεται με μονομερή δήλωση παραίτησης του δικαιούχου, η οποία γίνεται είτε με διάταξη τελευταίας βούλησης είτε με συμβολαιογραφικό έγγραφο που υποβάλλεται σε μεταγραφή. Αν τρίτος έχει πάνω στο δεσπόζον εμπράγματο δικαίωμα, είναι απαραίτητη και η συναίνεσή του, εφόσον από την παραίτηση παραβλάπτεται το δικαίωμά του.

Άρθρο 1135.

Η ολική καταστροφή του δεσπόζοντος ή του δουλεύοντος ακινήτου επιφέρει απόσβεση της δουλείας.

Άρθρο 1136.

Η δουλεία αποσβήνεται εφόσον από λόγους πραγματικούς ή νομικούς η άσκησή της γίνεται αδύνατη.

Άρθρο 1137.

Η δουλεία αποσβήνεται, αν η κυριότητα του δεσπόζοντος και του δουλεύοντος περιέλθει στο ίδιο πρόσωπο.

Άρθρο 1138.

Η δουλεία αποσβήνεται με εικοσαετή αχρησία. Αν υπάρχουν περισσότεροι δικαιούχοι, αρκεί η άσκηση της δουλείας από έναν.

Άρθρο 1139.

Στις δουλείες που ασκούνται κατά διαλείμματα η εικοσαετία αρχίζει από την τελευταία άσκηση. Στις δουλείες των οποίων το περιεχόμενο συνίσταται σε συνεχή άσκηση, η εικοσαετία αρχίζει αφότου στο δουλεύον έγινε κατασκεύασμα που εμποδίζει την άσκηση της δουλείας.

Η αχρησία διακόπτεται με την έγερση αγωγής από το δικαιούχο.

Άρθρο 1140.

Η απόσβεση της δουλείας λόγω αχρησίας δεν εμποδίζεται όταν η δουλεία ασκείται κατά τρόπο ή χρόνο διαφορετικό από εκείνον που αρμόζει στη δουλεία.

Άρθρο 1141.

Η αχρησία δεν αρχίζει και όταν αρχίσει δεν συνεχίζεται

κατά το διάστημα που αναστέλλεται η παραγραφή της αγωγής για την προστασία της δουλείας, ή εμποδίζεται κατά το νόμο η συμπλήρωση της παραγραφής της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ

Άρθρο 1142.

Έννοια της επικαρπίας.

Η προσωπική δουλεία της επικαρπίας συνίσταται στο εμπράγματο δικαίωμα του επικαρπωτή να χρησιμοποιεί και να καρπώνεται ξένο πράγμα, διατηρώντας όμως ακέραιη την ουσία του.

Άρθρο 1143.

Σύσταση.

Η επικαρπία συνιστάται με δικαιοπραξία ή με χρησικτησία. Οι διατάξεις για τη χρησικτησία κινητών ή ακινήτων και για τη μεταβίβαση της κυριότητάς τους με συμφωνία εφαρμόζονται αναλόγως και για τη σύσταση επικαρπίας πάνω σ' αυτά.

Άρθρο 1144.

Επικαρπία μπορεί να συσταθεί και σε ιδανικό μέρος του πράγματος.

Άρθρο 1145

Βεβαίωση της κατάστασης του πράγματος.

Ο επικαρπωτής πράγματος έχει το δικαίωμα να απαιτήσει να βεβαιωθεί με έξοδά του η κατάσταση του πράγματος από πραγματογνώμονες που διορίζει το δικαστήριο. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο κύριος.

Άρθρο 1146.

Απογραφή ομάδας πραγμάτων.

Αν αντικείμενο της επικαρπίας είναι ομάδα πραγμάτων, ο επικαρπωτής και ο κύριος έχουν αμοιβαία την υποχρέωση να συμπράξουν για τη σύνταξη απογραφής τους. Τη δαπάνη φέρει αυτός που ζητεί την απογραφή.

Άρθρο 1147.

Ο επικαρπωτής έχει δικαίωμα να νέμεται το πράγμα.

Άρθρο 1148.

Υποχρεώσεις του επικαρπωτή.

Ο επικαρπωτής έχει υποχρέωση κατά την άσκηση της επικαρπίας να διατηρεί τον έως τώρα οικονομικό προορισμό του πράγματος και να το μεταχειρίζεται με επιμέλεια και σύμφωνα με τους κανόνες της τακτικής εκμετάλλευσης. Δεν έχει δικαίωμα να επιφέρει ουσιώδεις μεταβολές.

Άρθρο 1149.

Σε περίπτωση επικαρπίας δάσους ή μεταλλείου ή ορυχείου ο επικαρπωτής ή ο κύριος έχει δικαίωμα να απαιτήσει να καθοριστεί η εκμετάλλευση βάσει σχεδίου με δαπάνη και των δύο.

Άρθρο 1150.

Έκτακτη καρποφορία.

Καρποί που συνέλεξε ο επικαρπωτής καθ' υπέρβαση της τακτικής εκμετάλλευσης ή εξαιτίας έκτακτων περιστατικών περιέρχονται κατά το πλεόνασμα στον κύριο.

Άρθρο 1151.

Ο επικαρπωτής ως προς το θησαυρό.

Αν βρεθεί στο πράγμα θησαυρός, το δικαίωμα του επικαρπωτή δεν εκτείνεται και στο μέρος του θησαυρού που ανήκει στον κύριο.

Άρθρο 1152

Επισκευές του πράγματος.

Ο επικαρπωτής έχει υποχρέωση να φροντίζει για την επισκευή ή την ανακαίνιση του πράγματος· βαρύνεται με τις σχετικές δαπάνες μόνο εφόσον αυτές ανάγονται στη συνήθη συντήρηση του πράγματος.

Άρθρο 1153.

Υποχρέωση ειδοποίησης του κυρίου.

Ο επικαρπωτής έχει υποχρέωση να ειδοποιεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τον κύριο για κάθε βλάβη του πράγματος ή για την ανάγκη έκτακτης επισκευής του ή για προφυλακτικό μέτρο που επιβάλλεται εναντίον κινδύνου που δεν είχε προβλεφθεί. Το ίδιο ισχύει και όταν τρίτος αντιποιείται κάποιο δικαίωμα πάνω στο πράγμα.

Αν ο κύριος αμελεί ή αρνείται να λάβει μέτρα για να αποτρέψει τη βλάβη ή τον κίνδυνο, ο επικαρπωτής παίρνει τα μέτρα αυτά με δαπάνη του κυρίου.

Άρθρο 1154.

Υποχρέωση για ασφάλιση.

Ο επικαρπωτής έχει υποχρέωση να ασφαλίζει με έξοδά του το πράγμα υπέρ του κυρίου κατά της φωτιάς ή άλλων κινδύνων για το χρόνο της επικαρπίας, εφόσον η ασφάλιση επιβάλλεται από τους κανόνες της τακτικής εκμετάλλευσης. Αν παρέλαβε το πράγμα ασφαλισμένο, έχει υποχρέωση με τους ίδιους όρους να καταβάλλει τα ασφάλιστρα του χρόνου της επικαρπίας.

Άρθρο 1155.

Υποχρέωση για τα βάρη.

Ο επικαρπωτής έχει υποχρέωση έναντι του κυρίου να φέρει κατά τη διάρκεια της επικαρπίας τα δημόσια βάρη του πράγματος, εκτός από τα έκτακτα. Αν κατά τη σύσταση της επικαρπίας υπάρχει υποθήκη πάνω στο πράγμα, ο επικαρπωτής έχει επίσης υποχρέωση έναντι του κυρίου να καταβάλλει τους κατά τη διάρκεια της επικαρπίας τόκους του χρέους ή μέρος των τόκων κατ' αναλογία και προς τις τυχόν άλλες υποθήκες που ασφαλίζουν το χρέος.

Άρθρο 1156.

Ο επικαρπωτής ολόκληρης περιουσίας ή ποσοστού μέρους της έχει υποχρέωση να καταβάλει τον τόκο ή το αντίστοιχο μέρος του για τα χρέη του κυρίου που υπάρχουν κατά τη σύσταση της επικαρπίας.

Υποχρεούται επίσης να καταβάλει τις περιοδικές παροχές διατροφής που πηγάζουν από υποχρέωση του κυρίου που είχε ήδη γεννηθεί κατά τη σύσταση της επικαρπίας.

Άρθρο 1157.

Δαπάνες που δεν βαρύνουν τον επικαρπωτή.

Για δαπάνες του επικαρπωτή για τις οποίες αυτός δεν έχει υποχρέωση ενέχεται κατά τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων εκείνος που ήταν κύριος του πράγματος όταν έγιναν. Ο επικαρπωτής έχει το δικαίωμα να αφαιρέσει το κατασκεύασμα που ο ίδιος έκανε πάνω στο πράγμα.

Άρθρο 1158.

Χειροτέρευση από κανονική κάρπωση.

Ο επικαρπωτής δεν ευθύνεται για τη μεταβολή ή τη χειροτέρευση του πράγματος που προξενήθηκε από την κανονική άσκηση της επικαρπίας.

Άρθρο 1159.

Υποχρέωση του επικαρπωτή για ασφάλεια.

Ο κύριος του πράγματος, αν δεν ορίστηκε διαφορετικά, δικαιούται να απαιτήσει από τον επικαρπωτή ασφάλεια, αν η επικαρπία ασκείται με τρόπο που απειλεί σοβαρά τα

δικαιώματα του κυρίου. Από την ασφάλεια απαλλάσσεται ο δωρητής που έχει παρακρατήσει για τον εαυτό του την επικαρπία.

'Αρθρο 1160.

Αν ο επικαρπωτής δεν δίνει ή αδυνατεί να δώσει την ασφάλεια που διατάχθηκε ή αν προσβάλλει σοβαρά τα δικαιώματα του κυρίου, το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση του κυρίου, διατάζει την εκμίσθωση του πράγματος ή αναθέτει την άσκηση της επικαρπίας σε διαχειριστή για λογαριασμό του επικαρπωτή. Διαχειριστής μπορεί να οριστεί και ο κύριος. Η διαχείριση αίρεται αν δοθεί ασφάλεια ή εκλείψει η αιτία που την προκάλεσε.

'Αρθρο 1161.

Απόδοση του πράγματος κατά τη λήξη της επικαρπίας.

Ο επικαρπωτής έχει υποχρέωση μετά τη λήξη της επικαρπίας να αποδώσει το πράγμα στον κύριο. Στη σχέση ανάμεσα στον επικαρπωτή και στον κύριο του πράγματος αυτός που παραχώρησε την επικαρπία λογίζεται υπέρ του επικαρπωτή ως κύριος, εκτός αν ο επικαρπωτής γνωρίζει ότι δεν είναι κύριος.

'Αρθρο 1162.

Ο επικαρπωτής αγροτικού κτήματος δεν έχει κατά τη λήξη της επικαρπίας δικαίωμα στους καρπούς που δεν έχουν ακόμη αποχωριστεί. Μπορεί όμως να απαιτήσει τις δαπάνες για την παραγωγή τους, εφόσον δεν ξεπερνούν την αξία των καρπών.

'Αρθρο 1163.

Ο επικαρπωτής αγροτικού κτήματος έχει υποχρέωση κατά τη λήξη της επικαρπίας να αφήσει από τα προϊόντα του κτήματος, ιδίως από το σπόρο, το χόρτο και το λίπασμα, όση ποσότητα απαιτείται για τακτική καλλιέργεια του κτήματος έως τη νέα εσοδεία. 'Εχει όμως αξίωση αποζημίωσης γι' αυτά από τον κύριο, εφόσον δεν παρέλαβε τέτοια προϊόντα όταν μπήκε στο κτήμα.

'Αρθρο 1164.

Τύχη εκμίσθωσης κατά τη λήξη της επικαρπίας.

Αν η επικαρπία ακινήτου λήξει κατά τη διάρκεια της εκμίσθωσης του ακινήτου που έγινε από τον επικαρπωτή, εφαρμόζονται αναλόγως ως προς την εξακολούθηση της μίσθωσης καθώς και ως προς την προκαταβολή ή την εκχώρηση ή την κατάσχεση μισθωμάτων της, οι διατάξεις για την εκποίηση του μισθίου ακινήτου κατά τη διάρκεια της μίσθωσης.

'Αρθρο 1165.

Παραγραφή.

Οι αξιώσεις του κυρίου κατά του επικαρπωτή εξαιτίας μεταβολής ή χειροτέρευσης του πράγματος, καθώς και οι αξιώσεις του επικαρπωτή για δαπάνες ή για την αφαίρεση κατασκευάσματος, παραγράφονται μετά την παρέλευση έξι μηνών από την απόδοση του πράγματος.

'Αρθρο 1166.

Η επικαρπία είναι αμεταβίβαστη.

Η επικαρπία, εφόσον δεν ορίστηκε διαφορετικά, είναι αμεταβίβαστη. Η άσκησή της μπορεί να μεταβιβαστεί σε άλλον για χρόνο που δεν υπερβαίνει τη διάρκεια της επικαρπίας, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 1164.

'Αρθρο 1167.

Απόσβεση της επικαρπίας.

Η επικαρπία, εφόσον δεν ορίστηκε διαφορετικά, αποσβήνεται με το θάνατο του επικαρπωτή. Επικαρπία υπέρ νομικού προσώπου εκλείπει μαζί μ' αυτό.

'Αρθρο 1168.

Η επικαρπία αποσβήνεται μόλις ενωθεί με την κυριότητα στο ίδιο πρόσωπο.

'Αρθρο 1169.

Η επικαρπία αποσβήνεται με μονομερή δήλωση του δικαιούχου προς τον κύριο, ότι παραιτείται. Για τα ακίνητα η δήλωση γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο, που κοινοποιείται στον κύριο και υποβάλλεται σε μεταγραφή.

'Αρθρο 1170.

Οι λόγοι απόσβεσης των πραγματικών δουλειών εξαιτίας της καταστροφής του δουλεύοντος πράγματος, της αδυναμίας άσκησης και της αχρησίας, εφαρμόζονται αναλόγως και στην επικαρπία πράγματος. Η εικοσαετία για την αχρησία αρχίζει από την τελευταία άσκηση της επικαρπίας.

'Αρθρο 1171.

Καταστροφή ή αναγκαστική απαλλοτρίωση του πράγματος.

Η επικαρπία του πράγματος εκτείνεται και στο αντάλλαγμα ή στο ποσόν αποζημίωσης που οφείλεται γι' αυτό, ιδίως εξαιτίας καταστροφής ή ασφαλιστικής σύμβασης ή αναγκαστικής απαλλοτρίωσής του.

'Αρθρο 1172.

Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου ο κύριος ή ο επικαρπωτής έχει δικαίωμα να απαιτήσει να διατεθεί το ποσόν που εισπράχθηκε για την αποκατάσταση ή την αντικατάσταση του πράγματος, εφόσον μια τέτοια πράξη ανταποκρίνεται στους κανόνες τακτικής εκμετάλλευσης.

'Αρθρο 1173.

Προστασία του επικαρπωτή.

Σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος του επικαρπωτή, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την προστασία της κυριότητας.

'Αρθρο 1174.

Επικαρπία αναλωτών.

Αν αντικείμενο της επικαρπίας είναι πράγματα αναλωτά, ο επικαρπωτής, εφόσον δεν ορίστηκε διαφορετικά, γίνεται κύριος των πραγμάτων και έχει την υποχρέωση στο τέλος της επικαρπίας να αποδώσει, κατ' επιλογήν εκείνου που παραχώρησε την επικαρπία, είτε την αξία που είχαν τα πράγματα αυτά κατά το χρόνο της σύστασης της επικαρπίας είτε άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.

'Αρθρο 1175.

Σε περίπτωση αναλωτών πραγμάτων ο επικαρπωτής, αν δεν ορίστηκε διαφορετικά, έχει υποχρέωση να δώσει ασφάλεια πριν από την παράδοσή τους. Ο επικαρπωτής απαλλάσσεται από την υποχρέωση παροχής ασφάλειας: 1. Σε περίπτωση χρημάτων, αν κατατεθούν σε ασφαλή τράπεζα ή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα με την επιφύλαξη του δικαιώματος επικαρπίας· 2. αν είναι ο δωρητής που παρακράτησε για τον εαυτό του την επικαρπία.

'Αρθρο 1176.

Επικαρπία ανώνυμων τίτλων.

Στην επικαρπία ανώνυμων τίτλων εφαρμόζονται οι διατάξεις για την επικαρπία πράγματος. Ο επικαρπωτής πριν από την παράδοση, αν δεν ορίστηκε διαφορετικά, έχει υποχρέωση να δώσει ασφάλεια. Από την υποχρέωση αυτή απαλλάσσεται: 1. Αν οι τίτλοι κατατεθούν σε ασφαλή τράπεζα ή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα με την επιφύλαξη του δικαιώματος επικαρπίας· 2. αν επικαρπωτής είναι ο δωρητής που παρακράτησε για τον εαυτό του την επικαρπία.

Ο επικαρπωτής έχει δικαίωμα να νέμεται τα προσαρτημένα τοκομερίδια ή μερισματόγραφα χωρίς παροχή ασφάλειας.

'Αρθρο 1177.

Σε περίπτωση επικαρπίας μετοχών εταιρίας ο επικαρπωτής, εφόσον δεν ορίστηκε διαφορετικά, έχει δικαίωμα να μετέχει στις συνελεύσεις των μετόχων της εταιρίας.

Άρθρο 1178.

Επικαρπία δικαιώματος.

Επικαρπία μπορεί να συσταθεί και πάνω σε δικαίωμα. Η σύστασή της γίνεται με τον τρόπο που γίνεται η μεταβίβαση του δικαιώματος. Δικαιώματα που δεν μπορούν να μεταβιβαστούν δεν είναι δεκτικά επικαρπίας.

Άρθρο 1179.

Ιδίως επικαρπία απαίτησης.

Ο επικαρπωτής απαίτησης έχει δικαίωμα στην κάρπωσή της.

Αν η απαίτηση δεν είναι χρηματική, έχει δικαίωμα και να την εισπράξει. Από την είσπραξή της είναι επικαρπωτής πράγματος.

Άρθρο 1180.

Αν η απαίτηση που βαρύνεται με επικαρπία είναι χρηματική, ο δανειστής και ο επικαρπωτής έχουν δικαίωμα και υποχρέωση να συμπράξουν για την είσπραξη του κεφαλαίου από κοινού. Αντί για την είσπραξη ή μετά την είσπραξη ο καθένας απ' αυτούς έχει δικαίωμα να απαιτήσει την ασφαλή και έντοκη τοποθέτηση του κεφαλαίου, με επιφύλαξη του δικαιώματος του επικαρπωτή. Αυτός προσδιορίζει το είδος της τοποθέτησης.

Άρθρο 1181.

Ο επικαρπωτής ισόβιας προσόδου έχει δικαίωμα να εισπράττει τις περιοδικές παροχές που αρμόζουν στο δικαίωμα που βαρύνεται με την επικαρπία.

Άρθρο 1182.

Στην επικαρπία δικαιώματος εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αναλόγως οι διατάξεις για την επικαρπία πραγμάτων, εφ'όσον δεν προκύπτει κάτι διαφορετικό από το νόμο ή από τη φύση της επικαρπίας δικαιώματος.

Άρθρο 1183.

Οίκηση.

Η προσωπική δουλεία της οίκησης συνίσταται στο εμπράγματο και αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου να χρησιμοποιεί ως κατοικία ξένη οικοδομή ή διαμέρισμά της.

Άρθρο 1184.

Όποιος έχει την οίκηση, έχει δικαίωμα να κατοικεί στην οικοδομή με την οικογένειά του και το ανάλογο προς την κοινωνική του θέση υπηρετικό προσωπικό.

Άρθρο 1185.

Η οίκηση είναι αμεταβίβαστη και αποσβήνεται με το θάνατο του δικαιούχου.

Άρθρο 1186.

Στην οίκηση δεν υπάρχει αξίωση για παροχή ασφάλειας· Ο δικαιούχος δεν έχει υποχρέωση να ασφαλίσει την οικοδομή.

Άρθρο 1187.

Στην οίκηση εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αναλόγως οι γενικές διατάξεις για την επικαρπία ακινήτων, εφόσον συμβιβάζονται και με τη φύση της οίκησης.

Άρθρο 1188.

Άλλες προσωπικές δουλείες.

Πάνω σε ακίνητο μπορεί να συσταθεί εμπράγματο δικαίωμα προσωπικής δουλείας που να παρέχει κάποια εξουσία ή χρησιμότητα υπέρ ορισμένου προσώπου (περιορισμένες προσωπικές δουλείες).

Οι δουλείες αυτές μπορούν να συνίστανται και σε οτιδήποτε αποτελεί περιεχόμενο πραγματικής δουλείας.

Άρθρο 1189.

Η έκταση της περιορισμένης προσωπικής δουλείας προσδιορίζεται, σε περίπτωση αμφιβολίας, από τις προσωπικές ανάγκες του δικαιούχου.

Άρθρο 1190

Η περιορισμένη προσωπική δουλεία, εφόσον δεν ορίστηκε διαφορετικά, είναι αμεταβίβαστη και αποσβήνεται με το θάνατο του δικαιούχου ή όταν εκλείψει το νομικό πρόσωπο υπέρ του οποίου είχε συσταθεί.

Άρθρο 1191.

Στις περιορισμένες προσωπικές δουλείες εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις για τις πραγματικές δουλείες, εφόσον συμβιβάζονται και με τη φύση των προσωπικών δουλειών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ

Άρθρο 1192.

Πράξεις που μεταγράφονται.

Μεταγράφονται στο γραφείο μεταγραφών της περιφέρειας του ακινήτου: 1. οι εν ζωή δικαιοπραξίες, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι αιτία θανάτου δωρεές, με τις οποίες συνιστάται, μετατίθεται, καταργείται εμπράγματο δικαίωμα (εμπράγματες δικαιοπραξίες) πάνω σε ακίνητα· 2. οι επιδικάσεις ή οι προσκυρώσεις που γίνονται από την αρχή ή οι κατακυρώσεις κυριότητας ή εμπράγματου δικαιώματος πάνω σε ακίνητο· 3. οι εκθέσεις δικαστικής διανομής ακινήτου· 4. οι τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις που περιέχουν καταδίκη σε δήλωση βούλησης για εμπράγματη δικαιοπραξία πάνω σε ακίνητο.

Άρθρο 1193.

Αποδοχή κληρονομίας ή κληροδοσίας.

Μεταγράφεται επίσης στο γραφείο μεταγραφών της περιφέρειας του ακινήτου κάθε αποδοχή κληρονομίας ή κληροδοσίας, εφόσον με αυτήν περιέρχεται στον κληρονόμο ή στον κληροδόχο ακίνητο της κληρονομίας ή εμπράγματο δικαίωμα πάνω σ' αυτό ή εμπράγματο δικαίωμα πάνω σε ξένο ακίνητο ή καταργείται τέτοιο δικαίωμα. Για τη μεταγραφή απαιτείται να βεβαιωθεί ο θάνατος του κληρονομουμένου.

Άρθρο 1194.

Πώς γίνεται η μεταγραφή.

Η μεταγραφή συνίσταται στην καταχώριση περίληψης της μεταγραπτέας πράξης στο βιβλίο μεταγραφών, κατά χρονολογική σειρά προσαγωγής. Η περίληψη περιέχει τα κύρια γνωρίσματα της πράξης. Η καταχώριση βεβαιώνεται και στο έγγραφο που μεταγράφεται, το οποίο και φυλάγεται στο γραφείο μεταγραφών.

Τη μεταγραφή μπορεί να ζητήσει οποιοσδήποτε δικαιολογεί έννομο συμφέρον.

Άρθρο 1195.

Η μεταγραπτέα αποδοχή κληρονομίας ή κληροδοσίας πρέπει να προκύπτει από δημόσιο έγγραφο. Αντί για την αποδοχή της κληρονομίας μπορεί να μεταγραφεί το κληρονομητήριο.

Άρθρο 1196.

Έλλειψη ως προς την ταυτότητα του ακινήτου.

Η μεταγραφή είναι άκυρη αν δεν προκύπτει από την πράξη που μεταγράφεται η ταυτότητα του ακινήτου.

Άρθρο 1197.

Αν από την πράξη αποδοχής της κληρονομίας ή κληροδοσίας δεν προκύπτει η ταυτότητα του ακινήτου και το εμπράγματο δικαίωμα που αφορά η αποδοχή, εκείνος που ζητεί τη μεταγραφή πρέπει να παραδώσει στο γραφείο των μεταγραφών έκθεση που υπογράφεται απ' αυτόν και περιέχει και τα στοιχεία αυτά.

Άρθρο 1198.

Παράλειψη μεταγραφής.

Χωρίς μεταγραφή, στις περιπτώσεις που αυτή απαιτείται κατά τα άρθρα 1192 και 1193, δεν επέρχεται η μεταβίβαση της κυριότητας του ακινήτου ή η σύσταση, μετάθεση, κατάργηση εμπράγματου δικαιώματος πάνω στο ακίνητο.

Άρθρο 1199.

Κυριότητα κληρονόμου ή κληροδόχου.

Με τη μεταγραφή κατά το άρθρο 1193 η κυριότητα ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα πάνω σε ακίνητο θεωρούνται ότι περιήλθαν στον κληρονόμο ή στον κληροδόχο από το θάνατο του κληρονομουμένου, με την επιφύλαξη των διατάξεων για την αναβλητική αίρεση ή προθεσμία.

Άρθρο 1200.

Δημοσιότητα των βιβλίων μεταγραφής

Τα βιβλία των μεταγραφών είναι δημόσια και προσιτά στον καθένα που θέλει να τα συμβουλευτεί· τηρούνται όμως οι όροι που απαιτούνται για την καλή διατήρησή τους.

Άρθρο 1201.

Ο φύλακας των βιβλίων μεταγραφών οφείλει να δίνει σε όσους υποβάλλουν αίτηση αντίγραφα, πιστοποιήσεις ή περιλήψεις του περιεχομένου τους.

Άρθρο 1202.

Απόφαση σχετική με την ακυρότητα δικαιοπραξίας που έχει μεταγραφεί.

Αν κηρύχθηκε άκυρη με τελεσίδικη δικαστική απόφαση δικαιοπραξία που έχει μεταγραφεί, αυτό σημειώνεται, με επιμέλεια του διαδίκου που πέτυχε την αναγνώριση της ακυρότητας, στο περιθώριο της δικαιοπραξίας που μεταγράφηκε. Ο διάδικος αυτός ενέχεται έναντι εκείνου που ζημιώθηκε για κάθε ζημία από την παράλειψη.

Άρθρο 1203.

Ακύρωση μεταγραμμένης σύμβασης που αφορά ακίνητο.

Αν μεταγραμμένη σύμβαση που αφορά ακίνητο είχε συναφθεί από πλάνη ή με απάτη ή απειλή και, αφού προσβλήθηκε, ακυρώθηκε με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, τα αποτελέσματα της ακύρωσης που αναφέρονται στο άρθρο 184 επέρχονται αφότου η απόφαση αυτή σημειώθηκε στο περιθώριο της μεταγραμμένης σύμβασης.

Άρθρο 1204.

Με την ακύρωση, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, της σύμβασης για ακίνητο, η οποία είχε συναφθεί από πλάνη ή με απάτη ή απειλή και είχε μεταγραφεί, δεν αναιρούνται τα εμπράγματα δικαιώματα που τρίτοι απέκτησαν απ' αυτήν.

Άρθρο 1205.

Συρροή πολλών μεταγραφών.

Αν συμπέσει συρροή πολλών μεταγραφών και ο φύλακας δεν μπορέσει να τις μεταγράψει όλες μέσα στην ίδια ημέρα, συντάσσει έκθεση γι' αυτές που δεν καταχωρίστηκαν, σημειώνοντάς τις κατά την τάξη της προσαγωγής. Η καταχώρισή τους στο βιβλίο των μεταγραφών γίνεται κατά την τάξη που γράφηκαν στην έκθεση· ο φύλακας δεν μπορεί προτού τις μεταγράψει να κάνει άλλες μεταγραφές. Οι μεταγραφές αυτές λογίζονται ότι έγιναν από την ημέρα που συντάχθηκε η έκθεση.

Άρθρο 1206.

Μεταγραφή της ίδιας ημέρας.

Μεταξύ πολλών μεταγραφών που έγιναν την ίδια ημέρα σχετικά με δικαιώματα πάνω στο ίδιο ακίνητο, προτιμάται εκείνη που στηρίζεται στον έστω και κατ' ελάχιστο χρόνο αρχαιότερο τίτλο.

Άρθρο 1207.

Μεταγραφή και εγγραφή υποθήκης την ίδια ημέρα.

Αν συμπέσει την ίδια ημέρα μεταγραφή και εγγραφή υποθήκης πάνω στο ίδιο ακίνητο, προτιμάται εκείνη που καταχωρίστηκε νωρίτερα, έστω και κατ' ελάχιστο χρόνο.

Άρθρο 1208.

Μεταγραφή μισθώσεων.

Μεταγράφονται στο γραφείο των μεταγραφών της περιφέρειας του ακινήτου οι μισθώσεις του ακινήτου για διάστημα μακρότερο από εννέα χρόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ
ΕΝΕΧΥΡΟ

Άρθρο 1209.

Έννοια.

Σε ξένο κινητό πράγμα μπορεί να συσταθεί εμπράγματο δικαίωμα ενεχύρου για την εξασφάλιση απαίτησης με την προνομιακή ικανοποίηση του δανειστή από το πράγμα.

Άρθρο 1210.

Ύπαρξη απαίτησης.

Το ενέχυρο αποτελεί παρεπόμενο δικαίωμα· συνιστάται και υπέρ απαίτησης μελλοντικής ή υπό αίρεση.

Άρθρο 1211.

Σύσταση.

Για τη σύσταση ενεχύρου απαιτείται παράδοση του πράγματος από τον κύριο στο δανειστή και συμφωνία των δύο ότι ο δανειστής αποκτά ενέχυρο στο πράγμα. Η συμφωνία απαιτείται να γίνει με έγγραφο συμβολαιογραφικό ή ιδιωτικό με βέβαιη χρονολογία και να προσδιορίζει την απαίτηση, καθώς επίσης να περιγράφει το ενεχυραζόμενο πράγμα. Αντί για περιγραφή στο σώμα του εγγράφου αρκεί να προσαρτάται σ' αυτό ιδιαίτερος κατάλογος.

Άρθρο 1212.

Παράδοση σε τρίτον.

Η παράδοση σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο μπορεί να γίνει και σε τρίτον με κοινή συναίνεση δανειστή και ενεχυραστή.

Άρθρο 1213.

Παράδοση με αντιφώνηση.

Συμφωνία μεταξύ δανειστή και ενεχυραστή να παραμείνει αυτός στην κατοχή του πράγματος βάσει ορισμένης έννομης σχέσης δεν ισχύει ως παράδοση.

Άρθρο 1214.

Σύσταση με καταχώριση.

Με μόνη τη συμφωνία συνιστάται ενέχυρο χωρίς παράδοση, αν η συμφωνία αυτή καταχωριστεί σε δημόσιο βιβλίο που καθορίζεται για το σκοπό αυτό από το νόμο.

Άρθρο 1215.

Έλλειψη κυριότητας του ενεχυραστή.

Αν το πράγμα δεν ανήκει στον ενεχυραστή, ενέχυρο αποκτάται κατά τους όρους που αποκτάται η κυριότητα κινητού από μη κύριο. Οι σχετικές διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως.

Άρθρο 1216.

Ενέχυρο σε ιδανικό μέρος.

Ενέχυρο συνιστάται και σε ιδανικό μέρος κινητού πράγματος. Αλλά το πράγμα δεν επιτρέπεται να παραμείνει ολόκληρο ή κατά ιδανικό μέρος στην κατοχή του ενεχυραστή.

Άρθρο 1217.

Χρόνος από τον οποίο υπάρχει το προνόμιο.

Το προνόμιο από το ενέχυρο υπάρχει από τη σύστασή του και αν ακόμη συστήθηκε για απαίτηση μελλοντική ή υπό αίρεση.

Άρθρο 1218.

Ασφαλιζόμενο χρέος.

Το ενέχυρο ασφαλίζει την απαίτηση σε όλη της την έκταση· ιδίως τους τόκους, την ποινική ρήτρα, τις αξιώσεις του δανειστή εξαιτίας δαπανών που έκανε στο πράγμα, τα δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα για την εκποίηση του ενεχύρου.

Αν το ενέχυρο έχει συσταθεί για εξασφάλιση ξένης οφειλής, δικαιοπραξία οφειλέτη και δανειστή που γίνεται μετά την ενεχύραση δεν μπορεί να καταστήσει επαχθέστερη τη θέση του ενεχυραστή.

Άρθρο 1219.

Ενστάσεις του ενεχυραστή.

Ο ενεχυραστής, εφόσον στο νόμο δεν ορίζεται διαφορετικά, έχει δικαίωμα να προτείνει απέναντι στο δανειστή τις ενστάσεις που έχει ο οφειλέτης κατά της απαίτησης και αν ακόμη αυτός παραιτηθεί από τις ενστάσεις αυτές.

Άρθρο 1220.

Καρποί του πράγματος.

Το δικαίωμα του ενεχύρου, εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, δεν εκτείνεται και στους καρπούς του πράγματος που αποχωρίστηκαν απ' αυτό.

Άρθρο 1221.

Επιτρέπεται να συμφωνηθεί να παίρνει ο δανειστής τα ωφελήματα του πράγματος. Αν το πράγμα είναι από τη φύση του καρποφόρο, σε περίπτωση αμφιβολίας ο δανειστής θεωρείται ότι έχει αυτό το δικαίωμα.

Άρθρο 1222.

Αν ο δανειστής έχει δικαίωμα να παίρνει τα ωφελήματα, οφείλει επιμέλεια για την παραγωγή και την είσπραξή τους, καθώς και λογοδοσία. Το καθαρό υπόλοιπο, εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, διατίθεται πρώτα για την απόσβεση των εξόδων, έπειτα των τόκων και τέλος του κεφαλαίου της απαίτησης.

Άρθρο 1223.

Καταστροφή ή αναγκαστική απαλλοτρίωση του πράγματος.

Το ενέχυρο εκτείνεται και στο οφειλόμενο για το πράγμα αντάλλαγμα ή ποσόν αποζημίωσης ιδίως σε περίπτωση καταστροφής ή ασφαλιστικής σύμβασης ή αναγκαστικής απαλλοτρίωσης.

Άρθρο 1224.

Υποχρεώσεις του δανειστή.

Ο δανειστής έχει υποχρέωση να φυλάει το πράγμα. Χωρίς τη συναίνεση του ενεχυραστή δεν έχει δικαίωμα να το χρησιμοποιεί ή να το μετενεχυράζει.

Άρθρο 1225.

Δαπάνες για το πράγμα.

Οι δαπάνες που έκανε ο δανειστής για το πράγμα αναζητούνται κατά τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων. Ο δανειστής έχει δικαίωμα να αφαιρέσει το κατασκεύασμα που πρόσθεσε στο πράγμα.

Άρθρο 1226.

Παράβαση υποχρεώσεων από το δανειστή.

Αν ο δανειστής προσβάλλει τα δικαιώματα του ενεχυραστή, αυτός μπορεί να απαιτήσει την παράδοση του πράγματος σε μεσεγγυούχο που διορίζεται από το δικαστήριο, ή τη δημόσια κατάθεση του πράγματος, αν είναι δεκτικό κατάθεσης. Τη δαπάνη φέρει ο δανειστής.

Άρθρο 1227.

Αντί για τη μεσεγγύηση ή την κατάθεση που προβλέπονται στο προηγούμενο άρθρο, ο ενεχυραστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει την απόδοση του πράγματος εξοφλώντας το δανειστή. Αν η απαίτηση είναι άτοκη και δεν έχει καταστεί ληξιπρόθεσμη, εκπίπτονται οι τόκοι για το χρονικό διάστημα από την πληρωμή ως τη λήξη του χρέους.

Άρθρο 1228.

Κίνδυνος των συμφερόντων του δανειστή.

Αν κινδυνεύει η ασφάλεια του δανειστή επειδή απειλείται καταστροφή ή ουσιώδης μείωση της αξίας του πράγματος, έχει αυτός το δικαίωμα να πουλήσει το πράγμα με πλειστηριασμό, ύστερα από άδεια του δικαστηρίου, εκτός αν ο ενεχυραστής συμπληρώσει την ασφάλεια μέσα σε εύλογη προθεσμία που του τάσσεται. Ο πλειστηριασμός γίνεται όπως ο πλειστηριασμός κινητού που έχει κατασχεθεί. Το εκπλειστηρίασμα υποκαθίσταται στο πράγμα και κατατίθεται δημόσια.

Η πώληση των πραγμάτων που έχουν χρηματιστηριακή αξία γίνεται χρηματιστηριακώς.

Άρθρο 1229.

Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου έχει δικαίωμα με τους ίδιους όρους και ο ενεχυραστής να προκαλέσει δικαστική άδεια για την πώληση του πράγματος ή να απαιτήσει την απόδοσή του παρέχοντας άλλη ασφάλεια. Παροχή ασφάλειας με εγγυητή αποκλείεται.

Άρθρο 1230.

Ευκαιρία για επωφελή πώληση.

Ο ενεχυραστής και πριν από τη λήξη του χρέους έχει δικαίωμα, αν του παρουσιαστεί ευκαιρία για επωφελή πώληση του πράγματος, να ζητήσει από το δικαστήριο την άδεια να το πουλήσει. Το δικαστήριο ορίζει τους όρους της πώλησης και την κατάθεση του τιμήματος.

Άρθρο 1231.

Αδιαίρετο του ενεχύρου.

Το ενέχυρο είναι αδιαίρετο. Αν υπάρχει πάνω σε περισσότερα πράγματα, καθένα απ' αυτά ασφαλίζει την όλη απαίτηση.

Άρθρο 1232.

Απόδοση του πράγματος κατά τη λήξη.

Ο δανειστής έχει την υποχρέωση να αποδώσει το πράγμα, όταν αποσβεστεί το ενέχυρο.

Άρθρο 1233.

Με άδεια του δικαστηρίου έχει δικαίωμα ο δανειστής και μετά την απόσβεση της απαίτησής του να αρνηθεί την απόδοση του πράγματος στον οφειλέτη, αν έχει εναντίον του άλλη απαίτηση που συνομολογήθηκε μετά τη σύσταση του ενεχύρου και έγινε απαιτητή πριν από τη λήξη της απαίτησης που ασφαλίζεται με το ενέχυρο. Το ίδιο δικαίωμα έχει ο δανειστής και κατά του τρίτου ενεχυραστή, αν έχει εναντίον του απαίτηση με τους ίδιους όρους.

Άρθρο 1234.

Ο ενεχυραστής τρίτος έχει δικαίωμα, όταν γίνει απαιτητή η οφειλή, να την καταβάλει και να αναλάβει το πράγμα. Με την καταβολή υποκαθίσταται στα δικαιώματα του δανειστή.

Άρθρο 1235.

Παραγραφή.

Παραγράφονται μετά έξι μήνες από την απόσβεση του ενεχύρου: 1. οι αξιώσεις του ενεχυραστή κατά του δανειστή από βλάβη ή μείωση της αξίας του πράγματος· 2. οι αξιώσεις του δανειστή για δαπάνες ή για την αφαίρεση κατασκευάσματος που έχει προσθέσει.

'Αρθρο 1236.

Προστασία δικαιώματος ενεχύρου.

Σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος του ενεχύρου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την προστασία της κυριότητας.

'Αρθρο 1237.

Δικαίωμα του δανειστή να πουλήσει το ενέχυρο.

Ο δανειστής από τη στιγμή που η απαίτησή του έγινε απαιτητή έχει δικαίωμα να πουλήσει το πράγμα με πλειστηριασμό, αν έχει εκτελεστό τίτλο, ή να προκαλέσει δικαστική απόφαση για την πώλησή του με πλειστηριασμό. Η πώληση γίνεται όπως η πώληση κινητού που έχει κατασχεθεί.

Η πώληση πραγμάτων που έχουν χρηματιστηριακή αξία γίνεται χρηματιστηριακώς.

'Αρθρο 1238.

Αν περισσότερα πράγματα βαρύνονται με ενέχυρο, ο δανειστής έχει δικαίωμα να εκποιήσει τόσα μόνο όσα απαιτούνται για την ικανοποίησή του.

'Αρθρο 1239.

Απαγορευμένες συμφωνίες.

Είναι άκυρη η συμφωνία που γίνεται προτού καταστεί απαιτητό το ασφαλιζόμενο χρέος, σύμφωνα με την οποία αν ο δανειστής δεν ικανοποιηθεί εμπρόθεσμα, η κυριότητα του πράγματος περιέρχεται ή πρέπει να μεταβιβαστεί σ' αυτόν. Το ίδιο ισχύει και για τη συμφωνία, με την οποία ο δανειστής απαλλάσσεται εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος από τις διατυπώσεις για την εκποίηση του πράγματος.

'Αρθρο 1240.

Δικαιώματα του υπερθεματιστή.

Με τον πλειστηριασμό και την κατακύρωση κατά τους όρους του νόμου ο αγοραστής αποκτά την κυριότητα του πράγματος ελεύθερη από βάρη. Δεν επέρχεται όμως απόσβεση της τυχόν επικαρπίας που υπάρχει πάνω στο πράγμα πριν από τη σύσταση του ενεχύρου.

'Αρθρο 1241.

Η απόσβεση του χρέους από το εκπλειστηρίασμα.

Κατά το ποσόν που το εκπλειστηρίασμα περιέρχεται στο δανειστή για την ικανοποίηση της απαίτησής του, η απαίτηση θεωρείται ότι εξοφλήθηκε από τον ενεχυραστή. Κατά το υπόλοιπο το εκπλειστηρίασμα υποκαθίσταται στο πράγμα.

'Αρθρο 1242.

Κατά την πώληση του πράγματος από το δανειστή ο ενεχυραστής λογίζεται υπέρ του δανειστή ως κύριος, εκτός αν ο δανειστής γνωρίζει ότι δεν είναι κύριος.

'Αρθρο 1243.

Απόσβεση του ενεχύρου.

Απόσβεση του ενεχύρου επέρχεται ιδίως : 1. με την απόσβεση της απαίτησης για χάρη της οποίας έχει συσταθεί· 2. με την απόδοση του πράγματος από το δανειστή στον ενεχυραστή ή στον κύριο· 3. με τη μονομερή δήλωση του δανειστή προς τον ενεχυραστή ή τον κύριο ότι παραιτείται από το ενέχυρο· 4. με την ένωση στο ίδιο πρόσωπο της κυριότητας και του δικαιώματος του ενεχύρου.

'Αρθρο 1244.

Ενέχυρο σε ανώνυμους τίτλους.

Στο ενέχυρο ανώνυμων τίτλων εφαρμόζονται οι διατάξεις για το ενέχυρο κινητών. Αν οι τίτλοι αυτοί παραδόθηκαν στον ενεχυρούχο δανειστή, το ενέχυρο εκτείνεται και στα προσαρτημένα τοκομερίδια και μερισματόγραφα.

'Αρθρο 1245.

Στο ενέχυρο μετοχών εταιρίας, αν δεν ορίστηκε διαφορετικά, ο ενεχυραστής έχει δικαίωμα και κατά τη διάρκεια του ενεχύρου να μετέχει στις συνελεύσεις των μετόχων.

'Αρθρο 1246.

Νόμιμο ενέχυρο.

Οι διατάξεις για το συμβατικό ενέχυρο εφαρμόζονται αναλόγως και στο νόμιμο ενέχυρο.

'Αρθρο 1247.

Ενέχυρο σε δικαίωμα.

Ενέχυρο μπορεί να συσταθεί και σε δικαίωμα, εφόσον αυτό είναι μεταβιβάσιμο. Η σύσταση γίνεται κατά τον τρόπο που γίνεται και η μεταβίβαση του δικαιώματος. Η σύμβαση για τη σύσταση του ενεχύρου απαιτείται να γίνει με έγγραφο συμβολαιογραφικό ή ιδιωτικό με βέβαιη χρονολογία.

'Αρθρο 1248.

Ιδίως ενέχυρο απαίτησης.

Αν αντικείμενο του ενεχύρου είναι απαίτηση, απαιτείται επιπλέον ο ενεχυραστής να γνωστοποιήσει στον οφειλέτη την ενεχύραση.

'Αρθρο 1249.

Το ενέχυρο απαίτησης εκτείνεται και στους τόκους που γίνονται απαιτητοί μετά τη σύσταση του ενεχύρου.

'Αρθρο 1250.

Αν στην ίδια απαίτηση έχουν συσταθεί περισσότερα ενέχυρα, η σειρά προτεραιότητας κανονίζεται από το χρόνο σύστασης κάθε δικαιώματος.

'Αρθρο 1251.

Ενέχυρο τίτλου σε διαταγή.

Για την ενεχύραση τίτλου σε διαταγή αρκεί οπισθογράφησή του σε διαταγή του δανειστή, χωρίς να απαιτείται άλλη έγγραφη συμφωνία.

'Αρθρο 1252.

Είσπραξη της απαίτησης που έχει ενεχυραστεί.

Εφόσον το ασφαλιζόμενο χρέος δεν έληξε, ο ενεχυρούχος δανειστής έχει δικαίωμα να εισπράξει μόνος την ενεχυρασμένη απαίτηση, αν δεν είναι χρηματική. Από την είσπραξη ο δανειστής έχει ενέχυρο σε πράγμα του ενεχυραστή.

'Αρθρο 1253.

Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, αν η ενεχυρασμένη απαίτηση είναι χρηματική, την είσπραξη έχουν δικαίωμα και υποχρέωση να κάνουν από κοινού ο ενεχυρούχος δανειστής και ο ενεχυραστής. Αντί για είσπραξη ή μετά από αυτήν έχει δικαίωμα καθένας απ' αυτούς να απαιτήσει την ασφαλή και έντοκη τοποθέτηση των χρημάτων με την επιφύλαξη του δικαιώματος του ενεχύρου. Το είδος της τοποθέτησης ορίζει ο ενεχυραστής.

'Αρθρο 1254.

'Οταν λήξει το ασφαλιζόμενο χρέος, αν η ενεχυρασμένη απαίτηση δεν είναι χρηματική, ο ενεχυρούχος δανειστής την εισπράττει μόνος και επέρχονται οι συνέπειες της ενεχύρασης πράγματος του ενεχυραστή. Αν η ενεχυρασμένη απαίτηση είναι χρηματική, έχει δικαίωμα επίσης ο δανειστής να την εισπράξει αλλά μόνο κατά το ποσόν που απαιτείται για την ικανοποίησή του. Αντί για τέτοια είσπραξη έχει δικαίωμα να απαιτήσει να του εκχωρηθεί η απαίτηση αντί καταβολής. Δεν δικαιούται σε άλλη διάθεση της ενεχυρασμένης απαίτησης.

'Αρθρο 1255.

Ενεχύραση τίτλου σε διαταγή κ.λπ.

Αν αντικείμενο του ενεχύρου είναι τίτλος σε διαταγή, ο ενεχυρούχος δανειστής έχει δικαίωμα να εισπράξει μόνος και αν ακόμη δεν έληξε το ασφαλιζόμενο χρέος. Το ίδιο ισχύει και για τοκομερίδια ή μερισματόγραφα προσαρτημένα

σε ανώνυμους τίτλους που ενεχυράστηκαν και παραδόθηκαν στο δανειστή.

Αν η είσπραξη έγινε πριν λήξει το ασφαλιζόμενο χρέος, ο ενεχυρούχος δανειστής έχει υποχρέωση να τοποθετήσει ασφαλώς και έντοκα το ποσόν που εισέπραξε, με την επιφύλαξη του δικαιώματος του ενεχύρου.

Άρθρο 1256.

Στην ενεχύραση δικαιώματος εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αναλόγως οι διατάξεις για την ενεχύραση πράγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

ΥΠΟΘΗΚΗ

Άρθρο 1257.

Έννοια.

Σε ξένο ακίνητο μπορεί να συσταθεί εμπράγματο δικαίωμα υποθήκης για την εξασφάλιση απαίτησης με την προνομιακή ικανοποίηση του δανειστή από το πράγμα.

Άρθρο 1258.

Ύπαρξη απαίτησης.

Η υποθήκη αποτελεί παρεπόμενο δικαίωμα· μπορεί να αποκτηθεί και υπέρ απαίτησης μελλοντικής ή υπό αίρεση.

Άρθρο 1259.

Δεκτικά υποθήκης.

Η υποθήκη αποκτάται μόνο σε ακίνητα που μπορούν να εκποιηθούν καθώς και στην επικαρπία τέτοιων ακινήτων, για όσο χρόνο διαρκεί αυτή.

Άρθρο 1260.

Όροι για την απόκτηση υποθήκης.

Για την απόκτηση υποθήκης απαιτείται τίτλος που χορηγεί δικαίωμα υποθήκης και εγγραφή στο βιβλίο υποθηκών.

Άρθρο 1261.

Τίτλοι.

Τίτλοι που χορηγούν δικαίωμα για την απόκτηση υποθήκης είναι ο νόμος, η δικαστική απόφαση και η ιδιωτική βούληση.

Άρθρο 1262.

Τίτλος από το νόμο.

Τίτλο από το νόμο για την απόκτηση υποθήκης έχουν: 1. το δημόσιο, στα ακίνητα των οφειλετών του, για απαιτήσεις από καθυστερούμενους φόρους· 2. το δημόσιο, οι δήμοι, οι κοινότητες, τα θρησκευτικά ή τα κοινής ωφέλειας ιδρύματα και τα νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου, στα ακίνητα των διαχειριστών ή των εγγυητών τους, για τις απαιτήσεις που πηγάζουν από τη διαχείριση· 3. εκείνοι που τελούν υπό γονική μέριμνα ή επιτροπεία, στα ακίνητα των γονέων ή του επιτρόπου, για την περιουσία τους που αυτοί διαχειρίζονται και για τις απαιτήσεις τους από αυτή τη διαχείριση· 4. ο κάθε σύζυγος για την απαίτησή του από την επαύξηση της περιουσίας του άλλου συζύγου κατά το άρθρο 1400· 5. οι κληροδόχοι, στα ακίνητα της κληρονομίας, για τις απαιτήσεις τους· 6. οι κληρονόμοι, στα ακίνητα της κληρονομίας, για τις απαιτήσεις προς εξίσωση των μερίδων τους ή λόγω νομικών ελαττωμάτων των αντικειμένων της κληρονομίας που τους έλαχαν· 7. ο ενυπόθηκος δανειστής, στο ενυπόθηκο ακίνητο, για τους καθυστερούμενους τόκους της απαίτησης και για τη δαπάνη της εγγραφής της υποθήκης ή τη δικαστική δαπάνη, εφόσον το ενυπόθηκο ακίνητο δεν μεταβιβάστηκε σε άλλον.

Άρθρο 1263.

Τίτλος από δικαστική απόφαση.

Τίτλο για την απόκτηση υποθήκης παρέχουν, εφόσον επιδικάζουν χρηματική ή άλλη αποτιμητή σε χρήμα παροχή, οι τελεσίδικες αποφάσεις των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών ή άλλων ειδικών δικαστηρίων καθώς και οι εκτελεστές αποφάσεις διαιτητών ή αλλοδαπών δικαστηρίων.

Άρθρο 1264.

Ακίνητα στα οποία εκτείνεται ο τίτλος.

Το δικαίωμα για εγγραφή υποθήκης με βάση τίτλο από το νόμο ή από δικαστική απόφαση εκτείνεται σε όλα τα ακίνητα του οφειλέτη, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά. Η εγγραφή όμως γίνεται μόνο για ορισμένη ποσότητα και σε ορισμένα ακίνητα.

Άρθρο 1265.

Ποιος παραχωρεί υποθήκη.

Δικαίωμα για εγγραφή υποθήκης παρέχεται από τον οφειλέτη ή από τρίτον υπέρ του οφειλέτη. Αυτός που παραχωρεί υποθήκη απαιτείται να είναι κύριος του ακινήτου.

Άρθρο 1266.

Το δικαίωμα εγγραφής υποθήκης κατά το προηγούμενο άρθρο παραχωρείται με μονομερή συμβολαιογραφική δήλωση, στην οποία πρέπει να προσδιορίζεται το ακίνητο που υποθηκεύεται.

Άρθρο 1267.

Όποιος παραχωρεί υποθήκη σε ακίνητο πού γνωρίζει ότι είναι ξένο ή αποσιωπά από το δανειστή τους περιορισμούς και τα βάρη της κυριότητάς του έχει υποχρέωση να εξοφλήσει αμέσως το χρέος, αν δεν μπορεί να παραχωρήσει άλλη ανάλογη υποθήκη. Περαιτέρω ευθύνη του δεν αποκλείεται.

Άρθρο 1268.

Από πότε υπάρχει η υποθήκη.

Η υποθήκη υπάρχει από τη στιγμή που γίνεται κανονική εγγραφή της στο βιβλίο υποθηκών της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο.

Άρθρο 1269

Εγγράφεται μόνο για ορισμένη χρηματική ποσότητα.

Η εγγραφή της υποθήκης γίνεται πάντοτε για ορισμένη χρηματική ποσότητα. Αν στον τίτλο δεν περιέχεται ορισμένη ποσότητα, αυτός που ζητεί την εγγραφή πρέπει να την ορίσει κατά προσέγγιση. Ο οφειλέτης όμως έχει δικαίωμα να απαιτήσει τη μείωση του ποσού στο μέτρο που αρμόζει.

Άρθρο 1270.

Περιορισμός εγγραφής.

Η υποθήκη που εγγράφεται βάσει τίτλου από το νόμο ή από δικαστική απόφαση σε περισσότερα ακίνητα του οφειλέτη μπορεί με αίτησή του να περιοριστεί σε τόσα μόνο ακίνητα όσων η αξία ασφαλίζει αρκετά την απαίτηση.

Άρθρο 1271.

Έλλειψη κυριότητας εκείνου που παραχώρησε.

Είναι άκυρη η εγγραφή υποθήκης από ιδιωτική βούληση εφόσον το ακίνητο δεν ανήκει ήδη κατά το χρόνο της εγγραφής σ' εκείνον που παραχώρησε την υποθήκη. Η εγγραφή δεν ισχυροποιείται με έγκριση ή επίκτηση μεταγενέστερη από την εγγραφή.

Άρθρο 1272.

Τάξη υποθηκών.

Η ημέρα της εγγραφής κανονίζει την προτίμηση των υποθηκών.

Όλες οι υποθήκες που γράφηκαν την ίδια ημέρα έχουν την ίδια τάξη.

Άρθρο 1273.

Η εγγραφή διακόπτει την παραγραφή.

Η εγγραφή της υποθήκης διακόπτει την παραγραφή της απαίτησης υπέρ εκείνου για τα δικαιώματα του οποίου έγινε. Αν η υποθήκη εξαλειφθεί, η παραγραφή λογίζεται σαν να μη διακόπηκε.

Άρθρο 1274.

Προσημείωση.

Εγγραφή προσημείωσης υποθήκης γίνεται μόνο ύστερα από δικαστική απόφαση.

[Το αρθρο 1275 καταργήθηκε με το άρθρο 53 Εισ ΝΚ ΠολΔ]

Άρθρο 1276.

Η προσημείωση εγγράφεται όπως η υποθήκη, με τη μνεία όμως ότι προσημειώνεται.

Άρθρο 1277.

Τροπή της προσημείωσης.

Η προσημείωση χορηγεί μόνο δικαίωμα προτίμησης για την απόκτηση υποθήκης. Όταν η απαίτηση επιδικαστεί τελεσίδικα, η προσημείωση τρέπεται σε υποθήκη, η οποία λογίζεται ότι έχει εγγραφεί από την ημέρα της προσημείωσης.

Άρθρο 1278.

Η τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη δεν εμποδίζεται από το ότι το ακίνητο περιήλθε στην κυριότητα άλλου.

Άρθρο 1279.

Αν πριν από την τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη χωρήσει αναγκαστική εκτέλεση στο ακίνητο, η απαίτηση υπέρ της οποίας, έχει εγγραφεί η προσημείωση κατατάσσεται τυχαία και το ακίνητο περιέρχεται στον αγοραστή ελεύθερο.

Άρθρο 1280.

Διακόπτει την παραγραφή.

Η προσημείωση διακόπτει την παραγραφή της απαίτησης υπέρ εκείνου για τα δικαιώματα του οποίου έγινε. Αν η προσημείωση εξαλειφθεί, η παραγραφή λογίζεται σαν να μη διακόπηκε.

Άρθρο 1281.

Αδιαίρετο της υποθήκης.

Η υποθήκη είναι δικαίωμα αδιαίρετο.

Άρθρο 1282.

Έκταση της υποθήκης.

Η υποθήκη εκτείνεται σε ολόκληρο το ενυπόθηκο κτήμα καθώς και στα συστατικά και στα παραρτήματά του.

Άρθρο 1283.

Αν κινητό που αποτελεί συστατικό ή παράρτημα του ενυποθήκου αποχωρίστηκε από αυτό και μεταβιβάστηκε σε τρίτον, ο ενυπόθηκος δανειστής δεν δικαιούται να το απαιτήσει κατά του τρίτου.

Άρθρο 1284.

Χειροτέρευση του ενυποθήκου.

Αν από υπαιτιότητα του οφειλέτη κινδυνεύει να χειροτερέψει το ενυπόθηκο ή να ελαττωθεί η αξία του,ο δανειστής έχει το δικαίωμα να απαιτήσει είτε την παράλειψη ή άρση των επιβλαβών πράξεων είτε την άμεση εξόφληση του χρέους είτε τέλος την παραχώρηση άλλης ανάλογης υποθήκης. Αξίωση αποζημίωσης κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.

Άρθρο 1285.

Ασφάλιση του ενυποθήκου.

Αν το ενυπόθηκο είναι οικοδομή, ο δανειστής έχει δικαίωμα να την ασφαλίζει κατά της φωτιάς ή άλλου κινδύνου με δαπάνες του οφειλέτη. Αν αυτός δεν καταβάλλει τα ασφάλιστρα, ο δανειστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει την άμεση καταβολή του χρέους.

Άρθρο 1286.

Η διάταξη του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται και για την ασφάλιση κάθε ενυπόθηκου ακινήτου, αν η ασφάλιση κατά του κινδύνου επιβάλλεται από τους κανόνες της τακτικής διαχείρισής του.

Άρθρο 1287.

Όταν το ενυπόθηκο είναι ασφαλισμένο, το δικαίωμα της υποθήκης ασκείται και στην οφειλόμενη ασφαλιστική αποζημίωση. Ο δανειστής έχει υποχρέωση να καταθέσει το ποσόν της αποζημίωσης δημόσια για να γίνει η διαδικασία της κατάταξης. Αν όμως το ενυπόθηκο είναι οικοδομή, ο οφειλέτης έχει δικαίωμα, μέσα σε έξι μήνες από τότε που επήλθε ο ασφαλιστικός κίνδυνος, να απαιτήσει να διατεθεί το ποσόν της αποζημίωσης για την αποκατάσταση της οικοδομής. Αν η αποκατάσταση αυτή δεν πραγματοποιηθεί μέσα σε ένα χρόνο από την καταβολή της αποζημίωσης, το ποσόν κατατίθεται δημόσια και γίνεται η διαδικασία της κατάταξης.

Άρθρο 1288.

Αναγκαστική απαλλοτρίωση.

Αν το ενυπόθηκο ακίνητο απαλλοτριωθεί αναγκαστικά, το δικαίωμα της υποθήκης ασκείται στην αποζημίωση. Αυτή κατατίθεται δημόσια και γίνεται η διαδικασία της κατάταξης.

Άρθρο 1289.

Εγγραφή κεφαλαίου ως τοκοφόρου.

Αν το κεφάλαιο της απαίτησης που ασφαλίζεται με υποθήκη γράφηκε ως τοκοφόρο, η υποθήκη, σε οποιουδήποτε την κυριότητα και αν βρίσκεται το ακίνητο, ασφαλίζει κατά την ίδια τάξη εγγραφής και τους καθυστερούμενους τόκους ενός έτους πριν από την κατάσχεση, από οποιονδήποτε και αν ενεργήθηκε αυτή, καθώς και τους τόκους μετά την κατάσχεση ως την πληρωμή του χρέους, ή ωσότου γίνει αμετάκλητος ο πίνακας της κατάταξης.

Άρθρο 1290.

Παραχώρηση και άλλης υποθήκης.

Η εγγραφή της υποθήκης δεν αφαιρεί από τον κύριο το δικαίωμα να παραχωρήσει και σε άλλον υποθήκη στο ίδιο ακίνητο. Αντίθετη συμφωνία ισχύει μόνο έναντι αυτών που αποκτούν υποθήκη από ιδιωτική βούληση και μόνο αν η συμφωνία έχει εγγραφεί στο βιβλίο υποθηκών.

Άρθρο 1291.

Δικαιώματα ενυπόθηκου δανειστή.

Ο δανειστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον οφειλέτη την εξόφληση του χρέους ασκώντας κατ' εκλογήν είτε την ενοχική είτε την εμπράγματη αγωγή. Η άσκηση της ενοχικής δεν αποκλείει την εμπράγματη αγωγή.

Άρθρο 1292.

Με την εμπράγματη αγωγή ο δανειστής μπορεί να επιδιώξει την εξόφληση του χρέους με την αναγκαστική πώληση του ενυπόθηκου κτήματος, μόλις το χρέος γίνει απαιτητό.

Άρθρο 1293.

Αν η απαίτηση του δανειστή δεν ικανοποιηθεί στο σύνολο ή κατά ένα μέρος από το ενυπόθηκο κτήμα, ο δανειστής έχει το δικαίωμα να στραφεί με την ενοχική αγωγή κατά οποιουδήποτε υποχρέου.

Άρθρο 1294.

Τρίτος κύριος ή νομέας.

Ο τρίτος κύριος που παραχώρησε την υποθήκη καθώς και κάθε τρίτος που νέμεται με νόμιμο τίτλο το ενυπόθηκο,

υπόκειται στην εμπράγματη αγωγή του δανειστή με την αναγκαστική εκτέλεση πάνω στο κτήμα, αν δεν προτιμά να εξοφλήσει όλες τις ενυπόθηκες απαιτήσεις στην έκταση που ασφαλίζονται με την υποθήκη.

'Αρθρο 1295.

Η εκτέλεση κατά του τρίτου κυρίου ή νομέα γίνεται κατά τις διατάξεις της πολιτικής δικονομίας· η επιταγή για την πληρωμή κοινοποιείται και σ' αυτόν. Το περίσσευμα του εκπλειστηριάσματος αποδίδεται στον τρίτο.

'Αρθρο 1296.

'Εκταση υποχρέωσης του τρίτου.

Η υποχρέωση του τρίτου κυρίου ή νομέα για τις υποθήκες δεν εκτείνεται περισσότερο από την αξία του ενυπόθηκου κτήματος, εφόσον αυτός δεν ενέχεται προσωπικά.

'Αρθρο 1297.

Αν δοθεί υποθήκη για εξασφάλιση εγγύησης, ο τρίτος κύριος ή νομέας του ενυπόθηκου κτήματος έχει δικαίωμα να απαιτήσει να εναχθεί πρώτα ο πρωτοφειλέτης. Εξαιρείται η περίπτωση που ο εγγυητής είναι και πρωτοφειλέτης.

'Αρθρο 1298.

Υποκατάσταση του τρίτου.

Αν ο τρίτος κύριος ή νομέας του ενυπόθηκου κτήματος καταβάλει το ενυπόθηκο χρέος ή αποβληθεί από το ακίνητο με τον πλειστηριασμό του, υποκαθίσταται στα δικαιώματα του ενυπόθηκου δανειστή.

'Αρθρο 1299.

Χειροτέρευση από υπαιτιότητα του τρίτου.

Αν από υπαιτιότητα του τρίτου κυρίου ή νομέα κινδυνεύει το ενυπόθηκο κτήμα να χειροτερέψει ή να ελαττωθεί η αξία του, ο δανειστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει είτε την παράλειψη ή άρση των επιβλαβών πράξεων είτε την άμεση εξόφληση του χρέους. Αξίωση αποζημίωσης κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.

'Αρθρο 1300.

Τάξη προτεραιότητας ενυποθήκων.

Η προτεραιότητα μεταξύ των ενυπόθηκων δανειστών κανονίζεται κατά τη χρονολογική τάξη της εγγραφής της υποθήκης τους.

'Αρθρο 1301.

Δανειστές των οποίων οι υποθήκες γράφηκαν την ίδια ημέρα ικανοποιούνται σύμμετρα.

'Αρθρο 1302.

Ποιός ζητεί την εγγραφή.

Οποιοσδήποτε μπορεί να ζητήσει την εγγραφή υποθήκης για τον εαυτό του ή για άλλον.

'Αρθρο 1303.

'Εχουν ιδίως δικαίωμα να ζητήσουν την εγγραφή υποθήκης υπέρ άλλου : 1. οι δανειστές του οφειλέτη, αν ο ίδιος αμελεί να εγγράψει την υποθήκη, για την οποία έχει τίτλο· 2. ο εγγυητής, αν ο δανειστής αμελεί να εγγράψει την υποθήκη, για την οποία έχει τίτλο προς εξασφάλιση της απαίτησής του κατά του πρωτοφειλέτη· 3. ο επίτροπος, ο παρεπίτροπος, ή κάθε συγγενής, για την εγγραφή υποθήκης υπέρ του επιτροπευομένου στα ακίνητα του επιτρόπου.

'Αρθρο 1304.

Συμφωνία συζύγων για μη εγγραφή υποθήκης.

Είναι άκυρη η συμφωνία μεταξύ των συζύγων για τη μη εγγραφή της υποθήκης που προβλέπεται στο άρθρο 1262 αριθμ. 4.

'Αρθρο 1305.

Δικαιολογητικά αίτησης εγγραφής.

Εκείνος που ζητεί την εγγραφή υποθήκης προσάγει τον τίτλο και δύο περιλήψεις, από τις οποίες η μία μπορεί να γραφεί πάνω στο αντίγραφο του τίτλου.

'Αρθρο 1306.

Οι περιλήψεις του προηγούμενου άρθρου περιέχουν : 1. το όνομα, επώνυμο, κατοικία και επάγγελμα του δανειστή και του οφειλέτη· 2. τη χρονολογία και το είδος του τίτλου· 3. το οφειλόμενο ποσόν· 4. το χρόνο της λήξης του χρέους· 5. την περιγραφή του ακινήτου κατά είδος, θέση και όρια.

'Αρθρο 1307.

Εκείνος που ζητεί την εγγραφή υποθήκης οφείλει να επισυνάψει στις περιλήψεις τα έγγραφα ή αποδείξεις που δικαιολογούν την αίτηση ή την εγγραφή.

'Αρθρο 1308.

Κοινοποίηση περίληψης.

Ο δανειστής μέσα σε οκτώ ημέρες από την εγγραφή οφείλει να κοινοποιήσει στον οφειλέτη, εφόσον αυτός δεν συνέπραξε στην εγγραφή, αντίγραφο της περίληψης που βρίσκεται στα χέρια του.

'Αρθρο 1309.

Εγγραφή σε βάρος προσώπου που έχει πεθάνει.

Σε ακίνητα προσώπου που έχει πεθάνει η εγγραφή μπορεί να γίνει στο όνομά του χωρίς να αναφέρονται οι κληρονόμοι.

[Το αρθρο 1310 καταργήθηκε με το άρθρο 53 Εισ ΝΚ ΠολΔ[

'Αρθρο 1311.

Συρροή αιτήσεων εγγραφών.

Αν συμπέσει μεγάλη συρροή υποθηκών και προσημειώσεων που πρέπει να εγγραφούν και ο υποθηκοφύλακας δεν μπορέσει να τις καταχωρίσει όλες στο βιβλίο την ίδια ημέρα, οφείλει να συντάξει έκθεση για όσες δεν καταχωρίστηκαν και να τις σημειώσει κατά την τάξη της προσαγωγής τους. Η εγγραφή αυτών των υποθηκών στο βιβλίο γίνεται κατά την τάξη που γράφηκαν στην έκθεση.

'Αρθρο 1312.

Εκχώρηση ή ενεχύραση ενυπόθηκης απαίτησης.

Αν εκχωρηθεί ή ενεχυραστεί ενυπόθηκη απαίτηση, γίνεται μνεία της εκχώρησης ή της ενεχύρασης στην κατάλληλη στήλη του βιβλίου υποθηκών, με φροντίδα του εκδοχέα ή του ενεχυρούχου δανειστή. Αυτοί ενέχονται για κάθε ζημία από την παράλειψη.

'Αρθρο 1313.

'Αλλες σημειώσεις στο βιβλίο.

Με αίτηση των μερών μπορούν να καταχωριστούν στο βιβλίο υποθηκών απέναντι από την αντίστοιχη εγγραφή διάφορες σημειώσεις που περιέχουν ιδίως : 1. διορθώσεις ελλείψεων και λαθών των μερών ή του υποθηκοφύλακα σχετικά με την εγγραφή· 2. αλλαγή κατοικίας ή διαμονής· 3. ελαττώσεις του ποσού της ασφαλιζόμενης απαίτησης ή απαλλαγή μέρους των ενυπόθηκων κτημάτων· 4. μεταβολή των όρων της ενυπόθηκης απαίτησης.

Η ελάττωση του ποσού ή η απαλλαγή μέρους των ενυπόθηκων κτημάτων καθώς και η μεταβολή των όρων του χρέους σημειώνονται μόνο ύστερα από δικαστική απόφαση ή από συγκατάθεση των μερών που παρέχεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο.

'Αρθρο 1314.

Διορθώσεις λαθών και ελλείψεων.

Λάθη ή ελλείψεις σχετικά με την εγγραφή, που προέρχονται από υπαιτιότητα των μερών, διορθώνονται μόνο με βάση έγγραφα όμοια με εκείνα που απαιτούνται για την πρώτη εγγραφή.

Οι διορθώσεις ισχύουν από την ημέρα που έγιναν.

Άρθρο 1315.

Χρονολογία εγγραφών κλπ.

Κάθε εγγραφή υποθήκης, προσημείωση ή σημείωση στο βιβλίο υποθηκών και κάθε αντίγραφο ή περίληψη από το βιβλίο πρέπει να φέρουν τη χρονολογία κατά την οποία έγιναν.

Άρθρο 1316.

Ποιον βαρύνουν τα έξοδα

Τα έξοδα της εγγραφής της υποθήκης, αν δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, βαρύνουν τον οφειλέτη αλλά προκαταβάλλονται από αυτόν που ζητεί την εγγραφή. Το ίδιο ισχύει και για τα έξοδα της προσημείωσης, αν έγινε τροπή σε υποθήκη.

Άρθρο 1317.

Απόσβεση υποθήκης.

Η απόσβεση της απαίτησης με οποιονδήποτε τρόπο επιφέρει την απόσβεση της υποθήκης.

Άρθρο 1318.

Απόσβεση της υποθήκης επέρχεται επίσης: 1. με την ολοσχερή εξαφάνιση του ενυπόθηκου κτήματος· 2. με την παραίτηση του δανειστή· 3. με τον πλειστηριασμό του ενυπόθηκου κτήματος και την καταβολή του εκπλειστηριάσματος· 4. με την παρέλευση της προθεσμίας με την οποία είχε παραχωρηθεί η υποθήκη.

Άρθρο 1319.

Παραίτηση από την υποθήκη.

Η παραίτηση από το δικαίωμα της υποθήκης γίνεται με μονομερή συμβολαιογραφική δήλωση.

Η παραίτητη αυτή δεν αναιρεί την ενοχική αγωγή εναντίον κάθε υποχρέου.

Άρθρο 1320.

Παραγραφή απαίτησης.

Με την παραγραφή της απαίτησης επέρχεται απόσβεση της υποθήκης.

Άρθρο 1321.

Σύγχυση.

Η υποθήκη αποσβήνεται, όταν ενωθούν στο ίδιο πρόσωπο η κυριότητα και το δικαίωμα της υποθήκης.

Άρθρο 1322.

Αλλοίωση ενυπόθηκου κτήματος.

Η αλλοίωση του ενυπόθηκου κτήματος ή η μεταβολή του σχήματος ή του είδους του δεν βλάπτει το δικαίωμα της υποθήκης.

Άρθρο 1323.

Απόσβεση προσημείωσης.

Απόσβεση της προσημείωσης επέρχεται από τους λόγους που ισχύουν και για την υποθήκη, καθώς και: 1. με την ανάκληση της απόφασης που διέταξε την προσημείωση· 2. αν μέσα σε ενενήντα ημέρες από την τελεσίδικη απόφαση που επιδικάζει την απαίτηση δεν τράπηκε σε υποθήκη.

Άρθρο 1324.

Εξάλειψη υποθήκης.

Οι υποθήκες, που έχουν εγγραφεί εξαλείφονται από το βιβλίο υποθηκών είτε με τη συναίνεση του δανειστή είτε με τελεσίδικη απόφαση.

Άρθρο 1325.

Η συναίνεση του δανειστή για την εξάλειψη γίνεται με μονομερή συμβολαιογραφική δήλωση.

[Το άθρο 1326 καταργήθηκε με το άρθρο 11 ν. 1329/83]

Άρθρο 1327.

Απόφαση για την εξάλειψη.

Αν ο δανειστής δεν συναινεί στην εξάλειψη, τη διατάζει το δικαστήριο ύστερα από αγωγή όποιου έχει συμφέρον.

Άρθρο 1328.

Το δικαστήριο διατάζει την εξάλειψη, αν η υποθήκη έχει αποσβεστεί ή αν η εγγραφή της είναι άκυρη.

Άρθρο 1329.

Ακυρότητα της εγγραφής της υποθήκης.

Η εγγραφή είναι άκυρη: 1. αν από αυτή προκύπτει αβεβαιότητα για το πρόσωπο του δανειστή ή του οφειλέτη ή για το ενυπόθηκο ακίνητο ή για το ποσόν της ασφαλιζόμενης απαίτησης· 2. αν δεν έχει χρονολογία· 3. αν έγινε με βάση άκυρο τίτλο.

Άρθρο 1330.

Εξάλειψη της προσημείωσης.

Η προσημείωση εξαλείφεται: 1. με συναίνεση του δανειστή, που παρέχεται όπως και για την εξάλειψη της υποθήκης· 2. αν προσαχθεί απόφαση που ανακαλεί την απόφαση που είχε διατάξει την εγγραφή της ή απόφαση που διατάζει την εξάλειψή της· 3. αν από την τελεσίδικη επιδίκαση της απαίτησης πέρασαν ενενήντα ημέρες χωρίς η προσημείωση να τραπεί σε υποθήκη.

Άρθρο 1331.

Συνέπειες της εξάλειψης.

Αν εξαλειφθεί η υποθήκη, την τάξη της παίρνει η αμέσως επόμενη κατά το χρόνο της εγγραφής.

Άρθρο 1332.

Η υποθήκη δεν αναβιώνει χωρίς εγγραφή.

Η υποθήκη μετά την απόσβεσή της δεν αναβιώνει· αν εγγραφεί και πάλι, ισχύει από το χρόνο της νέας εγγραφής.

Άρθρο 1333.

Γραφείο υποθηκών.

Στα γραφεία υποθηκών γίνονται οι εγγραφές υποθηκών, οι προσημειώσεις και οι εξαλείψεις τους. Τα γραφεία αυτά συνιστώνται, λειτουργούν και διευθύνονται κατά τον τρόπο που ορίζει ο νόμος.

Άρθρο 1334.

Ο φύλακας των υποθηκών οφείλει να τηρεί το βιβλίο των υποθηκών, να καταχωρίζει σ' αυτό ακριβώς και κατά χρονολογική τάξη τις εγγραφές, τις προσημειώσεις και τις σημειώσεις, όσες κατά το νόμο είναι δεκτές και πρέπει να καταχωριστούν, καθώς και να τηρεί με επιμέλεια τα έγγραφα που του παραδίνονται κατά το νόμο.

Άρθρο 1335.

Ισχύς των πράξεών του.

Οι πράξεις του γραφείου υποθηκών, όταν γίνονται σύμφωνα με το νόμο, καθώς και τα αντίγραφα από το βιβλίο υποθηκών έχουν ισχύ δημόσιων εγγράφων.

Άρθρο 1336.

Αρίθμηση και μονογράφηση σελίδων.

Τα βιβλία υποθηκών πριν από κάθε εγγραφή αριθμούνται κατά σελίδα και μονογράφονται από τον πρόεδρο πρωτοδικών, ο οποίος στο τέλος βεβαιώνει τον αριθμό των σελίδων. Σε κάθε γραφείο τηρείται και αλφαβητικό ευρετήριο του βιβλίου υποθηκών.

Άρθρο 1337.

Άλλες διατυπώσεις.

Όλες οι ποσότητες που αναφέρονται στο βιβλίο σημειώνονται αριθμητικώς και ολογράφως. Ο φύλακας οφείλει να υπογράφει ιδιοχείρως όλες τις εγγραφές, τις προσημειώσεις και τις διαγραφές, και να συνάπτει σε ιδιαίτερους τόμους τις περιλήψεις και τα άλλα έγγραφα, όσα απαιτούνται για την εγγραφή.

'Αρθρο 1338.

Διαγραφές, ξέσματα κλπ.

Στο βιβλίο υποθηκών οι διαγραφές σημειώνονται απέναντι από τις αντίστοιχες εγγραφές, στο δεξιό μέρος. Απαγορεύονται στο σώμα της εγγραφής ξέσματα, ενδιάμεσες σημειώσεις, παρεγγραφές καθώς και παρεμβολές ή αφαιρέσεις φύλλων του βιβλίου.

'Αρθρο 1339.

Δημοσιότητα βιβλίων.

Τα βιβλία υποθηκών είναι δημόσια και προσιτά σε όποιον θέλει να τα συμβουλευτεί· τηρούνται όμως οι όροι που απαιτούνται για την καλή διατήρησή τους.

'Αρθρο 1340.

Χορήγηση αντιγράφων, πιστοποιητικών κλπ.

Ο φύλακας των υποθηκών οφείλει να δίνει στους αιτούντες ακριβή αντίγραφα ή περιλήψεις από το βιβλίο των υποθηκών.

Τα αντίγραφα των εγγραφών και των προσημειώσεων πρέπει να περιέχουν και όλες τις σημειώσεις του βιβλίου, όσες έχουν σχέση με αυτές.

'Αρθρο 1341.

Οι εγγραφές υποθήκης και οι προσημειώσεις που έχουν εξαλειφθεί δεν μνημονεύονται στα εκδιδόμενα αντίγραφα ή στις περιλήψεις, εκτός αν το αξιώσει εκείνος που τις ζητεί.

'Αρθρο 1342.

Αν σε ορισμένα ακίνητα δεν υπάρχει εγγραφή υποθήκης ή προσημείωση, ο φύλακας οφείλει να δώσει το σχετικό πιστοποιητικό σε όποιον το ζητήσει.

'Αρθρο 1343.

'Ολα τα αντίγραφα, οι περιλήψεις και τα πιστοποιητικά του φύλακα υποθηκών φέρουν την υπογραφή του και τη σφραγίδα του γραφείου υποθηκών.

'Αρθρο 1344.

Ευθύνη του φύλακα.

Ο φύλακας υποθηκών ευθύνεται σε αποζημίωση όποιου ζημιώθηκε για κάθε πράξη ή παράλειψη σχετική με την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται.

'Αρθρο 1345.

Μη ευθύνη του δημοσίου.

Το δημόσιο δεν έχει καμία ευθύνη από οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη του φύλακα υποθηκών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

ΒΙΒΛΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΜΝΗΣΤΕΙΑ

'Αρθρο 1346.

'Εννοια.

Η σύμβαση για μελλοντικό γάμο (μνηστεία) δεν γεννά αγωγή για εξαναγκασμό του.

Η υπόσχεση ποινής για την περίπτωση που θα ματαιωθεί ο γάμος είναι άκυρη.

'Αρθρο 1347.

Μονόπλευρη λύση.

Αν κάποιος από τους μνηστευμένους διαλύσει τη μνηστεία χωρίς σπουδαίο λόγο, έχει υποχρέωση να αποζημιώσει τον άλλο ή τους γονείς του, καθώς και κάθε τρίτον που ενέργησε στη θέση των γονέων, για τη ζημία που έπαθαν εξαιτίας δαπανών ή άλλων μέτρων που έλαβαν με την προσδοκία του γάμου, αφού ληφθούν υπόψη και οι ειδικές περιστάσεις.

Η ίδια υποχρέωση βαρύνει και το μνηστευμένο που προκάλεσε υπαίτια τη δικαιολογημένη διάλυση της μνηστείας από τον άλλο.

'Αρθρο 1348.

Συνέπειες της λύσης.

Αν ο γάμος ματαιώθηκε, καθένας από τους μνηστευμένους έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τον άλλο, κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, καθετί που του έδωσε ως δωρεά ή ως σύμβολο της μνηστείας.

Αν ο ένας από τους μνηστευμένους πεθάνει, θεωρείται, σε περίπτωση αμφιβολίας, πως έχει αποκλειστεί η αναζήτηση όσων είχαν δοθεί.

'Αρθρο 1348.

Παραγραφή.

Οι αξιώσεις από τη μνηστεία παραγράφονται όταν περάσει διετία από το τέλος του έτους κατά το οποίο λύθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΓΑΜΟΣ

'Αρθρο 1350.

'Οροι για τη σύναψη γάμου.

Για τη σύναψη γάμου απαιτείται συμφωνία των μελλονύμφων. Οι σχετικές δηλώσεις γίνονται αυτοπροσώπως και χωρίς αίρεση ή προθεσμία.

Οι μελλόνυμφοι πρέπει να έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους. Το δικαστήριο μπορεί, αφού ακούσει τους μελλονύμφους και τα πρόσωπα που ασκούν την επιμέλεια του ανηλίκου, να επιτρέψει το γάμο και πριν από τη συμπλήρωση αυτής της ηλικίας, αν η τέλεσή του επιβάλλεται από σπουδαίο λόγο.

Αρθρο 1351.

Ο ανίκανος για δικαιοπραξία δεν μπορεί να συνάψει γάμο. Επιτρέπεται όμως ο γάμος στο νομίμως απαγορευμένο.

'Αρθρο 1352.

Το πρόσωπο που τελεί υπό δικαστική αντίληψη συνάπτε γάμο με τη συναίνεση του αντιλήπτορά του.

Αν αυτός αρνείται να συναινέσει, το δικαστήριο μπορεί, αφού τον ακούσει, να δώσει την άδεια για τη σύναψη του γάμου, εφόσον το επιβάλλει το συμφέρον αυτού που τελεί υπό αντίληψη.

[Το άρθρο 1353 καταργήθηκε με το άρθρο 3 ν. 1250/82]

'Αρθρο 1354.

Κώλυμα από γάμο που υπάρχει.

Εμποδίζεται η σύναψη γάμου πριν λυθεί ή ακυρωθεί αμετάκλητα ο γάμος που υπάρχει. Οι σύζυγοι μπορούν να επαναλάβουν την τέλεση του μεταξύ τους γάμου και πριν αυτός ακυρωθεί.

[Το άρθρο 1355 καταργήθηκε με το άρθρο 3 ν. 1250/82].

'Αρθρο 1356.

Από συγγένεια εξ αίματος.

Εμποδίζεται ο γάμος με συγγενείς εξ αίματος, σε ευθεία γραμμή απεριόριστα και σε πλάγια γραμμή ως και τον τέταρτο βαθμό.

'Αρθρο 1357.

Από αγχιστεία.

Εμποδίζεται ο γάμος με συγγενείς εξ αγχιστείας, σε ευθεία γραμμή απεριόριστα και σε πλάγια ως και τον τρίτο βαθμό.

[Τα άρθρα 1358 - 1359 καταργήθηκαν με το άρθρο 2 ν. 1250/82 και 13 ν. 1329/83].

'Αρθρο 1360.

Από υιοθεσία.

Εμποδίζεται ο γάμος εκείνου που υιοθέτησε ή των κατιόντων του με αυτόν που υιοθετήθηκε. Το κώλυμα διατηρείται και μετά τη λύση της υιοθεσίας.

[Τα άρθρα 1361 - 1366 καταργήθηκαν με το άρθρο 3 ν. 1250/82 και 13 ν. 1329/83].

'Αρθρο 1367.

Τέλεση του γάμου.

Ο γάμος τελείται είτε με τη σύγχρονη δήλωση των μελλονύμφων ότι συμφωνούν σ' αυτό (πολιτικός γάμος) είτε με ιερολογία από ιερέα της ανατολικής ορθόδοξης εκκλησίας ή από λειτουργό άλλου δόγματος ή θρησκεύματος γνωστού στην Ελλάδα.

Η δήλωση γίνεται δημόσια κατά πανηγυρικό τρόπο ενώπιον δύο μαρτύρων, προς το δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας του τόπου όπου τελείται ο γάμος ή προς το νόμιμο αναπληρωτή τους, που είναι υποχρεωμένοι να συντάξουν αμέσως σχετική πράξη.

Οι προϋποθέσεις της ιεροτελεστίας και κάθε θέμα σχετικό με αυτήν διέπονται από το τυπικό και τους κανόνες του δόγματος ή του θρησκεύματος σύμφωνα με το οποίο γίνεται η ιεροτελεστία, εφόσον δεν είναι αντίθετοι με τη δημόσια τάξη. Ο θρησκευτικός λειτουργός είναι υποχρεωμένος να συντάξει αμέσως σχετική πράξη. Η τέλεση πολιτικού γάμου δεν εμποδίζει την ιερολογία του ίδιου γάμου κατά τη θρησκεία και το δόγμα των συζύγων.

'Αρθρο 1368.

'Αδεια γάμου.

Για να τελεσθεί ο γάμος, είτε ως πολιτικός είτε με ιερολογία της ανατολικής ορθόδοξης εκκλησίας, απαιτείται άδεια του δημάρχου ή του προέδρου της κοινότητας της τελευταίας κατοικίας του καθενός από τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν. Σε περίπτωση που ο αρμόδιος για την έκδοση της άδειας αρνείται να τη χορηγήσει, αποφασίζει αμετάκλητα το αρμόδιο μονομελές πρωτοδικείο σύμφωνα με τις διατάξεις της εκούσιας δικαιοδοσίας του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Η απόφαση εκδίδεται μέσα σε δέκα ημέρες από την κατάθεση της σχετικής αίτησης.

'Αρθρο 1369.

Γνωστοποίηση μελλοντικού γάμου.

Πριν από την τέλεση του γάμου, με όποιον τύπο και αν αυτός πρόκειται να τελεσθεί, πρέπει να γνωστοποιούνται με τοιχοκόλληση σχετικής αγγελίας στο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα της κατοικίας του καθενός από τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν, το όνομα και το επώνυμο των προσώπων αυτών, το επάγγελμά τους, το όνομα των γονέων τους και ο τόπος όπου γεννήθηκαν, όπου κατοικούσαν τελευταία και όπου πρόκειται να τελεσθεί ο γάμος. Αν ο γάμος δεν τελεσθεί μέσα σε έξι μήνες από τη γνωστοποίηση, η γνωστοποίηση πρέπει να επαναληφθεί.

'Οταν τα πρόσωπα που πρόκειται να παντρευτούν κατοικούν σε μεγάλη πόλη, η γνωστοποίηση γίνεται με δημοσίευση σε ημερήσια εφημερίδα του τόπου της κατοικίας.

'Αρθρο 1370.

Η άδεια γάμου δίνεται υποχρεωτικά, αφού ερευνηθεί αν συντρέχουν οι νόμιμοι όροι για το γάμο που πρόκειται να τελεσθεί και αν έγινε η γνωστοποίηση. Αν υπάρχουν σπουδαίοι λόγοι, η γνωστοποίηση μπορεί να παραλειφθεί.

'Αρθρο 1371.

Γάμος μεταξύ ετεροδόξων ή ετεροθρήσκων.

Προκειμένου για γάμο μεταξύ ετεροδόξων ή μεταξύ ετεροθρήσκων η ιεροτελεστία γίνεται όπως απαιτεί το δόγμα ή το θρήσκευμα του καθενός απ' αυτούς που συνέρχονται σε γάμο, αν είναι αναγνωρισμένο στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΑΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΚΥΡΩΣΙΜΟΣ ΓΑΜΟΣ

'Αρθρο 1372.

'Ακυρος και ανυπόστατος γάμος.

'Ακυρος είναι μόνο ο γάμος που έγινε κατά παράβαση των άρθρων 1350 έως 1352, 1354, 1356, 1357 και 1360. Δεν είναι άκυρος ο γάμος, εφόσον έχει γίνει η δήλωση του άρθρου 1367 προς το δήμαρχο ή τον πρόεδρο της κοινότητας ή το νόμιμο αναπληρωτή τους, έστω και αν έχουν παραλειφθεί οι άλλοι όροι της τέλεσης.

Γάμος που έγινε χωρίς να τηρηθεί καθόλου ένας από τους τύπους που προβλέπονται στο άρθρο 1367 είναι ανυπόστατος.

'Αρθρο 1373.

Η ακυρότητα του γάμου αίρεται: 1. αν, στην περίπτωση της πρώτης παραγράφου του άρθρου 1350, ακολουθήσει ελεύθερη και πλήρης συμφωνία των συζύγων· 2. αν, στην περίπτωση της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 1350, δοθεί εκ των υστέρων άδεια του δικαστηρίου ή ο σύζυγος, αφού συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, αναγνωρίσει το γάμο· 3. αν, στην περίπτωση του άρθρου 1351, ο σύζυγος, αφού γίνει ικανός για δικαιοπραξία, αναγνωρίσει το γάμο· 4. αν, στην περίπτωση του άρθρου 1352, ο αντιλήπτορας, το δικαστήριο ή ο ίδιος ο σύζυγος, αφού γίνει ικανός, εγκρίνει το γάμο.

'Αρθρο 1374.

Ακυρώσιμος εξαιτίας πλάνης.

Γάμος που έχει τελεσθεί μπορεί να ακυρωθεί εξαιτίας πλάνης σχετικής με την ταυτότητα του προσώπου του άλλου συζύγου.

Η ακύρωση αποκλείεται, αν ο σύζυγος αναγνώρισε το γάμο μετά τη διάλυση της πλάνης.

'Αρθρο 1375.

Ακυρώσιμος εξαιτίας απειλής.

Γάμος που έχει τελεσθεί μπορεί να ακυρωθεί αν ο σύζυγος εξαναγκάστηκε να τον συνάψει με απειλή, παράνομα ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη.

Η ακύρωση αποκλείεται, αν αυτός που εξαναγκάστηκε αναγνώρισε το γάμο αφού πέρασε η απειλή.

'Αρθρο 1376.

Πώς γίνεται η ακύρωση.

Στην περίπτωση του άκυρου γάμου, καθώς και αυτού που έγινε από πλάνη ή με απειλή, απαιτείται δικαστική απόφαση που να τον ακυρώνει.

[Το άρθρο 1377 καταργήθηκε με το άρθρο 53 ΕισΝ ΚΠολΔ].

'Αρθρο 1378.

Ποιος ενάγει για ακύρωση.

Η αγωγή για ακύρωση του γάμου μπορεί να ασκηθεί: 1. στις περιπτώσεις των άρθρων 1350 έως 1352, 1354, 1356, 1357 και 1360 από τους συζύγους και από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον, καθώς και από τον εισαγγελέα αυτεπαγγέλτως· 2. στις περιπτώσεις των άρθρων 1374 και 1375 μόνο από το σύζυγο που πλανήθηκε ή απειλήθηκε, όχι όμως από τους κληρονόμους του.

'Αρθρο 1379.

Η αγωγή για την ακύρωση του γάμου μπορεί να εγερθεί από αντιπρόσωπο, μόνο αν έχει ειδικά εξουσιοδοτηθεί.

'Αρθρο 1380.

Παραγραφή.

Παραγραφή της αγωγής για ακύρωση του γάμου χωρεί μόνο στην περίπτωση ακύρωσης εξαιτίας πλάνης ή απειλής.

Η παραγραφή επέρχεται όταν περάσουν έξι μήνες αφότου έγινε δυνατόν να εγερθεί η αγωγή και πάντως όταν περάσουν τρία χρόνια από την τέλεση του γάμου.

'Αρθρο 1381.

Αποτελέσματα της ακύρωσης.

Με την αμετάκλητη δικαστική απόφαση που ακυρώνει το γάμο αίρονται τα αποτελέσματά του, για οποιονδήποτε λόγο και αν ακυρώθηκε.

'Αρθρο 1382.

Τα τέκνα από γάμο που ακυρώθηκε διατηρούν την ιδιότητα τέκνου γεννημένου σε γάμο.

'Αρθρο 1383.

Νομιζόμενος γάμος.

Αν κατά την τέλεση του γάμου αγνοούσαν την ακυρότητα και οι δύο σύζυγοι ή την αγνοούσε ο ένας μόνο απ' αυτούς, η ακύρωση ενεργεί ως προς αυτούς ή αυτόν που την αγνοούσε μόνο για το μέλλον.

Ο σύζυγος που αγνοούσε μόνος κατά την τέλεση του γάμου την ακυρότητα έχει, στην περίπτωση της ακύρωσης, εναντίον του άλλου συζύγου που γνώριζε εξαρχής την ακυρότητα και, αν αυτός πέθανε μετά την ακύρωση του γάμου, κατά των κληρονόμων του, δικαίωμα διατροφής σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για το διαζύγιο, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.

'Αρθρο 1384.

Το δικαίωμα της δεύτερης παραγράφου του προηγούμενου άρθρου ανήκει και στο σύζυγο που εξαναγκάστηκε να τελέσει γάμο με απειλή, κατά τρόπο παράνομο ή αντίθετο προς τα χρηστά ήθη, αν ο γάμος ακυρωθεί ή λυθεί με το θάνατο του άλλου συζύγου.

'Αρθρο 1385.

Δικαιώματα τρίτων.

Η ακύρωση του γάμου δεν βλάπτει τα δικαιώματα τρίτων που έχουν συναλλαχθεί καλόπιστα με κάποιον από τους συζύγους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΜΟ

'Αρθρο 1386.

Υποχρέωση για συμβίωση.

Ο γάμος παράγει για τους συζύγους αμοιβαία υποχρέωση για συμβίωση, εφόσον η σχετική αξίωση δεν αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος.

'Αρθρο 1387.

Ρύθμιση του συζυγικού βίου.

Οι σύζυγοι αποφασίζουν από κοινού για κάθε θέμα του συζυγικού βίου. Αν ο ένας από τους συζύγους βρίσκεται σε φυσική ή νομική αδυναμία, αποφασίζει μόνος του ο άλλος.

Η ρύθμιση από τους συζύγους του κοινού τους βίου πρέπει να μην εμποδίζει την επαγγελματική και την υπόλοιπη δραστηριότητα του καθενός από αυτούς και να μην παραβιάζει τη σφαίρα της προσωπικότητάς του.

'Αρθρο 1388.

Επώνυμο των συζύγων.

Με το γάμο δεν μεταβάλλεται το επώνυμο των συζύγων, ως προς τις έννομες σχέσεις τους.

Στις κοινωνικές σχέσεις ο κάθε σύζυγος μπορεί, εφόσον σ' αυτό συμφωνεί και ο άλλος, να χρησιμοποιεί το επώνυμο του τελευταίου ή να το προσθέτει στο δικό του.

'Αρθρο 1389.

Κοινή συμβολή για τις οικογενειακές ανάγκες.

Οι σύζυγοι έχουν την υποχρέωση να συνεισφέρουν από κοινού, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του, για την αντιμετώπιση των αναγκών της οικογένειας. Η συνεισφορά γίνεται με την προσωπική εργασία, τα εισοδήματά τους και την περιουσία τους.

'Αρθρο 1390.

Στην υποχρέωση του προηγούμενου άρθρου περιλαμβάνονται ειδικότερα η αμοιβαία υποχρέωση των συζύγων για διατροφή τους, η κοινή υποχρέωση για διατροφή των τέκνων τους και γενικά η υποχρέωση για συμβολή τους στη λειτουργία του κοινού οίκου. Το μέτρο της υποχρέωσης προσδιορίζεται ανάλογα με τις συνθήκες της οικογενειακής ζωής και η εκπλήρωσή της γίνεται με τον τρόπο που επιβάλλει η έγγαμη συμβίωση.

'Αρθρο 1391.

Διακοπή της συμβίωσης.

Αν ο σύζυγος διέκοψε την έγγαμη συμβίωση για εύλογη αιτία, η διατροφή, που του οφείλεται από τον άλλο, πληρώνεται σε χρήμα και προκαταβάλλεται κάθε μήνα.

Η υποχρέωση διατροφής της προηγούμενης παραγράφου παύει ή το ποσό της αυξάνεται ή μειώνεται, όταν το επιβάλλουν οι περιστάσεις.

'Αρθρο 1392.

Ανάλογη εφαρμογή.

Οι διατάξεις των άρθρων 1494 και 1498 έως 1500 εφαρμόζονται αναλόγως και για τη διατροφή μεταξύ συζύγων. Επίσης εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 1495, αν υπάρχει βάσιμος λόγος διαζυγίου που ανάγεται σε υπαιτιότητα του δικαιούχου συζύγου.

'Αρθρο 1393.

Ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης.

Σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το επιβάλλουν λόγοι επιείκειας ενόψει των ειδικών συνθηκών του καθενός από τους συζύγους και του συμφέροντος των τέκνων, να παραχωρήσει στον ένα σύζυγο την αποκλειστική χρήση ολόκληρου ή τμήματος του ακινήτου που χρησιμεύει για κύρια διαμονή των ίδιων (οικογενειακή στέγη), ανεξάρτητα από το ποιος από αυτούς είναι κύριος ή έχει απέναντι στον κύριο το δικαίωμα της χρήσης του. Η απόφαση του δικαστηρίου υπόκειται σε αναθεώρηση, όταν το επιβάλλουν οι περιστάσεις. Αν το δικαίωμα χρήσης της οικογενειακής στέγης πηγάζει από σχέση εργασίας ανάμεσα στον ένα από τους συζύγους και έναν τρίτο, η παραχώρηση της χρήσης της στον άλλο σύζυγο από το δικαστήριο, σύμφωνα με τους όρους της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να γίνει μόνο εφόσον συναινεί σ' αυτό και ο τρίτος.

'Αρθρο 1394.

Κατανομή των κινητών.

Σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης, ο καθένας από τους συζύγους δικαιούται να παραλάβει τα κινητά που του ανήκουν, ακόμη και αν τα χρησιμοποιούσαν και οι δύο ή και μόνος ο άλλος σύζυγος. Υποχρεούται όμως να παραχωρήσει στον άλλο σύζυγο τη χρήση των οικιακών αντικειμένων που του είναι απολύτως απαραίτητα για τη χωριστή του εγκατάσταση, αν το επιβάλλουν οι περιστάσεις για λόγους επιείκειας.

'Αρθρο 1395.

Οι σύζυγοι κατανέμουν, σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης, τη χρήση των κινητών που ανήκουν και στους δύο, σύμφωνα με τις προσωπικές τους ανάγκες. Αν διαφωνούν, η κατανομή γίνεται από το δικαστήριο που μπορεί να επιδικάσει εύλογη αποζημίωση για τη χρήση που παραχωρεί.

'Αρθρο 1396.

Μέτρο αμοιβαίας ευθύνης.

Οι σύζυγοι κατά την εκπλήρωση των αμοιβαίων υποχρεώσεών τους, που πηγάζουν από το γάμο, ευθύνονται με μέτρο την επιμέλεια που δείχνουν στις προσωπικές τους υποθέσεις.

Άρθρο 1397.

Περιουσιακή αυτοτέλεια των συζύγων.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων που ακολουθούν, ο γάμος δεν μεταβάλλει την περιουσιακή αυτοτέλεια των συζύγων.

Άρθρο 1398.

Τεκμήρια για τα κινητά.

Τα κινητά που βρίσκονται στη νομή ή κατοχή του ενός ή και των δύο συζύγων τεκμαίρεται, υπέρ των δανειστών του καθενός από αυτούς, ότι ανήκουν στο σύζυγο που είναι οφειλέτης τους. Το τεκμήριο αυτό δεν ισχύει σε περίπτωση διακοπής της έγγαμης συμβίωσης.

Τα κινητά που βρίσκονται στη νομή ή κατοχή και των δύο συζύγων τεκμαίρεται, στις μεταξύ τους σχέσεις, ότι ανήκουν και στους δύο κατά ίσα μέρη.

Στις σχέσεις των συζύγων μεταξύ τους και με τους δανειστές τους τεκμαίρεται ότι τα κινητά τα προορισμένα για την προσωπική χρήση του ενός από τους συζύγους ανήκουν σ' αυτόν.

Άρθρο 1399.

Διαχείριση της περιουσίας του ενός συζύγου από τον άλλο·

Αν ο ένας από τους συζύγους ανέθεσε στον άλλο τη διαχείριση της ατομικής του περιουσίας, δεν υπάρχει υποχρέωση για λογοδοσία και για απόδοση των εισοδημάτων από τη διαχείριση, εφόσον δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά. Τα εισοδήματα καταλογίζονται στην υποχρέωση συνεισφοράς για τις ανάγκες της οικογένειας.

Η παραίτηση από το δικαίωμα ανάκλησης αυτής της ανάθεσης είναι άκυρη.

Άρθρο 1400.

Αξίωση συμμετοχής στα αποκτήματα.

Αν ο γάμος λυθεί ή ακυρωθεί και η περιουσία του ενός συζύγου έχει, αφότου τελέσθηκε ο γάμος, αυξηθεί, ο άλλος σύζυγος, εφόσον συνέβαλε με οποιονδήποτε τρόπο στην αύξηση αυτή, δικαιούται να απαιτήσει την απόδοση του μέρους της αύξησης το οποίο προέρχεται από τη δική του συμβολή. Τεκμαίρεται ότι η συμβολή αυτή ανέρχεται στο ένα τρίτο της αύξησης, εκτός αν αποδειχθεί μεγαλύτερη ή μικρότερη ή καμία συμβολή.

Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται αναλογικά και στην περίπτωση διάστασης των συζύγων που διάρκεσε περισσότερο από τρία χρόνια.

Στην αύξηση της περιουσίας των συζύγων δεν υπολογίζεται ό,τι αυτοί απέκτησαν από δωρεά, κληρονομία ή κληροδοσία ή με διάθεση των αποκτημάτων από αυτές τις αιτίες.

Άρθρο 1401.

Η αξίωση του προηγούμενου άρθρου δεν γεννιέται, σε περίπτωση θανάτου, στο πρόσωπο των κληρονόμων του συζύγου που πέθανε. Επίσης δεν εκχωρείται ούτε κληρονομείται, εκτός αν έχει αναγνωριστεί συμβατικά ή έχει επιδοθεί αγωγή. Η αξίωση παραγράφεται δύο χρόνια μετά τη λύση ή την ακύρωση του γάμου.

Άρθρο 1402.

Παροχή ασφάλειας.

Με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 1262 αριθ. 4, ο καθένας από τους συζύγους έχει το δικαίωμα, στην περίπτωση που ασκήθηκε αγωγή διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου ή που ο ίδιος άσκησε με αγωγή την αξίωση του άρθρου 1400, να ζητήσει από τον άλλο σύζυγο ή από τους κληρονόμους του την παροχή ασφάλειας, αν εξαιτίας της συμπεριφοράς τους υπάρχει βάσιμος φόβος ότι κινδυνεύει αυτή η αξίωσή του.

Άρθρο 1403.

Επιλογή κοινοκτημοσύνης.

Οι σύζυγοι μπορούν, πριν από το γάμο ή κατά τη διάρκειά του, να επιλέγουν με σύμβαση, για τη ρύθμιση των συνεπειών του γάμου στην περιουσιακή τους κατάσταση, αντί για το σύστημα που προβλέπεται από τα άρθρα 1397 και 1400 έως 1402, σύστημα κοινωνίας κατά ίσα μέρη σε περιουσιακά τους στοιχεία χωρίς δικαίωμα διάθεσης, από τον καθένα τους, του ιδανικού του μεριδίου (σύστημα κοινοκτημοσύνης), τηρώντας τις διατάξεις των άρθρων που ακολουθούν.

Οι συμβάσεις της προηγούμενης παραγράφου καταρτίζονται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και καταχωρίζονται στο ενιαίο ειδικό δημόσιο βιβλίο που τηρείται γι' αυτό το σκοπό. Πριν από την καταχώριση δεν ισχύουν απέναντι στους τρίτους.

Άρθρο 1404.

Οι λεπτομέρειες του συστήματος της κοινοκτημοσύνης που επιλέγεται και ιδίως τα σχετικά με την έκτασή της, τη διοίκηση των στοιχείων της κοινής περιουσίας, καθώς και την εκκαθάριση των τυχόν αμοιβαίων αποκαταστατικών αξιώσεων και τη διανομή των κοινών πραγμάτων μετά τη λήξη της καθορίζονται στο σχετικό συμβόλαιο με βάση την αρχή της ισότητας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων μεταξύ των συζύγων. Το συμβόλαιο για την κοινοκτημοσύνη δεν μπορεί να παραπέμψει σε έθιμα, σε νόμο που δεν ισχύει ή σε νόμο αλλοδαπό.

Άρθρο 1405.

Αν στο συμβόλαιο δεν υπάρχει πρόβλεψη για την έκταση της κοινοκτημοσύνης, η κοινοκτημοσύνη περιλαμβάνει όσα περιουσιακά στοιχεία ο καθένας από τους συζύγους αποκτά από αιτία μη χαριστική κατά τη διάρκεια του γάμου, εκτός από τα εισοδήματα της περιουσίας την οποία είχε πριν από το γάμο. Δεν περιλαμβάνονται οπωσδήποτε στην κοινή περιουσία, ακόμη και αν αποκτήθηκαν από μη χαριστική αιτία: 1. τα περιουσιακά στοιχεία του καθενός από τους συζύγους που προορίζονται για αυστηρά προσωπική του χρήση ή για την άσκηση του επαγγέλματός του και τα παραρτήματά τους· 2. οι απαιτήσεις των άρθρων 464 και 465· 3. τα δικαιώματα σε προϊόντα της διάνοιας.

Αν στο συμβόλαιο δεν υπάρχει διαφορετική πρόβλεψη για τη χρήση και κάρπωση, τη διοίκηση και τη διάθεση των κοινών πραγμάτων, εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις των άρθρων 785 έως 792, του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 793 και του άρθρου 794.

Άρθρο 1406.

Υποκατάσταση.

Ό,τι ο κάθε σύζυγος αποκτά κατά τη διάρκεια του γάμου με διάθεση στοιχείων της ατομικής του περιουσίας, περιέρχεται σ' αυτήν. Ο ισχυριζόμενος ότι η απόκτηση έγινε με τέτοια διάθεση βαρύνεται με την απόδειξη του ισχυρισμού του.

Άρθρο 1407.

Δικαιοπραξίες από τον ένα σύζυγο.

Δικαιοπραξίες αναφερόμενες σε περιουσιακά στοιχεία της κοινοκτημοσύνης, οι οποίες, σύμφωνα με τους κανόνες που τη ρυθμίζουν, επιχειρούνται είτε και από τους δύο συζύγους από κοινού είτε από τον ένα, αλλά με τη συναίνεση του άλλου, μπορούν να επιχειρούνται εγκύρως και από τον ένα μόνο σύζυγο, με άδεια του δικαστηρίου, αν ο άλλος βρίσκεται σε φυσική ή νομική αδυναμία ή αρνείται να δηλώσει τη βούλησή του και η δικαιοπραξία επιβάλλεται από το συμφέρον της οικογένειας.

Άρθρο 1408.

Έκταση υπεγγυότητας της κοινής περιουσίας.

Στην περίπτωση όπου επιλέγεται σύστημα κοινοκτημοσύνης, η κοινή περιουσία, πέρα από τα εμπράγματα δικαιώματα ή άλλα βάρη, με τα οποία βαρύνεται, είναι υπέγγυα και: 1. για κάθε υποχρέωση που αναλαμβάνει ο ένας σύζυγος, μέσα στα όρια της διαχειριστικής του εξουσίας, για

τη διαχείριση αυτής της περιουσίας· 2· για κάθε υποχρέωση που αναλαμβάνει ο ένας σύζυγος για τις ανάγκες της οικογένειας· 3. για κάθε υποχρέωση που αναλαμβάνουν και οι δύο σύζυγοι.

'Αρθρο 1409.

Η κοινή περιουσία είναι επιπλέον υπέγγυα, έως το μισό της αξίας της, και απέναντι στους ατομικούς δανειστές του κάθε συζύγου, εφόσον δεν είναι δυνατή η ικανοποίησή τους από την ατομική περιουσία του: 1. για υποχρεώσεις που αυτός ανέλαβε μόνος του για τη διαχείριση της περιουσίας αυτής πέρα από τα όρια της διαχειριστικής του εξουσίας· 2. για ατομικά χρέη του, οποτεδήποτε και αν αυτά γεννήθηκαν.

Αν, στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου, οι δανειστές είναι εγχειρόγραφοι, προτιμώνται οι δανειστές του προηγούμενου άρθρου.

'Αρθρο 1410.

Επικουρική υπεγγυότητα της ατομικής περιουσίας.

Για τα χρέη του άρθρου 1408 οι δανειστές μπορούν να στραφούν επικουρικά και κατά της ατομικής περιουσίας του μη οφειλέτη συζύγου έως το μισό της αξίας της απαίτησής τους, εφόσον η κοινή περιουσία δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των χρεών του.

'Αρθρο 1411.

Λήξη.

Η κοινοκτημοσύνη λήγει αυτοδικαίως με τη λύση ή την ακύρωση του γάμου. Λήγει επίσης, όταν ο ένας από τους συζύγους κηρυχθεί σε αφάνεια ή σε πτώχευση και η σχετική απόφαση γίνει τελεσίδικη.

Στην περίπτωση του διαζυγίου ή της ακύρωσης του γάμου η λήξη της κοινοκτημοσύνης επέρχεται αναδρομικά από την ημέρα της επίδοσης της σχετικής αγωγής.

'Αρθρο 1412.

Η κοινοκτημοσύνη λήγει με συμφωνία των συζύγων που περιβάλλεται το συμβολαιογραφικό τύπο.

'Αρθρο 1413.

Ο καθένας από τους συζύγους μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο τη λύση της κοινοκτημοσύνης: 1. αν επήλθε διακοπή της έγγαμης συμβίωσης, που διήρκεσε τουλάχιστον ένα έτος και συνεχίζεται κατά τη συζήτηση της αγωγής· 2. αν, λόγω της κακής κατάστασης της περιουσίας του άλλου συζύγου ή της κακής διαχείρισης από αυτόν της κοινής περιουσίας, κινδυνεύουν τα συμφέροντα του ενάγοντος· 3. αν υπάρχει αθέτηση, από τον άλλο σύζυγο, της υποχρέωσής του για συνεισφορά στις ανάγκες της οικογένειας. Η απόφαση που διατάσσει τη λύση της κοινοκτημοσύνης ενεργεί αναδρομικά από την ημέρα της επίδοσης της αγωγής στον εναγόμενο.

'Αρθρο 1414.

Η λήξη της κοινοκτημοσύνης, κατά τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων, εκτός από την περίπτωση της λήξης λόγω θανάτου, ισχύει απέναντι στους τρίτους μόνο εφόσον στο περιθώριο του ειδικού δημόσιου βιβλίου, όπου έχει καταχωριστεί το συστατικό της συμβόλαιο, σημειώνονται η σχετική συμφωνία των συζύγων ή η απόφαση που κηρύσσει την αφάνεια ή την πτώχευση ή, στις περιπτώσεις της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 1411 και του άρθρου 1413, η επίδοση της αγωγής και η σχετική δικαστική απόφαση.

'Αρθρο 1415.

Με την πρόωρη λήξη της κοινοκτημοσύνης οι σύζυγοι επανέρχονται, από την άποψη της περιουσιακής τους κατάστασης, στο σύστημα που προβλέπεται από τα άρθρα 1397 και 1400 έως 1402.

Στην περίπτωση αυτή, καθώς και όταν η λήξη επέρχεται λόγω λύσης ή ακύρωσης του γάμου, έχουν εφαρμογή για τη λύση της κοινωνίας και τη διανομή των κοινών πραγμάτων, αν δεν υπάρχει διαφορετική συμφωνία, οι διατάξεις των άρθρων 795 και επόμενων, καθώς και οι ειδικές διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας για τη διανομή κοινών πραγμάτων.

'Αρθρο 1416.

'Εκταση εφαρμογής.

Οι διατάξεις αυτού του κεφαλαίου έχουν εφαρμογή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, ανεξάρτητα από τη θρησκεία ή το δόγμα των συζύγων καθώς και από τον τύπο, πολιτικό ή θρησκευτικό, με τον οποίο έγινε ο γάμος τους.

[Τα άρθρα 1417 έως 1437 καταργήθηκαν με το ν. 1329/83]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΔΙΑΖΥΓΙΟ

'Αρθρο 1438

Πώς επέρχεται.

Ο γάμος μπορεί να λυθεί με διαζύγιο. Το διαζύγιο απαγγέλλεται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στα επόμενα άρθρα.

'Αρθρο 1439.

Ισχυρός κλονισμός.

Καθένας από τους συζύγους μπορεί να ζητήσει το διαζύγιο, όταν οι μεταξύ τους σχέσεις έχουν κλονισθεί τόσο ισχυρά, από λόγο που αφορά το πρόσωπο του εναγομένου ή και των δυο συζύγων, ώστε βάσιμα η εξακολούθηση της έγγαμης σχέσης να είναι αφόρητη για τον ενάγοντα.

Εφόσον ο εναγόμενος δεν αποδεικνύει το αντίθετο, ο κλονισμός τεκμαίρεται σε περίπτωση διγαμίας ή μοιχείας του, εγκατάλειψης του ενάγοντα ή επιβουλής της ζωής του από τον εναγόμενο.

Εφόσον οι σύζυγοι βρίσκονται σε διάσταση συνεχώς από τέσσερα τουλάχιστον χρόνια, ο κλονισμός τεκμαίρεται αμάχητα και το διαζύγιο μπορεί να ζητηθεί, έστω και αν ο λόγος του κλονισμού αφορά το πρόσωπο του ενάγοντα. Η συμπλήρωση του χρόνου διάστασης δεν εμποδίζεται από μικρές διακοπές που έγιναν ως προσπάθεια αποκατάστασης των σχέσεων ανάμεσα στους συζύγους.

'Αρθρο 1440.

Αφάνεια.

Καθένας από τους συζύγους μπορεί να ζητήσει το διαζύγιο, όταν ο άλλος έχει κηρυχθεί σε αφάνεια.

'Αρθρο 1441.

Συναινετικό διαζύγιο.

'Οταν οι σύζυγοι συμφωνούν για το διαζύγιο, μπορούν να το ζητήσουν με κοινή αίτησή τους που δικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (συναινετικό διαζύγιο).

Για να εκδοθεί συναινετικό διαζύγιο, πρέπει ο γάμος να έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα χρόνο πριν από την κατάθεση της αίτησης και η συμφωνία των συζύγων να δηλωθεί στο δικαστήριο, αυτοπροσώπως ή με ειδικό πληρεξούσιο, σε δύο συνεδριάσεις που να απέχουν μεταξύ τους έξι τουλάχιστον μήνες. Το ειδικό πληρεξούσιο πρέπει να έχει δοθεί μέσα στον τελευταίο μήνα πριν από την κάθε συνεδρίαση. Εφόσον από την πρώτη συνεδρίαση πέρασαν δύο χρόνια, η δήλωση της συμφωνίας παύει να ισχύει.

Αν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, για να εκδοθεί συναινετικό διαζύγιο πρέπει να προσκομίζεται έγγραφη συμφωνία των συζύγων που να ρυθμίζει την επιμέλεια των τέκνων και την επικοινωνία με αυτά. Η συμφωνία επικυρώνεται από το δικαστήριο και ισχύει ώσπου να εκδοθεί απόφαση για το θέμα αυτό σύμφωνα με το άρθρο 1513.

Άρθρο 1442.
Διατροφή.

Εφόσον ο ένας από τους πρώην συζύγους δεν μπορεί να εξασφαλίσει τη διατροφή του από τα εισοδήματά του ή από την περιουσία του, δικαιούται να ζητήσει διατροφή από τον άλλον : 1. αν κατά την έκδοση του διαζυγίου ή κατά το τέλος των χρονικών περιόδων που προβλέπονται στις επόμενες περιπτώσεις βρίσκεται σε ηλικία ή σε κατάσταση υγείας που δεν επιτρέπει να αναγκαστεί να αρχίσει ή να συνεχίσει την άσκηση κατάλληλου επαγγέλματος, ώστε να εξασφαλίζει απ' αυτό τη διατροφή του· 2. αν έχει την επιμέλεια ανήλικου τέκνου και γι' αυτό το λόγο εμποδίζεται στην άσκηση κατάλληλου επαγγέλματος· 3. αν δεν βρίσκει σταθερή κατάλληλη εργασία ή χρειάζεται κάποια επαγγελματική εκπαίδευση, και στις δύο όμως περιπτώσεις για ένα διάστημα που δεν μπορεί να ξεπεράσει τα τρία χρόνια από την έκδοση του διαζυγίου· 4. σε κάθε άλλη περίπτωση, όπου η επιδίκαση διατροφής κατά την έκδοση του διαζυγίου επιβάλλεται από λόγους επιείκειας.

Άρθρο 1443.

Οι διατάξεις των άρθρων 1487, 1493, 1494 και 1498 εφαρμόζονται αναλόγως και για το δικαίωμα διατροφής μετά το διαζύγιο. Η διατροφή προκαταβάλλεται σε χρήμα κάθε μήνα. Η διατροφή μπορεί να καταβληθεί εφάπαξ, αν οι πρώην σύζυγοι συμφωνούν σ' αυτό εγγράφως, ή με απόφαση του δικαστηρίου, αν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι.

Άρθρο 1444.

Η διατροφή μπορεί να αποκλειστεί ή να περιοριστεί, αν αυτό επιβάλλεται από σπουδαίους λόγους, ιδίως αν ο γάμος είχε μικρή χρονική διάρκεια ή αν ο δικαιούχος είναι υπαίτιος του διαζυγίου του ή προκάλεσε εκούσια την απορία του.

Το δικαίωμα διατροφής παύει, αν ο δικαιούχος ξαναπαντρευτεί, ή αν συζεί μόνιμα με κάποιον άλλο σε ελεύθερη ένωση. Το δικαίωμα διατροφής δεν παύει με το θάνατο του υποχρέου, παύει όμως με το θάνατο του δικαιούχου, εκτός αν αφορά παρελθόντα χρόνο ή δόσεις απαιτητές κατά το χρόνο του θανάτου.

Άρθρο 1445.

Ο καθένας από τους πρώην συζύγους είναι υποχρεωμένος να δίνει στον άλλον ακριβείς πληροφορίες για την περιουσία του και τα εισοδήματά του, εφόσον είναι χρήσιμες για τον καθορισμό του ύψους της διατροφής. Με αίτηση ενός από τους πρώην συζύγους, που διαβιβάζεται μέσω του αρμόδιου εισαγγελέα, ο εργοδότης, η αρμόδια υπηρεσία και ο αρμόδιος οικονομικός έφορος είναι υποχρεωμένοι να δίνουν κάθε χρήσιμη πληροφορία για την περιουσιακή κατάσταση του άλλου συζύγου και προπάντων για τα εισοδήματά του.

Άρθρο 1446.
Έκταση εφαρμογής.

Η διάταξη του άρθρου 1416 εφαρμόζεται και για τη λύση του γάμου σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του κεφαλαίου.

[Τα άρθρα 1447 έως 1462 καταργήθηκαν με το άρθρο 17 ν. 1329/83].

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ
ΣΥΓΓΕΝΕΙΑ.

Άρθρο 1463.
Έννοια.

Τα πρόσωπα είναι μεταξύ τους συγγενείς εξ αίματος σε ευθεία γραμμή, αν το ένα κατάγεται από το άλλο (συγγένεια μεταξύ ανιόντων και κατιόντων). Συγγενείς εξ αίματος σε πλάγια γραμμή είναι τα πρόσωπα που, χωρίς να είναι συγγενείς σε ευθεία γραμμή, κατάγονται από τον ίδιο ανιόντα. Ο βαθμός της συγγένειας ορίζεται από τον αριθμό των γεννήσεων που συνδέουν τα πρόσωπα.

Η συγγένεια του προσώπου με τη μητέρα του και τους συγγενείς της ιδρύεται με μόνη τη γέννηση. Η συγγένεια με τον πατέρα και τους συγγενείς του συνάγεται από το γάμο της μητέρας με τον πατέρα ή ιδρύεται με την αναγνώριση, εκούσια ή δικαστική.

Άρθρο 1464.
Αγχιστεία.

Οι συγγενείς εξ αίματος του ενός από τους συζύγους είναι συγγενείς εξ αγχιστείας του άλλου στην ίδια γραμμή και τον ίδιο βαθμό. Η συγγένεια εξ αγχιστείας εξακολουθεί να υπάρχει και μετά τη λύση ή την ακύρωση του γάμου, από τον οποίο δημιουργήθηκε.

Άρθρο 1465.
Τεκμήριο καταγωγής από γάμο.

Το τέκνο που γεννήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου της μητέρας του ή μέσα σε τριακόσιες ημέρες από τη λύση ή την ακύρωσή του τεκμαίρεται ότι έχει πατέρα το σύζυγο της μητέρας (τέκνο γεννημένο σε γάμο).

Αν το τέκνο γεννήθηκε μετά την τριακοσιοστή ημέρα από τη λύση ή την ακύρωση του γάμου, η απόδειξη της πατρότητας του συζύγου της μητέρας βαρύνει εκείνον που την επικαλείται.

Άρθρο 1466.
Σύγκρουση δύο τεκμηρίων.

Αν μέσα στις τριακόσιες ημέρες από τη λύση ή την ακύρωση του γάμου γεννήθηκε τέκνο από γυναίκα που τέλεσε νέο γάμο, τεκμαίρεται ότι αυτό έχει πατέρα το δεύτερο σύζυγο, εκτός αν γίνει δεκτή αγωγή για προσβολή της πατρότητάς του, οπότε τεκμαίρεται ότι είναι τέκνο του πρώτου συζύγου.

Άρθρο 1467.
Προσβολή της πατρότητας.

Η ιδιότητα του τέκνου, ως προς το οποίο συντρέχει ένα από τα τεκμήρια των άρθρων 1465 και 1466, ως τέκνου γεννημένου σε γάμο, μπορεί να προσβληθεί δικαστικώς, αν αποδειχθεί ότι η μητέρα δεν συνέλαβε πράγματι από το σύζυγό της ή ότι κατά το κρίσιμο διάστημα της σύλληψης ήταν φανερά αδύνατο να συλλάβει από αυτόν, ιδίως εξαιτίας ανικανότητας ή αποδημίας του ή επειδή δεν είχαν σχέσεις.

Άρθρο 1468.

Κρίσιμο διάστημα της σύλληψης θεωρείται το χρονικό διάστημα που περιλαμβάνεται ανάμεσα στην τριακοστή και την εκατοστή ογδοηκοστή ημέρα πριν από τον τοκετό.

Άρθρο 1469.

Την ιδιότητα του τέκνου ως γεννημένου σε γάμο μπορούν να προσβάλουν : 1. ο σύζυγος της μητέρας· 2. ο πατέρας ή η μητέρα του συζύγου, αν αυτός πέθανε χωρίς να έχει χάσει το δικαίωμα της προσβολής· 3. το τέκνο· 4. η μητέρα του τέκνου. Η προσβολή γίνεται από το δικαιούμενο αυτοπροσώπως ή από ειδικό πληρεξούσιό του ή, μετά από άδεια του δικαστηρίου, από το νόμιμο αντιπρόσωπό του.

Άρθρο 1470.

Η προσβολή της πατρότητας αποκλείεται : 1. για το σύζυγο της μητέρας, όταν περάσει ένα έτος αφότου πληροφορήθηκε τον τοκετό και τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει ότι η σύλληψη του τέκνου δεν έγινε από αυτόν, και, σε κάθε περίπτωση, όταν περάσουν πέντε έτη από τον τοκετό· 2. για τον πατέρα ή τη μητέρα του συζύγου, όταν περάσει ένα έτος αφότου έμαθαν το θάνατο του τελευταίου και τη γέννηση του τέκνου· 3. για το τέκνο, όταν περάσει ένα έτος από την ενηλικίωσή του· 4. για τη μητέρα, όταν περάσει ένα έτος από τον τοκετό ή, εφόσον υπάρχει σοβαρός λόγος για τη μη προσβολή κατά τη διάρκεια του γάμου, έξι μήνες αφότου λύθηκε ή ακυρώθηκε ο γάμος με το σύζυγό της.

Άρθρο 1471.

Η προσβολή της πατρότητας αποκλείεται επίσης μετά το

θάνατο του τέκνου, εκτός αν είχε ήδη ασκηθεί η σχετική αγωγή.

Η προσβολή ειδικά από το σύζυγο της μητέρας αποκλείεται και : 1. αν αυτός αναγνώρισε ότι το τέκνο είναι δικό του πριν γίνει αμετάκλητη η απόφαση για την προσβολή· 2. αν συγκατατέθηκε στη σύλληψη του τέκνου από τη σύζυγό του με τεχνητή γονιμοποίηση.

'Αρθρο 1472.

Το τέκνο χάνει την ιδιότητα τέκνου που γεννήθηκε σε γάμο, αναδρομικά από τη γέννησή του, μόλις γίνει αμετάκλητη η απόφαση που δέχεται την προσβολή αυτής της ιδιότητάς του.

'Αρθρο 1473.

Επιγενόμενος γάμος των γονων.

Τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του έχει απέναντι σ' αυτούς και τους συγγενείς τους ως προς όλα θέση τέκνου γεννημένου σε γάμο, εφόσον οι γονείς του παντρευτούν μεταγενέστερα και το τέκνο είχε αναγνωριστεί ή αναγνωρίζεται μετά την τέλεση του γάμου, εκούσια ή δικαστικά, ως τέκνο του συζύγου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1475, 1476 και 1479 έως 1483. Η εκούσια αναγνώριση μπορεί να προσβληθεί για το λόγο ότι ο σύζυγος της μητέρας δεν είναι ο πατέρας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1477 και 1478.

'Αρθρο 1474.

Αν το τέκνο δεν ζει κατά την τέλεση του γάμου των γονέων του, δεν θίγεται η επέλευση των αποτελεσμάτων του πρώτου εδαφίου του προηγούμενου άρθρου ως προς τους κατιόντες του.

'Αρθρο 1475.

Εκούσια αναγνώριση.

Ο πατέρας μπορεί να αναγνωρίσει ως δικό του το τέκνο του που γεννήθηκε χωρίς γάμο, εφόσον συναινεί σ' αυτό και η μητέρα. Αν η μητέρα έχει πεθάνει ή δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα, η αναγνώριση γίνεται με μόνη τη δήλωση του πατέρα.

Αν ο πατέρας έχει πεθάνει ή δεν έχει δικαιοπρακτική ικανότητα, η αναγνώριση μπορεί να γίνει από τον παππού ή τη γιαγιά της πατρικής γραμμής.

Αν το τέκνο έχει πεθάνει, η αναγνώριση ενεργεί υπέρ των κατιόντων του.

'Αρθρο 1476.

Η αναγνώριση από τον πατέρα ή τους γονείς του γίνεται με δήλωση ενώπιον συμβολαιογράφου ή με διαθήκη. Η συναίνεση της μητέρας, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, παρέχεται με δήλωση ενώπιον συμβολαιογράφου. Οι δηλώσεις της αναγνώρισης και της συναίνεσης γίνονται αυτοπροσώπως και χωρίς αίρεση ή προθεσμία. Ανάκληση των δηλώσεων είναι ανίσχυρη.

'Αρθρο 1477.

Προσβολή της αναγνώρισης.

Το τέκνο και, σε περίπτωση θανάτου του, οι κατιόντες του δικαιούνται να προσβάλουν την εκούσια αναγνώριση για το λόγο ότι αυτός που δηλώθηκε ως πατέρας δεν είναι πραγματικά πατέρας.

Το δικαίωμα αυτό ανήκει επίσης, στην περίπτωση όπου η μητέρα κατά την αναγνώριση είχε πεθάνει ή δεν είχε δικαιοπρακτική ικανότητα, στον καθένα από τους γονείς της και, στην περίπτωση της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 1475, στον παππού ή τη γιαγιά που δεν είχε προβεί στην αναγνώριση.

'Αρθρο 1478.

Η προσβολή της αναγνώρισης αποκλείεται, αν περάσουν τρεις μήνες αφότου πληροφορήθηκε την αναγνώριση αυτός που την προσβάλλει. Η προσβολή αποκλείεται σε κάθε περίπτωση, αν περάσουν δύο χρόνια από την αναγνώριση ή, προκειμένου για προσβολή από τέκνο που κατά την αναγνώριση ήταν ανήλικο, δύο χρόνια από την ενηλικίωσή του.

'Αρθρο 1479.

Δικαστική αναγνώριση.

Η μητέρα έχει δικαίωμα να ζητήσει με αγωγή την αναγνώριση της πατρότητας του τέκνου της που γεννήθηκε χωρίς γάμο της με τον πατέρα του. Το ίδιο δικαίωμα έχει και το τέκνο. 'Οταν η μητέρα αρνείται την προβλεπόμενη από την πρώτη παράγραφο του άρθρου 1475 συναίνεσή της, δικαίωμα δικαστικής αναγνώρισης έχουν επίσης ο πατέρας και, στην περίπτωση της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 1475, ο παππούς ή η γιαγιά της πατρικής γραμμής.

'Αρθρο 1480.

Η αγωγή της μητέρας ασκείται κατά του πατέρα ή των κληρονόμων του. Η αγωγή του τέκνου ασκείται κατά του γονέα που δεν έχει προβεί στην αναγκαία για την εκούσια αναγνώριση δήλωση ή κατά των κληρονόμων του. Η αγωγή του πατέρα ή των γονέων του ασκείται κατά της μητέρας ή των κληρονόμων της.

'Αρθρο 1481.

Η πατρότητα τεκμαίρεται, αν αποδειχθεί ότι αυτός, για τον οποίο προβάλλεται ισχυρισμός ότι είναι πατέρας, είχε σαρκική συνάφεια με τη μητέρα κατά το κρίσιμο διάστημα της σύλληψης. Το τεκμήριο δεν ισχύει, αν η αγωγή ασκείται από το τέκνο μετά την ενηλικίωσή του και ο πατέρας πέθανε πριν από το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας στον πρώτο βαθμό.

'Αρθρο 1482.

Το τεκμήριο του προηγούμενου άρθρου ανατρέπεται, αν προκύπτουν σοβαρές αμφιβολίες για την πατρότητα.

'Αρθρο 1483.

Το δικαίωμα της μητέρας να ζητήσει την αναγνώριση της πατρότητας του τέκνου της αποσβήνεται όταν περάσουν πέντε χρόνια από τον τοκετό. Το δικαίωμα του τέκνου αποσβήνεται, ένα έτος μετά την ενηλικίωσή του, και το δικαίωμα του πατέρα ή των γονέων του δύο έτη αφότου αρνήθηκε τη συναίνεσή της η μητέρα.

Αν η μητέρα ήταν έγγαμη κατά το κρίσιμο διάστημα της σύλληψης του τέκνου, η προθεσμία του πρώτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει αφότου γίνει αμετάκλητη η απόφαση που δέχεται την προσβολή της πατρότητας.

Στην περίπτωση του άρθρου 1473 το δικαίωμα δεν υπόκειται σε αποσβεστική προθεσμία.

'Αρθρο 1484.

Αποτελέσματα.

Σε περίπτωση αναγνώρισης, εκούσιας ή δικαστικής, αν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, το τέκνο έχει ως προς όλα θέση τέκνου γεννημένου σε γάμο απέναντι στους δύο γονείς και τους συγγενείς τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΟ

'Αρθρο 1485.

Μεταξύ ανιόντων και κατιόντων.

Ανιόντες και κατιόντες έχουν αμοιβαία υποχρέωση διατροφής κατά τους όρους των άρθρων 1486 έως 1502.

'Αρθρο 1486.

'Οροι διατροφής.

Δικαίωμα διατροφής έχει μόνο όποιος δεν μπορεί να διατρέφει τον εαυτό του από την περιουσία του ή από εργασία κατάλληλη για την ηλικία του, την κατάσταση της υγείας

του και τις λοιπές βιοτικές του συνθήκες ενόψει και των τυχόν αναγκών της εκπαίδευσής του.

Το ανήλικο τέκνο, και αν ακόμη έχει περιουσία, έχει δικαίωμα διατροφής από τους γονείς του, εφόσον τα εισοδήματα της περιουσίας του ή το προϊόν της εργασίας του δεν αρκούν για τη διατροφή του.

Άρθρο 1487.

Δεν έχει υποχρέωση διατροφής εκείνος που, ενόψει και των λοιπών υποχρεώσεών του, δεν είναι σε θέση να τη δώσει χωρίς να διακινδυνεύσει η δική του διατροφή. Ο κανόνας αυτός δεν ισχύει, όταν πρόκειται για τη διατροφή ανήλικου τέκνου από το γονέα του, εκτός αν αυτό μπορεί να στραφεί εναντίον άλλου υποχρέου ή αν μπορεί να διατραφεί από την περιουσία του.

Άρθρο 1488.

Σειρά των υποχρέων.

Υποχρέωση διατροφής έχουν πρώτα οι κατιόντες, κατά τη σειρά που καλούνται στην εξ αδιαθέτου κληρονομική διαδοχή, και ο καθένας τους ανάλογα με την κληρονομική του μερίδα.

Άρθρο 1489.

Αν δεν υπάρχουν κατιόντες, υποχρέωση διατροφής έχουν οι πλησιέστεροι ανιόντες, που ενέχονται σε ίσα μέρη αν είναιι περισσότεροι στον ίδιο βαθμό.

Οι γονείς έχουν υποχρέωση να διατρέφουν το τέκνο τους από κοινού, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του.

Άρθρο 1490.

Αν ένας από τους ανιόντες ή τους κατιόντες δεν είναι σε θέση να δώσει διατροφή, η υποχρέωση βαρύνει εκείνον που είναι υπόχρεος ύστερα από αυτόν. Το ίδιο ισχύει και όταν, για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής η δικαστική επιδίωξη στην ημεδαπή εναντίον εκείνου που έχει την υποχρέωση.

Στην περίπτωση που καταβάλλει τη διατροφή, αντί για τον αμέσως υπόχρεο, άλλο πρόσωπο, αυτό υποκαθίσταται αυτοδικαίως στα δικαιώματα εκείνου που την έλαβε: 1. αν κατέβαλε τη διατροφή δυνάμει του δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου· 2. αν πρόκειται για το κράτος ή νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή κοινωφελές ίδρυμα που ανέλαβε τη διατροφή του δικαιούχου ανηλίκου στη θέση του υπόχρεου συγγενή του· 3. αν πρόκειται για ιδιώτες, στους οποίους ανατέθηκε η επιμέλεια του προσώπου του δικαιούχου ανηλίκου, σύμφωνα με τα άρθρα 1513, 1514, 1532, 1533 και 1535· 4. αν ο δικαιούχος της διατροφής είναι ανήλικος και τη διατροφή κατέβαλε, στη θέση του υπόχρεου γονέα του, ο σύζυγος του τελευταίου.

Άρθρο 1491.

Όταν το πρόσωπο είναι έγγαμο, η υποχρέωση των κατιόντων και των ανιόντων του να το διατρέφουν υπάρχει μόνο αν ο σύζυγός του, ενόψει των λοιπών υποχρεώσεών του, δεν είναι σε θέση να του παρέχει την οφειλόμενη διατροφή χωρίς να κινδυνεύει η δική του διατροφή ή αν, για πραγματικούς ή νομικούς λόγους, είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής η δικαστική επιδίωξη εναντίον του στην ημεδαπή. Το ίδιο ισχύει και για το διαζευγμένο, όταν ο πρώην σύζυγός του έχει απέναντί του υποχρέωση διατροφής.

Άρθρο 1492.

Σειρά των δικαιούχων.

Όταν αυτοί που έχουν δικαίωμα διατροφής απέναντι σε ορισμένο πρόσωπο είναι περισσότεροι και ο υπόχρεος δεν επαρκεί να τη δώσει σε όλους, προτεραιότητα έχουν οι κατιόντες κατά τη σειρά της εξ αδιαθέτου κληρονομικής διαδοχής. Αν οι περισσότεροι δικαιούχοι είναι ανιόντες, έχουν προτεραιότητα οι πλησιέστεροι. Ο σύζυγος, ως προς το δικαίωμα διατροφής, συμπορεύεται με τους ανήλικους κατιόντες και προηγείται από τους λοιπούς κατιόντες ή άλλους συγγενείς. Το ίδιο ισχύει και για το διαζευγμένο, εφόσον αυτός έχει δικαίωμα διατροφής.

Άρθρο 1493.

Μέτρο και περιεχόμενο της διατροφής.

Το μέτρο διατροφής προσδιορίζεται με βάση τις ανάγκες του δικαιούχου, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες της ζωής του (ανάλογη διατροφή). Η διατροφή περιλαμβάνει όλα όσα είναι αναγκαία για τη συντήρηση του δικαιούχου και επί πλέον τα έξοδα για την ανατροφή, καθώς και την επαγγελματική και την εν γένει εκπαίδευσή του.

Άρθρο 1494.

Μεταβολή των όρων.

Αν, αφότου εκδόθηκε η απόφαση που προσδιορίζει τη διατροφή, μεταβλήθηκαν οι όροι της διατροφής, το δικαστήριο μπορεί να μεταρρυθμίσει την απόφασή του ή και να διατάξει την παύση της διατροφής.

Άρθρο 1495.

Ελαττωμένη διατροφή.

Οι κατιόντες και οι ανιόντες δικαιούνται μόνο τη στοιχειώδη διατροφή, που περιλαμβάνει τα απολύτως αναγκαία για τη συντήρηση, αν υπέπεσαν απέναντι στον υπόχρεο διατροφής σε παράπτωμα που δικαιολογεί την αποκλήρωσή τους.

Άρθρο 1496.

Χρόνος και τρόπος καταβολής.

Η διατροφή προκαταβάλλεται σε χρήμα κάθε μήνα. Αν συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει στον υπόχρεο την καταβολή με άλλον τρόπο.

Άρθρο 1497.

Οι γονείς που οφείλουν διατροφή σε ανήλικο άγαμο τέκνο τους έχουν δικαίωμα να ορίσουν τον τρόπο και τα χρονικά διαστήματα που θα προκαταβάλλεται η διατροφή. Αν το ζήτησε το τέκνο, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά, εφόσον συντρέχουν ιδιαίτεροι λόγοι.

Άρθρο 1498.

Διατροφή για το παρελθόν δεν οφείλεται παρά μόνο από την υπερημερία.

Άρθρο 1499.

Παραίτηση.

Παραίτηση από τη διατροφή για το μέλλον δεν ισχύει. Η προκαταβολή της διατροφής απαλλάσσει τον υπόχρεο μόνο για το διάστημα που ορίζεται στα άρθρα 1496 και 1497.

Άρθρο 1500.

Απόσβεση.

Η αξίωση διατροφής παύει με το θάνατο του δικαιούχου ή του υποχρέου, εκτός αν αφορά παρελθόντα χρόνο ή δόσεις απαιτητές κατά το χρόνο του θανάτου.

Άρθρο 1501.

Δικαστική συμπαράσταση.

Όταν ο ένας ή και οι δύο γονείς αθετούν την υποχρέωσή τους να διατρέφουν το ανήλικο τέκνο τους, το αρμόδιο δικαστικό όργανο παρέχει ατελώς στον άλλο γονέα ή στο ίδιο το τέκνο, εφόσον το ζητήσουν, κάθε πρόσφορη βοήθεια για την αναγκαστική είσπραξη των οφειλόμενων παροχών.

Άρθρο 1502.

Προσωρινή επιδίκαση διατροφής.

Σε περίπτωση όπου ένα τέκνο έχει γεννηθεί χωρίς γάμο της μητέρας του και η πατρότητά του είναι πολύ πιθανή, εφόσον η μητέρα του βρίσκεται σε απορία, το δικαστήριο μπορεί, ακόμη και πριν ασκηθεί η αγωγή για την αναγνώ-

ρισή του, να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την προκαταβολή από τον πατέρα στο τέκνο, κάθε μήνα, εύλογου ποσού έναντι της οφειλόμενης σ' αυτό διατροφής.

Άρθρο 1503.

Δαπάνες τοκετού και διατροφής της άγαμης μητέρας.

Σε περίπτωση όπου ένα τέκνο γεννήθηκε χωρίς γάμο της μητέρας του, το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτησή της, να καταδικάσει τον πατέρα που αναγνωρίστηκε δικαστικώς, ακόμη και αν το τέκνο γεννήθηκε νεκρό: 1. στην καταβολή των δαπανών του τοκετού· 2. σε διατροφή της μητέρας, εφόσον αυτή αδυνατεί να διαθρέψει τον εαυτό της, επί δύο μήνες πριν από τον τοκετό και τέσσερις ύστερα από αυτόν, ή, αν συντρέχουν ειδικές περιστάσεις, το πολύ επί ένα έτος.

Η αξίωση της μητέρας δεν παύει με το θάνατο του πατέρα και παραγράφεται όταν περάσουν τρία έτη από τον τοκετό. Αξίωση αποζημίωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες, δεν αποκλείεται.

Άρθρο 1504.

Διατροφή μεταξύ αδελφών.

Ο αδελφός ή η αδελφή μπορούν, αν το δικαστήριο το κρίνει εύλογο, να υποχρεωθούν να δίνουν διατροφή σε αδελφό ή αδελφή, αν αυτός που τη ζητεί αδυνατεί να διατρέφει τον εαυτό του για ιδιαίτερους λόγους και ιδίως εξαιτίας της ηλικίας του, βαριάς ασθένειας ή αναπηρίας. Η διατροφή περιλαμβάνει τα απολύτως αναγκαία για τη ζωή και επιπλέον τα έξοδα για την ανατροφή, καθώς και την επαγγελματική και την εν γένει εκπαίδευση.

Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου του άρθρου 1487, καθώς και των άρθρων 1494, 1496 και 1498 έως 1500 εφαρμόζονται και σ' αυτή την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ
ΣΧΕΣΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ

Άρθρο 1505.

Επώνυμο των τέκνων.

Οι γονείς υποχρεούνται να έχουν προσδιορίσει το επώνυμο των τέκνων τους με κοινή αμετάκλητη δήλωσή τους. Η δήλωση γίνεται πριν από το γάμο, είτε σε συμβολαιογράφο είτε στο λειτουργό, ενώπιον του οποίου θα τελεσθεί ο γάμος. Ο λειτουργός οφείλει να ζητήσει τη σχετική δήλωση.

Το οριζόμενο επώνυμο, κοινό για όλα τα τέκνα, μπορεί να είναι είτε το επώνυμο του ενός από τους γονείς είτε συνδυασμός των επωνύμων τους, που όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από δύο επώνυμα.

Αν οι γονείς παραλείψουν να δηλώσουν το επώνυμο των τέκνων τους, σύμφωνα με τους όρους των προηγούμενων παραγράφων, τα τέκνα έχουν για επώνυμο το επώνυμο του πατέρα τους.

Άρθρο 1506.

Επώνυμο του τέκνου χωρίς γάμο των γονέων του.

Το τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του παίρνει το επώνυμο της μητέρας του. Ο σύζυγος της μητέρας μπορεί να δώσει στο τέκνο, με συμβολαιογραφικό έγγραφο, το επώνυμό του στη θέση του έως τότε επωνύμου του τέκνου ή επιπρόσθετα, αν συναινέσουν σ' αυτό, κατά τον ίδιο τύπο, η μητέρα και το τέκνο.

Σε περίπτωση επιγενόμενου γάμου των γονέων του τέκνου εφαρμόζονται ως προς το επώνυμό του, εφόσον αυτό είναι ανήλικο, οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

Αν γίνει αναγνώριση, εκούσια ή δικαστική, το ενήλικο τέκνο ή, αν αυτό είναι ανήλικο, οι γονείς του ή και ένας από αυτούς ή ο επίτροπός του δικαιούνται, μέσα σε προθεσμία ενός έτους από την ολοκλήρωση της αναγνώρισης, να προσθέσουν, με δήλωση στο ληξίαρχο, το πατρικό επώνυμο στο επώνυμο του τέκνου. Αν στη δήλωση προβαίνουν οι δύο γονείς από κοινού, μπορούν να προσδιορίσουν το νέο επώνυμο του τέκνου σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 1507.

Αμοιβαία υποχρέωση.

Γονείς και τέκνα οφείλουν αμοιβαία μεταξύ τους βοήθεια, στοργή και σεβασμό.

Άρθρο 1508.

Υποχρέωση για παροχή υπηρεσιών.

Το τέκνο, εφόσον αποτελεί μέλος του οίκου των γονέων του και ανατρέφεται ή διατρέφεται από αυτούς, υποχρεούται να παρέχει στους γονείς του, για τη διοίκηση του οίκου ή την άσκηση του επαγγέλματός τους, υπηρεσίες ανάλογες με τις δυνάμεις του και τις βιοτικές συνθήκες του ίδιου και της οικογένειάς του.

Άρθρο 1509.

Παροχές των γονέων προς τα τέκνα τους.

Η παροχή περιουσίας στο τέκνο από οποιονδήποτε γονέα του, είτε για τη δημιουργία ή τη διατήρηση οικονομικής ή οικογενειακής αυτοτέλειας είτε για την έναρξη ή την εξακολούθηση επαγγέλματος, αποτελεί δωρεά μόνο ως προς το ποσόν που υπερβαίνει το μέτρο το οποίο επιβάλλουν οι περιστάσεις. Η ευθύνη όμως απέναντι στο τέκνο, εκείνου που έκανε την παροχή, για πραγματικά ή νομικά ελαττώματα του πράγματος, κρίνεται πάντοτε κατά τις διατάξεις για την ευθύνη του δωρητή.

Άρθρο 1510.

Γονική μέριμνα.

Η μέριμνα για το ανήλικο τέκνο είναι καθήκον και δικαίωμα των γονέων (γονική μέριμνα), οι οποίοι την ασκούν από κοινού. Η γονική μέριμνα περιλαμβάνει την επιμέλεια του προσώπου, τη διοίκηση της περιουσίας και την εκπροσώπηση του τέκνου σε κάθε υπόθεση ή δικαιοπραξία ή δίκη, που αφορούν το πρόσωπο ή την περιουσία του.

Σε περίπτωση που η γονική μέριμνα παύει λόγω θανάτου, κήρυξης σε αφάνεια ή έκπτωσης του ενός γονέα, ή γονική μέριμνα ανήκει αποκλειστικά στον άλλο.

Αν ο ένας από τους γονείς αδυνατεί να ασκήσει τη γονική μέριμνα για πραγματικούς λόγους ή γιατί είναι ανίκανος ή περιορισμένα ικανός για δικαιοπραξία, την ασκεί μόνος ο άλλος γονέας. Η επιμέλεια όμως του προσώπου του τέκνου ασκείται και από τον ανήλικο γονέα.

Άρθρο 1511.

Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο συμφέρον του τέκνου.

Στο συμφέρον του τέκνου πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν, κατά τις διατάξεις του νόμου, το δικαστήριο αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο της άσκησής της. Η απόφαση του δικαστηρίου πρέπει επίσης να σέβεται την ισότητα μεταξύ των γονέων και να μην κάνει διακρίσεις εξαιτίας του φύλου, της φυλής, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή όποιων άλλων πεποιθήσεων, της ιθαγένειας, της εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης ή της περιουσίας.

Ανάλογα με την ωριμότητα του τέκνου πρέπει να ζητείται και να συνεκτιμάται η γνώμη του πριν από κάθε απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα, εφόσον η απόφαση αφορά τα συμφέροντά του.

Άρθρο 1512.

Σε περίπτωση διαφωνίας.

Αν οι γονείς διαφωνούν κατά την άσκηση της γονικής μέριμνας, και το συμφέρον του τέκνου επιβάλλει να ληφθεί απόφαση, αποφασίζει το δικαστήριο.

'Αρθρο 1513.

Διαζύγιο ή ακύρωση του γάμου.

Στις περιπτώσεις διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου και εφόσον ζουν και οι δύο γονείς, η άσκηση της γονικής μέριμνας ρυθμίζεται από το δικαστήριο. Η άσκηση της γονικής μέριμνας μπορεί να ανατεθεί στον έναν από τους γονείς ή, αν αυτοί συμφωνούν ορίζοντας συγχρόνως τον τόπο διαμονής του τέκνου, στους δύο από κοινού. Το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει διαφορετικά, ιδίως να κατανείμει την άσκηση της γονικής μέριμνας μεταξύ των γονέων ή να την αναθέσει σε τρίτον.

Για τη λήψη της απόφασής του το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του τους έως τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς και τους αδελφούς του, καθώς και τις τυχόν συμφωνίες που έκαναν οι γονείς του τέκνου σχετικά με την επιμέλεια και τη διοίκηση της περιουσίας του.

Ο γονέας στον οποίο δεν έχει ανατεθεί η άσκηση της γονικής μέριμνας έχει το δικαίωμα να ζητάει από τον άλλο πληροφορίες για το πρόσωπο και την περιουσία του τέκνου.

'Αρθρο 1514.

Διακοπή της συμβίωσης.

Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις όπου υπάρχει διακοπή της συμβίωσης των συζύγων.

'Αρθρο 1515.

Τέκνα χωρίς γάμο των γονέων τους.

Η γονική μέριμνα του ανήλικου τέκνου που γεννήθηκε και παραμένει χωρίς γάμο των γονέων του ανήκει στη μητέρα του. Σε περίπτωση αναγνώρισής του, αποκτά γονική μέριμνα και ο πατέρας, που όμως την ασκεί αν έπαψε η γονική μέριμνα της μητέρας ή αν αυτή αδυνατεί να την ασκήσει για νομικούς ή πραγματικούς λόγους.

Με αίτηση του πατέρα το δικαστήριο μπορεί και σε κάθε άλλη περίπτωση, και ιδίως αν συμφωνεί η μητέρα, να αναθέσει και σ' αυτόν την άσκηση της γονικής μέριμνας ή μέρους της, εφόσον αυτό επιβάλλεται από το συμφέρον του τέκνου.

Σε περίπτωση δικαστικής αναγνώρισης, στην οποία αντιδίκησε ο πατέρας, αυτός δεν ασκεί γονική μέριμνα ούτε αναπληρώνει τη μητέρα στην άσκησή της. Το δικαστήριο μπορεί, αν το επιβάλλει το συμφέρον του τέκνου, να αποφασίσει διαφορετικά με αίτηση του πατέρα, εφόσον έπαψε η γονική μέριμνα της μητέρας ή αυτή αδυνατεί να την ασκήσει για νομικούς ή πραγματικούς λόγους ή υπάρχει συμφωνία των γονέων.

'Αρθρο 1516.

Πράξεις από τον ένα γονέα.

Ο καθένας από τους γονείς επιχειρεί και μόνος του πράξεις αναφερόμενες στην άσκηση της γονικής μέριμνας: 1. όταν πρόκειται για συνήθεις πράξεις επιμέλειας του προσώπου του τέκνου ή για την τρέχουσα διαχείριση της περιουσίας του ή για πράξεις που έχουν επείγοντα χαρακτήρα· 2. όταν πρόκειται για τη λήψη δήλωσης της βούλησης που είναι απευθυντέα προς το τέκνο.

Στις περιπτώσεις διακοπής της συμβίωσης των γονέων, διαζυγίου ή ακύρωσης του γάμου τους, καθώς και όταν πρόκειται για τέκνο γεννημένο χωρίς γάμο των γονέων του, τις αξιώσεις διατροφής που έχει το τέκνο κατά του γονέα, ο οποίος δεν έχει την επιμέλεια του προσώπου του, μπορεί να τις ασκεί αυτός που έχει την επιμέλεια και, αν δεν την έχει κανείς, αυτός με τον οποίο διαμένει το τέκνο.

'Αρθρο 1517.

Σύγκρουση συμφερόντων.

Αν τα συμφέροντα του τέκνου συγκρούονται με τα συμφέροντα του πατέρα του ή της μητέρας του, που ασκούν τη γονική μέριμνα, καθώς και των συζύγων ή των συγγενών τους εξ αίματος ή εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή, διορίζεται ειδικός επίτροπος.

'Αρθρο 1518.

Επιμέλεια του προσώπου.

Η επιμέλεια του προσώπου του τέκνου περιλαμβάνει ιδίως την ανατροφή, την επίβλεψη, τη μόρφωση και την εκπαίδευσή του, καθώς και τον προσδιορισμό του τόπου της διαμονής του.

Κατά την ανατροφή του τέκνου οι γονείς το ενισχύουν, χωρίς διάκριση φύλου, να αναπτύσσει υπεύθυνα και με κοινωνική συνείδηση την προσωπικότητά του. Η λήψη σωφρονιστικών μέτρων επιτρέπεται μόνο εφόσον αυτά είναι παιδαγωγικώς αναγκαία και δεν θίγουν την αξιοπρέπεια του τέκνου.

Κατά τη μόρφωση και την επαγγελματική εκπαίδευση του τέκνου οι γονείς λαμβάνουν υπόψη τις ικανότητες και τις προσωπικές του κλίσεις. Γι' αυτό το σκοπό οφείλουν να συνεργάζονται με το σχολείο και, αν υπάρχει ανάγκη, να ζητούν τη συνδρομή αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών ή δημόσιων οργανισμών.

'Αρθρο 1519.

Δικαστική συμπαράσταση.

Το αρμόδιο δικαστικό όργανο οφείλει να παρέχει στους γονείς, κατά την άσκηση της επιμέλειας του προσώπου του τέκνου τους, την υποστήριξή του, εφόσον αυτοί τη ζητήσουν.

'Αρθρο 1520.

Προσωπική επικοινωνία.

Ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο διατηρεί το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας με αυτό.

Οι γονείς δεν έχουν το δικαίωμα να εμποδίζουν την επικοινωνία του τέκνου με τους απώτερους ανιόντες του, εκτός αν υπάρχει σοβαρός λόγος.

Στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων, τα σχετικά με την επικοινωνία κανονίζονται ειδικότερα από το δικαστήριο.

'Αρθρο 1521.

Περιουσία του τέκνου από διαθήκη ή δωρεά.

Η διοίκηση των γονέων δεν εκτείνεται και στα περιουσιακά στοιχεία που περιέρχονται στο τέκνο από διάταξη τελευταίας βούλησης, πέρα από τη νόμιμη μοίρα του τέκνου, ή από δωρεά, με τον όρο να μην έχουν τη διοίκησή τους οι γονείς. Αν ο διαθέτης ή ο δωρητής δεν ορίσει το πρόσωπο που θα έχει τη διοίκηση αυτών των περιουσιακών στοιχείων, το δικαστήριο διορίζει ειδικό επίτροπο.

Αν στη διάταξη της τελευταίας βούλησης ή στη δωρεά ορίζεται να μην έχει τη διοίκηση ο ένας από τους γονείς, η διοίκηση ανήκει, σε περίπτωση αμφιβολίας, στον άλλο γονέα, ο οποίος και αντιπροσωπεύει το τέκνο μόνος του στις σχετικές δίκες ή δικαιοπραξίες.

'Αρθρο 1522.

Ο διαθέτης ή ο δωρητής μπορούν να ορίσουν τον τρόπο με τον οποίο θα διοικηθούν τα περιουσιακά στοιχεία που άφησαν ή έδωσαν στο τέκνο. Παρέκκλιση επιτρέπεται, στην περίπτωση της δωρεάς, εφόσον ο δωρητής συναινεί σ' αυτήν. Αν ο δωρητής δεν ζει ή αρνείται να συναινέσει ή η συναίνεσή του δεν είναι εφικτή, καθώς και στις περιπτώσεις των επιδόσεων με διάταξη τελευταίας βούλησης, η παρέκκλιση επιτρέπεται μόνο με άδεια του δικαστηρίου και εφόσον επιβάλλεται από το συμφέρον του τέκνου.

Αρθρο 1523

Διαχειριστικές πράξεις των γονέων. Απογραφή.

Οι γονείς οφείλουν να συντάσσουν απογραφή για κάθε περιουσία που περιέρχεται στο τέκνο και υπάγεται στη γονική τους διοίκηση.

'Αρθρο 1524.

Δωρεές.

Οι γονείς δεν μπορούν να προβαίνουν σε δωρεές από την περιουσία του τέκνου. Εξαιρούνται οι δωρεές που επιβάλλονται από ιδιαίτερο ηθικό καθήκον ή από λόγους ευπρέπειας.

'Αρθρο 1525.

Επωφελής τοποθέτηση των μετρητών.

Οι γονείς έχουν την υποχρέωση να κάνουν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, παραγωγικά ή να τοποθετήσουν επωφελώς τα μετρητά χρήματα του τέκνου, των οποίων έχουν τη διοίκηση, αν δεν υπάρχει ανάγκη να τα κρατούν για να αντιμετωπίζουν δαπάνες. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει διαφορετική διάθεσή τους.

'Αρθρο 1526.

Διαχείριση με διατυπώσεις.

Οι γονείς δεν μπορούν, χωρίς την άδεια του δικαστηρίου να επιχειρήσουν στο όνομα του τέκνου τις πράξεις που απαγορεύονται και στον επίτροπο ανηλίκου χωρίς άδεια του δικαστηρίου. Η άδεια του δικαστηρίου δίνεται, αν υπάρχει αναπόφευκτη ανάγκη ή προφανής ωφέλεια.

'Αρθρο 1527.

Η κληρονομία που επάγεται στο ανήλικο τέκνο θεωρείται ότι γίνεται αποδεκτή πάντοτε με το ευεργέτημα της απογραφής, και το τέκνο, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 1912, δεν εκπίπτει από το ευεργέτημα αυτό. Τρίτοι, που έχουν έννομο συμφέρον, μπορούν να αξιώσουν από το γονέα ο οποίος έχει τη διοίκηση να συντάξει απογραφή μέσα σε τέσσερις μήνες το βραδύτερο.

'Αρθρο 1528.

Σχετική ακυρότητα.

Είναι άκυρες οι πράξεις των γονέων που γίνονται κατά παράβαση των άρθρων 1524 έως 1526. Την ακυρότητα προτείνουν ο πατέρας, η μητέρα, το τέκνο και οι καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί του.

'Αρθρο 1529.

Χρησιμοποίηση για τις ανάγκες του τέκνου.

Οι γονείς χρησιμοποιούν τα εισοδήματα από την περιουσία του τέκνου, την οποία διοικούν, για τη συντήρηση, τη μόρφωση και την εκπαίδευσή του. Μπορούν επίσης να τα χρησιμοποιήσουν και για τις ανάγκες της οικογένειας, στο μέτρο που αυτό κρίνεται εύλογο. 'Ο,τι περισσεύει περιέρχεται στην περιουσία του τέκνου.

Οι γονείς μπορούν επίσης, σε περιπτώσεις εξαιρετικής ανάγκης και με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 1526, να χρησιμοποιούν και το κεφάλαιο της περιουσίας του τέκνου.

'Αρθρο 1530.

Οι δαπάνες των γονέων.

Οι γονείς έχουν δικαίωμα να απαιτήσουν τις δαπάνες που έκαναν για την επιμέλεια του προσώπου και τη διοίκηση της περιουσίας του τέκνου, αν από τις περιστάσεις είχαν δικαίωμα να τις θεωρήσουν αναγκαίες και δεν είναι από εκείνες που τους βαρύνουν.

'Αρθρο 1531.

Ευθύνη των γονέων.

Οι γονείς, κατά την άσκηση της γονικής μέριμνας, έχουν υποχρέωση να δείχνουν την επιμέλεια που δείχνουν και στις δικές τους υποθέσεις. Αν ζημία που προκλήθηκε οφείλεται σε παράβαση υποχρέωσης και των δύο γονέων, οι γονείς ευθύνονται εις ολόκληρον.

'Αρθρο 1532.

Συνέπειες κακής άσκησης.

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σ' αυτό, το δικαστήριο, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, μπορεί να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Το δικαστήριο μπορεί ιδίως να αφαιρέσει από τον ένα γονέα την άσκηση της γονικής μέριμνας ολικά ή μερικά και να την αναθέσει αποκλειστικά στον άλλο ή, αν συντρέχουν και στο πρόσωπο αυτό οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, να αναθέσει την επιμέλεια του τέκνου ολικά ή μερικά σε τρίτον ή να διορίσει επίτροπο.

'Αρθρο 1533.

Η αφαίρεση του συνόλου της επιμέλειας του προσώπου του τέκνου και από τους δύο γονείς και η ανάθεσή της σε τρίτο διατάσσονται από το δικαστήριο μόνο όταν άλλα μέτρα έμειναν χωρίς αποτέλεσμα ή κρίνεται ότι δεν επαρκούν για να αποτρέψουν κίνδυνο της σωματικής, πνευματικής ή ψυχικής υγείας του τέκνου. Το δικαστήριο αποφασίζει την ανάθεση στον τρίτο ύστερα από έλεγχο του ήθους, των βιοτικών συνθηκών και γενικά της καταλληλότητάς του, στηριζόμενο υποχρεωτικά σε βεβαίωση αρμόδιας υπηρεσίας. Η ανάθεση γίνεται κατά προτίμηση σε συγγενικά πρόσωπα ή σε κατάλληλο ίδρυμα.

Το δικαστήριο ορίζει την έκταση της γονικής μέριμνας που παραχωρεί στον τρίτο, και τους όρους της άσκησής της.

'Αρθρο 1534.

Σε περίπτωση όπου υπάρχει κατεπείγουσα ανάγκη ιατρικής επέμβασης, για να αποτραπεί κίνδυνος ζωής ή υγείας του τέκνου, ο εισαγγελέας πρωτοδικών μπορεί, αν αρνούνται οι γονείς, να δώσει αυτός αμέσως την απαιτούμενη άδεια, ύστερα από αίτηση του αρμόδιου για τη θεραπεία γιατρού ή του διευθυντή της κλινικής όπου νοσηλεύεται το τέκνο ή οποιουδήποτε άλλου αρμόδιου υγειονομικού οργάνου.

'Αρθρο 1535.

Αφαίρεση με αίτηση των γονέων.

Το δικαστήριο αφαιρεί την άσκηση της γονικής μέριμνας ή μέρους της από τους δύο γονείς για σπουδαίο λόγο, αν το ζητήσουν οι ίδιοι, υποδεικνύοντας και το πρόσωπο που δέχεται να αναλάβει την αφαιρούμενη άσκηση. Με την απόφαση για την αφαίρεση, το δικαστήριο αναθέτει την αφαιρούμενη άσκηση στο υποδεικνυόμενο ή σε άλλο πρόσωπο, προσδιορίζοντας και τον τρόπο της άσκησής της. 'Οταν λείπει τέτοιος προσδιορισμός, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις για την επιτροπεία.

'Αρθρο 1536.

Μεταβολή των συνθηκών.

Αν από τότε που εκδόθηκε δικαστική απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα μεταβλήθηκαν οι συνθήκες, το δικαστήριο οφείλει, ύστερα από αίτηση ενός ή και των δύο γονέων, των πλησιέστερων συγγενών του τέκνου ή του εισαγγελέα, να προσαρμόσει την απόφασή του στις νέες συνθήκες ανακαλώντας ή μεταρρυθμίζοντάς την, σύμφωνα με το συμφέρον του τέκνου, και ιδίως να αποδώσει στους γονείς την άσκηση της γονικής μέριμνας που τους είχε αφαιρεθεί.

'Αρθρο 1537.

'Εκπτωση των γονέων.

Ο γονέας εκπίπτει από τη γονική μέριμνα αν καταδικάστηκε τελεσίδικα σε φυλάκιση τουλάχιστον ενός μηνός για αδίκημα που διέπραξε με δόλο και που αφορά τη ζωή, την υγεία και τα ήθη του τέκνου. Το δικαστήριο μπορεί, σ' αυτή την περίπτωση, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να αφαιρέσει από το γονέα τη γονική μέριμνα και ως προς τα λοιπά τέκνα του, ύστερα από αίτηση του άλλου γονέα, των πλησιέστερων συγγενών ή του εισαγγελέα.

Άρθρο 1538.

Παύση της γονικής μέριμνας.

Η γονική μέριμνα παύει στο σύνολό της, ως προς τον ένα γονέα, αν αυτός εκπέσει σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο ή πεθάνει ή κηρυχθεί σε αφάνεια, και ως προς τους δύο γονείς, αν το τέκνο ενηλικιωθεί ή πεθάνει ή κηρυχθεί σε αφάνεια.

Άρθρο 1539.

Συνέπειες παύσης.

Αν έπαψε η γονική μέριμνα ή το δικαίωμα των γονέων να διοικούν την περιουσία του τέκνου τους ή και μόνη η άσκησή τους, οι γονείς οφείλουν λογοδοσία ως προς το κεφάλαιο της περιουσίας του τέκνου και παράδοσή της. Το ίδιο ισχύει, αν έπαψε η γονική μέριμνα ή το δικαίωμα διοίκησης της περιουσίας του τέκνου ή και μόνη η άσκησή τους, ως προς τον ένα μόνο από τους γονείς.

Άρθρο 1540.

Αν έπαψε η γονική μέριμνα ή η άσκησή της, ολικά ή μερικά, οι γονείς έχουν δικαίωμα να εξακολουθήσουν τις πράξεις που ανάγονται στην επιμέλεια του προσώπου ή τη διοίκηση της περιουσίας του τέκνου, ώσπου να πληροφορηθούν την παύση της. Οι τρίτοι όμως δεν δικαιούνται να επικαλεστούν αυτό το δικαίωμα των γονέων, αν γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν την παύση.

Άρθρο 1541.

Αν η γονική μέριμνα έπαψε με το θάνατο ή την αφάνεια του τέκνου, οι γονείς έχουν υποχρέωση να φροντίζουν τις υποθέσεις που δεν επιδέχονται αναβολή, ώσπου να μπορέσουν να τις φροντίσουν οι κληρονόμοι.

[Τα άρθρα 1542 έως 1567 καταργήθηκαν με το άρθρο 17 ν. 1329/83].

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ
ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Άρθρο 1568.

Ποιος μπορεί να υιοθετήσει.

Όποιος δεν έχει γνήσιο κατιόντα μπορεί, αν συμπλήρωσε τα πενήντα του χρόνια και είναι ικανός για δικαιοπραξία, να υιοθετήσει κάποιον σε θέση τέκνου.

Άρθρο 1569.

Οι γονείς δεν μπορούν να υιοθετήσουν το τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο μεταξύ τους.

Άρθρο 1570.

Υιοθέτηση πολλών.

Αυτός που υιοθέτησε ήδη δεν μπορεί να υιοθετήσει και άλλον, εφόσον ζει το θετό τέκνο. Αυτός που υιοθετεί μπορεί με την ίδια πράξη να υιοθετήσει συγχρόνως περισσότερους από έναν.

Άρθρον 1571.

Υιοθεσία από επίτροπο.

Ο επίτροπος δεν μπορεί να υιοθετήσει τον επιτροπευόμενο πριν από την οριστική λογοδοσία.

Άρθρο 1572.

Υιοθεσία από πολλούς.

Το θετό τέκνο δεν μπορεί να υιοθετηθεί από άλλον, εφόσον ζει αυτός που το υιοθέτησε και διαρκεί η υιοθεσία, εκτός μόνο στην περίπτωση υιοθεσίας από τους δύο συζύγους.

Άρθρο 1573.

Υιοθεσία εγγάμου.

Ο έγγαμος ούτε υιοθετεί ούτε υιοθετείται χωρίς τη συναίνεση του συζύγου, που παρέχεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο ή με δήλωση στο δικαστήριο κατά την τέλεση της υιοθεσίας. Η συναίνεση δεν χρειάζεται, αν είναι αδύνατη εξαιτίας πνευματικής ασθένειας του συζύγου ή από άλλο λόγο.

Άρθρο 1574.

Διαφορά ηλικίας.

Αυτός που υιοθετεί πρέπει να είναι μεγαλύτερος από τον υιοθετούμενο κατά δεκαοκτώ χρόνια.

Άρθρο 1575.

Υιοθεσία με αίρεση ή προθεσμία δεν επιτρέπεται.

Άρθρο 1576.

Διαδικασία.

Η υιοθεσία τελείται με δικαστική απόφαση· αυτός που υιοθετεί παρίσταται και συναινεί αυτοπροσώπως.

Άρθρο 1577.

Για την υιοθεσία απαιτείται να συναινέσει αυτός που υιοθετείται. Αν είναι ανήλικος, απαιτείται να συναινέσουν ενώπιον του δικαστηρίου οι γονείς του ή ο ένας τους μόνο, αν η συναίνεση του άλλου είναι αδύνατη εξαιτίας πνευματικής ασθένειας ή από άλλο λόγο. Αν δεν έχει γονείς, απαιτείται να συναινέσει ενώπιον του δικαστηρίου ο επίτροπος ή ο κηδεμόνας και να υπάρχει άδεια του συγγενικού συμβουλίου. Σε κάθε περίπτωση παρίσταται στο δικαστήριο αυτοπροσώπως, για να συναινέσει, και ο ανήλικος που υιοθετείται, εφόσον έχει συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος.

Άρθρο 1578.

Το δικαστήριο επιτρέπει την υιοθεσία αφού ερευνήσει αν συντρέχουν οι όροι του νόμου και αν από το ήθος και την περιουσιακή κατάσταση εκείνου που υιοθετεί συμφέρει η υιοθεσία τον υιοθετούμενο.

Άρθρο 1579.

Αποτελέσματα για τη θετή οικογένεια.

Από την τέλεση της υιοθεσίας το θετό τέκνο έχει θέση γνήσιου τέκνου έναντι αυτού που το υιοθέτησε. Αυτός δεν έχει κληρονομικά δικαιώματα έναντι του θετού τέκνου.

Άρθρο 1580.

Εκείνος που υιοθετήθηκε και από τους δύο συζύγους έχει θέση κοινού γνήσιου τέκνου τους. Το ίδιο ισχύει και αν ο ένας από τους συζύγους υιοθετήσει το τέκνο του άλλου.

Άρθρο 1581.

Οι κατιόντες του θετού τέκνου, που γεννήθηκαν μετά την υιοθεσία, έχουν θέση γνήσιων κατιόντων εκείνου που υιοθέτησε.

Κατά τα λοιπά δεν παράγεται καμιά σχέση συγγένειας μεταξύ του θετού τέκνου και των συγγενών εκείνου που υιοθέτησε, και αντίστροφα.

Άρθρο 1582.

Το θετό τέκνο παίρνει το επώνυμο του θετού γονέα. Έχει όμως δικαίωμα, όταν ενηλικιωθεί, να προσθέσει και το πριν από την υιοθεσία επώνυμό του. Αν το τελευταίο αυτό ή το επώνυμο του θετού γονέα αποτελείται από δύο επώνυμα, χρησιμοποιείται για το σχηματισμό του σύνθετου επωνύμου του θετού τέκνου το πρώτο απ' αυτά.

Σε περίπτωση κοινής υιοθεσίας και από τους δύο συζύγους ή υιοθεσίας από τον ένα σύζυγο του τέκνου του άλλου, ισχύει και για το θετό τέκνο η δήλωση που τυχόν έκαναν οι σύζυγοι σχετικά με το επώνυμο των τέκνων τους σύμφωνα με τις διατάξεις των δύο πρώτων παραγράφων του άρθρου 1505. Αν δεν έχει γίνει παρόμοια δήλωση, εφαρμόζεται αναλόγως η τρίτη παράγραφος του ίδιου άρθρου. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και εδώ.

Άρθρο 1583.

Αποτελέσματα για τη φυσική οικογένεια.

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις από τη συγγένεια μεταξύ του θετού τέκνου και της φυσικής του οικογένειας μένουν αμετάβλητα, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά.

'Αρθρο 1584.

Αφότου συντελεσθεί η υιοθεσία, τη γονική μέριμνα των γονέων εξ αίματος ή την επιτροπεία, υπό την οποία τελούσε το θετό τέκνο, αντικαθιστά αυτοδικαίως η γονική μέριμνα του θετού ή των θετών γονέων.

Αν ένας από τους συζύγους υιοθετήσει το τέκνο του άλλου, τη γονική μέριμνα έχουν και οι δύο σύζυγοι.

'Αρθρο 1585.

Αν κατά τη διάρκεια της ανηλικότητας του τέκνου η γονική μέριμνα του θετού ή των θετών γονέων έπαψε για οποιοδήποτε λόγο, δεν επανέρχεται στους εξ αίματος γονείς.

'Αρθρο 1586.

Στην υποχρέωση για τη διατροφή του θετού τέκνου εκείνος που υιοθέτησε προηγείται από τους εξ αίματος συγγενείς του τέκνου.

'Αρθρο 1587.

Λύση της υιοθεσίας.

Η υιοθεσία λύνεται με δικαστική απόφαση, ύστερα από αγωγή του θετού γονέα ή του θετού τέκνου, αν αποδεικνύεται παράπτωμα που δικαιολογεί την αποκλήρωση ή που συνιστά λόγο αχαριστίας του θετού τέκνου απέναντι σ' αυτόν που το υιοθέτησε κατά τους όρους του άρθρου 505.

Με την απόφαση αίρεται η σχέση της υιοθεσίας.

'Αρθρο 1588.

Η υιοθεσία λύνεται και αίρεται η σχέση που απορρέει από αυτήν αν, κατά παράβαση του νόμου, παντρεύτηκαν αυτός που υιοθέτησε με αυτόν που υιοθετήθηκε. Αν ο γάμος ακυρώθηκε, διατηρούνται από τη σχέση της υιοθεσίας μόνο τα περιουσιακά δικαιώματα του θετού τέκνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

'Αρθρο 1589.

Ποιοι τελούν υπό επιτροπεία.

Ο ανήλικος τελεί υπό επιτροπεία όταν δεν υπάρχει γονική μέριμνα ή όταν το δικαστήριο αποφασίσει το διορισμό επιτρόπου κατά τα άρθρα 1532, 1533 και 1535.

[Τα άρθρα 1590 έως 1598 καταργήθηκαν με το άρθρο 20 του ν. 1329/83].

'Αρθρο 1599.

Ορισμός από το γονέα.

Ο κάθε γονέας, εφόσον έχει την άσκηση της γονικής μέριμνας, μπορεί να διορίσει επίτροπο του τέκνου του, για την περίπτωση που θα την ασκεί μόνος έως το θάνατό του, επειδή ο άλλος είχε πεθάνει ή κηρυχθεί σε αφάνεια ή εκπέσει από τη γονική μέριμνα ή επειδή η γονική μέριμνα του είχε αφαιρεθεί κατά τη διάταξη του άρθρου 1532. Αν στην τελευταία περίπτωση ο άλλος γονέας ανακτήσει την άσκηση της γονικής μέριμνας, ματαιώνεται ο παραπάνω διορισμός επιτρόπου.

'Αρθρο 1600.

Ο κατά το προηγούμενο άρθρο ορισμός γίνεται είτε με διαθήκη είτε με δήλωση στον ειρηνοδίκη ή σε συμβολαιογράφο. Αν ο ορισμός αναφέρεται σε περισσότερους από έναν επιτρόπους, το δικαστήριο διορίζει επίτροπο έναν απ' αυτούς.

[Το άρθρο 1601 καταργήθηκε με το άρθρο 20 ν. 1329/83].

'Αρθρο 1602.

Δοτή επιτροπεία.

Ο επίτροπος διορίζεται από το δικαστήριο (δοτή επιτροπεία), αν δεν υπάρχει επίτροπος κατά το άρθρο 1599 ή αν αυτός έχει απαλλαγεί, παραιτηθεί ή παυθεί.

'Αρθρο 1603.

Ο διορισμός επιτρόπου από το δικαστήριο γίνεται με τη φροντίδα των συγγενών ή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή του εισαγγελέα, αφού γνωμοδοτήσει το συγγενικό συμβούλιο. Σε κατεπείγουσες περιστάσεις διορίζει προσωρινό επίτροπο ο εισαγγελέας του δικαστηρίου αυτού.

'Αρθρο 1604.

Επιτροπεία περισσότερων ανήλικων αδελφών.

Το δικαστήριο διορίζει ένα μόνο επίτροπο, και αν ακόμη είναι περισσότερα τα ανήλικα τέκνα του ίδιου γονέα. Αν συγκρούονται μεταξύ τους τα συμφέροντα των ανηλίκων, διορίζεται ειδικός επίτροπος για κάθε ανήλικο που έχει αντίθετο συμφέρον.

'Αρθρο 1605.

Δοτή επιτροπεία, κατά τα δύο προηγούμενα άρθρα, χωρεί και σε κάθε περίπτωση που ο νόμος προβλέπει διορισμό επιτρόπου ή ειδικού επιτρόπου.

'Αρθρο 1606.

Παρεπίτροπος.

Σε κάθε επιτροπεία υπάρχει παρεπίτροπος, που διορίζεται από το δικαστήριο αφού γνωμοδοτήσει το συγγενικό συμβούλιο. Σε περίπτωση επιτροπείας ο παρεπίτροπος διορίζεται μαζί με τον επίτροπο.

Στην περίπτωση ειδικού επιτρόπου δεν διορίζεται παρεπίτροπος.

'Αρθρο 1607.

Ο παρεπίτροπος επιβλέπει τη διαχείριση του επιτρόπου και τον αναπληρώνει για την ενέργεια των πράξεων στις οποίες τα συμφέροντα του ανηλίκου συγκρούονται με εκείνα του επιτρόπου ή της συζύγου του ή συγγενούς του επιτρόπου σε ευθεία γραμμή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και σε πλάγια γραμμή εξ αίματος δεύτερου βαθμού.

'Αρθρο 1608.

Ο επίτροπος οφείλει πριν αναλάβει τα έργα του να προκαλέσει το διορισμό παρεπιτρόπου.

Αν το παραλείψει, το δικαστήριο μπορεί, αφού γνωμοδοτήσει το συγγενικό συμβούλιο, να πάψει τον επίτροπο.

'Αρθρο 1609.

Ο επίτροπος δεν γνωμοδοτεί ποτέ για το πρόσωπο του παρεπιτρόπου.

Ο παρεπίτροπος δεν ορίζεται από τη γραμμή στην οποία ανήκει ο επίτροπος, εκτός αν είναι αμφιθαλής αδελφός του ανηλίκου.

'Αρθρο 1610.

Το έργο του παρεπιτρόπου παύει όταν πάψει και η επιτροπεία.

Αν ο επίτροπος λείψει, ο παρεπίτροπος οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση να προκαλέσει το διορισμό νέου επιτρόπου.

'Αρθρο 1611.

Οι διατάξεις των άρθρων 1622 έως 1627 εφαρμόζονται και στους παρεπιτρόπους. Αλλά ο επίτροπος δεν μπορεί να προκαλέσει την παύση του παρεπιτρόπου, ούτε μπορεί να είναι μέλος του συγγενικού συμβουλίου που συγκαλείται για το σκοπό αυτό.

'Αρθρο 1612.

Συγγενικό συμβούλιο.

Το συγγενικό συμβούλιο συγκροτείται στον τόπο όπου έχει την κατοικία του ο ανήλικος και αποτελείται από τον ειρηνοδίκη, ως πρόεδρο, και τους έξι πλησιέστερους συγγενείς του ανηλίκου, που λαμβάνονται σε ίσο αριθμό από την πατρική και τη μητρική γραμμή. Στους πλησιέστερους συγγενείς περιλαμβάνονται και οι συγγενείς εξ αγχιστείας σε ευθεία γραμμή όλων των βαθμών και σε πλάγια γραμμή έως το δεύτερο. Ο συγγενής εξ αίματος όμως προτιμάται από τον ισόβαθμο συγγενή εξ αγχιστείας. Μεταξύ συγγενών του ίδιου βαθμού προτιμάται ο μεγαλύτερος στην ηλικία. Στο συγγενικό συμβούλιο μετέχουν όλοι οι αμφιθαλείς αδελφοί και οι ανιόντες του ανηλίκου.

'Αρθρο 1613.

Αν δεν υπάρχουν συγγενείς κατά το προηγούμενο άρθρο ή αν είναι ανέφικτη ή φανερά δύσκολη για σπουδαίους λόγους η πρόσκληση ή η παρουσία τους, προσκαλούνται σε αναπλήρωσή τους φίλοι των γονέων του ανηλίκου στον τόπο της κατοικίας των γονέων.

'Αρθρο 1614.

Αν ο επίτροπος έχει διαφορετική κατοικία από την κατοικία του ανηλίκου ή αν αλλάξει κατοικία, το δικαστήριο πού έως τότε ήταν αρμόδιο μπορεί, με αίτηση του επιτρόπου, να ορίσει ως τόπο συνόδου του συγγενικού συμβουλίου τον τόπο της κατοικίας του επιτρόπου.

'Αρθρο 1615.

Ανίκανοι να είναι μέλη.

Οι ανίκανοι να είναι επίτροποι δεν μπορούν να είναι μέλη του συγγενικού συμβουλίου.

Ο επίτροπος και ο παρεπίτροπος μετέχουν στο συγγενικό συμβούλιο χωρίς ψήφο, εκτός αν είναι μέλη του. Ο ανήλικος που συμπλήρωσε το δέκατο έκτο έτος της ηλικίας του έχει δικαίωμα να παίρνει μέρος στο συγγενικό συμβούλιο χωρίς ψήφο.

Κάθε μέλος μπορεί να αντιπροσωπευθεί στο συγγενικό συμβούλιο με ειδικό πληρεξούσιο, ο οποίος όμως μπορεί να εκπροσωπεί μόνο ένα μέλος.

'Αρθρο 1616.

Πώς συγκαλείται.

Το συγγενικό συμβούλιο συγκαλείται από τον ειρηνοδίκη είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από αίτηση των συγγενών ή του εισαγγελέα, και βρίσκεται σε απαρτία αν, εκτός από τον ειρηνοδίκη, παρευρεθούν και τέσσερα από τα μέλη που προσκλήθηκαν. Η δαπάνη βαρύνει την περιουσία του ανηλίκου.

'Αρθρο 1617.

Αναγγελία ότι υπάρχουν ανήλικοι.

Αν, όταν πεθάνει ο γονέας, υπάρχουν στην οικογένεια ανήλικα τέκνα, η αρχή που συνέταξε τη ληξιαρχική πράξη θανάτου έχει υποχρέωση να το αναγγείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον ειρηνοδίκη. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο εφημέριος της ενορίας.

'Αρθρο 1618.

Πώς καταρτίζονται οι αποφάσεις.

Οι αποφάσεις του συγγενικού συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία. Σε περίπτωση ισοψηφίας επικρατεί η ψήφος του ειρηνοδίκη. Αν σχηματιστούν περισσότερες από δύο γνώμες, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της πολιτικής δικονομίας που διέπουν τον καταρτισμό των αποφάσεων των πολυμελών δικαστηρίων.

Οι γνώμες πρέπει να είναι αιτιολογημένες, και ιδιαίτερα αιτιολογημένη η γνώμη του ειρηνοδίκη. Ο ειρηνοδίκης έχει υποχρέωση για το σκοπό αυτό να συγκεντρώσει κάθε χρήσιμη πληροφορία από αρμόδιες αρχές ή από ιδιώτες.

'Αρθρο 1619.

Τα μέλη του συγγενικού συμβουλίου προσέρχονται στη συνεδρίαση με δικά τους έξοδα, και για κάθε απουσία τους χωρίς νόμιμο κώλυμα ο ειρηνοδίκης τους επιβάλλει ανέκκλητα πενήντα έως χίλιες δραχμές πρόστιμο.

'Αρθρο 1620.

Ευθύνη των μελών.

Για κάθε παράβαση των καθηκόντων τους από δόλο ή από αμέλεια τα μέλη του συγγενικού συμβουλίου έχουν υποχρέωση να αποζημιώσουν τον ανήλικο.

'Αρθρο 1621.

'Ατακτες αποφάσεις.

Κάθε απόφαση του συγγενικού συμβουλίου που έχει ληφθεί κατά παράβαση των άρθρων 1612 έως 1616 μπορεί να κυρυχθεί άκυρη από το δικαστήριο, αν το επιβάλλει το συμφέρον του ανηλίκου.

'Αρθρο 1622.

Λόγοι ανικανότητας για την ανάληψη επιτροπείας.

Ανίκανοι να αναλάβουν ή να εξακολουθήσουν επιτροπεία είναι: 1. οι ανήλικοι· 2. οι δικαστικώς απαγορευμένοι και αυτοί που έχουν δικαστικό αντιλήπτορα· 3. όσοι έχουν πτωχεύσει και δεν έχουν αποκατασταθεί· [4. οι γυναίκες, εκτός από τη μητέρα και τη γιαγιά του ανηλίκου]. 5. οι κληρικοί κάθε βαθμού, εκτός για τους δικούς τους κατιόντες· 6. οι αλλοδαποί, για ανήλικο ημεδαπό· 7. αυτοί που έχουν δίκες με τον ανήλικο, είτε οι ίδιοι είτε οι ανιόντες τους ή οι κατιόντες ή ο σύζυγός τους· 8. αυτοί που καταδικάστηκαν για κακούργημα, καθώς και αυτοί που καταδικάστηκαν για πλημμέλημα που προξενεί στο δράστη ατιμωτικό όνειδος· 9. αυτοί που είναι ομολογουμένως κακής διαγωγής, και αυτοί που διώχθηκαν από διαχείριση, για απιστία ή ως σφετεριστές· 10. αυτοί που αποκλείστηκαν από την επιτροπεία με διάταξη τελευταίας βούλησης του κατά το άρθρο 1599 γονέα του ανηλίκου.

'Αρθρο 1623.

Λόγοι για την παύση του επιτρόπου.

Αν ο λόγος της ανικανότητας παρουσιαστεί αφού αρχίσει η επιτροπεία, στις περιπτώσεις 2, 3, 5 και 8 του προηγούμενου άρθρου, ο επίτροπος παύεται αυτοδικαίως. Σε κάθε άλλη περίπτωση η παύση απαγγέλλεται από το δικαστήριο ύστερα από αίτηση του παρεπιτρόπου ή συγγενών εξ αίματος του ανηλίκου ως και τον τέταρτο βαθμό, ή του εισαγγελέα, και αφού προηγουμένως γνωμοδοτήσει το συγγενικό συμβούλιο.

'Αρθρο 1624.

Το δικαστήριο, αφού γνωμοδοτήσει το συγγενικό συμβούλιο, μπορεί να πάψει τον επίτροπο, αν η συνέχιση της διεξαγωγής της επιτροπείας απ' αυτόν θέτει σε κίνδυνο τα συμφέροντα του ανηλίκου, ιδίως αν η διαγωγή του αντιβαίνει στα καθήκοντά του.

'Αρθρο 1625.

Λόγοι απαλλαγής του επιτρόπου.

Απαλλάσσονται από την επιτροπεία: 1. ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας· 2. οι υπουργοί, τα μέλη του νομοθετικού σώματος, οι νομάρχες, οι εισαγγελείς και οι αντεισαγγελείς· 3. όσοι εργάζονται μόνιμα στο εξωτερικό· 4. όσοι υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις.

'Αρθρο 1626.

Αν ο λόγος απαλλαγής παρουσιαστεί αφού αρχίσει η επιτροπεία, ο επίτροπος έχει δικαίωμα να παραιτηθεί απ' αυτήν.

Η αίτηση για απαλλαγή ή παραίτηση υποβάλλεται στο δικαστήριο μέσα σε ένα μήνα αφότου εκείνος που την υποβάλλει έμαθε πως καλείται στην επιτροπεία ή αφότου παρουσιάστηκε ο λόγος της απαλλαγής.

'Αρθρο 1627.

Μπορεί να απαλλαγεί από την επιτροπεία ή από τη συνέχισή της: 1. όποιος δεν είναι συγγενής εξ αίματος ή εξ αγχιστείας με τον ανήλικο, εφόσον υπάρχει στον τόπο της κατοικίας του ανηλίκου συγγενής εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ικανός να είναι επίτροπος· 2. όποιος συμπλήρωσε το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας του· 3. όποιος πάσχει από χρόνια βαριά ασθένεια· 4. ο γονέας τεσσάρων τέκνων που βρίσκονται στη ζωή ή που πέθαναν ενώ υπηρετούσαν στις ένοπλες δυνάμεις· 5. όποιος έχει αναλάβει δύο επιτροπείες ή, εφόσον είναι σύζυγος ή γονέας, και μία μόνο· 6. όποιος εργάζεται

μόνιμα μακριά από την κατοικία του ανηλίκου και απ' αυτό το λόγο γίνεται δύσκολη η εκπλήρωση του έργου του ως επιτρόπου.

Σχετικά με την αίτηση της απαλλαγής εφαρμόζεται η δεύτερη παράγραφος του προηγούμενου άρθρου.

[Το άρθρο 1628 καταργήθηκε με το άρθρο 20 ν. 1329/83].

'Αρθρο 1629.

Η επιμέλεια του ανηλίκου.

Η επιμέλεια του προσώπου του ανηλίκου ανήκει στον επίτροπο. Ο γονέας μπορεί να ορίσει διαφορετικά, σύμφωνα με τα άρθρα 1599 και 1600, αναλόγως εφαρμοζόμενα. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να αναθέσει την επιμέλεια σε τρίτο, μετά γνωμοδότηση του συγγενικού συμβουλίου, αν αυτό επιβάλλεται από το συμφέρον του τέκνου.

'Αρθρο 1630.

Η επιμέλεια του προσώπου του ανηλίκου περιλαμβάνει τα οριζόμενα στο άρθρο 1518.

Ο επίτροπος και ο παρεπίτροπος που δεν έχουν την επιμέλεια του τέκνου, καθώς και κάθε συγγενής εξ αίματος έως τον τέταρτο βαθμό, οφείλουν να επαγρυπνούν για την ανατροφή του ανηλίκου και να αναφέρονται, αν χρειάζεται, στο συγγενικό συμβούλιο ή στο δικαστήριο.

'Αρθρο 1631.

Εκπροσώπηση του ανηλίκου.

Ο επίτροπος αντιπροσωπεύει τον ανήλικο σε κάθε δικαιοπραξία που αφορά την προσωπική του κατάσταση ή την περιουσία του.

'Αρθρο 1632.

Περίπτωση ειδικής διαχείρισης.

Οι διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 1521 και του άρθρου 1522 εφαρμόζονται αναλόγως και όταν σε διαθήκη ή δωρεά προβλέπεται αποκλεισμός της διοίκησης του επιτρόπου.

[Το άρθρο 1633 καταργήθηκε με το άρθρο 20 ν. 1329/83].

'Αρθρο 1634.

Ευθύνη του επιτρόπου.

Ο επίτροπος ευθύνεται για κάθε ζημία του ανηλίκου από πταίσμα του κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Το ίδιο ισχύει και για τον παρεπίτροπο.

'Αρθρο 1635.

'Εναρξη της επιτροπείας.

Ο επίτροπος οφείλει να αναλάβει τα έργα του μόλις έμαθε ότι καλείται στην επιτροπεία. Δεν απαλλάσσεται από την ευθύνη της επιτροπείας όταν προτείνει λόγο απαλλαγής του, εκτός αν η αίτηση απαλλαγής γίνει δεκτή από το δικαστήριο.

'Αρθρο 1636.

Τα πρώτα έργα του επιτρόπου.

Ο επίτροπος, αναλαμβάνοντας την επιτροπεία, μπορεί αφού γνωμοδοτήσει το συγγενικό συμβούλιο και αποφασίσει το δικαστήριο, να υποχρεωθεί να δώσει ασφάλεια. Η απόφαση ορίζει το είδος και το ποσόν της ασφάλειας και μπορεί να τροποποιηθεί όσο διαρκεί η επιτροπεία. Αν ο επίτροπος αρνείται ή αδυνατεί να δώσει την ασφάλεια, αντικαθίσταται.

'Αρθρο 1637.

Ο επίτροπος έχει υποχρέωση να συντάξει, με την παρουσία και του παρεπιτρόπου, απογραφή της περιουσίας που υπάρχει ή που περιέρχεται στον ανήλικο αργότερα και που υπάγεται στη διοίκηση του επιτρόπου.

'Αρθρο 1638.

Κατά την έναρξη της επιτροπείας ο επίτροπος οφείλει να προκαλέσει απόφαση του συγγενικού συμβουλίου, που να ορίζει κατά προσέγγιση την ετήσια δαπάνη για την επιμέλεια του προσώπου και της περιουσίας του ανηλίκου.

'Αρθρο 1639.

Μετρητά χρήματα του ανηλίκου.

Αν στην περιουσία του ανηλίκου υπάρχουν ή περιέλθουν όσο διαρκεί η επιτροπεία μετρητά χρήματα, ο επίτροπος έχει υποχρέωση, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, να χρησιμοποιήσει παραγωγικά ή να τοποθετήσει κατά τρόπο επωφελή το ποσόν που απομένει μετά την αφαίρεση της ετήσιας δαπάνης. Αν το ποσόν αυτό ξεπερνά τις πενήντα χιλιάδες δραχμές, το δικαστήριο, αφού γνωμοδοτήσει το συγγενικό συμβούλιο, προσδιορίζει τον τρόπο με τον οποίο το ποσόν θα τοποθετηθεί κατά τρόπο επωφελή.

'Αρθρο 1640.

Ο επίτροπος έχει πάντως υποχρέωση, ωσότου γίνει η επωφελής τοποθέτηση, να καταθέσει έντοκα στο όνομα του ανηλίκου κάθε χρηματικό ποσόν σε ασφαλή τράπεζα ή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα.

'Αρθρο 1641.

Τίτλοι και πολύτιμα αντικείμενα.

Ο επίτροπος οφείλει να καταθέσει στο όνομα του ανηλίκου σε ασφαλή τράπεζα ή σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα, τα δημόσια χρεόγραφα, τις ομολογίες ή τις μετοχές ανώνυμων εταιριών ή τα πολύτιμα αντικείμενα που υπάρχουν στην περιουσία του ανηλίκου. Η εκποίησή τους γίνεται μόνο ύστερα από απόφαση του δικαστηρίου, αφού προηγηθεί γνωμοδότηση του συγγενικού συμβουλίου.

'Αρθρο 1642.

Διαχειριστική εξουσία του επιτρόπου.

Ο επίτροπος, όπου ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ενεργεί ως προς την περιουσία του ανηλίκου κάθε πράξη τακτικής διαχείρισης, μεταξύ άλλων και πληρωμή χρεών του και είσπραξη απαιτήσεων.

'Αρθρο 1643.

Δωρεές.

Ο επίτροπος δεν μπορεί να κάνει δωρεές από την περιουσία του ανηλίκου. Εξαιρούνται οι δωρεές που επιβάλλονται από ιδιαίτερο ηθικό καθήκον ή από λόγους ευπρέπειας.

'Αρθρο 1644.

Απόκτηση από τη διαχειριζόμενη περιουσία.

Ο επίτροπος και ο παρεπίτροπος μπορούν, σε περίπτωση εκούσιας ή αναγκαστικής πώλησης, να αγοράσουν κινητά ή ακίνητα του ανηλίκου μόνο αν είναι συγκύριοι στο πράγμα που πωλείται.

'Αρθρο 1645.

Ο επίτροπος και ο παρεπίτροπος δεν μπορούν να αποκτήσουν με εκχώρηση, εναντίον εκείνου που βρίσκεται ή βρέθηκε υπό την επιτροπεία τους, απαίτηση προγενέστερη από την ενηλικίωση.

'Αρθρο 1646.

Ιδιόχρηση χρημάτων του ανηλίκου.

Ο επίτροπος δεν μπορεί να χρησιμοποιεί για δικό του λογαριασμό περιουσία του ανηλίκου και ιδίως μετρητά χρήματά του.

'Αρθρο 1647.

Πράξεις που υπάγονται σε διατυπώσεις.

Ο επίτροπος, χωρίς άδεια του δικαστηρίου, ύστερα από γνωμοδότηση του συγγενικού συμβουλίου, δεν μπορεί στο όνομα του ανηλίκου : 1. να εκποιήσει ακίνητο ή εμπράγματο δικαίωμα σε ξένο ακίνητο· 2. να εκχωρήσει απαίτηση που έχει αντικείμενο τη μεταβίβαση στον ανήλικο ακινήτου ή τη σύσταση εμπράγματου δικαιώματος σε ακίνητο· 3. να διαθέσει την περιουσία του ανηλίκου συνολικά ή κατά ένα μέρος της· 4. να δανειστεί για το ανήλικο· 5. να αποδεχτεί ή

αποποιηθεί κληρονομία επαγόμενη στον ανήλικο ή να αποποιηθεί κληροδοσία που περιέρχεται σ' αυτόν· 6. να αποδεχτεί κληροδοσία ή δωρεά που συνεπάγεται βάρη· 7. να συνομολογεί εξώδικη διανομή.

'Αρθρο 1648.

Ο επίτροπος, χωρίς άδεια του δικαστηρίου, ύστερα από γνωμοδότηση του συγγενικού συμβουλίου, δεν μπορεί στο όνομα του ανηλίκου : 1. να εκμισθώσει ακίνητο του ανηλίκου, αστικό για περισσότερα από τρία χρόνια ή αγροτικό για περισσότερα από πέντε χρόνια ή κάθε είδους ακίνητο για χρονικό διάστημα πέρα από την ανηλικότητα· το ίδιο ισχύει και για την επίμορτη αγροληψία· 2. να μισθώσει ακίνητο στο όνομα του ανηλίκου για περισσότερα από τρία χρόνια· 3. να συνάψει συμβιβασμό ή συνυποσχετικό για αντικείμενο αξίας ανώτερης από πενήντα χιλιάδες δραχμές· 4. να αναδεχτεί ξένη υποχρέωση και ιδίως να δώσει εγγύηση· 5. να εκποιήσει εμπορική ή βιομηχανική επιχείρηση που περιήλθε στον ανήλικο· 6. να παραιτηθεί από ασφάλεια για απαίτηση του ανηλίκου ή να ελαττώσει με τέτοια ασφάλεια· 7. να συνάψει σύμβαση εργασίας στο όνομα του ανηλίκου ως εργαζομένου για περισσότερα από δύο χρόνια.

'Αρθρο 1649.

Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων η άδεια του δικαστηρίου παρέχεται μόνο σε περίπτωση αναπόφευκτης ανάγκης ή φανερής ωφέλειας. 'Οταν πρόκειται για εκποίηση, η απόφαση ορίζει αν θα γίνει με πλειστηριασμό ή με συμφωνία.

'Αρθρο 1650.

Αποδοχή κληρονομίας.

Η διάταξη του άρθρου 1527 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση ανηλίκου που τελεί υπό επιτροπεία.

'Αρθρο 1651.

'Εγερση αγωγών.

Ο επίτροπος δεν μπορεί χωρίς απόφαση του συγγενικού συμβουλίου να εγείρει εμπράγματη αγωγή για ακίνητο ή άλλη αγωγή για αντικείμενο που ξεπερνά τις πενήντα χιλιάδες δραχμές ή αγωγή που αφορά την προσωπική κατάσταση. Το ίδιο ισχύει και για την αγωγή του ανηλίκου για διανομή κοινού πράγματος. Η έλλειψη εξετάζεται από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για την παραίτηση από αγωγή που έχει εγερθεί.

'Αρθρο 1652.

'Ακυρες πράξεις.

Κάθε πράξη του επιτρόπου που επιχειρήθηκε χωρίς τις διατυπώσεις που τάσσει ο νόμος υπέρ του ανηλίκου είναι άκυρη. Την ακυρότητα προτείνει μόνο ο επίτροπος, ο ανήλικος και οι καθολικοί ή οι ειδικοί διάδοχοι του ανηλίκου.

'Αρθρο 1653.

Ο γονέας του ανηλίκου έχει δικαίωμα να απαλλάξει τον επίτροπο που διόρισε με διάταξη τελευταίας βούλησης από τη διατύπωση του άρθρου 1641, καθώς και να τον απαλλάξει από την υποχρέωση να λογοδοτεί κάθε χρόνο. Το δικαστήριο μπορεί να θεωρήσει ανίσχυρη αυτή τη διάταξη του γονέα, αν είναι δυνατόν να θέσει σε κίνδυνο τα συμφέροντα του ανηλίκου.

'Αρθρο 1654.

Δαπάνες της επιτροπείας.

Ο επίτροπος έχει δικαίωμα να απαιτήσει, κατά τις διατάξεις της εντολής, κάθε δαπάνη που είναι αναγκαία για τη διεξαγωγή της επιτροπείας.

'Αρθρο 1655.

Η επιτροπεία άμισθη και υποχρεωτική.

Το λειτούργημα του επιτρόπου είναι υποχρεωτικό και άμισθο. Το δικαστήριο μπορεί, κατά τις περιστάσεις, αν το ζητήσει ο επίτροπος, να ορίσει αμοιβή του ανάλογη με την περιουσία που διαχειρίζεται και τους κόπους του.

'Αρθρο 1656.

Απόδοση περιουσίας και λογοδοσία.

Ο επίτροπος μετά το τέλος της επιτροπείας έχει υποχρέωση να παραδώσει την περιουσία που διοίκησε και να λογοδοτήσει για την όλη διοίκησή του.

'Αρθρο 1657.

Ο επίτροπος έχει υποχρέωση και όσο διαρκεί η επιτροπεία να δίνει κάθε χρόνο λόγο στο συγγενικό συμβούλιο εμπρός στον παρεπίτροπο, σχετικά με τη διαχείρισή του

'Αρθρο 1658.

Κάθε δικαιοπραξία μεταξύ επιτρόπου και ανηλίκου που ενηλικιώθηκε, εφόσον υποχρεώνει οπωσδήποτε τον ανήλικο ή ελαττώνει τις εγγυήσεις που ορίζει ο νόμος για εξασφάλισή του, είναι άκυρη εφόσον δεν προηγήθηκε, δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικαιοπραξία, γραπτή λογοδοσία για τη διαχείριση του επιτρόπου.

'Αρθρο 1659.

Παραγραφή.

Κάθε αγωγή κατά του επιτρόπου, σχετική με τη διοίκησή του, παραγράφεται δέκα χρόνια μετά την ενηλικίωση ή το θάνατο του ανηλίκου. Από την παραγραφή αυτή εξαιρείται το κατάλοιπο από τη λογοδοσία.

'Αρθρο 1660.

Πράξεις του επιτρόπου μετά τη λήξη της επιτροπείας.

Ο επίτροπος έχει και μετά τη λήξη της επιτροπείας δικαίωμα να εξακολουθήσει πράξεις που ανάγονται στην επιμέλεια του προσώπου ή της περιουσίας του ανηλίκου, ωσότου πληροφορηθεί τη λήξη. Αλλά οι τρίτοι δεν έχουν δικαίωμα να επικαλεστούν αυτό το δικαίωμα του επιτρόπου, αν γνώριζαν ή έπρεπε να γνωρίζουν τη λήξη της επιτροπείας.

'Αρθρο 1661.

Αν η επιτροπεία έληξε με το θάνατο του ανηλίκου, ο επίτροπος έχει υποχρέωση να φροντίζει τις υποθέσεις που δεν επιδέχονται αναβολή, ωσότου μπορέσουν να μεριμνήσουν οι κληρονόμοι.

[Τα άρθρα 1662 έως 1664 καταργήθηκαν με το άρθρο 20 ν. 1329/83].

'Αρθρο 1665.

Επιτροπεία τέκνων χωρίς γάμο των γονέων τους.

Οι διατάξεις για την επιτροπεία ανηλίκων εφαρμόζονται και στην επιτροπεία των ανήλικων τέκνων που γεννήθηκαν χωρίς γάμο των γονέων τους. Καθήκοντα συγγενικού συμβουλίου εκτελεί ο ειρηνοδίκης.

[Τα άρθρα 1666 έως 1685 καταργήθηκαν με το άρθρο 21 ν. 1329/83].

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΩΝ

'Αρθρο 1686.

Περιπτώσεις απαγόρευσης.

Σε δικαστική απαγόρευση υποβάλλεται : 1. όποιος αδυνατεί να φροντίζει τον εαυτό του ή την περιουσία του επειδή πάσχει από μόνιμη πνευματική ασθένεια που αποκλείει τη χρήση του λογικού· 2. όποιος αδυνατεί να φροντίζει τον εαυτό του ή την περιουσία του επειδή πάσχει από σωματική αναπηρία, ιδίως επειδή έχει γεννηθεί κουφός ή τυφλός ή άλαλος.

'Αρθρο 1687.

Ο ανήλικος που βρίσκεται ήδη υπό γονική μέριμνα ή επιτροπεία μπορεί να τεθεί σε απαγόρευση, αν συντρέχουν οι όροι της, εφόσον επιβάλλεται από το συμφέρον του.

'Αρθρο 1688.

Διαδικασία της απαγόρευσης.

Η απαγόρευση κηρύσσεται με απόφαση του δικαστηρίου,

ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε συγγενούς ή του συζύγου αυτού που πάσχει, του επιτρόπου ή κηδεμόνα του ή του εισαγγελέα.

'Αρθρο 1689.

Η αίτηση απαγόρευσης πρέπει να συνοδεύεται από γνωμοδότηση του συγγενικού συμβουλίου σχετικά με την ανάγκη της απαγόρευσης.

'Αρθρο 1690.

Το συγγενικό συμβούλιο συγκροτείται όπως και για τον ανήλικο που επιτροπεύεται. Ο σύζυγος αυτού που πρέπει να απαγορευθεί και αυτός που ζητεί την απαγόρευση προσκαλούνται στο συμβούλιο να δώσουν πληροφορίες σχετικά με αυτόν που πρέπει να απαγορευθεί, αλλά δεν μετέχουν στη διάσκεψη ούτε γνωμοδοτούν.

'Αρθρο 1691.

Κατάσταση διφορούμενων φρενών.

Αν η πνευματική ασθένεια δεν αποκλείει εντελώς τη χρήση του λογικού και υπάρχει κατάσταση διφορούμενων φρενών, το δικαστήριο, αντί για απαγόρευση διορίζει δικαστικό αντιλήπτορα. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση σωματικής αναπηρίας, αν δεν προκαλεί απόλυτη αδυναμία του αναπήρου να φροντίζει τον εαυτό του και τις υποθέσεις του.

'Αρθρο 1692.

Προσωρινός διαχειριστής.

Το δικαστήριο μπορεί να διορίσει προσωρινό διαχειριστή σε κάθε στάση της διαδικασίας για την απαγόρευση. Η εξουσία του περιλαμβάνει κάθε συντηρητικό μέτρο για την περιουσία και για το πρόσωπο αυτού που πρέπει να απαγορευθεί.

'Αρθρο 1693.

Αποτελέσματα της απαγόρευσης.

Ο απαγορευμένος είναι ανίκανος για δικαιοπραξία αφότου δημοσιευτεί η απόφαση για την απαγόρευση.

'Αρθρο 1694.

Αφότου γίνει τελεσίδικη η απόφαση για την απαγόρευση, ο απαγορευμένος επιτροπεύεται. Ο επίτροπος και ο παρεπίτροπος διορίζονται κατά τις διατάξεις για τη δοτή επιτροπεία των ανηλίκων.

'Αρθρο 1695.

Πράξεις εκείνου που πέθανε φρενοβλαβής.

Οι κληρονόμοι προσώπου που πέθανε μπορούν να προσβάλουν για φρενοβλάβεια τις μη χαριστικές δικαιοπραξίες που έγιναν απ' αυτόν ή προς αυτόν : 1. όταν η απαγόρευση απαγγέλθηκε ή προκλήθηκε όσο αυτός ζούσε· 2. όταν η δικαιοπραξία επιχειρήθηκε τον καιρό που θεραπευόταν σε φρενοκομείο· 3. όταν η απόδειξη της φρενοβλάβειας προκύπτει από την ίδια τη δικαιοπραξία που προσβάλλεται.

'Αρθρο 1696.

Επιτροπεία από το νόμο.

Η επιτροπεία του έγγαμου απαγορευμένου επάγεται αυτοδικαίως στο σύζυγό του, εκτός αν, με αίτηση του απαγορευμένου ή όποιου έχει έννομο συμφέρον, το δικαστήριο κρίνει ότι το συμφέρον του απαγορευμένου επιβάλλει διαφορετική λύση.

'Αρθρο 1697.

Παροχές σε τέκνο.

Ο επίτροπος του απαγορευμένου μπορεί, με γνωμοδότηση του συγγενικού συμβουλίου και άδεια του δικαστηρίου, να προβεί σε παροχές προς τέκνο του απαγορευμένου, σύμφωνα με το άρθρο 1509.

'Αρθρο 1698.

Οι διατάξεις για την επιτρπεία των ανηλίκων εφαρμόζονται και στην επιτροπεία των απαγορευμένων, σε όσες περιπτώσεις δεν ορίζεται διαφορετικά.

'Αρθρο 1699.

'Αρση της απαγόρευσης.

Αν έλειψαν οι λόγοι που την προκάλεσαν, η απαγόρευση αίρεται με απόφαση του δικαστηρίου κατά τη διαδικασία που είχε απαγγελθεί.

'Αρθρο 1700.

Νόμιμη απαγόρευση.

'Οποιος καταδικάστηκε για κακούργημα βρίσκεται σε νόμιμη απαγόρευση αφότου η απόφαση γίνει τελεσίδικη και όσο διαρκεί η ποινή.

Οι διατάξεις των άρθρων 1694 και 1696 έως 1698 εφαρμόζονται και στη νόμιμη απαγόρευση. Αφότου η απόφαση γίνει τελεσίδικη ο απαγορευμένος είναι ανίκανος για δικαιοπραξία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΑΠΟΝΤΟΣ

'Αρθρο 1701.

Περιπτώσεις.

Αν ενήλικος απουσιάζει και είναι άγνωστη η διαμονή του, εφόσον η περιουσία του έχει ανάγκη από επιμέλεια, το δικαστήριο διορίζει επίτροπο για τη διοίκηση της περιουσίας του. Το ίδιο ισχύει και αν είναι γνωστή η διαμονή εκείνου που απουσιάζει, εμποδίζεται όμως η επιστροφή του και η φροντίδα της περιουσίας του.

Αν αυτός που απουσιάζει έχει αντιπρόσωπο, επίτροπος διορίζεται μόνο αν οι περιστάσεις επιβάλλουν να ανακληθεί η εξουσία του αντιπροσώπου.

'Αρθρο 1702.

Το δικαστήριο μπορεί να διορίσει και για ειδική μόνο υπόθεση επίτροπο για τον απόντα.

'Αρθρο 1703.

'Αρση της επιτροπείας.

Η επιτροπεία εκείνου που απουσιάζει αίρεται από το δικαστήριο κατά την ίδια δικαδικασία : 1. αν έλειψαν οι λόγοι που την προκάλεσαν· 2. αν αυτός που απουσίαζε πέθανε.

Η επιτροπεία εκείνου που απουσιάζει αίρεται αυτοδικαίως αν κηρύχθηκε άφαντος.

'Αρθρο 1704.

Στην επιτροπεία απόντων εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις για την επιτροπεία των ανηλίκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

'Αρθρο 1705.

Ποιοι υποβάλλονται σε δικαστική αντίληψη.

Σε δικαστική αντίληψη υποβάλλεται : 1. όποιος είναι σε κατάσταση διφορούμενων φρενών εξαιτίας πνευματικής ασθένειας που δεν αποκλείει εντελώς τη χρήση του λογικού· 2. όποιος βρίσκεται σε μερική αδυναμία να φροντίσει τον εαυτό του και τις υποθέσεις του εξαιτίας σωματικής αναπηρίας του, ιδίως επειδή είναι κουφός ή τυφλός ή άλαλος· 3. όποιος από ασωτία εκθέτει στον κίνδυνο στέρησης τον εαυτό του ή την οικογένειά του· 4. όποιος από συνήθεια μέθης ή τοξικομανία αδυνατεί να φροντίσει τις υποθέσεις του ή θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια άλλων.

'Αρθρο 1706.

Διαδικασία.

Στην αίτηση για δικαστική αντίληψη και στη διαδικασία

της εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη δικαστική απαγόρευση. Το ίδιο ισχύει και για την άρση της δικαστικής αντίληψης.

'Αρθρο 1707.

Πράξεις με τη συναίνεση του αντιλήπτορα.

Εκείνος που βρίσκεται σε δικαστική αντίληψη δεν μπορεί, χωρίς τη συναίνεση του αντιλήπτορα : 1. να παρίσταται σε δικαστήριο· 2. να εισπράττει και να παρέχει εξόφληση· 3. να δανείζεται· 4. να εκποιεί ακίνητό του ή εμπράγματο δικαίωμά του σε ξένο ακίνητο· 5. να εκποιεί δημόσια χρεόγραφα ή μετοχές ή ομολογίες ανώνυμων εταιριών· 6. να συνάπτει συμβιβασμό ή συνυποσχετικό· 7. να αναδέχεται ξένη υποχρέωση και ιδίως να δίνει εγγύηση· 8. να αποδέχεται ή να αποποιείται κληρονομία ή να αποποιείται κληροδοσία ή να αποδέχεται κληροδοσία ή δωρεά που συνεπάγεται βάρη. Η αποδοχή της κληρονομίας γίνεται πάντα με το ευεργέτημα της απογραφής.

'Αρθρο 1708.

Στις περιπτώσεις που χρειάζεται να συναινέσει ο αντιλήπτορας, η συναίνεσή του παρέχεται μόνο πριν από την επιχείρηση ή κατά την επιχείρηση της πράξης.

Αν ο αντιλήπτορας αρνείται να συναινέσει, αποφασίζει το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση αυτού που βρίσκεται υπό δικαστική αντίληψη.

'Αρθρο 1709.

'Ακυρες πράξεις.

Είναι άκυρες οι πράξεις αυτού που βρίσκεται υπό δικαστική αντίληψη, για τις οποίες ο νόμος απαιτεί τη συναίνεση του αντιλήπτορα, αν επιχειρήθηκαν χωρίς αυτήν. Την ακυρότητα προτείνει μόνο ο αντιλήπτορας, αυτός που βρίσκεται υπό δικαστική αντίληψη και οι καθολικοί και οι ειδικοί διάδοχοί του.

ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΗ ΓΕΝΙΚΑ

'Αρθρο 1710.

'Εννοια.

Κατά το θάνατο του προσώπου η περιουσία του ως σύνολο (κληρονομία) περιέρχεται από το νόμο ή από διαθήκη σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα (κληρονόμοι).

Η κληρονομική διαδοχή από το νόμο επέρχεται όταν δεν υπάρχει διαθήκη, ή όταν η διαδοχή από διαθήκη ματαιωθεί ολικά ή μερικά.

'Αρθρο 1711.

'Υπαρξη κληρονόμου.

Κληρονόμος μπορεί να γίνει μόνο εκείνος που κατά το χρόνο της επαγωγής της κληρονομίας βρίσκεται στη ζωή ή έχει τουλάχιστον συλληφθεί. Χρόνος της επαγωγής είναι ο χρόνος του θανάτου του κληρονομουμένου.

'Αρθρο 1712.

Περιεχόμενο διαθήκης.

Ο κληρονομούμενος μπορεί να εγκαταστήσει κληρονόμο με μονομερή διάταξη αιτία θανάτου (διαθήκη, διάταξη τελευταίας βούλησης).

'Αρθρο 1713.

Ο κληρονόμος μπορεί με διαθήκη, χωρίς να εγκαταστήσει σ' αυτήν κληρονόμο, να αποκλείσει από την εξ αδιαθέτου διαδοχή ορισμένο συγγενή ή το σύζυγο, με την επιφύλαξη των διατάξεων για τη νόμιμη μοίρα.

'Αρθρο 1714.

Ο κληρονομούμενος μπορεί με διαθήκη να προσπορίσει σε κάποιον περιουσιακή ωφέλεια, χωρίς να τον εγκαταστήσει κληρονόμο (κληροδοσία).

'Αρθρο 1715.

Ο κληρονομούμενος μπορεί με διαθήκη να υποχρεώσει τον κληρονόμο ή τον κληροδόχο σε παροχή, χωρίς να προσπορίσει σε άλλον δικαίωμα σ' αυτή την παροχή (τρόπος).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Σύνταξη, ανάκληση και δημοσίευση διαθηκών.

'Αρθρο 1716.

Αυτοπρόσωπη σύνταξη

Η διαθήκη συντάσσεται μόνο αυτοπροσώπως και μόνο κατά τις διατυπώσεις που ορίζονται στο νόμο.

'Αρθρο 1717.

Συνδιαθήκη.

Περισσότερα πρόσωπα δεν μπορούν να συντάξουν διαθήκη με την ίδια πράξη.

'Αρθρο 1718.

Διαθήκη, για τη σύνταξη της οποίας δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 1719 έως 1757, είναι άκυρη, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά.

'Αρθρο 1719.

Ανίκανοι.

Ανίκανοι να συντάσσουν διαθήκη είναι : 1. οι ανήλικοι· 2. οι δικαστικώς απαγορευμένοι· 3. όσοι βρίσκονται υπό δικαστική αντίληψη λόγω ασωτίας· 4. όσοι κατά το χρόνο της σύνταξης της διαθήκης δεν έχουν συνείδηση των πράξεών τους ή δεν έχουν τη χρήση του λογικού λόγω πνευματικής ασθένειας. Η ανικανότητα του δικαστικώς απαγορευμένου και του ασώτου που βρίσκεται υπό δικαστική αντίληψη αρχίζει από τη στιγμή που υποβλήθηκε η αίτηση, με βάση την οποία διατάχθηκε η απαγόρευση ή η αντίληψη.

'Αρθρο 1720.

Αν ο απαγορευμένος συνέταξε διαθήκη προτού καταστεί τελεσίδικη η απόφαση που απαγγέλλει την απαγόρευση, η απαγόρευση δεν επιδρά στο κύρος της διαθήκης, αν ο απαγορευμένος πεθάνει πριν από την τελεσιδικία. Το ίδιο ισχύει, αν ο απαγορευμένος συνέταξε διαθήκη μετά την υποβολή της αίτησης για άρση της απαγόρευσης και η άρση της απαγόρευσης έγινε σύμφωνα με την αίτηση.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται και για τον άσωτο, που έχει τεθεί υπό αντίληψη.

'Αρθρο 1721.

Ιδιόγραφη διαθήκη.

Η ιδιόγραφη διαθήκη γράφεται ολόκληρη με το χέρι του διαθέτη, χρονολογείται και υπογράφεται απ' αυτόν. Από τη χρονολογία πρέπει να προκύπτει η ημέρα, ο μήνας και το έτος.

Η ιδιόγραφη διαθήκη δεν υποβάλλεται σε κανέναν άλλο τύπο.

Ψευδής ή εσφαλμένη χρονολογία δεν επάγεται μόνη της ακυρότητα της ιδιόγραφης διαθήκης.

Απλές προσθήκες σε περιθώριο ή σε υστερόγραφο υπογράφονται από το διαθέτη, διαφορετικά θεωρούνται σαν να μην έχουν γραφεί. Διαγραφές, παρεγγραφές, ξύσματα ή άλλα τέτοια εξωτερικά ελαττώματα βεβαιώνονται από το δικαστήριο που δημοσίευσε τη διαθήκη και μπορούν, κατά την κρίση του δικαστηρίου, να επιφέρουν ολικά ή μερικά την ακυρότητα της διαθήκης.

'Αρθρο 1722.

Κατάθεση ιδιόγραφης.

Η ιδιόγραφη διαθήκη μπορεί να κατατεθεί από το διαθέτη

σε συμβολαιογράφο για φύλαξη κατά τις κοινές διατάξεις για την κατάθεση των εγγράφων.

'Αρθρο 1723.

Ανίκανος για ιδιόγραφη.

'Οποιος δεν είναι ικανός να διαβάζει χειρόγραφα δεν μπορεί να συντάξει ιδιόγραφη διαθήκη.

'Αρθρο 1724.

Δημόσια διαθήκη.

Η δημόσια διαθήκη συντάσσεται με δήλωση από το διαθέτη της τελευταίας του βούλησης ενώπιον συμβολαιογράφου ενώ είναι παρόντες τρεις μάρτυρες ή δεύτερος συμβολαιογράφος και ένας μάρτυρας, και κατά τις διατάξεις των άρθρων 1725 έως 1737.

'Αρθρο 1725.

Πρόσωπα που συμπράττουν

Ως συμβολαιογράφος ή μάρτυρας δεν μπορεί να συμπράξει για τη σύνταξη διαθήκης: 1. ο σύζυγος ή αυτός που διατέλεσε σύζυγος του διαθέτη· 2. ο συγγενής του διαθέτη σε ευθεία γραμμή ή έως και τον τρίτο βαθμό σε πλάγια γραμμή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας.

'Αρθρο 1726.

Ως συμβολαιογράφος ή μάρτυρας δεν μπορεί να συμπράξει για τη σύνταξη διαθήκης ο τιμώμενος με αυτήν ή αυτός που διορίζεται με αυτήν εκτελεστής, ή όποιος βρίσκεται προς κάποιο τιμώμενο ή διοριζόμενο ως εκτελεστή στη διαθήκη σε κάποια από τις σχέσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο.

Η σύμπραξη προσώπου που αποκλείεται κατά την προηγούμενη παράγραφο συνεπάγεται μόνο την ακυρότητα της διάταξης υπέρ του τιμώμενου προσώπου ή υπέρ του εκτελεστή.

'Αρθρο 1727.

Ως δεύτερος συμβολαιογράφος ή μάρτυρας δεν μπορεί να συμπράξει στη σύνταξη της διαθήκης όποιος διατελεί προς το συμβολαιογράφο που συντάσσει τη διαθήκη σε κάποια σχέση απ' αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1725.

Οι μάρτυρες και ο δεύτερος συμβολαιογράφος δεν πρέπει να έχουν μεταξύ τους κάποια σχέση απ' αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1725· η παράβαση όμως της διάταξης της παραγράφου αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

'Αρθρο 1728.

Ως μάρτυρες για σύνταξη διαθήκης δεν μπορούν να συμπράττουν: 1. όποιοι δεν έχουν καθόλου όραση ή ακοή· 2. οι γραφείς ή οι υπηρέτες του συμβολαιογράφου· 3. οι ανήλικοι· [4. οι γυναίκες].

Δεν πρέπει να προσλαμβάνονται ως μάρτυρες για σύνταξη της διαθήκης οι αλλοδαποί και όσοι δεν έχουν την ικανότητα να μαρτυρούν σε συμβόλαια, εφόσον διαρκεί αυτή η ανικανότητα· η παράβαση όμως της διάταξης της παραγράφου αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

'Αρθρο 1729.

Συμβολαιογράφος που αγνοεί το διαθέτη ή τους μάρτυρες.

Ο διαθέτης και οι μάρτυρες πρέπει να είναι γνωστοί στο συμβολαιογράφο που συντάσσει τη διαθήκη.

γ Αν ο διαθέτης, σύμφωνα με τη βεβαίωση του συμβολαιοβράφου, δεν είναι γνωστός σ' αυτόν, οι μάρτυρες πρέπει να εβαιώσουν την ταυτότητα του διαθέτη.

Αν για τη σύνταξη της διαθήκης συμπράττει και άλλος συμβολαιογράφος, αρκεί ο διαθέτης να είναι γνωστός σ' αυτόν.

Μόνη η απόδειξη ότι ο συμβολαιογράφος αγνοούσε στην πραγματικότητα το διαθέτη ή τους μάρτυρες, ή ότι οι μάρτυρες αγνοούσαν το διαθέτη, ή ότι δεν βεβαίωσαν την ταυτότητά του, δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

'Αρθρο 1730.

Δήλωση της θέλησης του διαθέτη.

Ο διαθέτης δηλώνει προφορικά την τελευταία του βούληση ενώπιον του συμβολαιογράφου και των λοιπών προσώπων που συμπράττουν. Ο διαθέτης μπορεί να υπαγορεύει από σχέδιο ή να κάνει χρήση σημειώσεων.

Τα πρόσωπα που συμπράττουν κατά τη σύνταξη της διαθήκης πρέπει να είναι παρόντα σε όλη τη διάρκεια της πράξης.

Απαγορεύεται η παρουσία κατά τη σύνταξη της διαθήκης οποιουδήποτε άλλου εκτός από το διαθέτη και τα πρόσωπα που συμπράττουν.

'Αρθρο 1731.

'Ορκιση μαρτύρων.

Οι μάρτυρες ορκίζονται ενώπιον του συμβολαιογράφου και του διαθέτη ότι θα τηρήσουν μυστικές τις διατάξεις της διαθήκης έως τη δημοσίευσή της. Η παράβαση της διάταξης αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

'Αρθρο 1732.

Πράξη για τη δημόσια διαθήκη.

Για τη διαθήκη συντάσσεται πράξη, που πρέπει να περιέχει: 1. την ημέρα, το μήνα, το έτος και τον τόπο της σύνταξής της· 2. τον προσδιορισμό του διαθέτη, ώστε να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του· 3. το όνομα και επώνυμο του συμβολαιογράφου και των λοιπών προσώπων που συμπράττουν καθώς επίσης, χωρίς όμως ποινή ακυρότητας, την έδρα του συμβολαιογράφου και το επάγγελμα και την κατοικία των λοιπών προσώπων που συμπράττουν· 4. τη δήλωση της τελευταίας βούλησης του διαθέτη και τη μνεία ότι τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στο άρθρο 1730.

Η πράξη πρέπει να μνημονεύει ότι τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στα άρθρα 1729 και 1731· η παράλειψη όμως της διατύπωσης της παραγράφου αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

'Αρθρο 1733.

Ανάγνωση και υπογραφή της πράξης.

Η πράξη πρέπει να διαβαστεί στο διαθέτη, ενώ ακούουν τα πρόσωπα που συμπράττουν, και να βεβαιωθεί σ' αυτήν ότι αυτό έγινε.

Η πράξη πρέπει να υπογραφεί από το διαθέτη και από τα πρόσωπα που συμπράττουν. Πράξεις με περισσότερα φύλλα πρέπει να υπογράφονται και στο τέλος κάθε φύλλου. Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι δεν μπορεί να υπογράψει, η υπογραφή του αναπληρώνεται από τη βεβαίωση της δήλωσης αυτής στην πράξη.

'Αρθρο 1734.

'Αλλες διατυπώσεις.

Οι γενικές διατάξεις για τα συμβολαιογραφικά έγγραφα εφαρμόζονται και στη δημόσια διαθήκη, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά.

'Αρθρο 1735.

Διαθέτης κουφός.

Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι είναι κουφός, πρέπει επιπλέον να δοθεί σ' αυτόν η πράξη για να τη διαβάσει και να βεβαιωθεί στην πράξη ότι αυτό έγινε.

'Αρθρο 1736.

Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι είναι κουφός και δεν μπορεί να διαβάζει χειρόγραφα, η διαθήκη συντάσσεται ενώπιον πέντε μαρτύρων ή δεύτερου συμβολαιογράφου και τριών μαρτύρων.

'Αρθρο 1737.

Διαθέτης που αγνοεί την ελληνική γλώσσα.

Αν ο διαθέτης κατά την πεποίθηση του συμβολαιογράφου

αγνοεί την ελληνική γλώσσα, ή αν ο διαθέτης δηλώσει ότι αγνοεί τα ελληνικά, προσλαμβάνεται διερμηνέας. Ως προς το διερμηνέα εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 1725 έως 1728 για τους μάρτυρες.

Ο διερμηνέας πρέπει να ορκιστεί ότι θα διερμηνεύσει πιστά τη θέληση του διαθέτη, και να μεταφράσει την πράξη, πριν από την υπογραφή, στη γλώσσα που εκφράζεται ο διαθέτης, ενώ οι άλλοι θα ακούουν.

Ο διερμηνέας πρέπει να είναι της εκλογής του διαθέτη και να ορκιστεί ότι θα τηρήσει μυστικές τις διατάξεις της διαθήκης έως τη δημοσίευσή της· η παράβαση όμως αυτή δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Η πράξη πρέπει, εκτός από όσα ορίζονται στα άρθρα 1732 και 1733, να περιέχει το όνομα και το επώνυμο του διερμηνέα και τη βεβαίωση ότι τηρήθηκαν όσα ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, και να υπογραφεί και από το διερμηνέα. Πρέπει επίσης, χωρίς όμως ποινή ακυρότητας της διαθήκης, να περιέχει ότι τηρήθηκαν όσα ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 1738.

Μυστική διαθήκη.

Για την κατάρτιση μυστικής διαθήκης ο διαθέτης εγχειρίζει στο συμβολαιογράφο, ενώ είναι παρόντες τρεις μάρτυρες, ή δεύτερος συμβολαιογράφος και ένας μάρτυρας, έγγραφο δηλώνοντας προφορικά ότι περιέχει την τελευταία του βούληση.

Άρθρο 1739.

Οι διατάξεις των άρθρων 1725 έως 1729 για το συμβολαιογράφο και τα λοιπά πρόσωπα που συμπράττουν εφαρμόζονται και στη μυστική διαθήκη.

Άρθρο 1740.

Το έγγραφο που εγχειρίζεται.

Το έγγραφο που εγχειρίζεται, γραμμένο από το διαθέτη ή από άλλο πρόσωπο, πρέπει, με την επιφύλαξη της περίπτωσης του άρθρου 1744, να φέρει την υπογραφή του διαθέτη. Αν είναι γραμμένο ολικά ή μερικά από άλλον, πρέπει να φέρει την υπογραφή του διαθέτη και σε κάθε ημίφυλλο.

Η διάταξη του άρθρου 1721 παρ. 4 εφαρμόζεται και εδώ.

Άρθρο 1741.

Σφράγιση.

Το έγγραφο που εγχειρίζεται, ή το περικάλυμμά του, αν δεν είναι σφραγισμένο έτσι που να μην μπορεί να ανοιχτεί χωρίς ρήξη ή βλάβη του σφραγίσματος, πρέπει να σφραγιστεί με τέτοιο τρόπο μπροστά στο διαθέτη και στα πρόσωπα που συμπράττουν.

Άρθρο 1742.

Σημείωση στο έγγραφο.

Στο έγγραφο που είναι σφραγισμένο ή που σφραγίζεται κατά το προηγούμενο άρθρο, ή στο περικάλυμμά του, ο συμβολαιογράφος πρέπει να σημειώσει το όνομα και το επώνυμο του διαθέτη και τη χρονολογία της εγχείρισης, και η σημείωση αυτή πρέπει να υπογραφεί από το διαθέτη και τα πρόσωπα που συμπράττουν. Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι δεν μπορεί να υπογράψει, η υπογραφή του αναπληρώνεται από τη βεβαίωση της δήλωσης αυτής στη σημείωση.

Η διάταξη του άρθρου 1730 παρ. 2 εφαρμόζεται και σ' αυτή την περίπτωση.

Άρθρο 1743.

Πράξη για τη μυστική διαθήκη.

Για την κατάρτιση της μυστικής διαθήκης πρέπει να συνταχθεί πράξη.

Στην πράξη αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 1732 παρ. 1 αριθ. 1,2,3, 1733, 1734 και 1735.

Στην πράξη πρέπει να βεβαιώνεται επίσης ότι τηρήθηκαν όσα ορίζονται στα άρθρα 1730 παρ. 2, 1738, 1741 και 1742.

Ο συμβολαιογράφος πρέπει να σημειώνει στο έγγραφο που του εγχειρίστηκε ή στο περικάλυμμά του και τον αριθμό της πράξης και να τα προσαρτήσει στην πράξη· η παράβαση όμως των διατάξεων της παραγράφου αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Άρθρο 1744.

Διαθέτης που δεν μπόρεσε να υπογράψει.

Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι μπορεί να διαβάζει χειρόγραφα, αλλά δεν μπορεί να γράψει, ή ότι δεν μπόρεσε να θέσει την υπογραφή του στο έγγραφο που περιέχει την τελευταία του βούληση, πρέπει επιπλέον να δηλώσει ενώπιον του συμβολαιογράφου και των προσώπων που συμπράττουν ότι το διάβασε και να διευκρινίσει την αιτία που τον εμπόδισε να υπογράψει. Όλα αυτά πρέπει να βεβαιωθούν στην πράξη.

Άρθρο 1745.

Διαθέτης άλαλος ή κωφάλαλος.

Όποιος κατά την πεποίθηση του συμβολαιογράφου είναι άλαλος ή κωφάλαλος ή από άλλο λόγο εμποδίζεται να μιλάει, μπορεί να συντάξει μυστική διαθήκη. Για το σκοπό αυτό πρέπει να γράψει επάνω στο έγγραφο που εγχειρίζεται ή επάνω στο περικάλυμμα που το περιέχει, ιδιοχείρως τη δήλωση ότι το έγγραφο είναι η διαθήκη του, και αν το έγγραφο γράφηκε από άλλον, και ότι το διάβασε ο διαθέτης.

Αυτή η δήλωση πρέπει να γραφεί από το διαθέτη ενώπιον του συμβολαιογράφου και των λοιπών προσώπων που συμπράττουν και να βεβαιωθεί αυτό στην πράξη.

Άρθρο 1746.

Διαθέτης που αγνοεί την ελληνική γλώσσα.

Αν ο διαθέτης κατά την πεποίθηση του συμβολαιογράφου αγνοεί την ελληνική γλώσσα ή δηλώσει ότι αγνοεί τα ελληνικά, εφαρμόζονται αναλόγως και στη μυστική διαθήκη οι διατάξεις του άρθρου 1737.

Άρθρο 1747.

Μυστική που ισχύει ως ιδιόγραφη.

Μυστική διαθήκη άκυρη ισχύει ως ιδιόγραφη, αν είναι έγκυρη ως ιδιόγραφη.

Άρθρο 1748.

Ανίκανος για μυστική.

Όποιος δεν είναι ικανός να διαβάζει δεν μπορεί να συντάξει μυστική διαθήκη.

Άρθρο 1749.

Διαθήκη σε πλοίο.

Όποιος βρίσκεται σε ελληνικό πλοίο κατά τη διάρκεια θαλασσινού ταξιδιού μπορεί να συντάξει διαθήκη με προφορική δήλωση που γίνεται : σε πολεμικά πλοία ενώπιον του προϊσταμένου της οικονομικής υπηρεσίας και, αν δεν υπάρχει ή εμποδίζεται, ενώπιον του κυβερνήτη ή αυτού που τον αναπληρώνει· στα λοιπά πλοία η δήλωση γίνεται ενώπιον του πλοιάρχου και, αν δεν υπάρχει ή εμποδίζεται, ενώπιον του αναπληρωτή του.

Άρθρο 1750.

Στα πολεμικά πλοία η διαθήκη του προϊσταμένου της οικονομικής υπηρεσίας μπορεί να συνταχθεί κατά τις περιστάσεις που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο ενώπιον του κυβερνήτη ή αυτού που τον αναπληρώνει· η διαθήκη του κυβερνήτη, αν δεν υπάρχει προϊστάμενος της οικονομικής υπηρεσίας ή αυτός κωλύεται, ενώπιον εκείνου που έρχεται μετά τον κυβερνήτη κατά την τάξη της υπηρεσίας. Στα εμπορικά πλοία η διαθήκη του πλοιάρχου μπορεί να συνταχθεί κατά τις ίδιες περιστάσεις ενώπιον εκείνου που έρχεται ύστερα απ' αυτόν στην τάξη της υπηρεσίας.

Άρθρο 1751.

Η διαθήκη κατά τη διάρκεια του θαλασσινού ταξιδιού συντάσσεται πάντοτε ενώπιον δύο μαρτύρων. Για την κατάρτιση της διαθήκης πρέπει να συνταχθεί έγγραφο. Στο έγγραφο γίνεται μνεία της τυχόν έλλειψης ή του κωλύματος εκείνου που είναι αρμόδιος να συντάξει τη διαθήκη πριν από εκείνον που τη συντάσσει· η παράβαση όμως της διατύπωσης αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης. Η υπογραφή του ενός από τους μάρτυρες είναι απαραίτητη· αν ο άλλος μάρτυρας δεν μπορεί να υπογράψει από άγνοια ή άλλο κώλυμα, αυτό μνημονεύεται καθώς και η αιτία του. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανολόγως και στην παρούσα διαθήκη οι διατάξεις των άρθρων 1725 έως 1737.

Άρθρο 1752.

Οι διατάξεις για διαθήκη κατά τη διάρκεια θαλασσινού ταξιδιού δεν εφαρμόζονται, αν το πλοίο βρίσκεται μέσα σε ελληνικό λιμάνι, στο οποίο υπάρχει συμβολαιογράφος, εκτός αν, σύμφωνα με βεβαίωση στη διαθήκη εκείνου που τη συντάσσει, ο διαθέτης δεν μπορεί να αποβιβαστεί.

Άρθρο 1753.

Διαθήκη σε εκστρατεία.

Οι στρατιωτικοί και γενικά όσοι κατά τις διατάξεις της στρατιωτικής ποινικής νομοθεσίας υπάγονται στην αρμοδιότητα των στρατοδικείων σε εκστρατεία μπορούν, σε περίπτωση εκστρατείας, αποκλεισμού ή πολιορκίας ή αιχμαλωσίας, να δηλώσουν την τελευταία τους βούληση προφορικά ενώπιον αξιωματικού, με την παρουσία άλλου αξιωματικού ή με την παρουσία δύο μαρτύρων. Αν πρόκειται για τραυματίες ή ασθενείς, τον αξιωματικό που συντάσσει τη διαθήκη μπορεί να αντικαταστήσει διευθυντής νοσοκομείου που λειτουργεί με έγκριση του Κράτους.

Για τα πρόσωπα που συμπράττουν εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 1725 έως 1728.

Άρθρο 1754.

Για την κατάρτιση της διαθήκης κατά το προηγούμενο άρθρο συντάσσεται έγγραφο. Το έγγραφο, που φέρει και τη χρονολογία της σύνταξής του, διαβάζεται στο διαθέτη ενώ ακούουν τα πρόσωπα που συμπράττουν και βεβαιώνεται ότι αυτό έγινε· το έγγραφο υπογράφεται από το διαθέτη, απ' αυτόν που συντάσσει τη διαθήκη και από τα λοιπά πρόσωπα που συμπράττουν. Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι δεν μπορεί να γράψει, η υπογραφή του αναπληρώνεται με τη βεβαίωση της δήλωσης αυτής στο έγγραφο. Η υπογραφή του ενός από τους μάρτυρες είναι απαραίτητη· αν ο άλλος μάρτυρας δηλώσει ότι δεν μπορεί να γράψει, η υπογραφή του αναπληρώνεται με τη βεβαίωση της δήλωσης αυτής στο έγγραφο.

Αυτή η διαθήκη δεν υπόκειται σε καμία άλλη διατύπωση.

Άρθρο 1755.

Όσοι βρίσκονται σε πολεμικό πλοίο που μετέχει σε εκστρατεία, μπορούν να συντάξουν διαθήκη και κατά τις διατάξεις για διαθήκη σε εκστρατεία.

Άρθρο 1756.

Διατάξεις υπέρ αξιωματικών του πλοίου.

Διατάξεις υπέρ αξιωματικών του πλοίου που δεν είναι συγγενείς ή αγχιστείς του διαθέτη, είναι άκυρες, εφόσον περιέχονται σε διαθήκη που συντάχθηκε κατά τη διάρκεια του θαλασσινού ταξιδιού.

Το ίδιο ισχύει και αν τέτοιες διατάξεις περιέχονται σε διαθήκη ιδιόγραφη που συντάχθηκε κάτω από τις ίδιες περιστάσεις.

Άρθρο 1757.

Διαθήκη αυτού που βρίσκεται σε αποκλεισμό.

Όποιος διαμένει σε τόπο, που εξαιτίας επιδημίας ή άλλων έκτακτων περιστάσεων είναι αποκλεισμένος με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι αδύνατη ή σημαντικά δύσκολη η σύνταξη διαθήκης δημόσιας ή μυστικής κατά τις συνήθεις διατυπώσεις, μπορεί να συντάξει διαθήκη ενώπιον συμβολαιογράφου, ειρηνοδίκη, δημάρχου, δημαρχιακού παρέδρου, προϊσταμένου κοινότητας, αστυνόμου, διευθυντή νοσοκομείου ή λοιμοκαθαρτηρίου ή υγειονόμου, στη σύνταξη της οποίας τηρούνται κατά τα λοιπά οι διατάξεις για τη διαθήκη κατά τη διάρκεια θαλασσινού ταξιδιού.

Σ' αυτή τη διαθήκη μπορούν να είναι μάρτυρες και γυναίκες, ακόμη και ανήλικοι, που έχουν όμως συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος.

Άρθρο 1758.

Χρονικό όριο ισχύος έκτακτης διαθήκης.

Διαθήκη που έχει συνταχθεί κατά τα άρθρα 1749 έως 1757 (έκτακτη διαθήκη) θεωρείται ότι δεν έχει συνταχθεί, αν πέρασαν τρείς μήνες, αφότου έπαψαν για το διαθέτη οι περιστάσεις οι οποίες δικαιολογούν τη σύνταξή της και ο διαθέτης ζεί ακόμη.

Η έναρξη και η διαδρομή της προθεσμίας αναστέλλονται, εφόσον ο διαθέτης δεν είναι σε κατάσταση να συντάξει διαθήκη δημόσια ή μυστική με τις συνήθεις διατυπώσεις.

Άρθρο 1759.

Αν στην περίπτωση της έκτακτης διαθήκης ο διαθέτης, πριν από την παρέλευση της προθεσμίας του προηγούμενου άρθρου, βρεθεί πάλι κάτω από τις ίδιες περιστάσεις, η προθεσμία διακόπτεται, έτσι ώστε μετά την παρέλευσή τους αρχίζει να τρέχει πάλι ολόκληρη η προθεσμία.

Άρθρο 1760.

Εκείνος που συντάσσει έκτακτη διαθήκη υπενθυμίζει στο διαθέτη ότι η ισχύς της διαρκεί τρεις μήνες και γίνεται σχετική μνεία στην πράξη. Η παράλειψή της όμως δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Άρθρο 1761.

Παράδοση έκτακτης.

Εκείνος που έχει συντάξει έκτακτη διαθήκη την παραδίνει σε συμβολαιογράφο στην Ελλάδα ή σε ελληνική προξενική αρχή στο εξωτερικό.

Εκείνος που παραδίνει τη διαθήκη οφείλει συγχρόνως να γνωστοποιήσει στο συμβολαιογράφο ή στην προξενική αρχή τον τυχόν θάνατο του διαθέτη και κάθε άλλη γνωστή σ' αυτόν πληροφορία για τον τόπο της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη· σχετική μνεία γίνεται στην πράξη της παράδοσης.

Για την παράδοση της διαθήκης συντάσσεται σε απλό χαρτί πράξη που υπογράφεται απ' αυτόν που παραλαμβάνει και απ' αυτόν που παραδίνει τη διαθήκη. Αντίγραφο της πράξης αυτής έχει υποχρέωση ο συμβολαιογράφος ή η προξενική αρχή που παρέλαβε τη διαθήκη να στείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο υπουργείο δικαιοσύνης.

Η διαθήκη που παραδόθηκε φυλάσσεται από το συμβολαιογράφο ή την προξενική αρχή, και δημοσιεύεται μετά το θάνατο του διαθέτη.

Η μη τήρηση όσων ορίζονται στο άρθρο αυτό δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Άρθρο 1762.

Εκείνος που έχει συντάξει διαθήκη στις περιπτώσεις εκστρατείας, αποκλεισμού, πολιορκίας ή αιχμαλωσίας οφείλει επιπλέον να γνωστοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη σύνταξή της με αναφορά προς την άμεσα προϊστάμενη στρατιωτική αρχή.

Για τη σύνταξη διαθήκης κατά τη διάρκεια θαλασσινού ταξιδιού γίνεται μνεία στο ημερολόγιο του πλοίου.

Η μη τήρηση όσων ορίζονται στο άρθρο αυτό δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Άρθρο 1763.

Ανάκληση διαθήκης.

Κάθε διαθήκη μπορεί να ανακληθεί: 1. με σχετική

δήλωση σε μεταγενέστερη διαθήκη· αν αυτή η μεταγενέστερη ανακληθεί, η διαθήκη ενεργεί σαν να μην είχε καταργηθεί· 2. με δήλωση που γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου με την παρουσία τριών μαρτύρων και με τις λοιπές διατυπώσεις των συμβολαιογραφικών εγγράφων. Αν αυτή η δήλωση ανακληθεί με όμοιο τρόπο, η διαθήκη ενεργεί σαν να μην είχε ανακληθεί.

'Αρθρο 1764.

Μεταγενέστερη διαθήκη καταργεί με το περιεχόμενό της την προηγούμενη, μόνο κατά το μέρος που εναντιώνεται σ' αυτήν.

Αν η μεταγενέστερη ανακληθεί, η προηγούμενη ενεργεί σαν να μην είχε καταργηθεί.

'Αρθρο 1765.

Ανάκληση ιδιόγραφης.

Ιδιόγραφη διαθήκη μπορεί να ανακληθεί και αν ο διαθέτης με πρόθεση ανάκλησης καταστρέψει το έγγραφό της ή επιχειρήσει σ' αυτό μεταβολές, με τις οποίες συνήθως εκφράζεται η βούληση για ανάκληση έγγραφης δήλωσης.

Αν ο διαθέτης κατέστρεψε το έγγραφο της διαθήκης ή το μετέβαλε με τον τρόπο που σημειώθηκε, τεκμαίρεται ότι είχε σκοπό να ανακαλέσει τη διαθήκη.

'Αρθρο 1766.

Ανάκληση μυστικής.

Διαθήκη μυστική θεωρείται ότι έχει ανακληθεί, αν ο διαθέτης αναλάβει το έγγραφο που περιέχει την τελευταία βούλησή του και που είχε εγχειριστεί στο συμβολαιογράφο και σφραγιστεί. Αυτή η διάταξη εφαρμόζεται και αν το έγγραφο αυτό θεωρηθεί ότι έχει ισχύ ιδιόγραφης διαθήκης.

Ο διαθέτης μπορεί να ενεργήσει οποτεδήποτε την ανάληψη. Η απόδοση του εγγράφου μπορεί να γίνει μόνο προσωπικά στο διαθέτη. Για την απόδοση συντάσσεται πράξη κατά τις κοινές διατάξεις, κάτω από την πράξη της κατάρτισης της μυστικής διαθήκης.

'Αρθρο 1767.

Ιδιόγραφη διαθήκη που έχει κατατεθεί στο συμβολαιογράφο για φύλαξη μπορεί να αναληφθεί με τον τρόπο που προβλέπεται στο προηγούμενο άρθρο. Η ανάληψη όμως δεν θεωρείται ανάκλησή της.

'Αρθρο 1768.

'Αλλοι τρόποι ανάκλησης.

Οι διατάξεις των άρθρων 1716 έως 1720 εφαρμόζονται αναλόγως και στην ανάκληση διαθήκης.

'Οσοι βρίσκονται υπό δικαστική αντίληψη λόγω ασωτίας μπορούν να ανακαλέσουν διαθήκη, όχι όμως και να ανακαλέσουν την ανάκληση.

'Αρθρο 1769.

Δημοσίευση διαθήκης.

Συμβολαιογράφος, στον οποίο υπάρχει διαθήκη, οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη, αν πρόκειται για δημόσια διαθήκη, να στείλει αντίγραφό της στο γραμματέα του αρμόδιου πρωτοδικείου, και αν πρόκειται για μυστική ή έκτακτη, να την παραδώσει αυτοπροσώπως στο πρωτότυπο στο πρωτοδικείο σε δημόσια συνεδρίαση. Αρμόδιο είναι το Πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει ο συμβολαιογράφος. Αν όμως ο συμβολαιογράφος εδρεύει στην έδρα ειρηνοδικείου που βρίσκεται έξω από την έδρα πρωτοδικείου, η παράδοση αυτή μπορεί να γίνει και στον ειρηνοδίκη.

Η μυστική ή έκτακτη διαθήκη που παραδόθηκε κατ' αυτό τον τρόπο δημοσιεύεται, με την επιφύλαξη της περίπτωσης του άρθρου 1770 παρ. 2, στην ίδια συνεδρίαση· η δημόσια διαθήκη, που έχει σταλεί στο γραμματέα των πρωτοδικών, δημοσιεύεται στην πρώτη συνεδρίαση.

'Αρθρο 1770.

Ιδίως στη μυστική.

Η μυστική διαθήκη πριν από την αποσφράγισή της για δημοσίευση εξετάζεται από το δικαστήριο, ενώ παρίσταται και ο συμβολαιογράφος, και βεβαιώνεται ότι οι σφραγίδες είναι άθικτες. Κατά τη βεβαίωση ότι οι σφραγίδες είναι άθικτες μπορεί να παραστεί και όποιος έχει έννομο συμφέρον και να τις εξετάσει αφού το ζητήσει.

Το δικαστήριο μπορεί πριν από την αποσφράγιση, ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως, να εξετάσει τους μάρτυρες που έχουν συμπράξει στην κατάρτιση της διαθήκης, κλητεύοντάς τους με επιμέλεια εκείνου που υπέβαλε την αίτηση ή του γραμματέα του δικαστηρίου.

'Αρθρο 1771.

Πρακτικό δημοσίευσης.

Για τη δημοσίευση της διαθήκης συντάσσεται πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη και η βεβαίωση για την ύπαρξη ή την ανυπαρξία των εξωτερικών ελαττωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 1721 παρ. 4. Το πρωτότυπο στη μυστική ή έκτακτη διαθήκη με το περικάλυμμά του κατατίθεται στο αρχείο του δικαστηρίου, αφού προηγουμένως ο πρόεδρος ή ο ειρηνοδίκης σημειώσει αμέσως ιδιοχείρως στο πρωτότυπο της διαθήκης και το περικάλυμμά της τη λέξη «θεωρήθηκε», χρονολογήσει και υπογράψει τη θεώρηση. Αν η δημοσίευση γίνεται από ειρηνοδίκη, ο γραμματέας του στέλνει αμέσως στο γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου αντίγραφο του σχετικού πρακτικού.

'Αρθρο 1772.

Αν ο διαθέτης δεν είχε την τελευταία του κατοικία ή διαμονή στην περιφέρεια του πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου που δημοσίευσε τη διαθήκη, ο γραμματέας του δικαστηρίου στέλνει αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη, για να κατατεθεί στο αρχείο του πρωτοδικείου αυτού και να συνταχθεί σχετική πράξη, που την υπογράφουν ο εισαγγελέας και ο γραμματέας του δικαστηρίου που παραλαμβάνει το πρακτικό.

'Ομοιο αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης αποστέλλεται επίσης σε κάθε περίπτωση στο γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους.

'Αρθρο 1773.

Δημοσίευση από προξενική αρχή.

Προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει, μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη, αν εδρεύει σ' αυτήν πολυμελές προξενικό δικαστήριο, να τη δημοσιεύσει σε δημόσια συνεδρίαση του προξενικού αυτού δικαστηρίου, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 1769 έως 1771 και σε κάθε άλλη περίπτωση να τη δημοσιεύσει στο προξενικό γραφείο ενώπιον δύο μαρτύρων και του γραμματέα του προξενείου, αν υπάρχει, καθώς και να συντάξει πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη. Το πρακτικό υπογράφουν ο προϊστάμενος της προξενικής αρχής, ο γραμματέας και οι μάρτυρες. Στην ιδιόγραφη, μυστική ή έκτακτη διαθήκη το πρωτότυπο με το τυχόν περικάλυμμα, αφού θεωρηθούν από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1771, προσαρτώνται στο πρακτικό και φυλάγονται στα αρχεία του προξενείου.

Διπλό αντίγραφο του πρακτικού αποστέλλεται από την προξενική αρχή στο υπουργείο δικαιοσύνης και αυτό στέλνει το ένα αντίγραφο στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη, για να κατατεθεί στο αρχείο αυτού του πρωτοδικείου κατά το άρθρο 1772 και το άλλο αντίγραφο στο γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους.

'Αρθρο 1774.

Δημοσίευση ιδιόγραφης.

'Οποιος κατέχει ιδιόγραφη διαθήκη οφείλει χωρίς υπαίτια

καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη να την εμφανίσει για δημοσίευση στο πρωτοδικείο είτε της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη είτε της δικής του διαμονής. Η δημοσίευση γίνεται κατά το άρθρο 1771. Η διάταξη του άρθρου 1772 εφαρμόζεται και σ' αυτή την περίπτωση.

Άρθρο 1775.

Αν αυτός που κατέχει την ιδιόγραφη διαθήκη διαμένει στο εξωτερικό, μπορεί να την εμφανίσει για δημοσίευση και στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, οπότε εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1773.

Σχετικά με την παράδοση στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής της διαθήκης για δημοσίευση συντάσσεται πράξη, που την υπογράφουν αυτός που έλαβε και αυτός που παρέδωσε τη διαθήκη.

Άρθρο 1776.

Κήρυξη κύριας.

Αυτός που ζητεί να δημοσιευτεί ιδιόγραφη διαθήκη ενώπιον δικαστηρίου μπορεί κατά τη δημοσίευσή της να προσαγάγει τρεις μάρτυρες, οι οποίοι μαρτυρούν ενόρκως για τη γνησιότητα της γραφής ή της υπογραφής του διαθέτη. Το δικαστήριο αφού ακούσει τους μάρτυρες μπορεί κατά τη δημοσίευση της ιδιόγραφης διαθήκης να την κηρύξει επιπλέον κύρια.

Άρθρο 1777.

Ιδιόγραφη διαθήκη που δημοσιεύτηκε και κηρύχθηκε κύρια τεκμαίρεται γνήσια, αν επί πέντε χρόνια από τη δημοσίευσή της δεν αμφισβητήθηκε η γνησιότητά της σε δίκη ανάμεσα σε κάποιον απ' αυτούς που αντλούν δικαιώματα απ' αυτήν και κάποιον απ' αυτούς που βλάπτονται από την ύπαρξή της.

Άρθρο 1778.

Βιβλία δημοσιεύσεων.

Οι γραμματείς των πρωτοδικών και οι προξενικές αρχές τηρούν βιβλίο των διαθηκών που δημοσιεύονται και ο γραμματέας του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους τηρεί βιβλίο των διαθηκών που δημοσιεύονται από το πρωτοδικείο αυτό καθώς και από τα λοιπά πρωτοδικεία και τις προξενικές αρχές.

Άρθρο 1779.

Η μη τήρηση των διατάξεων των άρθρων 1769 έως 1778 δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Άρθρο 1780.

Τέλη δημοσίευσης.

Τα τέλη των πρακτικών και των λοιπών εγγράφων και αντιγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 1769 έως 1778 προκαταβάλλονται από το δημόσιο και εισπράττονται από την κληρονομία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Άρθρο 1781.

Διάταξη υπέρ αόριστου προσώπου.

Είναι άκυρη η διάταξη της διαθήκης υπέρ προσώπου τόσο αόριστου ώστε ο προσδιορισμός του να είναι αδύνατος.

Άρθρο 1782.

Διάταξη εξαιτίας απειλής ή δόλου.

Η διάταξη της διαθήκης είναι ακυρώσιμη, αν είναι προϊόν απειλής που ασκήθηκε παράνομα ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη.

Η διάταξη είναι επίσης ακυρώσιμη, αν είναι προϊόν απάτης, χωρίς την οποία ο διαθέτης δεν θα διατύπωνε τη διάταξη.

Άρθρο 1783.

Διάταξη από πλάνη.

Η διάταξη της διαθήκης είναι ακυρώσιμη, αν ο διαθέτης βρισκόταν σε πλάνη ως προς την ταυτότητα είτε του τιμωμένου που ήθελε είτε του αντικειμένου που ήθελε να αφήσει. Η εσφαλμένη ονομασία ή περιγραφή προσώπου ή αντικειμένου δεν παραβλάπτει το κύρος της διάταξης.

Άρθρο 1784.

Η διάταξη της διαθήκης είναι ακυρώσιμη, αν υπήρξε αποτέλεσμα πλάνης από αίτια που μνημονεύονται στη διαθήκη και ανάγονται στο παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον, χωρίς τα οποία ο διαθέτης δεν θα διατύπωνε τη διάταξη.

Άρθρο 1785.

Διάταξη υπέρ του συζύγου.

Η διάταξη σε διαθήκη του κληρονομουμένου υπέρ του συζύγου του, σε περίπτωση αμφιβολίας, είναι ακυρώσιμη, αν ο μεταξύ τους γάμος είναι άκυρος ή λύθηκε όσο ζούσε ο διαθέτης ή αν ο διαθέτης, έχοντας βάσιμο λόγο διαζυγίου είχε ασκήσει την αγωγή διαζυγίου κατά του συζύγου του'

Άρθρο 1786.

Παράλειψη μεριδούχου.

Η διαθήκη είναι ακυρώσιμη, αν ο διαθέτης παρέλειψε το μεριδούχο που υπήρχε κατά το θάνατό του και η ύπαρξή του κατά τη σύνταξη της διαθήκης δεν του ήταν γνωστή, ή που γεννήθηκε ή έγινε μεριδούχος μετά τη σύνταξή της. Η ακύρωση αποκλείεται, όταν αποδεικνύεται ότι ο διαθέτης θα προχωρούσε στη σύνταξη της διαθήκης και αν γνώριζε την πραγματική κατάσταση που υπήρχε ή επήλθε.

Άρθρο 1787.

Ποιος ζητεί την ακύρωση.

Την ακύρωση της διάταξης της διαθήκης στις περιπτώσεις των άρθρων 1782 έως 1785 μπορεί να ζητήσει μόνο εκείνος που ωφελείται άμεσα από την ακύρωσή της, και στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου μόνο ο μεριδούχος που παραλείφθηκε. Η διάταξη του άρθρου 145 δεν εφαρμόζεται στην ακύρωση διάταξης της διαθήκης.

Άρθρο 1788.

Παραγραφή.

Το δικαίωμα για ακύρωση διάταξης τελευταίας βούλησης παραγράφεται μετά δύο έτη από τη δημοσίευση της διαθήκης.

Άρθρο 1789.

Εξάρτηση διάταξης από τη γνώμη άλλου.

Ο διαθέτης δεν μπορεί να εξαρτήσει την ισχύ διάταξης τελευταίας βούλησης από τη γνώμη άλλου. Δεν μπορεί επίσης να αναθέσει σε άλλον τον προσδιορισμό είτε του τιμώμενου προσώπου είτε του πράγματος που καταλείπεται.

Άρθρο 1790.

Διάταξη υπέρ «συγγενών» κ.λπ.

Αν ο διαθέτης χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό μνημόνευσε στη διαθήκη τους «εξ αδιαθέτου» ή τους «νόμιμους» κληρονόμους του ή τους «συγγενείς» του, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι έχουν τιμηθεί εκείνοι που καλούνται εξ αδιαθέτου κατά το χρόνο της επαγωγής, κατά την αναλογία της μερίδας τους.

Άρθρο 1791.

Διάταξη υπέρ του κατιόντος.

Αν ο διαθέτης μνημόνευσε στη διαθήκη του τον κατιόντα του, σε περίπτωση αμφιβολίας, αν αυτός εκπέσει από οποιοδήποτε λόγο, τη θέση του παίρνουν οι δικοί του κατιόντες, εφόσον θα καλούνταν εξ αδιαθέτου.

'Αρθρο 1792.

Διάταξη για τους φτωχούς.

'Οσα καταλείπονται στους φτωχούς χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρείται ότι έχουν καταλειφθεί στο πτωχοκομείο του δήμου ή της κοινότητας, όπου ο διαθέτης είχε την τελευταία κατοικία ή διαμονή του. Αν δεν υπάρχει πτωχοκομείο, περιέρχονται σε άλλο αγαθοεργό κατάστημα που βρίσκεται εκεί. Αν ούτε τέτοιο κατάστημα υπάρχει, περιέρχονται στο ταμείο του δήμου ή της κοινότητας και ξοδεύονται για τους φτωχούς.

'Αρθρο 1793.

Αμφιβολία ως προς τον τιμώμενο.

Αν ο προσδιορισμός του τιμωμένου από το διαθέτη αρμόζει σε περισσότερα πρόσωπα και δεν μπορεί να εξακριβωθεί σε ποιο απ' αυτά απέβλεπε, θεωρείται ότι όλα αυτά τα πρόσωπα έχουν τιμηθεί κατά ίσα μέρη.

'Αρθρο 1794.

Αίρεση ακατάληπτη.

Οι ακατάληπτες αιρέσεις που έχουν προστεθεί σε διάταξη τελευταίας βούλησης θεωρούνται σαν να μην έχουν γραφεί.

'Αρθρο 1795.

Αίρεση αγαμίας.

Η αίρεση αγαμίας που προστίθεται σε διάταξη τελευταίας βούλησης, θεωρείται σαν να μην έχει γραφεί. Είναι όμως ισχυρή η αίρεση της χηρείας σε διάταξη του ενός συζύγου υπέρ του άλλου.

'Αρθρο 1796.

Διάταξη δελεαστική.

Η κατάλειψη με διάταξη τελευταίας βούλησης υπό την αίρεση της αμοιβαίας ελευθεριότητας σε διαθήκη από τον κληρονόμο ή τον κληροδόχο είναι άκυρη.

'Αρθρο 1797.

Αίρεση αναβλητική.

Η διάταξη διαθήκης που εξαρτάται από αναβλητική αίρεση, σε περίπτωση αμφιβολίας ισχύει μόνο αν ο τιμώμενος με τη διάταξη αυτή ζει όταν πληρωθεί η αίρεση.

'Αρθρο 1798.

Αίρεση που επιβάλλει παράλειψη.

Αν με διάταξη τελευταίας βούλησης έχει καταλειφθεί οτιδήποτε με την αίρεση ότι ο τιμώμενος θα παραλείψει κάτι ή θα εξακολουθήσει να κάνει κάτι μέσα σε απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι η διάταξη έχει τεθεί με διαλυτική αίρεση αντίθετου περιεχομένου.

'Αρθρο 1799.

Αίρεση που θεωρείται ότι έχει πληρωθεί.

Αν απαιτείται να συμπράξει τρίτος για να πληρωθεί η αίρεση με την οποία έχει γραφεί ο τιμώμενος, και ο τρίτος αρνείται να συμπράξει, η αίρεση, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρείται ότι έχει πληρωθεί.

'Αρθρο 1800.

Ιδιότητα του τιμωμένου.

Αν ο διαθέτης άφησε στον τιμώμενο ολόκληρη την περιουσία του ή ποσοστό της, ο τιμώμενος θεωρείται ότι έχει εγκατασταθεί ως κληρονόμος, ακόμη και αν δεν ονομάστηκε κληρονόμος.

Αν έχουν αφεθεί μόνο ειδικά αντικείμενα στον τιμώμενο, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται κληροδόχος, ακόμη και αν ονομάστηκε κληρονόμος.

'Αρθρο 1801.

Εγκατάσταση σε μέρος της κληρονομίας.

Αν έχει εγκατασταθεί ένας μόνο κληρονόμος και έχει περιοριστεί σε ποσοστό της κληρονομίας, ως προς το υπόλοιπο μέρος επέρχεται η εξ αδιαθέτου διαδοχή.

Το ίδιο ισχύει και όταν έχουν εγκατασταθεί περισσότεροι κληρονόμοι, καθένας από τους οποίους έχει περιοριστεί σε ποσοστό και τα ποσοστά δεν εξαντλούν τον κλήρο.

'Αρθρο 1802.

Αν, σύμφωνα με τη θέληση του διαθέτη, οι εγκατάστατοι γράφηκαν ως οι μόνοι κληρονόμοι και καθένας απ' αυτούς εγκαταστάθηκε σε ποσοστό και τα ποσοστά δεν εξαντλούν τον κλήρο, επέρχεται ανάλογη αύξηση των ποσοστών.

'Αρθρο 1803.

Εγκαταστάσεις που υπερβαίνουν τον κλήρο.

Αν καθένας από τους εγκαταστάτους γράφηκε σε ποσοστό και τα ποσοστά υπερβαίνουν τον κλήρο, επέρχεται ανάλογη μείωση των ποσοστών.

'Αρθρο 1804.

Εγκαταστάσεις αορίστως.

Αν εγκαταστάθηκαν περισσότεροι κληρονόμοι χωρίς προσδιορισμό των μερίδων, θεωρούνται όλοι εγκατάστατοι σε ίσα μέρη, εκτός από τις περιπτώσεις των άρθρων 1790 και 1791.

'Αρθρο 1805.

Εγκαταστάσεις με προσδιορισμό και χωρίς προσδιορισμό μερών.

Αν εγκαταστάθηκαν περισσότεροι κληρονόμοι από τους οποίους μερικοί σε ποσοστά και άλλοι χωρίς προσδιορισμό μερίδων, εκείνοι που έχουν αόριστα εγκατασταθεί παίρνουν ό,τι απομένει μετά την αφαίρεση των ποσοστών.

Αν τα ορισμένα ποσοστά εξαντλούν τον κλήρο, επέρχεται ανάλογη μείωσή τους, έτσι ώστε καθένας από εκείνους που έχουν γραφεί αορίστως να πάρει όση μερίδα πήρε εκείνος που εγκαταστάθηκε στο μικρότερο ποσοστό.

'Αρθρο 1806.

Εγκατάσταση σε κοινή μερίδα.

Αν ορισμένοι από τους περισσότερους εγκαταστάτους γράφηκαν σε ένα και το ίδιο ποσοστό (κοινή μερίδα) εφαρμόζονται αναλόγως στην κοινή αυτή μερίδα οι διατάξεις των άρθρων 1802 έως 1805.

'Αρθρο 1807.

Προσαύξηση.

Αν περισσότεροι εγκαταστάθηκαν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αποκλείεται η εξ αδιαθέτου διαδοχή και ένας απ' αυτούς εξέπεσε πριν από την επαγωγή ή μετά την επαγωγή, η μερίδα του προσαυξάνει στους λοιπούς, ανάλογα με τις μερίδες τους.

Αν μερικοί από τους εγκαταστάτους γράφηκαν σε κοινή μερίδα, η προσαύξηση επέρχεται κατά προτίμηση μεταξύ τους.

Αν με την εγκατάσταση έχει διατεθεί μέρος μόνο της κληρονομίας, και ως προς το υπόλοιπο επέρχεται η εξ αδιαθέτου διαδοχή, τότε μόνο γίνεται προσαύξηση μεταξύ των εγκαταστάτων όταν έχουν γραφεί σε κοινή μερίδα.

Ο διαθέτης μπορεί να αποκλείσει την προσαύξηση.

'Αρθρο 1808.

Η μερίδα που αποκτάται κατά προσαύξηση θεωρείται ως προς τις κληροδοσίες ή τον τρόπο που βαρύνουν εκείνον που απέκτησε ή εξέπεσε, καθώς και ως προς την υποχρέωση της συνεισφοράς, ως ιδιαίτερη μερίδα.

'Αρθρο 1809.

Υποκατάσταση κοινή.

Ο διαθέτης μπορεί να διορίσει υποκατάστατο κληρονόμο για την περίπτωση που ο εγκατάστατος εκπέσει είτε πριν από την επαγωγή είτε μετά την επαγωγή.

'Αρθρο 1810.

Ο υποκατάστατος σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι έχει ταχθεί τόσο για την περίπτωση που εκείνος που πρώτος καλείται δεν μπορεί να είναι κληρονόμος, όσο και για την περίπτωση που δεν θέλει να είναι κληρονόμος.

'Αρθρο 1811.

Υποκατάσταση αμοιβαία.

Αν οι εγκατάστατοι έχουν αμοιβαία υποκατασταθεί ή αν για τον έναν απ' αυτούς ορίστηκαν υποκατάστατοι οι λοιποί, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρούνται ότι έχουν υποκατασταθεί ανάλογα με τη μερίδα τους.

Αν οι εγκατάστατοι υποκαταστάθηκαν αμοιβαία, αλλά μερικοί απ' αυτούς γράφηκαν σε κοινή μερίδα, σε περίπτωση αμφιβολίας εκείνοι που έχουν έτσι γραφεί προηγούνται από τους λοιπούς ως υποκατάστατοι για τη μερίδα αυτή.

'Αρθρο 1812.

Υποκατάσταση και προσαύξηση.

Το δικαίωμα από την υποκατάσταση προηγείται από το δικαίωμα της προσαύξησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΞ ΑΔΙΑΘΕΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΗ

'Αρθρο 1813.

Πρώτη τάξη.

Ως κληρονόμοι εξ αδιαθέτου στην πρώτη τάξη καλούνται οι κατιόντες του κληρονομουμένου. Ο πλησιέστερος απ' αυτούς αποκλείει τον απώτερο της ίδιας ρίζας.

Στη θέση κατιόντος που δεν ζει κατά την επαγωγή υπεισέρχονται οι κατιόντες που μέσω αυτού συνδέονται με συγγένεια με τον κληρονομούμενο (διαδοχή κατά ρίζες).

Τα τέκνα κληρονομούν κατ' ισομοιρία.

'Αρθρο 1814.

Δεύτερη τάξη.

Στη δεύτερη τάξη καλούνται μαζί οι γονείς του κληρονομουμένου, οι αδελφοί, καθώς και τέκνα και έγγονοι αδελφών που έχουν πεθάνει πριν απ' αυτόν. Οι γονείς και οι αδελφοί κληρονομούν κατ' ισομοιρία και τα τέκνα ή οι έγγονοι αδελφών που έχουν πεθάνει πριν από τον κληρονομούμενο κληρονομούν κατά ρίζες. Τα τέκνα αδελφού του κληρονομουμένου που έχει πεθάνει πριν απ' αυτόν αποκλείουν τους εγγόνους της ίδιας ρίζας.

'Αρθρο 1815.

Ετεροθαλείς αδελφοί.

Ετεροθαλείς αδελφοί, αν συντρέχουν με γονείς ή με αμφιθαλείς ή με τέκνα ή εγγόνους αμφιθαλών αδελφών, παίρνουν το μισό της μερίδας που ανήκει στους αμφιθαλείς. Το μισό επίσης παίρνουν και τα τέκνα ή οι έγγονοι ετεροθαλών αδελφών που έχουν πεθάνει πριν από τον κληρονομούμενο.

'Αρθρο 1816.

Τρίτη τάξη.

Στην τρίτη τάξη καλούνται οι παππούδες και οι γιαγιάδες του κληρονομουμένου και από τους κατιόντες τους τα τέκνα και οι έγγονοι.

Αν κατά την επαγωγή ζουν οι παππούδες και οι γιαγιάδες και των δύο γραμμών, κληρονομούν μόνο αυτοί κατ' ισομοιρία. Αν κατά την επαγωγή δεν ζει ο παππούς ή η γιαγιά από την πατρική ή τη μητρική γραμμή, στη θέση εκείνου που έχει πεθάνει υπεισέρχονται τα τέκνα και οι εγγονοί του. Αν δεν υπάρχουν τέκνα και έγγονοι, η μερίδα αυτού που έχει πεθάνει περιέρχεται στον παππού ή τη γιαγιά, της ίδιας γραμμής καί, αν δεν υπάρχει, στα τέκνα και στους εγγόνους του. Αν κατά την επαγωγή δεν ζουν ο παππούς και η γιαγιά, είτε από την πατρική είτε από τη μητρική γραμμή και δεν υπάρχουν τέκνα και έγγονοι αυτών που έχουν πεθάνει, κληρονομούν μόνο ο παππούς ή η γιαγιά ή τα τέκνα και οι έγγονοί τους από την άλλη γραμμή.

Τα τέκνα κληρονομούν κατ' ισομοιρία και αποκλείουν τους εγγόνους της ίδιας ρίζας. Οι έγγονοι κληρονομούν κατά ρίζες.

'Αρθρο 1817.

Τέταρτη τάξη.

Στην τέταρτη τάξη καλούνται οι προπαππούδες και οι προγιαγιάδες του κληρονομουμένου.

Οι προπαππούδες και οι προγιαγιάδες που ζουν κατά το χρόνο της επαγωγής κληρονομούν κατ' ισομοιρία ανεξάρτητα αν ανήκουν στην ίδια ή σε διάφορες γραμμές.

'Αρθρο 1818.

Δικαίωμα από περισσότερες ρίζες.

'Οποιος στην περίπτωση της διαδοχής κατά ρίζες ανήκει σε περισσότερες ρίζες παίρνει τη μερίδα που ανήκει σε κάθε ρίζα. Κάθε μερίδα θεωρείται ιδιαίτερη κληρονομική μερίδα.

'Αρθρο 1819.

Διαδοχή τάξεων.

Δεν καλείται στην κληρονομία συγγενής, εφόσον υπάρχει άλλος συγγενής προηγούμενης τάξης που καλείται ως κληρονόμος.

'Αρθρο 1820.

Ο σύζυγος που επιζεί.

Εκείνος από τους συζύγους που επιζεί καλείται, ως κληρονόμος εξ αδιαθέτου, με τους συγγενείς της πρώτης τάξης στο τέταρτο και με τους συγγενείς των άλλων τάξεων στο μισό της κληρονομίας. Επιπλέον παίρνει ως εξαίρετο, ανεξάρτητα από την τάξη με την οποία καλείται, τα έπιπλα, σκεύη, ενδύματα και άλλα τέτοια οικιακά αντικείμενα που τα χρησιμοποιούσαν είτε μόνος εκείνος που επιζεί είτε και οι δύο σύζυγοι. Αν όμως υπάρχουν τέκνα του συζύγου που πέθανε, λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες και αυτών, εφόσον το επιβάλλουν οι ειδικές περιστάσεις για λόγους επιείκειας.

'Αρθρο 1821.

Πέμπτη τάξη.

Αν δεν υπάρχουν συγγενείς της πρώτης, της δεύτερης, της τρίτης και της τέταρτης τάξης, ο σύζυγος που επιζεί καλείται ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος σε ολόκληρη την κληρονομία.

'Αρθρο 1822.

Αποκλεισμός συζύγου.

Το κληρονομικό δικαίωμα, καθώς και το δικαίωμα στο εξαίρετο του συζύγου που επιζεί αποκλείονται, αν ο κληρονομούμενος, έχοντας βάσιμο λόγο διαζυγίου, είχε ασκήσει την αγωγή διαζυγίου κατά του συζύγου του.

'Αρθρο 1823.

Προσαύξηση.

Αν ο εξ αδιαθέτου κληρονόμος εξέπεσε πριν από την επαγωγή ή μετά την επαγωγή και από την αιτία αυτή αυξήθηκε η μερίδα άλλου εξ αδιαθέτου κληρονόμου, το μέρος κατά το οποίο επήλθε η αύξηση αυτή θεωρείται

ιδιαίτερη κληρονομική μερίδα ως προς τις κληροδοσίες ή τον τρόπο που βαρύνουν τον κληρονόμο αυτόν ή εκείνον που εξέπεσε, καθώς και ως προς την υποχρέωση της συνεισφοράς.

Άρθρο 1824.

Έκτη τάξη.

Αν κατά την επαγωγή της κληρονομίας δεν υπάρχει ούτε συγγενής από εκείνους που καλούνται κατά το νόμο, ούτε σύζυγος του κληρονομουμένου, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος καλείται το δημόσιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΝΟΜΙΜΗ ΜΟΙΡΑ

Άρθρο 1825.

Ποσοστό.

Οι κατιόντες και οι γονείς του κληρονομουμένου, καθώς και ο σύζυγος που επιζεί, οι οποίοι θα είχαν κληθεί ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι, έχουν δικαίωμα νόμιμης μοίρας στην κληρονομία. Η νόμιμη μοίρα είναι το μισό της εξ αδιαθέτου μερίδας.

Ο μεριδούχος κατά το ποσοστό αυτό μετέχει ως κληρονόμος.

Άρθρο 1826.

Διαδοχή ή προσαύξηση στη νόμιμη μοίρα.

Αν κάποιος μεριδούχος ολικά ή μερικά αποκληρώθηκε νόμιμα ή παραιτήθηκε από το δικαίωμα της νόμιμης μοίρας ή λόγω αναξιότητας εξέπεσε, το δικαίωμα της νόμιμης μοίρας ασκούν οι μεριδούχοι που έρχονται στη θέση του κατά τη σειρά της εξ αδιαθέτου διαδοχής.

Άρθρο 1827.

Συμπλήρωση της νόμιμης μοίρας.

Αν στο μεριδούχο έχει καταλειφθεί λιγότερο από τη νόμιμη μοίρα, το δικαίωμά του υπάρχει για το μέρος που λείπει.

Άρθρο 1828.

Κληροδοσία στο μεριδούχο.

Αν στο μεριδούχο καταλείφθηκε κληροδοσία, μπορεί να την αποποιηθεί και να ασκήσει ολόκληρο το δικαίωμά του στη νόμιμη μοίρα. Αν δεν αποποιηθεί την κληροδοσία, ασκεί το δικαίωμα της νόμιμης μοίρας για το μέρος που λείπει.

Εκείνος που βαρύνεται με την κληροδοσία δικαιούται να τάξει στο μεριδούχο εύλογη προθεσμία για να την αποποιηθεί. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, το δικαίωμα αποποίησης χάνεται.

Άρθρο 1829.

Περιορισμοί της νόμιμης μοίρας.

Κάθε περιορισμός του μεριδούχου από τη διαθήκη, όσο βαρύνει τη νόμιμη μοίρα, θεωρείται σαν να μην έχει γραφεί.

Άρθρο 1830.

Προσδιορισμός μερίδας.

Για τον προσδιορισμό της εξ αδιαθέτου μερίδας με βάση την οποία οφείλεται η νόμιμη μοίρα, συναριθμούνται όσοι έχουν αποκληρωθεί με τη διαθήκη, όσοι έχουν αποποιηθεί την κληρονομία και όσοι έχουν κηρυχθεί ανάξιοι να κληρονομήσουν.

Άρθρο 1831.

Προσδιορισμός της κληρονομίας.

Ο υπολογισμός της νόμιμης μοίρας γίνεται με βάση την κατάσταση και την αξία της κληρονομίας κατά το χρόνο του θανάτου του κληρονομουμένου, αφού αφαιρεθούν τα χρέη και οι δαπάνες της κηδείας του και της απογραφής της κληρονομίας.

Στην κληρονομία προσθέτονται, με την αξία που είχαν κατά το χρόνο της παροχής, οτιδήποτε ο κληρονομούμενος παραχώρησε, όσο ζούσε, χωρίς αντάλλαγμα σε μεριδούχο είτε με δωρεά είτε με άλλο τρόπο και επίσης οποιαδήποτε δωρεά που ο κληρονομούμενος έκανε στα τελευταία δέκα χρόνια πριν από το θάνατό του, εκτός αν την επέβαλαν λόγοι ευπρέπειας ή ιδιαίτερο ηθικό καθήκον.

Για τον υπολογισμό της νόμιμης μοίρας των γονέων δεν συνυπολογίζεται ό,τι περιέρχεται ως εξαίρετο, σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 1820, στο σύζυγο που επιζεί.

Άρθρο 1832.

Αποτίμηση της κληρονομίας.

Η αξία της κληρονομίας, εφόσον είναι αναγκαίο, βρίσκεται με εκτίμηση. Η εκτίμηση από τον κληρονομούμενο δεν είναι υποχρεωτική.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις της κληρονομίας που εξαρτώνται από αναβλητική αίρεση δεν υπολογίζονται κατά την εκτίμηση, και όσα εξαρτώνται από διαλυτική αίρεση υπολογίζονται χωρίς την αίρεση. Αν η αίρεση πληρωθεί, γίνεται η εξίσωση που αρμόζει προς την κατάσταση που άλλαξε.

Για αβέβαια ή επισφαλή δικαιώματα, καθώς και για αμφίβολες υποχρεώσεις της κληρονομίας, ισχύει ό,τι και γι' αυτά που εξαρτώνται από αναβλητική αίρεση.

Άρθρο 1833.

Τι καταλογίζεται στη νόμιμη μοίρα.

Στη νόμιμη μοίρα καταλογίζονται οι παροχές σε μεριδούχο, με την αξία που είχαν όταν έγιναν, εφόσον προσθέτονται στην κληρονομία σύμφωνα με το άρθρο 1831, εκτός αν ο κληρονομούμενος όρισε διαφορετικά όταν έδωσε την παροχή.

Ο καταλογισμός γίνεται και αν στη θέση του κατιόντος που έλαβε την παροχή, υπεισέρχεται ως μεριδούχος άλλος κατιών.

Άρθρο 1834.

Υπολογισμός σε περίπτωση συνεισφοράς.

Αν, εφόσον υπάρχουν περισσότεροι κατιόντες, συντρέχει στην εξ αδιαθέτου διαδοχή περίπτωση συνεισφοράς, η νόμιμη μοίρα για τον κάθε κατιόντα προσδιορίζεται με βάση την εξ αδιαθέτου μερίδα, που θα περιερχόταν σ' αυτόν, με συνυπολογισμό και της συνεισφοράς. Ο διαθέτης δεν μπορεί να αποκλείσει τον τρόπο αυτόν υπολογισμού για οποιαδήποτε παροχή του άρθρου 1895, ώστε να ζημιωθεί ο μεριδούχος.

Η παροχή που λαμβάνεται υπόψη κατά την προηγούμενη παράγραφο, όταν πρέπει και να καταλογιστεί στη νόμιμη μοίρα σύμφωνα με το άρθρο 1833, καταλογίζεται σ' αυτήν για τη μισή της μόνο αξία.

Άρθρο 1835.

Μέμψη άστοργης δωρεάς.

Κάθε δωρεά εν ζωή του κληρονομουμένου, η οποία κατά το άρθρο 1831 υπολογίζεται στην κληρονομία, μπορεί να ανατραπεί εφόσον η κληρονομία που υπάρχει κατά το χρόνο του θανάτου του κληρονομουμένου δεν επαρκεί για να καλύψει τη νόμιμη μοίρα.

Αν έγιναν διαδοχικές δωρεές, η προηγούμενη είναι δυνατόν να προσβληθεί εφόσον δεν επαρκεί η ανατροπή της μεταγενέστερης.

Άρθρο 1836.

Την αγωγή ασκούν ο μεριδούχος ή οι διάδοχοί του μόνο κατά του δωρεοδόχου ή των κληρονόμων του, για να ανατραπεί η δωρεά κατά το μέρος που λείπει από τη νόμιμη μοίρα. Ο δωρεοδόχος μπορεί να αποφύγει την ανατροπή καταβάλλοντας το ισάξιο εκείνου που λείπει.

Η αγωγή παραγράφεται δύο χρόνια μετά το θάνατο του κληρονομουμένου.

'Αρθρο 1837.

Ο δωρεοδόχος ή οι κληρονόμοι του κατά το μέρος που επήλθε ανατροπή της δωρεάς ενέχονται και για τους καρπούς, από το χρόνο του θανάτου του κληρονομουμένου.

'Αρθρο 1838.

Αν ο δωρεοδόχος είναι μεριδούχος, η ανατροπή της δωρεάς χωρεί μόνο για ό,τι έλαβε επιπλέον της νόμιμης μοίρας που του αναλογεί.

'Αρθρο 1839.

Αποκλήρωση.

Ο διαθέτης μπορεί για ορισμένους λόγους, που αναφέρονται στο νόμο, να στερήσει το μεριδούχο από τη νόμιμη μοίρα (αποκλήρωση). Η αποκλήρωση γίνεται με διάταξη τελευταίας βούλησης.

'Αρθρο 1840.

Λόγοι υπέρ του ανιόντος.

Ο διαθέτης μπορεί να αποκληρώσει τον κατιόντα αν αυτός: 1. επιβουλεύθηκε τη ζωή του διαθέτη, του συζύγου ή άλλου κατιόντος του διαθέτη· 2. προκάλεσε με πρόθεση σωματικές κακώσεις στο διαθέτη ή στο σύζυγό του, από τον οποίο κατάγεται ο κατιών· 3. έγινε ένοχος κακουργήματος ή σοβαρού πλημμελήματος με πρόθεση, κατά του διαθέτη ή του συζύγου του· 4. αθέτησε κακόβουλα την υποχρέωση που είχε από το νόμο να διατρέφει το διαθέτη· 5. ζει βίο άτιμο ή ανήθικο, παρά τη θέληση του διαθέτη. Η αποκλήρωση για το λόγο αυτό είναι άκυρη, αν ο κατιών κατά το θάνατο του διαθέτη είχε οριστικά εγκαταλείψει τον άτιμο ή ανήθικο βίο.

'Αρθρο 1841.

Λόγοι υπέρ του κατιόντος.

Ο διαθέτης μπορεί να αποκληρώσει το γονέα του αν συντρέχει ένας από τους λόγους αποκλήρωσης που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο αριθ. 1, 3 και 4.

'Αρθρο 1842.

Λόγος υπέρ του συζύγου.

Ο διαθέτης μπορεί να αποκληρώσει το σύζυγό του, αν κατά το χρόνο του θανάτου είχε δικαίωμα να ασκήσει αγωγή διαζυγίου για βάσιμο λόγο αναγόμενο σε υπαιτιότητα του συζύγου του.

'Αρθρο 1843.

Πότε πρέπει να υπάρχει ο λόγος.

Ο λόγος της αποκλήρωσης πρέπει να υπάρχει κατά το χρόνο που συντάσσεται η διαθήκη και να αναφέρεται σ' αυτήν.

Εκείνος που επικαλείται την αποκλήρωση οφείλει να αποδείξει το λόγο της.

'Αρθρο 1844.

Συγγνώμη του λόγου.

Το δικαίωμα της αποκλήρωσης αποσβήνεται με συγγνώμη. Η συγγνώμη που επέρχεται μετά τη διάταξη της αποκλήρωσης καθιστά την αποκλήρωση ανίσχυρη.

'Αρθρο 1845.

Αποκλήρωση για λόγους πρόνοιας.

Αν ο μεριδούχος κατιών ζει βίο άσωτο ή είναι καταχρεωμένος, ο διαθέτης μπορεί είτε να διατάξει με τη διαθήκη να περιέλθει η νόμιμη μοίρα του στους κατιόντες του μεριδούχου κατ' αναλογία προς τις εξ αδιαθέτου μερίδες τους, είτε να ορίσει εκτελεστή για να τη διοικεί είτε και τα δύο.

Στη διαθήκη πρέπει να αναφέρεται ο λόγος και να λαμβάνεται πρόνοια για τη συντήρηση του μεριδούχου. Εκείνος που επικαλείται τη διάταξη της διαθήκης οφείλει να αποδείξει το λόγο της.

Η διάταξη δεν ισχύει, αν κατά το θάνατο του διαθέτη έπαψε να υπάρχει ο λόγος της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

'Αρθρο 1846.

Αυτοδίκαιη κτήση.

Ο κληρονόμος αποκτά αυτοδικαίως την κληρονομία μόλις γίνει η επαγωγή, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 1198.

'Αρθρο 1847.

Αποποίηση.

Ο κληρονόμος μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών που αρχίζει από τότε που έμαθε την επαγωγή και το λόγο της. Στην επαγωγή από διαθήκη η προθεσμία δεν αρχίζει πριν από τη δημοσίευση της διαθήκης.

Αν ο κληρονομούμενος είχε την τελευταία κατοικία του στο εξωτερικό ή αν ο κληρονόμος έμαθε την επαγωγή όταν διέμενε στο εξωτερικό, η προθεσμία είναι ενός έτους.

Η προθεσμία αναστέλλεται από τους ίδιους λόγους που αναστέλλεται και η παραγραφή.

'Αρθρο 1848.

Δήλωση αποποίησης.

Η αποποίηση γίνεται με δήλωση στο γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας. Για αποποίηση που γίνεται με αντιπρόσωπο απαιτείται ειδική πληρεξουσιότητα με συμβολαιογραφικό έγγραφο.

Το δημόσιο δεν μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία που του έχει επαχθεί εξ αδιαθέτου.

'Αρθρο 1849.

Η αποποίηση είναι άκυρη αν ο κληρονόμος έχει ρητά ή σιωπηρά δηλώσει ότι αποδέχεται την κληρονομία. Από τη σύνταξη απογραφής της κληρονομίας και μόνο δεν συνάγεται τέτοια δήλωση.

'Αρθρο 1850.

Η αποποίηση είναι άκυρη, αν γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας για αποποίηση. Αν περάσει η προθεσμία, η κληρονομία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή.

'Αρθρο 1851.

Αποποίηση χωρίς επαγωγή.

Η αποδοχή ή η αποποίηση της κληρονομίας είναι άκυρη, αν έγινε πριν από την επαγωγή ή από πλάνη ως προς το λόγο της επαγωγής. Επίσης είναι άκυρη, αν έγινε υπό αίρεση ή προθεσμία ή για μέρος της κληρονομίας.

'Αρθρο 1852.

Αποποίηση και αποδοχή από άλλο λόγο.

Εκείνος που αποποιήθηκε την κληρονομία που του έχει επαχθεί από διαθήκη μπορεί να την αποδεχτεί, αν ύστερα του επαχθεί εξ αδιαθέτου.

'Αρθρο 1853.

Περισσότερες μερίδες.

Αν ο κληρονόμος καλείται σε περισσότερες μερίδες από τον ίδιο ή από διάφορους λόγους, μπορεί να αποδεχτεί ή να αποποιηθεί κάθε μια απ' αυτές χωριστά, εκτός αν ο διαθέτης διέταξε διαφορετικά.

'Αρθρο 1854.

Οι κληρονόμοι του κληρονόμου.

Το δικαίωμα για αποποίηση της κληρονομίας μεταβαίνει στους κληρονόμους του κληρονόμου.

Άρθρο 1855.

Αν πεθάνει ο κληρονόμος πριν από την παρέλευση της προθεσμίας για αποποίηση, η προθεσμία αυτή δεν λήγει πριν από την παρέλευση της προθεσμίας για αποποίηση που τάσσεται για την κληρονομία του κληρονόμου.

Αν υπάρχουν περισσότεροι κληρονόμοι του κληρονόμου, ο καθένας μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία κατά το μέρος που αντιστοιχεί στη μερίδα του.

Άρθρο 1856.

Συνέπειες της αποποίησης.

Αν ο κληρονόμος αποποιηθεί την κληρονομία, η επαγωγή προς εκείνον που αποποιήθηκε θεωρείται ότι δεν έγινε. Η κληρονομία επάγεται σ' εκείνον που θα είχε κληθεί, αν εκείνος που αποποιήθηκε δεν ζούσε κατά το θάνατο του κληρονομουμένου. Η επαγωγή θεωρείται ότι έγινε κατά το θάνατο του κληρονομουμένου.

Άρθρο 1857.

Αμετάκλητο της αποποίησης.

Η αποδοχή ή η αποποίηση της κληρονομίας είναι αμετάκλητη.

Η αποδοχή ή η αποποίηση που οφείλεται σε πλάνη ή απειλή ή απάτη κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δικαιοπραξίες· η αγωγή για την ακύρωσή τους παραγράφεται μετά ένα εξάμηνο.

Η πλάνη σχετικά με το ενεργητικό ή το παθητικό της κληρονομίας δεν θεωρείται ουσιώδης.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και σε αποδοχή που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση.

Άρθρο 1858.

Αγωγές κατά της κληρονομίας.

Όσο ο κληρονόμος έχει το δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομία δεν μπορεί να ασκηθεί δικαστικώς εναντίον του αξίωση που στρέφεται κατά της κληρονομίας, εκτός αν έχει διοριστεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας.

Άρθρο 1859.

Η διαχείριση πριν από την αποποίηση.

Διαχειριστική πράξη που έγινε από εκείνον που αποποιήθηκε, πριν από την αποποίηση της κληρονομίας, κρίνεται απέναντι στον κληρονόμο κατά τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων.

Η διάθεση αντικειμένου πριν από την αποποίηση της κληρονομίας, από εκείνον που αποποιήθηκε, εφόσον δεν μπορούσε χωρίς ζημία της κληρονομίας να αναβληθεί, καθώς και η μονομερής δικαιοπραξία τρίτου προς αυτόν ως κληρονόμο, παραμένουν ισχυρές και μετά την αποποίηση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΞΙΟΤΗΤΑ

Άρθρο 1860.

Λόγοι.

Ανάξιος να κληρονομήσει είναι: 1. εκείνος που από πρόθεση θανάτωσε ή αποπειράθηκε να θανατώσει τον κληρονομούμενο, τα τέκνα, τους γονείς ή το σύζυγο του κληρονομουμένου· 2. εκείνος που καταδικάστηκε για ψευδή καταμήνυση του κληρονομουμένου για κακούργημα· 3. εκείνος που από πρόθεση εμπόδισε παράνομα τον κληρονομούμενο να συντάξει ή να ανακαλέσει διαθήκη· 4. εκείνος που με απάτη παρακίνησε ή παράνομα ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη με απειλή ανάγκασε τον κληρονομούμενο να συντάξει ή να αλλάξει διαθήκη· 5. εκείνος που αλλοίωσε ή εξαφάνισε τη διαθήκη του κληρονομουμένου.

Άρθρο 1861.

Συγγνώμη.

Η αναξιότητα εκλείπει, αν ο κληρονομούμενος με δημόσιο έγγραφο ή με διαθήκη συγχώρησε τον ανάξιο.

Άρθρο 1862.

Κήρυξη της αναξιότητας.

Η αναξιότητα κηρύσσεται με δικαστική απόφαση· τη σχετική αγωγή έχει δικαίωμα να εγείρει όποιος έχει έννομο συμφέρον από τον παραμερισμό του ανάξιου είτε μόνο αυτού του ίδιου είτε και άλλου που καλείται ύστερα απ' αυτόν.

Η αγωγή παραγράφεται δύο χρόνια μετά την επαγωγή της κληρονομίας στον ανάξιο· αν πρόκειται για ανάξιο καταπιστευματοδόχο, η παραγραφή αρχίζει από την επαγωγή στον κληρονόμο.

Άρθρο 1863.

Συνέπειες.

Άμα γίνει τελεσίδικη η απόφαση που κηρύσσει την αναξιότητα, η επαγωγή προς τον ανάξιο θεωρείται σαν να μην έχει γίνει. Η κληρονομία επάγεται σ' εκείνον που θα είχε σειρά να κληθεί, αν ο ανάξιος δεν ζούσε κατά την επαγωγή. Η επαγωγή θεωρείται ότι έγινε κατά το θάνατο του κληρονομουμένου.

Άρθρο 1864.

Οι διατάξεις για την αναξιότητα εφαρμόζονται και ως προς το μεριδούχο, καθώς επίσης και ως προς τον κληροδόχο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ

ΣΧΟΛΑΖΟΥΣΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Άρθρο 1865.

Περιπτώσεις.

Αν ο κληρονόμος είναι άγνωστος ή δεν είναι βέβαιο αν αποδέχτηκε την κληρονομία, το δικαστήριο της κληρονομίας ύστερα από αίτηση εκείνου που έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως διορίζει κηδεμόνα της κληρονομίας. Σε κατεπείγουσες περιστάσεις ο εισαγγελέας πρωτοδικών διορίζει προσωρινό κηδεμόνα. Αυτός οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση να προκαλέσει το διορισμό οριστικού κηδεμόνα από το δικαστήριο.

Άρθρο 1866.

Εξουσία του κηδεμόνα.

Ο κηδεμόνας αντιπροσωπεύει τον κληρονόμο και διαχειρίζεται την κληρονομία, έχοντας την υποχρέωση να ενεργήσει τη σφράγιση και την απογραφή της και να λάβει κάθε συντηρητικό μέτρο καθώς και να εισπράξει τις απαιτήσεις και να καταθέσει έντοκα τα χρήματα σε ασφαλή τράπεζα. Χωρίς άδεια του δικαστηρίου της κληρονομίας δεν μπορεί να εκποιεί αντικείμενά της, να συνάπτει δάνεια και συμβιβασμούς ούτε να εκμισθώνει κινητά ή ακίνητα της κληρονομίας πέρα από μια διετία.

Άρθρο 1867.

Μητέρα κληρονόμου που κυοφορείται.

Αν ο κληρονόμος κυοφορείται κατά το θάνατο του κληρονομουμένου, η μητέρα, αν δεν μπορεί να διαθρέψει τον εαυτό της, μπορεί να απαιτήσει ανάλογη διατροφή από την κληρονομική μερίδα του κυοφορουμένου, έως τον τοκετό. Για να καθοριστεί η κληρονομική μερίδα θεωρείται ότι θα γεννηθεί ένα μόνο τέκνο.

Άρθρο 1868.

Όταν δεν βρίσκεται κληρονόμος.

Αν δεν βρεθεί κληρονόμος μέσα σε προθεσμία ανάλογη προς τις περιστάσεις, το δικαστήριο της κληρονομίας βεβαιώνει ότι δεν υπάρχει άλλος κληρονόμος, εκτός από το

δημόσιο. Η βεβαίωση δημιουργεί τεκμήριο ότι το δημόσιο είναι εξ αδιαθέτου κληρονόμος.

Άρθρο 1869.

Το δικαστήριο πριν από τη βεβαίωση διατάζει να δημοσιευτεί πρόσκληση, για να αναγγελθούν εκείνοι που αξιώνουν κληρονομικό δικαίωμα, και καθορίζει συνάμα τα σχετικά με τη δημοσίευση και την προθεσμία της αναγγελίας. Αν οι δαπάνες της δημόσιας πρόσκλησης είναι δυσανάλογα μεγάλες σε σχέση με την κληρονομία, μπορεί αντί για δημοσίευση να γίνει ειδική πρόσκληση προς τους πιθανούς κληρονόμους.

Αν μέσα στην ορισμένη προθεσμία δεν αναγγέλθηκε κληρονόμος ή το δικαίωμα εκείνου που εμπρόθεσμα αναγγέλθηκε κριθεί ανυπόστατο, το δικαστήριο προχωρεί στη βεβαίωση που αναφέρεται στο προηγούμενο άρθρο.

Άρθρο 1870.

Πριν από τη δικαστική βεβαίωση ότι δεν υπάρχει άλλος κληρονόμος, δεν μπορεί να ασκηθεί δικαίωμα από το δημόσιο ή κατά του δημοσίου ως εξ αδιαθέτου κληρονόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ
ΑΓΩΓΗ ΠΕΡΙ ΚΛΗΡΟΥ

Άρθρο 1871.

Εναγόμενος.

Ο κληρονόμος έχει δικαίωμα να απαιτήσει από εκείνον που κατακρατεί ως κληρονόμος αντικείμενα της κληρονομίας (νομέα της κληρονομίας) την αναγνώριση του κληρονομικού δικαιώματος και την απόδοση της κληρονομίας ή κάποιου αντικειμένου από αυτήν.

Άρθρο 1872.

Αντικείμενο.

Ως αντικείμενα της κληρονομίας κατά το προηγούμενο άρθρο θεωρούνται επίσης και: 1. εκείνα στα οποία ο κληρονομούμενος κατά το χρόνο του θανάτου του είχε δικαίωμα νομής ή κατοχής, ακόμη και αν είχε αποβληθεί όταν ζούσε· 2. καθετί που ο νομέας κληρονομίας αποκτά με δικαιοπραξία χρησιμοποιώντας κληρονομιαία μέσα. Όταν ο κληρονόμος λάβει εκείνο που προέρχεται από τέτοια δικαιοπραξία, η δικαιοπραξία αυτή, αν ήταν ανίσχυρη, κυρώνεται.

Άρθρο 1873.

Μη αυτούσια απόδοση.

Εφόσον ο νομέας της κληρονομίας δεν είναι σε θέση να αποδώσει αυτουσίως, ευθύνεται κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

Άρθρο 1874.

Καλόπιστος νομέας. Ωφελήματα.

Ο καλόπιστος νομέας της κληρονομίας έχει υποχρέωση να αποδώσει τα ωφελήματα που εξήγαγε πριν από την επίδοση της αγωγής και κάθε άλλη επαύξηση των κληρονομιαίων, αλλά μόνο στο μέτρο που έγινε απ' αυτά πλουσιότερος. Η υποχρέωση εκτείνεται και στους καρπούς που ο νομέας απέκτησε κατά κυριότητα.

Άρθρο 1875.

Δαπάνες.

Ο καλόπιστος νομέας της κληρονομίας έχει δικαίωμα να απαιτήσει κάθε δαπάνη που έγινε υπέρ της κληρονομίας ή υπέρ των κληρονομιαίων αντικειμένων, εφόσον η δαπάνη αυτή δεν καλύπτεται κατά τον υπολογισμό του αδικαιολόγητου πλουτισμού σύμφωνα με το άρθρο 1873. Στις δαπάνες ανήκει και οτιδήποτε ο νομέας κατέβαλε για να αποσβέσει βάρη ή χρέη της κληρονομίας.

Ο νομέας, για την απαίτηση των δαπανών, έχει δικαίωμα να αντιτάξει επίσχεση των κληρονομιαίων ενσωμάτων.

Άρθρο 1876.

Επίδοση της αγωγής.

Αν μετά την επίδοση της αγωγής τα κληρονομιαία χειροτέρεψαν ή καταστράφηκαν ή από άλλο λόγο δεν μπορούν να αποδοθούν, ο καλόπιστος νομέας της κληρονομίας ευθύνεται κατά τις διατάξεις που ρυθμίζουν την ευθύνη του νομέα πράγματος μετά την επίδοση της διεκδικητικής αγωγής.

Το ίδιο ισχύει και για τα μετά την επίδοση της αγωγής ωφελήματα που ο εναγόμενος εξήγαγε, ή για την επαύξηση των κληρονομιαίων ενσωμάτων, καθώς επίσης και για τις απαιτήσεις του νομέα από δαπάνες που έγιναν μετά την επίδοση της αγωγής.

Άρθρο 1877.

Κακόπιστος νομέας.

Αν ο νομέας της κληρονομίας ήταν κακόπιστος όταν απέκτησε τη νομή ή αργότερα έμαθε ότι δεν είναι κληρονόμος, ευθύνεται από το χρόνο αυτό κατά τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

Δεν αποκλείεται και περαιτέρω ευθύνη του από υπερημερία.

Άρθρο 1878.

Αν ο νομέας της κληρονομίας απέκτησε τη νομή κάποιου αντικειμένου της με κολάσιμη πράξη, ευθύνεται κατά τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες.

Άρθρο 1879.

Χρησικτησία κατά κληρονόμου.

Εφόσον δεν έχει παραγραφεί η αγωγή περί κλήρου, ο νομέας της κληρονομίας δεν μπορεί να επικαλεστεί κατά του κληρονόμου τη χρησικτησία πράγματος που το νέμεται σαν να ανήκει στην κληρονομία.

Άρθρο 1880.

Υποχρέωση παροχής πληροφοριών.

Ο νομέας της κληρονομίας έχει υποχρέωση να δώσει στον κληρονόμο πληροφορίες για την κατάσταση της κληρονομίας, καθώς και για την τύχη των αντικειμένων της. Την ίδια υποχρέωση έχει και: 1. όποιος, χωρίς να είναι νομέας της κληρονομίας, παίρνει απ' αυτήν ένα πράγμα στη νομή του πριν καταλάβει τη νομή ο κληρονόμος· 2. όποιος κατά το θάνατο του κληρονομουμένου βρισκόταν μ' αυτόν σε οικιακή κοινωνία.

Άρθρο 1881.

Έγερση ειδικής αγωγής.

Ο νομέας της κληρονομίας ευθύνεται κατά τις διατάξεις της αγωγής περί κλήρου, και αν ακόμη ο κληρονόμος εγείρει εναντίον του τις αρμόζουσες ειδικές αγωγές για τα αντικείμενα της κληρονομίας.

Άρθρο 1882.

Εκείνος που αποκτά από το νομέα.

Έναντι του κληρονόμου νομέας της κληρονομίας θεωρείται επίσης και όποιος αποκτά με σύμβαση την κληρονομία από το νομέα της.

Άρθρο 1883.

Σε περίπτωση αφάντου.

Αν εμφανιστεί εκείνος που κηρύχθηκε άφαντος, μπορεί να απαιτήσει την απόδοση της περιουσίας του κατά τις διατάξεις της αγωγής περί κλήρου.

Όσο ζει ακόμη εκείνος που κηρύχθηκε άφαντος, η παραγραφή της απαίτησής του δεν λήγει πριν μάθει ότι κηρύχθηκε άφαντος και περάσει από τότε ένα έτος.

Το ίδιο ισχύει και αν από πλάνη κάποιος κρίθηκε ότι πέθανε, χωρίς να έχει κηρυχθεί άφαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ
ΣΧΕΣΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ

'Αρθρο 1884.

Κοινωνία.

Αν οι κληρονόμοι είναι περισσότεροι, η κληρονομία γίνεται κοινή κατά το λόγο της μερίδας του καθενός. Αν δεν ορίζει διαφορετικά ο νόμος, στην κοινωνία μεταξύ των συγκληρονόμων εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις για την κοινωνία.

'Αρθρο 1885.

Μερισμός απαιτήσεων και χρεών.

Οι απαιτήσεις και τα χρέη της κληρονομίας διαιρούνται αυτοδικαίως μεταξύ των συγκληρονόμων ανάλογα με τη μερίδα του καθενός.

'Αρθρο 1886.

Διάθεση μερίδας.

Κάθε συγκληρονόμος μπορεί να διαθέσει τη μερίδα του στην κληρονομία ή σε κάθε αντικείμενό της.

'Αρθρο 1887.

Διανομή.

Κάθε συγκληρονόμος έχει δικαίωμα οποτεδήποτε να ζητήσει τη διανομή της κληρονομίας. Ο διαθέτης δεν μπορεί να απαγορεύσει τη διανομή για χρονικό διάστημα μακρότερο από δέκα χρόνια από το θάνατό του.

'Αρθρο 1888.

Κάθε συγκληρονόμος μπορεί να ζητήσει αυτούσια τη μερίδα του στα κινητά και τα ακίνητα της κληρονομίας.

Έγγραφα που αφορούν τις προσωπικές σχέσεις του κληρονομουμένου ή της οικογένειάς του ή ολόκληρη την κληρονομία παραμένουν κοινά και παραδίδονται για φύλαξη σε ένα συγκληρονόμο που ορίζεται από το δικαστήριο της διανομής.

'Αρθρο 1889.

Ρύθμιση ως προς την οικογενειακή στέγη.

Αν υπάρχει στην κληρονομία που πρέπει να διανεμηθεί, ακίνητο που χρησίμευε όσο ζούσε ο κληρονομούμενος ως ο κύριος τόπος διαμονής του ίδιου και του συζύγου του που επιζεί, το δικαστήριο μπορεί, κατά τη διανομή της κληρονομίας, ύστερα από αίτηση του τελευταίου, εκτιμώντας τις ειδικές περιστάσεις, να επιδικάσει την κυριότητα του ακινήτου αποκλειστικά σ' αυτόν. Αν η αξία του ακινήτου κατά το θάνατο του κληρονομουμένου είναι μεγαλύτερη από την αξία της κληρονομικής μερίδας του συζύγου που επιζεί, η επιδίκαση γίνεται αφού ο τελευταίος καταβάλει τη διαφορά. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και σε περίπτωση διανομής μόνο του ακινήτου που χρησίμευε ως οικογενειακή στέγη, αν αυτό περιήλθε σε περισσοτέρους, ανάμεσα στους οποίους είναι ο σύζυγος που επιζεί.

'Αρθρο 1890.

Τρόπος διανομής με διαθήκη.

Ο κληρονομούμενος μπορεί να ορίσει με διαθήκη τον τρόπο της διανομής. Ιδίως μπορεί να αναθέσει τον τρόπο της διανομής στην εύλογη κρίση τρίτου.

'Αρθρο 1891.

Νέμηση ανιόντος.

Ο ανιών μπορεί όσο ζει να διανείμει την περιουσία του μεταξύ των κατιόντων του (νέμηση). Η διανομή γίνεται με σύμβαση και περιλαμβάνει μόνο την περιουσία που υπάρχει. Ο ανιών όμως δεν δεσμεύεται από τη διανομή αυτή για τις διατάξεις της διαθήκης του.

'Αρθρο 1892.

Στοιχεία περιουσίας που δεν έχουν περιληφθεί στη νέμηση διανέμονται όπως ορίζει ο νόμος.

'Αρθρο 1893.

Η νέμηση στην οποία έχει παραλειφθεί μεριδούχος κατιών είναι άκυρη ως προς αυτόν κατά το ποσοστό της νόμιμης μοίρας.

'Αρθρο 1894.

Εφόσον με τη νέμηση έχει προσβληθεί η νόμιμη μοίρα κατιόντος, εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 1827.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ
ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ

'Αρθρο 1895.

Τι συνεισφέρεται.

Οι κατιόντες, όταν κληρονομούν εξ αδιαθέτου, έχουν την υποχρέωση να συνεισφέρουν ο ένας στον άλλον οτιδήποτε τους δώρισε ή οπωσδήποτε τους παραχώρησε χωρίς αντάλλαγμα ο κληρονομούμενος, όσο ζούσε, καθώς και ό,τι δαπάνησε για την επαγγελματική μόρφωσή τους, εφόσον αυτό υπερέβαινε ό,τι θα ήταν σύμφωνο με την οικονομική κατάσταση του κληρονομουμένου. Δεν υπάρχει υποχρέωση συνεισφοράς, αν ο κληρονομούμενος το όρισε, όταν έδωσε την παροχή ή έκανε τη δαπάνη.

'Αρθρο 1896.

Συνεισφορά στη θέση άλλου.

Αν ο κατιών που ως κληρονόμος θα είχε υποχρέωση συνεισφοράς έχει εκπέσει πριν από το θάνατο ή μετά το θάνατο του κληρονομουμένου, ο κατιών που παίρνει τη θέση του έχει υποχρέωση να συνεισφέρει τις παροχές που έγιναν σ' εκείνον που έχει εκπέσει.

Αν ο κληρονομούμενος όρισε υποκατάστατο για τον κατιόντα που έχει εκπέσει, σε περίπτωση αμφιβολίας ο υποκατάστατος έχει υποχρέωση να συνεισφέρει τις παροχές που έγιναν σ' εκείνον που έχει εκπέσει.

'Αρθρο 1897.

Συνεισφορά σε περίπτωση διαδοχής από διαθήκη.

Αν ο κληρονομούμενος εγκατέστησε κληρονόμους τους κατιόντες του με την ίδια αναλογία μερίδων που θα κληρονομούσαν και χωρίς διαθήκη, σε περίπτωση αμφιβολίας υπάρχει υποχρέωση συνεισφοράς στην έκταση που θα υπήρχε και στην εξ αδιαθέτου διαδοχή.

'Αρθρο 1898.

Παροχή σε απώτερο κατιόντα.

Παροχή που έκανε ο κληρονομούμενος σε απώτερο κατιόντα πριν εκπέσει ο εγγύτερος κατιών που τον αποκλείει, ή σε κατιόντα που υπεισέρχεται ως υποκατάστατος άλλου κατιόντος δεν συνεισφέρεται, εκτός αν ο κληρονομούμενος κατά την παροχή διέταξε τη συνεισφορά.

Το ίδιο ισχύει και για όποιον έλαβε παροχή από τον κληρονομούμενο πριν αποκτήσει τη νομική θέση κατιόντος.

'Αρθρο 1899.

Πώς γίνεται η συνεισφορά.

Η συνεισφορά γίνεται με τον υπολογισμό της αξίας της παροχής, για την οποία υπάρχει υποχρέωση συνεισφοράς, στην κληρονομία που πρέπει να διανεμηθεί μεταξύ των κατιόντων και με την αφαίρεση κατόπιν της αξίας της από τη μερίδα εκείνου που έχει υποχρέωση συνεισφοράς.

Για τον προσδιορισμό της αξίας της παροχής λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος που έγινε η παροχή.

'Αρθρο 1900.

Μεγαλύτερη αξία της παροχής που συνεισφέρεται.

Αν η αξία της παροχής που πρέπει να συνεισφέρει ο κατιών είναι μεγαλύτερη από τη μερίδα που του ανήκει, δεν έχει υποχρέωση για το επιπλέον. Σε τέτοια περίπτωση η κληρονομία διανέμεται μεταξύ των λοιπών κληρονόμων χω-

ρίς να υπολογίζεται η παροχή που έπρεπε να συνεισφέρει ο κατιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΜΕ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

'Αρθρο 1901.

Ευθύνη απλού κληρονόμου.

Ο κληρονόμος ευθύνεται και με τη δική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας. Οι κληροδοσίες και οι τρόποι εκπληρώνονται μετά τις λοιπές υποχρεώσεις.

'Αρθρο 1902.

Αποδοχή με το ευεργέτημα της απογραφής.

'Οσο ο κληρονόμος έχει δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομία, μπορεί να δηλώσει ότι την αποδέχεται με το ευεργέτημα της απογραφής. Η δήλωση γίνεται στο γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας.

Η δήλωση αποδοχής θεωρείται ότι έγινε με το ευεργέτημα της απογραφής, αν ο κληρονόμος είναι πρόσωπο για το οποίο η αποδοχή της κληρονομίας γίνεται κατά το νόμο με το ευεργέτημα της απογραφής.

'Αρθρο 1903.

Προθεσμία απογραφής.

Ο κληρονόμος με απογραφή οφείλει να τελειώσει την απογραφή της κληρονομικής περιουσίας μέσα σε τέσσερις μήνες αφότου γίνει η δήλωση του προηγούμενου άρθρου.

'Αρθρο 1904.

Ευθύνη κληρονόμου με απογραφή.

Ο κληρονόμος με απογραφή ευθύνεται για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας έως το ενεργητικό της. Καμιά σύγχυση δεν επέρχεται ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του έναντι της κληρονομίας.

'Αρθρο 1905.

Η κληρονομία χωριστή ομάδα.

Αφότου γίνει η δήλωση της αποδοχής της κληρονομίας με το ευεργέτημα της απογραφής, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της κληρονομίας αποχωρίζονται αυτοδικαίως από την περιουσία του κληρονόμου και αποτελούν χωριστή ομάδα.

'Αρθρο 1906.

Εγγραφή υποθήκης.

Αν έγινε αποδοχή της κληρονομίας με το ευεργέτημα της απογραφής, κάθε εγγραφή υποθήκης ή προσημείωσης που έγινε πάνω στα κληρονομιαία με οποιοδήποτε τίτλο μετά το θάνατο του κληρονομουμένου, δεν παρέχει κανένα προνόμιο έναντι των δανειστών της κληρονομίας.

'Αρθρο 1907.

Διοίκηση κληρονομίας.

Ο κληρονόμος με απογραφή διοικεί την ομάδα της κληρονομίας, ευθύνεται για κάθε αμέλεια και υπόκειται σε λογοδοσία.

'Αρθρο 1908.

Εκποίηση ακινήτων και τίτλων.

Ο κληρονόμος με απογραφή δεν μπορεί να εκποιήσει χωρίς άδεια του δικαστηρίου ακίνητα της κληρονομίας ή δημόσια χρεόγραφα ή μετοχές ή ομολογίες ανώνυμων εταιριών. Τα ακίνητα εκποιούνται με πλειστηριασμό, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά.

'Αρθρο 1909.

Παραχώρηση περιουσίας.

Ο κληρονόμος με απογραφή έχει δικαίωμα να παραχωρήσει την κληρονομική περιουσία στους δανειστές της κληρονομίας και τους κληροδόχους σύμφωνα με τις διατάξεις της πολιτικής δικονομίας. Με την παραχώρηση αυτή απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση προς αυτούς.

'Αρθρο 1910.

Αγωγές του κληρονόμου κατά της κληρονομίας.

Οι αγωγές του κληρονόμου με απογραφή κατά της κληρονομίας απευθύνονται κατά των λοιπών κληρονόμων και, αν δεν υπάρχουν άλλοι, διορίζεται ειδικός κηδεμόνας για τη διεξαγωγή της δίκης, κατά τις διατάξεις για τον κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας.

'Αρθρο 1911.

'Εκπτωση από το ευεργέτημα.

Ο κληρονόμος χάνει το ευεργέτημα της απογραφής: 1. αν δεν συνέταξε εμπρόθεσμα απογραφή· 2. αν δολίως έκανε ανακριβή απογραφή· 3. σε περίπτωση δόλου σχετικά με τη διαχείριση της κληρονομικής ομάδας· 4. αν εκποίησε ακίνητα ή δημόσια χρεόγραφα ή μετοχές ή ομολογίες ανώνυμων εταιριών χωρίς άδεια του δικαστηρίου.

'Αρθρο 1912.

Σε περίπτωση προσώπων ανίκανων ή με περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία, για τα οποία η αποδοχή της κληρονομίας γίνεται κατά το νόμο με το ευεργέτημα της απογραφής, έκπτωση από το ευεργέτημα επειδή δεν συντάχθηκε απογραφή επέρχεται αν μέσα σε ένα χρόνο, αφότου τα πρόσωπα έγιναν απεριορίστως ικανά, δεν έκαναν την απογραφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

'Αρθρο 1913.

Πότε διατάζεται.

Το δικαστήριο της κληρονομίας μπορεί, ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε δανειστή της, να διατάξει την εκκαθάριση της κληρονομίας.

Η εκκαθάριση διατάζεται και αν ακόμη η κληρονομία σχολάζει ή ο κληρονόμος τη δέχτηκε με το ευεργέτημα της απογραφής.

Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την αίτηση, αν ο κληρονόμος παρέχει ασφάλεια υπέρ του δανειστή που τη ζήτησε.

'Αρθρο 1914.

Η κληρονομία χωριστή ομάδα.

Απο τη δημοσίευση της απόφασης που διατάζει την εκκαθάριση, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της κληρονομίας αποχωρίζονται αυτοδικαίως από την περιουσία του κληρονόμου και αποτελούν χωριστή ομάδα που διοικείται από τον εκκαθαριστή· κάθε εγγραφή υποθήκης ή προσημείωσης, που έγινε στα κληρονομιαία με οποιοδήποτε τίτλο μετά το θάνατο του κληρονομουμένου, δεν παρέχει κανένα προνόμιο έναντι των δανειστών της κληρονομίας.

'Αρθρο 1915.

Διορισμός εκκαθαριστών.

Η απόφαση που διατάζει την εκκαθάριση διορίζει εκκαθαριστή της κληρονομίας. Εκκαθαριστής μπορεί να διοριστεί και ο κληρονόμος ή ένας από τους κληρονόμους, αν έχει πλήρη ικανότητα για δικαιοπραξία.

'Αρθρο 1916.

Πρόσκληση κληρονομικών δανειστών.

Ο εκκαθαριστής μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση σ' αυτόν της απόφασης δημοσιεύει στον τύπο περίληψή της με πρόσκληση των δανειστών της κληρονομίας να αναγ-

γείλουν τις απαιτήσεις τους και τα δικαιολογητικά τους στοιχεία.

Η απόφαση που διατάζει την εκκαθάριση καθορίζει τα σχετικά με τη δημοσίευση. Σε κάθε περίπτωση η περίληψη με την πρόσκληση των δανειστών δημοσιεύεται σε εφημερίδα της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του κληρονομουμένου.

'Αρθρο 1917.

Αναγγελία δανειστών.

Μέσα σε τέσσερις μήνες από την τελευταία δημοσίευση που γίνεται σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, όποιος θεωρεί τον εαυτό του δανειστή της κληρονομίας οφείλει να αναγγείλει στον εκκαθαριστή την απαίτησή του με τα δικαιολογητικά στοιχεία.

Με βάση τις απαιτήσεις που αναγγέλθηκαν ο εκκαθαριστής έχει υποχρέωση, μέσα σε τρεις μήνες από την παρέλευση της προθεσμίας για αναγγελία, να τελειώσει την απογραφή της κληρονομίας. Το δικαστήριο της κληρονομίας μπορεί να παρατείνει αυτή την προθεσμία για σπουδαίους λόγους.

'Αρθρο 1918.

'Εργο του εκκαθαριστή.

Ο εκκαθαριστής διοικεί την ομάδα της κληρονομίας, ευθύνεται για κάθε αμέλεια και έχει την υποχρέωση να λογοδοτήσει.

'Εως το τέλος της απογραφής επαληθεύει τις υποχρεώσεις της κληρονομίας, εισπράττει τις απαιτήσεις και εκποιεί τα κινητά και ακίνητά της.

Κάθε χρηματικό ποσόν που εισπράττεται κατατίθεται εντόκως σε ασφαλή τράπεζα.

Σε περίπτωση εκποίησης ακινήτων ή δημόσιων χρεογράφων ή μετοχών ή ομολογιών ανώνυμων εταιριών εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 1908.

'Αρθρο 1919.

Αμοιβή του.

Ο εκκαθαριστής έχει δικαίωμα να λάβει ανάλογη αμοιβή, που ορίζεται από το δικαστήριο της κληρονομίας. Το δικαστήριο ακούει προηγουμένως τον κληρονόμο, αν αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο.

'Αρθρο 1920.

Ανεπάρκεια κληρονομίας.

Αν από την απογραφή προκύπτει ότι το ενεργητικό της κληρονομίας δεν είναι αρκετό για την εξόφληση των υποχρεώσεών της, ο εκκαθαριστής έχει υποχρέωση, πριν εξοφλήσει οποιοδήποτε δανειστή, να ζητήσει από το δικαστήριο της κληρονομίας να ρυθμίσει τη σύμμετρη πληρωμή όλων των δανειστών, χωρίς να θίγονται τα προνόμια που αποκτήθηκαν κατά το νόμο ή οι υποθήκες που έχουν εγγραφεί και τα ενέχυρα που έχουν συσταθεί πριν από το θάνατο του κληρονομουμένου.

Οι δανειστές υπό αίρεση κατατάσσονται με την αίρεση αυτή.

'Αρθρο 1921.

Δανειστές που δεν αναγγέλθηκαν.

Οι δανειστές της κληρονομίας που δεν αναγγέλθηκαν εμπρόθεσμα κατά το άρθρο 1917 ικανοποιούνται μόνο αν μετά την εξόφληση όσων αναγγέλθηκαν απομείνει κληρονομική περιουσία.

'Αρθρο 1922.

Εκκαθάριση και περιορισμός της ευθύνης.

Με την απόφαση που διατάζει την εκκαθάριση της κληρονομίας δεν περιορίζεται η ευθύνη του κληρονόμου για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας, εφόσον δεν είναι κληρονόμος με το ευεργέτημα της απογραφής. Αλλά αν έχει τέτοια ιδιότητα, από τη δημοσίευση της απόφασης παύουν τα καθήκοντά του ως κληρονόμου με απογραφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΜΑ

'Αρθρο 1923.

'Εννοια.

Ο διαθέτης μπορεί να υποχρεώσει τον κληρονόμο να παραδώσει έπειτα από ορισμένο γεγονός ή χρονικό σημείο την κληρονομία που απέκτησε ή ποσοστό της σε άλλον (καταπιστευματοδόχο).

Τέτοια υποχρέωση δεν μπορεί να επιβληθεί στον καταπιστευματοδόχο.

'Αρθρο 1924.

Εγκατάσταση προσώπου που δεν είχε ακόμη συλληφθεί.

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κληρονόμο πρόσωπο που δεν είχε ακόμη συλληφθεί κατά το θάνατό του, ο εγκατάστατος θεωρείται καταπιστευματοδόχος.

Το ίδιο ισχύει και όταν εγκαταστάθηκε κληρονόμος νομικό πρόσωπο που δεν είχε ακόμη συσταθεί κατά το θάνατο του διαθέτη.

'Αρθρο 1925.

Εγκατάσταση με αναβλητική αίρεση ή προθεσμία.

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κάποιον κληρονόμο με αναβλητική αίρεση ή προθεσμία που δεν είχε πληρωθεί κατά το θάνατο του διαθέτη, ο εγκατάστατος θεωρείται καταπιστευματοδόχος.

Το ίδιο ισχύει και αν ο προσδιορισμός του εγκαταστάτου εξαρτάται από γεγονός που επέρχεται μετά το θάνατο του διαθέτη.

'Αρθρο 1926.

Εγκατάσταση με διαλυτική αίρεση ή προθεσμία.

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κάποιον κληρονόμο με διαλυτική αίρεση ή προθεσμία, χωρίς να ορίσει τον καταπιστευματοδόχο, θεωρείται καταπιστευματοδόχος το πρόσωπο που θα κληρονομούσε το διαθέτη εξ αδιαθέτου αν ο διαθέτης πέθαινε κατά την πλήρωση της αίρεσης ή προθεσμίας.

'Αρθρο 1927.

Απαγόρευση εκποίησης ή διάθεσης.

Αν ο διαθέτης απαγόρευσε στον κληρονόμο την εκποίηση της κληρονομίας ή τη διάθεσή της με διάταξη τελευταίας βούλησης, σε περίπτωση αμφιβολίας οι εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του κληρονόμου θεωρούνται καταπιστευματοδόχοι.

'Αρθρο 1928.

Αν ο διαθέτης απαγόρευσε στον κληρονόμο την εκποίηση της κληρονομίας ή τη διάθεσή της με διάταξη τελευταίας βούλησης και συγχρόνως προσδιόρισε το πρόσωπο για χάρη του οποίου έταξε την απαγόρευση, σε περίπτωση αμφιβολίας το πρόσωπο που προσδιορίστηκε μ' αυτό τον τρόπο θεωρείται καταπιστευματοδόχος.

'Αρθρο 1929.

Οικογενειακό καταπίστευμα.

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κληρονόμο και όρισε η κληρονομία ή ποσοστό της να διατηρηθεί στην οικογένειά του, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 1923 παρ. 2 θεωρούνται σε περίπτωση αμφιβολίας καταπιστευματοδόχοι μετά το θάνατο του εγκαταστάτου όλα τα πρόσωπα που θα κληρονομούσαν εξ αδιαθέτου το διαθέτη αν πέθαινε κατά το θάνατο του εγκαταστάτου.

Για άλλους απώτερους συγγενείς του διαθέτη δεν ισχύει το οικογενειακό καταπίστευμα.

Άρθρο 1930.

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κληρονόμο και όρισε η κληρονομία ή ποσοστό της να διατηρηθεί στην οικογένεια του κληρονόμου, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 1923 παρ. 2 θεωρούνται σε περίπτωση αμφιβολίας καταπιστευματοδόχοι μετά το θάνατο του εγκαταστάτου όλα τα πρόσωπα που θα κληρονομούσαν εξ αδιαθέτου τον κληρονόμο.

Για άλλους απώτερους συγγενείς του κληρονόμου δεν ισχύει το οικογενειακό καταπίστευμα.

Άρθρο 1931.

Ειδική περίπτωση βεβαρημένου.

Στις περιπτώσεις των άρθρων 1924 και 1925, ωσότου γίνει η επαγωγή της κληρονομίας στον καταπιστευματοδόχο χωρεί ως προς τη μερίδα του η εξ αδιαθέτου διαδοχή.

Άρθρο 1932.

Σιωπηρή υποκατάσταση.

Όποιος εγκαταστάθηκε ως καταπιστευματοδόχος, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι έχει οριστεί και ως υποκατάστατος του κληρονόμου.

Άρθρο 1933

Άτεκνος κατιών.

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε καταπιστευματοδόχο για την περίπτωση θανάτου του κατιόντος του, που κατά τη σύνταξη της διαθήκης ήταν άτεκνος, ο καταπιστευματοδόχος θεωρείται ότι εγκαταστάθηκε για την περίπτωση που ο κατιών θα πέθαινε άτεκνος.

Άρθρο 1934.

Έκταση καταπιστεύματος.

Το δικαίωμα του καταπιστευματοδόχου σε περίπτωση αμφιβολίας εκτείνεται και στη μερίδα που απέκτησε ο κληρονόμος από την έκπτωση κάποιου συγκληρονόμου. Σε περίπτωση αμφιβολίας δεν περιλαμβάνει και το εξαίρετο που καταλείφθηκε στον κληρονόμο.

Άρθρο 1935.

Χρόνος επαγωγής.

Η επαγωγή της κληρονομίας στον καταπιστευματοδόχο επέρχεται μόλις πεθάνει ο κληρονόμος, αν ο διαθέτης δεν έταξε κάποιο άλλο γεγονός ή χρονικό σημείο.

Στις περιπτώσεις του άρθρου 1924 η επαγωγή επέρχεται μόλις γίνει ο τοκετός ή μόλις συσταθεί το νομικό πρόσωπο.

Άρθρο 1936.

Ύπαρξη του τιμώμενου προσώπου.

Καταπιστευματοδόχος μπορεί να είναι μόνο όποιος ζει ή τουλάχιστον έχει συλληφθεί κατά το χρόνο που επάγεται σ' αυτόν η κληρονομία.

Αν ο καταπιστευματοδόχος δεν ζει ή δεν έχει συλληφθεί κατ' αυτό το χρόνο, εφόσον ο διαθέτης δεν όρισε διαφορετικά, η κληρονομία παραμένει στον κληρονόμο.

Άρθρο 1937.

Δικαιώματα βεβαρημένου.

Ωσότου γίνει η επαγωγή στον καταπιστευματοδόχο ο κληρονόμος ασκεί τις κληρονομικές αγωγές και διαχειρίζεται την κληρονομία· απέναντι στον καταπιστευματοδόχο ευθύνεται για όση επιμέλεια δείχνει στις δικές του υποθέσεις.

Διάθεση των αντικειμένων της κληρονομίας, αν ο διαθέτης δεν όρισε διαφορετικά, συγχωρείται μόνο όταν επιβάλλεται από τους κανόνες της τακτικής διαχείρισης ή έδωσε τη συναίνεσή του ο καταπιστευματοδόχος ή στην περίπτωση του άρθρου 1939. Κάθε άλλη διάθεση αποβαίνει άκυρη μόλις γίνει η επαγωγή στον καταπιστευματοδόχο.

Άρθρο 1938.

Δαπάνες.

Ωσότου γίνει η επαγωγή στον καταπιστευματοδόχο ο κληρονόμος βαρύνεται μόνο με τις αναγκαίες δαπάνες και με τις δαπάνες για την παραγωγή καρπών, καθώς και με τα τακτικά βάρη των κληρονομιαίων αντικειμένων. Κάθε άλλη δαπάνη κρίνεται κατά τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων.

Άρθρο 1939.

Αποκατάσταση του υπολοίπου.

Αν ο καταπιστευματοδόχος εγκαταστάθηκε σε ό,τι βρεθεί στην κληρονομία κατά το χρόνο της επαγωγής σ' αυτόν, ή αν ο διαθέτης επέτρεψε ελεύθερη διαχείριση στον κληρονόμο, αυτός έχει δικαίωμα να διαθέτει τα κληρονομιαία αντικείμενα.

Άρθρο 1940.

Αποδοχή ή αποποίηση του καταπιστεύματος.

Μόλις γίνει η επαγωγή της κληρονομίας στον καταπιστευματοδόχο αυτός δικαιούται να αποδεχτεί ή να αποποιηθεί την κληρονομία κατά τις διατάξεις για την αποδοχή ή την αποποίησή της.

Άρθρο 1941.

Αποκατάσταση και αποτέλεσμα.

Μόλις γίνει η επαγωγή της κληρονομίας στον καταπιστευματοδόχο ο κληρονόμος παύει να είναι κληρονόμος και έχει υποχρέωση να παραδώσει την κληρονομία στην κατάσταση που θα βρισκόταν ύστερα από τακτική διαχείριση, εκτός από τους καρπούς που έχουν παραχθεί έως την επαγωγή. Ο καταπιστευματοδόχος έχει δικαίωμα να ζητήσει λογοδοσία.

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που αποσβέστηκαν με τη σύγχυση αναβιώνουν αυτοδικαίως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ
ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 1942.

Πώληση της κληρονομίας.

Ο κληρονόμος μπορεί να πουλήσει την κληρονομία που του έχει επαχθεί, ολόκληρη ή ποσοστό της.

Η πώληση γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο.

Άρθρο 1943.

Τι περιλαμβάνει.

Κάθε όφελος που προέρχεται από τη ματαίωση κληροδοσίας ή τρόπου ή από καταπίστευμα ή από την υποχρέωση συγκληρονόμου για συνεισφορά ανήκει στον αγοραστή.

Άρθρο 1944.

Κληρονομική μερίδα που επάγεται στον πωλητή μετά την αγοραπωλησία από καταπίστευμα ή από έκπτωση συγκληρονόμου, καθώς και το εξαίρετο που καταλείφθηκε στον πωλητή, σε περίπτωση αμφιβολίας δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνονται στην πώληση.

Το ίδιο ισχύει και για οικογενειακά έγγραφα και κειμήλια.

Άρθρο 1945.

Υποχρεώσεις του πωλητή.

Ο πωλητής έχει υποχρέωση να μεταβιβάσει στον αγοραστή τα αντικείμενα της κληρονομίας που υπάρχουν κατά το χρόνο της αγοραπωλησίας, καθώς και όσα απέκτησε πριν από την αγοραπωλησία με κάποιο δικαίωμα της κληρονομίας ή ως αποζημίωση για τη χειροτέρευση, την καταστροφή ή την αφαίρεση αντικειμένου της ή με δικαιοπραξία που σχετίζεται με την κληρονομία.

'Αρθρο 1946.

Για κάθε ανάλωση ή εκποίηση χωρίς αντάλλαγμα αντικειμένου της κληρονομίας πριν από την αγοραπωλησία ο πωλητής έχει υποχρέωση να αποκαταστήσει στον αγοραστή την αντίστοιχη αξία κατά το χρόνο της ανάλωσης ή εκποίησης, εκτός αν ο αγοραστής γνώριζε κατά την κατάρτιση της αγοραπωλησίας την ανάλωση ή την εκποίηση.

Ο αγοραστής δεν έχει δικαίωμα αποζημίωσης εξαιτίας χειροτέρευσης, καταστροφής ή από άλλο λόγο αδυναμίας απόδοσης αντικειμένου της κληρονομίας.

'Αρθρο 1947.

Ελαττώματα, έλλειψη δικαιώματος, βάρη.

Ο πωλητής της κληρονομίας δεν ευθύνεται για πραγματικά ή νομικά ελαττώματα των επί μέρους αντικειμένων της.

Ο πωλητής ευθύνεται για την ύπαρξη του κληρονομικού του δικαιώματος, καθώς και για το ότι αυτό είναι ελεύθερο από καταπίστευμα, κληροδοσία ή τρόπο ή βάρος νόμιμης μοίρας ή υποχρέωση για συνεισφορά, διορισμό εκτελεστή διαθήκης και διάταξη του διαθέτη που αφορά τη διανομή.

Ο πωλητής ευθύνεται επίσης για την απώλεια του ευεργετήματος της απογραφής.

'Αρθρο 1948.

'Οσα αποσβέστηκαν με σύγχυση.

Υποχρεώσεις και δικαιώματα που αποσβέστηκαν με σύγχυση από την επαγωγή της κληρονομίας, στις σχέσεις πωλητή και αγοραστή θεωρούνται ότι δεν αποσβέστηκαν.

'Αρθρο 1949.

Υποχρεώσεις του αγοραστή.

Ο αγοραστής έχει υποχρέωση απέναντι στον πωλητή να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της κληρονομίας, εκτός από εκείνες για τις οποίες ευθύνεται κατά το άρθρο 1947 ο πωλητής. Ο αγοραστής έχει υποχρέωση απέναντι στον πωλητή και για τους φόρους που βαρύνουν την κληρονομία.

Αν ο πωλητής εκπλήρωσε υποχρέωση της κληρονομίας πριν από την αγοραπωλησία, έχει δικαίωμα να ζητήσει από τον αγοραστή αποζημίωση.

'Αρθρο 1950.

Ωφελήματα, βάρη, κίνδυνος.

Τα ωφελήματα που έχουν εξαχθεί από την κληρονομία πριν από την αγοραπωλησία ανήκουν στον πωλητή, ο οποίος φέρει και τα βάρη που αναλογούν σ' αυτό το χρόνο, μεταξύ των οποίων και τους τόκους των υποχρεώσεων της κληρονομίας.

'Αρθρο 1951.

Από την κατάρτιση της αγοραπωλησίας ο αγοραστής φέρει τον κίνδυνο της τυχαίας καταστροφής ή χειροτέρευσης των αντικειμένων της κληρονομίας. Απ' αυτό το χρόνο ανήκουν στον αγοραστή τα ωφελήματα και αυτός φέρει τα βάρη.

'Αρθρο 1952.

Δαπάνες.

Ο αγοραστής έχει υποχρέωση να αποδώσει στον πωλητή τις αναγκαίες δαπάνες που έκανε για την κληρονομία πριν από την αγοραπωλησία. Για κάθε άλλη δαπάνη που έγινε πριν από την αγοραπωλησία ο αγοραστής έχει υποχρέωση μόνο εφόσον κατά το χρόνο της αγοραπωλησίας σώζεται η αύξηση της αξίας της κληρονομίας που προήλθε απ' αυτή τη δαπάνη.

'Αρθρο 1953.

Ευθύνη προς τους δανειστές.

Ο αγοραστής από την κατάρτιση της αγοραπωλησίας ευθύνεται απέναντι στους δανειστές της κληρονομίας, εξακολουθεί όμως ακέραιη και η ευθύνη του πωλητή. Αυτό ισχύει και για υποχρεώσεις για τις οποίες ο αγοραστής δεν έχει υποχρέωση απέναντι στον πωλητή κατά τα άρθρα 1949 και 1950.

Συμφωνία μεταξύ πωλητή και αγοραστή που απαλλάσσει τον αγοραστή ή περιορίζει την ευθύνη του δεν ισχύει απέναντι στους δανειστές.

'Αρθρο 1954.

Ευεργέτημα απογραφής.

Ο αγοραστής μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα της αποδοχής της κληρονομίας με το ευεργέτημα της απογραφής εφόσον ο πωλητής είχε αυτό το δικαίωμα κατά την κατάρτιση της αγοραπωλησίας.

Η σύνταξη απογραφής από τον πωλητή ή τον αγοραστή ωφελεί και τους δύο.

'Αρθρο 1955.

'Αλλες συμβάσεις εκποίησης.

Οι διατάξεις για την πώληση κληρονομίας εφαρμόζονται αναλόγως και σε κάθε άλλη σύμβαση που έχει σκοπό την εκποίηση κληρονομίας.

Σε περίπτωση δωρεάς ο δωρητής δεν ευθύνεται για την ανάλωση ή τη χωρίς αντάλλαγμα εκποίηση πριν από τη δωρεά, ούτε για τις ελλείψεις ή τους περιορισμούς του κληρονομικού δικαιώματος, εκτός αν τα αποσιώπησε με δόλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΤΗΡΙΟ

'Αρθρο 1956.

'Εννοια.

Το δικαστήριο της κληρονομίας, ύστερα από αίτηση του κληρονόμου, του παρέχει πιστοποιητικό για το κληρονομικό του δικαίωμα και για τη μερίδα που του αναλογεί (κληρονομητήριο).

'Αρθρο 1957.

Περιεχόμενο της αίτησης.

Εκείνος που ζητεί κληρονομητήριο οφείλει να αναφέρει στην αίτηση : 1. τη χρονολογία του θανάτου του κληρονομουμένου· 2. τη διαθήκη και το περιεχόμενό της ή τη συγγενική σχέση στην οποία στηρίζει το κληρονομικό του δικαίωμα· 3. ότι δεν υπάρχουν άλλα πρόσωπα που να αποκλείουν ή να περιορίζουν το κληρονομικό του δικαίωμα, ή ότι εκείνα που υπήρχαν εξέπεσαν, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο εξέπεσαν· 4. αν υπάρχουν άλλες διαθήκες, το περιεχόμενό τους· 5. αν εκκρεμεί δίκη για το κληρονομικό δικαίωμα.

'Αρθρο 1958.

Απόδειξη.

Εκείνος που υποβάλλει την αίτηση αποδεικνύει με δημόσια έγγραφα την ακρίβεια όσων αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο. Αν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο να προσαχθεί δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει άλλα αποδεικτικά μέσα, υποχρεώνοντας συγχρόνως αυτόν που υπέβαλε την αίτηση, να βεβαιώσει ενόρκως ότι δεν γνωρίζει κανένα γεγονός αντίθετο με τις δηλώσεις του.

'Αρθρο 1959.

Αυτεπάγγελτη έρευνα από το δικαστήριο.

Το δικαστήριο έχει δικαίωμα να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως με κάθε τρόπο, για να εξακριβώσει τις δηλώσεις εκείνου που ζητεί το κληρονομητήριο και ιδίως να διατάξει να δημοσιευθεί η αίτηση, καθορίζοντας και τον τρόπο της δημοσίευσης. 'Εχει επίσης δικαίωμα να διατάξει να κλητευθούν και να ακουστούν πρόσωπα που είναι πιθανό να αξιώνουν κληρονομικά δικαιώματα και ιδίως πρόσωπα τα οποία θα ήταν κληρονόμοι αν τυχόν ήταν άκυρη η διάταξη της τελευταίας βούλησης, ή πρόσωπα τα οποία έχουν δίκη που εκκρεμεί για το ίδιο κληρονομικό δικαίωμα.

Άρθρο 1960.

Περισσότεροι κληρονόμοι.

Αν υπάρχουν περισσότεροι κληρονόμοι, με αίτηση οποιουδήποτε απ' αυτούς παρέχεται κοινό κληρονομητήριο. Στην περίπτωση αυτή εκείνος που το ζητεί πρέπει να αναφέρει τα ονόματα και τις μερίδες όλων των κληρονόμων, καθώς και ότι αυτοί αποδέχτηκαν την κληρονομία και ακόμη να αποδείξει τις δηλώσεις του αυτές.

Το δικαστήριο μπορεί να απαιτήσει από όλους τους συγκληρονόμους να βεβαιώσουν ενόρκως ότι δεν γνωρίζουν κανένα γεγονός αντίθετο με τις δηλώσεις.

Άρθρο 1961.

Περιεχόμενο του κληρονομητηρίου.

Το κληρονομητήριο παρέχεται μόνο αν το δικαστήριο κρίνει ότι έχουν αποδειχθεί όσα αναφέρονται στην αίτηση. Το κληρονομητήριο αναγράφει τον κληρονόμο και, αν υπάρχουν περισσότεροι, και την κληρονομική μερίδα καθενός, και ακόμη τον εκτελεστή της διαθήκης, καθώς και τον καταπιστευματοδόχο και τους όρους με τους οποίους αυτός διορίζεται.

Άρθρο 1962.

Τεκμήριο κληρονομικής ιδιότητας.

Αυτός που στο κληρονομητήριο κατονομάζεται κληρονόμος τεκμαίρεται ότι έχει το κληρονομικό δικαίωμα που αναφέρεται σ' αυτό και ότι δεν περιορίζεται από άλλες διατάξεις εκτός από εκείνες που αναγράφονται στο κληρονομητήριο.

Άρθρο 1963.

Ισχύς των δικαιοπραξιών.

Κάθε δικαιοπραξία αυτού που αναγράφεται στο κληρονομητήριο ως κληρονόμος με τρίτον ή του τρίτου έναντι του κληρονόμου αυτού ισχύει υπέρ του τρίτου, σε όση έκταση υπάρχει το τεκμήριο του προηγούμενου άρθρου, εκτός αν ο τρίτος γνώριζε την ανακρίβεια του κληρονομητηρίου ή τη δικαστική του ανάκληση.

Άρθρο 1964.

Ανακριβές κληρονομητήριο.

Ο πραγματικός κληρονόμος ή ο εκτελεστής της διαθήκης μπορεί να απαιτήσει από εκείνον που κατέχει ανακριβές κληρονομητήριο, να το παραδώσει στο δικαστήριο της κληρονομίας.

Όποιος έχει πάρει ανακριβές κληρονομητήριο οφείλει να δώσει στον πραγματικό κληρονόμο πληροφορίες για την κατάσταση της κληρονομίας και για την τύχη των αντικειμένων της.

Άρθρο 1965.

Αφαίρεση ή ακύρωση του κληρονομητηρίου.

Αν το κληρονομητήριο που χορηγήθηκε είναι ανακριβές, το δικαστήριο της κληρονομίας διατάζει να αφαιρεθεί. Με την αφαίρεση το κληρονομητήριο παύει να ισχύει.

Αν η αφαίρεση του κληρονομητηρίου δεν είναι αμέσως δυνατή, το δικαστήριο το κηρύσσει με απόφασή του ανίσχυρο. Περίληψη της απόφασης δημοσιεύεται στον τύπο σύμφωνα με όσα καθορίζονται στην απόφαση. Η περίληψη καταχωρίζεται σε κάθε περίπτωση σε εφημερίδα της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του κληρονομουμένου. Όταν περάσει ένας μήνας από την τελευταία καταχώριση, η απόφαση που κηρύσσει το κληρονομητήριο ανίσχυρο ισχύει για όλους.

Άρθρο 1966.

Το δικαστήριο της κληρονομίας έχει δικαίωμα να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως αν είναι ακριβές το κληρονομητήριο που χορηγήθηκε και να το ανακαλέσει ή να το τροποποιήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΕΣ

Άρθρο 1967.

Ποιος βαρύνεται.

Βεβαρημένος με κληροδοσία μπορεί να είναι ο κληρονόμος, ο καταπιστευματοδόχος και ο κληροδόχος.

Εφόσον ο διαθέτης δεν όρισε διαφορετικά, βεβαρημένος είναι ο κληρονόμος.

Άρθρο 1968.

Περισσότεροι βεβαρημένοι.

Αν βαρύνονται περισσότεροι κληρονόμοι ή κληροδόχοι, σε περίπτωση αμφιβολίας ο κάθε κληρονόμος λογίζεται ότι βαρύνεται ανάλογα με τη μερίδα του και ο κάθε κληροδόχος ανάλογα με την αξία του αντικειμένου που του κληροδοτήθηκε.

Το ίδιο ισχύει και αν περισσότεροι βαρύνονται διαζευκτικά με μια κληροδοσία.

Άρθρο 1969.

Εξαίρετο.

Η κληροδοσία που αφέθηκε στον κληρονόμο (εξαίρετο) θεωρείται κληροδοσία και ως προς το μέρος της με το οποίο βαρύνεται με αυτήν ο ίδιος.

Άρθρο 1970.

Σιωπηρό κληροδότημα.

Αν ο διαθέτης διέταξε να μην περιέλθει στον εγκατάστατο με τη διαθήκη αντικείμενο της κληρονομίας, το αντικείμενο αυτό θεωρείται ότι κληροδοτήθηκε στον εξ αδιαθέτου κληρονόμο.

Άρθρο 1971.

Προσδιορισμός από το βεβαρημένο ή από τρίτον.

Αν κληροδόχος ορίστηκε πρόσωπο από ορισμένο κύκλο, κατ' επιλογήν του βεβαρημένου ή τρίτου, ο καθορισμός του προσώπου γίνεται από το βεβαρημένο με δήλωσή του προς αυτό και από τον τρίτο με δήλωσή του προς το βεβαρημένο. Σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι ο καθορισμός έχει ανατεθεί στο βεβαρημένο.

Αν ο βεβαρημένος ή ο τρίτος δεν μπορούν να κάνουν τον καθορισμό, ή αν η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για το σκοπό αυτό πέρασε άπρακτη, όλα τα πρόσωπα θεωρούνται δανειστές εις ολόκληρον και δεν χωρεί αναγωγή εναντίον εκείνου που έλαβε το κληροδότημα.

Άρθρο 1972.

Αν ο διαθέτης άφησε κληροδοσία σε περισσότερους και ανέθεσε στο βεβαρημένο ή σε τρίτον να καθορίσει τι θα πάρει ο καθένας από το αντικείμενο που κληροδοτήθηκε, ο καθορισμός γίνεται με τον τρόπο που ορίζει το προηγούμενο άρθρο.

Αν ο βεβαρημένος ή ο τρίτος δεν μπορούν να κάνουν τον καθορισμό, ή αν πέρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για το σκοπό αυτό, όλοι οι τιμώμενοι έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη της κληροδοσίας.

Άρθρο 1973.

Αν ο διαθέτης όρισε να πάρει ο τιμώμενος ένα από περισσότερα αντικείμενα και η επιλογή έχει ανατεθεί σε τρίτον, αυτή γίνεται με δήλωση προς το βεβαρημένο. Αν ο τρίτος δεν μπορεί να κάνει την επιλογή, ή αν πέρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για το σκοπό αυτό, το δικαίωμα της επιλογής περιέρχεται στο βεβαρημένο.

Άρθρο 1974.

Προσδιορισμός κατά δίκαιη κρίση.

Ο διαθέτης μπορεί να αναθέσει στη δίκαιη κρίση του βεβαρημένου ή τρίτου τον καθορισμό του αντικειμένου

της κληροδοσίας, εφόσον όρισε το σκοπό της κληροδοσίας. Σε τέτοια κληροδοσία εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ισχύουν στις συμβάσεις για παροχή που πρέπει να προσδιοριστεί από τον ένα συμβαλλόμενο ή από τρίτο.

Άρθρο 1975.

Κατάλειψη αντικειμένου σε περισσότερους.

Αν κληροδοτήθηκε σε περισσοτέρους το ίδιο αντικείμενο, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1802 έως 1806.

Άρθρο 1976.

Προσαύξηση σε περίπτωση κληροδοσίας.

Αν το ίδιο αντικείμενο κληροδοτήθηκε σε περισσότερους και ο ένας εξέπεσε πριν από το θάνατο ή μετά το θάνατο του διαθέτη, το μέρος του προσαυξάνει στους άλλους ανάλογα με τη μερίδα του καθενός. Το ίδιο ισχύει και αν ο διαθέτης προσδιόρισε τις μερίδες τους. Αν μερικοί από τους κληροδόχους γράφηκαν στην ίδια μερίδα, η προσαύξηση χωρεί κατά προτίμηση μεταξύ τους.

Άρθρο 1977.

Η μερίδα που ο κληροδόχος αποκτά από προσαύξηση θεωρείται ιδιαίτερη κληροδοσία ως προς τις κληροδοσίες ή τον τρόπο, με τις οποίες βαρύνεται αυτός ή εκείνος που εξέπεσε.

Άρθρο 1978.

Προαποβίωση του κληροδόχου.

Η κληροδοσία γίνεται άκυρη, αν ο κληροδόχος δεν ζει πια κατά το θάνατο του διαθέτη.

Άρθρο 1979.

Έκπτωση του βεβαρημένου.

Αν ο βεβαρημένος δεν γίνει κληρονόμος ή κληροδόχος, η κληροδοσία, σε περίπτωση αμφιβολίας, εξακολουθεί να ισχύει και βαρύνει εκείνον που ωφελείται από την έκπτωση του αρχικά βεβαρημένου.

Άρθρο 1980.

Αδύνατη κληροδοσία.

Είναι άκυρη η κληροδοσία της οποίας η παροχή κατά το θάνατο του διαθέτη είναι αδύνατη ή αντιβαίνει στο νόμο.

Άρθρο 1981.

Ματαίωση της κληροδοσίας.

Κληροδοσία που είναι άκυρη ή που ματαιώνεται ωφελεί το βεβαρημένο, αν δεν υπάρχει περίπτωση υποκατάστασης ή προσαύξησης.

Άρθρο 1982.

Παραρτήματα του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε.

Σε περίπτωση αμφιβολίας, η κληροδοσία ενός πράγματος περιλαμβάνει και τα παραρτήματά του, που υπάρχουν κατά το θάνατο του διαθέτη.

Αν ο διαθέτης έχει απαίτηση αποζημίωσης εξαιτίας βλάβης του πράγματος που προκλήθηκε μετά τη διάταξη της κληροδοσίας, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε και η απαίτηση αυτή.

Άρθρο 1983.

Βάρη του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε.

Αν κληροδοτήθηκε αντικείμενο που ανήκει στην κληρονομία, σε περίπτωση αμφιβολίας ο βεβαρημένος δεν έχει υποχρέωση να το απαλλάξει από τα βάρη του.

Αν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει τέτοια απαλλαγή, σε περίπτωση αμφιβολίας η κληροδοσία περιλαμβάνει και την απαίτηση αυτή.

Άρθρο 1984.

Κληροδοσία ξένου πράγματος.

Η κληροδοσία ορισμένου αντικειμένου, που δεν ανήκει στην κληρονομία κατά το θάνατο του διαθέτη, είναι άκυρη εκτός αν συνάγεται ότι γίνεται και για την περίπτωση που το αντικείμενο αυτό δεν ανήκει στην κληρονομία. Θεωρείται ότι δεν ανήκει στην κληρονομία και εκείνο το αντικείμενο. που ο διαθέτης έχει υποχρέωση να μεταβιβάσει σε άλλον.

Αν ο διαθέτης κατά το θάνατό του είχε μόνο τη νομή του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε, σε περίπτωση αμφιβολίας η κληροδοσία περιλαμβάνει τη νομή.

Αν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τρίτον το αντικείμενο που κληροδοτήθηκε, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε η απαίτηση αυτή. Το ίδιο ισχύει και όταν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει αποζημίωση για την απώλεια ή την αφαίρεση που επήλθε μετά τη διάταξη της κληροδοσίας.

Άρθρο 1985.

Εφόσον σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο είναι ισχυρή η κληροδοσία αντικειμένου, που δεν ανήκε στην κληρονομία κατά το θάνατο του διαθέτη, ο βεβαρημένος έχει υποχρέωση να το προμηθεύσει στον κληροδόχο.

Αν ο βεβαρημένος αδυνατεί να το προμηθεύσει ή αν χρειάζεται γι' αυτό δυσανάλογη δαπάνη, οφείλεται η αξία του.

Άρθρο 1986.

Ένωση ή ανάμιξη του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε·

Αν ο διαθέτης μετά τη διάταξη της κληροδοσίας ένωσε ή ανέμιξε το πράγμα που κληροδοτήθηκε με άλλο, έτσι ώστε η κυριότητα πάνω στο άλλο να επεκτείνεται και σ' αυτό ή να δημιουργείται συγκυριότητα, και η κατάσταση αυτή υπάρχει κατά το θάνατο του διαθέτη, η κληροδοσία είναι άκυρη.

Αν η ένωση ή η ανάμιξη έγινε από άλλον και όχι από το διαθέτη, και ο διαθέτης απέκτησε συγκυριότητα, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι κληροδοτήθηκε η συγκυριότητα.

Αν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να αφαιρέσει το πράγμα που ενώθηκε, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε το δικαίωμα αυτό.

Άρθρο 1987.

Επεξεργασία ή μετάπλαση.

Αν ο διαθέτης μετά τη διάταξη της κληροδοσίας παρήγαγε νέο πράγμα με επεξεργασία ή μετάπλαση εκείνου που κληροδοτήθηκε, έτσι ώστε σύμφωνα με το νόμο ο κατασκευαστής να γίνεται κύριός του, η κληροδοσία είναι άκυρη.

Αν η μεταποίηση αυτή έγινε από άλλον και όχι από το διαθέτη, εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 1984 παρ. 3.

Άρθρο 1988.

Κληροδοσία απαίτησης που έχει εισπραχθεί.

Αν ο διαθέτης κληροδότησε απαίτησή του που εκπληρώθηκε πριν πεθάνει και το αντικείμενό της υπάρχει ακόμα στην κληρονομία, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε το αντικείμενο αυτό. Αν η απαίτηση ήταν χρηματική, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε ίσο χρηματικό ποσόν, ακόμα και αν δεν υπάρχει στην κληρονομία τέτοιο ποσόν.

Άρθρο 1989.

Πράγμα κατά γένος.

Αν ο διαθέτης κληροδότησε πράγμα κατά γένος μόνο ορισμένο, ο κληροδόχος έχει δικαίωμα να λάβει πράγμα που να ανταποκρίνεται στις συνθήκες στις οποίες αυτός βρίσκεται.

Άρθρο 1990.

Αν κληροδοτήθηκε πράγμα κατά γένος μόνο ορισμένο και ο καθορισμός του ανατέθηκε στον κληροδόχο ή σε τρίτον, ο καθορισμός γίνεται με δήλωσή τους στο βεβαρημένο. Αν αυτοί δεν μπορούν, ή αν πέρασε άπρακτη η

δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για το σκοπό αυτό, ή αν ο καθορισμός που έγινε δεν είναι εκείνος που πρέπει να είναι σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, ο καθορισμός γίνεται από το δικαστήριο της κληρονομίας.

Άρθρο 1991.

Αν κληροδοτήθηκε πράγμα κατά γένος μόνο ορισμένο, ως προς τις υποχρεώσεις του βεβαρημένου εξαιτίας νομικών ή πραγματικών ελαττωμάτων εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις για τις υποχρεώσεις του πωλητή. Το ίδιο ισχύει, σε περίπτωση αμφιβολίας, και σε κληροδοσία ορισμένου αντικειμένου που δεν ανήκει στην κληρονομία, με την επιφύλαξη του περιορισμού του άρθρου 1985 παρ. 2.

Αν το αντικείμενο της κληροδοσίας είναι ακίνητο, σε περίπτωση αμφιβολίας ο βεβαρημένος δεν ευθύνεται για δουλείες ή άλλα εμπράγματα βάρη του ακινήτου.

Άρθρο 1992.

Κληροδοσία όλων των απαιτήσεων.

Αν ο διαθέτης κληροδοτήσει όλες τις απαιτήσεις του, σε περίπτωση αμφιβολίας περιλαμβάνονται μόνο οι χρηματικές και όχι άλλες απαιτήσεις ή ανώνυμοι τίτλοι ή καταθέσεις σε τράπεζες και ταμιευτήρια.

Άρθρο 1993.

Κληροδοσία οφειλής.

Αν ο διαθέτης κληροδότησε ό,τι οφείλει στον κληροδόχο, σε περίπτωση αμφιβολίας ο βεβαρημένος έχει υποχρέωση να καταβάλει το χρέος, χωρίς να έχει το δικαίωμα να αντιτάξει αίρεση ή προθεσμία ή ένσταση.

Άρθρο 1994.

Αν ο διαθέτης κληροδοτήσει χρηματικό ποσόν στο δανειστή του, αποσιωπώντας την οφειλή, σε περίπτωση αμφιβολίας η κληροδοσία δεν θεωρείται ότι έγινε για να εξοφληθεί η οφειλή.

Άρθρο 1995.

Το δικαίωμα από την κληροδοσία.

Ο κληροδόχος αποκτά με την κληροδοσία το ενοχικό δικαίωμα να απαιτήσει από το βεβαρημένο την παροχή του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε.

Άρθρο 1996.

Με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 1198, αν βεβαρημένος με την κληροδοσία είναι ο κληρονόμος και αντικείμενο της κληροδοσίας είναι ορισμένο πράγμα ή δικαίωμα που ανήκει στο διαθέτη, εφόσον ο διαθέτης δεν διέταξε διαφορετικά, ο κληροδόχος το αποκτά αμέσως και αυτοδικαίως. Αν η κληροδοσία συνίσταται σε απαλλαγή από εμπράγματο βάρος ή από υποχρέωση προς το διαθέτη, ο κληροδόχος απαλλάσσεται αμέσως και αυτοδικαίως.

Άρθρο 1997.

Πότε γίνεται η επαγωγή ή η κτήση.

Το δικαίωμα από την κληροδοσία αποκτάται μόλις πεθάνει ο διαθέτης (επαγωγή της κληροδοσίας). Ο κληροδόχος έχει δικαίωμα να αποποιηθεί την κληροδοσία.

Άρθρο 1998.

Σε περίπτωση αίρεσης ή προθεσμίας.

Σε περίπτωση κληροδοσίας με αναβλητική αίρεση ή προθεσμία, η πλήρωση της οποίας επέρχεται μετά το θάνατο του διαθέτη, η επαγωγή της γίνεται μόλις πληρωθεί η αίρεση ή η προθεσμία.

Άρθρο 1999.

Αν ο κληροδόχος δεν έχει ακόμη συλληφθεί, όταν πεθάνει ο διαθέτης, ή αν το πρόσωπό του προσδιορίζεται από γεγονός που επέρχεται μετά το θάνατο του διαθέτη, η επαγωγή γίνεται κατά το χρόνο του τοκετού ή μόλις επέλθει το γεγονός.

Άρθρο 2000.

Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων, κατά το χρονικό διάστημα από το θάνατο του διαθέτη έως την επαγωγή της κληροδοσίας εφαρμόζονται οι διατάξεις για την αναβλητική αίρεση.

Άρθρο 2001.

Αποποίηση της κληροδοσίας.

Ο κληροδόχος δεν μπορεί να αποποιηθεί την κληροδοσία μετά την αποδοχή της.

Η αποδοχή και η αποποίηση γίνονται με δήλωση προς το βεβαρημένο. Η δήλωση γίνεται μόνο μετά την επαγωγή της κληροδοσίας και είναι άκυρη αν γίνει με αίρεση ή προθεσμία ή μερικώς.

Οι διατάξεις των άρθρων 1854, 1855 παρ. 2 και 1856 για την αποδοχή ή την αποποίηση της κληρονομίας εφαρμόζονται αναλόγως και για την κληροδοσία.

Άρθρο 2002.

Αν ο χρόνος για την εκπλήρωση της κληροδοσίας έχει αφεθεί στη διάκριση του βεβαρημένου, σε περίπτωση αμφιβολίας η παροχή γίνεται απαιτητή μόλις αυτός πεθάνει.

Άρθρο 2003.

Καρποί του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε.

Αν κληροδοτήθηκε ορισμένο αντικείμενο που ανήκει στην κληρονομία, ο βεβαρημένος έχει υποχρέωση να αποδώσει στον κληροδόχο και τους καρπούς που συλλέχθηκαν από την επαγωγή της κληροδοσίας, καθώς και οτιδήποτε περιήλθε σ' αυτόν με άλλο τρόπο εξαιτίας του δικαιώματος που κληροδοτήθηκε. Ο βεβαρημένος δεν έχει υποχρέωση σε αποζημίωση για ωφελήματα που δεν είναι καρποί.

Άρθρο 2004.

Δαπάνες.

Αν κληροδοτήθηκε ορισμένο πράγμα που ανήκει στην κληρονομία, ο βεβαρημένος μπορεί, κατά τις διατάξεις που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ κυρίου και νομέα, να απαιτήσει αποζημίωση για τις δαπάνες που έγιναν στο πράγμα μετά το θάνατο του διαθέτη, καθώς και για όσα καταβλήθηκαν μετά το θάνατο του διαθέτη για να απαλλαγεί το πράγμα από βάρη.

Άρθρο 2005.

Βεβαρημένος κληροδόχος.

Κληροδόχος που είναι βεβαρημένος με κληροδοσία ή τρόπο, έχει υποχρέωση να εκπληρώσει μόνο αφότου έχει και αυτός δικαίωμα να απαιτήσει ό,τι του έχει καταλειφθεί.

Άρθρο 2006.

Κληροδόχος βεβαρημένος με κληροδοσία ή τρόπο μπορεί, και μετά την αποδοχή της κληροδοσίας που καταλείφθηκε σ' αυτόν, να αρνηθεί να εκπληρώσει, αν αυτό που παίρνει από την κληροδοσία ο ίδιος δεν επαρκεί για την εκπλήρωση.

Αν σύμφωνα με το άρθρο 1979 στη θέση του βεβαρημένου υπεισέλθει άλλος, αυτός δεν ευθύνεται περισσότερο από τον κληροδόχο.

Άρθρο 2007.

Ελάττωση της κληροδοσίας.

Αν η παροχή από την κληροδοσία μειωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις για τη νόμιμη μοίρα ή σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, σε περίπτωση αμφιβολίας ο κληροδόχος έχει το δικαίωμα να μειώσει και αυτός ανάλογα τα βάρη που του έχουν επιβληθεί.

'Αρθρο 2008.

Υποκατάσταση.

Αν ο διαθέτης, για την περίπτωση που ο πρώτος τιμώμενος δεν αποκτήσει την κληροδοσία, αφήνει το αντικείμενό της σε άλλον, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 1810 έως 1812 για την υποκατάσταση κληρονόμου.

'Αρθρο 2009.

Υποκατάσταση καταπιστευτική.

Η διάταξη του διαθέτη, ότι από ορισμένο χρονικό σημείο ή γεγονός που επέρχεται μετά την απόκτηση της κληροδοσίας, αυτό που κληροδοτήθηκε περιέρχεται σε άλλον (υποκατάσταση καταπιστευτική), ισχύει μόνο για κοινωφελή σκοπό ή υπέρ των εξ αίματος συγγενών του διαθέτη σε ευθεία γραμμή ή έως και τον τρίτο βαθμό σε πλάγια γραμμή, που υπάρχουν κατά το θάνατο του βεβαρημένου πρώτου κληροδόχου. Η υποκατάσταση δεν ισχύει για άλλα περαιτέρω πρόσωπα.

'Αρθρο 2010.

Οικογενειακό κληροδότημα.

Αν κατά τη θέληση του διαθέτη το αντικείμενο που κληροδοτήθηκε πρέπει να μείνει για πάντα στη δική του οικογένεια, θεωρούνται ότι έχουν τιμηθεί με κληροδοσία κατά υποκατάσταση εκείνοι μόνο από τους συγγενείς του προηγούμενου άρθρου, οι οποίοι θα κληρονομούσαν εξ αδιαθέτου το διαθέτη, αν πέθαινε τότε που πέθανε ο βεβαρημένος πρώτος κληροδόχος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ
ΤΡΟΠΟΣ

'Αρθρο 2011.

Αν η τελευταία διάταξη περιέχει τρόπο, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 1789, 1967, 1968, 1973, 1974, 1979, 1980, 1989 και 2002.

'Αρθρο 2012.

Πρόσωπο για το οποίο γίνεται η παροχή.

Ο διαθέτης μπορεί να τάξει τρόπο για ορισμένο σκοπό και να αφήσει στο βεβαρημένο ή σε τρίτον να προσδιορίσει το πρόσωπο στο οποίο θα γίνει η παροχή.

'Αρθρο 2013.

Καθορισμός από το βεβαρημένο ή από τρίτον.

Αν στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου ο καθορισμός του προσώπου ανατέθηκε στο βεβαρημένο και πέρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για το σκοπό αυτό, ο καθορισμός γίνεται από αυτόν που άσκησε την αγωγή.

Αν ο καθορισμός του προσώπου ανατέθηκε σε τρίτον, γίνεται με δήλωση προς το βεβαρημένο. Αν ο τρίτος δεν μπορεί να κάνει τον καθορισμό, ή αν πέρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για το σκοπό αυτό, ο καθορισμός γίνεται από το βεβαρημένο. Η δικαστική προθεσμία τάσσεται ύστερα από αίτηση και του βεβαρημένου.

'Αρθρο 2014.

Ποιός απαιτεί την εκπλήρωση.

Την εκτέλεση του τρόπου έχουν δικαίωμα να απαιτήσουν ο εκτελεστής της διαθήκης, ο κληρονόμος, ο συγκληρονόμος και αυτός που ωφελείται άμεσα από την έκπτωση εκείνου που είναι αρχικά βεβαρημένος με τον τρόπο.

Αν η εκτέλεση του τρόπου αφορά το δημόσιο συμφέρον, μπορεί να την απαιτήσει και η δημόσια αρχή.

'Αρθρο 2015.

Ακυρότητα του τρόπου.

Αν ο τρόπος είναι άκυρος, τότε μόνο είναι άκυρη και η διάταξη υπέρ του βεβαρημένου, όταν αυτό προκύπτει ως θέληση του διαθέτη.

'Αρθρο 2016.

Τρόπος αδύνατος.

Αν η εκτέλεση του τρόπου γίνει αδύνατη από υπαιτιότητα του βεβαρημένου, εκείνος που θα είχε ωφέλεια από την έκπτωση του αρχικά βεβαρημένου, μπορεί να απαιτήσει, κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, να του αποδοθεί ό,τι έχει καταλειφθεί κατά το μέρος που έπρεπε να δαπανηθεί για την εκτέλεση του τρόπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

'Αρθρο 2017.

Διορισμός.

Ο διαθέτης μπορεί να ορίσει στη διαθήκη εκτελεστές ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Μπορεί ακόμη να αναθέσει στον εκτελεστή να ορίσει συνεκτελεστές ή διαδόχους του.

'Αρθρο 2018.

. Ικανότητα.

Ο διορισμός εκτελεστή είναι άκυρος, αν αυτός τότε που αποδέχεται το λειτούργημα είναι ανίκανος ή έχει περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία.

'Αρθρο 2019.

'Εναρξη, αποδοχή, αποποίηση.

Το λειτούργημα του εκτελεστή αρχίζει από την αποδοχή του.

Η αποδοχή και η αποποίηση γίνονται με δήλωση στο γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας, ο οποίος συντάσσει σχετική έκθεση. Η δήλωση είναι άκυρη, αν γίνει πριν από την επαγωγή της κληρονομίας ή με αίρεση ή με προθεσμία.

'Υστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει συμφέρον, ο πρόεδρος του δικαστηρίου της κληρονομίας ορίζει προθεσμία για να κάνει ο εκτελεστής τη δήλωση· αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, ο εκτελεστής θεωρείται ότι αποποιήθηκε το λειτούργημα.

'Αρθρο 2020.

Εξουσία του εκτελεστή.

'Εργο του εκτελεστή είναι η εκτέλεση των διατάξεων της διαθήκης.

Ο εκτελεστής έχει δικαίωμα να επιχειρήσει κάθε πράξη την οποία ρητά επέτρεψε ο διαθέτης ή είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των διατάξεών του. Με τους ίδιους όρους έχει δικαίωμα να διαχειρίζεται την κληρονομία είτε ολόκληρη είτε κατά ένα μέρος της.

'Αρθρο 2021.

Πράξεις με άδεια του δικαστηρίου.

Αν στις περιπτώσεις του προηγούμενου άρθρου χρειάζεται να εκποιηθούν ακίνητα της κληρονομίας ή δημόσια χρεόγραφα ή μετοχές ή ομολογίες ανώνυμων εταιριών, ή να συνομολογηθεί δάνειο ή συμβιβασμός, ή να γίνει δαπάνη που υπερβαίνει τις εκατό χιλιάδες δραχμές, και δεν συναινεί σ' αυτό ο κληρονόμος, ο εκτελεστής έχει δικαίωμα να επιχειρεί τις πράξεις αυτές ύστερα από άδεια του δικαστηρίου της κληρονομίας. Το δικαστήριο ακούει προηγουμένως τον κληρονόμο, αν αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο.

'Αρθρο 2022.

Ο διαθέτης μπορεί με ρητή δήλωση στη διαθήκη να απαλλάξει τον εκτελεστή από τους περιορισμούς του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 2023.

Ευθύνη του εκτελεστή.

Στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών του ο εκτελεστής ευθύνεται απέναντι στον κληρονόμο κατά τους κανόνες της εντολής για κάθε ζημία της κληρονομίας από πταίσμα του. Σε περίπτωση διαχείρισης έχει υποχρέωση και να λογοδοτήσει.

Περισσότεροι εκτελεστές ευθύνονται για κοινό πταίσμα τους εις ολόκληρον.

Άρθρο 2024.

Περισσότεροι εκτελεστές.

Περισσότεροι εκτελεστές ενεργούν όλοι μαζί· αν λείψει ένας απ' αυτούς, ενεργούν οι άλλοι μόνοι τους. Σε περίπτωση διαφωνίας αποφασίζει η πλειοψηφία και σε ισοψηφία κρίνει ελεύθερα το δικαστήριο. Ο διαθέτης μπορεί να ορίσει διαφορετικά.

Καθένας από τους περισσότερους εκτελεστές μπορεί να παίρνει και μόνος του συντηρητικά μέτρα.

Άρθρο 2025.

Αγωγές της κληρονομίας.

Ο κληρονόμος ασκεί τις αξιώσεις της κληρονομίας.

Ο εκτελεστής της διαθήκης ασκεί τις αξιώσεις της κληρονομίας και ενάγεται για τις αξιώσεις κατά της κληρονομίας εφόσον έχει τη διαχείριση της κληρονομίας ή των σχετικών αξιώσεων.

Άρθρο 2026.

Αξιώσεις κατά της κληρονομίας.

Οι αξιώσεις κατά της κληρονομίας ασκούνται κατά του κληρονόμου.

Ο εκτελεστής έχει δικαίωμα να παρέμβει στη δίκη.

Άρθρο 2027.

Αμοιβή.

Ο εκτελεστής μπορεί, εφόσον ο διαθέτης δεν διέταξε διαφορετικά, να ζητήσει να του ορίσει το δικαστήριο της κληρονομίας ανάλογη αμοιβή.

Το δικαστήριο ακούει προηγουμένως τον κληρονόμο, εφόσον αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο.

Άρθρο 2028.

Παύση του λειτουργήματος.

Το λειτούργημα του εκτελεστή παύει αν ο κληρονόμος παρέχει επαρκή εγγύηση, κατά την κρίση του δικαστηρίου, ότι θα εκτελέσει τις διατάξεις της διαθήκης, για τις οποίες ορίστηκε ο εκτελεστής.

Άρθρο 2029.

Το λειτούργημα του εκτελεστή παύει με το θάνατο ή την επερχόμενη πλήρη ή περιορισμένη ανικανότητά του για δικαιοπραξία.

Άρθρο 2030.

Ο εκτελεστής μπορεί να παραιτηθεί οποτεδήποτε, με δήλωση στο γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας, ο οποίος συντάσσει σχετική έκθεση. Η παραίτηση γίνεται χωρίς αίρεση ή προθεσμία και γνωστοποιείται στον κληρονόμο.

Άρθρο 2031.

Για σπουδαίους λόγους και ιδίως για βαριά παράβαση των καθηκόντων του ή ανικανότητα για διαχείριση, το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση όσων έχουν συμφέρον, να πάψει τον εκτελεστή αφού προηγουμένως τον ακούσει, αν αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ

ΔΩΡΕΑ ΑΙΤΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Άρθρο 2032.

Έννοια.

Αν δωρεά συμφωνηθεί με την αναβλητική αίρεση αν προαποβιώσει ο δωρητής ή αν πεθάνουν συγχρόνως και οι δύο συμβαλλόμενοι, χωρίς να έχει στο μεταξύ ο δωρεοδόχος την απόλαυση των αντικειμένων που δωρίζονται (δωρεά αιτία θανάτου), εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις δωρεές, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 2033.

Ανάκληση.

Ο δωρητής ανακαλεί ελεύθερα τη δωρεά αιτία θανάτου. Η δήλωση για την ανάκληση γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και γνωστοποιείται στο δωρεοδόχο· εφόσον αφορά δωρεά ακινήτου απαιτείται και μεταγραφή.

Με την ανάκληση η δωρεά αναιρείται αυτοδικαίως.

Άρθρο 2034.

Συμφωνία για το αμετάκλητο.

Αν η δωρεά αιτία θανάτου συμφωνήθηκε αμετάκλητη, ανακαλείται μόνο στις περιπτώσεις και με τον τρόπο που ανακαλείται κάθε άλλη δωρεά.

Άρθρο 2035.

Δικαίωμα των δανειστών ή των μεριδούχων.

Σε δωρεές αιτία θανάτου, που μειώνουν την περιουσία του δωρητή με αποτέλεσμα να προκαλείται βλάβη στους δανειστές, ή που προσβάλλουν τη νόμιμη μοίρα των μεριδούχων, εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις κληροδοσίες.

Αναγκαστικός Νόμος Αριθ. 2783/1941

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1.

Από την έναρξη ισχύος (εισαγωγή) του Αστικού Κώδικα καταργούνται όλες οι διατάξεις νόμων ή γενικών ή τοπικών εθίμων, που αντιβαίνουν στις διατάξεις του ή στις διατάξεις αυτού του νόμου ή που αφορούν θέματα που ρυθμίζονται απ' αυτούς.

Άρθρο 2.

Δεν επηρεάζεται από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα η ισχύς διατάξεων αστικού δικαίου ή ιδιωτικού διεθνούς δικαίου που στηρίζονται σε διεθνείς συμβάσεις, ούτε διατάξεων για δικαιοστάσια ή ενοικιοστάσια.

Άρθρο 3.

Στις περιπτώσεις που στην ισχύουσα νομοθεσία γίνεται παραπομπή σε διατάξεις που καταργούνται με το νόμο αυτό εφαρμόζονται στη θέση τους οι αντίστοιχες διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 4.

Στις περιπτώσεις που οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα ή του νόμου αυτού εφαρμόζονται και στα γεγονότα ή στις σχέσεις τις πριν από την εισαγωγή του, δεν επηρεάζονται από την εφαρμογή αυτή όσα έχουν λυθεί τελεσίδικα ή με συμβιβασμό.

Άρθρο 5.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται ειδικότερα :

1. Το Διάταγμα της 23 Φεβρουαρίου/7 Μαρτίου 1835 «περί πολιτικού νόμου».
2. Ο Ιόνιος Αστικός Κώδικας και οι νόμοι που τον τροποποιούν.
3. Ο Αστικός Κώδικας της Κρήτης και οι νόμοι που τον τροποποιούν.
4. Τα άρθρα 8 και 9 του νόμου 10 της 26 Μαΐου 1899, που ισχύει στην Κρήτη, για την εισαγωγή δικαστικής νομοθεσίας.
5. Οι διατάξεις που ισχύουν κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, της Κρητικής «Δικονομίας επί οικογενειακών και κληρονομικών δικαίων των εν Κρήτη Χριστιανών κ.λ.π.» της 16 Απριλίου 1880.
6. Ο Αστικός Κώδικας της Σάμου και οι νόμοι που τον τροποποιούν.
7. Τα άρθρα 1 έως 13 και 91 έως 94 του νόμου ΤϞΑ' της 29 Οκτωβρίου/15 Νοεμβρίου 1856.
8. Τα άρθρα 2 έως 3 του νόμου 147 της 5 Ιανουαρίου/1 Φεβρουαρίου 1914 «Περί της εν ταις προσαρτωμέναις χώραις εφαρμοστέας νομοθεσίας κλπ.».

Άρθρο 6.

Καταργείται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το άρθρο 4 του νόμου 147 της 5 Ιανουαρίου 1914, ως προς τους Έλληνες ισραηλίτες, καθώς και η δικαιοδοσία πάνω στους Έλληνες ισραηλίτες των θρησκευτικών τους αρχών ή δικαστηρίων για τις υποθέσεις για τις οποίες προβλέπουν τα άρθρα 12 και 13 του νόμου 2456 της 27 Ιουλίου/2 Αυγούστου 1920 «περί ισραηλιτικών κοινοτήτων», όπως τροποποιήθηκαν από μεταγενέστερους νόμους· οι Έλληνες ισραηλίτες διέπονται στο εξής από το κοινό δίκαιο. Οι δίκες όμως που, όταν δημοσιευτεί ο νόμος αυτός, εκκρεμούν στις ισραηλιτικές θρησκευτικές αρχές ή δικαστήρια, για υποθέσεις των διατάξεων που καταργούνται, συνεχίζονται ενώπιόν τους σύμφωνα με τις καταργούμενες αυτές διατάξεις.

Άρθρο 7.

Καταργούνται από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα:
1. Τα άρθρα 27, 28, 81 έως 88, 410, 411 και 1088 της Πολιτικής Δικονομίας.
2. Το άρθρο 2 εδ. 4 και 5, καθώς και το άρθρο 3 του νόμου 3222 της 28 Αυγούστου 1924 «περί καταργήσεως του άρθρου 686 της Πολιτικής Δικονομίας».
3. Τα άρθρα 27, 28, 86 έως 93 και 550 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 8.

Καταργείται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το άρθρο 100 του Εμπορικού Νόμου.

Άρθρο 9.

Εξακολουθούν να ισχύουν οι ειδικές διατάξεις, που κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ισχύουν σχετικά με περιορισμούς για την απόκτηση ή την άσκηση αστικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα από ξένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Καταργείται από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο νόμος ΧΠΑ' της 10/12 Αυγούστου 1861 «περί αναγνωρίσεως των γαλλικών ανωνύμων εταιρειών εν Ελλάδι» όπως τροποποιήθηκε με το νόμο ϠΚΑ' της 13/17 Μαρτίου 1881.

Άρθρο 10.

Καταργείται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο νόμος 292 της 27/29 Σεπτεμβρίου 1914 «περί αφανείας».

Ο κηδεμόνας που διορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 18 αυτού του νόμου θεωρείται επίτροπος απόντος και ισχύουν γι' αυτόν οι διατάξεις των άρθρων 1701 έως 1704 του Αστικού Κώδικα.

Άρθρο 11.

Διαδικασία για την κήρυξη αφάνειας, που έχει αρχίσει πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, συνεχίζεται και περατώνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Το τεκμήριο του άρθρου 38 του Κώδικα δεν έχει εφαρμογή στους θανάτους που συνέβησαν πριν από την εισαγωγή του. Οι θάνατοι αυτοί διέπονται ως προς το σημείο αυτό από το έως τώρα δίκαιο.

Άρθρο 12.

Καταργούνται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα τα άρθρα 1 έως 11, 24 έως 28, 31, 34 έως 38 του νόμου 281 της 21/25 Ιουνίου 1914 «περί σωματείων», καθώς και οι νόμοι που τροποποίησαν τις διατάξεις αυτές. Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του, καθώς και οι ειδικοί νόμοι και οι διατάξεις για κάθε είδους επαγγελματικά και αλληλοβοηθητικά σωματεία, καθώς επίσης και οι νόμοι ή οι διατάξεις για ειδικά νομικά πρόσωπα και ιδίως συνεταιρισμούς και επιμελητήρια. Επίσης εξακολουθεί να ισχύει ο αναγκ. νόμος 2189 του 1940 «περί σωματείων, των ειδικώς ανεγνωρισμένων ως φιλανθρωπικών κλπ.».

Άρθρο 13.

Τα νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα εξακολουθούν να υπάρχουν· σχετικά με την ικανότητα και τη διοίκηση ή λειτουργία τους εφαρμόζονται σ' αυτά οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα.

Άρθρο 14.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι νόμοι για την πνευματική ιδιοκτησία, για τα συγγραφικά δικαιώματα σε θεατρικά έργα, καθώς και για το δικαίωμα ευρεσιτεχνίας.

Άρθρο 15.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι ειδικοί νόμοι που κατά την εισαγωγή του υπάρχουν για την απαγόρευση εμπράγματων δικαιοπραξιών σε ακίνητα, καθώς και για την επικύρωση ή τη ρύθμιση «ανώμαλων δικαιοπραξιών» σε ακίνητα.

Άρθρο 16.

Η διάταξη του άρθρου 179 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις δικαιοπραξίες που καταρτίστηκαν πριν από την εισαγωγή του.

Άρθρο 17.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται οι νόμοι ΓΥΛΓ' της 27/30 Νοεμβρίου 1909 «περί βραχυπροθέσμων παραγραφών», ΓΧΞ' της 24/26 Μαρτίου 1910 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί παραγραφής διατάξεων του ισχύοντος δικαίου» και ΓϠΜΓ' της 2/2 Δεκεμβρίου 1911 «περί παρατάσεως του χρόνου της διετούς παραγραφής του άρθρου 9 του νόμου ΓΥΛΓ' του έτους 1909 «περί βραχυπροθέσμων παραγραφών», καθώς και κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη αστικού δικαίου σχετική με παραγραφή, που υπάρχει κατά την εισαγωγή του Κώδικα. Εξακολουθούν όμως να ισχύουν οι διατάξεις περί παραγραφής, που αφορούν ειδικά το δημόσιο ή άλλα νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου, στα οποία έχει επεκταθεί η εφαρμογή των διατάξεων για την παραγραφή που αφορούν το δημόσιο.

Άρθρο 18.

Οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα για την παραγραφή εφαρμόζονται και στις αξιώσεις που έχουν γεννηθεί αλλά δεν έχουν ακόμη παραγραφεί κατά την εισαγωγή του. Η έναρξη όμως, η αναστολή και η διακοπή της παραγραφής κρίνεται, ως προς τον πριν από την εισαγωγή του Κώδικα χρόνο, σύμφωνα με το δίκαιο που ισχύει έως τώρα.

Αν ο χρόνος παραγραφής του Κώδικα είναι συντομότερος από αυτόν που προβλέπει το έως τώρα δίκαιο, υπολογί-

ζεται ο συντομότερος, από την εισαγωγή του Κώδικα, και αρχίζει από αυτήν. Στην περίπτωση όμως που ο χρόνος παραγραφής του έως τώρα δικαίου συμπληρώνεται νωρίτερα από το συντομότερο που ορίζεται στον Κώδικα, η παραγραφή συμπληρώνεται μόλις περάσει ο χρόνος παραγραφής του έως τώρα δικαίου.

'Αρθρο 19.

Η διάταξη του άρθρου 281 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και σε γεγονότα και σχέσεις προγενέστερες από την εισαγωγή του.

'Αρθρο 20.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι νόμοι για τις οφειλές ή πληρωμές σε ξένο νόμισμα ή συνάλλαγμα, και γενικά οι νόμοι που αποβλέπουν στην προστασία του εθνικού νομίσματος.

'Αρθρο 21.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται :

1. Ο νόμος ϡΞΕ' της 22/25 Μαΐου 1882 «περί τόκου υπερημερίας», όπως έχει τροποποιηθεί.

2. Τα νομοθετικά διατάγματα της 4/9 Σεπτεμβρίου 1925 και της 11/17 Αυγούστου 1926 περί τόκου, που επικυρώθηκαν με το νόμο 3849 της 4/6 Φεβρουαρίου 1929, καθώς και το άρθρο 2 του ίδιου νόμου.

3. Ο νόμος 5108 της 10 Ιανουαρίου/16 Ιουλίου 1931 «περί τροποποιήσεως των περί νομίμου και συμβατικού τόκου διατάξεων».

'Αρθρο 22.

Από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται το άρθρο 1 του ν. ΓΩΛΖ' της 23/25 Ιουλίου 1911 «περί συμβατικού τόκου, τοκογλυφίας κλπ.»· το άρθρο 3 του νόμου αυτού αντικαθίσταται ως εξής : «Κάθε φορά που ο ισχυρισμός για τοκογλυφία ή αισχροκέρδεια δεν αποδεικνύεται με έγγραφο ή με όρκο που επάγεται αντί για κάθε άλλη απόδειξη, το δικαστήριο μπορεί να παραπέμψει τον ισχυρισμό αυτό σε ιδιαίτερη συζήτηση, οπότε εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 729 εδ. γ' της Πολιτικής Δικονομίας, όπως έχουν τροποποιηθεί. Για να αποδειχθεί ο ισχυρισμός για τοκογλυφία ή αισχροκέρδεια επιτρέπονται και μάρτυρες».

Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Κώδικα οι διατάξεις του νόμου αυτού, όπως τροποποιήθηκαν από μεταγενέστερους νόμους.

'Αρθρο 23.

Εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο νόμος 677 του 1937 για τα αγροτικά χρέη, και ειδικά το άρθρο 14 του νόμου αυτού για το ποσοστό του τόκου, όπως ο νόμος αυτός τροποποιήθηκε ή ερμηνεύθηκε αυθεντικά.

'Αρθρο 24.

Ενοχές από οποιοδήποτε λόγο, που τα παραγωγικά τους αίτια συντελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, διέπονται και μετά την εισαγωγή του από το έως τώρα δίκαιο, ιδίως ως προς τη γένεση, το περιεχόμενο, την έκταση, την ενέργεια και τα αποτελέσματα, την υπερημερία του οφειλέτη ή του δανειστή, το δικαίωμα υπαναχώρησης, την επίδραση στη σύμβαση της απρόοπτης μεταβολής των συνθηκών, την αδυναμία παροχής, το πταίσμα και τα αποδεικτικά μέσα.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και στις ενοχές από δικαιοπραξία υπό αναβλητική αίρεση ή προθεσμία της οποίας η πλήρωση επέρχεται μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα.

'Αρθρο 25.

Γεγονότα αποσβεστικά των ενοχών του προηγούμενου άρθρου, αν συντελέστηκαν μετά την εισαγωγή του Κώδικα, διέπονται από τις διατάξεις του. Το ίδιο εφαρμόζεται και για την εκχώρηση τέτοιων ενοχών ή την αναδοχή χρέους από τέτοιες ενοχές.

Αποσβεστικός λόγος της ενοχής, ειδικά οριζόμενος στη δικαιοπραξία, διέπεται από το έως τώρα δίκαιο, και αν ακόμη τα γεγονότα του συντελέστηκαν μετά την ισχύ του νέου δικαίου.

'Αρθρο 26.

Η διάταξη του άρθρου 409 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις συμβάσεις που καταρτίστηκαν πριν από την εισαγωγή του.

'Αρθρο 27.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι διατάξεις νεότερων ειδικών νόμων, που απαγορεύουν ή περιορίζουν ή κατ' εξαίρεση επιτρέπουν την εκχώρηση απαιτήσεων, στις οποίες περιλαμβάνονται και απαιτήσεις μισθών, ημερομισθίων, συντάξεων, μερισμάτων ή κάθε είδους βοηθημάτων δημόσιων, δημοτικών, κοινοτικών ή ιδιωτικών υπαλλήλων.

'Αρθρο 28.

Η διάταξη του άρθρου 464 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις εκχωρήσεις που έγιναν πριν από την εισαγωγή του.

'Αρθρο 29.

Στις περιπτώσεις όπου στη νομοθεσία που ισχύει ή σε δικαιοπραξίες απαντά ο όρος «συνενοχή» ή «αλληλέγγυα ενοχή», από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα νοείται, για τις έννομες σχέσεις που διέπονται από αυτόν, η ενοχή εις ολόκληρον του Κώδικα.

'Αρθρο 30.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται, για τις έννομες σχέσεις που διέπονται από αυτόν, το άρθρο 867 εδ. 5 της Πολιτικής Δικονομίας.

'Αρθρο 31.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται η διάταξη του άρθρου 45 του νόμου περί χαρτοσήμου.

'Αρθρο 32.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι διατάξεις νεότερων ειδικών νόμων που απαγορεύουν ή περιορίζουν τις δωρεές.

'Αρθρο 33.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα νεότεροι ειδικοί νόμοι που ορίζουν ιδιαίτερο τύπο ή ιδαίτερους όρους και περιορισμούς για την πώληση ορισμένων ειδών.

'Αρθρο 34.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα διατάξεις νεότερων ειδικών νόμων για τη μίσθωση πραγμάτων ορισμένης κατηγορίας ή για ορισμένη χρήση.

'Αρθρο 35.

Καταργούνται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα :

1. Τα εδάφια 4 και 6 του άρθρου 941 της Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και το εδάφιο 2 του άρθρου 1034, εφόσον αναφέρεται σ' αυτά.

2. Το εδάφιο β' του άρθρου 381 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας του 1880, καθώς και το εδ. 2 του άρθρου 781 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας, εφόσον αναφέρεται σ' αυτό.

'Αρθρο 36.

Η μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα σιωπηρή ανανέωση προϋπάρχουσας μίσθωσης πράγματος ή σύμβασης εργασίας, καθώς και η αναμίσθωση που γίνεται μ' αυτό τον τρόπο, διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα.

'Αρθρο 37.

Σε μίσθωση ακινήτου που συμφωνήθηκε πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, η εκποίηση του ακινήτου ή η επιβάρυνσή του με εμπράγματο δικαίωμα μετά την εισαγωγή του Κώδικα διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 614 έως 617, διατηρούνται όμως τα λοιπά δικαιώματα του μισθωτή από το έως τώρα δίκαιο.

'Αρθρο 38.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα όλοι οι νόμοι και τα διατάγματα που αφορούν συλλογικές συμβάσεις εργασίας, καταγγελία συμβάσεων εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων, εργατών, υπηρετών, τεχνιτών, την πληρωμή ή τις κρατήσεις μισθών και ημερομισθίων τους, τις ώρες και τα χρονικά όρια εργασίας, την ανάπαυση της Κυριακής, τα εργατικά ατυχήματα, την ασφάλεια και την υγιεινή των εργαζομένων, τη θέση τους σε περίπτωση επιστράτευσης, ή άλλοι ειδικοί νόμοι που αφορούν τη σύμβαση εργασίας.

Οι διατάξεις των άρθρων 588, 610, 660 έως 664, 670 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζονται και στις συμβάσεις εργασίας που συνομολογήθηκαν πριν από την εισαγωγή του.

'Αρθρο 39.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι διατάξεις που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του για την εκτέλεση δημόσιων, λιμενικών, δημοτικών ή κοινοτικών έργων.

'Αρθρο 40.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι νόμοι 3505 της 24 Απριλίου/2 Μαΐου 1928, 4487 της 5/10 Μαρτίου 1930 και 5717 της 21/29 Σεπτεμβρίου 1932 περί μεσιτών, όπως τροποποιήθηκαν από μεταγενέστερους νόμους, καθώς και οι ειδικές διατάξεις για τη χρηματιστηριακή μεσιτεία, και ο νόμος 5227 της 26 Ιουλίου/26 Αυγούστου 1931 «περί μεσαζόντων».

Η διάταξη του άρθρου 707 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις συμβάσεις μεσιτείας, που συνομολογήθηκαν πριν από την εισαγωγή του.

'Αρθρο 41.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται τα άρθρα 15,16, 19 έως 24 και 69 έως 75 του νομοθετικού διατάγματος της 17 Ιουλίου/13 Αυγούστου 1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιριών», που εξακολουθεί να ισχύει κατά τα λοιπά.

Καταργείται το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος της 28 Απριλίου/7 Μαΐου 1923 «περί μεταρρυθμίσεως διατάξεων περί εταιριών», όπως τροποποιήθηκε με τον αναγκαστικό νόμο 2612 του 1940.

Η ισχύς των διατάξεων του νόμου «περί ανωνύμων εταιριών», που αφορούν τις ανώνυμες μετοχές δεν επηρεάζεται από την εισαγωγή του Κώδικα.

'Αρθρο 42.

Η διάταξη του άρθρου 766 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις εταιρίες που έχουν συσταθεί πριν από την εισαγωγή του.

'Αρθρο 43.

Από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι διατάξεις του εφαρμόζονται και στην κοινωνία κατά ιδανικά μέρη, η οποία υπάρχει κατά την εισαγωγή του.

'Αρθρο 44.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται τα άρθρα 1 έως 4 του νόμου 5205 της 23/28 Ιουλίου 1931 «περί ευθύνης και προστασίας των ξενοδόχων».

'Αρθρο 45.

Από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι διατάξεις των άρθρων 894 έως 896, 898 και 900 εδ. α' εφαρμόζονται και στα ανώνυμα χρεόγραφα που εκδόθηκαν πριν από την εισαγωγή του. Η παραγραφή όμως των απαιτήσεων από τέτοια χρεόγραφα διέπεται από το έως τώρα δίκαιο.

'Αρθρο 46.

Η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 895 του Αστικού Κώδικα θα κανονιστεί με ειδικό νόμο.

'Αρθρο 47.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα νεότεροι ειδικοί νόμοι ή διατάξεις που καθιερώνουν ευθύνη για αποζημίωση εξαιτίας πράξεων ή παραλείψεων ή που κανονίζουν ιδιαίτερο τρόπο ή ιδιαίτερους όρους για την αποζημίωση.

'Αρθρο 48.

Καταργούνται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα τα άρθρα 1 και 2 του νόμου 1699 της 24 Δεκεμβρίου 1918/12 Ιανουαρίου 1919 «περί ικανοποιήσεως του αδικηθέντος κλπ.» ως προς τις κολάσιμες πράξεις που διαπράττονται μετά την εισαγωγή του.

'Αρθρο 49.

Καταργείται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο νόμος «περί διακρίσεως κτημάτων» της 21 Ιουνίου/10 Ιουλίου 1837, καθώς και ο νόμος 1339 της 18/28 Απριλίου 1918 «περί ευρέσεως απολωλότων».

'Αρθρο 50.

Η νομή, η οιονεί νομή ή η κατοχή που υπάρχει κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα διέπεται στο εξής, ως προς τα μετέπειτα έννομα αποτελέσματα, ή την προσβολή και προστασία της νομής ή οιονεί νομής ή κατοχής από τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

'Αρθρο 51.

Η απόκτηση κυριότητας ή άλλου εμπράγματου δικαιώματος πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα κρίνεται κατά το δίκαιο που ίσχυε όταν έγιναν τα πραγματικά γεγονότα για την απόκτησή τους .

'Αρθρο 52.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι νεότεροι ειδικοί νόμοι που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του σχετικά με τον τρόπο που μεταβιβάζεται η κυριότητα ορισμένης κατηγορίας κινητών.

'Αρθρο 53.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι ειδικοί νόμοι που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του σχετικά με τη διοίκηση και προστασία γενικά των δημόσιων ή εκκλησιαστικών ή μοναστηριακών κτημάτων.

'Αρθρο 54.

Εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο νόμος 3741 της 4/9 Ιανουαρίου 1929 «περί ιδιοκτησίας κατ' όροφον».

'Αρθρο 55.

Το δικαίωμα κυριότητας, που υπάρχει κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, διέπεται στο εξής ως προς την έκταση, το περιεχόμενο, τη δυνατότητα μεταβίβασης, την προστασία και την απόσβεσή του από τις διατάξεις του Κώδικα. Το ίδιο ισχύει και για την κυριότητα σε όροφο ή σε διαμέρισμα ορόφου.

'Αρθρο 56.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι νόμοι που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του για τα ιαματικά νερά, τα μεταλλεία, τα ορυχεία και λατομεία, οι νόμοι για την αναγκαστική απαλλοτρίωση, καθώς και οι περιορισμοί της κυριότητας από ειδικούς

νόμους ή διατάξεις. Επίσης δεν επηρεάζεται η ισχύς διατάξεων αστικού δικαίου, που περιλαμβάνονται στο νόμο «περί σχεδίου πόλεων και κωμών», στο γενικό οικοδομικό κανονισμό, στην αγροτική και δασική νομοθεσία, στη νομοθεσία για την διανομή γαιών και την αποκατάσταση ακτημόνων ή αγροτών ή κτηνοτρόφων.

Καταργείται με την εισαγωγή του Κώδικα το άρθρο 1 του νομοθετικού διατάγματος της 17/20 Ιουλίου 1923 «περί εκμεταλλεύσεως της δυνάμεως των ρεόντων υδάτων».

Άρθρο 57.

Τα εμπράγματα δικαιώματα σε ξένο πράγμα ή δικαίωμα, που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, ισχύουν και στο εξής, και διέπονται, ως προς την έκταση, το περιεχόμενο, τη δυνατότητα μεταβίβασης, την προστασία και την απόσβεσή τους από το έως τώρα δίκαιο. Οι πραγματικές όμως δουλείες, που υπάρχουν πάνω σε ακίνητα διέπονται, από την εισαγωγή του Κώδικα, από τις διατάξεις του.

Άρθρο 58.

Το εμπράγματο δικαίωμα εμφύτευσης σε ξένο έδαφος, που υπάρχει κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, διατηρείται και εξακολουθεί να διέπεται από το έως τώρα δίκαιο, ή από τις ειδικές σχετικά μ' αυτό διατάξεις που ισχύουν έως τώρα.

Άρθρο 59.

Εμπράγματα δικαιώματα επιφάνειας ή χωριστής κυριότητας, που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα σε φυτεία ή δέντρα ή οικοδομές σε ξένο έδαφος, διατηρούνται και εξακολουθούν να διέπονται από το έως τώρα δίκαιο ή από τις ειδικές σχετικές διατάξεις που ισχύουν έως τώρα.

Άρθρο 60.

Αν στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων δεν παρέχεται ή δεν παρέχεται πια από ειδικούς νόμους στον κύριο του εδάφους ή στο δικαιούχο της χωριστής κυριότητας ή του εμπράγματου δικαιώματος στο έδαφος, δικαίωμα εξαγοράς, καθένα από τα δύο μέρη έχει δικαίωμα, από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, να ζητήσει την εξαγορά των δικαιωμάτων του άλλου, πληρώνοντας την αξία τους κατά το χρόνο της εξαγοράς. Η εξαγορά χαρακτηρίζεται ως δημόσια ανάγκη.

Αν υπάρχουν περισσότεροι δικαιούχοι εξ αδιαιρέτου, η αίτηση για την εξαγορά μπορεί, αν αρνούνται οι άλλοι, να υποβληθεί και από τον ένα μόνο, αν αυτός προσφέρεται να πληρώσει ολόκληρο το τίμημα της εξαγοράς. Στην περίπτωση αυτή αναγνωρίζεται με την απόφαση ότι η εξαγορά έγινε υπέρ όλων των δικαιούχων εξ αδιαιρέτου. Εκείνος που πλήρωσε έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τους λοιπούς την αναλογία τους στο τίμημα και στα έξοδα, με τον τόκο από τότε που πλήρωσε, και έχει από το νόμο τίτλο για να εγγράψει υποθήκη σε κάθε ακίνητο των υποχρέων.

Άρθρο 61.

Η κατά το προηγούμενο άρθρο αίτηση εξαγοράς δικάζεται οριστικά από τον πρόεδρο των πρωτοδικών της τοποθεσίας του ακινήτου, που κρίνει εκ των ενόντων, κατά τη διαδικασία των άρθρων 634 επ. της Πολιτικής Δικονομίας και μπορεί να διατάξει και πραγματογνωμοσύνη. Ο πρόεδρος αποφασίζει, όταν υπάρχουν αιτήσεις και από τα δυο μέρη, αν θα προτιμηθεί για την εξαγορά ο κύριος του εδάφους ή ο δικαιούχος της φυτείας, των δέντρων ή της οικοδομής, καθώς και για το τίμημα της εξαγοράς. Έφεση κατά των αποφάσεων αυτών μπορεί να ασκηθεί, ανεξάρτητα από ποσόν, στον πρόεδρο εφετών της τοποθεσίας του ακινήτου, μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την κοινοποίηση. Ο πρόεδρος εφετών δικάζει σύμφωνα με την ίδια διαδικασία και μπορεί να εξετάσει και νέους μάρτυρες.

Άρθρο 62.

Ο πρόεδρος των πρωτοδικών, με την απόφαση που προσδιορίζει το τίμημα, τάσσει προθεσμία για την κατάθεσή του στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η προθεσμία αυτή, όχι μεγαλύτερη από έξι μήνες, αρχίζει αφότου γίνει τελεσίδικη, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, η απόφαση που προσδιορίζει το τίμημα.

Αν το τίμημα κατατεθεί εμπρόθεσμα, ο πρόεδρος εκδίδει απόφαση που δέχεται την αίτηση και επιδικάζει σε εκείνον που εξαγοράζει την πλήρη κυριότητα του εδάφους και της φυτείας ή των δέντρων ή της οικοδομής. Η απόφαση αυτή, ανεξάρτητα από ποσόν, προσβάλλεται με έφεση στον πρόεδρο εφετών της τοποθεσίας του ακινήτου μέσα σε τριάντα ημέρες από την κοινοποίηση. Ο πρόεδρος εφετών δικάζει κατά την ίδια διαδικασία.

Εκείνος στον οποίο επιδικάστηκε η κυριότητα την αποκτά αφότου μεταγραφεί η απόφαση μετά την τελεσιδικία της. Τυχόν δικαιώματα τρίτων στο δικαίωμα που εξαγοράζεται, εκτός από την υποθήκη, διατηρούνται. Η υποθήκη που τυχόν υπάρχει στο δικαίωμα που εξαγοράζεται αποσβήνεται και μετατρέπεται σε προσωπική αξίωση για το τίμημα που κατατέθηκε. Υποθήκη που υπάρχει στο δικαίωμα εκείνου που εξαγοράζει διατηρείται και ισχύει στο εξής σε ολόκληρο το νέο ενιαίο ακίνητο.

Οι αποφάσεις του προέδρου εφετών, στην περίπτωση αυτού και του προηγούμενου άρθρου, δεν υπόκεινται σε κανένα τακτικό ή έκτακτο ένδικο μέσο.

Άρθρο 63.

Αν δεν κατατεθεί εμπρόθεσμα το τίμημα, η απόφαση του προέδρου χάνει την ισχύ της. Νέα αίτηση εξαγοράς από εκείνον που δεν κατέθεσε το τίμημα ή από τους κληρονόμους του, μπορεί να υποβληθεί μόνο αφού περάσουν δύο χρόνια από την πάροδο της προθεσμίας για την κατάθεση του τιμήματος. Μέσα στο διάστημα αυτό το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει την εξαγορά, με την ίδια διαδικασία· εφόσον εκκρεμεί η αίτησή του, δεν εισάγεται η νέα αίτηση εξαγοράς του πρώτου.

Άρθρον 64.

Οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα για τη χρησικτησία της κυριότητας ή των δουλειών εφαρμόζονται από την εισαγωγή του και στη χρησικτησία που είχε αρχίσει προηγουμένως, εφόσον δεν είχε συμπληρωθεί όταν άρχισε η εφαρμογή του. Η έναρξη όμως, η αναστολή και η διακοπή της χρησικτησίας κρίνεται, ως προς το χρόνο πριν από την εισαγωγή του Κώδικα, σύμφωνα με το έως τώρα δίκαιο.

Άρθρο 65.

Αν στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου ο χρόνος χρησικτησίας του Αστικού Κώδικα είναι συντομότερος από το χρόνο του έως τώρα δικαίου, από την εισαγωγή του Κώδικα υπολογίζεται ο συντομότερος και αρχίζει από την εισαγωγή του. Σε περίπτωση όμως που ο χρόνος χρησικτησίας του έως τώρα δικαίου συμπληρώνεται νωρίτερα από το συντομότερο χρόνο του Κώδικα, η χρησικτησία συμπληρώνεται μόλις περάσει ο χρόνος του έως τώρα δικαίου.

Άρθρο 66.

Από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται ο Νόμος ΤΔ' της 29 Οκτωβρίου/6 Νοεμβρίου 1856 «περί μεταγραφής της κυριότητος των ακινήτων και των άλλων επ' αυτών πραγματικών δικαιωμάτων», όπως τροποποιήθηκε, καθώς και ο νόμος της 11/12 Αυγούστου 1836 «περί των υποθηκών», όπως τροποποιήθηκε. Τα διατάγματα όμως που ήδη ισχύουν για την εκτέλεση των νόμων αυτών διατηρούνται και στο εξής ως εκτελεστικά διατάγματα των αντίστοιχων διατάξεων του Κώδικα, εφόσον δεν αντιβαίνουν στις διατάξεις αυτές· τα διατάγματα αυτά μπορούν να τροποποιούνται και να συμπληρώνονται με διατάγματα για την εκτέλεση των σχετικών διατάξεων του Κώδικα.

Εξακολουθούν επίσης να ισχύουν οι νόμοι και τα διατάγ-

ματα που αφορούν τη σύσταση βιβλίων μεταγραφών και υποθηκών, καθώς και την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διεύθυνση μεταγραφοφυλακείων ή υποθηκοφυλακείων, και ο νόμος 2431 της 29 Ιουνίου/13 Ιουλίου 1920«περί ανανεώσεως των βιβλίων υποθηκών και άλλων τινων συναφών διατάξεων», εφόσον δεν αντιβαίνουν στις διατάξεις του Κώδικα.

'Αρθρο 67.

Στην Κρήτη και στη Σάμο εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, ως εκτελεστικά των αντίστοιχων διατάξεών του, τα εγχώρια διατάγματα που υπάρχουν για την εκτέλεση της νομοθεσίας περί μεταγραφής και υποθηκών, καθώς και οι νόμοι και τα διατάγματα που υπάρχουν για τη σύσταση βιβλίων μεταγραφών και υποθηκών, καθώς και για την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διεύθυνση μεταγραφοφυλακείων και υποθηκοφυλακείων, εφόσον δεν αντιβαίνουν στις διατάξεις του Κώδικα. Τα διατάγματα αυτά μπορούν να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται με διατάγματα για την εκτέλεση των διατάξεων τουΚώδικα.

'Αρθρο 68.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι ειδικοί νόμοι ή οι ειδικές διατάξεις για την υποθήκη ή για το γενικό ή τον ειδικό τίτλο υποθήκης, ιδίως ο νόμος 4112 της 20 Μαρτίου/1 Αριλπίου 1929 «περί συστάσεως υποθήκης επί μηχανικών ή άλλων εγκαταστάσεων», ο Νόμος 3743 της 4/9 Ιανουαρίου 1929 «περί των εις την Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν παραχωρουμένων υποθηκών επί ακινήτων εν ταις Νέαις Χώραις», και ο νόμος 4031 της 2/5 Μαρτίου 1929 «περί των εις την Εθνικήν Κτηματικήν Τράπεζαν παραχωρουμένων υποθηκών επί ακινήτων εν Περαχώρα, Λουτρακίω και Μπισίοις».

'Αρθρο 69.

Εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το άρθρο 956 της Πολιτικής Δικονομίας και το άρθρο 373 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας του 1880, εφόσον δεν αντιβαίνουν στα άρθρα 1294 και 1295 του Κώδικα.

'Αρθρο 70.

Καταργείται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο Νόμος της 1/6 Δεκεμβρίου 1836 «περί ενεχύρου», όπως τροποποιήθηκε. Διατηρούνται όμως και στο εξής οι ειδικοί νόμοι ή οι διατάξεις για το ενέχυρο και ιδίως για το γεωργικό ενεχυρόγραφο, για το ενέχυρο καπνού, για τα ενεχυροδανειστήρια και τα ενεχυρόγραφα του Νόμου ΒΥΙΗ' της 13 Απριλίου 1896 «περί Γενικών Αποθηκών».

'Αρθρο 71.

Με ιδιαίτερο νόμο θα καθοριστούν τα σχετικά με το ειδικό δημόσιο βιβλίο που προβλέπει το άρθρο 1214 του Κώδικα.

'Αρθρο 72.

Η γνωστοποίηση με τον καθημερινό τύπο, που προβλέπει το άρθρο 1369 παρ. 2 του Αστικού Κώδικα, γίνεται στις πόλεις Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Βόλο, Χανιά, Καλαμάτα, καθώς και σε άλλες πόλεις που θα οριστούν με διάταγμα.

Με προεδρικά διατάγματα θα οριστούν οι λεπτομέρειες της τέλεσης του γάμου, το περιεχόμενο της πράξης που θα συντάσσεται μετά την τέλεσή του, καθώς και οι λεπτομέρειες σχετικά με τη χορήγηση άδειας γάμου.

'Αρθρο 73.

Εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το άρθρο 9 του Νόμου 2450 της 24 Ιουλίου/12 Αυγούστου 1920 «περί μέτρων προς περιστολήν της λέπρας» και το άρθρο 4 του αναγκαστικού νόμου 651 της 25/27 Απριλίου 1937 «περί καταπολεμήσεως του τραχώματος και της κληρονομικής συφιλίδος».

'Αρθρο 74.

Οι γάμοι που έχουν τελεστεί πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα κρίνονται, ως προς το κύρος τους και ως προς τα αποτελέσματα της ακύρωσής τους σύμφωνα με το έως τώρα δίκαιο.

'Αρθρο 75

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται ο Νόμος ΧϞ ΣΤ' της 15/23 Οκτωβρίου 1861 «περί μικτών γάμων».

Οι μικτοί γάμοι που έχουν τελεσθεί έως τη δημοσίευση του Αστικού Κώδικα από ιερέα της ρωμαϊκής καθολικής εκκλησίας θεωρούνται έγκυροι εφόσον δεν έχει εκδοθεί έως τη δημοσίευση του νόμου αυτού αμετάκλητη ακυρωτική απόφαση.

'Αρθρο 76.

Από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι προσωπικές σχέσεις των συζύγων από το γάμο κρίνονται, και για τους γάμους που τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του, κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

'Αρθρο 77.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται:

1. Ο Νόμος 1340 της 18/27 Απριλίου 1918 «περί εκποιήσεως των προικώων ακινήτων κ.λ.π.», καθώς και ο νόμος 6345 της 15/18 Οκτωβρίου 1934 που τον συμπλήρωσε.

2. Ο νόμος 3237 της 8/10 Δεκεμβρίου 1924 «περί της διεκδικήσεως διατετιμημένων προικώων ακινήτων μετά την λύσιν του γάμου».

'Αρθρο 78.

Σε περίπτωση γάμου που τελέστηκε πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και τα σχετικά με την προίκα κρίνονται κατά το έως τώρα δίκαιο. Η προίκα όμως που συνιστάται μετά την εισαγωγή του Κώδικα διέπεται από τις διατάξεις του.

Η διάταξη του άρθρου 1399 εφαρμόζεται και σε γάμο που έχει τελεσθεί πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα.

'Αρθρο 79.

Από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι λόγοι του διαζυγίου και τα αποτελέσματά του κρίνονται και για τους γάμους που τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του σύμφωνα με τις διατάξεις του.

'Αρθρο 80.

Εκκρεμείς δίκες διαζυγίου, στις οποίες δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση έως την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, κρίνονται, ως προς τους λόγους διαζυγίου, κατά το δίκαιο που ίσχυε κατά την έγερση της αγωγής και ως προς τα αποτελέσματα του διαζυγίου κατά τις διατάξεις του Κώδικα.

Στην Κρήτη οι δίκες περί διαζυγίων, που εκκρεμούν κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, εξακολουθούν να διέπονται έως το τέλος, τόσο ως προς τη διαδικασία όσο και ως προς την αρμοδιότητα, από το δίκαιο που ισχύει εκεί έως τώρα. Το ίδιο ισχύει και για τις δίκες περί διαζυγίου που εκκρεμούν στην Κρήτη, για τις οποίες έχει εκδοθεί απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου, αλλά χρειάζεται, κατά το έως τώρα δίκαιο, και άλλη διαδικασία στον επίσκοπο. Τα αποτελέσματα όμως του διαζυγίου κρίνονται κατά τις διατάξεις του Κώδικα.

'Αρθρο 81.

Για γεγονότα που συνέβησαν πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα και που αποτελούν κατά τις διατάξεις του λόγο διαζυγίου μπορεί να ζητηθεί διαζύγιο. Στις περιπτώσεις των άρθρων 1441, 1443, 1446 του Κώδικα συνυπολογίζεται και ο χρόνος που πέρασε πριν από την εισαγωγή του. Στην περίπτωση του άρθρου 1445 δεν χρειάζεται να περάσει έτος αφότου δημοσιεύτηκε η απόφαση που κήρυξε την αφάνεια.

Άρθρο 82.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται ο νόμος 2228 της 24 Ιουνίου/2 Ιουλίου 1920 «περί διαζυγίου» και τα άρθρα 51 και 53 έως 59 του Κρητικού νόμου 276 της 20 Δεκεμβρίου 1900 «περί καταστατικού νόμου της εν Κρήτη Ορθοδόξου Εκκλησίας».

Άρθρο 83.

Από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα η συγγένεια κρίνεται κατά τις διατάξεις του. Στις περιπτώσεις που, κατά τη νομοθεσία που ισχύει, συνδέονται με τη συγγένεια ορισμένες συνέπειες, εφαρμόζονται οι σχετικές με τη συγγένεια διατάξεις του Κώδικα.

Άρθρο 84.

Η γνησιότητα του τέκνου, που γεννήθηκε πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, κρίνεται κατά το δίκαιο που ίσχυε όταν γεννήθηκε.

Άρθρο 85.

Προκειμένου για τέκνα που γεννήθηκαν πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, η σχέση τους με τους γονείς και τα σχετικά με την πατρική εξουσία, καθώς και τα αποτελέσματά τους, κρίνονται κατά τις διατάξεις του Κώδικα. Αυτό ισχύει ιδίως για την αμοιβαία υποχρέωση διατροφής, τη συναίνεση του γονέα σε γάμο ή σε υιοθεσία του τέκνου, την υποχρέωση του γονέα να προικίσει τη θυγατέρα του, εφόσον ο γάμος γίνεται μετά την εισαγωγή του Κώδικα, την πατρική διοίκηση και την επικαρπία στην περιουσία του τέκνου, έστω και αν η περιουσία αποκτήθηκε πριν από την εισαγωγή του Κώδικα.

Άρθρο 86.

Αν κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση διαζυγίου, τα σχετικά με την επιμέλεια των κοινών τέκνων των διαζευγμένων διέπονται από το έως τώρα δίκαιο. Η διάταξη όπως του άρθρου 1524 του Κώδικα εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 87.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται το νομοθετικό διάταγμα της 14/17 Ιουλίου 1926 «περί καταστάσεως εξωγάμων τέκνων».

Τα εξώγαμα τέκνα, που γεννήθηκαν πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα διέπονται, ως προς τη σχέση τους με τη μητέρα και το γεννήτορα, και ιδίως ως προς την αξίωση να αναγνωριστεί η πατρότητα και ως προς τα αποτελέσματά της, από το έως τώρα δίκαιο.

Για τα εξώγαμα αυτά τέκνα η σχέση της μητέρας με το γεννήτορα κρίνεται επίσης κατά το έως τώρα δίκαιο.

Άρθρο 88.

Η αναγνώριση ή η νομιμοποίηση τέκνου και η υιοθεσία που έγινε πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα διέπονται, ως προς το κύρος τους και τα έννομα αποτελέσματα, από το έως τώρα δίκαιο.

Η δικαστική νομιμοποίηση τέκνου μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, στην περίπτωση του άρθρου 1564, μπορεί να γίνει και με βάση διαθήκη ή δημόσιο έγγραφο προγενέστερο από την εισαγωγή του Κώδικα.

Άρθρο 89.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται ο νόμος ΧΠΘ' της 17/23 Αυγούστου 1861 «περί ανηλίκων, επιτροπείας, χειραφεσίας και κηδεμονίας αυτών», όπως τροποποιήθηκε.

Άρθρο 90.

Η επιτροπεία, η κηδεμονία και η δικαστική αντίληψη, που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα διέπονται στο εξής από τις διατάξεις του Κώδικα και διεξάγονται σύμφωνα με αυτές. Ο επίτροπος, ο παρεπίτροπος και ο σύμβουλος ή ο κηδεμόνας ή ο αντιλήπτορας, που υπάρχει κατά την εισαγωγή του Κώδικα, διατηρεί αυτή την ιδιότητα.

Άρθρο 91.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται το άρθρο 23 αριθ. 6 και 7, καθώς και τα άρθρα 25 και 26 του Ποινικού Νόμου, και το άρθρο 25 του νόμου ΓϡΜΔ' της 2 Δεκεμβρίου 1911/5 Ιανουαρίου 1912 «περί φυγοδικίας».

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Κώδικα οι διατάξεις του νόμου ΨΜΒ' του 1862 για τον προσωρινό διαχειριστή.

Άρθρο 92.

Οι σχέσεις του κληρονομικού δικαίου, αν ο κληρονομούμενος πέθανε πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, κρίνονται και στο εξής κατά το έως τώρα δίκαιο. Οι διατάξεις όμως για τον κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομίας και τους εκτελεστές διαθήκης εφαρμόζονται από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα και στις προηγούμενες αποβιώσεις. Οι κηδεμόνες ή οι εκτελεστές που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του Κώδικα συνεχίζουν το λειτούργημά τους.

Άρθρο 93.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται και για το παρελθόν όλες οι ιδιωτικές ποινές ή οι περιουσιακές απώλειες και στερήσεις του βυζαντινορωμαϊκού δικαίου από τη δευτερογαμία ή από την παράβαση του πένθιμου ενιαυτού, που ίσχυαν έως την εισαγωγή του Κώδικα, καθώς και οι επακόλουθες ανικανότητες και οι περιορισμοί για την κτήση ή τη διάθεση. Περιουσιακές όμως απώλειες που είχαν ήδη επέλθει κατά την εισαγωγή του Κώδικα, επειδή είχε μεσολαβήσει δεύτερος γάμος ή παράβαση του πένθιμου ενιαυτού, δεν αναιρούνται.

Άρθρο 94.

Η σύνταξη ή η ανάκληση διάταξης τελευταίας βούλησης πριν από την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα διέπεται, ως προς τον τύπο και την ικανότητα του διαθέτη, από το έως τώρα δίκαιο, και αν ακόμη ο διαθέτης πέθανε μετά την εισαγωγή του Κώδικα.

Άρθρο 95.

Οι διατάξεις των άρθρων 1923 παρ. 2 και 2009 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζονται και σε καταπίστευμα ή κληροδότημα που διατάχθηκε από διαθέτη που πέθανε πριν από την εισαγωγή του Κώδικα. Σε κάθε όμως περίπτωση μένουν έγκυρα τα καταπιστεύματα ή τα κληροδοτήματα υπέρ κοινωφελούς σκοπού ή υπέρ προσώπων που κατά την εισαγωγή του Κώδικα έχουν γεννηθεί και βρίσκονται στη ζωή.

Οι διατάξεις των άρθρων 1929, 1930 και 2010 εφαρμόζονται και σε οικογενειακό καταπίστευμα ή κληροδότημα που διατάχθηκε από διαθέτη που πέθανε πριν από την ειγωγή του Κώδικα. Πέρα από τα πρόσωπα της οικογένειας που αναφέρονται στα άρθρα αυτά, το καταπίστευμα ή το κληροδότημα αυτό ισχύει για τα πρόσωπα που αναφέρονται στη Νεαρά 159 κεφ. 3 του Ιουστινιανού, μόνο αν τα πρόσωπα αυτά έχουν γεννηθεί και βρίσκονται στη ζωή κατά την εισαγωγή του Κώδικα.

Άρθρο 96.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργείται ο νόμος ΓΨΠ' της 14/18 Μαΐου 1911 «περί διαθηκών». Τα διατάγματα που εκδόθηκαν για την εκτέλεσή του διατηρούνται και ισχύουν ως εκτελεστικά των αντίστοιχων διατάξεων του Κώδικα, εφόσον δεν αντιβαίνουν σ' αυτές· τα διατάγματα αυτά μπορούν να τροποποιηθούν ή να συμπληρωθούν με διατάγματα για την εκτέλεση των σχετικών διατάξεων του Κώδικα.

Καταργείται επίσης με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο νόμος 2310 της 26 Ιουνίου/3 Ιουλίου 1920 «περί της εξ αδιαθέτου διαδοχής», ο νόμος 2230 της 24/29 Ιουνίου 1920 «περί καταργήσεως του Φαλκιδίου νόμου κ.λπ.» και οι νόμοι που τον τροποποιούν και τον ερμηνεύουν.

Άρθρο 97.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται,

ως προς τις μεταγενέστερες αποβιώσεις, το άρθρο 358 του Ποινικού Νόμου, καθώς και η κληρονομική ανικανότητα του ένοχου γονέα, που αναγράφεται στο άρθρο 281 του Ποινικού Νόμου.

'Αρθρο 98.

Με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα καταργούνται, ως προς τις μεταγενέστερες αποβιώσεις, τα άρθρα 553 εδ. 5, 560, 582 εδ. 5, 756 εδ. 3, 791 εδ. 5, 817 εδ. 2 και 1074 έως 1079 της Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και τα αντίστοιχα άρθρα 475 εδ. 5, 479, 817 έως 820 της Κρητικής Πολιτικής Δικονομίας.

'Αρθρο 99.

Εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα οι διατάξεις που υπάρχουν κατά την εισαγωγή του για την κληρονομία κληρικών και μοναχών.

'Αρθρο 100.

Καταργείται με την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο νόμος 1337 της 20 Απριλίου/13 Σεπτεμβρίου 1918 «περί του εξ αδιαθέτου κληρονομικού δικαιώματος του Κράτους κ.λπ.» και το εκτελεστικό του Β.Δ. της 7/19 Σεπτεμβρίου 1918.

'Αρθρο 101.

Εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα ο αν. νόμος 2039 της 19/24 Οκτωβρίου 1939 «περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως των νόμων περί εκκαθαρίσεως και διοικήσεως των εις το Κράτος και υπέρ κοινωφελών σκοπών καταλειπομένων κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

'Αρθρο 103.

Ο νόμος αρχίζει να ισχύει δέκα ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

'Αρθρο 104.

Για πράξεις και παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου, που ανάγονται σε έννομες σχέσεις του ιδιωτικού δικαίου ή σχετικές με την ιδιωτική του περιουσία, το δημόσιο ευθύνεται κατά τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα για τα νομικά πρόσωπα.

'Αρθρο 105.

Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος. Μαζί με το δημόσιο ευθύνεται εις ολόκληρον και το υπαίτιο πρόσωπο, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για την ευθύνη των υπουργών.

'Αρθρο 106.

Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για την ευθύνη των δήμων, των κοινοτήτων ή των άλλων νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους.

'Αρθρο 107.

'Οσοι διοικούν σωματεία πρέπει να είναι 'Ελληνες πολίτες. Προκειμένου για σωματείο στο οποίο, εξαιτίας του σκοπού του, μετέχουν αναγκαστικά και αλλοδαποί, μπορεί να επιτραπεί, με διάταγμα που υπόκειται σε ανάκληση, η συμμετοχή στο διοικητικό συμβούλιο και αλλοδαπών σε ίσο αριθμό με τους 'Ελληνες.

'Αρθρο 108.

Προκειμένου για αλληλοβοηθητικά ή επαγγελματικά σωματεία το μέλος μπορεί, για την πληρωμή της εισφοράς του, να ενάγεται από το σωματείο κατά τη διαδικασία του νόμου ΓϡΟΔ' της 31 Δεκεμβρίου 1911/3 Ιανουαρίου 1912 «περί εκδικάσεως των μεταξύ εργατών και εργοδοτών διαφορών κλπ.». Το σωματείο σ' αυτή τη διαδικασία έχει θέση εργάτη.

Κατά τη διαδικάσία αυτή ενάγεται το ίδιο σωματείο από το μέλος, για αξίωση χρηματικής ή άλλης παροχής. Το σωματείο έχει τότε θέση εργοδότη.

'Αρθρο 109.

Με διάταγμα, ύστερα από πρόταση των υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομικών κι Εθνικής Οικονομίας, ορίζεται κάθε φορά το ποσοστό του νόμιμου τόκου ή του τόκου υπερημερίας. Με όμοιο διάταγμα μπορεί να ορίζεται το ανώτατο κάθε φορά ποσοστό τόκου που οφείλεται από δικαιοπραξία. Προκειμένου για οφειλή από δικαιοπραξία, ο συμφωνημένος με αυτή θεμιτός τόκος ισχύει και για την υπερημερία που επήλθε, αν είναι ανώτερος από τον τόκο υπερημερίας.

Εξακολουθούν να ισχύουν οι ειδικές διατάξεις που κανονίζουν διαφορετικά το ποσοστό ή την έναρξη του τόκου ως προς τις οφειλές ή τις απαιτήσεις του δημοσίου, των δήμων, των κοινοτήτων ή άλλων νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου.

'Αρθρο 110.

Πιστωτικά καταστήματα, που χορηγούν δάνεια με κεφάλαια που προέρχονται από έντοκα ομολογιακά δάνεια, επιτρέπεται να συνομολογούν προκαταβολικά, για τα δάνεια που χορηγούν, ότι οι τόκοι γίνονται αυτοδικαίως τοκοφόροι ύστερα από εξάμηνη καθυστέρηση.

'Αρθρο 111.

Οι έμποροι έχουν δικαίωμα για τις μεταξύ τους απαιτήσεις, από εμπορική και για τους δύο αιτία, να αξιώσουν τόκο από την ημέρα που το χρέος έγινε απαιτητό. Με τη διάταξη αυτή δεν μπορούν να ζητηθούν και τόκοι τόκων.

Για απαίτηση της προηγούμενης παραγράφου μπορούν να συμφωνηθούν ή να απαιτηθούν με αγωγή τόκοι σε οφειλή τόκων ενός τουλάχιστον εξαμήνου.

'Αρθρο 112.

Αν υπάρχει αλληλόχρεος λογαριασμός μεταξύ προσώπων το ένα τουλάχιστον από τα οποία είναι έμπορος, από την ημέρα που ο λογαριασμός αυτός έκλεισε, το κατάλοιπο είναι αυτοδικαίως τοκοφόρο, έστω κι αν ο λογαριασμός περιέχει κονδύλια από τόκο που οφείλεται για διάστημα μικρότερο από ένα έτος.

Ο αλληλόχρεος λογαριασμός κλείνει περιοδικά κάθε εξάμηνο, εκτός αν συμφωνήθηκε διαφορετικά, όχι όμως και σε διαστήματα μικρότερα από ένα τρίμηνο. Καθένα από τα μέρη μπορεί οποτεδήποτε, με καταγγελία του, να θεωρήσει ότι ο λογαριασμός έκλεισε οριστικά, οπότε ο δικαιούχος του καταλοίπου έχει δικαίωμα να το απαιτήσει αμέσως.

'Αρθρο 113.

Αγρομίσθωση για την καλλιέργεια καπνού μπορεί να συμφωνηθεί και για μια μόνο καλλιεργητική περίοδο.

'Αρθρο 114.

Η ισχύς του νόμου ΓϡΝ' της 4/5 Δεκεμβρίου 1911 «περί της εκ των αυτοκινήτων ευθύνης», όπως τροποποιήθηκε από νεότερους νόμους, επεκτείνεται σε όλο το Κράτος.

'Αρθρο 115.

Τα άρθρα 653 έως 659 του Εμπορικού Νόμου αντικαθίστανται ως εξής :

«Με την επιφύλαξη της διάταξης της τρίτης παραγράφου του άρθρου 1398 του Αστικού Κώδικα, όταν πτωχεύει ο ένας από τους συζύγους, κάθε περιουσιακό στοιχείο που αποκτήθηκε από τον άλλο, ύστερα από την τέλεση του γάμου και μέσα στα δύο τελευταία χρόνια πριν από την

παύση των πληρωμών, τεκμαίρεται υπέρ της ομάδας των δανειστών ότι ανήκει στο σύζυγο που πτώχευσε, εκτός αν αποδειχθεί ότι η απόκτησή του από τον άλλο σύζυγο δεν έγινε με χρήματα ή με άλλα μέσα αυτού που πτώχευσε ούτε προέρχεται από δωρεά του τελευταίου.

Η διάταξη αυτού του άρθρου έχει εφαρμογή στις πτωχεύσεις που κηρύσσονται ύστερα από την ισχύ αυτού του νόμου ανεξάρτητα από το χρόνο τέλεσης του γάμου».

'Αρθρο 116.

Η κατά το άρθρο 23 του νόμου 2430 της 29 Ιουνίου/14 Ιουλίου 1920 «περί ληξιαρχικών πράξεων» συντασσόμενη ληξιαρχική πράξη θανάτου, εκτός από όσα στοιχεία ορίζονται σ' αυτήν, πρέπει να περιέχει, με το όνομα και την ηλικία, τα τυχόν ορφανά ανήλικα τέκνα που άφησε το πρόσωπο που πέθανε.

'Αρθρο 117.

Σε περίπτωση χρηματικής κατάθεσης σε κοινό λογαριασμό του νόμου 5638 της 31 Αυγούστου/7 Σεπτεμβρίου 1932 «περί καταθέσεως εις κοινόν λογαριασμόν» η κατάθεση, αν με αυτήν πραγματοποιήθηκε δωρεά, κρίνεται ως προς το δίκαιο της νόμιμης μοίρας ως δωρεά, εφόσον πρόκειται για κληρονομία καταθέτη που πέθανε μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα.

'Αρθρο 118.

Το δημόσιο θεωρείται πάντα κληρονόμος με το ευεργέτημα της απογραφής, χωρίς να έχει υποχρέωση να κάνει σχετική δήλωση ή να συντάξει απογραφή, και δεν υπόκειται σε έκπτωση από το ευεργέτημα αυτό.

Τη βεβαίωση του άρθρου 1868 του Αστικού Κώδικα ζητεί ο Υπουργός των Οικονομικών μέσω του οικονομικού εφόρου, και εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 8 έως 24, 26, 27, 30 έως 34 και 140 έως 141 του αναγκαστικού νόμου 2039 της 24 Οκτωβρίου 1939.

Με διάταγμα, ύστερα από πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, θα κανονιστούν τα σχετικά με τη διοικητική εποπτεία στους κηδεμόνες σχολαζουσών κληρονομιών, οι λεπτομέρειες της διαχείρισης και ο τρόπος της εκκαθάρισής τους, καθώς και τα σχετικά με την αμοιβή των κηδεμόνων αυτών.

'Αρθρο 119.

Περιουσία που τάχθηκε για κοινωφελή σκοπό με δωρεά μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, ή με διάταξη τελευταίας βούλησης προσώπου που πέθανε μετά την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα, αποκτά νομική προσωπικότητα ως αυτοτελές ίδρυμα, κατά την έννοια του άρθρου 95 του Α.Ν. 2039/1939, μόνο με διάταγμα και κατά τους όρους των διατάξεων του Αστικού Κώδικα. Ωσότου εκδοθεί τέτοιο διάταγμα η εκκαθάριση και η διαχείριση της περιουσίας γίνεται κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού.

'Αρθρο 120.

Δικαστήριο της κληρονομίας, με την έννοια των διατάξεων του Αστικού Κώδικα, θεωρείται το δικαστήριο του τόπου της τελευταίας κατοικίας του κληρονομουμένου, και αν δεν αποδεικνύεται η κατοικία, της τελευταίας διαμονής του, και αν ούτε διαμονή στην Ελλάδα αποδεικνύεται, το δικαστήριο της πρωτεύουσας του Κράτους.

'Αρθρο 121.

Στις περιπτώσεις των άρθρων 42, 46, 79, 105, 111, 1350 παρ. 2, 1352, εδ. β', 1441, 1522, 1525, 1526, 1576, 1600 παρ. 2, 1614, 1629, 1630, 1633, 1636, 1639, 1641, 1847, 1648, 1653, 1655, 1697, 1708 παρ. 2, 1865, 1866, 1868, 1908, 1913, 1917 παρ. 2, 1919, 1920, 1956, 1965, 2021, 2024, 2027, 2028, 2031 του αστικού κώδικα καθώς και στις περιπτώσεις διορισμού ή παύσης επιτρόπου, παρεπιτρόπου, ειδικού ή προσωρινού επιτρόπου ή απαγόρευσης εφαρμόζεται η διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

[Τα άρθρα 122 έως 127 καταργήθηκαν με τα άρθρα 1 και 53 ΕισΝΚΠολΔ].

Στον Υπουργό Δικαιοσύνης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 17 Οκτωβρίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ